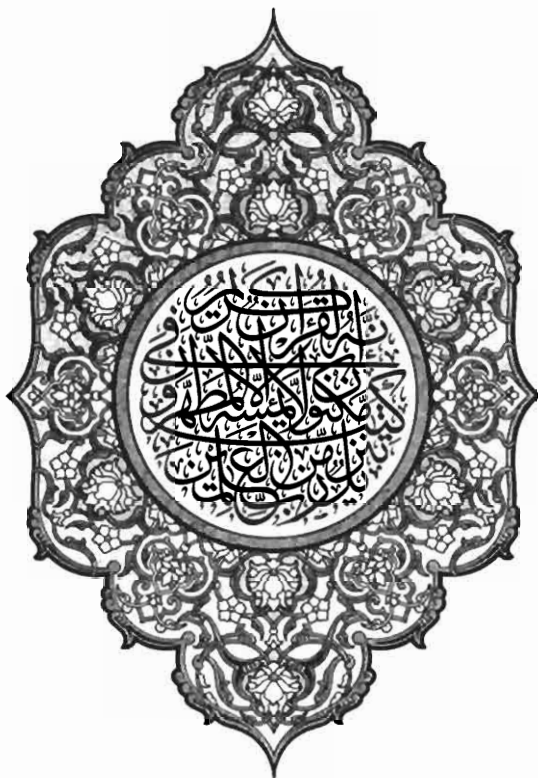

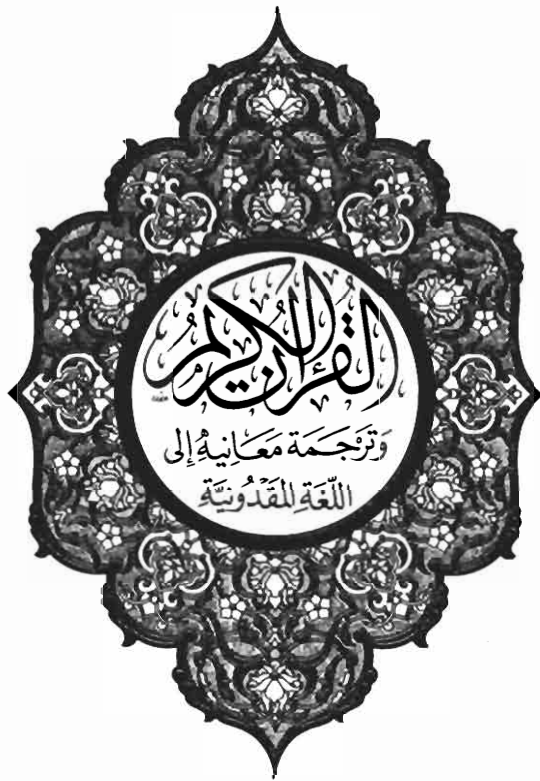
السير الأكرم
ورجعة معانيه إلى
اللغة القدرية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Овој Мусхаф и преводот на неговите значења с
печатен по налог на слугата на двата пресветли харема
Кралот Фахд Ибн Абдул Азиз Ес-Су'уди – Кралот на
Саудиска Арабија.

تَقَرَّبَ بِالْأَمْرِ بِطَبَاعَةِ هَذَا الْمُسْخَفِ الشَّرِيفِ وَرَجَحَهُ مَعَايِدُ
خَلَاءِ الْمُسْلِمِينَ فِي أَرْضِ الْعَرَبِ وَالْمَغْرِبِ وَالشَّرْقِ وَالْمَجْرِبِ
مَلِكُ الْمَمْلُوكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

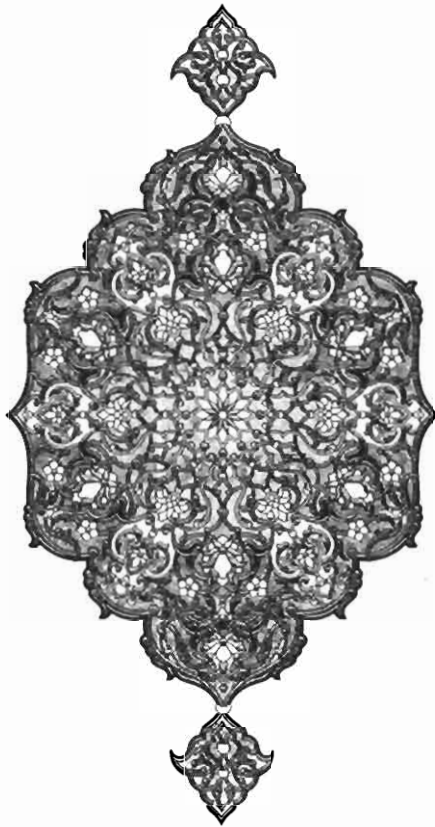

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

**Комплексот "Мелик Фахд"
за печатење на Кур'анот**

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَتَرْجُمَةُ مَعَانِيهِ
هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ فَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سُعُودٍ

Овој Кур'ан со превод е подарок од слугата на двата
пресветли храма - кралот Фахд Ибн Абдул 'Азиз Ес-Су'уди

КУР'АН СО ПРЕВОД

ПРЕВЕДЕ

ХАСАН ЦИЛО

**КОМПЛЕКСОТ "МЕЛИК ФАХД"
ЗА ПЕЧАТЕЊЕ НА КУР'АНОТ
МЕДИНА, КСА**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم :
﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾ .
والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، نبينا محمد ، القائل :
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه» .
أما بعد :

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبدالعزيز آل سعود ، حفظه الله بالعبارة
بكتاب الله ، والعمل على تيسير نشره ، وتوزيعه بين المسلمين في مشارق الأرض ومغاربها ، وتفسيره ،
وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم .

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية بأهمية
ترجمة معاني القرآن الكريم ، إلى جميع اللغات المهمة ، تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير
العربية ، وتحقيقاً للبلوغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم : «بَلِّغُوا عَنِّي ولو آية» .
وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة المقدونية ، يطيب لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
بالمدينة المنورة ، أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة المقدونية ، التي قام بها الشيخ حسن جلو ،
وراجعتها من قبل المجمع لجنة متخصصة .

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإتمام هذا العمل العظيم ، الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه
الكريم ، وأن ينفع به الناس .

إننا لنندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني
العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز ، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما
بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم ، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص .
ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة ، للإفادة من هذه الاستدراكات في
الطباعات القادمة إن شاء الله .

والله الموفق ، وهو الهادي إلى سواء السبيل ، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم .

Бисмиллахир-рахманир-рахим

**Салих Ибн Абдул Азиз Ибн Мухаммед
Ал Еш-Шејх
Министер за исламски прашања, вакаф,
да'ва и иршад (исламски повик и водство)
и генерален раководител на Комплексот
“Мелик Фахд” во Медина**

ВОВЕД

Благодарение на Аллаx, Господарот на световите, Кој вели во Својата Благородна Книга:

“Ви дојде од Аллаx Светлина и Книга јасна.”

И нека е мир и спас врз најсветлиот меѓу пејгамберите и пратениците, нашиот пејгамбер Мухаммед (а.с.) кој рекол:

“Најдобар меѓу вас е оној кој го учи Кур’анот и кој другите ги поучува со него.”

Тргувајќи од насоките на слугата на двата харема, кралот Фахд Ибн ‘Абдул ‘Азиз од семејството Су’уд, Аллаx нека го чува, е и грижата за Аллаховата Книга, работата околу олеснувањето на нејзиното објавување и дистрибуција меѓу муслиманите од целиот свет, нејзиното толкување и преведување на нејзините значенија на различни светски јазици.

Потпирајќи се врз значајот на преведувањето на значенијата на Кур’ани-Керим (Благородниот Кур’ан) на сите јазици во светот, Министерството за исламски прашања и вакаф, за да’ве и иршад (исламски повик и водство) на Кралството на Саудиска Арабија, остварувајќи вакви проекти - а во согласност со наредбодавните зборови на пејгамберот Мухаммед (а.с.):

“Соопштете од мене макар и еден ајет” - придонесува во олеснувањето на разбирањето на Кур’анот од страна на муслиманите кои не го знаат арапскиот јазик.

Комплексот “Мелик Фахд” за печатење на Кур’ани-Керим кој се наоѓа во Медина, правејќи им услуга на нашите браќа кои зборуваат македонски јазик, има голема чест да им го понуди овој превод на Хасан Џило, а чија проверка ја направи, од страна на Комплексот, специјална комисија.

Му се заблагодаруваме на Аллах, Славен и Возвишен, што овозможи да се реализира ова големо дело и се надеваме дека е направено чисто заради задоволството на Аллах и дека ќе им користи на луѓето.

Свесни сме дека преводот на значенијата на Курани-Керим, колку и да е прецизен, не е без недостаток во интерпретацијата на големите значенија кои ги докажува му’џизата (надприродноста) на кур’анскиот текст. Значенијата до кои допира преводот се само резултат кој го постигнува знаењето на преведувачот во разбирањето на Аллаховата Книга. Преводувачот, во однос на Аллаховата Книга, ги разоткрива, всушност, маната и недостатокот кои му се својствени на секое човеково дело, а совршенството пак, е својствена само на Аллах.

И на крајот го молиме секој читател на овој превод, доколку во него најде на некоја грешка или недостаток или вишок, својата исправка да ја достави до Комплексот “Мелик Фахд” за печатење на Кур’анот во Медина за да се земе предвид, иншаеллах, при следните изданија.

Аллах е Оној Кој насочува и Кој упатува по патот вистински!

О Аллаху наш, прими го ова од нас. Ти си, навистина, Слушач и Зналец!

ЕЛ-ФАТИХА (Отвор) I

1. Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Благодарение на Аллах, Господарот на световите,

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

3. Милостивиот и Сомилосен,

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

4. Владарот на Денот суден!

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

5. Ние само Тебе Те обожаваме и ние само од Тебе помош бараме!

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

6. Упати нè по патот вистински,

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

7. по патот на оние врз кои ја разлеа Твојата благодат, а не по патот на оние врз кои се разлеа омразата и кои во заблуда скршнаа!

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

ЕЛ-БЕКАРА (Крава) II

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

2. Еве Книга во која нема сомнение, Патоказ за богобојазливите:

3. за оние кои веруваат во Тајната, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои од дадената им Наша нафака делат,

4. и кои веруваат во она што ти се објавува, и во она што пред тебе беше објавено, и во Ахирет и кои во сето тоа се уверени.

5. Онаквите, бидејќи одат по Патоказот од Господарот нивни, се спасени.

6. Сеедно е, навистина, на оние што не веруваат ќе ги опоменуваш или нема да ги опоменуваш: оние, сепак, нема да веруваат.

7. Аллах ги запечати и срцата нивни и ушите нивни, а пред опулот нивни е завеса, и за нив има казна голема.

8. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: “И во Аллах и во

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آل١

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾

حَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غَشَاةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُونَ

Денот ахиретски веруваме,” - а, тие, токму, не веруваат.

9. На Аллах и на оние кои веруваат намераваат, секако, да ги измамат, но не усетуваат дека самите себеси се измамуваат.

10. Болештина има во срцата нивни: Аллах ја зголемува и, заради тоа што лажат, за нив има казна болна.

11. И кога ќе им се рече: “Не сејте безредие на земјава!” Велат: “Не, ние само ред воспоставуваме, навистина!”

12. Но, не! Безредници се! А за тоа, сепак, не се свесни.

13. И кога, пак, ќе им се рече: “Верувајте како што другите веруваат”. Велат: “Да веруваме ли како што безумните веруваат?” Но, не! Тие, токму, се безумните. Но, ете, тоа не го знаат.

14. И кога ќе се сретнат со оние кои веруваат, зборуваат: “Ние веруваме”, а кога, пак, ќе се најдат насамо со шејтаните свои, зборуваат: “Да, Ние сме со вас! Само се исмеваме, навистина!”

15. Аллах нив ги исмејува и ги пушта да талкаат во неверието нивно.

الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا

إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٣﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ

قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ

السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا

خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ

مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٦﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ

يَعْمَهُونَ ﴿١٧﴾

16. Онаквите Патоказот, всушност, го заменија со беспаке: оваа трговија никаков кар не им донесе, и оние не се како упатените!

17. Слични се на оние кои ќе запалат оган... и бидејќи ќе ја осветли околината нивна, и штотува ќе се збидне, Аллах ќе ја грабне светлината и ќе ги остави во темнина - ништо нема да гледаат.

18. И глуви се, и слепи се, и неми се: па, според тоа, не можат да се вратат до Патоказот,

19. или се како оние кои, додека е облакот небесен со темнеж, и со молњи, и со секавици, ги ставаат прстите свои в уши, заради громови, плашејќи се од смртта. А Аллах ги опфаќа неверниците!

20. Молњата штотуку не им го одзеде видот нивни; и секојпат кога секавица ќе севне, одат по светлината нејзина, а кога темнеж врз нив ќе падне, ќе застанат. А кога, пак, Аллах би сакал би им го зел и видот нивни и слухот нивни зашто Аллах, навистина, е Кадар за сè!

21. О луѓе, обожавате го Господарот ваш кој ве создаде, и

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ يَا هُدَىٰ فَمَا
رَبَّحْتُمْ بِمِجْرَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا
أُضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ
وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٧﴾

صُمُّ بَنِيكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ
وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي إِذَا نَبِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
مَشْوَاهُ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِشَيْءٍ قَلِيلٍ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

вас и оние пред вас, за да бидете богобојазливи,

22. Оној Кој ви ја определи земјата како постела, а небото како здание, и Он чини од небото да се спушта вода и Кој, со нејзина помош ги вади плодовите како нафака ваша - а, бидејќи знаете, тогаш, на Аллах немојте здруженици да Му припишувате!

23. Ако сте при сомнение во она што е објавено до робот Наш, тогаш, донесете едно суре што ќе биде слично на нему објавените, и повикајте ги за сведоци оние на кои, освен Аллах, се повикувате доколку вистина зборувате.

24. Па, ако тоа не го направите, а нема да го направите, тогаш, навистина, чувајте се од огнот кој за неверниците е подготвен, чиешто гориво се луѓето и камењата!

25. И зарадувај ги оние кои веруваат и кои добри дела работат: за нив има бавчи низ кои реки течат, навистина! И секојпат кога ќе пробаат од плодовите, од 'рскот, ќе речат: "Ова е она што порано го пробавме" - а им се дава само оној плод кој е сличен на нивниот; во тие бавчи за нив ќе има и чисти жени и тука тие за навек ќе останат.

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١١﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُسْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا نَارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٤﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رَزَقُوا قَالُوا
هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِمُتَسَبِّحَاتِهَا
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١٥﴾

26. Аллах, секако, не се стеснува да изнесе пример: било мушичка било нешто од неа повозвишено, па, што се однесува до верниците знаат, секако, дека тоа е вистина од Господарот нивни; а што се однесува, пак, до неверниците, велат: “Што сака Аллах да покаже со таков пример?” Со тоа Он многу луѓе во заблуда ги остава, а на многу по патот вистински ги упатува. Ќе бидат заведени само распаните:

27. кои го кршат Ветувањето Аллахово по Договорот склучен со Него, и кои го прекршуваат тоа што Аллах го заповеда да се одржува, и кои на земјата безредие сеат - оние се, токму, поразените!

28. Како не верувате во Аллах... ? Бевте мртви па Он ве оживи; потоа пак ќе ве усмрти, потоа пак ќе ве оживи, а потоа Нему ќе Му се вратите.

29. Сè што е на земјата Аллах за вас го создаде; потоа Својата одлука кон небото ја управи и таму седум небеса создаде. Он знае сè!

30. И кога Господарот твој им рече на мелеките: “Да, Јас ќе поставам на земјата халифа!” Оние рекоа: “Ќе го поставиш ли

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعْضُهُمْ فَعَاوَاهُ فَمَا أَمَّا الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

оној кој безредие сее и кој крв пролева? А ние, заблагодарувајќи се, величие и благослов, Ти изразуваме. Он рече: “Јас го знаам она што вие, секако, не го знаете.”

31. И Он го поучи Адема со имињата на сите нешта, и ги изнесе пред мелеките, па Он им рече: “Изнесете ги имињата нивни ако сте искрени!”

32. А оние рекоа: “Славен нека си! Ние поседуваме знаење само за она за што Ти нè поучи; Ти си, навистина, Зналец и Мудар!”

33. Аллах рече: “Соопшти им ги имињата нивни!” И бидејќи ги соопшти имињата нивни, Аллах рече: “Нели ви реков дека Јас ги знам, токму, тајните на небесата и на Земјата и дека го знам и она што го обелоденувате и она што го криете!”

34. И кога на мелеките Ние им рековме: “Паднете му на сецде на Адем!” - сите паднаа на сецде, а Иблис тоа не го направи; тој одби, се издадува; беше меѓу неверниците!

35. И Ние рековме: “О Адем, ти и жената твоја живејте во Џеннетот и јадете од него колку што сакате и од каде што сакате, но

وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾

قَالَ يَقَادِمُ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

не приближувајте се до ова стебло... ќе бидете, тогаш, меѓу зулумќарите!”

36.И Шејтанот ги измами и, тогаш, ги одведе во тоа место во кое се наоѓаа; и Ние рековме: “Слезете, еднинадруги непријатели ќе бидете. Земјата ваше живеалиште ќе биде и уживање до време определено!”

37.И Адем, тогаш, ги усвои некои зборови од Господарот свој и Он му го прими покајанието. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

38.И Ние рековме: “Излегувајте од Џеннетот сите! Од Мене ќе ви доаѓа Патоказ; па, оние што ќе одат по Патоказот Мој... не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!”

39.А оние, пак, кои не веруваат и кои ајетите Наши за лажни ги сметаат, жители цехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.

40.О синови Израилови, сетете се на богатите Мои со кои ве благословив, и исполнете го ветувањето што ми го дадовте, а и Јас ќе го исполнам ветувањето што ви го дадов. И само од Мене, тогаш, плашете се!

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمِمَّا إِلَى جَيْنٍ ﴿٣٦﴾

فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَأَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٤٠﴾

41.Верувајте во она што го објавив, во Потврдата на она што е веќе при вас; и не бидете први кои во тоа не ќе верувате и не продавајте го за нешто што малку вреди. Тогаш, само од Мене плашете се!

42.И не мешајте ја вистината со неvistината, и вистината, знаејќи ја, не кријте ја!

43.И намаз извршувајте и зекат давајте; и со оние кои се поклонуваат и вие поклонувајте се!

44.Ќе им наредувате ли на луѓето да бидат добротинители, а на себе заборавете, вие што Книгата ја кажувате? Нема ли да се вразумите?

45.И барајте сигурност и во трпеливост и во намаз; во намазот, навистина, има значење големо, но само за потчинетите,

46.кои мислат дека, навистина, ќе го видат Господарот свој, дека, секако, Нему ќе му се вратат.

47.О синови Израилови, сетете се на благодатите Мои со кои ве благословив и за тоа што, нави-

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرِينَ وَلَا تَشْرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتِنُونَ ﴿٩١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٩٢﴾

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٩٣﴾

﴿٩٤﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ ثُلُوفٌ نَّاسِيَةٌ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٩٥﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٩٦﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ آيَاتَهُمْ مُلْفِقُونَ بِهِمْ وَأَنْتُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٩٧﴾

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

стина, ве одликував над другите светови;

48.и плашете се од Денот во кој никој за никого не ќе може ништо да направи: кога ничие посредување не ќе биде примено, а ниту, пак, надолнување некакво ќе биде уважено, а ниту, пак, ќе им се помогне;

49.и кога од луѓето фараоновите Ние ве спасивме кои во казна пакосна ве фрлаа, колејки ги вашите синови, а оставајки ги во живот вашите ќерки. Ете, тоа ви беше, од Господарот ваш, беља голема,

50.и кога морето Ние го разделивме заради вас, па, вас спасувајки ве, а луѓето фараоновите, пред очите ваши, потопувајки ги,

51.и кога на Муса четириесет ноќевни ветувања Ние му исполнувавме - вие во отсуство негово, теле обожававте и ете, така, зулум себеси си направивте,

52.а потоа Ние ви простивме само да се заблагодарувате;

53.и кога на Муса Ние Книга му дадовме, Одделувач на вистината од неистината, за да бидете упатени.

وَأَنفُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِيهَا نُفُوسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٨﴾

وَإِذْ بَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسْمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَدَّبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَمَجَّيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا
الْعَهْدَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٢١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

54.и кога Муса му рече на народот свој:“О народе, кон себеси зулум си направивте, навистина, со тоа што теле обожававте, затоа, пак, покајание кон Создателот ваш, упатете и своето подло себе, убијте го! Тоа, кај Создателот ваш, ви е подобро. Па, Он ќе ви прости. Он е Простувач и Сомилосен!

55.И кога на Муса вие му рековте: “Не ќе ти веруваме сè додека Аллаха очигледно не го видиме!” - па, молња ве шибна додека гледавте,

56.а по смртта ваша Ние ве оживеавме за да се заблагодарувате.

57.И Ние од облакот ладовина ви направивме, и мана и препелица ви испративме. И јадете од добрата со кои нафака ви дадовме. И нам зулум не ни направија, туку самите себеси зулум си направија;

58.и кога Ние рековме: “Влезете во градот овој, и јадете, тогаш, што сакате и колку што сакате; влезете низ портата ничкум, и речете: “Простение!” Ние ќе ви ги простиме гревовите ваши, а на добročинителите ќе им дадеме и повеќе од тоа.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِيَّاكُمْ ظَلَمْتُمْ
 أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَالَ فَوُتُّوا إِلَىٰ
 بَارِيكُمْ فَأَقْبَلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ
 بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ
 جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
 تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

وَوَهَبْنَا لَكُمْ السَّمَاءَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ
 وَالسَّلْوَىٰ كُلَّامٍ مَّطْبُوعٍ مَا رَزَقْنَاهُمْ
 وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ رَغَدًا وَاذْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا
 حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَارِعُوا
 إِلَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Па, зулумќарите го заменија кажаниот им Збор со оној што им беше веќе кажан, а на оние кои беа зулумќари...казна од небо ги погоди затоа што беа расипани,

60. и кога Муса на народот свој се молеше вода да се напие, Ние, тогаш, рековме: “Удри со стапот твој на каменот!” - и од него дванаесет извори потекоа, и секоја дружина веќе знаеше од кој извор да пие. Јадете и пијте од нафаката Аллахова и не рушете по земјата како безредниците!

61. И кога вие рековте: “О Муса, ние не можеме една храна да поднесеме: па, упати молба во име наше, до Господарот твој да ни проникне од тоа што земјата чини да ‘рти: растенија, краставички, лук, леќа и кромид!” Тој рече: “Барате ли да го замените она што чини со она што не чини? Одете во Мисир, па таму ќе имате сè што ќе посакаете, навистина!” И немаштија и понижување се исипаа врз нив; го предизвикаа Аллаховиот разгнев зашто не веруваа во ајетите Аллахови, навистина! И бесправно ги убиваа пејгамберите, навистина! И зашто непослушни беа, и зашто во злоделата претеруваа, навистина!

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِمَّنَّ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُفُؤًا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْمَرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِيهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْفَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَيُّوْا مِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا أَنْتُمْ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمْ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

62. А оние, пак, кои веруваа - Евреи, христијани и Сабедци - и оние кои веруваа во Аллах и во Денот ахиретски, и кои работеа добри дела - па, за нив има награда кај Господарот свој, навистина! Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

63. И кога Договорот ваш Ние го прифативме и кога над вас рид подигнавме: Слободно прифатете го тоа што ви го дадовме, и сеќавајте се на тоа што е во него за да бидете богобојазливи.

64. А по тоа плеќите ги свртевте, па да не беше Аллаховата добрина кон вас и милоста Негова, ќе бевте меѓу поразените, сигурно!

65. Веќе узнавте за оние од вас кои за Сабота згрешија, и тогаш Ние им рековме: “Бидете мајмуни презрени!”

66. За современиците и поколењата, тогаш, Ние одредивме тоа да биде Опомена голема, а Ука за богобојазливите.

67. И кога Муса му рече на народот свој: “Да, Аллах, навистина, ви нареди да заколете крва.” Рекоа: “Си играш ли ти со нас?”

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بقرَةً قَالُوا أَنَنْخُذُهَا نَهْرًا وَقَالَ أَعُودُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٧﴾

Рече: “Да Аллах не даде да бидам меѓу незнаенковците!”

68. Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни што е проблемот со неа?” Рече: “Он, навистина, вели дека таа не е ниту стара а ниту, пак, млада, туку средна: па, извршете го она што ви се заповеда!”

69. Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни каква е нејзината боја.” Рече: “Он, навистина, вели дека кравата треба да биде отворено жолта, така што нејзината боја ќе им се допадне на гледачите.”

70. Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, каква треба да биде кравата: нам кравите слични ни изгледаат и ние со посак Аллахов, секако, ќе ја препознаеме.”

71. Рече: “Он вели дека таа крава не треба да биде истоштена – навистина! - од орање или, пак, изморена од наводнување; треба да биде чиста, без никаква мана.” Рекоа: “Е, сега вистината ја кажа!” Па, ја заклаа и само што тоа не го направија!

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرَعُونَ بَيْنَ ذَلِكَ
فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ
إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِ لَوْنُهَا
تَسْرُ التَّنْظِيرِ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ إِنْ الْبَقْرَ تَشَبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيبَةَ فِيهَا فَاذْكُورُوا
أَلْتَنَ جُنْتٌ بِالْحَقِّ فَدَّبْحُوهَا وَمَا كَادُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

72.И кога убивте еден човек, тогаш, карајќи се за тоа, и кога Аллах го обелодени она што ги кривевте -

وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَہُ ثُمَّ فِيہَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

73.тогаш Ние рековме: “Удрете го со еден нејзин дел; ете, така, Аллах ги оживува мртвите и ете, така, Он ги покажува знаменијата Свои за да се вразумите.”

فَقُلْنَا اضْرِبُوہُ بِبَعْضِہَا كَذٰلِكَ يُعْیِ اللّٰهُ الْمَوْتِیْنَ
وَيُرِیْكُمْ ءَایٰتِہٖۤ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

74.Бидејќи срцата ваши затврднаа како камен или како нешто уште потврдо... а меѓу камењата има и такви од кои реки течат, а има и такви кои пукаат и од нив вода потечува, а и камења такви кои, плашејќи се од Аллах, се кршат, навистина! И Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَہِیَ كَالْحِجَارَةِ
اَوْ اَشَدُّ قَسُوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا یَتَفَجَّرُ
مِنْہُ الْاَنْہٰرُ وَاِنَّ مِنْہَا لَمَا یَسْقُوقُ فِیْخُرْجُ
مِنْہُ الْمَآءُ وَاِنَّ مِنْہَا لَمَا یَسِطُّ مِنْ حَشَبِہٖۤ اللّٰهُ
وَمَا اللّٰهُ بِغَفِیْلِ عَمَّا یَعْمَلُوْنَ ﴿٧٤﴾

75.А очекувате ли да ви веруваат, така како што вие верувате, а веќе некои нивни дружини го слушаа Говорот Аллахов а потоа, бидејќи го разбраа, знаејќи го искривија.

﴿٧٥﴾ اَفَنْظَمُوْنَ اَنْ یُّؤْمِنُوْا لَکُمْ وَقَدْ کَانَ فَرِیْقٌ
مِّنْہُمْ یَسْمَعُوْنَ کَلِمَہٗۤ اللّٰهِ ثُمَّ یَحْرِیْفُوْنَہُ
مِّنۢۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَہُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾

76.И кога ќе ги сретнат оние кои веруваат, велат: “Ние веруваме”, а кога, пак, во самост ќе се здружат, велат: “Ќе им зборувате ли за она што Аллах ви го откри, за да биде тоа кај Господарот ваш доказ против вас?” Нема ли да се вразумите?!

وَإِذِ الْقَوٰمِ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا قَالُوْا ءَامَنَّا وَاِذَا خَلَ
بَعْضُہُمْ اِلٰی بَعْضٍ قَالُوْا اَلَمْ نَحْذَرُکُمْ بِمَا
فَتَحَ اللّٰهُ عَلَیْکُمْ لِیَحْضُرْکُمْ بِیْدِہٖۤ عِنْدَ رَبِّکُمْ
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Не знаат ли дека Аллах, навистина, го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат?

78. Меѓу нив има и неписмени кои не ја знаат Книгата; знаат само да гатаат, и, токму, замислуваат дека знаат.

79. Тешко на оние кои пишуваат книги со рацете свои за по тоа да речат: “Ова е од Аллах” - за да прибават малку корист; и тешко на оние кои со својата рака пишуваат такво нешто, и тешко ним кои на таков начин печалат!

80. Оние зборуваат: “Огнот ќе не допре само едно определено време.” Кажите: “Го прифативте ли Договорот Аллахов, а Аллах не ќе се откаже од Договорот Свој, или, пак, за Аллах го зборувате она што не го знаете!”

81. Но, не! Оние кои зулум прават и кои се со гревови обземени - па онаквите жители џехенемски ќе станат и во него за навек ќе останат!

82. А оние кои веруваат и кои добри дела работат - онаквите жители џеннетски ќе станат и во него за навек ќе останат!

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

قَوْلِ الَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَقَوْلِ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ
يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُمْ أَتَنْفَعُونَ عَلَى اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

بِكُلِّ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ قُلْ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. И кога од синовите Израилови Ние Договорот го прифативме: само Аллага да го обожавате; кон родителите, и кон блиските и кон јетимите... убаво да се однесувате; намаз да извршувате и зекат да давате - а потоа на Договорот плеќите му ги свртивте, освен малкумина од вас и така рамнодушни станавте.

84. И кога Ние го прифативме Договорот ваш: едниадруги крв да не пролевате и од огништата ваши да не се протерувате: потврдивте а и сведочите дека е така;

85. но, ете, едниадруги се убивате, а некои целосно од огништата нивни ги протерувате, и против нив меѓусебно се потпомогнувате и во крв и во насиле...а ако, пак, ви дојдат како заточеници - нив ги користите, а не ви е дозволено нив да ги прогонувате. Па, зарем во еден дел од Книгата ќе верувате, а во друг нема да верувате!? Тие меѓу вас што ќе направат такво нешто, освен понижување на овој свет никаква награда нема да имаат, а на идниот свет на најголема казна ќе бидат изложени. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

86. Онаквите го продадоа животот на Ахирет за овој свет: па,

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ
وَأَسْرُفْتُمْ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ
وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ
أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهِدُونَ

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ
وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ
تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ فَغَنِّوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتَوَسُّؤُنَ بَعْضِ
الْكُفَّابِ وَتَكْفُرُونَ بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا جِزَاءُ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

тешкотијата не ќе им се олесни, а ниту, пак, ќе им се помогне.

87.И веќе на Муса Ние Книга му дадовме и по него низа пејгамбери испративме... И на Иса, синот на Мерјем, јаснотии му дадовме и со Духот свет го поддржавме. И секогаш кога пејгамбер ви доаѓаше со она што не ви се допаѓаше - се надувавте. Некои пејгамбери, тогаш, за лажни ги сметавте а некои, пак, ги убивавте.

88.Тие зборуваат: “Срцата наши се закоравени.” Но, не! Заради неверувањето нивно, Аллах ги проколни. Оние кои веруваат - малкумина се!

89.И бидејќи им дојде Книга од Аллах, Потврда за веќе таа која им беше дошла, и од порано бараа победа против оние што не веруваа, и бидејќи им доаѓаше она што веќе го узнаа, во тоа не веруваа. Па, проклетството Аллахово нека е над неверниците!

90.Е, само колку лошо е тоа за што ги продадоа душите свои! Да не веруваат во она што е објавено од Аллах, вознемирени затоа што Он, заради добрината Своја, објава спушта кому Он сака од робовите Свои. Ед-енподруг гнев си предизвикаа. А за неверниците срамна казна има!

فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُبْصِرُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تُهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا
كُدْبَكُمْ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

بِسْمَا أَشْرَكُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيثًا أَنْ يَزِيلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ قَبَاءً وَيَعْضِبُ
عَلَى عَضْبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩١﴾

91. И кога ќе им се рече: “Верувајте во она што го објави Аллах!” Зборуваат: “Веруваме во она што е објавено до нас” - а не веруваат во она што е зад него, а тоа е Вистината, Потврда за она што е веќе при нив дојдено. Кажите: “Тогаш, ако сте верници, зошто ги убивате пејгамберите Аллахови од порано?”

92. И Муса со јаснотии ви дојде. По него, обожавајќи го телето, станавте неверници!

93. И кога Ние Договорот од вас го прифативме и над вас рид подигнавме - тогаш прифатете го слободно она што ви го дадовме, и чујте! Рекоа: “Слушаме ама нема послушни да бидеме.” Срцата нивни, заради неверието свое, со телето беа напоени. Кажите: “Е, само колку е лошо она кон што неверувањето ваше ве наведува, ако сте верници!”

94. Кажите: “Ако Куката ахиретска е само за вас наменета, а не и за другите луѓе, тогаш, ако сте искрени, посакајте да умрете,”

95. а нема да посакаат никогаш заради она што го направија рацете нивни. А Аллах ги знае зулумџарите!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوَدُّونَ بِيَمَانِي أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَكَفَرُوا بِيَمَانِي وَرَأَاهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ؕ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾

﴿١٠١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ ۚ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَوْلًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ؕ قُلْ إِنِّي سَمِعْتُ بَيِّنَاتٍ مِّنْ رَبِّي ۖ وَإِنِّي نَذَرْتُ لَكُمْ أَنِّي لَمَنَّابٌ ﴿١٠٣﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِكَةً مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ ؕ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٥﴾

96. Да, ќе ги најдеш како тежнеат, повеќе од сите луѓе, кон животот, дури повеќе и од многубошците. Секој од нив би посакал да поживее илјада години; и толку да поживее, казната, сепак, не може да ја избегне. Аллах го гледа она што го работат!

97. Кажи: “И кој ќе биде непријател на Џебраил?” Па, тој со одобрението Аллахово ти објави во срцето Потврда за она што се објавуваше, и Патоказ и Радосница за верниците.”

98. Непријателите на Аллах, и непријателите на мелеките Негови, и на пејгамберите, и на Џебраил, и на Микаил... па, Аллага го имаат за свој непријател, навистина!

99. И Ние веќе јасни ајети ти објавивме во кои не веруваат само расипаните!

100. И секогаш кога некое ветување на себе ќе преземат една дружина од нив ќе го отфрли; но мнозинството меѓу нив не веруваат!

101. И бидејќи им дојде пејгамбер од Аллах, Потврда за она што го имаат при себе за вистинско, една дружина од нив до која дојде Книгата го отфрли тоа; и зад себе ја оставија Книгата како да не знаат,

وَلَنَجْذِبَهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يُوْذُ أَحَدَهُمُ الْآخَرُ وَلَوْ يُعْمَرُ الْآلَفُ سَنَةً وَمَاهُوَ بِمُرْحَبٍ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيْلَ فَإِنَّهُ عَدُوًّا لِلَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيْلَ وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

أَوْ كَمَا وَعَدَ وَعَاهَدَ أَنْبَاءُهُمْ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْذَرُهمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ بِنُذُرٍ مِمَّنْ لَدَيْنَ أَوْثُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

102. и го следеа она што го кажуваа шејтаните во време на владеењето на Сулејман, а Сулејман, пак, не беше неверник, туку шејтаните не веруваа, поучувајќи ги луѓето со волшебништво и со тоа што им беше објавено во Вавилон на двата мелека, Харун и Марут, кои никого не поучуваа сè додека не речеа: “Да, ние само безредие сееме! Па, немој да не веруваш!” Луѓето од нив учеа како да ги разделат мажот и жената и тие никому, освен со одобрението Аллахово, не можеа штета да му нанесат. И поучуваа со она што штета им донесува а корист не им донесува. Она што тие го знаеја, секако, е тоа дека оној што се занимава со такво нешто нема да има никаква награда. Навистина е грдо тоа, - е, само кога би знаеле - за што самите се продадоа!

103. А кога би верувале и би се плашеле, наградата Аллахова многу подобра ќе им беше, навистина! Е, само кога би го знаеле тоа!

104. О верници, не велете “Дај ни предност”; туку велете: “Чуј нè!” За неверниците има казна болна.

وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيَاطِينُ عَنْ مُلْكٍ سَلَمْتَيْنِ
 وَمَا كَفَرُوا سَلَمْتَيْنِ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ
 كَفَرُوا وَيَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّخْرَ وَمَا أُنزِلَ
 عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُنُوتٍ وَمُرُوتٍ
 وَمَا يَكْتُمَانِ مِنْ آحَادِ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
 فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
 مَا يُفْرِقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ
 بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
 وَلَقَدْ عَلَّمُوا لَمَّا اشْتَرَاهُ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ حَتَّىٰ وَلِيَتْهُمْ مَا شَرُوا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
 وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

105. Оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата, ни многубошците, не сакаат да ви се објави од Господарот ваш добро некакво. А Аллах милоста Своја ќе ја посвети кому сака. А Аллах поседува добротија голема!

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الَّذِينَ كَرِهُوا أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

106. Ниеден ајет Ние не го поништуваме а ниту, пак, забораваме а подобар или сличен на него да не донесеме. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, е Кадар за сè?

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِنْهَا أَوْ مَشِئْنَا أَنْ تَعْلَمَ أَنْ اللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

107. Не знаеш ли дека власта и на Земјата и на небесата е – Аллахова, и дека вие, освен Аллах, немате ни пријател ни поддржник,

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

108. или посакувате да го барате од пејгамберот ваш она што се бараше од Муса порано? А кој ќе го замени верувањето со неверување тој веќе скршнал во заблуда, по патот лош!

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ نَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلْ
مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

109. Многумина од Следбениците на Книгата би посакале, по вашиот иман, да ве вратат во неверување, заради завидноста нивна, иако вистината им беше објаснета. Па, послужете се со прошка и занемарете го тоа додека не стигне наредбата Аллахова. А Аллах е Кадар за сè!

وَذَكَرْتُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ رَدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسْبًا
مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مَنْ بَعْدَ مَا نَبَّأَنَّ لَهُمْ
الْحَقَّ فَأَعفُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّى بَيَّنَّ اللَّهُ بِآيَةٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

110. И намаз извршувајте и зекат давајте, а за доброто што ќе го спечалите за себеси - награда кај Аллах ќе најдете. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

111. Оние зборуваа: “Оние што не се ни Евреи ни христијани нема да влезат во Џеннетот; ете, тоа се празни желби нивни. Кажи: “Донесете ваш доказ ако сте искрени!”

112. Но, не! Оној што ќе го предаде лицето свое на Аллах, кој е Добročинител, има награда кај Господарот свој. Тие не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

113. Евреите зборуваат: “Христијаните не се по патот вистински”, а христијаните зборуваат: “Евреите не се по патот вистински.” А и едните и другите Книгата ја кажуваат. Оние кои не знаат, ете, истите зборови ги кажуваат. Па, Аллах на Денот суден ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици!

114. И кој е поголем зулумџар од оној кој забранува да се споменува во храмовите на Аллах името Негово и кој се труди нив да ги руши? Само со страхопочит таквите во нив треба да влегуваат. На овој свет за нив има осрамотување, а на Ахирет казна голема.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِنْ حَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيُّ عَلَى شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ
يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا حَايِبِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. И Исток и Запад се - Аллахови! Па, каде било да се управиш - таму е лицето Аллахово. Аллах, навистина, е Неизмерен и Зналец!

116. И рекоа: “Аллах си присвои дете.” Славен нека биде Он! Но, не! Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! И на Аллах сè се потчинува!

117. Аллах е Создател на небесата и на Земјата, и кога ќе реши за нешто, ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

118. А оние кои не знаат зборуваат: “Како?” Нема ли Аллах со нас да зборува или нема ли да донесе знамение некакво?” И оние кои беа пред вас истите зборови ги кажуваа; и срцата нивни се слични. И на потчинетиот народ, секако, Ние ајетите му ги објаснуваме!

119. И Ние, навистина, со вистина те испративме како Радосница и Опомена. И ти нема да бидеш прашан за жителите цехенемски.

120. И никогаш Евреите и христијаните, додека не ја прифатиш верата нивна, нема да бидат задоволни со тебе. Кажи: “Да, Патоказот на Аллах е - Патоказот вистински!” И кога би цапал по желбите нивни, по, до тебе дојдената Книга, никого освен Аллах не би имал ни заштитник ни поддржник!

وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَوَجَّهْهُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۚ بَلْ لَّهُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٗ قَدِيۡنُوۡنٌ ﴿١١٦﴾

بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُوۡلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوۡنُ ﴿١١٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُوۡنَ لَوْلَا يَكْتُمُنَا اللَّهُ
أَوْتَانِيۡنَا آيٰتِهٖۙ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ
مِنۡ قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوۡبُهُمْ
فَدَبَبْنَاۤ اِلَآيۡنَا لِقٰوۡرٍ يُوقِنُوۡنَ ﴿١١٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْئَلُ عَنۡ أَصْحَابِ الْجَحِيۡمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنۡ رَّضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتَّىٰ تَبۡتِغَ
مِلَّتَهُمْ ۗ قُلۡ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَٰكِن
اتَّبَعْتَ أَهۡوَاءَهُمْ بَعۡدَ الَّذِيۡ جَاءَكَ مِنَ الْعِلۡمِ
مَالِكٌ مِّنۡ اللَّهِ مِنۡ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيۡرٍ ﴿١٢٠﴾

121. Оние до кои Ние Книга објавивме - исправно ја кажуваат: во неа веруваат, а оние кои во неа не веруваат - па, страдалници се!

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَشْكُرُونَ ۖ وَتِلَاوَتِهِ
أُوتِيكَ يَوْمَئِذٍ بِمَنْ يَكْفُرُ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢١﴾

122. О синови Израилови, сетете се на благодатот со кој ве благословив, и со што ве одликував над другите светови!

يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرٰٓءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اٰنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَآيَ فَاَصَلَّتْكُمْ عَلٰٓى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾

123. И плашете се од Денот во кој никому нема да му се помогне, кога надолување нема да им се прима и кога посредување нема да им користи, а ниту, пак, ќе им се помогне!

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرٰٓى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. И кога Господарот негов го искуша Ибрахима со неколку зборови, Ибрахим, тогаш, ги спроведе сигурно! Аллах рече: “Јас, навистина, ќе одредам на луѓето имам да им бидеш!” Ибрахим рече: “И од потомството мое?” Аллах рече: “Ветувањето мое нема да ги опфати зулумќарите.”

وَإِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰٓهٖمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنِّى
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمٰمًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا
يَبٰٓتِلُ عَهْدِى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾

125. И кога Ние Куќата ја одредивме да биде засолниште и сигурно место за луѓето... а местото Ибрахимово - одредиште за клањање, земете го! И на Ибрахим и на Исмаил Ние им заповедавме: “Очистете ја Куќата моја за оние кои ќе кружат околу неа, и кои тука ќе останат и кои на сејде ќе паѓаат.”

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا
مِن مَّقَامِ اِبْرٰٓهٖمَ مُصَلًّٔا وَعَهْدَنَا اِلَيْكَ اِبْرٰٓهٖمَ
وَاسْمَعِيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطّٰٓءِفِىْنَ
وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾

126. И кога Ибрахим беше рекол: “Господаре мој, определи овој да биде град сигурен и снабди ги жителите негови со плодови: оние кои веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски. Аллах рече: “На оној кој не верува ќе му дадам кратко уживање а потоа ќе го нурнам во казната огнена.” Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

127. И кога Ибрахим и Исмаил темелите на Каба ги поставаа, се молеа: “Господаре наш, прими го ова од нас. Ти си, навистина, Слушач и Зналец!

128. Господаре наш, определи не Твои Потчинители да бидеме. И породот наш, исто така, нека Потчинет народ Ти биде. И покажи ни ги обредите; прости ни. Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!”

129. Господаре наш, испрати пејгамбер меѓу нив кој ќе ги кажува ајетите Твои и кој ќе ги поучува во Книгата, и во Мудроста... и кој ќе ги очисти. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

130. Верата Ибрахимова ја избегнува оној што се срами од себеси. А на Ибрахим Ние на овој свет го одбравме, а и на Ахирет ќе биде меѓу добротелите, навистина!

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَنْبَتْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Кога Господарот негов му рече: “Биди потчинет!” Ибрахим рече: “Потчинет сум на Господарот на световите!”

132. И Ибрахим тоа во аманет го остави на синовите свои, а и на Јакуб: “Синови мои, Аллах, навистина, ве одликува со вера, и немојте смртта непослушни да ја дочекате; непослушни да бидете;

133. или, пак, сведоци бевте кога на Јакуб му се приближи смртниот час и кога на синовите свои им рече: “Што ќе обожавате по мене?” Рекоа: “Аллаха, Кој е Еден, Аллах на предците твои, Ибрахим, Исмаил и Исхак, ние ќе обожаваме; и само Нему сме Послушни!”

134. Тој народ веќе исчезна: нему му припаѓа она што си го спечали, а и вам ви припаѓа она што си го спечаливте, а нема да бидете прашани за она што го работеа.

135. Оние зборуваа: “Бидете Евреи и христијани - ќе бидете упатени!” Кажи: “Не, ние ја следиме верата Ибрахимова – вистинската вера, а тој не беше меѓу многубоштите!”

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ
قَالَ أَسْلَمْتَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ
أَصْطَفَى لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ
قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

بَلْ كُنْتُمْ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُفُّوا أَسْمَاءَهُمْ أَوْ نَكِرُوا اسْمَهُمْ تَجِدُوا
قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Кажете: “Ние веруваме во Аллах, и во она што ни е објавено, и во она што му беше објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено од Господарот нивни на Муса, и на Иса, и на пејгамберите пред нив. Меѓу нив ние не правиме никаква разлика. И на Аллах сме Послушни!

137. Па, ако веруваат во Него, како што вие верувате, ќе бидат упатени, секако! А ако, пак, ги свртат плеките... та, ќе се најдат далеку од патот вистински! Аллах од нив ќе ве сочува. А Он е Слушач и Зналец!

138. Кон Аллаховата насока! А кој има подобра насока од Аллаховата? Ние само Него го обожаваме!

139. Кажи: “Со нас ли ќе расправате за Аллах, а Он е и наши и ваш Господар. Нам ни припаѓаат нашите дела, а вам ви припаѓаат вашите дела. И само Нему сме искрено оддадени!”

140. Или зборувате: “Ибрахим, и Исмаил, и Исхак, и Јакуб, и внуците беа Евреи или христијани.” Кажи: “Вие знаете повеќе или Аллах?” Има ли некој лош од оној кој го крие изразувањето на верата која доаѓа од Аллах? А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

قُولُوا مَا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا
إِذْ رَحِمْنَا وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَأَلْسَابِطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا
أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِمْ فَقَدِ اهْتَدَوْا
وَأِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عٰبِدُونَ ﴿١٣٨﴾

قُلْ أَنَحَا جُؤُنَانِي فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

أَمْ نَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَابَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَرَأَيْتُمْ وَمَنْ أَظْلَمُ وَمَنْ كَفَرَ
شَهِدَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَٰقِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. Ете, тој народ исчезна. Нему му припаѓа тоа што си го спечали, а и вам ви припаѓа тоа што си го спечаливте, и нема да бидете прашани за она што го работеа.

142. Некои од безумните ќе речат: “Заради што ги свртеа плеќите од Киблата своја кон која тие се управуваа?” Кажи: “И Исток и Запад се - Аллахови, и Он упатува кого сака по патот вистински.”

143. И ете, така, Ние ве направивме средишен народ за да бидете сведоци против луѓето, а и пејгамберот да биде сведок против вас. Киблата кон која се управуваше ја променивме само заради тоа да дознаеме кој го следи пејгамберот а кој оди по стапалките поранешни. Тоа им беше, освен на оние кои се упатени од Аллах, многу тешко. Аллах нема да го пренебрегне намазот ваш. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!

144. И Ние, навистина, ќе ти овозможиме да се управаш кон онаа Кибла - а веќе приметивме како лицето свое го управуваш кон небо - со која ќе бидеш задоволен. Па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месцидул Харам. А и оние до кои дојде Книгата добро узнаа дека тоа е вистина од Господарот нивни. И

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

﴿١٤٢﴾ سَيَسْأَلُ الشُّهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ
قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَنْ يَبْتِغِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قَدْ زَرَى تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَتَوَلَّيْنَاكَ
قِبْلَةً رَضِينَهَا قَوْلَ وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

Аллах не е невнимателен кон она она што го работат!

145. И оние со доставената им Книга - и покрај тоа што ќе им ги доставиш сите знаменија - нема да ја следат Киблата твоја. А и ти нема да ја следиш Киблата нивна. Ниту тие еднизадруги ќе ја следат Киблата нивна. А кога би ги следел страстите нивни, по знаењето кое веќе ти дојде, тогаш, би бил, навистина, меѓу зулумќарите.

146. Оние на кои Ние им ја дадовме Книгата го познаваат пејгамберот како што ги познаваат синовите свои. А некои од нив знаејќи, секако, ја скриваат вистината.

147. Вистината е од Господарот твој, па, немој да бидеш меѓу сомневачите!

148. И секој кон својата страна си се управува, па претходете еднизадруги во добрини. И каде било да се најдете - Аллах ќе ве збере. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

149. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. Вистината е од Господарот твој. И Аллах не е невнимателен кон она што го работите.

وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّئُهَا فَاتَّبِعُوا الْحَدِيثَاتِ أَنْ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمَنْ حَبِطَتْ خَرَاجَتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ سَطَّرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

150. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месцидул Харам за да не донесат луѓето доказ против вас, изземајќи ги од нив зулумќарите од кои не треба да се плашите, туку, за да ви го зголемам благодатот и да ве упатам по патот вистински, од Мене плашете се!

151. Меѓу вас Ние пејгамбер испративме кој ќе ви ги кажува ајетите Наши, и кој ќе ве очисти и кој ќе ве поучи и во Книгата и во Мудроста и во она што не го знаевте!

152. Споменувајте Ме а и Јас ќе ве споменувам; бидете Ми благодарни и немојте да не верувате!

153. О верници, и во трпеливост и во намаз помош барајте. Аллах, навистина е со трпеливите.

154. А за оние кои ќе загинат на Аллаховиот пат не велете дека се мртви. Но, не! Живи се, но вие тоа не го чувствувате.

155. Ние ќе ве искушуваме, сигурно, со неколку работи: и со страв, и со глад, и со губење на имотот и животот и летнините... но, зарадувај ги трпеливите!

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا يَمِئْتِي عَلَيْكُمْ وَعَلَى كُمِ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

فَأذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالسَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

156. Оние кои ќе ги снајде некаква несреќа, зборуваат: “Ние сме, навистина, Аллахови и Нему ќе му се вратиме!”

157. Врз нив се спуштаат благослови од Господарот нивни, и Милост, и оние, токму, се упатените.

158. И Сафа и Мерва, навистина, се знаци Аллахови: кој ќе ја ходочести Кукава или кој ќе изврши умра - нема грев ако направи неколку круга од Сафа до Мерва. А оној кој ќе направи некое добро дело доброволно, па Аллах, навистина, е Благодарен и Зналец!

159. Оние кои ги кријат и јаснотиите и Патоказот кои ни се објавени по нивното објаснување за луѓето, во Книгата, онаквите и од Аллах и од проколнувачите ќе бидат проколнети,

160. освен оние кои, навистина, ќе се покајат и кои ќе се поправат и тоа очигледно ќе го направат: ним ќе им простам. Јас сум Простувач и Сомилосен!

161. Оние кои не веруваат и умрат, а неверници се, врз сите нив ќе се разлее проклетството

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن سَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَلْهَدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكُتُبِ
أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿١٥٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ
أَتُوْبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ
لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

Аллахово, и проклетството од мелеките и од сите луѓе,

162. оние во него за навек ќе останат и казната не ќе им стивнува а ниту, пак, ќе им се даде рок.

163. И вашиот Бог е еден Бог. Нема друг Бог освен Него. Он е Милостив и Сомилосен!

164. Во создавањето на небесата и на Земјата, во сменувањето на ноќта и денот, во бродот кој плови по море натоварен со она што им користи на луѓето, и во дождот што Allah го спушта од небо со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино и по која расфрла животни секакви, и во промената на ветровите, и во облаците кои се вијат меѓу небото и Земјата... навистина, има знаменија за оние кои сфаќаат!

165. Меѓу луѓето има и такви кои, покрај Allah, прифатија други здруженици, љубејќи ги како што се љуби Allah. А оние кои веруваат поцврсто го љубат Allahа. И кога зулумќарите би виделе, а бидејќи казната ќе ја видат, колкава е само моќта која Нему му припаѓа! А Allah, навистина, е Силен Казнувач,

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَحِيدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ أَيْلٍ وَالتَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَسَ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُتَحَسِّرِينَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

166. кога ќе се одделат оние кои што се следат и оние што следат, и кога ќе им се прекинат причините за кои се здружуваа...ќе ја здогледаат казната,

إذ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا
الْكَذَّابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

167. и кога оние што ги следат ќе речат: “Е, кога повторно би оживеале, од нив да се оддалечиме како што тие од нас се оддалечија. И ете, така, Аллах им ги покажува делата нивни за кои ќе претрпат штети, и онаквите не ќе излезат од огнот.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِكُهُمْ لَسَخَّطْنَا لَهُمْ عَمَلَهُمْ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِدِينَ فِيهَا ﴿١٦٧﴾

168. О луѓе, јадете од она што е на земјата, што е халал и што е пријатно. И не следете ги стапалките шејтанови! Тој ви е очигледен непријател!

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلْالًا طَيِّبًا
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

169. Тој само зло и срамно дело заповеда и за Аллах да го зборуваат она што не го знаете.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوِّ وَالْفَحِشَاءِ وَأَن تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

170. И кога ќе им се рече: “Следете го она што го објави Аллах!” Тие велат: “Но, не! Ние го следиме она што го затекнавме од предците наши!” И тогаш ли кога претците нивни не сфаќаа ни што и не се упатуваа?!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَسْتَعِجُ
مَا لَفِئَتَا عَلَيْهِمْ أَفَاءَةً أَوَّلُوا كَمَا كَفَرُوا وَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Оние кои не веруваа се слични на суштество кое ништо не слуша, освен повик и глас; и глуви се, и слепи се, и неми се, не сфаќаат!

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَّعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعَاةً وَبِدَاءَ صُمُّ بِكُمْ عَمِي فَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

172. О верници, јадете од добродетите со кои Ние нафака ви дадовме и на Аллах бидете благодарни. Само Него треба да го обожавате!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Он ви забранува, навистина, и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго име, а не во името на Аллах. А оној што ќе биде присилен, не со желба и не од навика, тогаш, нема грев. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالذَّمَّ وَاللَّحْمَ الْغَيْزِيرَ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

174. Оние кои го кријат она што го објави Аллах во Книгата Своја, кои го продаваат за нешто за што малку вреди - оние во стомаците свои оган голтаат. На Денот суден Аллах со нив не ќе разговара, а ниту ќе ги очисти; за нив има казна болна.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ - مِمَّا قَلِيلًا أَوْلِيَّتِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. Оние го заменија Патоказот со беспаке, а прошката со казна. Па, колку се оние нетрпеливи кон огнот!?

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

176. Ете, така Аллах ја објави Книгата со вистина, а за оние кои се разединуваат за Книгата, навистина, се во пукнатина далечна!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

177. Не е добротинство во упореноста на вашите лица кон Исток и Запад, туку добротинство е да се верува во Аллах, и во Денот ахиретски, и во мелеките, и во книгите, и во пејгамберите; добротинители се оние кои го

لَسَّ الْإِرَانُ نُورًا وَمُوْحَمَّكُمْ قَدَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِرَانَ مَنِ اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةَ وَالْكِتَابَ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ

даваат она што најповеќе го сакаат: на ближните, на јетимите, на сиромасите, на патниците и на просјациите, и кои робови ослободуваат, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат, и кои се придржуваат кон договорот што ќе го склучат; и кои се трпеливи и во немаштија и во неволја и во зло време - оние, токму, се искрените и богобојазливите!

178. О верници, пропишана ви е одмазда за убиените: слободен за слободен, роб за роб, жена за жена. Па, на оној што ќе му биде простено од брат му, нека постапи пристојно и нека му возврати со добротинство. Ете, тоа е и олеснение и милост од Господарот ваш. Па, оној кој ќе возврати со насилство по тоа - та, казна болна ќе има!

179. Во одмаздата ви е животот, о вие со разбир надарени, за да бидете богобојазливи!

180. Ви се пропишува - кога некому од вас ќе му се приближи смртта - да им се остави васиет, ако се остава добро, и на родителите и на роднините; оние кои вистински се плашат од Аллах.

181. Па, оној што ќе го измени васиетот, бидејќи го слушал... грев имаат оние што го

وَالسَّابِقِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَعَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَيْتِ وَالصَّادِقِينَ
الْبَيْتِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

بِأَتْهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
الْقَتْلِ الْحَرْبِ وَالْحَرْبِ وَالْعَمْدِ بِالْعَمْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى
فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَإِنْبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعَدَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا أَحْضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتَ إِن
تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَبْدُلُونَهُ إِنِ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

менуваат. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

182. Па, кој се плаши дека оној кој остава васиет неправедно постапил или згрешил, тогаш, нека ги помири: па, нема грев за тоа. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

183. О верници, пропишан ви е постот како што им беше пропишан и на оние пред вас за да бидете богобојазливи,

184. и тоа одреден број на денови; кој ќе биде болен или е на пат, тогаш, нека ги напости тие денови; а оние кои не можат да постат - пропуштените денови нека ги откупат со нахранување сиромав. А кој, пак, доброволно ќе даде повеќе па, тоа е подобро за него. А ако постете - тоа е подобро за вас, само да знаете!

185. Месецот Рамазан е месец во кој е објавен Кур'анот како Патоказ за луѓето, јасноти и Показот и Одделувач на вистината од невивистината. Па, кој од вас ќе се најде во тој месец - нека пости, а кој е болен или е на пат - нека ги напости тие денови. Аллах со тоа посакува да ви олесни а не да ви отежни: определениот број денови да ги надополните, и Аллаха да го величате затоа што ве упати, и благодарни да бидете.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصِ جَنْفًا أَوْ إِمَامًا فَصَلَحَ
بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

أَيُّهَا مِمَّا مَعَدُّو دَاتٍ فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَىٰكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

186. И кога ќе те прашаат робовите Мои за Мене, па Јас сум, навистина, блиску. И се освивам на довата на молителот кога ќе Ме замоли. Па, нека ми се освијат, и нека во Мене веруваат за да бидат упатени.

187. Ви се дозволува преку ноќ, додека трае месецот на постот, да легнете со жените ваши. Тие се ваша облека, а вие сте нивна облека. Аллах знаеше дека меѓусебно не сте воздржливи па ви прости и го прими покајанието ваше: па, сега состанувајте се со жените ваши и посакувајте го она што Аллах ви го определи; јадете и пијте сè додека не ви биде толку јасно да можете да го разликувате белиот од црниот конец на муграта; оттогаш па до ноќе, постете! А ако сте во И'тикаф по џамиите, тогаш, не ви е дозволено да легнете со жените ваши. Ете, тие се границите Аллахови. И не приближувајте се до нив. Ете, така Аллах им ги објаснува на луѓето ајетите Свои за да бидат богобојазливи!

188. И не трошете го имотот ваш еднисо други нечесно! Заради имотот, не спорете се пред судот: грешно да не потрошите дел од имотот на луѓето, знаејќи!

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ ارْزُقُوا إِلَىٰ نِسَائِكُمْ
هُنَّ لِيَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٌ لَهُنَّ
عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَشِّرُوهُمْ
وَابْتَغُوا مِمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ
الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ
وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ ۖ وَأَنْتُمْ عَنكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ
اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالطَّبِيلِ وَذُلُّوا
بِهَا إِلَىٰ الْخُكَّاءِ لِتَأْكُلُوا فَرْقَانًا
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Те прашуваат за младиците. Кажите: “Тие за луѓето се времиња определени. И за определување на Хаџот. Не е добротинство да влегувате во куќите од позади, туку добротинство прави он-ој кој е богобојазлив. Низ вратите на куќите влегувајте! И од Аллах плашете се да бидете спасени!

190. На Аллаховиот пат убивајте ги оние кои вас ве убиваат. Но, не преминувајте ги границите; Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

191. На таквите кои ве напаѓаат и вие напаѓајте ги каде било да ги сретнете, и истерувајте ги отаде од каде тие ве истеруваат... Сплеткарењето е поголем грев од убиството. И не убивајте ги, доколку тие не ве убиваат, при Месцидул Харам. А ако, пак, ве убиваат... па, убивајте ги и вие! Ете, така Аллах ги наградува неверниците!

192. А ако престанат да го прават тоа - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

193. И борете се против нив сè додека не исчезне сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде слободна, а ако престанат, па престанува и непријателството, освен кон зулумќарите.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرَّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنْ أَنْتَقَى
وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُوكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُهُمْ وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ
فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩١﴾

﴿فَإِنْ أَنْتَهُوا فَبِإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّذِينَ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Светиот месец за свет месец, а и во светите датуми има одмазда. Оние што ќе ве нападнат, тогаш, нападнете ги и вие со иста мера, така како што тие ќе направат. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

195. И трошете на Аллаховиот пат. И не фрлајте се со своите раце во пропаст. И работете добро. Аллах, навистина, ги љуби добротинителите!

196. Заради Аллах и хаџ и умра извршете! А ако сте спречени, тогаш, курбан заколете, и не стрижетее ги вашите глави додека курбаните не стигнат на свое место. А оној меѓу вас кој ќе се разболи или кој има главоболија, па пропуштено нека го надополни со пост, со садака и со курбан. А ако се најдете во вообичаена состојба, извршете умра и хаџ и заколете курбан. А оној кој не е во состојба тоа да го направи, тогаш, нека пости три дена на хаџ и седум дена кога ќе се врати дома: ете, полни десет дена. Ете, тоа е за оној што живее во Месцидул Харам. И плашете се од Аллах и знајте дека Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ وَقَصَاصٌ
فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْهِمْ فَأَعَدَّ وَأَعْلِيهِ يَمِثِلُ مَا أَعَدَّيْ
عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْسِبُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأْتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ
فَمَنْ كَانَ مِنكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ آذَىٰ مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
مِن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أُمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامًا تَلَفَتْهُ آيَاتُ الْحَجِّ وَسَعَىٰ إِذَا رَجَعْتُمْ
تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لَعَنَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

197. Хаџот се извршува во познати месеци. Па, оној што ќе ја прифати таа обврска за време на хаџот не може да има однос со жената и не смее да работи зли постапки а ниту да се кара. А за доброто што ќе го направите - Аллах знае. И снабдете се со сите потреби, а богобојазливоста е - најдобрата! И само од Мене плашете се о, вие со разбир надарени!

198. Не е грев да барате од Господарот ваш добрина. А кога од Арафат ќе се враќате, споменувајте Го Аллаха при светите места. Споменувајте Го зашто Он ве упати, а пред тоа бевте меѓу скршнатите во заблуда!

199. А потоа тргнете отаде од кај што тргнуваат луѓето, и од Аллах барајте прошка. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

200. Па, споменувајте Го Аллаха како што ги споменувате предците ваши, по извршените прописи на хаџот, дури и повеќе од нив; меѓу луѓето има кои зборуваат: "Господаре наш, дај ни на овој свет!" - таквите на оној свет никакво добро нема да имаат!

201. А некои, пак, од нив зборуваат: "Господаре наш, дај ни добро и на овој свет и добро на Ахирет," и сочувај нè од казната огнена!

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ وَلَا سُوءَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَسْمَعَهُ اللَّهُ
وَتَكَرَّرُوا فِيهَا كَمَا تَكَرَّرُوا فِي النَّوَى
وَأَتَّقُوا يَتَأْتِي فِي الْأَنْبِ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَسْتَعْتُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا
هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَعَنِ الضَّالِّينَ

ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ

فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ مَنَسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا
اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا
فَمَنْ الْكَافِرِينَ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ

202. Ним им припаѓа дел што го спечалија, а Allah е Брз Пресметувач!

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٦﴾

203. И споменувајте Го Аллаха во денови определени. Оној што ќе побрза и ќе се задржи два дена, тогаш, нема грев. Нема грев ни оној што ќе се задржи и повеќе, кој се плаши од Allah. И плашете се од Allah, и знајте дека сите вие, навистина, кај Него ќе се зберете!

﴿٤٧﴾ وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ
فَمَنْ تَجَلَّى فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ
تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٨﴾

204. Меѓу луѓето има и таков чиј говор ве одушевува на овој свет и кој се повикува на Allah како сведок за она што го има во срцето негово... тој е најлош непријател!

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ
وَهُوَ الذَّلِيلُ الْخَصِيرُ ﴿٤٩﴾

205. А кога ќе дојде на власт се труди да прави безредие по земјата, да ги ништи плодовите и посевите. А Allah не го љуби безредникот!

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٥٠﴾

206. И кога ќе му се рече: “Од Allah, плаши се!” - тогаш тој е упорен во грешењето; Цехеннемот нему му е доста. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!?

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَوَسْوَسَ لَهُ جَهَنَّمَ ۖ لَيْسَ إِلَّا مِهَادٌ ﴿٥١﴾

207. Меѓу луѓето има и таков кој се жртвува, сакајќи да му угоди на Allah, Кој, кон робовите Свои, е Сочувствителен!

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَبَادِ ﴿٥٢﴾

208. О верници, нека траен мир биде меѓу вас. Не следете ги

بَيْنَهُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا ذُخُرُوا فِي السِّلَاحِ
كَأَفَّةٍ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

стапалките шејтанови. Тој ви е отворен непријател!

209. Па, ако скршнете, по дојдените ви јаснотии, тогаш, знајте дека Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

210. Очекуваат ли оние да им дојде Аллах, од облак, и мелеки, а работата е веќе решена? И кон Аллах работите се враќаат!

211. Запрашај ги синовите Израилови колку јасни ајети Ние им објавивме! А кој ќе ја промени таа благодат - бидејќи таа веќе им дојде? Па, Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

212. Овој свет им се разубавува на неверниците; ги потчинуваат на верниците. А богобојазливите, оние кои веруваат, на Денот суден ќе бидат над нив. Аллах нафака дава кому сака, неизмерно!

213. Луѓето беа една заедница и Аллах, тогаш, им испраќаше пејгамбери: радосници и опоменувачи. Преку нив Книга објавуваше, со Вистина, за да им просуди на луѓето за она за што се разединуваа. Оние на кс и им е дадена Книгата се разединија веднаш по дојдените им јаснотии, токму, заради нивното едникондруги грешење. Па, Аллах со одобрението Свое ги упатува оние кои веруваа во вистината за која се разединуваа. А Аллах

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ
السَّمَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَع الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
وَمَنْ يَبْدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْحَرُونَ مِّنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ بَرُّوٌّ مِّنْ يَشَاءُ بِتَرَجُّسٍ ﴿٢١٢﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفوا فيه
وَمَا اختلف فيه إِلَّا الَّذِينَ أوتوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَيِّنَاتٍ مِّنْهُ فَهَدَى اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اختلفوا فيه مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

упатува кого сака по патот вистински!

214. Или: Сметате ли дека ќе влезете во Џеннетот а без да ви дојде примерот на оние што исчезнаа пред вас? Нив ги погодија и сиромаштија и неволја. И колку беа потресени додека пејгамберите и верниците кои беа со нив не рекоа: “Кога ќе пристигне помошта Аллахова?” Ете, така, помошта Аллахова, навистина, е блиску!

215. Те прашуваат што да делат од имотот. Кажи: “Добриот имот што го расподелувате им припаѓа на родителите, на роднините, на јетимите, на сиромасите и на патниците. А за доброто што го работите - па, Аллах, навистина, знае!

216. Ви се пропишува борба. А вие ја презирате. Во она што го презирате можеби има нешто добро за вас, а во она што го сакате, можеби има нешто лошо за вас. Аллах знае а вие не знаете!

217. Те прашуваат за светиот месец и борбите во него. Кажи: Борбата во него е голем грев! Одвраќањето од Аллаховиот пат, неверувањето во Него и протерувањето на жителите од Месцидул Харам ... кај Аллах е

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلا إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ

قُرْبَبٌ ﴿٢١٤﴾

يَسْتَأْذِنُكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
وَأَيْنَ السَّبِيلُ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ
قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدْعٌ سَبِيلُ اللَّهِ
وَكَرْهُهُ. وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجَ أَهْلِهِ
مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقِتَالِ
وَلَا يَرَاؤُنَّ يُقْتَلُونَ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ

поголем грев. Сплеткарењето е поголем грев од убиството! Ако се оние во можност ќе се трудат да ве одвратат од верата ваша, и не престануваат да ве убиваат сè додека, ако се во можност, не ве одвратат од верата ваша. А оној од вас кој ќе се оддалечи од својата вера - нека биде усмртен! Тој е неверник. Делата нивни се безвредни и на овој свет и на Ахирет. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

إِن أَسْطَلُّوْا وَمَنْ يَزِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَبِمَتْ وَهُوَ كَافِرًا وَأَوْلَيْكَ حَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧٦﴾

218. Верниците кои, навистина, се селат и кои се борат на Аллаховиот пат...онаквите се надеваат на милоста Аллахова. Аллах е Простувач и Сомилосен!

إِنَّ الدِّينَ أَمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٧﴾

219. Те прашуваат и за вино и за коцка, кажи: “Во нив има голем грев и корист за луѓето. Но, гревот е поголем од нивната корист.” Те прашуваат што да делат, кажи: “Вишокот!” Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да размислувате! -

﴿١٧٨﴾ يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسْتَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

220. за овој свет и за Ахирет. Те прашуваат и за јетимите. Кажи: “Да им се подобри состојбата е подобро.” А ако се дружите со нив - па, тоа се браќа ваши. А Аллах знае кој е обновител а кој безредник. Кога Аллах би сакал би ве проколнал. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسْتَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى
قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا فَمَا حَوْثُهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٨٠﴾

221. И не венчавајте ги многубошките додека не почнат да веруваат. Робинка која верува е подобра од многубошка - иако оваа ви се допаѓа. И не венчавајте ги многубошките сè додека не веруваат. Роб кој верува е подобар од многубожец - иако овој ви се допаѓа. Оние ве повикуваат кон огнот. А Аллах со одобрението Свое ве повикува кон Џеннетот и прошката. И на луѓето им ги објаснува ајетите Свои за да Го споменуваат.

222. И те прашуваат за месечното прање. Кажи: “Тоа е непријатно!” Кога жените имаат месечно прање, тогаш, не легнувајте со нив. И не приближувајте им се додека не се очистат. А кога ќе се очистат, здружете се онака како што ви определи Аллах. Аллах, навистина, ги љуби покајниците и ги љуби чистите!

223. Жените ваши се бавчи ваши. И како сакате пријдете им на бавчите ваши! И задоволете се! И од Аллах плашете се! И знајте дека со Него ќе се сретнете! И зарадувај ги верниците!

224. Не служете се со вашето колнење во Аллах како пречка да работите добри дела, да се плашите и да воспоставувате добри односи меѓу луѓето. Аллах е Слушач и Зналец!

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ حَتَّىٰ مِنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ وَلَا تَعْجَبُوا أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيَسِّرُ الْيُسْرَىٰ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْرِضُوا لِلنِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّوْبِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

يَسْأَلُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ يَشْتِمُوا وَقَدْ مَوَّأَ الْأَنْفُسُ وَأَنْتُمْ أَعْلَمُوا أَنْتُمْ مَلْفُؤَةٌ وَيَسِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

وَلَا تَجْمَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

225. Аллаховата казна нема да ве обземе доколку се заколнете ненамерно, туку таа ќе ве обземе за она за што го работеа срцата ваши. Аллах е Простувач и Благ!

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

226. Оние што ќе се заколнат дека нема да им се приближат на жените имаат рок четири месеци. А ако им се вратат - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصًا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ قَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

227. А ако мислат да се разведе бракот - та, Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

228. Разведените жени нека сами чекаат да поминат три прања. А ако веруваат во Аллах и во Денот суден не им е дозволено да го кријат она што го создаде Аллах во утробите нивни. Сопрузите имаат полно право, ако сакаат добри дела да работат, да ги вратат. Покрај должностите кон сопрузите жените имаат и права. Но, сопрузите во однос на сопругите имаат предност за еден степен. Аллах е Силен и Мудар!

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُنَّ مُعْتَدَاتٌ يَنْصَرْنَ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى الْمَوْلَىٰ مَنْ رَزَقَتْهُنَّ وَلَا يَجْرِمُنَّ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَرْزُقُهُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

229. За развод на бракот врзани се две работи. Обносливо да се задржи или убаво да се распушти. Вам не ви е дозволено да го земате она што веќе им го

الطَّلَاقَ مَرَّتَانٍ فَإِمَّا تَرْتَعَرِفِي أَوْ تَتْرَجِي بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَاكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ

дадовте. Освен во случај ако двајцата не се плашат дека нема да ги исполнат Аллаховите граници. Ако се плашите дека Аллаховите забрани нема да ги исполнат, тогаш, не е грев тоа да се откупи. Ете, такви се грниците Аллахови: па, немојте да ги преминувате. А оние што ќе ги преминат границите Аллахови се, токму, неправедните!

230. А ако мажот ја пушти жената по трет пат, тогаш, на мажот не му е дозволено да ја врати сè додека таа не се венча со друг маж. Ако овој ја пушти, тогаш, немаат грев да склучат брак ако мислат, секако, дека нема да ги преминат границите Аллахови. Ете, такви се границите Аллахови кои Он им ги објаснува на луѓето кои знаат!

231. И кога ќе ги пуштите жени-те, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине па, обносливо задржете ги или убаво пуштете ги. Не задржувајте ги за да им направите штета со што би ги поминале границите на дозволеното. Оној што така ќе постапи - за себеси зло ќе направи. И не земајте ги ајетите Аллахови како играчка. Сетете се на Аллаховиот благодат кон вас, и за она што го објави во Книгата, и во Мудроста со која ве совету-

اللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَمْتُدُّوهَُا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِيُعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَنْكِحُوا مَا آتَى اللَّهُ هُنَّ وَأَذْكُرُوا بِمَعْرُوفٍ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظِمَكُمْ بِهِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَكْتُبُ لِمَنْ يَشَاءُ

ва. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, знае сè!

232. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине, не попречувајте им да се венчаат со мажите свои доколку тие, сепак, се задоволни со обносливоста нивна. Оние од вас - кои веруваат во Аллах и во Денот суден - се советуваат во тоа. Ете, тоа ви е почисто и поуредно. Аллах знае а вие не знаете!

233. Нека мајките ги дојат бебињата свои полни две години, и тоа оние кои сакаат доењето да биде потполно. Новороденчето, од страна на родителот, треба да биде добро снабдено и добро облечено. Никој нека не се оптоварува над своите можности. Ниту мајката да се оштети заради детето, а ниту бабото да се оштети заради детето. И наследникот, исто така, има таква обврска. Ако двајцата сакаат, договорно, да го одбијат детето, немаат грев. Исто така немате грев и ако најдете доилка за вашите деца, кога веќе прифативте да им го дадете она што е вредно. Од Аллах, плашете се! И знајте дека Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ كَمَنْ لَكُمْ وَأَطَهَّرُوا اللَّهَ يَعْلَمُونَ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

﴿٢٣٣﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بَوْلِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَا لَعَنِ
تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَشَاوِرًا فَالِجَنَاحِ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلِجَنَاحِ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَاءً وَأَنْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَعْمَلُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

234. Од оние што ќе умрат од вас, а ќе остават жени, жените се должни да чекаат четири месеци и десет дена. А кога ќе го дочекаат времето што треба да помине, тогаш, вие немате грев за она што оние ќе го сработат за себе и од што имаат корист. Аллах е Известен за она што го работите!

وَالَّذِينَ يَمُوتُونَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا لَا يَرْضَىٰ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٣٤﴾

235. И немате грев ако на жените им го изнесете тоа дека сакате да ги побарате или, пак, ако тоа го криете во душите ваши... Аллах знае дека вие за нив ќе мислите, но скришно немојте да им верувате. И само чесно со нив зборувајте! Не обврзувајте се за брак сè додека не помине времето за чекање. И знајте дека, навистина, Аллах го знае она што го имате во душите ваши; па, бидете претпазливи! Знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Благ!

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةٍ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلَّمَ اللَّهُ
أَنْتُمْ سَتَدُرُّوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْخُذُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِزُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكَتْمَ أَجَلُهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٣٥﴾

236. Немате грев ако ги пуштите жените пред да се состанете со нив или пред да им подарите венчан подарок кој е обврска. Нека подарокот ваш биде изобилен! И имашниот според својата можност и сиромашниот според својата можност! Да се ужива во обносливоста!? Обврска е тоа за добротинителите!

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ الْمَوْسِمِ
قَدْرَهُ وَعَلَىٰ الْمَقْتِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَىٰ الْحُسَيْنِ ﴿١٣٦﴾

237. А ако ги пуштите пред да се здружите со нив, а сте ја подмириле обврската кон нив - тие, тогаш, имаат право на половина од имотот, освен ако жените се откажат од тоа или ако се откаже оној во чии раце е склучувањето брак; иако откажувањето е поблиску до богобојазливоста. И не заборавете на добрината едникондруги! Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

238. Внимавајте на намазот, а особено на средишниот, и исправете се пред Аллах, потчинето!

239. А ако се плашите, тогаш, намазот можете да го извршите стоејќи или јавајќи. А ако сте, пак, безбедни, споменувајте го Аллаха онака како што Он ве поучи за она што не го знаевте.

240. Оние меѓу вас кои ќе умрат, а ќе остават жени зад себе, за жените свои треба да остават васиет за издршка во траење од една година, и да не излегуваат од дома. А ако, пак, излезат, немаат грев за она што ќе го направат самите за себеси, а веќе е познато. Аллах е Силен и Мудар!

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِضْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُورَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٨﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فِرَاجًا وَلَا أَوْكَبًا فَاذْأَمْنُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَدْعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

241. За разведените жени чесно треба да им се остават трошоци за испраќање. Ете, тоа е обврска за богобојазливите!

وَالْمُطَلَّقاتِ مَتَعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿٥١﴾

242. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да се разумите!

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

243. Нели ги виде оние кои ги напуштија домовите свои, плашејќи се од смртта, а беа илјадници, кога Аллах им рече: “Умрете!”, а потоа ги оживи. Аллах, навистина, поседува добротија кон луѓето! Но, мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمُ الْوَفِيُّ حَذَرِ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

244. И борете се на Аллаховиот пат и знајте дека Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

245. Оној кој ќе му позајми на Аллах - па, Аллах во изобилие ќе му зголеми. Аллах скратува и изобилие дарува. Нему ќе Му се вратите!

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَبِصْطًا
وَأَلَيْدَةً رَاجِعُونَ ﴿٥٥﴾

246. Нели ги виде како големците меѓу синовите Израилови по Муса му возвратија на пејгамберот свој: “Испрати ни владар, па да се бориме на Аллаховиот пат!” Рече: “Ви, можеби, ако ви е борбата пропишана, нема да се борите!” Рекоа: “Зошто да не се

أَلَمْ تَرَ إِلَى آلِ الْعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذُوا
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ آلِهِمْ أَعْزَمْنَا
مَكَانَنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا قَالُوا قَاتِلُوا

бориме на Аллаховиот пат? И ние самите и синовите наши, истерани сме од домовите.” И бидејќи им беше пропишано да се борат - се откажаа, освен малкумина од нив. А Аллах ги знае неправедните!

247. И пејгамберот нивни им рече: “Аллах за владар, навистина, Талуда ви го испрати!” Тие рекоа: “Тој ли да владее со нас, а ние имаме поголемо право на владеење од него? Нему не му е дадено богатство големо.” Рече: “Аллах, навистина, го одбра меѓу вас и го оспособи со изобилие на знаење и со моќ телесна. А власта Аллах ја дава кому сака.” Аллах е Неизмерен и Зналец!

248. Пејгамберот нивни им рече: “Знак за неговата власт е тоа што ќе ви донесе ковчег во кој ќе се најде смирна од Господарот ваш и остаток од она што го остави семејството на Муса и семејството на Харун; ковчегот - мелеките ќе го донесат. За вас во тоа, навистина, има знамение, само ако сте верници!”

249. И бидејќи Талуд ја изведе војската, рече: “Аллах ќе ве искуша со река. Кој ќе се напие

عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدَ بَعَثَ لَكُم
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلَكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يَجِبْ
سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ النَّبَأُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى
وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُمُ الَّذِينَ هُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ
مُبْتَلِيَكُمْ بِنَهَرٍ مِّن شَرِبِ مِنْهُ فَلَيْسَ

од неа - не е мој, а кој ќе се во-
здржи - мој е, ако со шепа за-
фати од водата.” Па, се напија од
водата само неколкумина. И би-
дејќи тој и нему верните ја поми-
наа реката, рекоа: “Ние денес не-
маме моќ да му се спротиста-
виме на Џалут и на војската не-
гова. “А оние кои, секако, имаа
на ум дека ќе се сретнат со
Аллах, рекоа: “Колкупати мали
војски победуваа, со одобру-
вањето на Allah, големи вој-
ски!?” Allah е со трпеливите!

250. И бидејќи му се приближија
на Џалут и на војската негова,
рекоа: “Господаре наш, дај ни
трпение, зацврсти ги чекорите
наши и помогни ни против нар-
одот невернички!”

251. И тие со одобрението на
Allah ги совладаа. И Талуд го
уби Џалута. И Allah му даде и
власт и мудрост, и го поучи во
она што го сакаше. И да не е
Allahовото еднозадруго спречу-
вање на луѓето, на земјата
безредие ќе се создадеше. Но,
Allah поседува добрина кон лу-
ѓето!

252. Ете, тоа се Allahови ајети
кои вистински ти ги кажуваме.
И ти си, навистина, еден меѓу
пејгамберите!

مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمَهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ
عَرَفَهُ بِيَدِهِ، فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
قَالُوا لَاطَاقَةٌ لَّنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ، قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُتَلَقُوا بِاللَّهِ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَبْت
فِتْنَةً كَثِيرَةً يَا ذُنَّ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبِّكَ أَفْرَغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٥٢﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ
جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنِ اللَّهُ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٥٣﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥٤﴾

253. Меѓу пејгамберите еднина-други одликувавме: од нив имаше и такви со кои Аллах зборуваше, а и такви кои на повисок степен ги воздигнуваше. И на Иса, синот на Мерјем, Ние јасноти му дадовме, и со Светиот Џибрил го потпомогнавме. Оние кои беа по нив, да сакаше Аллах, немаше да се убиваат: до пристигнувањето на јаснотиите до нив, но, ете, се разединуваа. Меѓу нив имаше и кои веруваа и кои не веруваа. А Аллах да сакаше оние немаше да се убиваат. Но, Аллах работи она што го посакува.

254. О верници, делете од нафаката која Ние ви ја дадовме пред да настапи Денот кога повеќе не ќе има ни продажба, ни пријателство, ни посредување. А зулумкарите се, токму, неверници!

255. Аллах! Нема друг Бог освен Него! Жив и Постоен! Не го обзема ни дремка ни сон. Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! И кој може кај Него, без одобрението Негово, да се заземе!? Он го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. И од знаењето Негово, само со посак Негов, оние мал дел опфаќаат. Престолот Негов поширок е и од небесата и од Земјата. Чувањето на овие не е никаква тешкотија за Него. Он е Вишен и Голем!

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْشَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَ تَهُمُ الْبَيْنَتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا فِيهِمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْشَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

256. Во врата нема насилство зашто патот вистински јасно се одделува од беспакето. Оној кој не верува во Тагут, а верува во Аллах веќе го дофатил најцврстото јаже во кое нема искинатина. Аллах е Слушач и Зналаец!

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

257. Аллах е Заштитник на оние кои веруваат: од темнини во светлина ги изведува. А оние кои не веруваат - шејтаните за заштитници свои ги имаат: од светлина во темнини ги туркаат. Овие се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат!

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

258. Не виде ли оној на кој Аллах му даде власт како расправаше со Ибрахим за Господарот свој? И кога Ибрахим рече: “Господарот мој е оној кој оживува и кој усмртува.” Рече тој: “Јас сум тој што оживува и што усмртува.” А Ибрахим рече: “Па, Аллах, навистина, определува Сонцето да излезе на Исток, а определи тогаш ти, тоа да излезе на Запад!” И остана збунет оној што не веруваше. И Аллах не го упатува народот невернички!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُعْبَدُ وَيُعْبَدُ قَالَ أَنَا أُحْيِ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِى بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

259. Или другиот, кој, поминувајќи низ испразнета, опустошена населба, рече: “Та, навистина, како Аллах ќе го оживи ова по мртвилото негово?!” Него Аллах

أَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِ هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ

го усмрти и го остави сто години, а потоа го оживи. Аллах рече: “Колку остана?” Рече: “Останав еден ден,” или “дел од еден ден.” А Аллах рече: “Не, остана сто години. Погледни ја, тогаш, храната и напитокот. Сè уште не се расипани, но погледни го магарето твое! Погледни ги коските како Ние ги поставуваме и како со месо ги обвиваме од тебе знамение за луѓето да направиме.” И бидејќи му стана јасно, рече: “Знам дека Аллах, навистина, е Кадар за сè!”

260. И кога Ибрахим рече: “Господаре, покажи ми како ги оживуваш мртвите!” Аллах рече: “Зарем не веруваш?” Рече: “Да, но тоа е за да се смири срцево мое.” Рече: “Земи, тогаш, четири птици, припитоми ги. Секоја од нив стави ја на ритче поединечно, па потоа повикај ги. Ќе ти дојдат брзо. И знај дека, навистина, Аллах е Силен и Мудар!”

261. Оние што го делат имотот свој на Аллаховиот пат се слични на зрно од кое никнат седум класја, а во секој клас по стотици зрна... Аллах кому сака, секако, удвојува. Аллах е Неизмерен и Зналец!

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّيْسَتْ بِمِائَةِ عَامٍ
فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ
وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلْيَجْمَلْكَ آيَةً
لِّلنَّاسِ ۗ وَأَنْظِرْ إِلَى الْفُطَايِرِ كَيْفَ
تُنشِزُهُنَّ مَنكُوسَهَا لِحِمَاۗءٍ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتِ قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَكَيْنَ
لِيُنظِمْنَ قَلْبِي ۗ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَخِمْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبِتَتْ سَبْعَ سَبَاطِلَ فِي كُلِّ
سَبْتَلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

262. Оние што делат од имотот свој на Аллаховиот пат без да проследат со приговор и зазбор - награда имаат кај Господарот свој. Оние нема да стравуваат и нема да тагуваат!

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ
مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

263. Добриот збор и прошката вредат повеќе од садака која е проследена со приговор. Аллах е Богат и Благ!

﴿ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعَهَا آذَىٌ وَاللَّهُ عِنْدَ حَلِيمٍ ﴾

264. О верници, не обезвреднувајте ги садаките ваши со приговор и зазбор како оној што дели од имотот свој во очиглед на луѓето: кој не верува ни во Аллах ни во Денот ахиретски! Тој е сличен на карпесто ритче покриено со земја: па, штом голем дожд ќе залее, тогаш, ќе се оголи карпата. Таквите ништо нема да постигнат од она што го спечалија. Аллах не го упатува народот невернички!

يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَئِنْ طَلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَصِيدُونَ عَلَى شَيْءٍ وَمَثَلُ كَسْبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

265. А оние, пак, што делат од имотот свој, барајќи ги задоволствата Аллахови и закрепнувајќи ги душите свои, се слични на градина засадена на ритче: па, штом голем дожд ќе ја залее, тогаш, таа дава плод двојни; а ако, пак, нема дожд обилен, тогаш, градината станува само оросена. Аллах го гледа она што го работите!

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍ بَرِيْرَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَأْتَّى أَكْثَافًا
ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِيبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

266. Би сакал ли некој од вас да има градина со урми и лозја меѓу кои реки течат, и каде што за него има секаков вид на плодови, па да го обземе старост, а потомството му е нејако, па да се збидне виор над градината со оган што ќе ја изгори? Ете, така Аллах ви ги објаснува знаменјата за да размислувате!

267. О верници, делете од доброта што ги спечаливте и од оние што ви ги вадиме од земјата. И не одбирајте ги неубавите за да делите од нив, освен ненамерно. Знајте дека Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

268. Шејтанот ви подготвува сиромаштија и ви наредува срамно дело, а Аллах ви подготвува прошка и наклоност. Аллах е Неизмерен и Зналаец!

269. Он дава мудрост кому сака, а на оној кому што му е дадена мудрост, дадено му е, секако, добро неизмерно. На Него се сеќаваат само надарените со разбир!

270. А за онаа садака што ќе ја дадете и за оној подарок за кој ќе се заветувате...Аллах, нави-

أَيُّو أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلِ
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَرْجَبْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَبَحْمُوا الْخَيْرِ مِنْهُ تَنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَأْخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَفِيفٌ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

السَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ لِلسَّعْيِ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ
فَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ

стина, знае! А за зулумќарите нема поддржници!

من أنصاري ﴿٣٧﴾

271. Ако јавно делите садака - та, тоа е убаво, но, ако тоа скришно го направите, давајќи им ја на сиромашните, тогаш, тоа е подобро за вас. Аллах ќе ги занемари пропустите ваши. И Аллах е Известен за она што го работите!

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا
وَتُوْتَوْهَا الْفُتْرَةَ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ
عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٨﴾

272. Твое не е да ги упатуваш, туку Аллах упатува кого сака. А во она што ќе го поделите - та, има добро за вас, и во она што ќе го поделите исцело заради лицето Аллахово, и за она добро што ќе го поделите...надоместок ќе имате; нема да изгубите:

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا تُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا لِأَنْبِيََاءِ
وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٣٩﴾

273. и тоа на сиромашните, кои се кон патот Аллахов управени а не можат да стопанисуваат. За нив неупатениот, бидејќи се честити, милси дека се богати, познавајќи ги по ликот нивни. Оние, молејќи ги луѓето, не здодеваат. А доброто што ќе го поделите...та, Аллах го знае тоа!

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ صَرْفَ الْآرْزُقِ
يَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفُفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسَيِّئَاتِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

274. Оние го делат имотот свој денонќно, тајно и јавно, и кај Господарот свој имаат награда голема. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْئِيلِ وَالْهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤١﴾

275. Оние кои употребуваат лихва ќе се дигнат како што се дигаат оние кои ќе ги избежуми допирот шејтански. Ете, тоа е заради тврдењето нивно: “Купо-продажбата, секако, е слична на лихвата.” Купопродажбата Аллах ја дозволи, а лихвата ја забрани. Па, на оној што ќе му дојде Ука од Господарот свој, па ќе се воздржи, му припаѓа она што порано си го спечалил. А наредбата за тоа е - Аллахова! А оние кои ќе ѝ се вратат на лихвата...па, жители цехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.

276. Аллах ја поништува лихвата, а садаките ги прави плодни. Аллах не ги сака ни неверникот ни грешникот!

277. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат...наградата нивна е кај Господарот нивни. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

278. О верници, плашете се од Аллах и, ако сте верници, откажете се од преостанатиот дел на лихвата!

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَتُومُونَ إِلَّا كَمَا
يَتُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَيْمَنِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ
اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾

يَسْحَقِ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
مِن الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

279. А ако, пак, тоа не го направите, тогаш, ја одобрувате војната од страна на Аллах и пегамберот Негов, а ако, пак, се покаете, вам ви припаѓа главнина од имотот ваш: никого не наштетувате и нема да ви се наштети.

280. А оној кој е во тешка состојба ... па, треба да се почека додека не му дојде лесна состојба. Но, за вас подобро е да му го простите долгот. Само ако знаете!

281. И плашете се од Денот во кој ќе му се вратите на Аллах. Потоа секој, сосем сигурно, ќе го наплати она што си го спечалил; никој нема да биде оштетен.

282. О верници, кога ќе одлучите еднинадруги да си позајмувате до еден рок определен, тогаш, запишете го тоа! Меѓу вас, тоа нека го направи писарот, праведно, и тој нека не одбива да напише онака како што Аллах го поучил. Тој нека пишува, а должникот нека кажува. И нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И нека не смали ништо од тоа. Па, ако должникот е беден или е слаб или не е кадар да кажува, тогаш, заштитникот негов нека кажува праведно. И побарајте да по-

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تَابْتُمْ فَلَكُمْ زُءُومٌ مِّمَّا كُنْتُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَنْتُمْ أَيَوْمًا تُرْجَعُونَ فَبِذَلِكَ اللَّهُ تَمَّتْ تَوْفَىٰ
كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبًا
بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمْلِهُهُ فَلْيُمْلِلِ لِذِي الْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ
أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْعَمُوا

сведочат два сведока - и тоа машки. Ако нема два машки сведока, тогаш, едно машко и две жени со кои сте задоволни да бидат сведоци. А ако една од нив заборава, па, другата нека ја потсети. Сведоците, кои ќе бидат повикани, нека не одбиваат. И не бидете алчни во пишувањето на долгот до рокот определен, било да е долгот мал или голем, сеедно! Тоа ви е кај Аллах поисправно и посигурно сведочење - далеку од сомневањето ваше. А ако, пак, се работи за трговија на стока која меѓусебно ја разменувате не е грев - ако тоа не го запишете. Но, кога договарате купопродажба, земете сведоци. Ни писарот ни сведокот нека не бидат оштетени. А ако ги оштетите, тогаш, грев имате, навистина! Плашете се од Аллах; Аллах ве поучува; Аллах знае сè!

283. А ако сте, пак, на пат и не можете да најдете писар, тогаш, дајте залог. Па, ако единадруги си доверите нешто, на оној што му е доверено, нека го оправда доверието, и нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И не кријте го сведочењето: оној што го крие има грешно срце, навистина! И Аллах го знае она што го работите!

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ
أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ
أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ
فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ
اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

﴿٢٨٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَوَيْلٌ
مِّنْكُمْ فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فَلْيُقْرَءَ الْبَيْعُ
أَوْ فِيمَنْ آمَنْتُمْ وَلَيْسَ بِاللَّهِ رَبُّهُ وَلَا تَكْتُمُوا
الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ يَكْتُمُ قَلْبَهُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

284. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах ќе ви суди и за она што го криете и за она што го обелоденувате. Па, Он простува кому сака и Он казнува кого сака. Аллах е Кадар за сè!

285. Пејгамберот веруваше во сè она што му беше објавено од Господарот негов, и верниците: секој од нив веруваше во Аллах, и во мелеките Негови, и во Книгите Негови, и во пејгамберите Негови. Ние не правиме разлика меѓу пејгамберите Негови. Оние зборуваа: “Ние сме послушни и потчинети. Пршката, Господаре наш, е Твоја! Свратилиштето, Господаре наш, е кон Тебе!”

286. Аллах не ја оптоварува ни една душа над можноста нејзина. Нејзе ѝ припаѓа доброто што си го спечалила, навистина, и нејзе ѝ припаѓа лошото што си го спечалила. - “Господаре наш, не земај ни го за грев она што ќе го направиме во заборава, или ако згрешиме... Господаре наш, и не товари нè онака како што ги оптовари оние пред нас! Господаре наш, и не оптоварувај не со она што не е во моќ наша. Прости ни! Избриши ги гревовите наши и смилуј ни се! Ти си Заштитнк наш! Па, помогни ни против народот невернички!

لَّوَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْنَ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ
فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٤﴾

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ ۚ لَا تَفْرِقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ
وَمَا أَسْمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦٥﴾

لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا لَهُمَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا أَكْسَبَتْ رَبَّنَا لَا تَوَاغِدْنَا إِنْ نَسِينَا
أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٦﴾

АЛИ ИМРАН (Семејството Имраново) III

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Аллах! Нема друг бог освен Него! Жив и Постоен!
3. Он ти објави Книга, со Вистина и со Потврда за она што беше: Он објави и Теврат и Инџил
4. пред тоа; Патоказ за луѓето, а објави и Одделувач на вистината од неvistината. Болна казна ќе имаат оние кои не ги признаваат ајетите Аллахови, навистина! А Аллах е Силен и Строг!
5. Од Аллах, навистина, ништо не може да се сокрие: ни на Земјата ни на небесата!
6. Он со посак Свој ви дава изглед во утробите. Нема друг бог освен Аллах. Силен и Мудар!
7. Он ти објави Книга. Во неа има ајети едноставни. Овие се

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الله

الله لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

مِن قَبْلِ هٰذِهِ لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
ذُو انبِقَارٍ

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ

мајка на Книгата. И ајети сложени. Што се однесува до оние кои во срцата свои имаат скршнување ги следат, заради збрка и свое толкување, ајетите сложени. Толкувањето нивно го знае само Аллах и оние кои се нурнале во знаење. Овие велат: “Ние веруваме во сето тоа и во сето она што е од Господарот наш. За тоа се сеќаваат само надарените со разбир!

8. Господаре наш, не скршнувај ги срцата наши кога веќе ги упати и дарувај ни од милоста Твоја. Ти си, навистина, Дарител!

9. Господаре наш Ти си, навистина Збирач на луѓето на Денот во кој нема сомнение. Аллах, секако, нема да ја занемари Средбата!

10. Кај Аллах, нема да им користат на оние кои не веруваат ни делата нивни, ни децата нивни, навистина! Оние се гориво за оган,

11. како семејството на фараонот и оние пред нив. Ги сметаа за лажни ајетите наши и Аллах, заради гревовите нивни, ги снема. Аллах е Строг Казнувач!

هُنَّ أُمَّ الْكِتَابِ وَأَحْرَمْتَهُنَّ قَامًا الَّذِي
فِي قُلُوبِهِمْ رِزْقٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ. وَمَا يَسْمَعُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالَّذِينَ هُمْ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَمَعَ النَّاسِ يَوْمَ يُرَى رَبِّكَ فِيهِ
إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْعَيْقَادَ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ تَعْفَى عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ سَيِّئًا وَأُولَئِكَ
هُمْ هُمُ الْفُؤَادُ النَّارِ ﴿١٠﴾

كَذَّبَ آلَ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١١﴾

12. Кажи им на оние кои не веруваат: “Ќе бидете победени и збрани во Џехенмот. Е, само колку одвратно престојувалиште е тоа!”

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ يَوْمَ تُنْفَخُ السُّمُورُ وَتُحْشَرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُنْسَىٰ إِلَهُهُمْ ۝١٢

13. Имавте знамение во двете спротиставени дружини: едната која се бореше на Аллаховиот пат, а другата: неверничка што ѝ се причинуваше дека е двојна поголема од неа. Аллах поддржува кого сака. Во тоа, секако, има ибрет за надарените со јасен поглед.

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْأَقْمِيقَةِ ۖ تَمْتَلِ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَأَفْرَةٍ ۖ يَرَوْنَهُمْ
مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ ۗ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصِيرَتَهُ
مَنْ يَشَاءُ ۗ إِن فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ۝١٣

14. На луѓето им се разубавуваат работите кои ги сакаат: жените, децата, ковчезите полни со злато и сребро, спремните коњи, добитокот и посевиите. Ете, тоа е благодат на овој свет. А во близината Аллахова е најубавото престојувалиште!

زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالفِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْحَرثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَادِ ۝١٤

15. Кажи: “Да ве известам ли за неколку работи кои се подобри од сето ова?” Богобојазливите, кај Господарот свој, имаат бавчи низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат. Таму има и чисти жени и задоволство Аллахово. А Аллах ги гледа робовите,

قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِعَهْدِي مِنَ الَّذِي بَعَثَنِي لَدُنِّي ۖ اتَّقُوا
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يَخْلُدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝١٥

16. Оние кои зборуваат: “Господаре наш, ние веруваме, прости ги гревовите наши и сочувај не од казната огнена!

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا فَاغْفِرْنَا
ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

17. Оние: трпеливите, искрените, потчинетите, дарителите и оние кои бараат прошка во мугрите!

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَفْزِعِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

18. Аллах сведочи, а и мелеките и учените сведочат дека нема друг бог освен Него. Чувар, навистина, на правдата. Нема друг бог освен Него; Он е Силен и Мудар!

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَائِمُ
الْقَابِلُ لَا يَأْتِيهِ الْهَوْلُ وَالْهَرَبُ
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لَهُ الْحُكْمُ ﴿١٨﴾

19. Аллаховата вера е - Исламот, навистина! Оние со дадената им Книга се разединија токму тогаш кога им дојде знаење. Беа единадруги себични. А оној кој не ги признава ајетите Аллахови...па, Аллах е Брз Пресметувач, навистина!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ لَكَاذِبِينَ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

20. Ако, пак, се расправаат, кажи: “Лицево мое единствено го предавам на Аллах, а и оние кои ме следат.” Кажи им на оние со дадената им Книга и на незнаенковците: “Нема ли да ја прифатите Послушноста?” Ако ја прифатат Послушноста, тогаш, ќе одат по Патоказот, а ако, пак, ги свртат плеќите... твое е, секако, само да известиш, а Аллах ги гледа робовите!

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ
فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِعَمَلِكُمْ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Извести ги оние кои не ги признаваат ајетите Аллахови, и оние кои ги убиваат пејгамберите бесправно, и оние кои ги убиваат луѓето кои наредуваат правда...дека за нив има казна болна.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ بَعَثْنَا فِي نَفْسِهِمُ الرِّسَالَاتِ
بِأَمْشُورٍ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٩﴾

22. Делата на онаквите се безвредни и на овој свет и на Ахирет. За нив нема поддржници!

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٧٠﴾

23. Не гледаш ли дека оние до кои дојде дел од Книгата како повикуваат меѓу нив да се суди според Книгата Аллахова, а една дружина од нив ги врти плеќите? А оние се, токму, рамнодушните,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نُصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقًا
مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

24. затоа шо, навистина, зборуваат: “Огнот ќе нè пржи само неколку дена.” А клеветењата нивни ги туркаат во верата нивна.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّبُوا فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا
يَفْقَهُونَ ﴿٧٢﴾

25. Па, како ќе биде кога Ние ќе ги збериме на Денот во кој нема сомнение, и кога секој ќе си го добие она што си го спечалил? И не ќе бидат оштетени!

كَيْفَ إِذَا جُمِعْتَنَّهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

26. Кажувај: “О Аллах, власта е во рацете Твои: ја даваш кому сакаш и ја одземаш од кого сакаш. Ти со посак Свој воздигнуваш, и Ти со посак Свој понижуваш. Доброто е во рацете Твои. Ти си, навистина, Кадар за сè!

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلِيمٌ بِذُنُوبٍ قَدِيرٌ ﴿٧٤﴾

27. Ти ја внесуваш ноќта во денот и Ти го внесуваш денот во ноќта; Ти вадиш живо од мртво и Ти вадиш мртво од живо. Ти, кого сакаш, снабдуваш неизмерно!”

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَاءُ بِعَدْرِ حِسَابٍ ﴿٧٧﴾

28. Верниците не ги земаат неверниците за заштитници наместо верниците. Сторителот на тоа нема ништо кај Аллах. Направете го тоа само ако се плашите од нив. Аллах ве опоменува за Себе и свратилиштето е кон Него.

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيَحْذَرُكُمْ
اللَّهُ تَقَاتُكُمْ. وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٨١﴾

29. Кажи: “Ќе го криете ли она што е во срцата ваши или ќе го обелоденувате - Аллах знае.” И Он го знае сè она што е на небесата и сè она што е на Земјата. Аллах е Кадар за сè!

قُلْ إِنْ تُخْفَوْنَ مَا فِي سُدُورِكُمْ أَوْ يُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ
وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨٢﴾

30. На Денот кога душата пред себе ќе си го најде доброто што си го спечалила, и злото што си го спечалила; ќе посака помеѓу нив и него да има далечина голема. Аллах ве опоменува за Себе. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои!

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْتَضَرًا
وَمَّا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ تَقَاتُكُمْ. وَاللَّهُ
رَبُّهُ وَالْعَسْبَادُ ﴿٨٣﴾

31. Кажи: “Ако го љубите Аллага, па следете ме! Аллах ќе ве љуби и ќе ви ги прости гревовите ваши.” Аллах е Простувач и Сомилосен!

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٤﴾

32. Кажите: “Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот! Ако ги свртите плеките...” та, Аллах не ги љуби неверниците, навистина!

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Аллах, секако, ги избра и Адема и Нуха и семејството Ибрахимово и семејството Импраново меѓу луѓето,

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وآلَ إِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

34. потомство едниодруги; а Аллах е Слушач и Зналец!

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Кога жената Имранова рече: “Господаре, ова што е во утробава Тебе ти го ставам во служба, навистина! Па, прими го од мене. Ти си Слушач и Зналец!”

إِذْ قَالَتْ أَمْرًا تُعِزُّ عِزْرَنَ رَبِّي إِنِّي تَدْرِكْتُ لَكَ مَآيَ
بَطْنِي مِحْرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

36. И бидејќи се породил, рече: “Господаре, родив женско”, а Аллах знае што роди таа - “а машкото не е како женското.” И дадов име Мерјем.” И, навистина, во пазувите Твои, ги склонувам неа и потомството нејзино од Шејтанот проколнат.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا
مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

37. И Господарот нејзин, тогаш, ја прими убаво и ја порасна убаво. И на Зекерија ја довери на чување. Секојпат кога Зекерија ќе влезеше во Светилиштето ќе најдеше храна кај неа. Велеше: “Од каде ти е ова, Мерјем?” Таа велеше: “Ова е од Аллах.” А Аллах, навистина, снабдува неизмерно кого сака!

فَنفَخْنَا فِيهَا مِنَّا رُوحًا وَنَبَّيْنَاهَا نَبِيًّا طَيِّبًا حَسَنًا
وَكَفَلْنَاهَا زَكِيًّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِمُ أَنَّىٰ لِي هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُ
مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

38. Таму, молејќи Му се на Господарот свој, Зекерија рече: “О Господаре мој, дарувај ми добро потомство. Ти си, навистина, Слушач на молбите!”

39. И додека се клањаше во Светилиштето, стоејќи, мелеките го повикаа: “Аллах, навистина, ќе ве зарадува со Јахја кој ќе го потврди зборот на Allah, ќе биде првак, чист пејгамбер, меѓу до-брите!”

40. Рече: “О Господаре мој, како ќе имам дете а веќе староста ме совлада, а жената ми е неротка!?” Allah рече: “Ете, така Allah, со посак Свој, работи!”

41. Зекерија рече: “Господаре мој, дај ми знамение некакво!” Allah рече: “Твое знамение е тоа што ќе можеш три дена да зборуваш со луѓето само со ишарети. И многу споменувај го Господарот! И слави Го и приквечерина и наутро!”

42. И кога мелеките рекоа: “О Мерјем, Allah, навистина, те одбра и те очисти; Он те одбра над сите жени на светов!”

43. О Мерјем, биди Му потчинета на Господарот твој! Падни на сејде, и поклони се со оние кои се поклонуваат!”

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَاهُ الْمَلَائِكَةُ هُوَ قَائِمٌ يَصَلِّي فِي الْحَرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مِصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي
الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادُّرُّوْكَ كَثِيرًا
وَسَيِّحٌ بِالْعَمِيِّ وَالْإِنْبِكْرُ ﴿٤١﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

يَعْرِيمُ أَفَتَىٰ لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِي
وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

44. Ете, тоа се дел од кажуванјата за Тајната, што Ние ти ги објавуваме. Ти не беше таму кога оние ги фрлаа перцата свои за да видат кој од нив ќе се грижи за Мерјем, и ти не беше меѓу нив кога се караа.

45. И кога мелеките рекоа: “О Мерјем, Аллах, навистина, ти донесува радосница; од Него збор: името му е Месих, син на Мерјем, ќе биде виден и на овој свет и на Ахирет и еден е меѓу блиските на Аллах.

46. Ќе им зборува на луѓето додека е во крошната, и кога ќе биде голем, и ќе биде меѓу добрите луѓе.”

47. Таа рече: “Господаре наш, како ќе имам дете кога ниеден маж, навистина, не ме допрел?” Он рече: “Ете, така Аллах со посак Свој создава: кога нешто ќе реши само ќе рече: ‘Биди!’ - и тоа, токму, ќе биде.”

48. И Он го поучи и со Книгата, и со Мудроста, и со Тевратот, и со Инџилот

49. и, ете, пејгамбер до синовите Израилови: “Ви дојдов со знамение од Господарот ваш. Ќе создадам за вас нешто, навистина, од кал што ќе биде слично на птица и ќе дувнам во него И со одобриенето Аллахово, ќе стане

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ أَغْلَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ

وَكَهَلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ إِذْ اقْتَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ مِنَ الْأَكْثَمَةِ وَالْأَنْزَمَةِ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنشِئُكُمْ بَعَائِنًا لَكُمْ

птица; ќе излечам слеп и лепрозен и ќе оживеам умрен, со одобрението Аллахово; ќе ви кажувам што јадете и што збирате во домовите ваши, со одобрението Аллахово. Ако сте верници ете, во тоа, навистина, имате знамение,

50.и, еве, тука сум да го потврдам Теврат и да ви дозволам нешто од она што ви беше забрането; и ви доаѓам со знамение од Господарот ваш. Па, плашете се од Allah и бидете ми послушни!

51.Allah, навистина, е Господар мој и Господар ваш...па, обожавajte Го! Ова е патот вистински!

52.И бидејќи Иса го усети неверувањето нивно, рече: “Кои ќе ми бидат поддржници кон Allah?” Учениците рекоа: “Ние ќе бидеме поддржници Аллахови, во Allah веруваме, а ти биди сведок дека ќе бидеме, навистина, Послушни!

53.Господаре наш, ние веруваме во она што го објави и го следиме пејгамберот. Па, запиши нè меѓу сведоците!”

54.И неверниците измислуваа сплетки, но Allah ги отстрану-

وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ^٤ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ بِيَدِي مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجَعَلْتُكُمْ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ

ваше, зашто Он е Најдобриот во тоа!

55. Кога Аллах рече: “О Иса, навистина, ќе те земам и ќе те воздигнам кон Мене, и ќе те очистам од оние кои не веруваат и ќе определам оние кои те следат да бидат над оние кои не веруваат, на Денот суден. Потоа Мене ќе ми се вратите па ќе ви пресудам за она за што станавте деленици!”

56. А што се однесува, пак, до оние кои не веруваа ќе ги казнам со казна жестока и на овој свет и на Ахирет; ќе немаат свои поддржници!

57. Со обилност ќе ги наградам оние кои веруваат и кои работат добри дела. Аллах не ги љуби зулумџарите!

58. Ете, тоа се ајети кои Ние ти ги кажуваме и Опомена мудра!

59. Да, кај Аллах примерот на Иса е сличен на примерот на Адем: Он од земја го создаде, а потоа рече: “Биди!” - и тој, токму, би.

60. Вистината е од Господарот твој и, тогаш, немој да бидеш меѓу сомневачите!

الْمَكْرِينِ ﴿٥٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَرَأَيْكَ
إِلَىٰ وَمَطْهَرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ
الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

61. На оние кои расправаа со тебе за него, по знаењето кое ти дојде, па, кажи им: “Дојдете, ќе ги повикам и синовите наши и синовите ваши, жените наши и жените ваши, и ние лично и вие лично да се помолíme понизно и проклетството Аллахово врз лажговците да го повикаме.”

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦١﴾

62. Ова се, секако, кажувања вистински. Нема друг бог освен Аллах! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِلَهُ اللَّهِ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Па, ако оние ги свртат плеките...та, Аллах, навистина, ги знае безредниците!

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

64. Кажи: “О Следбеници на Книгата, дојдете кон Зборот кој е и ваш и наш: само еден Аллах да обожаваме, ништо да не Му припишуваме и други божества, освен Него, да не прифаќаме.” Па, ако ги свртат плеките, кажете: “Сведочиме дека сме Послушни, навистина!”

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. О Следбеници на Книгата, зошто расправате за Ибрахим: објавувањето на Теврат и на Инџил е по него. Нема ли да се вразумите?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

66. Ете, вие сте оние кои расправате за она за што, токму, малку знаете...па, зошто расправате за она за што ништо не знаете? Аллах знае, а вие не знаете!

هَذَا نُمُّ هَذَا لِأَنَّ حَبِيبَتَهُ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تَحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

67.Ибрахим не беше ни Евреин ни христијанин, туку беше чист и муслиман: не беше меѓу многубошците.

68.Најголемите заштитници на Ибрахим меѓу луѓето, секако, се следбениците негови, овој пергамбер и верниците. А Аллах е Заштитник на верниците.

69.Некои Следбеници на Книгата кон беспакето сакаат да ве насочат, но оние самите кон беспакето се насочуваат, но, ете, тоа не го усетуваат!

70.О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате ајетите Аллахови, а вие сведочите?

71.О Следбеници на Книгата, зошто вистината ја покривате со невиситина и, знаејќи, вистината ја криете?

72.Една дружина меѓу Следбениците на Книгата, зборуваше: “Верувајте на почетокот на денот во она што им е објавено на оние кои веруваа, а не верувајте на крајот на денот за оние да се вратат?”

73.И не верувај никому, освен на оние кои ја следат верата твоја! Кажи: “Навистина, Аллаховиот Патоказ е - вистинскиот Патоказ: нему објавеното слично е на нам објавеното.” Инаку ќе рас-

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّحْيُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَرَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَو يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَسْتَعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبُسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيْنَا آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا بآخِرِهِ لَوْلَاهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ وَبِكُمْ قَوْلَ إِنْ أَلْهَنَّا هُدَى اللَّهِ أَوْ نُوَفِّقَ أَحَدًا فَيَتَّبِعْ مَا أُوتِيَ مِنْهُ أَوْ يَحْجِزْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

праваат за Аллах. Кажи: “Добротата, секако, е во рацете на Аллах; Он со посак Свој ја дава. А Аллах е Неизмерен и Зналаец!”

74.И Он, со посак Свој, ја дарува милоста Своја. А Аллах поседува добрина голема!

75.Меѓу Следбениците на Книгата има и такви кои, ако им довериш товар злато, ќе ти го вратат, а меѓу нив има и такви кои, ако им довериш еден динар, нема да ти го вратат. Постојано треба да го следиш заради тврдењето нивно: “Што се однесува до незнаенковците Ние сме обврзани да постапиме на друг начин.” За Аллах, иако знаат, лага зборуваат.

76.Но, не! Туку секој оној што ќе го исполни ветувањето свое и кој е богобојазлив...Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

77.Да, оние кои го заменуваат ветувањето Аллахово и своите заклетви со нешто малку вредно, на Ахирет, никакво добро не ќе имаат. Аллах со нив не ќе зборува, на Денот суден нема да им обрне внимание и нема да ги очисти. За нив има казна болна!

يَخْضِرُ رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِن تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ
يُؤَدِّيهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِن تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّيهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَيْدُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

بَلَى مَن أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُرَكِّبُهُمْ وَأَلْهَمَ عَذَابَ آلِيمٍ ﴿٧٧﴾

78. Меѓу нив има една дружина луѓе кои превртуваат со јазиците свои, читајќи ја Книгата за да помислите дека тоа е од Книгата, а тоа не е од Книгата, и зборуваат дека тоа е од Аллах а не е од Аллах. За Аллах, иако знаат, лага зборуваат!

79. На еден човек кому Аллах му објави и Книга и Мудрост и пратеништво не му одговара да им зборува на луѓето: “Бидете мои, а не Аллахови робови!” Туку зборува: “Бидете Аллахови робови, зашто во Книгата поучувате и во неа истражувате.”

80. Нема да ви наредуваат да ги земате мелеките и пејгамберите за господари. Зарем ќе ви наредуваат неверство кога сте веќе муслимани?

81. И кога Аллах од пејгамберите го прифати Договорот -: Секојпат кога ќе ви обајвев од Книгата и од Мудроста и кога потоа ќе ви дојдеше пејгамбер, кој ќе го потврдеше она што веќе го имавте, ќе поверувавте ли во тоа и ќе му помогневте ли? Рече: “Ќе прифатите ли? Ќе примите ли обврска од мене?” Рекоа: “Прифаќаме.” Рече: “Посведочете, и јас сум од вас, меѓу оние кои сведочат.”

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يُوْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَأَشْهِدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

82. Па, оние кои ќе ги свртат плеките...оние, токму, се расипаните!

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُم
الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. Покрај Аллаховата ли вера оние бараат друга? И она што е на небесата и она што е на Земјата, сака или не сака, на Аллах е полсушно. Нему ќе Му се вратат.

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. Кажите: “Ние веруваме и во Аллах и во она што ни е објавено, и во она што е објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено на Муса и на Иса - пејгамберите од Господарот нивни. Меѓу нив ние никаква разлика не правиме. Ние сме само Нему послушни!”

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

85. На оној кој сака друга вера освен исламот - нема да му се прими. Но, тој на Ахирет ќе биде меѓу поразените.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. Како Аллах ќе го упати еден народ чии приврзеници не веруваа, а пред тоа веруваа, и сведочеа дека пејгамберот е вистински, и им доаѓаа јаснотии! А Аллах нема да го упати народот невернички!

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

87. Казната нивна е: проклетството - Аллахово, проклетството на мелеките и на сите луѓе;

أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ
عَاقِبَةٌ إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّانٌ ﴿٨٧﴾

88.во него оние за навек ќе останат; нема да им се олесни и нема да бидат погледнати,

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

89.освен на оние кои потоа ќе се покајат и ќе се поправат. Па, Аллах е Простувач и Сомилосен, навистина!

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَسْلَمُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

90.Покајанието на оние кои не веруваат, навистина,зацврстувајќи го ова, по верувањето нивно нема да им биде примено. Оние се, токму, беспакниците!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ نُجِيبَ لَهُمْ دَعْوَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّالُونَ ﴿٩٠﴾

91.Неверниците кои ќе умрат, секако, како неверници како откуп ни сето злато со кое е исполнета земјата не ќе им биде примено; тие ќе имаат казна болна и тие ќе немаат поддржници!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةً إِلَّا رِضْ ذَهَبًا وَلَوْ أَتَيْتُمْ بِهِمْ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

92.Нема да постигнете добročинство сè додека не го поделите она што го сакате; и за сè што ќе поделите па, Аллах, навистина, знае за тоа!

لَنْ نَأْتِيَ بِالسَّاعَةِ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبِبْتُمْ وَمَا يُنْفِقُونَ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِمْ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

93.Секоја храна им беше халал на синовите Израилови, освен онаа што ја забрани Израил за себе пред да му биде објавен Теврат. Кажите:“Па, донесете Теврат, кажувајте го ако сте искрени.”

﴿٩٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِيَسِي إِسْرَائِيلَ إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ فَمَنْ قَاتَلُوا بِالتَّوْرَةِ فَاَتَلَوْهَا إِنَّ كُفْرَكُمْ صَدِيقٌ ﴿٩٣﴾

94. А оние кои, потоа, фрлаа лага врз Аллах - та, зулумџари се!

95. Кажи: “Аллах зборува вистина. Следете ја, тогаш, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците.”

96. Прва Куќа која беше подигната за луѓето е онаа во Мекка, навистина, благословена, Патоказ за световите:

97. во неа се знаменијата јасни, и местото Ибрахимово. И кој ќе влезе во неа е безбеден. Хаџот на Куќата заради Аллах, е обврска за секој кој е во можност - за оној кој ќе се најде на пат. А оној кој не верува - та, Аллах е Независен од луѓето!

98. Кажи: “О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате знаменијата Аллахови, а Аллах е Сведок за она што го работите?”

99. Кажи: “О следбеници на Книгата, зошто го одвраќате оној што верува сакајќи да му го расипете Аллаховиот пат, а сведоци сте. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!”

100. О верници, ако ѝ бидете послушни на една дружина од оние со дадената им Книга ќе ве

فَمَنۢ أَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ الْكُذۢبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

قُلۢ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهَدًىٰ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا يُزَيۢرُوهُمۡ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ
ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَىٰ سَبِيلِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ
عَنۢ عَنۢ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

قُلۢ يَتَّخِذِ الْكَافِرِينَ لِمَ تَكْفُرُونَ بِءَايَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

قُلۢ يَتَّخِذِ الْكَافِرِينَ لِمَ تَصُدُّونَ عَنۢ سَبِيلِ
اللَّهِ مَن ءَامَنَ تَبِعُوا عَوۡجَابًا وَأَنتُمۡ شُهَدَآءُ
وَمَا لِلَّهِ بِعَظِيمٍ لِّمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

يَتَّخِذُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا قَرِيبًا مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَآبَ يَرُدُّوكُمۡ بَعۢدَ إِيمَٰنِكُمۡ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

вратат, по верувањето ваше, во неверување.

101. Па, како можете да не верувате кога веќе ви беа кажувани ајетите Аллахови и кога меѓу вас е пејгамберот Негов? А кој цврсто држи до Аллах веќе е упатен по патот вистински.

102. О верници, плашете се од Аллах со плашливост вистинска. И умрете само како Послушни!

103. И држете се цврсто - сите - за јажето Аллахово; не разединувајте се и сетете се за благодатите Аллахови кон вас: “И сетете се кога бевте непријатели. Он, тогаш, ги обедини срцата ваши; потоа, со благослов Негов, станавте браќа. И кога бевте на границата од огнената бездна - ве избави од тоа! Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете упатени.

104. Нека една дружина од вас повикува кон добро: нека наредува добро, и нека забранува зло. Онаквите, токму, се спасени!

105. И не бидете како оние кои се разгранаа или разединија по

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ
بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ
عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُقْتَدِرُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ

јаснотиите кои им дојдоа; да, за нив има казна голема

مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

106. на Денот кога некои лица ќе побелат и кога некои лица ќе поцрнат. Што се однесува до оние чии лица ќе поцрнат: “По верувањето ваше не верувајте; па, пробајте ја казната затоа што не верувајте!”

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
 اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَٰئِمَانِكُمْ
 فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ﴿١٠٧﴾

107. А што се однесува, пак, до лицата кои ќе побелат во милоста Аллахова ќе се најдат. Оние во неа за навек ќе останат.

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

108. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои вистински ти ги кажуваме! А Аллах не посакува да направи зло на луѓето!

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
 وَمَا اللَّهُ بِرَبِّدٍ ظَلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

109. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Стварите кон него се враќаат!

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

110. Вие сте најдобрата заедница за луѓето која се појави: наредувате добро, одвраќате од зло; и верувате во Аллах. А кога Следбениците на Книгата би верувале - тоа би било подобро за нив. Меѓу нив има верници, но мнозинството од нив се расипани!

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلَ الْكِتَابِ
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 وَأَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١١﴾

111. Оние никогаш не ќе ви нанесат зло; само ќе ве вознемируваат. А ако, пак, ви објават војна ќе се дадат во бегство, а потоа нема да им се помогне.

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُضَيُّوْكُمْ
 يُوَلُّوْكُمْ الْأَدْبَارَ لَا يَنْصُرُوْكُمْ ﴿١١٢﴾

112. Каде било да се најдат понижување ќе ги снајде, ако не се под закрилата Аллахова и закрилата на луѓето. Аллаховата лутина ја предизвикуваат. И беда ќе ги снајде. Ете, тоа е заради: неверувањето нивно во знаменијата Аллахови, убивањето бесправно на пејгамберите, затоа што беа непослушни и затоа што претеруваа.

113. Не се исти следбениците на Книгата. Меѓу нив има заедница стабилна, кои ги кажуваат ајетите во текот на ноќта, токму, на сецде паѓајќи;

114. веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски, наредуваат добро и одвраќаат од зло; се натпреваруваат во добри дела. Он-аквите се меѓу добрите луѓе ;

115. и какво било добро да сработат па, нема да им биде занемарено. Аллах знае за богобојазливите!

116. Да, на неверниците нема да им помогне кај Аллах во ништо: ни имотот нивни, ни децата нивни; оние се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат .

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا إِلَّا حَبْلٌ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٌ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَ يَعْصِبُ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ يَمَاعِصُوا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

﴿١١٣﴾ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ ضَالُّونَ ﴿١١٦﴾

117. Она што ќе го поделат во животот на овој свет слично е на посевот на оние кои згрешиле против себе - кога ќе го погоди ветар ладен па, ќе го уништи. Оние на Аллах зло не Му нанесоа туку себеси зло си нанесоа!

118. О верници, не земајте доверители други луѓе освен меѓу вас; вашите нема да ве изневерат. Оние, освен вас, сакаат да ве видат нурнати во пропаст. Омраза од нивните усти излегува, а она што го кријат во градите свои е поопасно. Така Ние ви ги објаснуваме знаменијата Наши само ако сфатите!

119. Вие, ете, нив ги љубите а тие не ве љубат. Вие во Книгата верувате, целосно! Кога ќе ве сретнат, зборуваат: “Ние веруваме;” а кога, пак, ќе се осамат, заради нивната омраза кон вас, ги гризат врвовите од прстите свои. Кажете: “Умрете во вашата омраза!” Аллах, навистина, го знае она што е во градите!

120. Кога ќе ви се случи добро - лошотија ги обзема, а кога ќе ви се случи зло - радост ги обзема. Нивната сплетка - ако сте трпеливи и богобојазливи - во ништо не ќе ви наштети. Аллах, навистина, го опфаќа она што го работат!

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ مَرْجَاقًا
ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَنَّهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً
مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبْرًا لَّا دُونَ مَا عِنْتُمْ
فَدَبَّتْ بِلِقَابِهِمْ مِّنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَى
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَد بَيْنَا لَكُمْ الْآيَاتِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

هَآئِنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقَوْمُ فَالِقُوا إِمْنًا وَإِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَابِلَ مِنَ الْعِيظِ قُلْ مَوْتُوا
بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

إِنْ تَمَسَّكْتُمْ حَسَنَةً سَنُوهُم وَإِنْ تَضَيَّقْتُمْ
سَيِّئَةً يَبْصُرُوا بِهَا وَإِنْ تَضَيَّقُوا وَتَتَّقُوا
لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

121. И кога ти на верниците, наутро, оставајќи го семејството, им го определи местото за борба...Аллах е Зналец и Слушач!

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعَدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

122. И кога две племиња од вас не сакаа да се поместат... Аллаx ги заштити. Па, врз Аллаx нека се потпираат верниците!

إِذْ هَمَّتْ طَلِيقَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Аллаx, на Бедр, ви помогна. Мал број бевте. Па, плашете се од Аллаx за да бидете благодарни! -

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. и кога ти им рече на верниците:“Нема ли да ви биде доволно тоа што Господарот ве поддржа со спуштање три илјади мелеки?”

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Да, ако бидете трпеливи и богобојазливи; и, ако оние ве нападнат, во тој случај, Аллаx ќе ве поддржи со пет илјади мелеки, обележени!

بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Аллаx сака да ве зарадува, да ги смири срцата ваши. Помошта доаѓа само од Аллаx, Силен и Мудар!

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

127. Една дружина сака да ја разбие од онаквите неверници, или да ги фрли низ стрмнина, па да се вратат поразени.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Да, ти ништо не можеш да им направиш: Он ќе им прости или ќе ги казни. Оние, навистина, се зулумџари!

129. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах простува кому сака и казнува кого сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!

130. О верници, не јадете од лихвата која се удвојува и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

131. И плашете се од огнот кој е за неверниците подготвен!

132. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот за да бидете смилувани!

133. И побрзајте кон прошката од Господарот ваш и кон Целенетот кој се простира колку небесата и Земјата - подготвен за богобојазливите,

134. за оние кои делат и кога се во радост и кога се во мака, и кои ја надминуваат омразата, и кои им простуваат на луѓето. Аллах ги љуби добротворителите!

135. И за оние кои, кога ќе направат срамно дело или кога ќе си нанесат напаст себеси, па го споменуваат Аллага и бараат

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا تَأْكُلُوْا الرِّبٰوًا
اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

۞ وَسَارِعُوْا اِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ
وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظِ وَالْمَآفِيْنَ
عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٤﴾

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ وَمَن يَغْفِرْ
الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُبَصِّرُوْا عِلْمًا فَعَلُوْا

прошка за гревовите свои, - а кој ќе ги простува гревовите освен Аллах? - и кои не се истрајни во она што го сработиле, и кои, токму, знаат...

136. Нив ги чекаат: награда, прошка од Господарот нивни и бавчи низ кои реки течат. Оние во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава таа награда за оние кои го прават тоа!

137. Пред вас поминаа наследства многу... та, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците.

138. Ова е јаснотија за луѓето, а Патоказ и Ука за богобојазливите.

139. И не губете храброст и не разочарувајте се: како верници ќе бидете најсилни!

140. Ако ви се зададе рана, еднакво, се задава рана и на луѓето, навистина! А во тие денови меѓу луѓето даваме предност, наизменливо: Аллах, така, знае кои се верници и ги зема меѓу вас шехидите! Аллах не ги љуби зулумкарите!

141. И верниците Он да ги очисти а неверниците Он да ги снема.

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّتْ
تَجْعَرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيَعْمَرُ أَجْرَ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٧﴾

فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٨﴾

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ
مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ
شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكُفْرِينَ ﴿١٤٢﴾

142. Или сметате ли дека ќе влезете во Џеннетот, а Аллах да не знае за оние кои се бореа од вас и да не знае за трпеливите?

143. А вие веќе смртта ја посакавте веќе пред да се сретнете со неа и очигледно ја здогледавате.

144. Мухаммед е само пејгамбер! И пред него имаше пејгамбери па, ако умре или ако биде убиен ќе се вратите ли по стапалките ваши? А оној кој ќе се врати по стапалките свои на Аллах во ништо не ќе му наштети, а благодарните Аллах ќе ги награди!

145. Секој умира со одобрението Аллахово во часот определен. Од наградата ќе му дадеме на оној кој ја сака на овој свет и од наградата ќе му дадеме и на оној кој ја сака на Ахирет. Ние ќе ги наградиме благодарните!

146. И многу пејгамбери имаше со кои се бореа многу побожни луѓе и не губеа храброст заради она што им се случи на Аллаховиот пат, не се откажуваа и кои не се предаваа? А Аллах ги љуби трпеливите!

147. Единствени нивни зборови беа: “Господаре наш, прости ги

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ الضَّالِّينَ ﴿١٤٢﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُوَجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايُنَ مِنْ نَجْيٍ فَجَلَلْ مَعَهُ رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا

гревовите наши и пропустите наши во однесувањата наши, и помогни ни против народот невернички!”

148. Па, Аллах, тогаш, им даде награда на овој свет, и ќе им даде награда добра на Ахирет. Аллах ги љуби добротворите!

149. О верници, ако бидете послушни на неверниците Он ќе ве врати по стапалките ваши... та, ќе станете поразени.

150. Но, не! Аллах е Заштитникот ваш. Он од поддржниците е Найдобриот!

151. Во срцата на неверниците ќе влееме страв затоа што на Аллах другар му здружуваа, за кој Он никаков доказ не објави. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо прибежиште за зулумџарите е тоа!

152. Аллах, секако, го исполни ветувањето Свое кон вас кога ги истребувавте, со одобрението Негово, непријателите сè до времето кога ослабнавте и расправавте за наредбата. Непослушни бевте по она што посакавте да го видите. Меѓу вас имаше: оние кои го сакаа овој свет и оние кои го сакаа Ахирет.

دُونَنَا وَإِمْرَانًا فِي أَمْرِنَا وَقَبِيئًا أَقْدَامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

فَقَاتِلْهُمْ اللَّهُ تَوَّابٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنْ تُطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِدْكُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٨﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٤٩﴾

سَنَلْقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
يَمَا أَشْرَكُوا يَا اللَّهُ مَا لَمْ يُنزَلْ بِهِ
سُلْطَانٌ وَمَا وَنَهُمُ النَّارُ وَيَسَّ
مَتَوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ
إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ بِيَادِهِمْ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
ثُمَّ صَرَّفَكُمُ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ
عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

Потоа Он ве одвои од нив за да ве испроба. И Он, секако, ви прости. Аллах поседува неизмерна добрина кон верниците!

153. Кога отстапивте, не управувајќи внимание кон никого, и кога пејгамберот ве повикуваше одназад Аллах ве казни со грижа над грижа за да не тагувате за она што ви се оддалечи и што не ви се случи. Аллах е Известен за она што го работите!

154. Потоа по тагата Он ви спушта смирна: “Некои од вас дремка ги обзема, а некои се грижеа за себеси. Овие за Аллах го помислуваа она што не е вистина, она што се помислуваше за Аллах во цахилијетот, зборувајќи: “Што ни остана од таа победа?” Кажи: “Сета победа, навистина е - Аллахова!” Во нивните души го кријат она што пред тебе не го обелоденуваат. Зборуваат: “Да победевме не ќе изгиневме тука!” Кажи: “И да беа во куќите свои смртта ќе ги стигнеше, оние на кои им е запишано да умрат, на местата нивни. За Аллах да го испита она што е во градите ваши, и да го очисти она што е во срцата ваши. Аллах го знае она што го кријат градите!

﴿إِذْ تَضَعُوتُمْ وَلَا تَأْكُوتُمْ
عَلَىٰ أَحَادِيثِ الرُّسُلِ يَدْعُوكُمْ فِي
أَخْرَجِكُمْ فَأَتْبَعِكُمْ عَمَّا بَعَثَ
لَكُمْ لِيَلَّا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا آصَبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَشْفِي
طَائِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

155. Оние меѓу вас кои ги завртија плеќите на денот кога се сретнаа двете војски - Шејтанот ги натера да паднат заради она што порано го стекнаа. Аллах веќе им прости. Аллах е Простувач и Благ!

156. О верници, не бидете како неверниците кои, додека браќата нивни по земјата патуваат и битка бијат, зборуваат: “Да беа со нас не ќе умреа и не ќе загинае.” Аллах сакаше со тоа да ги ожалости срцата нивни. Аллах оживува и Аллах усмртува. Аллах го гледа она што го работите!

157. А ако загинете на Аллаховиот пат или ако умрете, прошката и милоста Аллахова се подобри од она што го збираат.

158. Или да загинете или да умрете кај Аллах ќе се зберете.

159. Само со милоста Аллахова ти си благ кон нив. А да си груб и со тврдо срце ќе побегнат од тебе, далеку. Прости им, тогаш, и барај прошка за нив, и договарај се со нив во наредбата. А кога ќе решиш - потпри се врз Аллах! Аллах, навистина, ги љуби оние кои се потпираат врз Него!

160. А ако Аллах ви помогне, па не ќе ве победат, а ако Он ве остави кој, тогаш, по Него, ќе ви

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْجَمْعَانِ
إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ يَبْغِضُ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٥﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لَا حِوَانَهُمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى
لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخْتِيءُ وَيُخْتِئُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَكِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

وَلَكِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ إِيَّايَ اللَّهُ مُحْتَرُونَ ﴿١٥٨﴾

فِيمَا رَحِمْتُم مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ قَطًّا غَلِيظًا
الْقَلْبَ لَا تَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَعَنَ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ

помогне? Па, верниците нека се потпираат врз Аллах!

161. На пејгамберот не му доликува да сокрие нешто. Оној што ќе сокрие нешто ќе го донесе на Денот суден. Таму секому ќе му се даде она што си го спечалил. И не ќе им се наштети.

162. Не се еднакви оној кој го заслужи задоволството Аллахово и оној кој ја предизвика лутината Аллахова. Престојувалиштето на овој е Цехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

163. Кај Аллах има степени. А Аллах го гледа она што го работат!

164. Да, Аллах ги даруваше верниците: Кога помеѓу нив испрати пејгамбер од нив да им ги кажува ајетите Негови, да ги очисти и да ги поучи во Книгата, и Мудроста иако порано беа во заблуда очигледна!

165. Кога ве снајде неволја - каква што вие двојно возвративте на непријателот - вие рековте: “Како сега ова?” Кажете: “Тоа е од вас самите?” Аллах, навистина, е Кадар за сè!

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُفَ وَمَنْ يَغْلُفْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسِحْطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا أُوْنَهُ جَهَنَّمَ وَيَسَّرَ الْمَصِيرَ ﴿١٦٣﴾

هُمُ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ كِيمًا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

أَوَلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِنهَا
قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا قُلْ هُوَ مِن عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

166. И она што ве снајде на денот кога се сретнаа двете војски - беше со одобрување Аллахово за да се знаат верниците,

167. и да се знаат дволичните кога им се рече: “Дојдете! Борете се на Аллаховиот пат или бранете се!” Рекоа: “Да знаевме дека ќе има борба ќе ве следевме.” Тогаш, оние се поблиску до неверувањето отколку до иманот: го зборуваат со своите јазици она што не е во срцата нивни. Аллах најдобро го знае она што го кријат.

168. Оние кои им зборуваа на браќата свои и кои си седеа: “Да не послушаа не ќе загинеа!” Кажи: “Ако сте искрени, тогаш, одгодете ја од себеси смртта.”

169. И не сметајте ги за мртви оние кои загинаа на Аллаховиот пат. Но, не! Живи се. Кај Господот нивни се снабдени,

170. и радосни се со она што им го даде Аллах од добрината Своја и донесуваат радосница за оние кои ќе им се приклучат по нив: “Нема да стравуваат и нема да тагуваат.”

171. Донесуваат радосница за бериќетот и добрината Аллахова, и дека Аллах, навистина, не ја смалува наградата на верниците.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانَ فَيَاذَنَ اللَّهُ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ
لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا
مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرءُوا عَنَ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

172. Има голема награда за оние кои се осваа на повикот од Аллах и пејгамберот по задобие-ните рани, и кои добро работат и кои се богобојазливи... за нив има награда голема!-

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرُّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا آصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

173. на кои им рекоа луѓето: “Сите луѓе, навистина, се собра-ле против вас и чувајте се од нив” - и ова им го зголеми иманот и рекоа: “Аллах ни е Доволен. Е, само каков Закрил-ник е Он!”

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

174. Па, се опсипаа со бериќетот и добрината Аллахова; злото не ги допре. Го следеа задоволство-то Аллахово. А Аллах поседува добрина голема.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ وَفَضَّلَ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ
وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

175. Вас само Шејтанот ве запла-шува, навистина, со неговите заштитници. Па, од нив не плашете се туку, ако сте верници, од Мене плашете се!

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

176. Нека не те загрижуваат оние кои се стремат да одат во пропаст. Во ништо, навистина, на Аллах нема да му наштетат. Аллах сака да не им даде награда на Ахирет. За нив има казна голема!

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا
فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

177. Да, оние кои го купуваат неверувањето за верување во ништо на Аллах нема да му наштетат. За нив има казна болна.

إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

178. Ониe кои не веруваат нека не мислат дека, навистина, е добро за нив тоа што им дадовме долг живот. Долг живот Ние им дадовме само да им го зголеми-ме гревот, навистина! За нив има казна срамна.

179. Аллах нема да ги остави верниците во таа состојба во која сте вие сè додека Он не го одвои доброто од лошото. Аллах не ви ја обелоденува Тајната, туку Аллах одбира, меѓу пејгамберите, со посак Свој. И верувајте, тогаш, во Аллах и во пејгамберите Негови. Ако верувате и ако се плашите - па, за вас има награда голема!

180. Нека не мислат ониe кои скржават во она што Аллах им даде од добрината Своја дека е тоа добро за нив, туку тоа е лошо за нив: На Денот суден она во што скржават ќе им биде за врат обесено. Миразот на небесата и на Земјата е - Аллахов! А Аллах е Известен за она што го работите.

181. А Аллах веќе го слушна зборот на они кои зборуваа: "Аллах, навистина, е сиромашен, а ние сме богати." Ќе го запишеме она што го зборуваа и

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا
لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيُزَادُوا فِي سُمَاتٍ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ
يَمِيرَ الْغَيْبَ مِنَ الْطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رَّسُولِهِ مَن يَشَاءُ
فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُ
أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُمْ سَوَّاهُونَ
مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَاللَّهُ مِيرِثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
وَعَنَّا غَنِيَاءُ ۚ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمْ
أَلْبَانِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾

убивањето на пејгамберите бесправно, и ќе речеме: “Искусете ја казната огнена!”

182. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши, а Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!

183. Оние кои зборуваа: “Да, Аллах ни нареди да не му веруваме на ниеден пејгамбер сè додека не ни дојде со курбан што ќе го спржи огнот.” Кажите: “И порано, секако, ви доаѓаа пејгамбери и со јаснотии и со она што го зборуваат - е, па, зошто ги убивавте ако сте искрени?”

184. Ако те сметаат за лашкопа, и пејгамберите пред тебе, кои доаѓаа со јаснотии и со страници-сахифи и со Книга просветлена, се сметани за лашковци.

185. Да, секој ќе ја проба смртта, и само на Денот суден ќе ви се исполнат наградите. Кој ќе се оддалечи од огнот а ќе влезе во Џеннетот - тој веќе победи; животот на овој свет е само лажно уживање.

186. Да, ќе бидете ставени во искушение и со имотите ваши и со животите ваши, и ќе се наслушате со многу навреди врз некои од оние пред вас на кои им е дадена Книгата. А ако сте, пак, трпеливи и богобојазливи -

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا لَآ نَأْتِيَنَا
رُسُلًا حَتَّىٰ يَأْتِينَا يُقْرَأْنَ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ
قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ
فَلْتَمَثَّلُوا لِحَيْثُمْ قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

إِن كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ نَكْتُمُوكُمْ فَكَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ
جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن زُحْجَ
عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الضُّلُوٰغِ ﴿١٨٥﴾

لَتَجَلَّبُوْنَ فِيْ أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى
كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ
مِن عِزِّ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

па, тоа, токму, е една од големите работи.

187. И кога Аллах го прифати Договорот од оние на кои им е дадена Книгата: “Вие ќе им го објасните на луѓето и нема да го криете” - и оние го занемарија и го продадоа за мала вредност. Е, само колку е лошо она што го послуваат!

188. И не мисли никако дека оние кои се радуваат со даденото им и кои сакаат да им се заблагодари за несработеното и не сметај ги... дека ќе бидат спасени од казната. За нив има казна болна!

189. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах е Кадар за сè!

190. Во создавањето на небесата и Земјата и во промената на денот и ноќта за надарените со разум, навистина, има знаменија,

191. за оние кои го споменуваат Аллага и стоејќи и седејќи и лежејќи и кои размислуваат за создавањето на небесата и на Земјата: “Господаре наш, ти ова не го создаде залудно. Возвишен

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِمُ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَاوَاهُمْ وَيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْتَهُمْ بِمَقَازِقٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطُلًا سُبْحَانَكَ قِيَمًا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

си Ти, сочувај нè од казната огнена!

192. Господаре наш, оној што ќе го фрлиш во огнот, навистина, си го понижил. За зулумќарите нема поддржници.

193. Господаре наш, ние, секако, чувме еден повикувач што повикуваше во иман: 'Верувајте во Господарот ваш!' Ние веруваме, Господаре наш, прости ни ги гревовите и занемари ги пропустите наши и одреди да умреме заедно со добрите!

194. Господаре наш, дај ни го она што им го вети на пејгамберите Твои. Не понижувај нè на Денот суден. Ти, навистина, ветувањето не го занемаруваш!"

195. И Господарот нивни, тогаш, им возврати на молбата нивна: "Не ќе го поништам, навистина, делото на оној кој ќе го направи од вас, било машко или женско, зашто вие сте еднизадруги. А оние кои се иселија и кои беа прогонети од огништата свои, и кои беа малтретирани на Мојот Пат и кои се бореа и кои гинеа ќе им ги простам гревовите нивни и ќе ги воведам во ба-

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُمْ
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنَّ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَذْبَارِ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَحْزَنُكَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ
مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاهُنَا جَرُّوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
تُؤَاتُونَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

вчите ценнетски низ кои реки течат. Наградата е - Аллахова! А кај Аллах наградата е најубава!

196. И никако нека не те измами патувањето по земјата на оние кои не веруваат!

197. Малку задоволство, а потоа престојувалиштето нивно е - Џехенмот. Е, само колку лошо прибежиште е тоа!

198. Но, богобојазливите, од Господарот нивни, ги чекаат бавчи ценнетски низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и таква е, ете, почивката кај Аллах. А она што е добро кај Аллах најдобро е за добротелите!

199. Меѓу следбениците на Книгата има кои веруваат и во Аллах и во она што вам ви се објавува и во она што им е објавено, и кои се плашат од Аллах и кои не ги продаваат зборовите Аллахови за безвредно. Наградата нивна е кај Господарот нивни. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

200. О верници, бидете трпеливи и издржливи, држете се цврсто и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ ﴿١٩٦﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَسَّ لِلْمُكَافِرِينَ ﴿١٩٧﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُرُؤَلَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّهِ لِلَّهِ إِبْرَارٍ ﴿١٩٨﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَائِدَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

ЕН-НИСА (Жени) IV

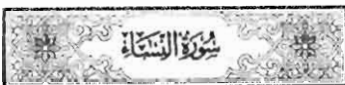
**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш кој ве создаде од еден човек. Од него создаде жена. И од нив расеа и мажи и жени многу. Плашете се од Аллах, со Чие име се повикувате, и меѓу роднините. Аллах, навистина, бдее врз вас!

2. Дајте им го на јетимите имотот нивни, и не заменувајте го доброто со лошото, и не трошете го имотот нивни со имотот ваш. Тоа, секако, е голем грев.

3. Ако се плашите дека нема да бидете праведни кон јетимите жени, тогаш, венчавајте ги оние жени кои ви се дозволени: по две, по три, по четири. А ако, пак, се плашите дека нема да бидете праведни, тогаш, доста ви е една; или со оние кои ви се дадени во сопственост. Ете, така ќе бидете најдалеку од неправдата.

4. И дајте им ги на сопругите од сè срце нивните венчани подароци, а, ако пак, оние ви подарат

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وِنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

وَمَا تَوْأَلُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْاِحْسَابَ بِالطَّيِّبِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ اِلَىٰ اَمْوَالِكُمْ اِنَّهُ كَانَ حُوْبًا
كَبِيْرًا ﴿٢﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَا تَقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا نَكَحْتُمْ وَلَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ
اَلَا تَعْلَمُوْنَ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ذٰلِكَ اَدْفَعُ
اَلَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾

وَمَا تَوْأَلُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً اِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ
شَيْءٍ مِنْهُ فَتَسَاءَلُوْهُ هِيَ تَسْتَأْذِنُ ﴿٤﴾

нешто од тоа, трошете го на најдобар начин и со уживање.

5. И не давајте го имотот ваш на безумните, кои Аллах ви ги даде да управувате со нив, а имотот нивни за нивна исхрана и облека трошете го, и зборувајте им учтиво!

6. И проверувајте ги јетимите сè додека не стасаат за брак, и кога ќе усетите дека се зрели, тогаш, предајте им го имотот нивни. И не трошете го расипнички и брзо додека не пораснат. Кој е богат - нека се воздржи, а кој е сиромашен - нека троши скромно. Кога ќе им го предадете имотот нивни, побарајте присуство на сведоци. Доволно е полагањето сметка кај Аллах!

7. На мажите им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, и на жените им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, било да е многу било да е малку: делот пропишан!

8. А ако се присутни при рас-поделбата од потесната фамилија, јетими и сиромашни, ним, од имотот, подарете им, и зборувајте им убави зборови.

9. А ако оние, пак, остават зад себе потомство без заштита, нека се плашат. И нека се бојазливи

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رِّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبُرُوا وَمَن كَانَ عَيْنِيَا
فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَحِيبًا ﴿٦﴾

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِن خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَسْتَعِزُّوا بِاللَّهِ وَلْيَقُولُوا

од Аллах и нека зборуваат вистина.

10. Оние кои го јадат имотот на јетимите бесправно, навистина, фрлаат оган во стомаците свои; наскоро ќе се пржат во огнот цехеннемски.

11. Ете, Аллах ви остава во васиет, што се однесува до вашите деца, да им оставите: на машкото дел колку од две женски. А ако, пак, бидат женски повеќе од две ним им припаѓаат две третини од она што го оставила а ако е едно му припаѓа половина. А на родителите, за секој поединечно, шестина од она што го оставил ако има дете, а ако нема дете, во случај да го наследуваат родителите, на мајката ѝ припаѓа една третина. А ако има браќа - на мајката ѝ следува шестина. Ова е по васиетот и подмирувањето на долгот. Вие не знаете кои ви се поблиску, во поглед на корист, родителите ваши или синовите ваши. Тоа е наредба од Аллах. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

12. И вам ви припаѓа половина од она што го оставаат жените ваши ако немаат дете, а ако имаат

قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا
إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ
سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَىٰ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ
ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ
وَلِأَبْوَابِ كُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ مِمَّا تَرَكَ
إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ
أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ
النِّصْفُ مِمَّا بَعْدَ وَصِيَّاتِ يَوْصِي بِهَا أُولَئِكَ
أَبْنَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُنَّكُمْ لِاتَّذَرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

﴿١٠﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أزْوَاْجُكُمْ
إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ

дете, вам ви припаѓа четвртина од она што го оставаат по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ним им припаѓа четвртина од она што ќе го оставите ако немате дете, а ако имате дете, ним им припаѓа осмина од она што ќе го оставите по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ако мажот и жената нема кому да остават, од нагорна или надолна лоза, а имаат брат или сестра - на секој од овие му припаѓа по една шестина, а ако ги има повеќе, тогаш, сите заедно учествуваат во третина по направениот васиет или по подмирувањето на долгот без да биде некој оштетен. Васиетот е од Аллах. Аллах е Зналец и Благ!

13.Ете, тоа се границите Аллахови. Оној кој е послушен на Аллах и на пејгамберот Негов ќе влезе во ценнетските бавчи низ кои реки течат. Во нив за навек ќе остане. Ете, тоа е победа голема!

14.А оној кој е непослушен на Аллах и на пејгамберот Негов, кој ги преминува границите Негови, ќе влезе во огнот. И во не-

فَلَكُمْ الرُّبْعُ وَمِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْلَادٌ ذَكَرْتُمْ
الرُّبْعُ وَمِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَا أَوْلَادٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَكَلَّةٍ أَوْ امْرَأَةٍ فَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ
وَجِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْلَادٌ غَيْرِ مُضَاكِرٍ
وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٥﴾

го за навек ќе остане. За него има казна срамна.

15. Кога некоја од жените ваши ќе направи прељуба побарајте четири сведоци против нив, а ако, пак, овие посведочат, тогаш, задржете ги во домовите додека не ги стигне смртта или додека Аллах не им отвори пат.

16. А ако, пак, двајцата тоа го направат, од вас, тогаш, прекорете ги, а ако се покајат и ако се поправат, тогаш, поминете преку тоа! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

17. Да, простувањето кај Аллах, навистина, е за оние кои ќе направат лошо од незнаење и кои потоа веднаш ќе се покајат - така, ним Аллах ќе им прости. А Аллах е Зналец и Мудар!

18. Простувањето не е за оние кои работат лоши дела. Кога некому од нив ќе му се приближи смртта, ќе рече: “Јас, навистина, сега се кајам.” Не е, токму, ни за оние кои ќе умрат како неверници. За нив Ние подготвивме казна болна!

19. О верници, не ви е дозволено да ги наследувате жените спротивно на нивната волја. И не нанесувајте им штета за да грабнете дел од она што им го подаривте освен ако не направат очигледно срамно дело. И учтиво однесувајте се кон нив. А ако, пак, имате некаков презир кон

وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَدْحَشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَودَاهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتَوَفَّوْنَ مِنْ قَرِيبٍ وَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتْتُ أَنْتَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذَهُبُوا بِبَعْضِ مَآءِ أَيْسُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَدْحَشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

нив можеби во она што ги презирате Аллах ќе ви даде добро големо.

20.А ако сакате да ја замените жената со друга жена и ако нејзе ѝ дадовте многу богатство од тоа ништо не земајте. Зарем тоа насилно ќе ѝ го одземете. Тоа, очигледно, е грев!

21.И како ќе им го одземете кога бевте отворени еднисодруги и кога оние од вас добија цврст договор за брак.

22.И не венчавајте ги жените кои ги венчаваа вашите бабовци. Она што беше - веќе помина. Тоа е срамно дело, гнасота и лош пат, навистина!

23.Забранети ви се да стапите во брак: мајките ваши, и ќерките ваши, и сестрите ваши, и сестрите на бабовците ваши, и сестрите на мајките ваши, и ќерките на брат ви и сестра ви, и мајките ваши кои ве доеја, и сестрите ваши по млеко, и мајките од жените ваши, и пасторките, кои се под ваша закрила од жените ваши ако со овие имавте брачен однос, но ако со нив сте немале брачен однос, немате грев. Забрането ви е да стапите во брак и со жените на вашите родени синови и со две сестри истовремено. Она што беше - помина. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ سَبِّدَ الرَّجُلَ زَوْجًا وَآتَيْتُهُمْ مِنْ طَرَفٍ فَلَا تَأْخُذُوا بِمَنْعِهِ سُبْحَانًا أَتَأْخُذُونَ بِهِ إِنَّمَا مِثْلًا ﴿٢٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

24. И мажените жени, освен оние за кои ќе стекнете сопственост преку заробеништво; тоа е правило Аллахово за вас! А останатите ви се дозволени доколку посакувате, од имотот ваш, венчани подароци да им подарите, а не само блуд да направите. А жените ваши, со кои уживавте, па дајте им ја, според пропишаното, наградата нивна. И, доколку се спогодите по обврската, не ви е грев да се задоволите. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

25. А оној меѓу вас кој не може, заради подарокот, да венча немажена жена, верничка, тогаш, нека се венча со верничка од оние девојки кои се преку заробеништво во ваша сопственост - а Аллах најдобро го знае вашиот иман - бидејќи вие сте едни одруги. Венчавајте ги, тогаш, со одобрување од нивните сопственици и дајте им ги подароците нивни учтиво како на честити жени кои не прават прељуба и кои не земаат пријатели скришно. А ако, пак, овие прават прељуба, како мажени, им припаѓа половина од казната предвидена за мажените жени. Ете, тоа е за оној од вас кој се плаши од прељуба. Но, за вас е подобро да се стрпите. Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ
مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَسْأَلُوا بِأَمْوَالِكُمْ الْمُحْصَنَاتِ
غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَعَاوُهُنَّ أَجُورَهُنَّ بَرِّيرِضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٦٦﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحِ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَنَيْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا
مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّهُنَّ
بِفَحْشَةٍ فَلَمَنْ يَنْصِفْ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَمَلْتَ
وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦٧﴾

26. Аллах посакува да ви објасни и да ве упати по патиштата по кои одеа оние пред вас, и да ви прости. Аллах е Зналец и Мудар!

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّيبَ وَيَهْدِيَكُمْ سَبِيلَ الْمُرْتَدِّينَ وَيُخَفِّضَ عَنكُمُ الْوِزْرَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾

27. Аллах посакува да ви прости, а оние кои се поведуваат по страстите, посакуваат да ве турнат низ стрмнина голема.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُقِيمُوا مِيزَانَ الْعَظِيمِ ﴿٦٧﴾

28. Аллах посакува да ви олесни, а човекот е создаден слабичок.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّضَ عَنكُمُ الْوِزْرَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

29. О верници, не трошете го еднисодруги имотот ваш на недозволен начин. Трговијата, ако еднисодруги се договорите, не ви е забранета. И еднисодруги не убивајте се. Аллах, навистина, кон вас е Сомилосен!

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ لِأَنَّ تَكُونَ بِحَدْرَةٍ عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٩﴾

30. А на оној што ќе го направи тоа насилно и неправедно Ние ќе го фрлиме во огнот. Ете, тоа за Аллах е многу лесно!

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيْهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٧٠﴾

31. Ако ги избегнувате големите гревови, кои ви се забранети, Ние ќе ви ги простиме малите гревови, и ќе ве воведеме низ благороден влез.

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٧١﴾

32. И не тежнејте кон она со што Аллах ве одликува еднинадруги. На мажите им припаѓа дел од она што го спечалија, а и на жените им припаѓа дел од она што го спечалија. Барајте од Аллах за да ви даде дел од добрината Своја. Аллах, навистина, знае сè!

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٧٢﴾

33. И ние за секого оставивме наследници на она што ќе го остават родителите и ближните. А оние со кои склучи договор - дајте им го делот нивни. Аллах, навистина, е Сведок за сè!

34. Мажите се појаки од жените според она што Аллах ги одликува еднинадруги и според имотот свој кој го трошат. Па, добри жени се оние кои се побожни и кои се чувари, во скришноста, на она што треба да се чува, и во што Аллах ги чува. А за оние за кои се плашите дека нема да бидат послушни - посоветувајте ги, одвојте ги во постелата и удрете ги! А ако, пак, ви се послушни не барајте начин зло да им нанесете. Аллах, навистина, е Возвишен и Голем!

35. А ако се плашите дека и двајцата ќе се разведат, тогаш, побарајте помирител од неговото семејство и помирител од нејзиното семејство: а ако двајцата посакуваат да се помират - та, Аллах ќе ги помири. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

36. И обожавајте го Аллаха и ништо немојте да Му здружувате, и кон родителите, и кон ближните, и кон јетимите, и кон сиромашните, и кон соседите блиски и соседите далечни, и кон патни-

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكَ
مَعَهُمْ نَبِّئِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

الرِّجَالِ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ ۚ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَأَلْصَقِلِحَتْ قَدِيدَتْكَ حَفِظْتَ لِلْغَيْبِ
بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُورَهُمْ
فَعِظُوهُمْ ۚ وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُمْ ۚ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ
أَهْلِهِ ۚ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا ۚ إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا
يُوفِقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ وَعَبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ ۚ شَيْئًا
وَالْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَيَذَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَأَنْبِيَّ

ците, и кон оние кои со посредство на заробеништво ги поседувате - однесувајте се добро. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се надуени и горделиви!

37. Оние кои се скржавци и кои им наредуваат на луѓето скржавост и кои го кријат она што им го даде Аллах од добрината Своја. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна,

38. и оние кои го делат имотот свој во очиглед на луѓето и кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски. Оној кој Шејтанот го има за другар, навистина, колку лош другар има!

39. А што ќе им биде ако веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и ако делат од нафаката што Аллах им ја даде? Аллах за нив знае се!

40. Аллах никому нема да направи неправда ни колку трошка. А ако направи добро Аллах ќе му го удвои и од Себе ќе му даде награда голема.

41. Како, тогаш, кога ќе донесеме од секоја заедница по еден сведок, а тебе ќе те донесеме како сведок против нив!

السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُحْتَاً لَا قَهْرًا ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَبِأَمْوَالِ النَّاسِ بِالْغَبْلِ وَيَكْتُمُونَ مَاءً آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيقَةَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آسَأُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَظْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

42. На Денот тој, оние кои не веруваа и кои не беа послушни на пејгамберот, повеќе би посакале да ги покрие земјата. Од Аллах не ќе можат да сокријат ниту еден збор.

43. О верници, не пристапувајте во намаз во пијана состојба сè додека не знаете што зборувате, ниту џунуби додека не се избањате, освен ако сте на пат. А ако сте болни и ако сте на пат, или некој изврши нужда или пак се состанете со жените, а не најдете вода, тогаш, земете тејеммум со чиста прашлива земја. Со неа, со испрашените раце, допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах, навистина, е Помилувач и Сомилосен!

44. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како работат со беспакето: посакуваат да скршнете од правиот пат.

45. Аллах најдобро ги знае непријателите ваши. Аллах е Доволен Заштитник и Доволен Поддржник!

46. Од Евреите има кои го одземаат вистинското значење на зборот и зборуваат: “Чувме ама не сме послушни” или: “Чуј ама никој нека не те чуе” или: “Дај ни

يَوْمَ يَدْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ
لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ لَأَرْضٌ لَّا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿١٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
سُكْرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايِبِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُورًا ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن يُضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٢١﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمَعٍ
وَرَدَعْنَا أَيْبًا أَلَيْسَ لِنَبِيِّهِمْ وَقْعَانَا فِي الَّذِينَ لَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

предност,” превртувајќи со јазиците свои и напаѓајќи ја верата. А кога тие би рекле: “Слушна-вме и послушни сме” и: “Чуј, и погледни нè!” ќе беше тоа, тогаш, подобро за нив, и поисправно. Но, Аллах ги проколни заради неверството нивно. Меѓу нив веруваат само малкумина.

47. О вие, на кои ви е дадена Книгата, верувајте во она што Ние го објавивме, што е Потврда за она што веќе е при вас, пред Ние да ги избришеме лицата и не им дадеме изглед како што е задната страна или пред да ги проколниме онака како што ги проколниме претставниците на Сабота. Наредбата Аллахова е делотворна!

48. Аллах, навистина, нема да прости да Му се здружува здруженик, а сè, освен ова, простува кому сака. А оној кој Му здружува на Аллах здруженик, тој, лажејќи, прави голем грев.

49. Не ги гледаш ли оние кои ги чистат своите души? Но, не! Аллах чисти кого сака. И ним не ќе им се направи штета ни колку трошка една..

50. Гледај како фрлаат лага врз Аллах. Ова е доволно за да се направи јасен грев!

لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكُتُبَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أُولَٰئِكَ كَانُوا لَعَنًا حَصَبَ السَّيِّئَةِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٨﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ قَيْلًا ﴿٥٠﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَلْبَاطَ وَكَيْفَ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥١﴾

51. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како веруваат и во волшебништво и во Тагут, и кои зборуваат за неверниците: “Овие се поисправни од оние кои веруваат исправно.”

52. Тие се оние кои Аллах ги проколни: а на оној што ќе го проколни Аллах - тој никогаш не ќе најде поддржник!

53. Или кога оние би им дале удел во власта, тогаш, ни најмалку нема да даваат на луѓето,

54. или им завидуваат на луѓето за она што им го даде Аллах од добрината Своја. И на семејството Ибрахимово Ние му дадовме и Книга и Мудрост и власт голема!

55. Па, од нив имаше и кои веруваа во тоа и од нив имаше кои одвркаа од тоа. Цехеннемот Сеир е доволен за нив!

56. На оние кои, навистина, не веруваат во ајетите Наши ќе ги фрлиме во огнот, сигурно: Кога кожата нивни ќе се испечат Ние ќе ги замениме со други кожи за да ја искушат казната. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

57. На оние кои веруваа и кои работеа добри дела Ние ќе ги воведеме во бавчите ценнетски низ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَلْفَعُونَ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتَوْلَاءَ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن نَّجِدَ
لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَالِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ
نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ
فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَءَاتَيْنَاهُم مَّا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

فِيهِمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِمْ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ
بِحُجَّتِهِمْ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كَمَا
نُصِيبَتْ جُلُودُهُمْ بِذُنُوبِهِمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ عَرِيفًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и за нив во Џеннетот има чисти жени, и Ние ќе ги воведеме во сенка ладна.

58. Аллах, навистина, ви наредува да им ги дадете на луѓето аманетите нивни, и кога ќе судите меѓу луѓето да судите праведно. Советот со кој ве советува Аллах, секако, е најдобриот. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

59. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот и на оние меѓу вас кои ви се претпоставени. Ако не се согласувате во нешто, доколку верувате во Аллах и во Денот ахиретски, тогаш, обратете се до Аллах и до пејгамберот. Ете, тоа е најдоброто објаснување!

60. Не ги гледаш ли оние кои мислат дека веруваат во она што ти се објавува и во она што беше пред тебе објавено; посакуваат да им се суди пред Тагут а веќе им беше наредено да не веруваат во него. Шејтанот сака да ги талне во беспаке далечно.

61. И кога ќе им се каже: “Дојдете кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот - ќе ги видиш

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَتُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ رَعَوْنَ آيَاتِنَا ثُمَّ آمَنُوا
بِرُسُلِنَا وَمِمَّا أَنْزَلْنَا مِنْ قِبَلِكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ
يَسْحَبُوا إِلَى الْكُفْرَاتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَسَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

дволичните како сосема одвркаат од тебе!

62. Па, како ќе биде кога ќе им се случи несреќа заради она што го направија рацете нивни? Потоа ќе ти дојдат, колнејќи се во Аллах: “Ние само сакаме да направиме добро и да има разбирање.”

63. Оние за кои Аллах знае што има во срцата нивни. Не обрнувај им, тогаш, внимание, посветувај ги и кажи продорни зборови!

64. Ние испративме пејгамбер само да му се биде послушен со одобрението Аллахово. А оние кои направија зулум за себеси да дојдат кај тебе и да побараат, навистина, прошка од Аллах и за нив пејгамберот да побара прошка - ќе видат дека Аллах е Простувач и Сомилосен!

65. Но, не! Се колнам во Господарот твој! Оние не ќе веруваат сè додека не те именуваат за судија за она за што се расправаат едни со други, сè додека, потоа, не усетат во душите свои - за она за што ќе им пресудиш - теснотија, и сè додека потполно не се предадат.

صُدُّوْكَ ﴿١١﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ يُعَاذِمَتَ
أَبْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءَهُمْ وَكَذَلِكَ يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿١١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِى
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ
فَأَسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٥﴾

66.А Ние да им пропишавме: “Убивајте се!” или: “Истерувајте се од огништата ваши” - тоа ќе го направеа само мал број од нив. А да постапеа според она со што се советуваа ќе беше подобро за нив и ќе беа поцврсти во вратата,

67.тогаш ќе им дадеме, од На-ша страна, награда голема,

68.и Ние ќе ги насочевме по патот вистински!

69.На Аллах и на пејгамберот послушните ќе бидат со оние кои Аллах ги дарува со добрината Своја: пејгамберите, искрени-те, шехидите и добрите. Е, само колку добри другари се тие!

70.Ете, тоа е добрината Аллахова; доволно е што Аллах знае!

71.О верници, не напуштајте ги претпазливостите ваши, тргнете во мали дружини или тргнете во големи дружини!

72.Од вас има, навистина, и такви кои ќе се откажат и кои, ако ви се случи несреќа, велат: “Аллах ме дарува со Неговата благодат со тоа што не бев со нив присутен,” -

73.а, ако, пак, ви се случи да победете, со добрината Аллахова, ќе речат, сосем сигурно, како да

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
أَوْ ائْخِرْجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ حَرِيقُهُمْ
وَإَشَدَّ تَنْبِيئًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَأْتِيهِمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَافِرُوا نَجَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ يُؤْمِنُ فَإِنِ اصَّتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَلَيْنِ اصْتَبَكُمُ فَضْلُ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ بَلَىٰ تَتَّبِعُنِي كُنْتُ

немаше никаква љубов меѓу вас и меѓу Него: “Каква штета, па, да бев со нив ќе имав добивка голема!”

74. Па, нека се борат на Аллаховиот пат оние кои го продаваат овој свет за Ахирет. А на оној кој се бори на Аллаховиот пат, било да загине било да победи, Ние ќе му дадеме награда голема!

75. И што ви е па не се борите на Аллаховиот пат за потлачените: мажите, жените и децата кои зборуваат: “Господаре наш, извади нè од оваа населба чии жители се насилници; помогни ни Твојот удел да ни биде заштитник, и помогни ни Твојот удел да ни биде поддржник!”

76. Оние кои веруваат се борат на Аллаховиот пат, а оние кои не веруваат, се борат на шејтановиот пат. Борете се, тогаш, против пријателите шејтански. Сплетката на Шејтанот, навистина, е слаба!

77. Зарем не ги виде оние на кои им е речено: “Запрете ги рацете, намаз извршувајте и зекат давајте!” И бидејќи им беше пропишана борбата, една дружина меѓу нив се застрашуваше од луѓе-

مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٧﴾

﴿٧٧﴾ فَلْيَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٨﴾

وَمَا لَكُمْ لَأَنْتُمْ تُلُون فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٨٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا

ѓу нив се застрашуваше од луѓето, како што е застрашувањето од Аллах, или некое застрашување уште посилно, велејќи: “Господаре наш, зошто ни пропиша борба? Да не поштедеше до едно време блиско?” Кажи: “Уживањето на овој свет е мало. За богобојазливиот...та, Ахирет е подобар. Нема да ви се наштети ни колку трошка.”

78.И каде било да се најдете... та, смртта ќе ве стигне. Па, било да сте и во кули високи. А ако ги снајде добро зборуваат: “Ова е од Аллах”, а ако, пак, ги снајде зло, зборуваат: “Ова е од тебе” Кажи: “Сè е од Аллах.” Но, што е со оние луѓе? Ни малку не разбираат од говорот?

79.Секое добро што ќе ти се случи - та, од Аллах е, а за секое зло што ќе ти се случи - та, од тебе е. Ние за луѓето пејгамбер испративме. Доволно е што Аллах е Сведок!

80.Оној кој е послушен на пејгамберот тој е послушен и на Аллах. А оној кој ги врти плеките - та, Ние не те испративме како нивни чувар!

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۖ قُلْ مَنَعُ الدُّنْيَا قَلِيلًا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

أَيُّهَا تَكُونُوا يُذَكِّرُكُمُ الْمَوْتَ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّسَيَّرَةٍ ۚ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ فَالْهُوْلَاءُ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ بِفَقْهُونِ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

81.Оние зборуваат: “Послушно-ст!” И кога те напуштија една дружина меѓу нив, тогаш, ноќе, замислуваат нешто друго. А Аллах го пишува она што го зборуваш во сон. Избегнувај ги! Потпри се врз Аллах! Аллах е Доволен Закрилник!

82.Зошто оние не размислуваат за Кур’анот? Да беше тој од некој друг, а не од Аллах, во него ќе најдевате сигурно несогласија големи.

83.А кога ќе им дојде некоја вест за безбедноста или за загриженоста ја разгласуваат. А ако ја пренесат на пејгамберот или на оние меѓу нив, кои наредуваат, би го знаеле оние меѓу нив она што би можеле да го знаат. А добрината и милоста Аллахова да не е кон вас, освен мал број, ќе го следевте Шејтанот.

84.Па, бори се на Аллаховиот пат - одговорноста твоја е само твоја - и поттикнувај ги верниците. Само Аллах може да ја допре силата на оние кои не веруваат. Силата и казната Аллахова се најјаки!

85.На оној кој се залага за добро посредување му припаѓа еден дел од тоа, а на оној кој се залага

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَلَّىٰ عَلَىٰ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَةَ أَنْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ لَآتَمَعْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

فَقَدِيلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُلُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِيضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا

за зло посредување му припаѓа дел од одговорноста за тоа. Аллах бдее над сè!

86.А кога ќе бидете поздравени, отпоздравете и вие со поздрав уште подобар или возвратете го истиот. Аллах, навистина, ќе пресуди за сè!

87.Аллах, нема друг бог освен Него! На Денот суден, во кој нема сомнение, Он ќе ве збере. А кој има од Аллаховите зборови поискрени!?

88.Што ви е па да се одделите во две дружини во врска со дволичните? А Аллах ги потисна заради она што го спечалија. Посакувате ли да го упатите оној кого Аллах го остави во заблуда? А оној кого Аллах го остава во заблуда никогаш не може да го најде патот!

89.Оние би сакале вие да бидете неверници како што оние се неверници: да бидете еднакви. Па, нив не земајте ги за заштитници сè додека не се иселат на Аллаховиот пат. А ако ги свртат плеките - тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги најдете. Од нив не земајте ни заштитник ни поддржник! -

90.освен оние кои ќе се сокријат кај племе помеѓу кое и вас има

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا ﴿٨٥﴾

وَإِذَا حُيِّبْتُمْ بِبَحِيصٍ فَحَيُّوهُ بِأَحْسَنِّ مِمَّا أُوْرُدُّوهُا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْأَنْفِيقِينَ فَخْتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم
بِمَا كَسَبُوا أُرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهُ
وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تُجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا أَنْ يُكْفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَسْجُدُوا لَهُمْ وَأُولِيَاءَهُ حَتَّىٰ يَهْجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَنْخِذُوا مِنْهُمْ وَلَا يَأْسُ
وَلَا تَصْبِرُوا ﴿٩٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبِيتٌ

договор, или кои вам ќе ви дојдат а не си дозволуваат нивните срца да се борат против вас или, пак, да се борат против луѓето свои. А Аллах да сака моќта нивна ќе ја управи против вас и оние, тогаш, ќе се борат против вас. Па, ако не ве задираат и ако не се борат против вас - и ако ви понудат мир, Аллах не ви даде за право да бидете против нив.

91. Вие ќе наоѓате и други кои посакуваат да бидат безбедни кај вас и кај луѓето нивни. Секојпат кога ќе се повикаат кон сплетка... та, прифаќаат. Па, ако ве задираат, и ако не ви нудат мир и ако не ги спуштат рацете, тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги стигнете. Што се однесува до нив, Аллах ви дозволува против нив јасна власт.

92. Верник не може да убие верник освен по грешка. Оној кој ќе убие верник погрешно, тогаш, треба да ослободи еден роб верник и да даде крвнина на членовите од неговото семејство освен ако не ви се смилуваат. А ако е од оној народ кој ви е непријател а е верник треба да се ослободи роб верник. А ако е од оној народ меѓу кого и вас има примирје нека даде крвнина на

أَوْجَاهَكُمْ وَكَمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ
أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا
إِلَيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٥٨﴾

سَتَجِدُونَ الْعَرَبِينَ بِرُيُودِهِمْ أَنْ يَأْتُواكُمْ وَيَأْتُوا
قَوْمَهُمْ كُلَّ مَارِدٍ وَإِلَى الْفِتْنَةِ أُرْسُوا فِيهَا فَإِنْ
لَمْ يَعْتَرِلُواكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَكَفُّوا أَيْدِيَهُمْ
فَحُدُّوهُمْ وَأَقْبَلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ
وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٥٩﴾

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا
فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ. وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

членовите од семејството негово и нека ослободи роб верник. Па, ако не најде, нека пости два месеца, едензадруг, барајќи прошка од Аллах. А Аллах е Зналец и Мудар!

93.А оној које ќе убие верник намерно, тогаш, казната негова е Цехеннемот. Во него за навек ќе остане. Аллах врз него ќе го разлее гневот Свој, ќе го проколни и ќе му подготви казна голема.

94.О верници, кога ќе тргнете на Аллаховиот пат мислете добро, и на оној кој ќе ви упати поздрав, не велете му:“Ти не си верник!” Ги барате ли добрата од животот на овој свет? Па, кај Аллах има богатство големо. И вие порано бевте како нив па Аллах ви даде предност. И мислете добро! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

95.Не се еднакви верниците кои остануваат дома - освен неспособните - и оние кои се борат на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој. Оние кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотот свој и со животот свој, Аллах ги одликува со еден степен над оние кои остануваат

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدًّا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَفْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَقَ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
لَسْتُمْ مُؤْمِنًا تَبَتُّعُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ
كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ بَدَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَبِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ قَاتِلِ
اللَّهِ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِسِينَ وَقَضَى اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦﴾

сите им вети награда. Аллах ги одликува со награда голема оние кои се борат над оние кои остауваат дома;

96. со степените Негови, прошка и милост. Аллах е Простувач и Сомилосен!

97. На оние кои ќе си нанесат зло за себеси, мелеките кога ќе им ги земаат душите, ќе им речат: “Што беше со вас?” Ќе речат: “Бевме потчинети на земјава”. Ќе речат: “Не беше ли земјава Аллахова широка да не можете да се иселите?” Па, Цехеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

98. Освен за немоќните мажи, за жените, за децата кои не можат да се снајдат и кои не можат да се управат по патот.

99. Ним Аллах, има надеж, да им прости. Аллах е и Помилувач и Простувач!

100. Оној кој ќе се исели на Аллаховиот пат на земјата ќе најде многу места и простор. А оној кој ќе излезе од својот дом, иселувајќи се кон Аллах и пејгамберот Негов и кого ќе го затекне смртта, наградата негова е - Аллахова. А Аллах е Простувач и Сомилосен!

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا
رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَوْلَا مَا أَوْفَيْنَاهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

قَالُوا لَيْتَ نَحْنُ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ لَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا عَظِيمًا ﴿٩٩﴾

﴿٩٩﴾ وَمَنْ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

101. А кога ќе кренете на пат по земјата, ќе немате грев да го скратите намазот. И ако се плашите дека неверниците, ќе ви направат сплетка. Неверниците се, навистина, ваши очигледни непријатели!

102. А кога ќе се најдеш меѓу нив и кога ќе извршуваш намаз со нив, една дружина од нив нека клања намаз со тебе, и нека го земе оружјето свое. Кога ќе паѓате на сеџде, тогаш, нека оние бидат зад вас, и нека дојде друга дружина која не извршила намаз и нека изврши заедно со тебе, и нека го земе оружјето и нека внимава зашто неверниците би сакале вие да не внимавате на оружјето ваше и на товарот ваш па да навалат врз вас во еден замав. Немате грев ако сте спречени од дожд, или ако сте болни, да го положите оружјето ваше, но, сепак, бидете внимателни! Аллах, навистина, на неверниците им подготви казна срамна!

103. А кога ќе завршите со намазот, тогаш, споменувајте Го Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи. А кога сте безбедни, тогаш, навистина, намаз извршувајте. Намазот за верниците, секако, е пропишан во време одредено.

وَإِذَا صَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا
مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُوفِرًا وَآمِيحًا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ
طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا
سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ
طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَو تَعَفَلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِّن مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
مَرَضِينَ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأَنَّتُمْ
فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوَدُونًا ﴿١٠٣﴾

104. И во потрагата на непријателите не малаксајте! Ако, според тоа, вие поднесувате бол... па и тие, навистина, поднесуваат бол, онака како што и вие поднесувате. Вие од Аллах се надевате на она што тие не се надеваат. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

105. Ние, навистина, ти објавивме Книга со вистина за да судиш меѓу луѓето со она што Аллах ти го обелодени... И немој да бидеш оптоварен со предавниците!

106. И барај прошка од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

107. И не расправај за оние кои самите себеси се изневерија! Аллах, навистина, не го љуби изневерникот и грешникот!

108. Бараат да се скријат од луѓето, а не бараат да се скријат од Аллах, и Он, токму, е со нив и кога дрдорат зборови со кои Он не е задоволен. Аллах го опфаќа она што го работат!

109. Ете, вие сте тие кои разговарате со нив за овој свет, но пред Аллах, на Денот суден, кој ќе разговара со нив? Или кој ќе биде закрилникот нивни?

وَلَا تَهْتَبُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
فَإِنَّهُمْ بِأَلْمُومِ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ
حَصِيرًا ﴿١٠٥﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِلَيْكَ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا أَتِيمًا ﴿١٠٧﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ
وَهُمَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

هَٰؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Оној кој сработи зло или кој себеси си наштети, потоа побара прошка од Аллах - ќе го најде Аллага Простувач и Сомилосен!

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

111. Оној кој ќе спечали грев, навистина, ќе го спечали за себеси. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

112. А оној кој ќе спечали пропуст или грев па го припише на оној кој не е крив, јасно, ќе понесе и клетва и грев.

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرُوهُ بَرِيئًا
فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾

113. А да не беше добрината Аллахова кон тебе и милоста Негова една дружина од нив имаше намера да те натера во заблуда, но оние самите себеси во заблуда се натераа, и во ништо не ти наштетија. Аллах ти објави и Книга и Мудрост, и те поучи со она што не го знаеше. Добрината Аллахова кон тебе, навистина, е голема!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

114. Нема никакво добро во состаноците нивни тајни освен оној кој наредува садака или јавно добро или слога меѓу луѓето. А на оној кој ова го работи заради задоволствата Аллахови Ние ќе му дадеме награда голема!

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ
بِصَدْقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾﴾

115. Оној кој ќе се одвои од пејгамберот, бидејќи му беше објаснет Патоказот, и кој ќе следи друг пат од оној на верниците, Ние ќе го свртиме онака како што се врти тој: ќе го фрлиме во Цехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ
وَنُصَلِّهِ أَجْهَنَّهُمْ وَسَاءَ مَا تُصِيبُوا ﴿١١٥﴾

116. Аллах, навистина, нема да прости да му се припише здружник, а ќе прости, кому сака, сè друго освен тоа...Оној кој му припишува здружник на Аллах веќе паднал во беспаке далечно.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

117. Оние повикуваат освен Него: се повикуваат на жени кипови, се повикуваат само на Шејтанот непослушен:

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا الشَّيْطَانَ تَرْفِيدًا ﴿١١٧﴾

118. Аллах него го проколни. Рече: “Ќе им го одземам, сигурно од робовите Твои, делот пропишан.

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخَدِّنُ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

119. И сосем сигурно ќе ги скршнувам, и сосем сигурно ќе им донесувам лажни надежи, и сосем сигурно ќе им наредувам, и сосем сигурно ќе му ги сечат ушите на добитокот, и сосем сигурно ќе им наредувам па ќе го менуваат творењето Аллахово.” А оној кој ќе го земе Шејтанот

وَلَا نُصَلِّهِمْ وَلَا نُؤْتِيهِمْ وَلَا نُؤْتِيهِمْ
فَلْيَبْتَئِكُنَّ إِذَا كُنَّ الْأَنْعَامَ وَلَا مَرْتَبَهُمْ
فَلْيَعْرِضْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذْ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

за пријател, а не Аллах, ќе се ну-
рне во пропаст очигледна.

120. Он им нуди ветувања и ги
изневерува. А Шејтанот ветува
само измама.

121. Пребивалиштето нивно е -
Џехенмот. И од него не ќе мо-
жат да се спасат.

122. На оние кои веруваат и кои
прават добри дела Ние ќе ги во-
ведеме во бавчи џеннетски низ
кои реки течат; во нив за навек
ќе останат. Ветувањето Аллахо-
во е - вистинско ветување. А кои
се поискрени зборови од Алла-
ховите!?

123. Тоа не зависи ни од желбите
ваши ни од од желбите на След-
бениците на Книгата. Кој ќе
направи зло ќе се казни и не ќе
најде, освен Аллах, ни заштит-
ник ни поддржник.

124. И оној кој ќе направи добро
дело, верник: машко или женс-
ко...онаквите ќе влезат во Џенн-
етот и не ќе им се нанесе зло ни
колку голушка од урма.

125. А кој има подобра вера од
оној кој го предава лицето на
Аллах, а добротинител е? Ја сле-
ди чистата вера Ибрахимова. А

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَٰئِكَ مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَخُذُونَ عَهَا
مَحْضًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظَلَمُونَ فِيهَا شَيْئًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَأَتَمَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

Аллах Ибрахима го прифати за пријател!

126. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах опфаќа сè!

127. И оние бараат од тебе решенија во врска со жените. Кажу: "Аллах ви донесува решение за нив - и она што ви е кажувано во Книгата - и за жените јетими на кои вие не им го давате она што е пропишано, а вие сакате да склучите брак, и за нејаките деца - и кон јетимите да бидете праведни. И за секое добро кое ќе го спечалите - па, Аллах, навистина, го знае тоа!

128. Ако некоја жена се плаши од безверието на нејзиниот маж или од рамнодушноста - тогаш, немаат грев да се склучи договор меѓу нив; договорот е најдобар, зашто душите се наклонети кон лакомост. Ако правите добро и ако се плашите - Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

129. И колку да сакате вие никогаш не ќе можете праведно да се однесувате кон жените ваши. Кон никаква наклонетост, тогаш, не понесувајте се, една од нив во неизвесност да ја остави-

وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
يَسْمَىٰ النِّسَاءَ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ
لَهُنَّ وَرَبُّونَ أَنْ تَكْفُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ
وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾

те. А, ако се договорите и ако се плашите, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

130. Ако двајцата се разделат, Аллах од дарезливоста Своја, ќе им даде во изобилие. Аллах е Неизмерен и Мудар!

131. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! На оние кои беа пред вас, на кои им е дадена Книгата, а и вам, во наредивме да се плашите од Аллах и да верувате зашто, навистина, сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

132. Сè што е на небесата и на Земјата е -Аллахово! А Аллах е Доволен Заштитник!

133. Кога би сакал, Он би ве снемал, - о луѓе! - и би донел други место вас. Аллах, навистина, е Кадар за тоа!

134. Кој сака награда на овој свет - та, кај Аллах е наградата на овој свет и на Ахирет. Аллах е Слушач и Гледач!

135. О верници, бидете постојани при правдината, сведочете заради Аллах, било да е тоа против вас или против родителите или против блиските, иако е богат или сиромав, зашто Аллах има предност над нив. Не следе-

وَإِنْ يَفْرَقَا يُمْرِنَ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَسِيعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَيْنَا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِآخَرِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ ثَوَابٌ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ
بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا

те ја страста, па да бидете неправедни! А, ако ја заобиколувате или ако сте рамнодушни кон правдината, па, Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

136. О верници, верувајте во Аллах, и во пејгамберот Негов и во Книгата која ја објави на пејгамберот Свој и во секоја книга која ја објави порано. Оној кој не верува во Аллах и во мелеките Негови и во книгите Негови, и во пејгамберите Негови и во Дејот ахиретски веќе талнал по беспакето далечно!

137. На оние кои веруваат а потоа не веруваат па потоа веруваат, па потоа не веруваат и потоа го зголемуваат неверувањето...Аллах никогаш не ќе им прости и не ќе ги упати по патот.

138. Извести ги дволичните деца, навистина, за нив има казна болна,

139. оние кои, навистина, ги земаат за пријатели неверниците а не верниците. Кај нив ли ја посакуваат силата? Па, сета сила, навистина, на Аллах му припаѓа!

140. За вас, во Книгата, е веќе објавено: Кога ќе слушнете како Аллаховите ајети некој од вас не

أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانِ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ

وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ

بِٱللَّهِ وَمَلَٰئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ

ٱلْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا

ثُمَّ ءَازَدُوا كُفْرًا لَّيْسَ ٱللَّهُ لِيَعْرِفَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

بَشِيرِ ٱلْمُنَافِقِينَ بِأَنَّهُمْ عَدَا ءَابَا ٱلْإِيمَانِ ﴿١٣٨﴾

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ

ٱلْمُؤْمِنِينَ ءَأَيُّنْفُوتُ عِنْدَهُمُ ٱلْعِزَّةُ فَإِنَّ

ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

وَقد نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ أَنِ إِذَا سَمِعْتُمْ

ءَأَيَّتَ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْرَجُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا

ги признава и ги исмева...не седете со нив додека не навлезат во друг разговор инаку, навистина, ќе бидете слични на нив. Аллах, секако, во Цехеннемот ќе ги збере сите: и дволичните и неверниците.

141. Оние кои остануваат во исчекување на вашиот поглед - ако ви дојде победата од страна на Аллах, зборуваат: “Не бевме ли со вас?” - а ако на неверниците им дојде дел од победата, зборуваат: “Немавме ли прилика да ве победиме? Нели ве заштитивме од верниците?” Па, Аллах ќе ви пресуди на Денот суден. И Аллах никогаш не ќе дозволи неверниците да изнајдат начин против верниците.

142. Дволичните, навистина, настојуваат да го измамат Аллага, но Аллах нив ги мами. И кога се исправаат намаз да извршат се исправаат мрзливо само заради тоа да ги гледаат луѓето, а Аллага само малку го споменуваат;

143. се двоумат во тоа: не се приклучуваат ни кон овие ни кон оние. За оној за кого Аллах ќе определи да биде во беспаке...за него никогаш не ќе најдеш пат.

144. О верници, не земајте ги неверниците за пријатели, за да ги оставите верниците. Посакувате ли да донесете заради Аллага јасна власт против себе?

مَعَهُمْ حَقٌّ مَّوْضُوعًا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِذْ كَرَاهَا
مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ
فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَرْتَضُونَ يَكْمًا فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
فَكَانُوا أَلْتَرْتَكُنَّ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤٢﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى بَرَاءُونَ
النَّاسِ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٣﴾

مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَتَلذَّخُوا وَالْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْبُدُونَ
أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٥﴾

145. Дволичните, навистина, ќе бидат во најдлабоката бездна на огнот. За нив не ќе најдеш поддржник;

146. освен за оние кои ќе се покајат и ќе се поправат и кои ќе се држат за Аллах и кои ќе ја предадат чиста својата вера на Аллах. Па, таквите се со верниците. А Аллах на верниците ќе им даде награда голема!

147 Аллах не работи на тоа да ве казни ако се благодарите и ако верувате. Аллах е Благодарен и Зналец!

148. Аллах не сака да се зборува за зло на висок глас; може само оној кому му е нанесено зло. Аллах е Слушач и Зналец!

149. Ако го обелоденувате доброто или ако го криете или ако простувате за некое лошо дело - та, Аллах, навистина, е Помилувач и Кадар!

150. Оние кои, навистина, не веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои сакаат да направат разлика во верувањето меѓу Аллах и пејгамберите Негови, и кои зборуваат: “Во нешто веруваме а во нешто не веруваме,” - и кои сакаат меѓу тоа да прифатат некој пат -

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴿١٤٨﴾ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

151. да, онаквите, се вистински неверници. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна.

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾

152. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои не прават разлика меѓу нив, кој било од нив...Он ќе им ја даде наградата нивна. Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدِهِمْ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمُ أَجْرُهُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

153. Следбениците на Книгата од тебе бараат да им спуштиш Книга од небо. А оние веќе од Муса бараа и повеќе од тоа. Па, зборуваа: “Покажи ни го Аллага, очигледно “. И заради зулумот нивни молња ги шибна, и потоа прифатија теле. По јасно-тиите кои веќе им дојдоа! И затоа Ние им простивме. И на Муса Ние јасен доказ му дадовме.

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا
مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَقَالُوا إِنَّا نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضَّيْقَةُ
يُظَلِّمُهُمُ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا
مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

154. И заради договорот нивни, над нив, Ние рид подигнавме, и им рековме: “Влезете низ вратата ничкум!” И им рековме: “Не правете престап за Сабота,” - и од нив Ние цврсто го прифативме Договорот.

وَرَفَعْنَا فِيهِمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهَا وَأَخْلَوْا
الْبَابَ حِجَابًا وَقَلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ﴿١٥٤﴾

155. Сето тоа дојде заради нивното кршење на договорот нивни, и неверувањето нивно во ајетите Аллахови и убивањето на пејгамберите бесправно, и зборувањето нивно: “Срцата наши се замрачени.” Но не! Аллах нив ги запечати со неверувањето ни-

فِيمَا نَقَضُوا عَلَيْهِمْ وَيَسْتَفْتِهِمْ وَكَفَرِهِمْ وَإِنِّي اللَّهُ
وَقَلْبُهُمُ الْآيَاتُ بِعَدْحِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

вно. Па, само малкумина веруваа,

156. и заради неверувањето нивно, зборувањето нивно и клеветите големи за Мерјем,

157. и заради изјавата нивна: “Да, ние, навистина, го убивме Христа,” Иса, синот на Мерјем, Аллаховиот пејгамбер. Не го убија и не го расгнаа! Туку тоа им се причини. А оние кои, навистина, не се согласија во тоа, во сомневање се: ништо не знаеја за него, само се сомневаа... Не го убија сигурно,

158. туку Аллах го дигна кон Себе. Аллах е Силен и Мудар!

159. И никој од Следбениците на Книгата нема сигурно да не поверува во тоа пред смртта своја; на Денот суден ќе биде сведок против нив.

160. И заради зулумот на оние Евреи и заради одвраќањето нивно од Аллаховиот пат на многумина... Ние им ги забранивме некои од добрата кои им беа дозволени;

161. земаа и лихва а веќе им беше забранета; и бесправно го трошеа имотот на луѓето. А за неверниците од нив Ние подготвивме казна болна.

162. Но, оние кои се нурнаа во знаење од нив, и верниците... ве-

وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ هَمْنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَإِلَّا يَوْمَئِذٍ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهِمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَلَبَتِ أَجَلَتْ لَهُمْ وَيَصَدِّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوعَتْهُ وَأَكْبَهُمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَٰكِن الرَّاٰسِحُونَ فِي الْعَالَمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ

руваат во она што е објавено до тебе и во она што е објавено пред тебе... и оние кои извршуваат намаз, и кои даваат зекат, и кои веруваат во Аллах и во Денот суден. Ние ќе им дадеме награда голема!

163. Ние, навистина, ти објавивме онака како што му објавивме на Нух и на пејгамберите по него. Му објавивме и на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците, и на Иса, и на Ејуб, и на Јунус, и на Харун; а на Сулејман и на Давуд Зебур им дадовме:

164. имаше пејгамбери за кои Ние веќе ти кажувавме порано и пејгамбери за кои не ти кажувавме. А Аллах со Муса зборуваше, сигурно -

165. пејгамбери, радосници и опоменувачи за да луѓето немаат по пејгамберите доказ пред Аллах. А Аллах е Силен и Мудар!

166. Но, Аллах сведочи за она што ти е објавено; со Свое знаење го објави. А и мелеките сведочат. А Аллах е Доволен за Сведок.

يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْمُفْسِمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٣﴾

﴿١٦٣﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَعِيسَى وَيُؤُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَمَا أَنْزَلْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٤﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكَلِيمًا ﴿١٦٥﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٦﴾

لَئِنْ أَلَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ كُتُبُهُمْ وَكَفَى
بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

167. Оние, навистина, кои не веруваа и кои одвраќаа од Аллаховиот пат веќе талнаа по беспакето далечно.

168. Оние, навистина, кои не веруваа и кои зулум правеа... ним Аллах не им прости и не им го покажа патот,

169. освен патот џехеннемски; во него за навек ќе останат. А за Аллах тоа е едноставно.

170. О луѓе, веќе пејгамберот ви дојде со вистината. Од Господарот ваш. Верувањето...та, подобро е за вас. А ако не верувате...та, навистина, сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах е Зналец и Мудар!

171. О следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, и за Аллах само вистина зборувајте! Месих, Иса синот на Мерјем, е пејгамбер Аллахов, Зборот Негов, кој Он го фрли во Мерјем, Дух од Него. Е па, верувајте во Аллах и во пејгамберите Негови, и не зборувајте “тројца”. Престанете, тоа е подобро за вас! Аллах, навистина, е еден Бог. Нека е славен Он! Зарем Он да има дете? Сè што е

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلًّا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَعْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах, секако, е До-
волен Закрилник!

172. На Месих никогаш не ќе му биде мака да биде роб Аллахов а ниту на мелеките блиски. А на оној кому му е мака да прави ибадет на Аллах, кој се противи - та, набргу Аллах сите ќе ги збере кај Себе!

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِيْهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْضُرُهُمْ
إِلَهِهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

173. Што се однесува до оние кои веруваат и кои работат добри дела, тогаш, Ние ќе им ги в-
рачине наградите нивни, и ќе им се зголемат од добрината Не-
гова. А оние, пак, кои презираат и кои се противат ќе се казнат со
казна болна. Онаквите, освен Аллах, не ќе најдат ни заштит-
ник ни поддржник!

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤفِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَزَيَّدْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

174. О луѓе, доказ, секако, ви до-
јде. Од Господарот ваш. И свет-
лина јасна Ние ви спуштивме.

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾

175. А што се однесува до оние
кои веруваат во Аллах и кои
цврсто се држат за тоа... нив ќе
ги воведе во милоста Своја, и во
добрината Своја, и ќе ги упати,
по патот вистински, кон Себе.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِيْهِ وَفَضْلِيْهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

176. Оние бараат од тебе реше-
ние. Кажите: “За умрениот кој не-

يَسْتَقْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلْبَةِ

ма никого што ќе го наследи, Аллах ви дава решение: Ако некој умре кој нема дете а има сестра нејзе ѝ припаѓа половина од она што ќе го остави, а и тој ќе ја наследи неа, ако оваа нема дете. А ако се две ним им припаѓаат две третини од она што ќе го остави. А ако има брака и сестри - тогаш на машкото му припаѓа еднаков дел од делот на двете женски. Аллах, за да не скршнете, ви објаснува. Аллах знае сè!

إِنْ أَمْرٌ وَأَهْلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

ЕЛ-МАИДА (Софра) V

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О верници, исполнувајте ги обврските. Ви се дозволуваат домашните животни, освен она за кое ќе ви биде кажано. Не ви е дозволено да ловите додека сте во ихрами. Аллах, навистина, го определува она што го посакува!

2. О верници, не осквернувајте ги прописите Аллахови, ни светиот месец, ни курбаните - оние со ћердани украсени, ни упатени-те кон Храмот свет кои ја посакуваат од Господарот свој и добрината и задоволството. А кога,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُبْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ حَيْلِ الْأَصْيَدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ سَفْهَانٌ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

пак, ќе помине времето на вашиот хаџ дозволено ви е да ловите. А омразата што ја имате кон некои луѓе кои ве одвраќаат од Месцидул-Харам никако нека не ве натера да нападнете едни-надруги; помагајте се и во добротинство и во богобојазливост. И не помагајте се еднисо-други во грев и во непријателство! И плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

3. Забрането ви е: и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, и она што е задавено и погодено, и она што е урнато, и со рог прободено, или од сверначнато - освен ако го имате заклано пред да е усмртено, и она што е заклано на жртвеници, и да ја претскажувате идни-ната со фрлање стрели. Тоа ви е сè порок. Денес, неверниците, изгубија надеж во верата ваша; та, не плашете се од нив, туку од Мене плашете се! Денес ви ја надополнив верата ваша и го исполнив благодатот Мој кон вас, и задоволен сум Исламот да ви биде вера. Ако некој се најде во неволја, кога гладот мете, не сакајќи да падне во грев... па,

الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالنَّفْقَى
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَقْبُوا اللَّهَ يَأْنِ
اللَّهِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا
أَهْلُ لِقَابِ اللَّهِ بِهِ، وَالْمُنْحَقَّةُ وَالْمَوْقُودَةُ
وَالْمَرْدِيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّبْتُمْ وَمَا ذَرَبَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِأَلْسِنَتِكُمْ ذِكْرَ اللَّهِ يَوْمَ تُكْفَرُ أَيْ
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْسَبُوهُمْ وَاحْسِنُوا الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّتْ عَلَيْكُمْ بَعْتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَخْرَجِهِ غَيْرَ مَتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦﴾

Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

4. Те прашуваат што им е дозволено, кажи: “Дозволени ви се доброта, и она што го запознавте: ловот на животните кои се за тоа поучени онака како што ве поучи Allah. И јадете го она што оние ќе го фатат за вас, и при тоа, споменувајте го името Аллахово. Плашете се од Allah. Allah, навистина, е Брз Пресметувач!

5. Денес ви се дозволуваат добрата; дозволена ви е храната на оние на кои им е дадена Книгата, а и храната ваша е дозволена за нив. Дозволени ви се чесните жени вернички, и чесните жени вернички од оние на кои им е дадена Книгата пред вас кога ќе им ги дадете нивните венчани подароци за да се оженилите а не блуд да правите со нив, и да не ги земате за љубовници. Оној кој не верува во верата, тогаш, му пропаѓа делото негово и на Ахирет ќе биде меѓу презрените!

6. О верници, кога ќе се исправите намаз да извршите, измијте ги вашите лица и вашите раце до лактовите, а главите ваши доп-

سَأَلْتُمْ مَاذَا أَحَلَّ لَكُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمْتُمُوهُنَّ لَأَكْفُرَنَّ عَنْكُمْ وَيَتَّكِمْنَ عَلَيْكُمْ وَآذَكُرُوا أَنسَمَ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَأَنْتُمْ أَعْيُنٌ عَلَى اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ سَرِيعَ الْحِسَابِ ﴿١٤٢﴾

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّحِدِينَ أَحْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿١٤٣﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى

рете ги со влажна рака, а нозете ваши до зглобовите. А ако сте цунуби, тогаш, избањајте се. А ако сте болни или ако сте на пат или ако некој од вас изврши нужда, или ако се состанете со жените а при тоа не најдете вода, - тогаш рацете ваши допрете ги на чиста земја и со нив допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах не сака да ве остави во неприлика. Он сака да ве очисти и да го исполни благодатот Свој кон вас за да бидете благодарни!

7. И секавајте се на благодатот Аллахов кон вас и на договорот кој го склучивте со Него кога рековте: “Слушаме и послушни сме.” Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, го знае она што е во градите!

8. О верници, бидете истрајни во тоа и, заради Аллах, сведочете праведно. И омразата кон еден народ нека не ве натера да бидете неправедни. Бидете праведни. Праведноста е поблиску до богобојазливоста. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

9. На оние кои веруваат и кои прават добри дела Аллах им вети и прошка и награда голема,

10. а оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши оние се жители џехенемски!

الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ الْمَنَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِهِمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَرِيَّتُمْ بِنِعْمَتِهِ عَلَيْكُمْ لِمَأْكُمِ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

11. О верници, секавајте се на благодатот Аллахов кон вас кога една дружина сакаше да ги пружи нивните раце над вас па Он ги запре рацете нивни. Плашете се од Аллах! Та, врз Аллах нека се потпираат верниците!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَبْسُطُونَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. И Аллах веќе го прифати Договорот со синовите Израилови. И од нив испративме дванаесет старешини. И Аллах рече: “Јас сум со вас, навистина! И ако намаз извршувате, и ако зекат давате, и ако во пејгамберите Мои верувате и ако им помагате и ако на Аллах му дадете заем добар ќе ги отстранам од вас лошотиите ваши и ќе ве воведам во бавчите ценнетски низ кои реки течат.” И кој од вас по тој договор не верува - скршнува по лошиот пат, секако!

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

13. И бидејќи го прекршија договорот свој, ги проколнвивме и ги затврднавме срцата нивни; зборовите на договорот од некои места ги преиначија и забораваја на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И постојано, освен мал број од нив, ќе ги гледаш како го изневеруваат Договорот. Па, прости им и

فِيمَا نَقَضُوا عَلَيْهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَوَاضِعِهِ، وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ، وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

оддалечи се од нив! Аллах, навистина ги љуби добротелите!

14. и од оние кои зборуваат: “Ние сме христијани.” Ние го прифативме Договорот нивни. Па, оние забораваја на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза сè до Денот суден. Потоа ќе бидат известени од Аллах за она што го работеа.

15. О Следбеници на Книгата, ви дојде, секако, наш пејгамбер кој ви објаснува голем дел од Книгата - што бевте го криеле, а преку голем дел поминува. Ви дојде од Аллах Светлина и Книгата јасна.

16. Со неа Аллах ги упатува кон патиштата спасувачки оние кои го следат задоволството Негово и ги изведува, со одобрението Свое, од темнина во светлина, и ги упатува по патот вистински.

17. Не веруваат, секако, оние кои зборуваат: “Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем” Кажуваат: “Кој може нешто да присвои од Аллах ако Он посака да го уништи Месих, синот на Мерјем и неговата Мајка и сè она

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبِئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَأْهَلِ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْلَمُ عَن كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ

што е на Земјата?” Власта и на небесата и на Земјата и меѓу нив е - Аллахова! Он твори со посак Свој, и Аллах е Кадар за сè!

18. И Евреите и христијаните зборуваа: “Ние сме синови Аллахови и љубимци Негови.” Кажите: “Зошто, тогаш, Аллах ве казнува за гревовите ваши?” Но не! Вие сте луѓе, од оние кои Он ги создаде. Аллах некого со посак Свој наградува, а некого, со посак Свој, казнува. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова. Свратилиштето е - кон Него!

19. О Следбеници на Книгата, ви дојде пејгамбер Наш да ви објасни, по прекилот на пејгамбери, за да не речете: “Не ни дојде ни: радосник ни опоменувач.” А веќе ви дојде и радосник и опоменувач. А Аллах е Кадар за сè!

20. И кога Муса му рече на народот свој: “О народе мој, сетете се на Аллаховиот благодат кон вас кога Он, меѓу вас, испрати пејгамбери и кога ве определи за владетели, и кога вам ви го даде она што не му е дадено на ниеден народ.”

21. О народе мој, влезете во Светата земја која Аллах ви ја одреди. Не повлекувајте се на-

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبُّونَهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِر لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن
يَشَاءُ وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

وَإِذ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَدْخَرُوا لِقَوْمِ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ
مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

يَقْعُوا وَأَدْخَلُوا الْأَرْضَ الْمَقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

зад: “Па, ќе се вратите поразени.”

22. Рекоа: “О Муса, во неа се наоѓа еден народ насилнички. И Ние не ќе влеземе во неа сè додека не излезат од неа. Ако излезат од неа, тогаш, Ние ќе влеземе.

23. Два човека од оние кои се плашеа, исполнети со задоволство Аллахово, рекоа: “Влезете им низ вратата. Ако влезете низ неа па, вие, навистина, победници сте! Потпирајте се, тогаш, врз Аллах ако сте верници!”

24. Рекоа: “О Муса, Ние никогаш, навистина, не ќе влеземе во неа додека се оние таму. Влезете ти и Господарот твој, и борете се. Ние овде ќе отседнеме, навистина!

25. Рече: “О Господаре, јас, навистина, владеам само со себе и со мојот брат. Направи, тогаш, разлика меѓу нас и народот расипан!”

26. А Аллах рече: “Е, таа земја им е забранета: четириесет години талкаат по земјата, па ти не грижи се за народот расипан!”

27. И кажувај им го кажувањето сосем вистинско за синовите

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنذُرُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنِعْمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَذْخَلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ إِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّآ لَنَنذُرُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَآذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا

Адемови. Кога оние поднесоа жртва и, ете, од едниот беше примена, а од другиот не беше примена. Едниот рече: “Ќе те убијам” Рече: Аллах, навистина, ги прима од богобојазливите.”

28. Кога би ја пружил раката твоја да ме убиеш јас никогаш не би ја пружил ракава моја да те убијам. Да, јас се плашам од Аллах, Господарот на световите!”

29. Јас, навистина, сакам да го понесеш и мојот грев и твојот грев и на тој начин да станеш меѓу жителите на огнот. Ете, тоа е награда за зулумкарите!

30. И го поттикна, тогаш, страста да го убие брата си и - го уби. Па, стана еден од поразените!

31. Па, Аллах испрати еден гавран да копа по земјата за да му покаже како да го покрие голо-то тело на брата си. И рече: “Тешко мене! Зарем сум немоќен, како овој гавран, да го покријам телото на брат ми?” И, тогаш, се покаја.

32. И заради тоа Ние им пропишавме на синовите Израилови дека, секако, оној кој ќе убие еден човек, кој не убил никого и кој не прави безредие по земјата...како да ги убил сите луѓе, а оној кој ќе спаси еден човек...како да ги спасил сите луѓе. Пејгамберите Наши им доаѓаа

قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ
قَالَ لَا قَوْلَ لَنَا قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

لِيَنبَسُطَ إِلَيْكَ لِيُقَلِّبِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَعَتْ لَهُ، نَفْسُهُ، قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلْنِي
أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِيَ
سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثُرُوا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

со јасноти, и голем број од нив, по тоа, на земјата со испадите претеруваа.

33. Казната за оние кои војуваат против Аллах и против пејгамберот Негов и кои настојуваат на земјата да прават безредие е: да се убијат или да се распнат или да им се исечат и рацете нивни и нозете нивни накрсно или да се истераат од земјата. Ете, тоа е казната нивна на овој свет. А за нив на Ахирет има казна голема,

34. освен оние кои се покајаа пред да паднат под ваша моќ. Па, знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

35. О верници, плашете се од Аллах и барајте начин на кој ќе Му пристапите, и борете се на Неговиот пат за да бидете спасени!

36. Кога сето она што е на земјава би било на оние кои не веруваат, па дури и повеќе од тоа, не би им било примено за откуп на казната на Денот суден. За нив има казна болна.

37. Ќе посакаат да излезат од огнот, а нема да излезат од него. За нив има казна постојана.

38. А на крадецот и крадливката, исечете им ги рацете нивни како

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأرجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ جزاءٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَأُولَئِكَ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِأَيْدِيهِمْ مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً

казна за она што го спечалија; тоа од Аллах нека им биде надместок. Аллах е Силен и Мудар!

39. Па, оној кој ќе се покае по својот зулум или кој ќе се поправи - па Аллах, навистина, ќе му прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

40. Не знаеш ли дека власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах некого казнува со посак Свој, а некому со посак Свој Аллах му простува. Аллах е Кадар за сè!

41. О пејгамберу, нека не те загрижува делото на оние кои брзаа во неверувањето, оние кои со устите свои зборуваат: “Ние веруваме - а не веруваат срцата нивни. И Евреите кои само лаги слушаат и кои од други слушаат а, кои, всушност, не ти доагаа; на некои места зборовите ги преиначуваат, зборувајќи: “Ако ви е ова дадено, тогаш, прифатете го, а ако не ви е дадено, тогаш, не прифаќајте го!” На оној што ќе го остави Аллах во неговата сплетка ти никогаш не ќе можеш било што да му осигураш од Аллах. Срцата на онаквите Аллах не сака да ги очисти. За

بِمَا كَسَبَتْ آفَافًا كَثِيرًا ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَعْفُو لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ
يُكْفِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَاسْتَمَعُوا لِلْكَذِبِ
سَكَنُوا لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحَرْفٍ
أَلْكَرِمِ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۗ يَقُولُونَ إِنْ
أُوتِينَاهُ هَذَا فَخَدُّهُ ۗ وَإِنْ لَمْ نُؤْتِهِ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ ۗ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

нив на овој свет има надоместок,
а на Ахирет има казна голема.

42. Слушаат само лаги многу и кои ненаситнички јадат забранета храна. Па, ако ти дојдат пресуди им или занемари ги. А ако, пак, ги занемариш, тогаш, никогаш во ништо не ќе ти наштетат, а ако им пресудуваш, тогаш, суди меѓу нив праведно. Аллах, навистина, ги љуби праведните!

43. И како можат од тебе да бараат да им пресудиш - а кај нив е Теврат во кого се наоѓа пресудата Аллахова - а потоа ги вртат своите плеќи...та, навистина, се неверници!

44. Ние, навистина, објавивме Теврат. Во Него има Патоказ и светлина. Пејгамберите според него им судеа на Евреите кои беа послушни. И рабините и побожните луѓе од кои се бараше да ја чуваат Книгата Аллахова, и за која беа сведоци. Па, не плаши се од луѓето, туку плаши се од Мене. И, тогаш, не продавај ги ајетите Мои за нешто што малку вреди. А оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, неверници се!

45. Ние им пропишавме: живот за живот, уво за уво, око за око, заб за заб а за рана - одмазда. А на оној кој ќе се откаже од одмаздата тоа ќе му биде откуп

سَتَعْتَبُوكَ لِكَذِّبِ أَكْثَرُونَ لِلشَّحْتِ
فَإِنْ جَاءَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّكَ شَيْئًا
وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ نَوَكٌ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حَكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أَوْلَتْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتَحْفَظُوا
مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَاتَّخِشُوا اللَّهَ
يَعْنِي قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ

за гревовите. Они кои не судат според она што го објави Аллах - та, зулумџари се!

46. По трагите нивни го испративме Иса, синот на Мерјем, Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, и му објавивме Инџил. Во него има Патоказ и Светлина, и Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, Патоказ и Ука за богобојазливите!

47. И следбениците на Инџил нека судат според она што го објави Аллах во него. Они кои не судат според она што го објави Аллах - та, расипани се!

48. И Ние тебе, секако, ти објавивме Книга со вистина, Потврда за Книгата што му се објави и нејзин заштитник. Па, суди меѓу нив според она што го објави Аллах во неа. Па, не следи ги страстите нивни, и не оддалечувај се од вистината која ти дојде. И за сите вас Ние пропишавме закон и пат. Аллах да сакаше ќе ве направеше еден народ. Но, не! Аллах сака да ве испроба за она што Он ви го даде. Еднисодруги, тогаш, предначете во добри дела зашто враќањето на сите вас води до Аллах и Он ќе ве извести за делениците ваши!

فَصَاصُۥمَنْ تَصَدَّقَ بِهِۦٓ فَهُوَ كَفَّارَةٌ
لَّهُۥ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

وَلِيَحْكُمُ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بِهِۦ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّبًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا
جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَيْنَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَارٍ كَثِيرَةٍ مِّنْهُ فَخَلِفُونَ ﴿٤٩﴾

49. И суди меѓу луѓето според она што го објави Аллах. Не следи ги страстите нивни, и чувај се да не ти направат сплетка во дел од она што го објави Аллах. А ако ги свртат плеќите - та, знај дека Аллах сака да ги снајде несреќа заради некои од гревовите нивни. Мнозинството од луѓето, навистина, се расипани!

50. Судењето ли од цахилијетот оние го бараат? А кој суди подобро од Аллах за луѓето кои се во верувањето уверени?

51. О верници, не земајте ги Евреите и христијаните за заштитници. Оние се еднина други заштитници. А оние кои ќе ги земат за заштитници од вас - од нив се, навистина! Аллах, секако, не го упатува народот зулумкарски!

52. Па, ги гледаш, оние кои во срцата свои имаат болештина, како се натпреваруваат во тоа. Зборуваат: “Се плашиме да не ни се сврти несреќа некаква!” А Аллах ќе донесе победа или ќе даде од Себе некаква наредба па ќе осамнат, каејќи се за она што го криеја во душите свои.

53. А верниците, пак, ќе речат: “Оние ли се кои се колнеа во Аллах со тешка заклетва своја дека

وَأَن أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ يَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَحْذَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْنَا أَنبَاءُ يَدُ اللَّهِ أَن يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثُرُوا مِن النَّاسِ لَفَلْسِيقُونَ ﴿١٩﴾

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّكُمْ فَإِنَّهُ
يُنْفِقُ إِذْ يُؤْمَرُ بِالصَّدَقَاتِ إِلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ خَشْيَ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ وَأَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصِيبُوا عَظْلًا مَّا سَأَلُوا
فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمُونَ ﴿٢٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ
جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَعَمْرُؤُا حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

се, навистина, со вас. Делата нивни ќе пропаднат и, тогаш, ќе осамнат поразени!

54. О верници, оној од вас кој ќе отстапи од верата своја - та, Аллах ќе донесе народ што Он го љуби, и што оние го љубат: кон верниците ќе бидат милостиви, а кон неверниците ќе бидат груби; се борат на Аллаховиот пат и нема да се плашат од каков било укор на укорувачите. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава со посак Свој. Аллах е Неизмерен и Зналец!

55. Заштитникот ваш, навистина, е Аллах и пејгамберот Негов и оние кои веруваат и кои намаз извршуваат и кои зекат даваат. Овие се, токму, поклониците!

56. Оној кој ќе ги земе за заштитници Аллаха и пејгамберот Негов и оние кои веруваат - та, Аллаховата дружина ќе победи!

57. О верници, не земајте ги за заштитници оние кои ја земаат верата ваша за игра, исмевање на оние на кои им беше дадена Книгата пред вас и на неверниците. Плашете се од Аллах ако сте верници!

فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَرَدٍ مِنْكُمْ عَنْ وِجْهِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعْرَضَ عَلَى الْكُفْرَيْنَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٨﴾

إِنَّمَا وَاللَّهِ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ
هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٦٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَضَعُوا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ هُرُوفًا
وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾

58. И кога повикувате кон намаз - тоа го земаат за игра и исмевање. Ова е заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат!

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ أَخَذُوا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ يَنْهَاهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

59. Кажите: “О следбеници на Книгата, зарем ќе ни приговарате затоа што веруваме во Аллах и во она што е објавено порано?” А мнозинството од вас се расипани!

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْرَمُكُمْ فَتَقِيُونَ ﴿٥٩﴾

60. Кажите: “Да ве известам ли за она што е полошо од тоа за што ќе се има казна кај Аллах? Оние врз кои ќе се исипа проклетството и лутината Аллахова, оние од кои направи мајмуни и свињи, и кои го обожаваат Шејтанот нив ги чека најлошо место, и скршнаа најдалеку по лошиот пат.”

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

61. А кога ќе ви дојдат, зборуваат: “Ние веруваме” - но оние влегуваат со неверство и излегуваат со неверство. А Аллах најдобро го знае она што го кријат!

وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

62. Ги гледаш многу од нив како се натпреваруваат и во грев и во непријателство и кои го јадат она што им е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْثِلَهُمُ الشَّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Зошто рабините и побожни-те луѓе не ги одвраќаа од нивно-то зборување, грев и јадење од она што е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ
الْإِلَهَ وَالْأَكْثَمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٦﴾

64. Евреите зборуваат: “Раката Аллахова е стисната!” Стиснати се рацете нивни и нека бидат проклети за она што го зборуваат. И двете раце Негови се отворени. Он снабдува како што сака. И она што ти се објавува од Господарот твој кај многумина од нив ќе го засили насилството и неверувањето. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза до Денот суден. И секогаш кога ќе запалат оган за војна Аллах го гасне. На земјава настојуваат да прават безредие. А Аллах не ги љуби безредниците!

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا
بِمَا قَالُوا لَوْلَا يَدُ اللَّهِ مَبْسُوطَةٌ يَتَفَقَّحُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلَوْلَا يَدُ اللَّهِ كَثِيرًا لَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُغْيَانًا
وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا يُنهِمُ الْعِدُوَّةَ وَالْبَعْضَاءُ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كَمَا أَقْدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَسَعَوْا فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١١٧﴾

65. А, ако Следбениците на Книгата веруваат и ако се плашат Ние ќе ги отстраниме од нив злите дела и ќе ги воведеме во бавчите ценетски благословени!

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآذْخَلْنَاهُمْ جَنَّةً
النَّعِيمِ ﴿١١٨﴾

66. Да се придржуваа кон Теврат и Инџил и кон она што им е објавено од Господарот нивни сигурно би имале што да јадат од она што е над нив и од она што е под нив, навистина! Меѓу

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

нив има умерена заедница. Но, она што многу од нив го работат е лошо.

67. О пејгамберу, кажувај го она што ти е објавено од Господарот твој. Ако тоа не го направиш, не си го известил посланието Негово. Аллах те чува од луѓето. Аллах, навистина, не го упатува народот невернички!

68. Кажи: “О следбеници на Книгата, вие не сте ништо додека не се придржувате кон Теврат и кон Инџил и кон она што ви е објавено од Господарот ваш. Она што е објавено од Господарот твој ќе го засили сигурно, кај многу од нив, насилството и неверувањето, но, тогаш, не задавај си грижа за народот невернички!

69. Оние кои веруваа и кои станаа Евреи и Сабејци и христијани... кои веруваа во Аллах и во Денот суден и кои работеа добри дела - та, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

70. И Ние веќе го прифативме Договорот од синовите Израилови и им испракавме пејгамбери. И секојпат кога им доаѓаше

﴿يَأْتِيهَا الرِّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَمْصُرُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُفِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّادِقِينَ مَنْ أَمَرَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَرَأْسَنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾

пејгамбер со она што не им се беендисуваше на желбите нивни... врз едни лага фрлаа, а другите, пак, ги убиваа.

71. Мислеа дека нема да има искушение; па, беа и слепи и глуви. Потоа Аллах им прости. И многу од нив, по тоа, беа и слепи и глуви. Аллах го гледа она што го работат.

72. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: “Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем.” А Месих зборуваше: “О синови Израилови, обожавајте го Аллага – Господарот мој и Господарот ваш! На оној кој ќе Му припише здружник, Аллах му го забрани Џеннетот и престојувалиштето негово е - огнот! Зулумќарите немаат поддржници никакви!

73. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: “Аллах е еден од тројцата.” Нема друг бог освен еден Бог. А ако не престанат со она што го зборуваат - оние кои не веруваат од нив - за нив ќе има казна болна.

74. Не се кајат ли и не бараат ли прошка од Него? А Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَحَسِبُوا أَن لَّاتَكُونَ فَتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا
تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا
مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ لِّمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ بَلِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثَلَاثٍ
وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ وَإِن لَّمْ يَلْمَسْهُوا عَمَّا
يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. Месих, синот на Мерјем, е само пејгамбер. И пред него поминаа пејгамбери многу. А мајката негова беше искрена. И двајцата беа јаделе храна. И погледни како Ние им ги објаснуваме знаменијата; потоа погледни како кинисуваат!

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدْقَةٌ كَمَا
يَاكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ نَبِّئُتُ
لَهُمُ الْآيَاتُ ثُمَّ أَنْظُرْ أَنْ
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

76. Кажите: “Зарем обожавате друг освен Аллах кој не може да ви донесе ни штета ни корист?” Аллах е Слушач и Зналец

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

77. О Следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, неправно! И не следете ги желбите на народите кои веќе порано скршнаа, а многу натераа да скршнат: и скршнаа најдалеку по лошиот пат.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

78. Оние синови Израилови кои не веруваа беа проколнети и од Давуд и од Иса, синот на Мерјем. Ете, тоа заради непослушноста нивна и претерувањето нивно:

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَأَكَّنُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

79. не престануваа во злото кое го правеа еднисодруги. Е, само колку е лошо она што го работеа!

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

80. Ти многу од нив ги гледаш како пријателуваат еднисодруги со неверниците. Е, само колку е лошо она што го подготвуваат

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَبْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

за себеси! Да се исипа врз нив
Аллаховиот разгнев и во казна-
та за навек да останат!

81. Ако веруваа во Аллах и во
пејгамберот и во она што им е
објавено - нив не ќе ги земаа за
заштитници. Но, мнозинството
од нив се расипани!

82. Сигурно е дека ќе најдеш
меѓу луѓето со најсилно неприја-
телство кон оние кои веруваат,
Евреите и оние кои на Аллах
здруженик му припишуваа, а
сигурно е дека ќе најдеш од оние
кои веруваат најблиски пријате-
ли, оние кои зборуваа: “Ние сме
христијани!” Тоа, ете што меѓу
нив има свештеници и монаси
кои, навистина, не се дуваат!

83. И кога го слушаат она што
е објавено до пејгамберот ги
гледаш како нивните очи ронат
солзи заради некои познавања
нивни на Вистината. Зборуваат:
“Господаре наш, ние веруваме и,
тогаш, запиши нè меѓу сведоци-
те!”

84. Зошто да не веруваме во
Аллах и во Вистината која ни
доаѓа бидејќи тежнееме, Госпо-
даре наш, да нè вброиш меѓу
добрите.

هُم خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كُنَّا نُؤْمِنُ بِإِلَهِهِمْ وَإِلَهِهِ
وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمَ آيَاتَهُمْ وَلَكِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾

﴿٨٠﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرُكَ فَإِن يَأْتِ الْكُفْرَ بِأَن مِّنْهُمْ قَتِيلِينَ
وَرُحْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ
تَتَفَيَّضُ مِنْ دُمُوعٍ مِّمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

85. Па, Аллах ќе ги награди за она што го зборуваа со бавчите ценнетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за добротинителите!

فَأَنبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا وَجَنَّدَتْ بَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
أَلَأَن تَهْرُجُلِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. А оние кои не веруваат и кои лага фрлаат врз ајетите Наши се - жители цехеннемски!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

87. О верници, не забранувајте ги добрата кои Аллах ви ги дозволи и не претерувајте, Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنْ مُوَاطِنَاتٍ مَا أَحَلَّ
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَسْتَدْأُوا اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

88. И јадете од нафаката Аллахова кон вас, халал чиста храна, и плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате!

وَكُلُوا وَمِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Аллах не ве казнува за вашите ненамерни заклетви, но ве казнува за вашите намерни заклетви. Откуп за ова е да се нахранат десет сиромаси со она со што вие нормално ги храните семејствата ваши, или да ги облечете или роб да ослободите. Ако некој нема, тогаш, нека пости три дена. Ова е откуп за заклетвите ваши кога ќе се заколнете. Па, тогаш, чувајте ги заклетвите ваши. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете благодарни.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ
بِهَا إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا نَطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فِي سَبِيلِهَا فَإِنَّ كَفْرَهُ أَيمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

90. О верници, вино, хазардна игра, кумири и гатање на стрелички се лоша постапка шејтанова, навистина! Избегнувајте го, тогаш, Шејтанот за да бидете спасени!

91. Да, Шејтанот посакува да уфрли меѓу вас непријателство и омраза. И со виното и со хазардната игра сака да ве оддалечи од споменувањето на Аллах и од намазот. Па, нема ли да престанете!

92. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот; бидете претпазливи! А ако ги свртите плеќите знајте дека, навистина, пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!

93. Оние кои веруваа и кои работеа добри дела немаат грев во она што го јадеа зашто и се плашеа, и веруваа, и добро работеа. А Аллах ги љуби добротинителите!

94. О верници, Аллах ќе ве искуша, сосем сигурно и со дивеч кој е на дофат на рацете ваши и копјата ваши, за Аллах да испита кој се плаши од Него скришно. А кој ќе претера по тоа - та, болна казна ќе има!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿٩١﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ
تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لَعَلَّكُمْ يُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِمَا كَفَرُوا
بِالْغَيْبِ فَمَنْ عَتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

95. О верници, не убивајте дивеч додека сте во ихрами. Оној од вас кој ќе убие намерно надоместокот за тоа е еднаков на убиеното: домашно животно за кое ќе посведочат двојца праведни од вас, и кое ќе се подари како Курбан на Каба, или откуп со нахранување сиромаси или со постење еднакво на тоа за да се искуси последицата на постапката таква. А Аллах прости за она што помина. А кој ќе се врати на тоа Аллах ќе ја затегне строгоста. Аллах е Силен и Строг!

96. Халал ви е ловот во море и неговата храна што е сопственост ваша, вам и на сиот караван. Но, харам ви е ловот на земја за сето време додека сте во ихрам. Плашете се од Аллах зашто кај Него ќе се зберете!

97. Аллах ја определи Каба за Света куќа, место каде што луѓето ќе стојат, и свет месец, и определи курбани со ѓердани украсени. Ете, тоа за да знаете дека Аллах, секако, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Аллах, навистина, знае сè!

98. Знајте дека Аллах, секако, е Силен Казнувач и дека Аллах, е Простувач и Сомилосен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةً طَعَامٍ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلَ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنَّا سَلَفًا وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلنَّسَائِرِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا ذُكِرَ مُحْرِمًا وَأَنْتُمْ بِاللَّهِ الَّذِينَ سَاءَ إِلَهُكُمْ يَحْشُرُونَ ﴿٩٦﴾

﴿٩٧﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكَ لِيَتَسْمَعُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Пејгамберот е задолжен само да извести. А Аллах го знае и она што го обелоденувате и она што го криете!

100. Кажи: “Злото и доброто не се еднакви. Ако те вчудоневидува повеќето зло - та, плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, за да бидете спасени!”

101. О верници, не поставувајте прашања за оние работи кои, ако ви се обелоденат, бидува полошо за вас. А ако поставувате прашања за нив, додека се објавува Кур’анот, ви се објаснуваат. Она од порано ви се прости. Аллах е Простувач и Благ!

102. За нив веќе прашуваа и луѓето кои беа пред вас, а потоа осамнуваа како неверници.

103. Аллах не определи ниту да се сечат ушите од камилата која донела на свет пет новороденчиња, ниту да се ослободи во име на некој кумир, ниту да се жртвуваат овци кои донеле на свет петпати близначиња, или пак камилата која петпати донела на свет машко. Но, оние кои не веруваат фрлаат лага врз Аллах. А мнозинството од нив не сфаќаат.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

فَلَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ وَلَا أَعْجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَيْرِ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِنْ بُدِّلَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِنْ نَسَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
الْقُرْءَانُ بُدِّلْكُمْ عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ
عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بُعِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

104. И кога ќе им се рече: “Свртете се кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот”, велат: “Доволно е тоа што ги најдовме кај предците наши.” Зарем и тогаш кога нивните предци не знаеја ништо и не упатуваа!?

105. О верници, внимавајте на самите себеси. Не ќе ви наштети, кога сте упатени, оној кој скршнал во заблуда. Прибежиштето на сите вас е - кон Аллах! Па, ќе ве извести за она што го работевте.

106. О верници, кога некому од вас ќе му се приближи смртта нека двајца од вас, праведни, посведочат, кога се остава васиет, или двајца, освен вас, ако сте на пат, доколку усетите дека ќе ве снајде смрт. Задржете ги, тогаш, по намазот, ако во нив се сомневате, да се заколнат во Аллах: “Ние заклетвата нема да ја продадеме за никаква цена, па било да се работи за роднина, и нема да го криеме сведочењето Аллахово зашто тогаш, навистина, би биле меѓу грешниците!”

107. Ако се открие дека овие двајца навлекле грешка, тогаш, нека ги застапат други двајца од оние на кои им е одземено правото, кои се праведни, и нека се

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ
الرُّسُولِ قَالُوا احْسَبْنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَةً ۗ
أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسِكُمْ لَا يَصِّرْكُمْ
مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَىٰ اللَّهِ مَرَجِعَكُمْ جَمِيعًا
فَيُنذِرْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ
أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا
مِن بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ
لَا نَشْرِي بِدِينِنَا وَلَا لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ
شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لِّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾

فَإِنْ عُرِيَ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَانِ يَوْمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ
فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ مِن شَهَدَتَيْهِمَا
وَمَا أَعْتَدْنَا بِئَانَا إِذًا لِّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

заколнат во Аллах: “Сведочењето наше е поисправно од сведочењето нивно, и ние не правиме никаков престап зашто тогаш, навистина, би биле меѓу зулумќарите!”

108. Ете, тоа е најсигурен начин на кој можат да посведочат, во вистинскиот изглед негов, или пак се плашат дека заклетвата по тоа ќе ја отфрлат други заклетви нивни. Плашете се од Аллах и чујте: “Аллах не го упатува народот расипнички!”

109. На Денот кога Аллах ќе ги збере пејгамберите, и кога ќе рече: “Што ви одговорија?” Оние ќе речат: “Ние ништо не знаеме. Ти си, навистина, Зналец на тајните!”

110. Кога Аллах рече: “О Иса, сине Мерјемин, сети се на благодатот Мој кон тебе и кон твојата мајка, кога те поддржав со Духот свет! И кога разговараше со луѓето в крошни и како зрел маж. И кога те поучив и со Книгата, и со Мудроста, и со Теврат и со Инџил. И кога замеси глина во облик на птица, со одобрението Мое, па дувна во тоа и стана ете, со одобрението Мое,

ذٰلِكَ اَدۡنٰٓ اَنْ يَّاتُوۡا بِالشَّهَادَةِ عَلٰٓن وَجِهَيۡهَا
اَوْ يَخَافُوۡا اَنْ تُرَدَّ اَيۡمٰنُۢمۡ بَعۡدَ اَيۡمٰنِهِمۡ وَاَتَقُوۡا اللّٰهَ
وَأَسۡمَعُوۡا وَاَللّٰهُ لَا يَهۡدِيۡ الْقَوۡمَ الْفٰسِقِيۡنَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجۡمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوۡلُ مَاذَا اٰجَبۡتُمۡ
قَالُوۡا لَا اَعۡلَمُ لَنَا اِنَّكَ اَنْتَ عَلۡمُ الْغُيُوۡبِ ﴿١١٠﴾

اِذۡ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسٰى ابۡنَ مَرۡيَمَ اذۡكُرۡ نِعۡمَتِيۡ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى وَاٰلِدِيۡكَ اِذۡ اَيَّدۡتُكَ بِرُوۡحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهۡدِ وَكَهۡلًا
وَ اِذۡ عَلَّمۡتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكۡمَةَ وَالتَّوۡرٰتَہٗ
وَ الْاِنۡجِيۡلَ وَ اِذۡ تَخٰلَفۡنَا مِنَ الطَّيۡنِ كَهَيۡۡۤا طَيۡرٍ
بِاِذۡنِيۡ فَتَسۡفُخُ فِيہَا فَتَكُوۡنُ طَيۡرًا بِاِذۡنِيۡ وَ تَبۡرِئُ
الۡاَصۡفٰہَ وَ الْاَبۡرَصَ بِاِذۡنِيۡ وَ اِذۡ تُخۡرِجُ
الۡعَوۡقَ بِاِذۡنِيۡ وَ اِذۡ كَفَفۡتُ بَنِيۡ اِسۡرٰٓءِيۡلَ
عَنۡكَ اِذۡ جۡنَہُمۡ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

птица; и оздрави слеп и лепрозен, со одобрението Мое, и кога ги оживи мртвите со одобрението Мое; и кога ги одбив од тебе синовите Израилови тогаш кога им ги донесе јаснотиите од кои оние кои не веруваа, повикаа: “Ова е само волшебништво, јасно!”

111. И кога на апостолите им објавив: “Верувајте во Мене и во пејгамберот Мој!” Рекоа: “Веруваме и посведочи дека сме, навистина, муслимани!”

112. Кога апостолите рекоа: “О Иса, сине Мерјемин, може ли Господарот твој да ни спушти софра од небо?” Рече: “Плашете се од Аллах ако сте верници!”

113. Рекоа: “Сакаме да јадеме од неа, а срцата наши да бидат смирени, и да знаеме дека вистина ни зборуваше и да бидеме за неа Сведоци.”

114. Иса, синот на Мерјем, рече: “О Аллаху мој, Господаре наш, спушти ни софра од небо, да ни биде празник и за првите од нас и за последните од нас, и знаменија од Тебе. Снабди нè. А Ти си од снабдувачите Најдобриот!

مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالُوا نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ إِنَّكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا رَبُّدَانُ نَأْكُلُ مِنْهَا وَنَطْمِئِنُّ قُلُوبِنَا
وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَتَكُونُ عَلَيْهَا
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا
وَأَيَّةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

115. Аллах рече: “Ке ви ја спуштам. Па, оној од вас, потоа, кој не верува, ќе го казнам, навистина! И тоа со казна со која нема да го казнам никого од луѓето.

116. И кога Аллах рече: “О Иса, сине Мерјемин, им зборуваше ли на луѓето: “Прифатете нè, мене и мајка ми покрај Аллах, за две божества!” Иса рече: “Славен биди! Не ми доликува да зборувам за она за што немам право. Ако ова го зборував - па, Ти би го знаел тоа. Ти го знаеш она што е во душава моја, а јас не го знам она што е во душата Твоја. Ти си, навистина, Зналец на тајните!”

117. Им го кажав само она што ми го нареди: “Обожавajte го Аллага, Господарот мој и Господарот ваш!” И јас останав нивни сведок, постојано бев со нив, а кога ми ја зеде душава Ти ги посматраше. Ти си Сведок за сè!

118. Ако ги казниш - та, робови се Твои, а ако им простиш - та, ти си, навистина, Силен и Мудар!

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرْسِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ
مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ
لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي
بِحَقِّ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي
وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عََلِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

إِن تَعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِن تَعْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

119. Аллах ќе рече: “Овој е Ден во кој искреноста ќе им користи на искрените: за нив има бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Аллах е задоволен од нив и оние се задоволни од Него. Ете, тоа е победа голема!

120. Власта и на небесата и на Земјата, и во она на нив е - Аллахова. Аллах е Кадар за сè!

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

ЕЛ-ЕН'АМ (Добиток) VI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах! Кој ги создаде небесата и Земјата и Кој ја определи темницата и светлината. Оние кои не веруваат, по тоа, со Господарот нивни други изедначуваат!

2. Тоа е Оној кој ве создаде од земја, а потоа го определи рокот на живеењето - рокот именуван е кај Него, а вие, сепак, се сомневате.

3. И Он е Аллах и на небесата и на Земјата; Он ја знае и вашата јавност и вашата тајност, го знае и она што го печалите.

4. И ним не им доаѓаше ниеден ајет, од ајетите на Господарот

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْتَدُونَ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

нивни, а тие кон него да не беа рамнодушни!

5. Кога Вистината им доаѓаше - веќе лага фрлаа врз неа. Па, ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.

6. Не гледаа ли колку поколенија пред нив Ние уништивме? На кои им дадовме такви места на земјава кои вам не ви се дадени: и од небо спуштивме дожд во изобилие и определивме меѓу нив да течат реки и, заради гревовите нивни, ги уништивме и, по нив, други поколенија, Ние создадовме.

7. А Книгата да ти ја објавивме на хартија и да ја допрат со рацете свои, оние кои не веруваат, би рекле: “Ова е само волшебништво јасно!”

8. И потоа рекоа: “Зошто да не му се објавува мелек?” А Ние мелек да објавивме работата ќе беше решена и потоа немаше да бидат здогледани.

9. И мелек да определивме пак како човек ќе го определивме: нејасно ќе им беше она што е нејасно.

10. И пејгамберите веќе пред тебе беа исмевани. А на оние од

عَنْهَا مُعْضِينَ ﴿٦﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَدَّعُونَ ﴿٧﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا هَلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قُرْطَانٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مِمَّنْ ﴿٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ لَعَلَّا يَنْظُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ أَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بِرُسُلِهِ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّكْرِ

нив кои се шегуваа, па, ги обзеде токму она за што се исмеваа.

11. Кажите: “Патувајте по земјата и гледајте каква беше казната на лашковците!”

12. Кажите: “Чие е она на небесата и на Земјата?” Кажите: “Аллахово е!” Аллах за Себеси пропиша милост. На Денот суден, во кој нема сомнение, ќе ве збере. Оние кои се упропастија самите себеси - оние, токму, не веруваат.

13. Сè што пребива и преку ноќ и преку ден е - Аллахово! Он е Слушач и Зналец!

14. Кажите: “Заштитник ли, освен Аллах да земам, Кој е Творител на небесата и на Земјата, Кој храни а не се храни?” Кажите: “Наредено ми е да бидам прв во послушноста.” И никако немој да бидеш меѓу многубошците!

15. Кажите: “Ако сум непослушен кон Господарот мој би се плашел од казната на Денот голем!”

16. А оној кој ќе биде поштеден од тој Ден Он веќе му се смилувал. Ете, ова е победа јасна.

17. Ако те допре неволја од Аллах никој, освен Него, не може да ја отстрани, а ако те допре добро - та, Он е Кадар за сè!

سَخَّرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ
كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَكُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أُنْحَدُوا لِيَأْخُذُوا بِالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعِمُهُمْ قُلْ إِنِّي أُنذِرُكُمْ
أَوْلَ مِنْ أَنْسَدٍ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصِرْ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

18. И Он е Силен. Над робовите Свои е. Мудар и Известен е Он!

19. Кажи: “Кое е најголемо сведочење?” Кажи: “Аллах е Сведок меѓу мене и меѓу вас. И објавен ми е овој Кур’ан да ве опоменувам со него, вас и оние на кои им е соопштен.” Ќе посведочите ли дека има покрај Аллах, навистина, други богови? Кажи: “Не сведочам, Он, навистина, е еден Бог и јас сум, секако, далеку од вашето припишување здруженик!”

20. Оние со дадената им Наша Книга го знаат како што ги знаат синовите свои. Оние кои си нанесоа штета - оние се, токму, кои не веруваат.

21. Кој прави поголем зулум: кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Не ќе се спасат зулумќарите, навистина!

22. И Денот во кој Ние ќе ги збереме сите, а потоа ќе им рече на оние кои му припишуваа здруженик на Аллах: “Каде се здружениците ваши кои ви ги сметавте за божества?”

23. Потоа сплетката нивна ќе ја снема. Само ќе речат: “Се

وَهُوَ الْغَافِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ. وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ. وَمَنْ بَلَغَ أَهَيْكُمْ لِتَشْهَدُوا أَنْتَ مَعَ اللَّهِ. إِلَهًا آخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ. كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ لَنَزَكُنَّ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ

колнеме во Аллах, Господарот наш, ние не бевме многубошци!”

24. Погледни како самите се лажат и колку далеку од нив скршнаа оние што ги измислуваа!

25. Од нив има кои те слушаат, но, врз срцата нивни Ние спуштивме завеса да не разбираат, а во ушите нивни, пак, тежина. И секој ајет да го видат нема да веруваат во него. И кога ќе ти дојдат расправаат со тебе. Невеверниците зборуваат: “Ова се само измислици на одамнешните!”

26. Оние, забранувајќи ги другите во него и самите се оддалечуваат. И само себеси се уништуваат, но, ете, за тоа не усетуваат.

27. Е, кога би ги видел исправени пред огнот, како ќе зборуваат: “Тешко нам. Е, кога би биле вратени, не би ги сметале за лажни ајетите од Господарот наш. И ќе бидеме меѓу верниците, секако!”

28. Но, не! Ќе им биде очигледно она што го криеја порано. И кога би биле вратени пак ќе се вртеа кон она што им се забрануваше. Лашковци се, навистина!

رَبَّنَا مَا كَانُوا مُشْرِكِينَ ﴿١٣﴾

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَيَّ أَنفُسِهِمْ وَصَلَّ

عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٤﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا إِلَيْهِمْ لَا يُؤْمِنُوهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَوْ كُنَّا نُحَدِّثُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرٌ الْأُولِينَ ﴿١٥﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا بَلَلْنَا نَرْتَدُّ

وَلَا تُكْذِبَ بِهَا بَيِّنَاتٍ رَبَّنَا وَلَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

بَلْ بَدَّلَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُونَ مِنْ قَبْلِ لَوْلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا

لِمَا هُمْ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

29. И зборуваат: “За нас животот наш, на овој свет, е единствениот и нема да бидеме оживеани!”

30. Е, кога би ги видел исправени пред Господарот нивни кој ќе им рече: “Нели е ова Вистината?” Ќе речат: “Да, се колнеме во Господарот наш!” Аллах ќе рече: “Искусете ја, тогаш, казната затоа што не верувавте!”

31. Веќе пропаднаа оние кои ја сметаа за лажна средбата со Аллах! И кога ќе им дојде Часот одненадеж, ќе речат: “Еј хасрет, што ли пропуштивме во животот!” И ќе го понесат својот товар на плеките нивни. Е, само колку е лошо она што ќе го натоварат!

32. А животот на овој свет е само игра и забава. А Ахирет, за богобојазливите, е подобар. Нема ли да се вразумите?

33. Ние знаеме дека тебе, навистина, те загрижува она што го зборуваат. Оние, секако, не те сметаат за лашко. Но, неверниците не ги признаваат ајетите Аллахови.

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٢﴾

فَدَخَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ السَّاعَةُ بَعَثَهُ قَالُوا لَئِن كُنَّا لَنَرَاهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيلُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾

فَدَعَلِمَ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكَذِبُونَ نَالِكٌ وَلَكِنَّ الْغَالِبِينَ يَبْأَيَّتِ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٥﴾

34. Лажни се сметани, секако, и пејгамберите пред тебе. Па беа трпеливи, токму, во она што беа сметани лажни, и беа мачени, сè додека не им дојдеше помошта Наша. И нема никој кој може да ги промени зборовите Аллахови. А веќе ти дојдоа вести за пејгамберите!

35. И ако нивното противење ти отежнува - тогаш, ако можеш побарај отвор во земјата или скалила кон небото, и донеси им знамение. А кога Аллах би сакал би ги збрал да одат по Патоказот. И никако немој да бидеш меѓу незнајковците!

36. И ќе ти се освијат, навистина, оние кои слушаат. И мртвите Аллах ќе ги оживи; потоа Нему ќе му се вратат!

37. Зборуваат: “Зошто да не му се објавува од Господарот негов знамение некакво?” Кажи: “Аллах, навистина, е Кадар да објави знамение но, ете, мнозинството од нив не знаат.”

38. И животните кои одат по земјата и птиците кои летаат со крилјата вам ви се слични, заедници. И ништо Ние во Книгата не изоставивме. Потоа, кај Господарот нивни, ќе бидат збрани.

39. Оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши и глуви се и неми се, во темнините се.

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَأَوْذُوا حَتَّىٰ أَنْهَمُ نَصْرًا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأَمْرُسِيَّتِ ﴿٣٤﴾

وَإِنْ كَانَ كِبْرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ انْسَطَقْتَ أَنْ تَبْنِي نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَيِّنَاتٌ وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُنمِّئْنَا لَكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ نُنزِّلُ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَبْشُرًا ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بَيِّنَاتِنَا صُورُكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ

Аллах кого сака скршнува во заблуда од патот вистински а кого сака управува по патот вистински.

40. Кажите: “Ако ви дојде казната Аллахова или ако дојде крај на светот мислите ли, ако сте искрени, дека ќе повикувате друг освен Аллах?”

41. Но, не! Само Него ќе Го повикувате. И Он ќе го открие она за што Го повикувате и, ако сака, ќе го заборавите вашето припишување здружник.

42. Ние, секако, испраќавме пејгамбери до народите и пред тебе, и со немаштија и со штети ги казнувавме за да се молат понизно!

43. Па, зошто не се молеа понизно кога веќе им доаѓаа немаштии од Нас? Зашто срцата нивни затврднаа, и Шејтанот им го разубави во очите нивни она што го работеа.

44. И бидејќи го заборавија она што го споменуваа, Ние им ги отворивме вратите на сите нешта и кога ќе се зарадуваа со она што им е дадено однадеж ќе ги казневме и, токму, тогаш ќе станеа безнадежници.

مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَاءِ جَعَلَهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابِ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَعْبَرِ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُكْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٤١﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْسُونَ ﴿٤٣﴾

45. Па, ќе се прекинеше трагата на луѓето кои зулум правеа. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Кажите: “Мислите ли дека, ако Аллах го одземе и слухот ваш и видот ваш и ако ги запечати срцата ваши, има некој друг бог освен Аллах кој ќе ви го врати тоа? Погледни како Ние ги нижиме знаменијата, а потоа тие се вртат!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظُرُ
كَيْفَ تُصِرُّوْنَ الْآيَاتِ
تُفْهِمُ يَصِدْقُونَ ﴿٤٦﴾

47. Кажите: “Мислите ли дека, ако ви дојде казната Аллахова одненадеж или јавно, ќе пропадне друг а не и народот зулумкарски?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعَثَ
أَوْجَهْرَةً هَلْ يُهَاجِرُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ние пејгамберите ги испраќавме само како радосници и како опоменувачи. Оние кои веруваат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ
ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

49. И на оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши ќе ги погоди казната зашто беа расипани.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا بَعَثْنَاهُمْ عَذَابَ
يَمًا كَانُوا يُفْسِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. Кажите: “Не ви тврдам дека кај мене се ризниците Аллахови, не го знам тајното, и не ви тврдам дека сум, навистина, мелек. Јас го следам, секако, само она што ми се објавува. Кажите: “Еднакви ли се оној кој не гледа и оној кој гледа?” Зошто, тогаш, не размислувате?”

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّمَا أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Опоменувај ги, со она што ти се објавува, оние кои се плашат од тоа што ќе бидат збрани кај Господарот свој, за кои, освен Аллах, не ќе има ни заштитник ни посредник, - за да бидат богобојазливи!

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشِرُوا إِلَيَّ رَبَّهُمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِي وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

52. И не одбивај ги оние кои го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер. Оние, токму, го посакуваат лицето Аллахово. За нив ти во ништо не ќе одговараш, а и оние за тебе во ништо нема да одговараат. Па, одбивајки ги, ќе станеш еден од неправедните.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَىٰ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ وَمِمَّا يَحْسَبُونَ عَلَيْهُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. И Ние, ете, така еднисодруги ги ставивме во искушение за да речат: “Оние ли се на кои Аллах им даде предност меѓу нас?” Нели ги знае Аллах најдобро благодарните!?

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
أَهَؤُلَاءِ مَنْ آتَاهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. И кога ќе ти дојдат оние кои веруваат во ајетите Наши, кажи: “Селамун алејкум!” Господарот ваш си пропиша за Себеси милост. Оној од вас кој ќе направи зло, навистина, не знаејќи, а потоа ќе се покае и ќе се поправи... та, Аллах, секако, е Простувач и Сомилосен!

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ
أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا لِيَجْهَلَنَّ نُؤْتَابَ
مِنْ بَعْدِهِ، وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме ајетите за да им стане јасен Показот на силниците!

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِنَسْتَبِينَ سَبِيلَ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

56. Кажи: “Мене ми е забрането, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги повикувате.” Кажи: “Не ги следам желбите ваши зашто тогаш, секако, би скршнал во заблуда и не би бил меѓу упатените.”

57. Кажи: “Да, јас сум врз јасно-тијата од Господарот мој која, вие, за лажна ја сметате! Јас не го поседувам она кон што вие се брзате. Пресудата е само Аллахова. Аллах вистина кажува. Меѓу толкувачите Он е Најдобриот!

58. Кажи: “Кога би го поседувал она кон што вие се брзате работата ќе беше решена меѓу мене и меѓу вас. А Аллах најдобро ги знае зулумќарите!

59. И само кај Него се клучевите на Тајната. Неа не ја знае никој освен Него. Он го знае и она што е на копно и она што е во море. Не паѓа ниеден лист а Он да не го знае; нема ни зрно во темнините на земјата, ни што било суво или влажно, а да не е внесено во Книгата јасна.

60. И Он ноќе ве усмртува и дење го знае она што го грешите, и потоа ве разбудува за да одлучи за Часот определен. Потоа, враќањето е кон Него и, конечно, Он ќе ве извести за она што го работевте.

قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِيحُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ صَلَّيْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَبِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصْلِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ، لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

﴿٥٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنْفِخُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

61. Он е Силен - над робовите Свои и ви испраќа чувари. Кога некому од вас ќе му дојде смртта пратениците мелеки Наши, без грешка, ќе му ја земаат душата.

62. Потоа ќе бидат вратени кај Аллах, Заштитникот нивни вистински. Не, само Нему му припаѓа Судот. Он, меѓу пресметувачите, е Најбрзиот!

63. Кажите: “Кој ве избавува од темнините на копното и од морето кога Го повикувате и јавно и тајно?” - “Ако се избавиме од ова, секако, ќе бидеме меѓу благодарните!”

64. Кажите: “Аллах ве избавува од тоа и од секоја неволја, а потоа вие, ете, здружник му припишувате!”

65. Кажите: “Он е Кадар да ви испрати казна и над вас и под вас, или да ве подели во дружини и да, еднисодруги, ја искусите пакоста.” Погледни како Ние ги нижиме ајетите за да сфатат!

66. И народот твој тоа го сметаше за лажно, а тоа е вистина. Кажите: “Јас не сум закрилникот ваш!”

67. И за секоја вест има време определено. И ќе узнаете!

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَآ يُفِرُّونَ ﴿١١﴾

ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْعِلْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ مَنْ يُجِيبُكُمْ مَنْ ظَلَمْتُمُ اللَّيْلُ وَالْبَحْرُ يَدْعُوهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيِّنًا أَنجِنَا مِنْ هَٰذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾

قُلْ اللَّهُ يُجِيبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
نَشْرِكُونَ ﴿١٤﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُدْخِلَكُمْ
بَعْضَ أَسْمَاءِ بَعْضٍ ۗ نَضْرَفُ
الْأَبْدَانَ لَعَنَهُمْ رَبُّهُمْ ﴿١٥﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَنْسَأَلَ عَيْنَكُم
بِكُلِّ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

68. И кога ќе ги видиш оние кои ги омаловажуваат ајетите Наши оддалечи се, сè додека не преминат на друг разговор. И ако Шејтанот те наведе во забрав, тогаш, не седи, по Опомената, со народот зулумџарски!

69. Одговорноста нивна не паѓа на оние кои се богобојазливи но, опомената е: да бидат богобојазливи.

70. Остави ги оние кои ја земаат верата своја за игра и забава, и кои се заведени со животот на овој свет! Предупредувај ги со Кур'анот за да не ја фрлат во пропаст душата со она што ќе го стекнат. Душата, освен Аллах, нема ни заштитник ни посредник и од неа никаква наемнина нема да се прими. Заради она што го стекнаа онаквите ќе бидат фрлени во пропаст. За нив има врел напиток и казна болна заради тоа што не веруваа.

71. Кажувај: "Ќе повикуваме ли друг бог освен Аллах, кој не може ни да ни користи ни да ни штети?" - Да бидеме вратени по стапалките наши а веќе Аллах, секако, нè упати, и да бидеме како оној кого Шејтанот го заведува на земјата и кој останува збунет, а другарите негови го

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَحُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
حَتَّىٰ يَحُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَامًا يُسَيِّرُكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَنْقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَا لِكُنْ ذِكْرَىٰ لِمَا هُمْ يَنْقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرْتَهُمْ
أَنْ يُبْسَلْ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلٌّ عَدَلٍ
لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَدْعُوهُمْ إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ
أَسْتَهْوَتُهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ ۚ
أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ أُنْتُنَا قُلْ إِن
هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرُنَا لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

повикуваат кон Патоказот: “Дојди ни!” Кажите: “Аллаховиот Патоказ, навистина, е - вистинскиот Патоказ. И нам ни е наредено да бидеме послушни на Господарот на световите!”

72. И уште: “Намаз извршувајте и плашете се од Аллах. Он, токму, е Оној кај Кого ќе се зберете!”

73. И Он е Оној кој ги создаде небесата и Земјата со вистина. И Денот во кој Он вели: “Биди!” и - бидува! Говорот Негов е - Вистина! Нему му припаѓа власта на Денот кога ќе се дувне во Сурлата. Он е Зналец на видливото и на невидливото! Он е Мудар и Известен!

74. И кога Ибрахим му рече на Азир, бабо му: “Ќе ги земаш ли киповите за божество? Јас, навистина, те гледам, тебе и народот твој, во скршнување очигледно!”

75. И, ете така на Ибрахим Ние му ја покажавме власта и на небесата и на Земјата за да биде меѓу уверените.

76. И бидејќи падна ноќта, здогледа звезда, и рече: “Ова е Господарот мој.” И бидејќи зајде, рече: “Не ги сакам оние кои заоѓаат!”

وَأَنۢ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُواهُمۡ وَهُوَ الَّذِيۤ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنۢ فَيَكُوْنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ عَلَيۢمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَمِيْدُ ﴿٧٣﴾

وَإِذۡ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لَرَبِّيۤهٖ ؕ اَرۡرَأٰتَ تَتَّخِذُۢ بَصۜنَاتِمَا
ءَالِهَةًۭ اِنۢيۡ اَرۡىكَ وَوَقَمۡكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيۢنٍ ﴿٧٤﴾

وَكَذٰلِكَ نُرِيۡ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوۡتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوۡنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيۡنَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَاۤ اَكُوۡفًا قَالَ هٰذَا رَبِّيۡ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفَلِيۡنَ ﴿٧٦﴾

77. И бидејќи ја виде Месечина-та како излегува, рече: “Ова е Господарот мој.” И бидејќи зајде, рече: “Господарот мој да не ме упатеше ќе бев, секако, меѓу луѓето во заблуда скршнати.”

فَلَمَّارَهُ الْقَمَرَ بَارِزًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

78. И бидејќи го виде Сонцето како излегува, рече: “Овој е Господарот мој; овој е најголемиот!” И бидејќи зајде, рече: “О народе мој, јас сум далеку од она што вие Нему за здружник Му го припишувате, навистина!”

فَلَمَّارَهُ الشَّمْسَ بَارِزَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْفِقُونَ إِلَيَّ بِرَبِّيَّ مِمَّا
كُفَرُوا بِهِ ﴿٧٨﴾

79. Да, јас го управувам лицево мое кон Оној Кој ги создаде небесата и Земјата, кон - вистинската вера. И не сум од оние кои здружник Му припишуваат!

إِلَيَّ وَجْهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

80. И народот негов расправаше со него; рече: “Ќе расправате ли со мене за Аллах кој, секако, ме упати?” И јас не се плашам од оние кои Му ги припишувате, освен од она што го сака Господарот мој. Господарот мој со знаењето ги опфаќа сите нешта. Не се сеќавате ли?

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَدِّثُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي
وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي
شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

81. И како ќе се плашам од она што Му го припишувате како здружник а вие, ете, не се плашите од вашето припишување здружник на Аллах за што Он не ви објави никаков доказ?

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمُ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّا أَشْرَكْنَا بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

Па, која од двете дружини, имајќи ја предвид сигурноста, е поисправна? Ако знаете... !

82. Оние кои веруваат и кои не го покриваат верувањето свое со многубоштво, ќе бидат сигурни. Оние, токму, се упатените!

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

83. И, еве, ова е доказот Наш што му го дадовме на Ибрахим против народот негов. Кого сакаме Ние на висок степен воздигнуваме. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

84. И Ние му ги подаривме Исхак и Јакуб, и двајцата ги упативме. А Нух, пред тоа, го упативме. И од потомството негово ги упативме: и Давуд, и Сулејман, и Ејуб, и Јусуф, и Муса и Харун. И ете, така, Ние ги наградваме добротинителите!

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى
وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

85. И Зекерија, и Јахја, и Иса, и Илјас - сите беа меѓу луѓето добри.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ
مِّن الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. И Исмаил, и Елјеса, и Јунус и Лут - сите ги одликувавме над другите!

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَهُودًا وَكَرِيمًا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. И предците нивни, и потомството нивно и браќата нивни... Ние ги одбравме и ги упативме по патот вистински!

88. Ете, ова е Аллаховиот Патоказ со кој Он, со посак Свој, упатува од робовите Свои. А да Му припишеа здружник, секако, ќе им пропаднеше она што го работеа.

89. Тоа се оние на кои Ние им дадовме и Книга, и Мудрост и Пратеништво. Иако оние не веруваат во тоа, Ние, секако, со тоа овластуваме луѓе кои нема да не веруваат.

90. Аллах нив ги упати: следи го, тогаш, упатството нивно! Кажи: “За тоа не сакам од вас награда. Тоа е само Опомена за луѓето!”

91. Оние не го ценат Аллага со цената Негова вистинска кога зборуваа: “Аллах ништо не му објави на ниеден човек!” Кажи: “Кој ја објави Книгата со која дојде Муса: Светлина и Патоказ за луѓето, која ја ставате на листови за да ја обелодените а многу од неа криете, и со која ве поучи во она што не го знаевте, ни вие ни предците ваши? Кажи: “Аллах!” И остави ги да си играат со лагите свои!

92. Ова е Книга што Ние му ја објавивме, Благословена и Потврда за она што е пред неа, и за

وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَنِبْنَهُمْ
وَهَدَيْنَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِوَهِّهِ مَنْ يَشَاءُ مِنَ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَمْلِكُونَ ﴿٨٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبِيَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآئِنَّا وَمَا كَانُوا لِيَسْأُوا
بِهَا يَكْفُرِينَ ﴿٨٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فِيمَهْدَاهُمْ أَقْسَدَهُ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا
بَشِيرًا مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَ بِهِمْ فَاظْمِنَ
تُبَدُّوْهَا وَيُحْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْنَاهُم مَّا لَمْ يَعْلَمُوا أَنزَلْنَا
وَلَا آتَيْنَاهُمْ قُلُوبًا تَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

да се опомене Уммул-кура и оние околу неа. Оние кои веруваат во Ахирет, веруваат во неа, внимаваат на намазот свој.

93. А кој е поголем зулумќар од оној кој фрла лага врз Аллах? Или кој зборува: “Мене ми е објавено,” а нему ништо не му е објавено, или, пак, кој зборува: “Ќе објавам нешто што е слично на она што го објави Аллах.” Е, само кога би ги видел зулумќарите кога ќе бидат во смртните маки а мелеките веќе ги пружаат рацете свои: “Исфрлете ги душите ваши! Денес одите таму каде што ќе бидете казнети со казна неподнослива заради невината што ја зборувавте за Аллах и заради што се надувавте кон ајетите Негови.

94. И, секако, ќе ни доаѓате, поединечно, токму онака како што ве создадовме првпат и зад себе ќе го оставите она со што ве дарувавме; и Ние не ги гледаме со вас посредувачи ваши, здружениците за кои вие мислевте дека, навистина, ќе бидат со вас. Меѓу вас има, секако, врска прекината. Оние, меѓу вас, кои ги замислувавте здруженици, веќе скршнаа!

95. Аллах, навистина, е Расцепувач на зрната и голушките. Он од живо вади мртво, и Он од

يَا لآخِرَةَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿١١٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ إِلَيَّ شَيْءٌ. وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ آخِرِ جُورًا
أَنْفَسُكُمْ الْيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١١٧﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدًا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى
مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١١٨﴾

﴿١١٦﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الحَبِّ وَالنَّوَى يُمْرِجُ الحُمَّى
مِنَ الحَبِّ وَيُمْرِجُ الحَبَّ مِنَ الحَبِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ

мртво вади живо. Ете, тоа ви е
Аллах. Та, каде сте кинисале!?

96. Он е Расцепувач на муграта.
Он ноќта ја определи за смирна,
а Сонцето и Месечината за
сметање на времето. Ете, тоа е
опредаба на Силниот и Зналацот!

97. Он ви ги определи ѕвездите
за да се управувате по нив низ
темнини и по море и по копно.
Ние, секако, ги толкуваме зна-
менијата Наши за луѓето кои
знаат!

98. И Он ве создаде од еден
човек да се настаните на земјата
и на неа да се погребите. Ние,
секако, ги толкуваме знамени-
јата за луѓето кои сфаќаат!

99. И Он од небо спушта вода па,
со помош нејзина, вадиме сеаков
вид на билки, а од нив вадиме
зеленило од кое, пак, вадиме
класје густо; вадиме и од урмите
и од семето нивно, и гроздови
лесно берливи, и градини со
лозја зелени и маслинки, и шип-
ки, слични и различни. Видете
ги плодовите од сето тоа кои
'ртат и кои цутат! Ете, во тоа
има знаменија за луѓето кои
веруваат, навистина!

100. И оние на Allah здружени-
ци му припишуваат: цинови - а
Он нив ги создаде. И оние, без да

تَوْفِكُونَ ﴿١٥﴾

فَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَعَلَ آيَاتِ سَكَا وَالشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْجٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا مَخْرُجًا
مِنْهُ حَبًّا مَرًّا كَبَابًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْحِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
وَالزَّرْمَانُ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا
إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنِّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُ بَيْنَ
وَبَيْنَتْ يَغْيِرُ عَلَيْهِمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

знаат, Му измислија синови и ќерки. Славен нека е и Возвишен Он, над она што Го опишуваат!

101. Создател на небесата и на Земјата! Како Он да има дете а нема жена? Он ја создава секоја ствар! Он знае сè!

102. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш. Нема друг бог освен Него; Творител на секоја стварта, обожавајте Го! Он е Закрилник над секоја ствар!

103. До Него не допираат очите, а Он допира до очите. Он е Сочувствителен и Известен!

104. Веќе ви дојдоа погледи од Господарот ваш, секако! Па, кој ќе погледа - тоа е за него, а кој ќе остане слеп - тоа е против него. Јас не сум ваш чувар!

105. И, ете, така Ние ги толкуваме знаменијата за да кажат: “Ти тоа го научи.” И за да им го објасниме на луѓето кои знаат!

106. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој. Нема друг бог освен Него! Оддалечи се од оние кои Му припишуваат здружник!

بَصُوفٍ ﴿١١٠﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَفَلَا يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَوْ تَكَّنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ يَكِلُ شَيْءًا عَالِمٌ ﴿١١١﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلِقُ كُلَّ
شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَالٌ ﴿١١٢﴾

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١١٣﴾

فَدَجَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١١٤﴾

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَدْرَسَتْ
وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٦﴾

107. Аллах да сакаше оние немаше да Му припишуваат здруженик. И Ние не те определваме да бидеш нивни чувар а ниту нивни закрилник!

108. Не навредувај ги оние на кои, покрај Аллах, ги повикуваат другите па да го грдат Аллага од незнаење и непријателство. Ние постапките нивни, како и за секој народ, им ги разубавуваме. Потоа кај Господарот свој ќе се вратат и Он ќе ги извести за она што го работеа.

109. Се колнат во Аллах, со најтешка заклетва дека, ако им дојде знамение, ќе веруваат, секако, во него! Кажи: “Знаменијата се кај Аллах, навистина!” Но, кој е од вас свесен дека, ако им дојдат, не ќе бидат верници.

110. И Ние ги превртуваме и срцата нивни и погледите нивни како што не веруваа првпат. И Ние ќе ги оставиме да талкаат во пакоста нивна!

111. И, навистина, Ние да им спуштемме мелеки, и да им зборуваа мртвите и да ги зберевме сите нешта за нив, за прилики нивни, не би верувале

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٧﴾

وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًّا بَعِيدًا ۚ كَذَلِكَ زَيَّلْنَا كُلَّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْدِيهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَوْ يُؤْمِنُونَ بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُم
الْمَوْتُونَ وَحَضَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ وَّ قَبِلْنَا مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
إِلَّا أَن يَسَاءَ اللَّهُ وَلَكِن آسَأْتَهُمْ يَحْمِلُونَ ﴿٢٢﴾

освен со посак Аллахов. Но, мнозинството од нив не знаат.

112. И ете, така за секој пејгамбер Ние определивме непријател: шејтани, луѓе и џинови кои еднисодруги се воодушевуваат со лажно разубавување на зборови. А да сака Господарот твој оние тоа нема да го прават. Па, остави ги, нив и она што го измислуваат,

113. и за срцата на оние кои не веруваат во Ахирет да тежнеат кон тоа, и да бидат задоволни со тоа, и да го постигнат она што, токму, го постигнуваат.

114. Освен Аллах да барам ли судија? Он, токму, ви објави Книга потенко објаснета. Оние со дадената им Книга знаат дека таа, навистина, е објавена од Господарот твој со вистина. И никако немој да бидеш од сомневачите!

115. А Зборот од Господарот твој е исполнет и со вистина и со правдина. И никој не може да ги промени зборовите Негови. Он е Слушач и Зналец!

116. Ако му бидеш послушен на мнозинството од оние кои се на земјата - ќе те скршнат во заблуда од Аллаховиот пат: само сомневање следат и само безмислици зборуваат!

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ
وَالَّذِينَ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرِهِمْ وَمَا يَفْقَهُونَ ﴿١١٢﴾

وَلِيَصْنَعَنَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ ابْتِغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ بِضُلُوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. Господарот твој, навистина, е Оној кој подобро го знае оној кој скршнал во заблуда од патот Негов. И Он најдобро ги знае упатените!

118. Па, јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово, ако, секако, верувате во ајетите Негови.

119. А зошто да не јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово? Он ви го објасни, секако, она што ви го забрани, освен, ако сте присилени. Многу луѓе, навистина, со желбите свои, без знаење, другите ги скршнаа во заблуда. Да, Господарот твој е Оној кој најдобро ги знае претерувачите.

120. И оставете го грешењето, било да е јавно било да е скришно. Оние кои печалат грев ќе бидат казнети за она што го постигнаа.

121. И не јадете од она при чие колење не е споменато името Аллахово. Тоа, навистина, е грев. А шејтаните, секако, ги тераат заштитниците свои да расправаат со вас. Ако им бидете послушни вие, навистина, ќе бидете многубошци.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا يَلِضُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِنَّمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِي
يَكْسِبُونَ الْإِنَّمِ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكَرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ
لِيُجِدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمْهُمْ إِنَّكُمْ لَمَشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

122. Може ли да биде сличен оној кој е мртов, па Ние го ожививме и му определивме светлина по која оди меѓу луѓето со оној кој е во темници и не може од нив да излезе? Ете, така им се разубавува на неверниците она што го работеа.

123. И, ете, така Ние определивме во секој град да бидат големци силниците нивни за да сплеткарат во нив. Но, оние само за себеси сплеткарат а не усетуваат.

124. И кога ќе им се објавеше ајет, зборуваа: “Не ќе веруваме сè додека не ни се даде нешто слично на она што им е дадено на пејгамберите Аллахови!” - А Аллах најдобро знае кому ќе му го определи пратението Негово. На оние кои грешат казна жестока и понижување Аллахово ќе им се случи. Сè заради сплетките што ги правеа.

125. Па, кого Аллах сака да упати ќе му ги отвори градите кон исламот. А Аллах кого сака да скршне во заблуда ќе му ги стесни градите - како да се впрегнуваат да се извишат на небо. Ете, така Аллах ја означува валканоста на оние кои не веруваат.

أَوْ مِنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُجْرِمِيهَا لِيَسْمَعُ كُرُوءَافِيهَا
وَمَا يَتَعَكَّرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
بِمِثْلِ مَا أُوتِيَ رُسُلَ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَمْشُرْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

126. И ова е патот на Господарот твој - вистинскиот! Ние, секако, потенко ги објаснивме ајетите за оние кои се сеќаваат!

127. За нив, куката на Спасот, е кај Господарот нивни. Он е Заштитник нивни за она што го работеа.

128. И Денот во кој Он ќе ги збере сите: “О дружино циновска! Вие измамивте голем број луѓе.” А заштитниците од луѓето нивни ќе речат: “Господаре наш, ние посакувавме еднисодруги уживање и еве стигнавме до часот кој Ти ни го определи!” Он ќе рече: “Огнот е - престојувалиштето ваше; таму ќе се остане за навек освен, секако, со посак Аллахов. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!

129. И ете, така Ние власта им ја даваме неизменично на зулум-карите заради она што го спечалија.

130. О дружино на цинови и луѓе, не ли ви доаѓаа пејгамбери, меѓу вас, кои ви ги кажуваа знаменијата и кои ве опоменуваа за Средбата со овој Ден ваш. Ќе речат: “Сведоци сме против самите нас.” Ги измами животот

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

﴿١٢٧﴾ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا بِمَعْشَرِ الْجِنِّ
فَلِأَسْكَرْتَهُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بَعْضًا وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَوْتُكُمْ خَلِيدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِبَعْضِ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

بِمَعْشَرِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ مَا يَنْبَغُ وَيُذَكِّرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَفِيرِينَ ﴿١٣٠﴾

на овој свет; сведочеа против самите себеси, дека, навистина, беа неверници.

131. И ете, така не е од Господарот твој да ги уништи градовите заради зулумот пред да не бидат жителите нивни рамнодушни.

132. И за сите ќе има степени за она што го работеа. И Господарот твој не е невнимателен кон она што го работат!

133. И Господарот твој е Богат и Сопственик на милоста. Ако Он сака ќе ве отстрани и, по вас, со посак Негов, ќе донесе наследници, токму онака како што од потомството на другите народи вас ве создаде!

134. Она со што ви се заканува ќе дојде, навистина! Немојни сте пред тоа!

135. Кажете: “О народе мој, работете на вашите места, а и јас, навистина, ќе работам! Па, ќе узнаете кој ќе биде во Домот среќен; зулумкарите, навистина, не ќе успеат!

136. И оние на Аллах му определуваат дел од она што Он го создаде, и од летнината и од добитокот, зборувајќи: “Ова е Аллахово,” како замислуваат, “а ова е за божествата наши.” А

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلَهَا غَفْلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ أَعْدَابِكُمْ
مَنْ يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ
آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنَّ مَا توعِدُونَ لِآلِئِ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ
الدَّارِ إِنَّمَا تُوَفَّقُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ
وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ
بِرَّعِيهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

она што е од божествата нивни не стигнува до Аллах, а она што е за Аллах, стигнува до божествата нивни. Е, само колку лошо е она како просудуваат!?

137. И така на многу од многу-бошците Шејтанот им го ра-зубави убивањето на децата нивни за да ги упропастант и да ја искриват верата нивна. А Аллах да сакаше - тоа немаше да го прават. Остави ги и нив и она што го измислуваат!

138. И зборуваат: “Овие животно и летнини се забранети. Можат да ги јадат само оние кои ние сакаме” - како замислуваат - и од животните чие јавање е забрането и од животните при чие колење не се споменува името Аллахово, така измислувајќи лаги. И ќе бидат казнети затоа што лаги измислуваат!

139. И оние зборуваат: “Она што е во утробите на овие животни дозволено е за мажите наши а забрането е за жените наши.” Ако е тоа мртво животно - здруженици се во тоа. А Аллах ќе ги казни за таквите нивни тврдења. Он, навистина, е Мудар и Зналец!

وَمَا كَانَتْ لِلَّهِ فَهْوٌ يَصِلُ إِلَىٰ
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُفْرِهِم
الْمُشْرِكِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
شُرَكَاءَ أَوْهُمْ لِيُرُدُّوهُمْ وَيَسْلُبُوا
عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَتَعَمَّ وَحَرَّتْ جِجْرٌ
لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِرِغْمِهِمْ
وَأَنعَمَ حَرَمَتْ ظُهُورَهَا وَأَنعَمَ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
خَالِصَةٌ لَّذِكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاحِنَا
وَإِنْ يَكُن مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ
سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

140. Пропаднаа, секако, оние кои ги убиваа децата свои не знаејќи, заради безумието, што прават; и кои го забрануваа она со што ги снабде Аллах. Врз Аллах лага фрлаа, скршнаа и не беа упатени.

141. И Он е Оној кој создаде бавчи заградени и бавчи не заградени, и урми, и посеви со вкусови различни, и маслинки и шипки, еднакви и нееднакви. Јадете ги плодовите нивни кога ќе дадат плод, и снабдете ги, на денот на жетвата, оние кои имаат право на тоа. Не претерувајте! Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

142. И од животните има кои се товарат и кои се јаваат. Јадете од нафаката што ви ја даде Аллах и не следете ги стапалките шејтанови. Он ви е, навистина, јасен непријател!

143. И тоа осум парови: пар овци и пар кози. Кажувајте: “Машките ли се кои Он ги забрани или се, пак, тоа женските, или се, пак, тоа оние кои се во утробите? Кажете ми, знаејќи, ако сте искрени!”

144. Пар камили и пар крави. Кажувајте: “Машките ли се кои Он

فَدَحَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَحَزَنُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفْرَاءَ عَلَى اللَّهِ
فَدَضَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

﴿١٤١﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ
مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَاتَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرِ
مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَغَرَسَاءٌ كُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْعِزْرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ
أَمْرًا الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اسْتَمَلْتِ عَلَيْهِ أَرْحَامَ
الْأُنثَيَيْنِ نَسِيئُونَ بَعْلَاهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ

ги забрани или, пак, тоа се женските кои Он ги забрани или се, пак, тоа оние кои се во утробите на женските? Или: “Бевте ли сведоци кога ова Аллах ви го пропиша?” А кој е поголем зулумќар од оној кој фрла лаги врз Аллах за да, без знаење, ги скршне во заблуда луѓето? Аллах, навистина, не го упатува народот зулумќарски!

145. Кажите: “Во она што ми се објавува јас ништо не наоѓам забрането за никого освен мртво животно или крв што тече или свинско месо, - ова, навистина, е гнасно или одвратно, - или нешто при чие колење не е споменато името Аллахово. Освен оној кој е присилен, не сакајќи и не поминувајќи преку потребното - та, Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

146. На оние кои се Евреи Ние им ги забранивме сите животни кои имаат копита, а од кравите и бравчињата лојот им го забранивме, освен она што е нараснато на плеките нивни, или, пак, на цревата или, пак, она што е помешано со коски. И ете, Ние ги казнивме заради насилството нивно и Ние сме, навистина, искрени!

مَا لَّذَكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأَنْثَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكُمْ اللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ أَمْ أَتَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاطِرِينَ ﴿١١٤﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مَحْرَمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِظُهُورِ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١١٦﴾

147. Ако ти фрлаат лага па, кажи: “Господарот ваш поседува милост неизмерна, а строгоста Негова не ќе биде отстранета од народот насилнички.”

148. Оние кои на Аллах му припишуваат здружник, ќе речат: “Да сакаше Аллах ние не ќе Му припишувавме здружник, а ни предците наши, и ништо не ќе си забранивме.” Ете, така лажеа и оние пред нив сè додека не ја искусија строгоста Наша. Кажи: “Има ли кај вас знаење? Обелоденете ни го! Вие само сомневање следите и само лажете!”

149. Кажи: “Доказот јасен е - Аллахов! Па, кога би посакал би ве упатил сите.

150. Кажи: “Приведете ги сведоците ваши кои сведочат дека Аллах, навистина, го забрани ова. Па, ако посведочат, ти не сведочи со нив, ниту пак следи ги желбите на оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши, и оние кои не веруваа во Ахирет, и кои, токму, Господарот свој го сметаат рамен со други.

151. Кажи: “Дојдете! Ќе ви го кажам она што ви го забрани Господарот ваш: здружник да

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَاءَ آبَاءُنَا وَلَا حُرَمَانًا شَيْءًا كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُنَا
إِنْ نَّتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ
إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَّمَ هَذَا فَإِن شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ
وَلَاتَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿١٥١﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي كُنتُم
عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُونِ بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدِينَ

не Му припишувате, на родителите добро да им правите, да не ги убивате децата ваши заради немаштија зашто и вам и ним Ние ви дадовме нафака..., не приближувајте се кон срамните работи било тие да се јавни или тајни, и не убивајте човек за кого такво нешто Аллах забрани освен по правда. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да се вразумите.

152. И не приближувајте се кон имотот на јетимот, освен учтиво, сè додека не стане полнолетен, и праведно мерете и вагајте. Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. И кога ќе зборувате бидете праведни па макар да се работи и за ваша роднина. И исполнете го ветувањето кон Аллах. Ете, тоа Аллах така ви остави да биде за да се сеќавате!

153. Овој мој пат, навистина, е вистинскиот пат - та, следете го! Не следете ги другите патишта па да ве оддалечат од патот Негов. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да бидете богобојазливи!

154. Потоа на Муса Ние му дадовме Книга, надополнувајќи го доброто што го направи, и

إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ
تَحْنُ تَرزُقُكُمْ وَإِنَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
ذَلِكَ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ، وَأَوْفُوا بِالْعَيْلِ وَالْيَتِيمَانَ
بِالْقِسْطِ لَأَنْكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا
وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
ذَٰلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

објаснувајќи ја секоја работа, и Патоказ, и Милост за да веруваат во Средбата со Господарот свој!

155. И ова е Книга што Ние ја објавивме, благословена; следете ја, тогаш, и бидете богобојазливи, Аллах, можеби, за да ви се смилува!

156. И да не кажете: “Книгата, секако, е објавена до два народа пред нас и ние, навистина, не можевме да ја читаме.”

157. Или да не кажете: “Книгата да ни беше нам објавена ќе бевме од нив поупатени. И објаснување ви дојде, навистина! Од Господарот ваш. И Патоказ и Милост. Па, кој е поголем зулумџар од оној кој фрла лага врз ајетите Аллахови и кој од нив се врти? Ќе ги казниме оние кои се вртат од ајетите Наши со лоша казна, токму, заради тоа што се вртеа!

158. Чекаат ли да им дојдат мелеки или да им дојде Господарот твој или да дојде некој ајет од Господарот твој? На Денот кога ќе дојдат некои знаменија од Господарот твој никому не ќе му користи верувањето негово, ако од порано не верувал или

لَعَلَّهُمْ يُلْقَاؤْ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٧﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجِرَى الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا إِذْ تَسْكُنُ ءَأَمْنَتَ مِنْ قَبْلِ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ مَنْ أَنْظَرُونَا مِنْظُرُونَ ﴿١٥٩﴾

ако, во своето верување, не спечалил некакво добро. Кажите: “Очекувајте! Ние, навистина, очекуваме!”

159. Ти во ништо не си од оние кои ја поделија верата своја и кои се претворија во странки. Работата нивна се враќа кај Аллах а потоа Он ќе ги извести за она што го работеа.

160. Кој ќе дојде со добро му припаѓа десетократна награда, а кој ќе дојде со зло, му припаѓа казна еднаква на тоа. Не ќе бидат, всушност, оштетени.

161. Кажите: “Мене, навистина, Господарот мој ме упати по патот вистински, кон вистинската вера, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците!”

162. Кажите: “И намазот мој, и обредите мои, и животот мој, и смртта моја се - Аллахови, навистина, од Господарот на световите!”

163. Он нема Свој здружник! Тоа ми е, ете, наредено и јас сум прв муслиман!

164. Кажите: “Ќе барам ли друг господар освен Аллах?” А Он е Господарот на сè. Секој што ќе спечали за себеси ќе си спечали: секој своето бреме ќе си го понесе. Потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш и ќе

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِثْلَهُ ابْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

قُلْ أَعْرِضُوا عَنْ اللَّهِ عَنِّي رَبِّيَ وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

ве извести за она за што станавте деленици.

165. И Он е Оној кој ве определи халифи на земјата и кој ве воздигна, со степени, единадруги за да ве испроба во она што, токму, ви го даде. Господарот твој, навистина, е Брз Казнувач и Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَافَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَسْأَلُوكُمُ
فِي مَاءِ مَا أَنْتُمْ إِنْ رَبِّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ЕЛ-А'РАФ (Бедеми)|VII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, Лам, Мим, Сад!

2. Книга која ти се објавува!
Па, нека во градите твои не ти се стеснува од неа за да не опоменуваш со неа. Опомена за верниците:

3. следете го она што ви се објавува од Господарот ваш и не следете, освен Него, други заштитници! Малку е она врз што вие се сеќавате!

4. И колку градови Ние уништивме! До нив, тогаш, допре строгоста Наша додека се одмараа ноќе или додека отседнуваа дење.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَص ﴿١﴾

كُتِبَ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَسْرٌ مِنْهُ
لِيُنذِرَ بِهِ وَيُذَكِّرَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا
أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

5. Ништо не можеа да пови-
каат, кога ќе им дојдеше
Нашата строгост, освен што ќе
речеа: “Ние бевме, навистина,
зулумџари!”

6. Ние ќе ги повикаме на
одговорност оние на кои им се
испратени пејгамбери, секако, а
ќе ги повикаме на одговорност и
пејгамберите, навистина!

7. И потоа, сигурно, Ние ќе им
го кажуваме сè она, по Наше
знаење, зашто, навистина, не
бевме отсутни!

8. И на Денот тој праведно ќе
се мери на вага. И оние чии ваги
ќе натежнат - се спасени!

9. А оние чии дела се полесни
на вагите, тогаш, ќе страдаат
душите нивни. Зашто ајетите
Наши, секако, не ги признаваат.

10. И на земјата Ние веќе ве
смествивме и на неа ви
определивме животни намирни-
ци. Малку е она за што се
заблагодарувате.

11. И, секако, Ние ве соз-
дадовме; ви дадовме изглед,
потоа им рековме на мелеките:
“Паднете му на сецде на Адем!” -
Сите паднаа на сецде, а Иблисот

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْتَايَ إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

فَلَنُخَصِّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

وَالْوِزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
مَعَاشًا قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَوَّيْكَ مِنْ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

не. Не беше меѓу оние кои паднаа на сејде.

12. Аллах рече: “Што те спречи па да не паднеш на сејде кога веќе ти наредив?” Иблис рече: “Јас сум подобар од него. Мене ме создаде од оган а него го создаде од глина.”

13. Аллах рече: “Слегувај од него, тогаш! Не ти доликува во Џеннетот да се дуваш. Излегувај, ти си, навистина, меѓу понижените!”

14. Иблис рече: “Дај ми рок до Денот во кој ќе бидат оживеани.”

15. Аллах рече: “Ти си, навистина, меѓу оние на кои им е даден рок.”

16. Иблис рече: “Но затоа што ме заведе, јас, сосем сигурно, ќе им поставам стапици на Твојот пат вистински.

17. Потоа ќе им приоѓам пред нив и зад нив, и од нивната лева страна и од нивната десна страна и ќе ги најдеш, мнозинството од нив, неблагодарни.”

18. А Аллах рече: “Излези од него, понижен и отфрлен! Со оние што те следат од нив, и оние од вас, и со сите тие, ќе го исполнам Џехенмот, навистина!”

قَالَ مَا مَنَّكَ اللَّهُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَخْرَجْتُنَا مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْخُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

19. О Адеме, живејте ти и жената твоја во Џеннетот, и јадете од каде што сакате и не приближувајте се кон ова стебло зашто ќе бидете меѓу зулумќарите!

20. Па Шејтанот им шепна за да им го открие она што еднадруг им беше скриено, нивните срамни места, и рече: “Господарот ваш ви го забрани ова стебло за да не станете мелеки или да не бидете за навек;” -

21. и им се колнеше: “Јас сум, навистина, ваш советник.”

22. И ги заведе со измамата. Бидејќи вкусија од стеблото им се покажаа нивните срамни места и почнаа да ги покриваат со ценнетско лисје. И Господарот нивни им рече: “Нели ви го забранив стеблото и нели ви реков дека Шејтанот, навистина, е вашиот јасен непријател!”

23. Рекоа: “Господаре наш, сами себеси си направивме зулум и ако не ни простиш и ако не ни се смилуваш, ќе бидеме, секако, меѓу поразените.”

24. Аллах рече: “Слегувајте! Еднадруги непријатели ќе бидете. За вас земјата ќе биде утврдувалиште и уживање ваше до едно време определено.”

وَيَكَادُمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ ﴿١٩﴾

فَوَسَّسَ لَهَا الشَّيْطٰنُ لَيْبِيْهَا فَمَا وَاوَرٰى
عَنْهَا مِنْ سَوَءٍ يٰهٰمٰ وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا
عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا
مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾

وَقٰسَمُهُمَا اِنِّي لَكُمَا مِنَ النَّصِيْحِيْنَ ﴿٢١﴾

فَدَلَّهُمَا بِرُؤْيٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوَءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا اَلَمْ نَنْهٰكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَا اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَبَّنَا اظْلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَوْ تَفَرَّقْنَا وَرَحِمْنَا
لَتَكُوْنُنَا مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

قَالَ اٰهِيْطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٢٤﴾

25. Аллах рече: “На земјата ќе живеете и на неа ќе умрете и од неа ќе излезете!”

26. О синови Адемови, Ние ви испративме облека, секако, за да ги покриете срамните места ваши, и одела, но облеката на богобојазливоста, всушност, е најдобрата. Ете, тоа е едно од знаменијата Аллахови за да се сеќаваат.

27. О синови Адемови, нека Шејтанот не ве заведе онака како што ги изведе од Џеннетот родителите ваши, соблекувајќи ја облеката нивна за да им ги покаже срамните места. Шејтанот и неговата дружба, навистина, ве гледаат отаде од кадешто вие не ги гледате. Ние ги определивме шејтаните, секако, да бидат заштитници за оние кои не веруваат.

28. И кога ќе направат срамно дело, велат: “Ние ги затекнавме родителите наши во тоа и Аллах тоа ни го нареди. Кажи: “Аллах, навистина, не наредува срамно дело. Ќе го зборувате ли за Аллах она што не го знаете!?”

29. Кажи: “Господарот мој ми нареди праведност.” И управете ги лицата ваши, при секој намаз,

قَالَ فِيهَا تَحْمِيحُونَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تَخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُوْرِي سَوْءَ تَكْمٍ وَرِدِيًا وَلِبَاسَ الثَّقَوِيَّ ذَلِكَ خَيْرٌ
ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
آبَوَكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يُبْرِحُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْءَ تَسْمَعُ إِنَّهُ يُبْرِكُكُمْ هُوَ وَفِيهِ لَهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِيْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا
وَاللَّهِ أَمْرُنَا بِهَا قَلِيلٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِيْشَةِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَمْرِي بِالْقِسْطِ وَأَقْبِحُوا وَجْهَكُمْ عِنْدَ
كُلِّ مَسْجِدٍ وَأَدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّيْنَ

кон Него, повикувајќи Го: чисти во врата Негова; како што започна со вас така и ќе заврши.

30. Едни ги упатуваше а други, со право, во заблуда ги оставаше: овие, навистина, ги земаа шејтаните место Аллаха за заштитници, мислејќи, секако, дека се упатените!

31. О синови Адемови, при секој намаз облечете се свечено, јадете и пијте, но не претерувајте. Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

32. Кажите: “Кој ги забрани накитите Аллахови кои Он за робовите Свои ги вади, и доброта на ‘рскот?” Кажите: “Овие се на овој свет за оние кои веруваат, а особено на оној свет.” Ете, така Ние ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои знаат.

33. Кажите: “Господарот мој, навистина, забрани: “Срамни дела, било да се јавни било да се тајни, и грев, и сила бесправно и да му здружувате на Аллах нешто за што Он не објави доказ, и да го зборувате за Аллах она што не го знаете!”

34. И секој народ има рок определен. Па, кога ќе дојде нивниот

كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣٠﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهم مُّهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

﴿٣١﴾ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بَعْدَ الْحَيِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

определен рок... та, ни за миг не ќе можат да го задоцнат а ниту да го забрзаат.

35. О синови Адемови, од вас ќе ви дојдат пејгамбери кои ќе ви ги кажуваат знаменијата Мои - та, оние кои ќе се плашат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

36. А оние кои ќе ги сметаат за лажни знаменијата Наши и кои дрско ќе се вртат од нив - онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат.

37. Па, кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Онаквите ќе си го постигнат делот нивни што е определен во Книгата. А кога ќе им дојдат пратениците мелеки од Нас да им ја земаат душата, ги прашуваат: “Каде се оние до кои, освен Аллах, се повикувате?” Ќе речат: “Ни се изгубија.” Да, против самите себеси ќе сведочат дека, навистина, беа неверници!

38. Аллах ќе рече: “Влезете во огнот заедно со народите кои беа пред вас и кои пропаднаа, и со луѓето и со џиновите. И секојпат кога ќе влезе еден народ ќе го проколнува нему сличниот; и кога ќе се најдат во него заедно потчинетите ќе им речат на

سَاعَةً وَلَا يَسْتَفِيدُونَ ﴿٣٥﴾

يَبْنَءِ آدَمَ إِمَامًا يَا بَنِي آدَمَ رَسُولٌ مِّنكُمْ يَمُضُونَ
عَلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ فَمَنْ أَتَقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَسْكَبُوا عَلَيْهَا غَوْلًا
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ
وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا
حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَبْنَاهُمْ
لِأَوْلِيَانِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ ضَلُّوا نَفْسَهُمْ عَدَابًا ضَعْفًا
مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضَعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

властодршците: “Господаре наш, оние нѣ скршнаа во заблуда и дај им, тогаш, двојна казна огнена.” Аллах ќе рече: “За секого имам двојна казна, но, ете, не знаете!”

39. И потчинетите ќе им речат на потчинителите: “Немавте никаква преднос над нас!” Па, вкучете ја казната за она што го спечаливте!”

40. Да, на оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои дрско се вртеа од нив не ќе им бидат отворени вратите небесни, и не ќе влезат во Џеннетот пред камилата да помине низ иглени уши. Ете, така Ние ќе ги казиме силниците!

41. За нив има огнени лежаи и огнени јоргани. Ете, така Ние ќе ги казиме зулумкарите!

42. Оние кои веруваат и кои работат добри дела - а Ние никого не оптоваруваме над можноста негова - оние жители џеннетски се и во него за навек ќе останат.

43. Ние ја оттргнавме пакоста од градите нивни. Под нив ќе течат реки, и ќе речат: “Благодарение на Аллах кој нѣ упати кон ова. Аллах да не нѣ упатеше не ќе бевме, навистина, упатени.” И

وَقَالَتْ أُولُنَّهُمْ لِأَخْرَجْنَهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتَحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ
فِي سِنَةِ الْجِثَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّةَ
الْحَمِيمَةَ فِيهَا يَدْخُلُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ يُجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ
أَلَّا يَنْهَرُوا وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ تَتَّكُمُ الْجِنَّةُ

веќе им доаѓаа пејгамбери со вистина од Господарот наш, и ќе им се рече: “Тоа е Џеннетот ваш кој го наследивте за она што, токму, го работевте!”

44. Џеннетските жители ќе им довикуваат на џехенемските жители: “То најдовме она што ни го вети Господарот наш, навистина! А дали, пак, го најдовте она што ви го вети Господарот ваш, навистина? Ќе речат: “Да!” Па, гласникот ќе возгласи меѓу нив: “Проклетството Аллахово е врз неверниците!”

45. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои настојуваат да го искриват, оние, токму, во Ахирет не веруваат.

46. Меѓу нив има завеса а на Бедемите ќе има луѓе кои ќе ги познаваат луѓето по изгледот нивни. На жителите џеннетски ќе им возгласат: “Селамун алејкум!” - додека не се влезени а одвај ќе чекаат.

47. И кога погледите нивни ќе бидат свртени кон Средбата со жителите на огнот, ќе речат: “Господаре наш, не задржувај нè со народот неправеден!”

48. И жителите на Бедемите ќе ги повикуваат луѓето кои ги познаваат по изгледот нивни и ќе речат: “Ни вашето собирање

أُورِثْتُمْوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
فَالْوَاغِيَةُ فَآذَنُ مُؤَدِّنَ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ

عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِئْسِمَنَّهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
لَنُرِيدَنَّ حُلُومَهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِئْسِمَنَّهُمْ
فَالْوَاغِيَةُ أَعْيَنَ عَنْكُمْ جَمْعَكُمْ وَمَا كُنتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

ни вашата надуеност во ништо не ќе ви користат!”

49. Оние ли се за кои се колневате дека нив не ќе ги опфати милоста Аллахова? Влезете во Џеннетот! Вие не ќе стравувате и не ќе тагувате.

50. И жителите на огнот ќе им довикуваат на жителите џеннетски: “Посипајте нè со вода или со нафаката што ви ја даде Аллах.” Ќе им речат: “Аллах, навистина, ова го забрани за неверниците!”

51. Оние кои ја земаат верата своја за игра и забава и кои ги завел животот на овој свет... па, нив ќе ги заборавиме на Денот онака како што заборавија на Средбата на овој нивни Ден, и ајетите Наши ги пренебрегнуваа.

52. Ние им дадовме Книга во која, секако, го објаснивме знаењето во целост: Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат!

53. Што очекуваат освен остварување нејзино? На Денот кога ќе се обелодени Книгата оние кои заборавиле на тоа од порано ќе речат: “Веќе ви доаѓаа пејгамбери од Господарот наш со вистина. Имаме ли, тогаш, посредници кои ќе се заземат за нас или, пак, да бидеме вратени па да работиме поинаку од она што

أَهْوَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا بِنَا لَهُمْ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَى أَصْحَابَ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَارِزَ فَكُمْ اللَّهُ قَالَوْا
إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَی الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَرَّثَهُمُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فَأَلْوَم نَسْسَهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوْا
بِنَايِنًا بِمُحَدِّثُوْنَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُوْنَ إِلَّا تَأْوِيْلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيْلَهُ يَقُوْلُ
الَّذِيْنَ كَفَرَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلًا رَبِّنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَعَاءَ فَيَسْأَلُوْنَا أَوْ نُرَدُّ
فَعَمَلٌ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوْا أَنْفُسَهُمْ
وَصَلَّوْا عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٥٣﴾

го работевме.” Секако, себеси си наштетија и се оддалечија од нив оние што ги измислуваа.

54. Господарот ваш, навистина, е Аллах кој ги создаде небесата и Земјата за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Он го покрива денот со ноќ, а ноќта веднаш го бара денот. И Сонцето и Месечината и ѕвездите...потчинети се на наредбата Негова. Создавањето и Наредбата се - само Негови! Славен нека е Аллах, Господарот на световите!

55. Повикувајте го Господарот ваш потчинето и скришно! Он, навистина, не ги љуби претерувачите!

56. И не правете безредие на Земјата по веќе воспоставениот ред. Повикувајте Го бојазливо и стремежливо. Милоста Аллахова, навистина, е блиску до добротинителите.

57. И Он е оној кој го испраќа ветрот како радосница пред да дојде Милоста Негова: кога ќе ги понесе тешките облаци Ние ги управуваме кон мртвиот предел па со нив спуштаме вода, со чија помош, тогаш, вадиме плодови секакви. Ете, така Ние ги вадиме мртвите да се сеќаваат!

58. Убавиот предел ги вади плодовите свои со одобрението од

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي
الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ خَوْفًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا بِقَا لَأَسْفِنَهُ
إِنَّهُ يُكَلِّمُتَّنِينَ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتِىَ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يُخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي

Господарот свој, а оној што е оквернет сосем малку дава плод. Ете, така Ние ги распоредуваме знаменијата за луѓето кои се заблагодаруваат.

59. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов и рече: “Народе мој, обожавајте го Аллага. Вие друг бог освен Него немате. Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот голем!”

60. Големците од народот негов рекоа: “Да, ние сметаме дека си, навистина, во заблуда јасна!”

61. Нух рече: “О народе мој, при мене нема заблуда; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

62. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и ве советувам. Од Аллах го знам она што вие не го знаете!

63. Или пак се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве опомене: да бидете богобојазливи... Он за да ви се смилува.

64. Па, го сметаа за лажен. А него и оние кои беа со него Ние ги спасивме во бродот. А оние кои фрлаа лага врз знаменијата

خَبْرٌ لَا يَبْتَغِي إِلَّا أَنْ يَكْفُرَ بِكَ فَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّبِعُونَ آبَاءَهُمْ
أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٦١﴾

قَالَ يَتَّبِعُونَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَ كُرْدٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَعْيَبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

Наши ги потопивме. Беа слепи луѓе, навистина!

65. А до Ад Ние го испративме Худа, братот нивни. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Зарем не сте богобојазливи?”

66. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Ние, навистина, сме при мислење дека си безумник и држиме дека си меѓу лашковците!”

67. Рече: “О народе мој, при мене нема безумност; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

68. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и доверлив советник сум ваш.

69. Или се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве предупреди. Сетете се кога Он, по народот Нухов, ве определи за халифи, и кога го зголеми вашиот раст во творештвото. Па, сетете се на благодатите Аллахови за да се спасите!

70. Рекоа: “Ни дојде ли за да го обожаваме Аллаха, само Него, а да го оставиме она што го обожаваа предците наши. Дај ни го она што ни го ветуваш ако си меѓу искрените!”

﴿۶۵﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۶۵﴾

﴿۶۶﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرْنَكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۶۶﴾

﴿۶۷﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۷﴾

﴿۶۸﴾ أبلغكم رسالت ربي وأنا لكم ناصح أمين ﴿۶۸﴾

﴿۶۹﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۶۹﴾

﴿۷۰﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأِنبَأْ إِنَّا عَادُوا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۷۰﴾

71. Рече: “Паднаа врз вас, секако, од Господарот ваш и зло и гнев. Ќе расправате ли со мене за имињата со кои ги именувавте, вие и предците ваши, оние за кои Аллах не објави никаков доказ? Очекувајте, и јас, навистина, ќе очекувам со вас!”

72. Тогаш Ние ги спасивме него и оние со него со Милоста Наша. И целосно ги истребивме оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои не беа верници.

73. И до Семуд Ние го испративме Салиха, братот нивни. Салих рече: “О народе мој, обожавајте го Аллага; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Оваа камила е Аллахово знамение за вас. Оставете ја да пасе по земјата Аллахова и не правете ѝ никакво зло зашто ќе ве обземе казна болна.”

74. Сетете се кога Он, по Ад, ве определи за халифи, и кога ве насели на земјата низ чии рамнини подигавте дворови а во ридовите палати. Сетете се на благодатите Аллахови и не ширете по земјата безредие како што шират безредниците!

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
وَعَصَبٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ فَانكروا لِيَوْمِ
سَمِئْتُمْوهَا أَنتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَإِنظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنظِرِينَ ﴿٧١﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَتِنَا
وَقَطَعْنَا دَائِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَمَا
كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَإِلَى سَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَدَاهُ نَاقَةَ اللَّهِ لَكُمْ
آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ فَمَا خَذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ
مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا
فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَافِعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

75. А големците кои се дуваа од народот негов на оние кои веруваа од нив, што ги сметаа слаби, им рекоа: “Знаете ли дека, навистина, Салих е испратен од Господарот негов?” - Рекоа: “Ние, навистина, веруваме во она со што е испратен!”

76. Оние кои се дуваа, рекоа: “Ние, навистина, не веруваме во она во што вие верувате!”

77. Па, ја заклаа онаа камила и се оддалечија од наредбата на Господарот свој, и рекоа: “О Салих, дај ни го она што ни го вети ако си меѓу пејгамберите!”

78. И тогаш ги шибна земјотрес; останаа во домовите свои, скаменети!

79. Па, Салих се сврте од нив и рече: “О народе мој, ви го известив само пратението од Господарот мој и ве посветував. Но, ете, вие не ги сакате советувачите!”

80. И Лута Ние го испративме; кога рече: “О народе мој, зарем правите срамно дело кое никој пред вас на светов не го правеше?”

81. Да, вие место кон жените страстно приоѓате кон мажите. Ете и вие сте народ расипнички.”

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
اتَّعْلَمُونَ اَنْتَ صَالِحًا مُرْسِلٌ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي
ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا بِصَالِحٍ اٰتَيْنَا بِعَدْوٍ اِنْ كُنَّا
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثَمِينَ ﴿٧٨﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْفِرُوا لَمَّا بَلَغْتُمْ
رِسَالَاتِي وَنَضَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا يُحِبُّونَ
التَّصْحِيحَ ﴿٧٩﴾

وَلَوْ طَآ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اٰتَاؤُنَ الْفَحِشَةَ
مَا سَبَقْتُكُمْ بِهَا مِنْ اٰحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

اِنَّكُمْ لَتَاؤُنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. Народот негов, одговарајќи, рече вака: “Истерајте ги од населбите ваши. Тоа се, навистина, луѓе кои постојано се снемуваат!”

83. Па, Ние него и семејството негово, освен жена му, ги спасивме. И таа беше меѓу страдалниците.

84. И врз нив падна голем дожд - та, погледни каква беше казната врз силниците!

85. И до Медјен Ние го испративме Шуајба, братот нивни. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллага; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Мерете и вагајте праведно и на луѓето не откинувајте им од стварите нивни; не сејте безредие по земјата, по веќе воспоставениот ред на неа. Ете, тоа е подобро за вас ако сте верници!

86. Не правете стапица на пат, загрозувајќи и од патот Аллахов, одвраќајќи ги оние кои веруваат во Него, а тежнејќи кон кривиот пат. Сетете се кога бевте малкумина, па Он ве размножи. Погледни каква беше казната за безредниците!

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَبْطِغُونَ ﴿٨٢﴾

فَأَخْبَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْعَارِيْنَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرَكَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا الْكَيْسَ
أَنفُسَاءَهُمْ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تَفْعَلُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعَدُونَ
وَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْرِ بِهِ
وَتَبِعُوا نَهْجًا عِوَجًا وَأَكْبُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَأَنْظَرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Ако една дружина меѓу вас верува во она со што сум испратен, а друга не верува - та, стрпете се додека Аллах не пресуди меѓу нас. Он е меѓу судиите Најдобриот!

88. Големците меѓу народот негов, кои се дуваа, рекоа: “О Шуајб, или ќе те истераме со оние кои веруваат од градов наш или пак, сигурно, ќе те вратиме во верата наша.” Шуајб рече: “Зарем и покрај тоа што сме присилени на тоа!?”

89. Така, врз Аллах ние би фрлале лага ако се вратиме во верата ваша по Аллаховото избавување од неа. Нам не ни доликува да се вратиме кон таа вера зашто Аллах, Господарот наш, не го сака тоа. Господарот наш, со знаењето, ги опфаќа сите нешта. Врз Аллах се потпираме. Господаре наш, меѓу нас и народот наш, пресуди ни праведно зашто Ти си, меѓу судиите, Најдобриот!”

90. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Ако го следите Шуајба, тогаш, навистина, ќе бидете меѓу поразените!”

وَلِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَآئِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِنُخْرِكَكَ
يَسْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِن قَوْمِنَا آلَتَعْوَدَ
فِي مَلِيَّتِنَا قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٩﴾

فَإِفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ
شُعَبًا إِكْرَامًا إِذَ الْخَيْرُونَ ﴿٩١﴾

91. И тогаш ги шибна земјотрес, па останаа во домовите свои, скаменети!

92. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко - тоа не им вредеше ништо. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко, токму, беа поразените.

93. И тој тогаш ги заврти плеките и рече: “О народе мој, ви ги доставив пратенијата од Господарот мој и ве посоветував. Тогаш, зошто да се жалостам заради народот невернички!?”

94. И во ниеден град Ние не испративме пејгамбер а жителите негови да не ги казневме со несреќа и штета за да бидат потчинети.

95. Потоа Ние несреќата ја заменивме со добро, додека се размножија и рекоа: “И нашите предци ги снаобаше штета и несреќа.” И, тогаш, Ние ги казнивме однадеж без да усетат.

96. А жителите на градот да веруваа и да беа богобојазливи Ние ќе им отворевме берикети и од небо и од земја, но лажеа, и за она што го спечалија, Ние ги казнивме.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِيمًا ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَكْفُرُوا فِيهَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٢﴾

فَنَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ
عَلَىٰ قَوْمٍ كٰفِرِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبِئْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرُّونَ ﴿٩٤﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَمَّوْا
وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آيَاتُنَا الضَّرَّاءَ وَالسَّرَّاءَ
فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلٰكِن
كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

97. Па, сигурни ли се жителите од градот дека нема да ги шибне несреќа од Нас додека се во домовите, спиејќи,

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٧٧﴾

98. или, пак, сигурни ли се жителите на градот дека нема да ги шибне несреќа всреде ден, играјќи...

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٧٨﴾

99. Па, сигурни ли се во казната Аллахова? Во казната Аллахова сигурни се луѓето поразени!

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٩﴾

100. Не ли се упатени кон тоа оние кои ја наследуваат земјата, по оние кои живееја на неа - дека, доколку сакаме, Ние ќе ги погодиме со несреќа заради гревовите нивни и дека ќе ги запечатиме срцата нивни, па, оние не слушаат.

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ
أَهْلِهَا أَن لَّوَنَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطْمَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٨٠﴾

101. Ете, тоа се градови за чии случки Ние ти кажуваме. Ним им доаѓаа, секако, пејгамбери со јаснотии, но не веруваа во она што го сметаа за лажно од порано. Ете, така Allah ги запечатува срцата на неверниците!

بَلِّغْ لِلْقُرَىٰ نَفْسَ عَلِيكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِآيَاتِنَا فَحَاكُوا لِيَوْمِنَا
يَحَاكِدُونَ مِن قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٨١﴾

102. И кај мнозинството од нив Ние не најдовме ништо од Договорот, а, сосем сигурно, видовме дека мнозинството од нив се расипани.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِن عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٨٢﴾

103. И по нив, потоа, Ние го испративме Муса со знаменија Наши, до фараонот и големците

ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ

кои беа со него... па, зулум направија. Тогаш, погледни каква беше казната за безредниците!

104. И Муса рече: “О фараоне, јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

105. Извесно е дека јас за Аллах зборувам само вистина. Ви дојдов со објаснување од Господарот ваш. Па, испрати ги со мене синовите Израилови!

106. Рече: “Ако си дојден со знамение, тогаш, покажи го, ако си меѓу искрените!”

107. И тогаш го фрли Муса својот стап и ете, очигледно, змија!

108. И ја извади раката и таа, ете, за гледачите, стана бела.

109. Големците од народот фараонов, рекоа: “Овој, навистина, е волшебник зналец,

110. и посакува да ве истера од земјата ваша, па, што наредувате?”

111. Рекоа: “Задржи ги и него и брат му, и испрати по градовите да се соберат;”

112. ќе ти дојдат, сите од нив, со волшебник зналец.

113. И му дојдоа волшебниците на фараонот, и рекоа: “Ќе има ли за нас, навистина, награда ако испаднеме победници!”

الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرُونَ بِي رَسُولٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

حَقِيقٌ عَلَيَّ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٨﴾

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَاتٍ فَإِن يَمَانِكُتَ مِنَ الصَّانِدِينَ ﴿٣٩﴾

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ الْأُمَلَاءُ مِمَّن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا أَنَا فَأَمْرٌ وَسَعِيدٌ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٤٤﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿٤٥﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَمُوتُ أَوْ نَحْيَىٰ ﴿٤٦﴾

114. Рече: “Да, вие сте меѓу блиските, секако!”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

115. Рекоа: “О Муса, или ти да фрлиш или пак ние да фрлиме?”

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِمَّا أَنْ تُثَلِّقَ وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ

نَحْنُ الْمُثَلِّقِينَ ﴿١١٥﴾

116. Рече: “Фрлете вие!” И бидејќи фрлија очите на луѓето им маѓепсаа, се исплашија; изведоа волшебништво големо.

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرُوا وَأَعْيَبَ النَّاسِ

وَأَسْرَهُبُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

117. И на Муса Ние му вдахнавме: “Фрли го стапот!” И стапот негов, ете, го проголта сè она што го изведоа.

﴿١١٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

118. Па, ете се случи вистината и бидна ништожно она што го работеа.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

119. И тогаш тие беа победени и станаа мали.

فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَابُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

120. И волшебниците се фрлија со лицата нивни на земја,

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَدِينٍ ﴿١٢٠﴾

121. и рекоа: “Ние веруваме во Господарот на световите!

قَالُوا أَوْءَاءَ مَا يَرْبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. Господарот на Муса и на Харун!”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. И фараонот им рече: “Ќе поверувате ли во тоа пред да ви дозволам? Тоа е едно клопка, навистина, со кое ги сплеткавте во градот за да ги истерате од него жителите негови. Е па, ќе узнаете!

قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أمنتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا

لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمْؤِهِ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Ќе ви ги испосечам рацете ваши, сосем сигурно, и нозете ваши, вкрстени одзади а потоа сите ќе ве распнам.”

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِمَّنْ خَلْفِ

ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Оние рекоа: “Ние, навистина, се управуваме кон Господарот наш!”

126. Ти ни замеруваш заради тоа што поверувавме во знаменијата од Господарот наш кои, секако, ни дојдоа. Господаре наш, дај ни трпеливост и овозможи ни да умреме како Послушни.”

127. И големците меѓу народот фараонов, рекоа: “Ќе го оставите ли Муса и народот негов да сеат безредие на земјата, и да ве остави тебе и божествата твои?” Рече: “Ќе ги испотпеам синовите нивни, а ќе ги оставам во живот ќерките нивни зашто, навистина, нашата моќ е над нивната.”

128. И Муса му рече на народот свој: “Барајте помош од Аллах и бидете трпеливи. Земјата, навистина е - Аллахова! Со посак Свој, од робовите Негови, ја наследуваат: награда е за богобојазливите!”

129. Оние рекоа: “Бевме прогнувани и пред да ни дојдеш и по доаѓањето твое.” Он рече: “Господарот ваш, можеби, ќе го уништи непријателот ваш и ќе ве постави за халифи на земјата па тогаш ќе види како работите!”

130. И Ние семејството фараоново, секако, го казнувавме со години и му ги скратувавме плодовите за да се сеќаваат.

131. Па, кога ќе им дојдеше добро, зборуваа: “Ова е за нас,” а

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا نُنْفِئُكُمْ بِمَالِ آلِئَامِنَا يَا أَيُّهَا رَبَّنَا الْمَاجَاءُ تَنَاءُ
رَبَّنَا أَفَرَحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأَمِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْدَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ
لِيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ
سَنُقِيلُ أَسْبَابَهُمْ وَنُنَزِّلُ مِنْ سَمَاءٍ مَّاءً فَنُغَوِّقُهُمْ
فِيهِمْ رُوحًا ﴿١٢٧﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فإِذَا
مَآجِنُنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهَيِّئَ لَكُمْ
عُدَّةَكُمْ وَيَسَخَّرَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فِيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ
مِنَ الزَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ

ако им се случеше зло, даваа знак на Муса и на оние со него. Но, навистина, предзнаците нивни се кај Аллах. Меѓутоа, мнозинството од нив не знаат!

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ آكَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

132. И оние рекоа: “И со колку било знаменија да ни дојдеш за да не маѓепсаш ние нема да ти веруваме.”

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا يَخْنُكَ يَوْمَئِذٍ ﴿١٣٢﴾

133. И тогаш Ние им испративме и поплава и скакулци, и вошки, и жаби, и крв - знаменија потенко изложувани. Па, се дуваа и беа народ силнички.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَاءَ أَيُّهُمُ مَفْضَلَتْ فَأَسْتَكَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا تُحْرِمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. А кога ќе им се случеше казна, зборуваа: “О Муса, повикај го за нас Господарот твој по воспоставениот договор со тебе. А доколку ја отстраниш од нас казната ќе ти веруваме, секако, и ќе ги испратиме со тебе синовите Израилови.”

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يَا عَاهِدٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِنُؤْمِنَ لَكَ وَلَقَدْ سَلْنَاكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

135. И бидејќи Ние ја отстранивме казната од нив до рок до кој можат да издржат, - оние веднаш го раскинаа договорот.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِقَاؤِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾

136. Ние им се одмаздивме, тогаш, со тоа што в море ги потопивме зашто оние, навистина, ги сметаа за лажни знаменијата Наши и ги занемаруваа.

فَأَنقَضْنَا بِرِيحٍ مِّنْهُمُ فَأَعْرَفْتَهُمْ فِي الْيَوْمِ بِآيَاتِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنَّا غَفِيلِينَ ﴿١٣٦﴾

137. А на луѓето кои беа веќе истоштени Ние им ги оставивме во наследство источните и

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمغربِهَا الَّذِي بَدَّلْنَا فِيهَا

западните делови на земјата: ги благословивме. И се исполни убавиот збор на Господарот твој за децата Израилови, зашто беа трпеливи. И Ние го поравнивме со земја она што го градеше фараонот и народот негов, и она што го сидаа.

138. А синовите Израилови Ние ги поминавме преку море. И така најдоа на луѓе оддадени на киповите нивни. Рекоа: “О Муса, направи ни божество како што е божеството нивно!” Рече: “Виесте, навистина, луѓе незнаенковците!”

139. И ќе биде уништено она врз што се потпираат, навистина! И ќе биде ништожно она што го работеа, сигурно!

140. Рече: “Покрај Аллах ли барате друг бог? Он ве одликува над луѓето!”

141. И кога Ние ве избавивме од семејството фараоново кое постојано ви определуваше казна пакосна, убивајќи ги вашите синови, а, оставајќи ги во живот вашите ќерки... во тоа, ете, имавте, од Господарот ваш, беља голема!

142. И Ние му ветивме на Муса триесетноќна средба, и додадовме уште десет, па станаа

وَتَمَّتْ كَيْمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
يَمَاصِرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ. وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ فَنَافَا عَلَىٰ قَوْمِ
يَعْكُومَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ قَالُوا يَا مَوْسَىٰ
اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجَاهِلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هُنَالِكَ مَتَرًا مَاهُمْ فِيهِ وَيَطِلُّ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَيْكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَصَلِّكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَخْبَيْنَاكُمْ مِنْ مَالِ فِرْعَوْنَ
يَسْؤُمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقُولُونَ أَبْنَاءُكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَمَنْ مِيقَاتِ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ

четириесет за да се исполни часот за средбата определен: со Господарот негов. И Муса му рече на братот Харун: “Биди мој наследник, за народот мој! Воспоставувај ред! И не следи го патот на безредниците!”

143. И бидејќи Муса дојде во часот Наш определен, во кој Господарот зборуваше со него, рече: “О Господаре мој, покажи ми се да Те видам!” Рече: “Никогаш нема да Ме видиш! Но, погледни го ридот. Ако остане тука каде што е - ќе Ме видиш. И бидејќи Господарот негов му се предочи на ридот и Он го здроби ридот а Муса се онесвести. И штом дојде при свест, рече: “Славен биди, покајувањето Тебе Ти го упатувам и јас сум прв меѓу верниците!”

144. Аллах рече: “О Муса, Јас, навистина, те одликував над луѓето и со пратенијата Мои и со Зборот Мој. Па, прифати го она што ти го дадов и биди меѓу благодарните!

145. И Ние на плочите му напишавме ука за сè и потенко објаснување за сè. Прифати го, тогаш, со волја и наредувај му на народот твој, така што ќе ги прифати на најдобар начин; и ќе им го покажам Домот на расипаните.

مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلَقْنِي فِي قَوْمِي
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ
فَلَمَّا جَعَلْنَا رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
مُوسَى صَوْعًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ
بُتُّ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يَمْوَسَّىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلِمَةٍ فُحِّدْ مَاءَ آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْطَافِ مِن كُلِّ شَيْءٍ
مُّوعِدًا وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَحُذِّهِنَّ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا حُذُّوْا بِأَحْسَنِ مَا سَأَوْا بِكُمْ
دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

146. Ќе ги одвратам од знаменијата Мои оние кои бесправно се дуваат по земјата. И секое знамение да го видат во него не ќе веруваат. Ако го видат патот вистински не ќе го прифатат. А ако, пак, го видат патот лош го прифаќаат. Ете, тоа заради што ги сметаа за лажни знаменијата Наши и што ги занемаруваа.

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كَلِمَةَ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرِّفْقِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

147. Оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши и Средбата на Денот ахиретски... ќе пропаднат делата нивни. Ќе бидат ли наградени поинаку отколку што работеа?

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَاطَتِ أَعْيُنُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

148. И народот на Муса по него од накитот негов направи теле отелотворено кое рикаше. Не гледаат ли дека тоа, навистина, не им зборува и дека не ги упатува по Патот? Прифатија теле и беа неверници!

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ عِجَلًا
جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ لَّا يُرَوُّوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَّا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

149. И бидејќи се покајаа и видоа дека скршнаа во заблуда, рекоа: “Да не ни се смилуваше Господарот наш и да не ни простеше ќе бевме меѓу поразените, секако!”

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

150. И бидејќи Муса се врати кај народот свој, лут и ожалостен, рече: “Е, колку лошо ме наследивте во отсаството мое! Нели побрзавте со наредбата од Господарот ваш?” Ги расфрла

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا
خَلَقْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَاللَّيْلِ
الْأَلْوَابِحُ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ بِآيَاتِ اللَّهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ
إِن الْقَوْمَ اسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي

плочите и го фати за коса брата си, тегнејќи го кон себе. И му рече: “Сине од мајка ми, народот ме сметаше слаб и само што не ме убија. Не понижувај ме заедно со непријателите и не изедначувај ме со народот невернички!”

151. Муса рече: “Господаре мој, прости ни, мене и на брат ми и воведи нè во милоста Твоја. Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!”

152. На оние кои го прифатија телето ќе ги стигне лутината од Господарот и понижување во животот на овој свет. Ете, така Ние ги казнуваме оние кои лаги измислуваат!

153. Оние кои работеа зли дела и кои потоа се покајаа и кои веруваа... Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

154. И бидејќи лутината на Муса попушти ги зеде плочите на кои беа впишани и Патоказот и Милоста за оние кои, секако, се плашат од Господарот свој.

155. И Муса одбра од својот народ седумдесет луѓе за составокот со Нас. И бидејќи ги шибна земјотрес, тој рече: “О Господаре мој, да посакаше ќе ги

فَلَا تُشْمِتْ بِكَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْرِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا
فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَبْنَا لَهُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا
وَأَسْأَلُوا أَن رَّبِّكَ مِن بَعْدِهَا فَغُفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ
وَفِي نُشْحِبِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ
لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَأَخْبَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ
مِّن قَبْلِ وَائْتَى أَهْلَهُمْ كَمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ

уништеше од порано. И мене, исто така. Зарем ќе не казниш за она што го направија од нас оние кои се безумници? Тоа, секако, е искушение од Тебе, со кое скршнуваш од патот вистински кого сакаш и упатуваш по патот вистински кого сакаш. Ти си наш Заштитник; прости ни и смилувај ни се! Меѓу простувачите Ти си Најдоброит!

156. И впиши за нас на овој свет добро а добро и на Ахирет. Ние, секако, бевме упатени кон Тебе.” А Он рече: “Казната Моја го снајдува оној кого Јас сакам, а милоста Моја ги опфаќа сите нешта. Тоа ќе им го впишам на оние кои се богобојазливи, и кои зеќат даваат и кои во ајетите Наши веруваат,

157. оние кои го следат гласникот пејгамбер, кој не знае да пишува и да чита, кого го наоѓаат заведен кај нив - и во Теврат и во Инџил - и кој им наредува добро и кој им забранува зло, и кој им ги дозволува добрите јадења, а им ги забранува нечистите, и кој ги ослободува од товарот свој и од прангите кои се врз нив; и оние кои му веруваат, и кои го поддржуваат, и кои го помагаат, и кои го следат него и објавената

أَنْتَ وَلِيُّنَا فَأَعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْعَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

﴿١٥٦﴾ وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا مُّهِتُونَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ
مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَسَأَلْتَهُمُ الَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٧﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي
يَجِدُونَهُ مَكْنُوزًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَإِلَّا نُجِيلُ بِأَمْرِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَتْلَوْهُمُ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِثُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّزُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ
مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

му светлина... токму, спасените се!

158. Кажите: “О луѓе, јас сум, навистина, пејгамбер ваш - за сите; власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Нема друг бог освен Него. Он оживува и Он усмртува! Верувајте и во Аллах и во гласникот пејгамбер Негов, кој не знае ни да чита ни да пишува, кој верува и во Аллах и во Зборот Негов и - следете го за да бидете упатени!”

159. И меѓу народот на Муса имаше заедница која кон вистината упатуваше и со неа праведно постапуваше.

160. И Ние ги раздробивме во дванаесет племиња и дружини, и на Муса му вдахнавме кога народот негов побара од него да се напише вода: “Удри со стапот твој на карпата!” И тогаш од неа потекоа дванаесет извори. Секоја дружина го знаеше поилото свое. И Ние од облак врз нив сенки соборувавме и препелици и мани им испраќавме. Јадете од доброта со кои ве снабдевме. И нам зулум не ни направија туку самите себеси зулум си направија!

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ. وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ، أَنِ اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ
أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَنَمَ وَأَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَى كُلُّ أَمْنٍ طَيِّبَاتٍ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. И кога им беше речено: “Станувајте во оваа населба и јадете во неа од каде сакате, и кажете: “Прошка!” - и низ вратата влезете ничкум: ќе ви ги простам гревовите ваши, а на добротинителите ќе им ги зголемиме делата!

وَإِذ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَعِيدٌ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

162. Па, оние од нив кои направија зулум, го променија говорот: поинаку од она што им беше кажано и, бидејќи зулум правеа, од небо Ние казна им спуштивме.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْرَاءً مِنَ السَّمَاءِ يَمَازِكُونَا يُظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

163. И прашај ги за населбата која беше сместена крај море, кога за сабота грешеа. Тој ден кога празнуваа им доагаа рибите нивни, очигледно, а тој ден кога не празнуваа, не им доагаа. Ете, така Ние ги испробавме затоа што расипнички се однесуваа.

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَّائُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا تَأْتِيهِمْ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ يَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

164. И кога една заедница меѓу нив рече: “Зошто советувате народ кого ќе го уништи Аллах или кого ќе го казни со силна казна?” Рекоа: “За да имаме оправдување кај Господарот ваш и да бидат богобојазливи!”

وَإِذ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ يَعْطُونَ قَوْمًا أَلْفَهُ مَهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةُ إِلَى رَبِّكُمْ وَعَلَاهُمْ يَنْقُورٌ ﴿١٦٤﴾

165. И бидејќи го забораваја она со што беа опоменувани оние кои забрануваа зло Ние ги избавивме, а ги казнивме оние кои зулум правеа со силна казна затоа што расипнички се однесуваа.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَبْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِقَابِ رَبِّهِمْ يَمَازِكُونَا يُفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. И бидејќи не се потчинија на она што им беше забрането, Ние им рековме: “Бидете мајмуни презрени!”

فَلَمَّا عَتَا رَعْنَ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾

167. И кога Господарот твој возгласи дека до Денот суден ќе им испрати, сосем сигурно, некој кој ќе ги мачи со казна најтешка. Господарот твој, навистина, е брз Казнувач и Он, секако, е Простувач и Сомилосен!

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ مِنَ يَوْمِهِمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنْ رَبُّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَمَغْفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٧﴾

168. И Ние нив ги раздробивме во заедници на земјата. Меѓу нив имаше и добри луѓе и лоши луѓе. Ги испробавме и со добри и со лоши работи за да се вратат!

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَسْمَاءً مِنْهُمْ أَصْلِحُوا وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾

169. По нив, тогаш, се редеа поколенија кои ја наследуваат Книгата собирајќи ги безвредните работи на овој свет и говорејќи: “Ќе ни биде просто.” И ако им дојдат нешта што се на нив слични ќе ги земаат. Не е ли прифатен од нив Договорот од Книгата, за Аллах да зборуваат само вистина и да го проучуваат она што е во неа? Куката ахиретска е подобра за богобојазливите. Нема ли да се вразумите!?

فَخَلَفَ مِنْ بَآدِيهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَابِ الْأَخْرَجَهُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

170. Оние кои цврсто се придржуваат кон Книгата и кои намаз извршуваат... Ние, навистина, не ќе ја пренебрегнеме наградата на добрите!

171. И кога Ние над нив подигнавме планина како да е облак, и кога помислија дека ќе се сруши врз нив: “Прифатете го одлучно она што ви го дадовме и сетете се на она што е во него за да бидете богобојазливи!”

172. И кога Господарот твој од синовите Адемови го изведе потомството нивно - од плеќите нивни - и кога побара од нив да посведочат против себе: “Нели сум јас Господарот ваш?” Рекоа: “Како да не, сведочиме!” - за да не речат на Денот суден: “Ние за ова, навистина, не бевме во тек!”

173. Или да не речете: “Предците наши, пред нас, здруженик му припишуваа на Аллах, а ние сме само поколение нивно, навистина! Ќе не упропастиш ли за она што го работеа лашковците?”

174. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за да се вратат.

175. И кажи им го споменот од оној што му ги дадовме знаменијата Наши па се повлече од

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نُنْصِبُ أَجْرَ الْمُصَلِّينَ ﴿١٧٠﴾

﴿١٧١﴾ وَإِذْ نُنْفِئْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَن هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

нив; и, го следеше Шејтанот и беше меѓу скршнатите!

176. И да сакавме Ние со знаменијата ќе го извишевме, но тој се прикова за земјата и ја следеше страста. Примерот негов е како пример на куче. Ако го истераш ќе го исплази јазикот, а ако го оставиш и тогаш ќе го исплази јазикот. Ете, таков е примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши. Кажувај ги кажувањата за да размислуваат.

177. Е, само колку е лош примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши! Самите себеси зулум си направија.

178. Од Аллах упатениот е - упатен, а од Аллах во заблуда скршнатите...па, тие се, токму, поразените!

179. Ние создадовме и цинови многу и луѓе многу за Цехеннемот: имаат срца, но со нив не разбираат, имаат очи, но со нив не гледаат, имаат уши, но со нив не слушаат, - како добиток се, рамнодушни се!

180. Најубавите имиња се - Аллаховите! И со нив молете Му

مِنَ الْغَاوِبِ ﴿١٧٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهَا وَلَكِنَّهَا أَخْلَدَتْ
إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَشَاطِرٌ مِّثْلُ
الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثُ
أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فَاصْصَلْ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا يَا أَيُّهَا
وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٩﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا
وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلَّغْنَا
أَصْلَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ

се! Оставете ги оние што ги пренебрегнуваат имињата Негови. Ќе бидат казнети за она што го работеа.

181. А меѓу оние кои Ние ги создадовме има дружина...кон вис-тината упатуваат и според неа праведно постапуваат.

182. На оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши постапно, од кај што не знаат, кон пропаст ќе ги туркаме.

183. И Јас ќе им определам рок. Итрината Моја е цврста, навистина!

184. Не размислуваат ли? Другарот нивни не е безумник. Он е само опоменувач јасен!

185. Не гледаш ли во Земјата и во небесата и во она што го има создадено Аллах дека можеби им се приближува крајот нивни? Тогаш во кој говор по него веруваат!?

186. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда никој не може да го упати. И ги пушта да талкаат во неверието нивно.

187. Те прашуваат за Часот: “Кога ќе се случи?” Кажува: “Знаењето за тоа, навистина, е кај

يَلْحُدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

وَأَمَلِ لَهُمْ آيَاتٍ كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

أُولَئِكَ يَنْفَكُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٥﴾

أُولَئِكَ يَنْظُرُوا فِي مَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ، وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرُّسُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّسُهَا لَوْفِيهَا إِلَّا هُوَ يُنْقَلُ فِي السَّمَوَاتِ

Господарот мој. Само Он времето негово ќе го обелодени. Тежок ќе биде тој за Земјата и за небесата. Ќе ви дојде одненадеж.” Те прашуваат за него како ти да го криеш знаењето за тоа. Кажи: “Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, но мнозинството на луѓето не знаат.”

188. Кажи: “Не сум моќен за себе ни да си наштетам ни да си користам, освен она што Аллах го сака. Кога би ја знаел тајната би ги зголемил добрата и не би ме нашло зло. Јас сум само радосник и опоменувач за луѓето кои веруваат.”

189. Он е Оној кој ве создаде од еден човек и од него, исто така, создаде сопруга за да тој најде смирна во неа. Бидејќи ја прегрна понесе лесен товар, и го носеше, и бидејќи му олесни, Му се помолија на Аллах, Господарот нивни: “Ако ни дадеш добро ќе бидеме потомок меѓу благодарните, навистина!”

190. И бидејќи им даде потомок добар му припишаа здруженици во она што им го даде. Та, Аллах е над она што Му го здружуваат!

191. Го здружуваат ли она што ништо не создава - а тие се создадени,

192. и кои не можат да им помогнат а ниту самите себеси да си помогнат?

وَالْأَرْضُ لَأَتْأْتِيكُمْ إِلَّا بِغَنَةٍ يُسْتَؤْنَكُمْ بِأَنَّكُمْ حَتْفَىٰ
عَتَبًا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَجَعَلَ
مِثْلَ نَوَاحِيهَا لِلنَّاسِ لِيَأْتِيَهُمْ فَيَقْسِمَ بِهَا
حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَفَلَتْ
دَعَا اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتِنَا صَاحِبًا وَنَحْنُ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَاحِبًا جَمَلًا لَهُ شُرَكَاءُ فِيمَا
آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. А ако ги повикаш кон Патоказот не ќе те следат. За нив е сеедно дали ќе ги повикувате или, пак, ќе си молчете.

194. Оние кон кои молба упатувате, а не кон Аллах, се робови слични вам, навистина! Па, повикувајте ги и, ако сте искрени, ќе ви се освијат ли?

195. Имаат ли нозе со кои одат? Или раце со кои фаќаат? Или очи со кои гледаат? Или уши со кои слушаат? Кажу: “Повикајте ги здружениците ваши кои му ги здружувате на Аллах, и лукаво поставете се против мене, но немојте да не очекувате!

196. Заштитникот мој е - Аллах! Он објави Книга и Он ги штити добрите.”

197. А оние кои упатуваат молба на друг а не на Аллах не ќе им помогнат а ниту себеси ќе си помогнат.

198. А ако ги повикаш кон Патоказот - не слушаат! Ги гледаш како те гледаат, но не гледаат!

199. Биди умерен! Наредувај добро и избегнувај ги незнаенковците!

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْمَدَىٰ لَا يَسْمَعُوا سَوَاءَ عَلَيْهِمْ
أَدْعَوْتَهُمْ أَمْ أَسْرَضْتُمُوهُمْ ﴿١٩٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْتَطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ
فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

إِنِّي وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْمَدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

200. И ако Шејтанот настојува да те насочи кон зло, тогаш, побарај прибежиште кај Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

201. Кога дружините шејтански ќе ги допрат, богобојазливите се сеќават на Аллах и тогаш гледат вистински!

202. Браќата нивни шејтански ги туркаат во заблуда. По тоа не доаѓаат при себе.

203. А ако не им донесеш ајет, зборуваат: “Зошто ти не го измислуваш?” Кажувај: “Јас го следам само она што ми се објавува од Господарот мој. Ова се очигледности од Господарот ваш, и Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат.

204. И кога Кур’анот ќе се чита гласно, слушајте го и не зборувајте за да ви се смилува!”

205. И споменувај го Господарот твој во себе, со страхопочит и скришно, безгласно, и наутро и приквечерина, и не биди меѓу рамнодушните.

206. Оние кои се во близината на Господарот твој, навистина, не се двоумат да прават ибадет, Го величаат и на сејде Му паѓаат.

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

لَا تَدْرِي أَيُّ الذَّيْبِ يَنْقُورُوا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُفْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

وَإِذَا لَمْ تَأْتِيَهُمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْتِنَاهُمْ
بِقُلُوبِنَا أَلَمْ نَأْتِجْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّهِ هَذَا بَصَائِرُ
مِن رَّبِّكَمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَإِذْ كَرَّرْنَاكَ فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاعِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْبُحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

ЕЛ-ЕНФАЛ (Плен) VIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Те прашуваат за пленот. Кажите: “Пленот е од Аллах и од пејгамберот. Па, плашете се од Аллах. Средете ги односите еднисодруги. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов ако сте верници!”

2. Да, верници се оние кои, ако се спомене Аллах, треперат срцата нивни, а ако им се кажуваат ајетите Негови им се зголемува иманот и се потпираат врз Господарот свој,

3. оние кои намаз извршуваат и кои од нафаката Наша делат.

4. Верници се тие вистински. За нив има степени кај Господарот, и прошка и нафака благородна.

5. Како што те изведе Господарот твој од домот твој исправно. И една дружина меѓу верниците тоа го презираше!

6. Расправаа со тебе за Вистината по очигледноста нејзина - ете, како да се туркаат во смрт очигледна, а, токму, гледаат!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ، رَأَوْهُمْ يُسْتَأْذِنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَادِرُونَ ﴿٥﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

7. И кога Аллах ќе ви вети една од двете дружини дека е ваша вие, навистина, посакувате ненаоружената да биде ваша. Аллах посакува да се овистини вистината со зборовите Негови и да се пресечат корените на неверниците:

8. да ја овистини вистината а да ја уништи неvistината, па макар тоа го мразеле силниците!

9. Кога баравте помош од Господарот ваш, Он ви се осва. Јас, навистина, ве поддржав со илјада мелеки кои доаѓаа едни-задруги.

10. Аллах тоа го направи само да ве зарадува и во тоа да ги смирете срцата ваши. Помошта е само кај Аллах. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

11. И кога Он ви одреди лесен сон да ве обземе, да ве заштити од Своја страна, и кога ви спушти од небо вода за да ве очисти со неа и да ја отстрани од вас нечистотијата шејтанска и да ги поврзе срцата ваши и да ги зацврсти стапалките...

12. и кога Господарот твој им вдахна на мелеките: “Јас сум, навистина, со вас: бодрете ги, тогаш, оние кои веруваат.” Во

وَأَذْبَعِدْكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنهَذَا لَكُمْ
وَتَوَدُّونَ أَنْ عَرَّذَاتِ الشُّوْكَةَ تَكُونُ
لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقَطَّ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧﴾

يُحِقُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي
مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿٩﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَيُنظِمْنَ بِهِ قُلُوبَكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّا اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُطَهِّرُكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْسَ الشَّيْطٰنِ وَيُرِيْطُ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيَسِّتُ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتِيوَاتُ
الَّذِيْنَ آمَنُوْا سَأْتِيْ فِي قُلُوبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

срцата на оние кои не веруваат ќе фрлам страв. Па, удирајте ги по вратовите и по прстите!

13. Заради противењето нивно и на Аллах и на пејгамберот Негов. А оној кој се противи на Аллах и на пејгамберот Негов - та, Аллах е Силен Казнувач!

14. Ете, така ви е. Искусете ја казната, а за неверниците, навистина, има казна огнена.

15. О верници, кога ќе се справите со оние кои не веруваат, кои доаѓаат во редови, тогаш, не вртете ги плеките!

16. Оној кој ќе побегне тогаш, освен оној кој привидно бега за да се врати во борба, или кој се придржува на друга дружина, секако, се враќа со лутината Аллахова и Џехенмот е - престојувалиштето негово! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

17. И вие не ги убивавте, туку Аллах ги убиваше. И кога фрлаше ти не фрлаше, туку Аллах фрлаше за да ги испроба верниците со искушение убаво. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

18. Ете, така ви е. Аллах, навистина, чини да венат сплетките на неверниците!

الرَّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ
كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَاكْرَبِ اللَّهُ شَدِيدَ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

ذَلِكَ كُمْ فَذُوقُوا وَآتِ الْكٰفِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيَسْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
زَحٰفًا فَلَا تَوَلُّوهُمْ ءَلَدْبَارِ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُمْرَةً ۖ ءَلَا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالِ
ءَأُوْمَتِحِ ۖ ءَلِإِلٰٓئِةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبِ
رَبِّكَ ءَللَّهِ وَمَا وَنٰهُ جَهَنَّمَ وَيَلَسُ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَنْ يَكُ ءَللَّهِ فَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ
إِذْ رَمَيْتَ وَلَنْ يَكُ ءَللَّهِ رَمِيٌّ
وَلِيَسْبِيِ الْمُوْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
إِنَّ ءَللَّهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨﴾

ذَلِكَ كُمْ وَآتِ ءَللَّهِ مُوْهِنٌ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

19. Ако баравте да победите па, ете, победата ви дојде. А ако прекинете - та, тоа е подобро за вас. А ако, пак, се вратите и Ние ќе се вратиме. Дружината ваша во ништо не ќе ви користи и без оглед на бројот. Аллах, навистина, е со верниците!

20. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. И не вртете Му ги плеките. Вие, токму, слушате!

21. И не бидете како оние кои зборуваа: “Слушаме,” а, всушност, не слушаат

22. зашто најлоши битија кај Аллах, навистина, се оние кои се глупонеми, оние кои ништо не сфаќаат.

23. А Аллах да знаеше дека кај нив има некакво добро Он ќе ги натераше да слушаат. А да ги натераше да слушаат пак ќе ги свртат плеките зашто тие, секако, рамнодушни се и онака.

24. О верници, освијте се на Аллах и на пејгамберот Негов кога ве повикуваат зашто тоа ќе ве заживее. Знајте дека Аллах, навистина, се вмешува меѓу човекот и срцето негово и дека, секако, кај Него ќе се зберете.

إِنْ تَسْتَفِيدُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَأِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوْا نَعُدُّ^ط
وَلَنْ نُنْفِقَ عَنْكُمْ فَمَنْ تَكْفُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا أَعْتَهُ وَأَسْرَهُ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

25. И чувајте се од сплетки кои ќе ги погодат само оние меѓу вас кои зулум направија. И знајте дека Аллах, навистина, е Силен Казнувач!

وَأَذِقُوا فِتْنَةَ لَأُضْيَبِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

26. И сетете се кога бевте малкумина, кога ве сметаа за слаби, плашејќи се да не ве фатат луѓето и кога Он, со помошта Своја, ве поддржа и ве зајакна, и ве снабде со добра за да бидете благодарни.

وَأَذِكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوَانِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ يُضْرِبُونَ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. О верници, не изневерувајте Го Аллаха и пејгамберот Негов, и аманетот ваш еднисо други не изневерувајте го. Вие, секако, знаете!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Знајте дека, навистина, имотот ваш и децата ваши се искушение и дека, секако, кај Аллах има награда голема.

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ فَتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. О верници, ако се плашите од Аллах ќе ве оспособи да просудувате што е добро а што е зло, и ќе ги занемари злите постапки ваши, и ќе ви прости. Аллах поседува добротија голема!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

30. И кога неверниците ти правеа сплетки за да те затворат или да те убијат или да те истераат... Правеа сплетки а

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينِ ﴿٣٠﴾

Аллах ги отстрани. Аллах е нај-добар во тоа!

31. И кога им се кажувани ајетите Наши, рекоа: “Слушнавме веќе и, да посакаме, ќе кажуваме слично на тоа; ова се само прикаски на поколенијата одамнешни.”

32. И кога рекоа: “Господаре, ако е ова вистина од Тебе, спушти ни, тогаш, камења од небо место дожд или дај ни казна болна.”

33. Аллах не ги казнува во присуство твое. Аллах не е казнувач нивни - оние, всушност, бараат прошка.

34. Казнувањето нивно од Аллах е оправдано зашто оние оддалечуваат други од Месцидил Харам и не се заштитници Негови. Заштитниците негови се богобојазливи, но мнозинството од нив не знаат.

35. Намазот нивни во Месцидул Харам е само дрдореење и плескање. Пробајте ја, тогаш, казната затоа што не веруваате!

36. Оние кои не веруваат, навистина, го трошат имотот свој за да одвркаат од Аллаховиот пат. Та, ќе го потрошат и ќе

وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا فَأَلْوَانَهُمْ إِسْمِعْنَا
لَوْ أَنَّهَا لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنَّا لَأَسْطِيرُ الْأُولَىٰ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ آتِنَا بَعْدَ آبِئِرِ ﴿٣٢﴾

وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
وَمَا كَانَتْ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ آلِيَاءُ يَتَّبِعُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
إِن أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُشْكُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً
وَتَضْيِئَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

зажалат и на крај ќе изгубат. Оние кои не веруваат во Џехеннемот ќе се зберат:

37. за Аллах да го оддели доброто од злото и Он злото нивно да го напласти единадруги па да ги натрупа сите и да ги фрли во Џехеннемот! Онаквите се, токму, поразени!

38. Кажи им на оние кои не веруваат дека ако престанат ќе им биде простено она што поминало, а ако, пак, се вратат... та, искуството на одамнешните поколенија е познато.

39. И борете се против нив сè додека го снема сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде присутна. А ако престанат... та, Аллах го гледа она што го работат,

40. а ако ги свртат плеќите, знајте дека Аллах, навистина, е Заштитник ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он и само колку добар Поддржник е Он!

41. И знајте дека, навистина, од она што ќе го заплените во борба, тогаш, една петина му припаѓа на Аллах и на пејгамберот, и на роднината негова, и на јетимите и на сиромашните, и на патниците доколку верувате во

يُحْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَعْمَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآذٍ سَلْفٍ إِنْ يَتُوبُوا فَقَدْ مَحَّضْتُ سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّهُنَّ أَفْوَابُ اللَّهِ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِصَيْرٍ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰئِكُمْ يَعْمَلُ الْمَوَلٰئِ وَيَعْمَلُ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰنِ وَالْيَتٰمٰنِ وَالْمَسْكِيْنِ وَآبِئِن السَّبِيْلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقٰنِ يَوْمَ الْفٰتِحِ الْجَمْعٰنِ وَاللَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

Аллах и во она што е објавено до робот Наш, и во денот во кој се одделија вистината и невести-ната, во денот во кој се судрија две војски. А Allah е Кадар за сè!

42. Кога вие бевте во падината поблиска, а оние во падината подалечна, а караванот беше многу подолу од вас: а ако се договоревте немаше да се договорете за времето на судирот, но Allah ја определи наредбата која стана делотворна: да пропадне оној кој што треба да пропадне за да му биде јасно, а да остане во живот оној кој што треба да остане во живот за да му биде јасно. Allah, навистина, е Слушач и Гледач!

43. Кога Allah во сон ти покажа дека се малку, а да ви покажевме дека се многу, ќе изгубевте и ќе се каравте, но Allah, ете, донесе спас. Он, навистина, го знае она што е во градите!

44. И кога се соочивте Он во очите ваши, смалувајќи ги, ги прикажа малку за Allah да ја определи наредбата која се изврши. Кон Allah работите се враќаат!

45. О верници, кога ќе се судрите со некоја чета, бидете

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى
وَالرَّكْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضَى اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنْ بَيْنَتِهِ وَيُحْيِي مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَتِهِ وَإِلَى اللَّهِ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَيْدًا لَفُشِنَتْهُ وَلِلنَّازِعِينَ
فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُتِلُوا فَتُؤْتَوْنَ

цврсти и споменувајте Го Аллаха многу за да се спасите!

46. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов; не карајте се еднисо други зашто ќе ослабнете и ќе ви исчезне моќта. Бидете трпеливи! Аллах, навистина, е со трпеливите!

47. И не бидете како оние кои излегоа од домовите свои горделиво, очигледно пред луѓето, а кои, всушност, одвраќаат од Аллаховиот пат. Аллах го опфаќа она што го работат!

48. И кога Шејтанот им ги разубави делата нивни, рекоа: “Денес никој меѓу луѓето не може да ве победи зашто јас сум заштитникот ваш!” И бидејќи две чети се сретнаа очи в очи Шејтанот се повлече по стапалките свои, и рече: “Да, јас сум далеку од вас и јас, навистина, го гледам она што вие не го гледате, и да, јас стравувам од Аллах! Аллах е Силен Казнувач!”

49. Кога дволичните и оние во чиј срца има болештина зборуваа: “Нив верата нивна ги измами.” А оној кој ќе се потпре врз Аллах ... па, Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٥﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا يَتَّبِعُونَ
وَيَذْهَبَ بِرِجْزِكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا
وَرِفَاءً أَلْفَايِسٍ وَيُصَدِّقُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٧﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ وَقَالَ لَأَغْلِبَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ يَوْمِ الْتَأْيِسِ وَإِنِّي جَارٌ
لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآءَ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ
وَقَالَ إِنِّي بريءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ غَرَّهَتُوهُمَا وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
فَاتَّبَعَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

50. Е, само да видиш кога мелеките на оние кои не веруваа како ќе им ги земаат душите, удирајќи ги по лицата нивни и по плеќите нивни: “Искусете ја казната огнена!

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ
وَذُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

51. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши. А Аллах, навистина, не е зулумќар кон робовите!”

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

52. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние кои беа пред нив. Не веруваа во знаменијата на Аллах... па, Аллах ги казни заради гревовите нивни. Аллах, навистина, е Јак, Силен Казнувач!

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِعَايَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

53. Бидејќи е така, Аллах, навистина, не го менува благодатот кој го подари на луѓето сè додека оние не се изменат самите себеси. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّصْمَهُ أَنْتُمْ عَلَيْهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَقٌّ يُضْرَبُونَ ۗ مَا يَأْتِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние што беа пред нив. Ги сметаа за лажни знаменијата од Господарот свој, па Ние ги уништивме заради гревовите нивни и го потопивме семејството фараоново. Сите беа зулумќари!

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۗ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

55. Најлошите суштества кај Аллах се оние кои пренебрегнуваат; тогаш, оние кои не веруваат,

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

56. оние со кои ти склучи договор па, потоа, го кршат договорот свој секојпат, оние не се богобојазливи.

57. А ако се судриш со нив во борба, тогаш, истерај ги за да се сетат оние по нив.

58. А ако, пак, се плашиш да не те издаде народот, тогаш, врати им на ист начин. Аллах, навистина, не ги љуби предавниците!

59. Нека неверниците, секако, не сметаат дека ќе ја избегнат казната. Оние, навистина, не можат да ја избегнат казната Негова!

60. Подгответе против нив моќ која можете да ја смогнете, и коњи за војна со што ќе ги заплашите и непријателот на Аллах и непријателот ваш и други освен нив. Вие не ги знаете, а Аллах ги знае. А она што ќе го поделите на Аллаховиот пат ќе ви се надополни и нема да ви се направи зло!

61. А ако се наклонети кон мир па, и ти биди наклонет кон мир, и потпри се врз Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

62. А ако посакуваат да те измамат... па, за тебе доволен е

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُصُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

فَمَا تَتَقِفُنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَنْكَرُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا خِفَافَاتٍ مِنْ قَوْمٍ خِيفَانَهُ فَأَيُّ الْيَوْمِ
عَلَى سَوَاءٍ إِنْ أَلَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاقِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَا يُحْسِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا بِأَيْمَانِهِمْ
لَا يَعْمُرُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ. عَدَّ اللَّهُ
وَعَدَّوَكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ

Аллах. Он те крепи со помошта
Своја а и со верниците!

63. И Он ги спои срцата нивни.
И сè што е на земјата да го
потрошиш не би ги споил срцата
нивни, но Аллах нив ги спои. Он,
навистина, е Силен и Мудар!

64. О пејгамберу, Аллах ти е
Доволен и верниците кои те сле-
дат.

65. О пејгамберу, поттикнувај
ги верниците кон борба. Ако
меѓу вас има дваесет трпеливи
ќе победат двесте, а ако, пак,
меѓу вас има сто ќе победат
илјада од оние кои не веруваат
зашто оние се, навистина, луѓе
кои не сфаќаат.

66. Е, сега, Аллах ви олесни, и
Он знае дека сте, навистина,
истоштени. Па, ако меѓу вас има
сто трпеливи ќе победат двесте,
а ако, пак, меѓу вас има илјада,
ќе победат, со одобрението Ал-
лахово, две илјади. А Аллах е со
трпеливите!

67. На пејгамбер не му е
дозволено да има заробеници се
додека не извојува победа на
земјата. Вие ги посакувате доб-
рата од овој свет, а Аллах го

هُوَ الَّذِي أَيْدِيكَ يَنْصِرُونَ. وَإِلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَتَقَفْتَ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْتَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْتِهِمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٤﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّهَا قَوْمَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٦﴾

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلَّمَ أَنَّ فِيكُمْ سَعْفًا
فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُبْتَغَى
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

посакува Ахирет. Аллах е Силен и Мудар!

68. Кога не би била Одлуката на Аллах од порано во она што го земавте ќе ве погодеше казна голема, сигурно!

69. Па, јадете го она што го запленивте, што е халал убава храна. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

70. О пејгамберу, кажи им на заробениците кои се во рацете твои: “Ако Аллах види во срцата ваши добро Он ќе ви даде добро од она што ви е одземено, и Он ќе ви прости.” Аллах е Простувач и Сомилосен!

71. А ако, пак, посакаат да те изневерат па, оние и пред тоа го изневеруваа Аллаха: тогаш, Он најде начин против нив. Аллах е Зналец и Мудар!

72. Оние кои веруваа и кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... се заштитници едниадруги. А на оние кои веруваа а не се иселија во ништо не можете да бидете заштитници нивни сè додека не

تَوَلَّا كَلْبًا مِنْ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى
إِنْ يَسْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا
أَخَذْتُمْ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَدَّعِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّى يَهَاجَرُوا وَإِنْ أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ لِأَعْلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
يَمِئْتٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٢﴾

помош од вас, во верата, тогаш, должност ви е да им помогнете, но не и против народот меѓу кого и вас има договор. А Аллах го гледа она што го работите;

73. а оние кои не веруваат заштитници се едниадруги. Ако вие не постапите така на земјата ќе има и сплетка и безредие големо.

74. А оние кои веруваа, и кои се иселија, и кои се бореа на Аллаховиот пат, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... вистински се верници, навистина! За нив има и прошка и нафака благородна!

75. А оние кои веруваа по тоа, и кои се иселија, и кои се бореа со вас, секако, од вас се! А роднините, според Книгата на Аллах, поголеми заштитници се еднисодруги. Аллах, навистина, знае сè!

ЕТ-ТЕВБА (Покајание) IX

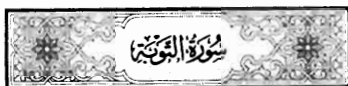
1. Опомена од страна на Аллах и од пејгамберот Негов до многубошците со кои договор склучивте!

2. “Па, патувајте по земјата четири месеци и знајте дека сте,

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ أَلَا تَفْعَلُونَ
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادًا كَبِيرًا ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَانصَرَوْا ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مَنكَرُوا ۗ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ ۗ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

بِرَاءةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ

навистина, немоќни пред Аллах. А Аллах, навистина, ќе ја открие страмотата на неверниците! “

3. Повикот од Аллах и од пејгамберот Негов до луѓето на Денот од големиот хаџ: Аллах, навистина, е далеку од многубошците, а и пејгамберот Негов. Та, ако се покаете тоа е подобро за вас а ако, пак, ги свртете плеките, знајте дека сте вие, навистина, немоќни, и зарадувај ги оние кои не веруваат со казна болна!

4. Изземајќи ги многубошците со кои склучивте договор а кои, по тоа, со ништо не го прекршија кон вас, а ниту пак некого помогнаа против вас; па, исполнете го договорот кон нив до денот за тоа определен. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

5. Па, кога светите месеци ќе поминат борете се против многубошците, каде било да ги најдете, заробувајте ги, опколувајте ги, чекајте ги во заседа од секој вид! Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, пуштете го патот нивни. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

عَمْرٍو مَعْجَزِيَّ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِيَّ الْكَافِرِينَ ﴿١﴾

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَمْرٍو مَعْجَزِيَّ اللَّهِ وَبَشِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آيَاتِهِ ﴿٢﴾

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٣﴾

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤﴾

6. А ако некој меѓу многубошците побара од тебе засолниште, тогаш, згрижи го сè додека не го слушне Аллаховиот збор, а потоа одведи го до безбедно место. Ете, тоа е заради тоа што се луѓе кои, навистина, не знаат.

7. Како да има договор меѓу многубошците и Аллах и пејгамберот Негов, освен оние кои склучија договор при Месцидул Харам. Според тоа, ако се придржуваат кон договорот со вас придржувајте се и вие кон договорот со нив. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

8. Како? Ако ве победат не го почитуваат, кога сте вие во прашање, ни договорот ни пропишаната вера. Ви се умилуваат со устите свои, а одбиваат со срцата свои. А мнозинството меѓу нив се расипани!

9. Ги заменија ајетите Аллахови за нешто што малку вреди и уште одвраќаат од Аллаховиот пат. Е, само колку е лошо она што го работат!

10. Оние не ја почитуваат, во врска со верникот, ни зиммијата

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ اتَّبِعْهُ مَأْمُومًا. ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ اسْتَقْبَلُوا
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْبَلُواكُمْ
فَأَسْتَقْبِمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا أَلَا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

اسْتَرَوْا عِبَادَتِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا أَوْلَادَهُمْ وَأَوْلَاتِكَ

ни роднината - токму, претеруваат.

11. Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, тогаш, браќа се ваши по вера. Ние ајетите потенко ги објаснуваме за луѓето кои знаат!

12. А ако по договорот свој ги прекршат заклетвите свои, и ако ја нападнат верата ваша, тогаш, борете се против водачите на неверството. Тие немаат заклетви за да престанат!

13. Не ќе се борите ли кон луѓето кои ги прекршија заклетвите нивни и кои сакаа да го истераат пејгамберот? Оние, всушност, први ве нападнаа. Се плашите ли од нив? Па, Аллах има повеќе право, ако сте верници, да се плашите од Него!

14. Борете се против нив, а Аллах ќе ги казни со рацете ваши, и ќе ги понизи, а вам ќе ви помогне против нив, и Он ќе ги излечи градите на народот вернички!

15. И грижата од срцата нивни ќе ја снема. Аллах простува кому сака. Аллах е Зналец и Мудар!

16. Или, пак, сметате ли дека ќе бидете оставени и дека Аллах не

هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١١﴾

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفُصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

وَإِن تَكُونُوا آمِنًا بِمَا عَاهَدْتُمْهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَجَنَابِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
لَأَ أَيْمَنُ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْهَوْنَ ﴿١٢﴾

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّذَرُوا آمِنَهُمْ
وَهُمْ بِلَاخِرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
بَدُوهُمُ أُولَئِكَ مَتَرُؤُا أَخْمُسُؤُهُمْ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَنَالُوهُمْ بَدُؤُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتَجَمَّرُوا
وَنَصَّرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَلِيُفِضَ صُدُورَ
قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيَذْهَبَ عَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَرْحَبِيئْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

ги знае меѓу вас оние кои се бореа и кои, освен Аллах и пејгамберот Негов и верниците, не земаа други заштитници. А Аллах е Известен за она што го работите!

17. Не им доликува на многу-боштите да градат Аллахови џамии кога оние со неверувањето сведочат против себеси? Делата нивни пропаднаа и оние во огнот за навек ќе останат.

18. Џамиите Аллахови, навистина, ги градат оние кои веруваат и во Аллах и во Денот суден, и кои намаз извршуваат, и кои зекат даваат, и кои само од Аллах стравуваат. Па, тоа се, токму, упатените!

19. Сметате ли дека поителот на хаџијата, и оној кој се грижи за Месцидул Харам е како оној кој верува во Аллах и во Денот ахиретски и кој се бори на Аллаховиот пат? Не се еднакви кај Аллах. А Аллах нема да го упати народот зулумќарски!

20. Оние кои веруваа, кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат со имотот свој и со животите свои кај Аллах се на повисок степен. Оние, токму, се победниците!

جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَلَيْسَ خِزْيَانُ دُنَى اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةِ وَاللَّهِ خَيْرٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

﴿١٧﴾ أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
يَأْتُوهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. Господарот нивни им донесува радосница: милост од Него и задоволство и бавчи со благодати постојани,

22. во нив за навек ќе останат. Кај Аллах, навистина, има награда голема.

23. О верници, не земајте ги заштитници ни бабовците ваши ни браќата ваши ако, секако, повеќе го сакаат неверувањето од верувањето. Оние кои ќе ги свртат плеќите од вас - па, зулумќари се!

24. Кажете: “Ако ви се бабовците ваши, и децата ваши, и браќата ваши, и жените ваши, и родот ваш, и имотот ваш кој го спечаливте, и трговијата за која се плашите дека ќе пропадне, и местата ваши со кои сте задоволни... помили од Аллах и од пејгамберот Негов и од борбата на Аллаховиот пат, тогаш, причекајте додека не дојде наредбата Аллахова! Аллах не го упатува народот расипнички!”

25. Аллах, секако, ви помогна на многу места и на денот на Хунејн кога се зачудивте со тоа што бевте мнозинство, и тоа ништо не ви користеше а земјавата ви стана претесна и покрај

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّعْتُمْ فِيهَا نَفْسَهُ مُقِيمٌ ﴿١١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

فَلِإِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَانْتَمْتُمْ مُدْرِكِينَ ﴿١٥﴾

широчината нејзина, па се свртивте, бегајќи!

26. Потоа Аллах по пејгамберот Свој ви спушти смирна, и на верниците; Он ви спушти и војска која не ја видовте, а ги казни оние кои не веруваа. Ете, тоа е казна за неверниците!

27. По сето тоа Он прости кому сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!

28. О верници, многубошците, навистина, се нечист. Па, нека не се приближуваат кон Месцидул Харам по оваа година нивна. А ако се плашите од немаштија па, ако Аллах сака ќе ве снабде со добротијата Своја. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

29. Борете се против оние кои не веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и кои не го забрануваат она што го забранија Аллах и пејгамберот Негов, и кои не ја застапуваат вистинската вера на оние на кои им е дадена Книгата сè додека не дадат цизија со рацете, потчинето!

30. Евреите зборуваат: “Узеир е син на Аллах”, а христијаните зборуваат: “Месих е син на Аллах”. Ете, тоа се зборовите нивни на устите нивни: ги

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ.

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
بَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ
هَذَا أَوْ إِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

فَقَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَافِرُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

кажуваат сличните зборови на оние кои не веруваа пред нив. Аллах нека ги отепа! Каде кинисуваат, навистина!

31. Ги земаат нивните свештеници и нивните калуѓери за господари покрај Аллах, а и на Иса, синот на Мерјем. Им беше наредено да обожаваат само еден Бог. Нема друг бог освен Него! Славен нека е Он, над она што му го здружуваат,

32. оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах само ја дополнува светлината Своја и покрај тоа што многубошците го мразат тоа!

33. Он е Оној кој го испрати пејгамбереот Свој со Патоказ и со вера вистинска за да ја обелодени повеќе од сите други вери и покрај тоа што многубошците го мразат тоа!

34. О верници, голем број меѓу свештениците и калуѓерите не-исправно го трошат имотот на луѓето и одвраќаат од Аллаховиот пат. А на оние кои натрупуваат злато и сребро и кои не делат на Аллаховиот пат, тогаш, зарадувај ги со казна болна

يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
قَالَهُمُ اللَّهُ أَفْ يَوْفِكُونُ ﴿٣٠﴾

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا لَأَن يُنِيرَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَبِينَ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُمُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَصَدَّقُونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَفْقَهُوْنَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

35. на Денот кога тоа во огнот ќе се вжари па со него ќе се жигосаат и челата нивни и слабините нивни, и плеките нивни. “Ова е она што за себе го направивте - та, вкусете го она што го натрупувавте!”

36. Да, бројот на месеците кај Аллах е дванаесет, сметан по Книгата Аллахова од денот кога ги создаде небесата и Земјата. Четири месеци од нив се посветени. Ете, тоа е вера постојана! Па, во тие четири месеци не нанесувајте си зло самите себеси. Борете се против многубошците заедно онака како што многубошците се борат заедно против вас. Знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

37. Со преместувањето на месеците, навистина, се зголемува неверувањето. Со тоа оние кои не веруваат во заблуда скршнуваат: една година го сметаат дозволено, а друга година го сметаат забрането за да го надополнат бројот на она што го забрани Аллах па да го дозволат она што го забрани Аллах. Ним им се разубавуваат постапките нивни. А Аллах не го упатува народот невернички!

38. О верници, што ви беше кога ви беше речено: “Појдете во борба на Аллаховиот пат” -

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتَكْوَىٰ بِهِمَا
جِبَاهُهُمْ وَجُودُهُمْ وَيُظْهِرُهُمُ
هَذَا مَا كَفَرْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الْدِّينَ
الَّذِي قَامُوا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ وَذَلَّلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَأَنَّهُمْ لِقَوْمِهِمْ
كَأَنَّهُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُجِلُّونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا
لِيُؤْطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زَيْنٌ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَلِيهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

بِأَيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ

како да сте на земјата заковани? Повеќе ли сте задоволни со животот на овој свет од животот на Ахирет? Па, уживањето во животот на овој свет е ништо во однос на уживањето на Ахирет!

39. Ако не појдете во борба Он ќе ве казни со казна болна и ќе ве замени со друг народ, а вие во ништо не ќе Му наштетите. Аллах е Кадар за сè!

40. Ако го помогнете пејгамберот... па, Аллах нему му помогна кога го истераа оние кои не веруваа, кога двајцата беа во пештера, кога му рече на неговиот другар: “Не плаши се! Аллах е со нас, навистина!” И Аллах спушти смирна Своја и го поддржа со војска која не ја видовте, и го направи зборот на оние кои не веруваа да биде долу, а Зборот на Аллах, токму, горе. Аллах е Силен и Мудар!

41. Појдете во борба, било да сте слаби или јаки, и борете се на патот Аллахов и со имотите ваши и со животите ваши. Ете, тоа ви е подобро само да знаете!

42. А кога пленот би бил блиску а одењето во војна со таа цел - оние ќе те следеа, сигурно! Но, патот ним им изгледа тежок. Ќе се колнат во Аллах: “Да

انفروا في سبيل الله انما قلتم الى الارض
ارضيتم بالحياة الدنيا من الآخرة
فما متع الحياة الدنيا في الآخرة
إلا قليلاً ﴿٣٩﴾

إلا تنفروا ويعدنكم عذاباً أليماً
ويستبدلون ما عيركم ولا تنصروهم شيئاً
والله على كل شئ قدير ﴿٤٠﴾

إلا تنصروه فقد نصره الله إذ أخرجه
الذين كفروا منك أثنين إذ هما
في الغار إذ يقول لصاحبه لا تحزن
إني الله معنا فانزل الله سكينته
عليه وأيده. يجنود لَمْ تَرَوْهَا وَعَمَل
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلان
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

انفروا خفاً وفتحاً ولا وجهدوا بأموالكم
وانفسكم في سبيل الله ذلكم خير لكم ان كنتم
تعلمون ﴿٤٢﴾

لو كان عرضاً قريباً وسفراً قاصداً لا تبعونك
ولكن بعدت عليهم الشقة وسيحل موت
بالله لو استظعننا لخرجنا معكم يهلكون

беше во наша моќ ќе излезевме со вас” - самите себеси упропастувајќи се. Аллах знае дека тие, навистина, лажат!

43. Аллах ти прости! Зошто им дозволи да отсаствуваат додека не ти стана јасно дека она што го зборуваат е невестина и додека не ти стана јасно дека се лашковци?

44. Оние кои веруваат во Аллах и во Денот ахиретски не бараат од тебе дозвола да се борат и со имотот свој и со животот свој. А Аллах ги знае богобојазливите!

45. Да, ќе бараат дозвола оние кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски, и чии срца се сомневаат и оние се во сомневањето нивно, двоумејќи се!

46. А да сакаа да одат ќе подготвеа подготовка, но Аллах го презре будењето нивно па ги задржа и им беше речено: “Останете со оние кои остануваат!”

47. Да излезеа со вас постојано ќе ви пречеа и меѓу вас ќе внесеа збрка сакајќи само сплетка, и, меѓу вас, секако, има доушници. Аллах ги знае зулумќарите!

48. Посакуваа, секако, сплетки и од порано, и ги испревртуваа работите твои сè додека не дојде

أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَكَ

الَّذِينَ صَدَقُوا وَعَلَّمَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٢﴾

لَا يَسْتَعِذُّنَكَ الَّذِينَ يَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ

وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ الْمُتَّقِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّمَا يَسْتَعِذُّنَكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَأَزَّابَتْ قُلُوبُهُمْ فَمَهُرُ

فِي رَيْبِهِمْ يَرُدُّونَ ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً

وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ ابْتِغَاءَهُمْ فَنَبَّطَهُمْ

وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿١٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا

وَلَا وَضَعُوا لِحَلِّكُمْ بُيُوتَكُمْ فَأَنْفَتَنَ

فِيكُمْ سَمْعَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْقَالِمِينَ ﴿١٧﴾

لَقَدْ ابْتِغَوْا لِنَفْسِكُمْ أَفْنَةً مِّن قَبْلُ وَقَبِلُوا لَكَ

работите твои сè додека не дојде вистината и сè додека не се обелодени наредбата Аллахова, а оние тоа го мразеа.

49. Меѓу нив има кои зборуваат: “Дозволи ни и не фрлај нè во искушение!” И не паднаа ли токму во искушение? Цехеннем-от, навистина, ќе ги опфати неверниците!

50. Ако те снајде добро, тоа ги разочарува, а ако те снајде зло, зборуваат: “И од порано работата беше во рацете ваши,” и ги вртеа плеките, радувајќи се.

51. Кажи: “Ќе не снајде само она што го запиша Аллах за нас. Он е Заштитник наш.” Па, врз Аллах се потпираат верниците!

52. Кажи: “Очекувате ли од нас само едно од две добра. Ние очекуваме од вас да ве снајде казна од Аллах или од рацете наши. Па, очекувајте и ние заедно со вас ќе очекуваме!”

53. Кажи: “Било да трошите доброволно или, пак, присилно, нема да ви се прими.” Вие бевте, навистина, народ расипнички!

54. Садаките нивни не им беа примени зашто оние, навистина,

الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿١٨﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْأَلُ اللَّهَ لِي وَلَا تَفْتِنَنِي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُنَّ
وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يُّسَبِّحُوهَا قَدْ أَخَذْنَا
أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَسْتَوَلُونَ وَهُمْ قَرِحُونَ ﴿٢٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ إِنَّمَا إِلَهٌ أَحْسَنُ مِنْ
وَحْنُ تَرْتَضِيكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَّافَرْتَضُوا
إِنَّمَا مَعَكُمْ مُّتَرَضُونَ ﴿٢٢﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ
إِنْ كُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов, а кога кон намаз пристапуваа беа мрзливи и делеа само со презир.

55. Тогаш нека богатствата нивни не те чудат а ниту децата нивни! Аллах посакува, навистина, да ги казни во животот на овој свет и душите нивни да излезат како невернички.

56. Да, оние се колнат во Аллах дека се со вас, но, всушност, не се со вас, туку се народ разединавачки.

57. Кога би имале некакво за-солниште или пештера или јама би се свргиле кон тоа, брзајќи да појдат!

58. Меѓу нив има и такви кои те грдат за садаката: па, ако ти дадеш, задоволни се, а ако не им дадеш, ете ги, се лутат!

59. Кога оние би биле задоволни, навистина, со она што им го даде Аллах и пејгамберот Негов и да речеа: “Аллах ни е доста. Он ќе ни даде од добрината Своја и пејгамберот Негов. Ние, навистина, кон Аллах стремиме!”

60. Да, садаките им припаѓаат на сиромашните и на јетимите и на оние кои ги собираат, на оние

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كَسَالَىٰ وَلَا يُفْقُونَ إِلَّا وَهُمْ
كَاهُونَ ﴿٥٥﴾

فَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٦﴾

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيْتِمَانَكُمْ وَمَاهُمْ يَنْكُرُونَ
وَلِكُلِّهِمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٧﴾

لَتَوَجِدُونَهُمْ جُنُودًا أَوْ مَغَارِبًا أَوْ مَدَخَلًا
لَتَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٥٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْعَنُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا
رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا ذَا هُمْ يُسْخَرُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٦٠﴾

﴿٥٥﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَىٰ فَلُوهُمُومٌ وَفِي الرِّقَابِ

чи срца треба да се придобијат, и за откуп на робови, и на должниците, и на Аллаховиот пат, и на патниците. Ова е обврска од Аллах. Аллах е Зналец и Мудар!

61. Меѓу нив има и такви кои го вознемируваат пејгамберот и кои зборуваат: “Тој само слуша.” Кажите: “Она што го слуша е подобро за вас; верува во Аллах, и има доверба во верниците и тој е милостив кон оние меѓу вас кои веруваат.” А оние кои го вознемируваат пејгамберот Аллахов ќе имаат казна болна!

62. Ви се колнат во Аллах дека ќе ве задоволат, но Аллах и пејгамберот Негов имаат повеќе право, ако се верници, да бидат задоволни.

63. Не знаат ли дека за оние кои се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберите Негови има оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Ете, тоа е казна голема!

64. Дволичните се плашат да не им се објави суре кое ќе ги извести за она што е во срцата нивни. Кажите: “Исмевајте се, но знајте дека Аллах, навистина, ќе го изнесе на виделина она од што се плашите!”

وَالْغَنَمِمْ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

وَمِنَهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ آذَنٌ قُلٌّ أَذْنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
يُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحْسَنُ أُن يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدُ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
نُذِرُهُمْ يَسَافِرُ فِي قُلُوبِهِمْ قُلُوبُهُمْ
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿١٤﴾

65. А кога, пак, би ги прашал сигурно би ти рекле: “Да, ние само разговараме и се играме.” Кажи: “Со Аллах ли се исмевате и со ајетите Негови и со пејгамберот?”

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَيَاللَّهِ وَعَآئِنِيهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٥﴾

66. Не оправдувајте се! По верувањето ваше не верувајте. Ако ѝ простиме на една ваша дружина, друга дружина Ние ќе казиме затоа што се овие, навистина, силници!

لَا تَعْتَدُوا وَأَقْدَكُرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن تَعْتَفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِنْكُمْ تُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾

67. Мажите дволични и жените дволични, еднисодруги се: наредуваат зло и одвраќаат од добро, а рацете им се стегнати. Забораваат на Аллах па и Он заборава на нив. Дволичните, навистина, се расипани!

الْمُتَفِقُونَ وَالْمُتَفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

68. За жените дволични и за мажите дволични и за неверниците Аллах има ветено оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Тоа за нив е доволно. Аллах нив ги проколни и за нив има казна постојана!

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتُ وَالْكُفَّارَ نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمْ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٨﴾

69. Како што беше со оние пред вас кои поседуваа поголема моќ, и кои имаа повеќе имот, и кои имаа повеќе синови. Посакуваа, тогаш, уживање во делот свој, па и вие посакувате да уживате во делот ваш како што посакуваа да уживаат во делот

كَأَنزِيلٍ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَالِفِهِمْ فَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِخَالِفِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَالِفِهِمْ وَخَضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

свој оние кои беа пред вас. Вие се спуштате во расправија онака како што се спуштаа и оние. Делата нивни ќе пропаднат и на овој свет и на Ахирет. Оние, токму, се поразените!

70. Нели им дојде кажување за оние пред нив - за народот на Нух, за Ад, за Семуд, за народот на Ибрахим и за жителите на Медјен и за оние од населбите испревртени? Им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах никаков зулум не им направи, туку оние самите себеси зулум си направија!

71. Верниците и верничките се заштитници еднисо други: наредуваат добро и одвраќаат од зло, клањаат намаз и даваат зекат и послушни се и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах ним ќе им се смилува. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

72. Аллах им вети на верниците и на верничките бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат, и станови убави во бавчата на Адн, и задоволство големо од Аллах. Ете, тоа е, токму, победа голема!

73. О пејгамберу, бори се против неверниците и дволичните, и

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيَطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَابَتْ
فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنْ رَبِّكَ أَلَّا كَبُرَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَادِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ

биди строг кон нив! Дехеннемот е престојувалиште нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

74. Се колнат во Аллах дека не зборуваа. Но, веќе зборуваа невернички говор и не веруваа по верувањето нивно и тежнееја за она што не го постигнаа; ги мразеа верниците затоа што Аллах ги опсипа со изобилие а и пејгамберот Негов од добрината Негова. Па, ако се покајат тоа ќе биде подобро за нив, а ако, пак, ги свртат плеќите, Аллах ќе ги казни со казна болна и на овој свет и на Ахирет. За нив на земјава нема ни заштитник ни поддржник!

75. Некои од нив дадоа завет на Аллах: “Ако ни дојде од добрината Негова ќе делеме садаки и, всушност, ќе бидеме меѓу добрите луѓе!”

76. И бидејќи им даде од добрината Своја, шкртареа, ги свртија плеќите; оние, секако, се рамнодушните!

77. Па, Он им надоврза врз срцата нивни дволичност сè до Денот во кој оние ќе Го сретнат зашто не се придржуваат кон она што му го ветија на Аллах и затоа што лажеа.

وَأَخْلَفُوا عَلَيْهِمْ^٤ وَمَا وَدَّعْتُمْ^٥ جَهَنَّمَ
وَيَسَّ الْمَصِيرُ^٦

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَيُّهَا النَّاسُ أَعْتَابُوا^٤
وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ^٥
فَإِنْ يَتُوبُوا بِكَ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَوُوا بَعْدَ ذَلِكَ^٦
إِلَّا عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ^٧

وَمِمَّنْ مَنَّ عَلَيْهِ اللَّهُ كَيْفَ آتَيْنَا
مِنْ فَضْلِهِ. لَنْصَدَقَنَ وَلَنْكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ^٨

فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ. وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ^٩

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ^{١٠}

78. Не знаат ли дека Аллах, навистина, ги знае тајните нивни и шепотењето нивно, и дека Аллах, навистина, е Зналец на тајните!

79. На оние кои ги одзборуваат послушните меѓу верниците заради садаките, и на оние кои ги даваат само врз трудот нивни па, Аллах, ќе ги потчини. Аллах е Оној кој потчинува и за нив има казна болна!

80. Ќе бараш ли прошка за нив или нема да бараш, па дури и да бараш прошка за нив и седумдесет пати па, Аллах, никогаш не ќе им прости. Ете, тоа е заради неверувањето нивно во Аллах и во пејгамберот Негов. Аллах не го упатува народот расипнички!

81. Оние кои остана во домовите свои, зад пејгамберот Аллахов, и кои презираа да се борат на патот од Аллах и со имотот свој и со животите свои, и кои зборуваа: “Не одете во борба на оваа врукина! “Кажи: “Огнот цехеннемски е пожежок!” Е, само кога би сфатиле!

82. Па, малку нека се смеат, а многу нека плачат: награда ќе им биде за она што го спечалија.

83. Па, ако Аллах те врати до една дружина меѓу нив и ако

الرَّيْبَ لِمَا آتَى اللَّهُ بِمَلَأَمِ سِرِّهِمْ وَتَجَوَّضَهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ
اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْنُوكَ

бараат од тебе дозвола да излезеш во борба па, кажи: “Никогаш нема да излезете во борба со мене и никогаш нема да се борите со мене против непријателот зашто вие, секако, бевте задоволни што останавте првиот пат. Останете, тогаш, со оние кои и онака се останати!”

84. И никогаш никому од нив не клањајте ценазе и не присувајте никогаш на погребот негов. Оние, навистина, не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов и умреа, секако, како расипани.

85. И нека не те чуди ни имотот нивни ни децата нивни. Аллах, навистина, посакува да ги казни со тоа на овој свет и самите себеси да си злодограт. Оние се, токму, неверници!

86. И кога ќе им се објави суре за ова: “Верувајте во Аллах и борете се со пејгамберот Негов”, - најимашливите меѓу нив ќе побараат од тебе дозвола и ќе речат: “Остави нè да бидеме со оние кои остануваат!”

87. Задоволни беа што останаа со оние кои не одат во борба, и беа запечатени срцата нивни, и оние не сфаќаат.

لِلْحُرُوجِ فَقُلْ لَنْ يَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ يُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تَضِلَّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٨﴾

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا
مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطُّوَلِ مِنْهُمْ
وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٩﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٩٠﴾

88. Но, пејгамберот и оние кои веруваа, борејќи се со него и со имотот свој и со животот свој, всушност, ќе имаат благодати и ќе бидат, токму, спасените!

لَنَكُنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهْدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّائِكُمْ لَكُمْ الْحَيْرَاتُ
وَأَوْلِيَّائِكُمْ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. За нив Аллах подготви бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда голема!

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. Некои од бедуините доаѓаа да се извинат и да побараат дозвола да не одат во борба: останата оние кои лажеа за Аллах и за пејгамберот Негов. На оние меѓу нив кои не веруваа ќе ги снајде казна болна!

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Тоа не е обврска ни за слабите ни за болните, ни за оние кои немаат средства да излезат во борба доколку се, секако, искрени и кон Аллах и кон пејгамберот Негов. Нема начин на кој може да им се приговори на добротинителите. Аллах е Простувач и Сомилосен!

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ
إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

92. Ниту против оние кои, кога ти дојдоа да им дадеш животни за јавање, и кога им рече: “Не можам да најдам животни за јавање за вас”, и ги свртеа плеките, а очите, ронејќи им солзи, тажни заради тоа што не можеа да се снабдат со тоа.

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ
لَا أَحْمِلُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَتُهُمْ
فَبِضْ مِنْ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا
مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Да, има начин против оние кои бараа од тебе дозвола а беа, секако, богати и задоволни затоа што останаа со оние кои не отидоа во борба. Аллах ги запечати срцата нивни и оние, токму, не знаат!

94. Оние ќе ви се правдаат кога ќе се вратите кај нив. Кажете: “Не оправдувајте се, никогаш нема да ви веруваме, бидејќи Аллах нè извести за вас, навистина! Аллах ќе ги види делата ваши, а и пејгамберот Негов. Потоа ќе се вратите кај Зналецот на тајното и видливото, па ќе ве извести за она што го работевте.

95. Ќе ви се колнат во Аллах кога ќе им се вратите за да ги избегнете. Избегнувајте ги! Да, оние се нечист а престојувалиштето нивно, како награда, е Цехеннемот, токму, заради она што го спечалија.

96. Оние ви се колнат за да бидете задоволни од нив. Е, па, ако бидете задоволни од нив, па, Аллах, навистина, нема да биде задоволен од народот расипнички!

97. Бедуините се најцврсти во неверувањето и во дволичноста и најсвојствено им е да не ги

﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ٩٣

يَسْتَأْذِنُونَكَ إِذْ أَجَعْتُمُ إِلَيْهِمْ قُلْ
لَا تَعْتَدُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ
مِنْ آخِرِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تَرْدُونَ إِلَىٰ عِنْدِ الْعَلِيِّ وَالشَّهِدَةِ
فِي نَفْسِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ٩٤

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ
وَمَا وَدَّوهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً يُعَذِّبُهُمْ
بِكَيْسِهِمْ ﴾ ٩٥

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَيَرْضَوْنَهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْنَهُمْ
فَأَبْكَ اللَّهُ لَا يُرْضَىٰ عَنِ الْفَٰقِرِ الْفٰسِقِ ﴾ ٩٦

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ

знаат границите на она што го објави Аллах на пејгамберот Свој. Аллах е Зналец и Мудар!

98. Меѓу бедуините има и такви кои го прифаќаат она што го делат како нешто пропаднато, и одвај очекуваат да ве погодат несреќи! Несреќата на злото нив нека ги погоди! Аллах е Слушач и Зналец!

99. Меѓу бедуините има и такви кои веруваат и во Аллах и во Ахирет и го прифаќаат она што го делат како средство да се биде во близината на Аллах и заради благословите на пејгамберите. Па, за нив тоа, навистина, е приближување. Аллах ќе ги воведи во милоста Своја. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

100. Со претходниците првенци меѓу мухаџирите и меѓу енсариите и оние кои ги следеа во добротинство... Аллах е задоволен со нив, а и тие се задоволни со Него. За нив Он подготви бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!

101. А меѓу бедуините кои се околу вас има и дволични, а и меѓу жителите на Медина: истрајни во дволичноста. Ти не ги знаеш, а Ние ги знаеме. Ќе ги

عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتَّوَسَّعُ بِكُؤُودِ الْأَيْمَارِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَتَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ الْآيَاتِ فَآذِنَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّا اللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمِنَ حَوْلِكَ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
تَحْنُ تَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ

казниме во два наврата, а потоа пак ќе бидат вратени во казната голема!

102. И други, пак, кои ги признаваа гревовите свои, мешајќи ги добрите дела со други, лоши дела. Ним Аллах, можеби, ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

103. Земај од имотите нивни садака за да ги очистиш со тоа и да ги облагородиш, и помоли се за нив. Молбата твоја, навистина, ќе ги смири! Аллах е Слушач и Зналец!

104. Не знаат ли дека Аллах, навистина, е Оној кој прима покајание од робовите Свои; Он ги прима и садаките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

105. И кажи: “Работете! Па, Аллах ќе го види работењето ваше, а и пејгамберот Негов и верниците; и ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и видливото па ќе ве извести за она што го работевте.”

106. Има и други кои останаа во исчекување на наредбата на Аллах: Он или ќе ги казни или ќе им прости. Аллах е Зналец и Мудар!

إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأَخْرَجُوا آخَرُونَ إِذْ يُؤْتِيهِمْ حَطُّوهُمَ أَعْمَالًا صَالِحًا
وَأَخْرَسَيْنَا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَأَخَذَ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

وَقُلْ أَعْمَلُوا بِسْمِ اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَرُّدُونَ إِلَىٰ عَلِيِّ الْقَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنشَرُ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَإِمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. И оние кои изградија Месцид само да направат штета и да поттикнат неверство, да ги одвојат верниците, подготвувајќи го за оној кој војува против Аллах и пејгамберот Негов од порано, кој сигурно се колни: “Ние само добро посакуваме.” А Аллах сведочи дека тие, навистина, се лашковци!

108. И никогаш не здружувајте се во него. Месцидот, кој е подигнат уште од првиот ден заради богобојазливост, заслужува повеќе да се задржи во него. Во него се луѓето кои сакаат да се очистат, а Аллах ги љуби чистите!

109. Кој е подобар? Оној кој ја темели градбата заради богобојазливост и задоволство или оној кој ја темели градбата на работ од подлокан брег, кој е наведнат, па само што не се сруши во него, во огнот џехенемски? А Аллах не го упатува народот зулумкарски!

110. Градбата што ја подигнале потајно, ќе биде сомневање во срцата нивни сè додека срцата нивни не се разделат. Аллах е Зналец и Мудар!

111. Да, Аллах ги купи од верниците и животите нивни и имотот нивни: за нив има Цен-

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا وَاَوْكُفْرًا
وَتَقَرُّبًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِزْكَادًا لِّلْمَن
حَارِبِ اللَّهِ وَّرَسُولِهِ مِن قَبْلُ وَايَحِلُّ لَنَ اَرْدَا
اِلَّا الْحَسَنُ وَاَللَّهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا الْمَسْجِدُ اَسَسَ عَلَى التَّقْوَى
مِن اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ وَاِذَا رَجَا
يُحِبُّونَ اَنْ يَطَّهَّرُوا وَاَللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

اَفَمَنْ اَسَسَ بِنِكَتِهِ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَسَ بِنِكَتِهِ عَلَى سَفَا
جْرٍ هَارٍ قَاتَهَا رِيهٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاَللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَرَا لِنَيْتِنَهُمُ الَّذِي بَوَّأْتَهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ
اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاَللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

اِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ
وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنْ لَّهُمُ الْجَنَّةُ يُقْبَلُونَ

нет; се борат на Аллаховиот пат, убиваат на него и бидуваат убивани. Ова е вистинското ветување Негово и во Теврат и во Инџил и во Кур'ан. И кој го исполнува ветувањето негово како што тоа го прави Аллах? Зарадувајте се со трговијата ваша со која, всушност, работете. Ете, тоа е победа голема!

112. Онаквите се кајат, и обожаваат, се заблагодаруваат, и патуваат и на руку' и на седде паѓаат, и наредуваат добро и одвраќаат од зло, и ги чуваат границите Аллахови. И зарадувај ги верниците!

113. И пејгамберот и верниците немаат да бараат прошка за многубошците, па било да се работи и за роднини блиски, од кога им беше објасането дека оние, навистина, се жители цехеннемски.

114. Немаше право ни Ибрахим да бара прошка за својот бабо. Но, тука се работеше за ветувањето што само тој му го беше дал. И бидејќи му стана јасно дека тој, навистина, е непријател на Аллах, се откажа. Да, Ибрахим беше милостив и благ!

115. И Аллах не го скршнуваше во заблуда еден народ по упату-

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ
حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ أَنْ
وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

الَّذِينَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالسَّجِدَاتِ
الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاحِ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَنَشِرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

مَا كَانُوا لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانُوا اسْتَغْفَارُوا لِإِبْرَاهِيمَ لِأَنَّهُ
مَوْعَدَةٌ وَعَدَّهَا إِسَاءَةً فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَمَا كَانُوا اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ

вањето негово сè додека не му беше јасно од што треба да се чува. Аллах, навистина, знае сè!

116. Власта и на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахова! Он оживува и Он усмртува. Вие, освен Аллах, немате ни заштитник ни поддржник!

117. Да, Аллах му прости на пејгамберот и на мухаџирите и на енсариите кои го следеа во тешкиот миг, - кога срцата на една дружина меѓу нив само што не се поколебаа; потоа Он им прости. Он, навистина, кон нив е Сочувствителен и Сомилосен!

118. И на тројцата кои изостанаа од војната: тогаш кога земјата, и покрај широчината нејзина, им изгледаше тесна, и кога душите нивни им се стеснаа, и кога помислија дека, освен Аллах, нема друго засолниште. Потоа Он им прости само за да се покајат. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

119. О верници, плашете се од Аллах и бидете меѓу искрените!

120. Жителите на Медина и бе-дуините околу нив не требаше да останат зад пејгамберот Аллахов, и да му дадат предност на

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٧﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُنْصَرَةِ
مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٨﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ
وَوَطَّنُوا أُن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ
عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢٠﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِّنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا
بِأَنْفُسِهِمْ عَن نَفْسِهِ ذَٰلِكُمْ يَأْتُهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

животот нивни над животот негов. Ете, затоа на Аллаховиот пат нема да им се случи ни жед, ни замор, ни глад, а ниту пак ќе заземат некое место што ќе ги разгневи неверниците, а ниту пак ќе претрпат ни малку неволја од непријателот, а тоа да не им биде запишано како добро дело. Аллах, навистина, не прави да пропадне наградата за добротинителите,

121. и не ќе поделат милосрдие ни мало ни големо, и не ќе преминат долина а да не им биде запишано; и Аллах, секако, ќе ги награди подобро од она што го работеа.

122. Сите верници не треба да одат во борба. Од секоја дружина меѓу нив, тогаш, нека се најдат неколкумина кои ќе го толкуваат законот на верата, и кои ќе го опоменуваат народот свој кога ќе им се вратат. Можеби оние ќе бидат претпазливи!

123. О верници, борете се против неверниците кои се околу вас, и нека при вас најдат тврдост. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

124. И кога ќе се објави едно суре... па, меѓу нив има кои зборуваат: “Кому меѓу вас ова го зголеми иманот?” А што се однесува, пак, до оние кои веруваа им го зголеми иманот и оние, токму, се радуваат.

ظُلْمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَنْقُوتُ مَوَظِنًا يَظُنُّ الْكَفَّارُ
وَلَا يَنْالُونَ مِنْ عَذَابٍ إِلَّا لَأَكْثَبَ لَهُمْ
بِهِمْ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَنْقُوتُونَ وَإِدْبَارَ الْأَكْثَبِ لَهُمْ
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿١٢٣﴾ وَمَا كَانُ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قِنْدِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَيَنْهَهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ
زَادَهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٦﴾

125. А што се однесува, пак, до оние во чии срца има болештина... та, Он им го зголеми срамното дело над срамните дела нивни и, токму, умреа како неверници.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Не гледаат ли дека, навистина, секоја година еднаш или двапати паѓаат во искушение? Потоа не се кајат, а ниту се сеќаваат!

أُولَٰئِكَ يَنْفَكُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. И кога ќе им се објави суре, гледаат едниводруги: “Ве гледа ли некој?” Потоа ќе се разотидат. Па, нека Аллах ги разедини срцата нивни, зашто, навистина, се народ кој не сфаќа.

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً تَنْظَرُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
هَلْ يَرَىٰكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا
صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بَأْسَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128 Да, ви дојде пејгамбер, еден меѓу вас, кому му е тешко за тешкотијата на која ќе најдете, и кој е стремежлив кон вас, а кон верниците сочувствителен и сомилосен!

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

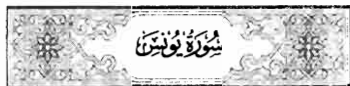
129. Па, ако ги свртат плеќите, тогаш, кажи: “Аллах ми е Доволен. Нема друг бог освен Него. Врз Него се потпирам и Он е Господарот на Аршот голем!

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

ЈУНУС (Јунус) X

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве ајети од
Книгата Мудра.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنَ الَّذِیْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ﴿١﴾

2. Чудно ли им е на луѓето тоа што му објавив на еден човек меѓу нив: Опоменувај ги луѓето, и зарадувај ги верниците дека, навистина, за нив ќе има награда красна кај Господарот нивни. Неверниците зборуваат: “Да, овој е вистински волшебник!”

3. Вашиот Господар, навистина, е Аллах кој ги создаде и небесата и Земјата за седум дена, а потоа се утврди на Аршот, управувајќи со сè. Само со одобрението Негово има посредување. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш! Та, обожавате Го! Нема ли да се сеќавате?

4. Прибежиштето на сите вас е - кон Него. Ветувањето на Аллах е - вистинското ветување. Он, навистина, го започнува творењето и Он потоа го возобновува за да ги награти праведно оние кои веруваат и кои добри дела работат, а за оние кои не веруваат има напивка од жешка вода и казна болна затоа што, токму, не веруваа.

5. Он го создаде Сонцето да блеска, а Месечината да свети и определи младици за да го знаате бројот на годините и сметањето. Аллах тоа само со вистина

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٠﴾

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٠﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ سَمًّا وَالنَّهَارَ نَضِيبًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ

го создаде, изнесувајќи ги потенко знаменијата за луѓето кои знаат.

6. Во сменувањето на денот и ноќта, и во она што Allah го создаде на небесата и на Земјата, секако, има знаменија за народот богобојазлив.

7. Да, оние кои не ја очекуваат средбата Наша, и кои се задоволни со животот на овој свет, и кои се со него спокојни, и кои ги занемаруваат знаменијата Наши...

8. престојувалиштето нивно е огнот, токму, заради она што го спечалија.

9. Оние кои веруваат и кои добри дела работат... Господарот нивни ќе ги упати со верувањето нивно. Под нив, во бавчите благословени, ќе течат реки.

10. Довата нивна таму е: “Биди славен Аллаху наш“, а поздравот нивни таму е: “Селам!”, а последната дова нивна: “Благодарение на Allah, Господарот на световите!”

11. Allah да брза да им даде зло на луѓето како што тие брзаат да им даде добро крајот нивни веќе ќе беше определен. На оние кои не ја очекуваат

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ يُعَلِّمُونَ ﴿٥﴾

إِنَّ فِي آخِذَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَسْتَفْتُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ إِلَّا مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعْوُهُمْ فِيهَا وَسَبَّحْتَكَ اللَّهُمَّ وَخَوَّفْتُهُمْ فِيهَا وَسَلَّمٌ
وَمَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعَجَلَ بِهِمْ
بِالْخَيْرِ لَفَضَّلْنَاهُمْ وَأَنْتُمْ أَكْثَرُ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

Средбата Наша Ние ќе ги оставиме да талкаат во неверието нивно.

12. И кога човекот ќе го снајде неволја Не повикува: лежејќи или седејќи или стоејќи. А, бидејќи ќе го отстраниме злото од него, продолжува како да не Нè молел за неволјата што го погодила. Ете, така на расипниците им се забавува она што го работеа.

13. И бидејќи поколенијата пред вас правеа зулум Ние ги уништихме. И им доагаа пејгамберите нивни со јасноти и заради тоа што, секако, не веруваа. Ете, така Ние го казнихме народот насилнички!

14. Потоа Ние определивме по нив да бидат халифи на земјата за да видиме како работите.

15. А кога им се кажуваат ајетите Наши, јасни, оние кои не ја очекуваат Средбата Наша, велат: “Донеси Кур’ан поинаков од овој или, пак, измени го.” Кажуваат: “Мене не ми припаѓа да го менувам ова сам од себе; јас го следам само она што ми се објавува. Јас, навистина, се плашам! Ако сум непослушен кон Господарот мој... а казната на Денот голем!?”

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ
يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا تَخَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّا بُرْهَانٌ غَيْرَ هَذَا
أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَن أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي
نَفْسِي إِنِّي أَخَافُ
إِن عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

16. Кажи: “Кога Аллах би сакал јас тоа не би ви го кажувал а ниту ќе се запознаевте со него. Пред објавувањето негово јас, секако, меѓу вас поминав години многу. Па, нема ли да се вразумите?”

17. Па, кој е поголем зулумќар од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови!? Силниците, навистина, не успеваат!

18. Обожаваат други покрај Аллах кои не им наштетуваат и кои не им користат, и зборуваат: “Овие се наши посредници кај Аллах.” Кажи: “На Аллах ли му велите дека не го знае она што е на небесата и на Земјата?” Нека биде Славен и Возвишен, над она што Му го здружуваат!

19. Луѓето беа само една заедница па се разединија. И да не беше Зборот од Господарот твој, кој претходеше, ќе им беше пресудено за она за што, токму, станаа деленици.

20. И зборуваат: “Зошто не му е објавен еден ајет од Господарот негов?” Па, кажи: “Тајната, навистина, е - Аллахова. Тогаш, причекајте. Да, јас сум со вас, меѓу очекувачите!”

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيَّكُمْ
وَلَا أَدْرِكْتُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا
مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَقْرَبَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَوَآءَ شَفَعْنَا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَسْتَبِشُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَشَاءُ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ وَعَلَى
عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ
بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ
فَقُلْ إِنَّمَا الْعَسِيبُ لِيَلَّهُ فَاتَّظَرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٢٠﴾

21. И кога Ние одредивме луѓето да ја вкусат милоста по неволјата што им се случи, ете, оние пак сплеткарат со ајетите Наши. Кажи: “Аллах е најбрз во тоа. Пратениците Наши, секако, го запишуваат она што го сплеткарите!”

22. Он ви овозможува да патувате и по копно и по море. Дури и во бродот во кој ќе се најдете, кога ќе тргне со ветрот умерен, ќе се зарадувате - и токму тогаш кога ќе задува бурен ветар, и кога брановите од сите страни ќе удираат и ќе помислат дека ќе ги закачат, Му се молат на Allah, искрени во верата своја: “Ако нè избавиш од ова ќе бидеме, секако, меѓу благодарните.”

23. И бидејќи ги спаси, ете ги како бесправно прават безредие по земјата. О луѓе, неправдата ваша, навистина, е против вас: да уживате во животот на овој свет. По ова враќањето ваше е кон Нас, па Ние ќе ве известиме за она што го работевте!

24. Да, животот на овој свет е сличен на вода која Ние ја спуштаме од небо, па кога ќе се измешаат со неа растенијата на земјата од кои јадат и луѓето и

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرُفٌ ۖ ءَايَاتِنَا أَفَلَّ اللَّهُ أَسْرَعُ مَّكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا مَكَّرْتُمْ ۖ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذَا كُنْتُمْ فِي أَفْئَاكٍ وَحَرِيرٍ بِهِم رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لِيْنَ أُخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُوْنُ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا أَخْرَجْنَاهُمُ إِذْ هُمْ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ بِآيَاتِنَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُم عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ لِيَسْأَلَنَّكُمْ فَنُنَبِّئَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ ۖ نَبَاتُ الْأَرْضِ بِمَا يَأْكُلُ كُلُّ النَّاسِ وَلَا تَعْدُ حَيًّا إِذَا اخْتَلَّتْ بِهِ الْأَرْضُ زُرْحَهَا وَأَزْيَنْتَ وَظَلَّتْ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ ۖ عَلَيْهَا آتِنَاهَا

добитокот, и кога земјата ќе си го прими своето руво и кога ќе се украси, жителите нејзини ќе помислат дека се, навистина, моќни над неа, ќе дојде наредбата Наша, ноќе или дење, па ќе ја видиш како е покосена, како вчера и да не постоела. Ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои размислуваат!

25. Аллах повикува кон Куката на спасот и упатува кого сака по патот вистински!

26. За оние кои прават добротинство има и поголемо добротинство од тоа. Лицата нивни не ќе ги покрие ни црнило ни понижување. Оние се ценетски жители и во него за неек ќе останат!

27. А на оние кои спечалија лоши дела ќе има награда слична на она што го направија. И понижување ќе ги обземе. Никој од Аллах не ќе ги заштити. Лицата нивни ќе ги покријат темни делови од ноќта. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

28. На Денот кога Ние ќе ги собереме сите и кога ќе им речеме на многубошците: “Останете на вашите места, вие и божествата ваши!” Па, ќе ги

أَمْ نَأْتِيهِمْ لَيْلًا وَهُمْ نَائِمُونَ فَأَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَعْنَبْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾

﴿١٥﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْشِيهَا وَيَرْتَهقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن عَاصِرٍ كَأَنَّمَا أَغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعَانِ مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعَاتِمُ يَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿١٨﴾

разделиме. И божествата нивни ќе речат: “Вие не нè обожавате!”

29. Па, Аллах е Доволен за Сведок, меѓу вас и меѓу нас. Ние за вашето обожавање не знаев-ме.

30. Таму секоја душа ќе си го искуси она што го направила и ќе бидат вратени на Аллах, вистинскиот Заштитник нивни, а ќе исчезне она што го измислуваа.

31. Кажите: “Кој ви дава ‘рск и од небо и од земја? И во чија сопственост се и слухот и видот? И кој го вади животот од мртвото и кој го вади мртвото од животот и кој управува со наредбата?” Ќе речат: “Аллах!” Па, кажите: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

32. Тоа ви е Аллах, Господарот ваш вистински. А по вистината има само заблуда. Тогаш, како сте толку расипани!?

33. Ете, така се оствари Зборот од Господарот твој врз оние кои беа расипани, кои, навистина, не веруваа!

34. Кажите: “Има ли некое од божествата ваши кое ќе го

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغَافِلِينَ ﴿٣١﴾

هَٰذَا لِكَيْ تَبْلُغُوا كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ
إِلَّا الضَّلَالُ فَأَن تَضُرُّوهُ ﴿٣٤﴾

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهُ قُلْ

започне создавањето а потоа да го возобнови?” Кажи: “Аллах го започнува создавањето, а потоа Он го возобновува.” Тогаш, каде, навистина, сте кинисале!?”

35. Кажи: “Има ли меѓу божествата ваши кое ќе упати кон вистината?” Кажи: “Аллах упатува кон вистината!” Па, кој има повеќе право да биде следен: оној кој упатува кон вистината или оној кој не упатува, а да не биде упатен? Што ви е? Како така расудувате?

36. Мнозинството од нив се поведуваат за сомневање. Сомневањето, навистина, во ништо не ѝ користи на Вистината. Аллах, секако, го знае она што го работат.

37. Овој Кур’ан не може да се припише на никој друг освен на Аллах. Тој е Потврда на она што е објавено пред него и потенко објаснување на Книгата - во која нема сомнение - од Господот на световите!

38. Или, пак, зборуваат: “Тој го измисли.” Кажи: “Тогаш, донесете едно суре слично нему, и повикајте ги оние кои можете, покрај Аллах, ако сте искрени.”

39. Но, не! Оние, секако, го сметаа за лажно она што не го опфатија со знаењето нивно,

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَن تَوَفُّكُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُنْعِمَ آمَنَ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَأَلْزَمُوكَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٧٢﴾

وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ لِاطِّئَانِ الظَّنِّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٣﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَنَفْصِيلُ الْكِتَابِ لِأَرْبَبِ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْتَمَرْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٥﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِبُّوا يَعْلَمُهُ وَلَمَّا آتَتْهُمْ آيَاتُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْظِرْ كَيْفَ

бидејќи не им дојде толкувањето свое. Ете, така лажеа и оние кои беа пред нив... па, погледни каква беше казната за зулумкарите!

40 Некои меѓу нив веруваат во него а некои меѓу нив не веруваат во него, а Господарот твој најдобро ги знае безредниците!

41. Ако оние фрлаат лага врз тебе, тогаш, кажи: “Мене моите дела а вам вашите дела. Вие сте далеку од она што го работам, а и јас сум далеку од она што вие го работите.”

42. Меѓу нив има и оние кои те прислушкуваат. Па, можеш ли да направиш да слушаат глувите иако оние не сфаќаат?

43. Од нив има и кои гледаат во тебе. А можеш ли да ги упатиш слепите, иако оние не гледаат?

44. Аллах, навистина, во ништо не им прави зулум на луѓето, туку луѓето самите себеси зулум си прават.

45. А на Денот кога ќе се зберат ќе им се причини дека останале само еден миг од денот. Ќе се запознаваат еднисо други. Веќе пропаднаа оние кои ја

كَانَ عَقِبَهُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَْى
وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ حَسِبَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

сметаа за лажна Средбата наша со Аллах, и не беа упатени.

46. Или да ти покажеме нешто од она што го ветивме за нив или да те усмртиме... враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Аллах ќе биде Сведок за она што го работат .

47. И за секој народ имаше пејгамбер. Па, кога ќе дојдеше пејгамберот нивни меѓу нив праведно ќе се одлучуваше, и не им се направи зулум.

48. И зборуваат: “Кога ќе се исполни ова ветување, ако сте искрени?”

49. Кажи: “Само со посак на Аллах можам да си прибавам или корист или штета. За секој народ има крај. И кога ќе дојде крајот нивни - не ќе можат ни да го задоцнат ни да го забрзаат!”

50. Кажи: “Што мислите вие ако ви дојде казната Негова денје или ноќе?” Зошто силниците ја бараат да дојде што побрзо?

51. Кога ќе се случи ќе поверувате ли во неа? Сега ли? А веќе побрзо ја сакавте да дојде!

وَإِنَّمَا تُرِيدُ بِكَ بَعْضَ الَّذِي نُوعِدُهُمْ أَوْ تُنْفِقُكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ لِنُؤْمِنُ اللَّهُ شَهِدًا عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولَهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِٰنِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَجْرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

أَتُرِيدُ إِذَا مَا وَقَعَ مِنْهُ بِرُءُوكُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

52. Потоа ќе им се рече на оние кои направија зулум: “Вкусете ја казната вечна! Ќе бидете казнети само за она што го спечаливте!”

53. Бараат да ги известат: “Дали е тоа вистина?” Кажете: “Да, се колнам во Господарот мој дека тоа, навистина, е вистина и вие сте немоќни пред тоа.”

54. Кога на секоја душа - која што зло ќе направи - би и припаднало она што е на земјата нема да се избави од тоа. Ќе го кријат покајанието штом ќе ја здогледаат казната. Меѓу нив ќе се суди праведно и не ќе им се наштети.

55. Сè што е на небесата и на Земјата, навистина е - Аллахово! Да, ветувањето на Аллах е - вистинско! Но, мнозинството од нив не знаат!

56. Он оживува и Он усмртува и кон Него ќе се вратите!

57. О луѓе, веќе ви дојде Ука од Господарот ваш, и Лечението за она што е во градите ваши, и Патоказ и Милост за верниците!

58. Кажете: “Нека се радуваат на добрината Аллахова и на

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخَالِدِ
هَلْ تَحْزَنُونَ إِلَّا يَمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُوبِي وَرَبِّي إِنَّهُ
لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِمْ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ تَارًا أُوَّالًا الْعَذَابَ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

إِلَّا إِنْ يَشَاءُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْآيَاتُ وَعَدَّ اللَّهُ
حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

هُوَ حَيٌّ وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِدَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَرَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا
هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

милоста Негова. Па,ова, ете, е подобро од она што го збираат.

59. Кажите: “Што мислите за она што ви го објави Аллах, за ‘рскот. Та, од него Он ви определи и халал и харам.” Кажите: “Аллах ви дозволи или, пак, врз Него лага фрлате?”

60. И што ќе помислат на Денот суден оние кои фрлаат лага врз Аллах? Аллах, навистина, кон луѓето е добротинител, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.

61. И во каква било положба да се најдеш и што било да кажуваш од Кур’анот, и каква било постапка да преземете, Ние сме, во она што ќе се оддадете, навистина, сведоци. На Господарот твој не ќе му се из земе ни трошка ситна, ниту на Земјата ниту на небесата, ни помало ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна!

62. Заштитниците на Аллах, навистина, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат:

63. оние кои веруваа и кои беа богобојазливи;

64. за нив има радосница во животот и на овој свет и на

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ مَا لِلَّهِ أَدَبٌ
لَكُمْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَفْتُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَسْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

Ахирет, и нема измена во зборовите на Аллах. Ете, тоа е победа голема!

65. И нека не те жалости говорот нивни. Сета моќ, навистина, е - Аллахова! Он е Слушач и Зналац!

66. Ете, така Аллахови се сите и на небесата и на Земјата. А оние кои ги повикуваат следејќи ги божествата а не Аллага, го следат само сомневањето и само дрдорат.

67. Он ви ја определи ноќта за да најдете во неа смирна, а денот - да гледате. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.

68. Зборуваат: “Аллах зема дете.” Славен нека биде Он! Он е Богат: сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Па, имате ли вие во тоа каква било власт? Го зборувате ли за Аллах она што не го работите?

69. Кажи: “Оние кои, навистина, фрлаат лага врз Аллах не ќе бидат спасени.

70. Уживање на овој свет а потоа: враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Ние ќе ги натераме

لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١٥﴾

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٦﴾

إِلَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَسْمَعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَعِينُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لَتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَلِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُفْرَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٩﴾

مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا رُجُوعُهُمْ ثُمَّ نَذَرُهُمْ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٠﴾

да ја искусат жешката казна затоа што не веруваа.

71. Кажите им го кажувањето за Нух, кога му рече на народот свој: “О народе мој, ако престојот од мој меѓу вас е досаден, и опомената моја за знаменијата Аллахови...та, врз Аллах се потпирам. Здружете ја наредбата ваша со божествата ваши па, не криејќи го тоа, одлучете за мене и не одлагајте!”

72. Ако ги свртите плеките, тогаш, јас од вас не барам награда. Наградата моја, секако, е кај Аллах и наредено ми е да бидам меѓу Послушните!

73. И тогаш го сметаа за лашко па Ние го избавивме, и оној што беше со него во бродот. И Ние ги определивме за халифи, а оние кои не веруваа во знаменијата Наши Ние ги потопивме. Па, погледни каква беше казната за опоменуваните!

74. По него Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. И тогаш им доаѓаа со јаснотии. И не сакаа да веруваат во она што го сметаа за лажно понапред. Ете, така Ние ги запечативме срцата на претерувачите!

75. И по нив, тогаш, со знаменијата Наши ги испративме, и на

﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيَّانَتِ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾

﴿ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ قَوْمِ عَادٍ

Муса и на Харун до фараонот и до големците негови. Па, се издадуваа и беа народ насилнички!

76. И бидејќи од Нас им дојде вистината, говореа: “Ова, навистина, е волшебништво јасно!”

77. Муса рече: “Ќе речете ли, бидејќи ви дојде вистината, ова е волшебништво?” Не ќе успеат волшебниците!

78. Рекоа: “Дојде ли да не оддалечиш од она што го најдовме при предците наши, за власта на земјата, вам двајца да ви припадне? Ние не ви веруваме.”

79. И фараонот рече: “Доведете ми ги сите волшебници зналци!”

80. И бидејќи волшебниците дојдоа, Муса им рече: “Фрлете го она што имате да го фрлите!”

81. И бидејќи фрлија, Муса рече: “Она со што дојдовте е волшебништво.” Аллах, навистина, ќе го уништи. Да, Аллах не ја поправа постапката на безредниците!

82. Аллах ја овистинува вистината со зборовите Свои, па макар тоа го мразеле силниците.

وَمَا لَآيَهُمْ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ
مُؤْتَمِنٌ ﴿٧٧﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٨﴾

قَالُوا أَجِئْنَا بِتِلْكَ آيَاتِنَا وَعَمَّا نَاعْبُدُ آبَاءَنَا
وَتَكُونُ لَكُمْ آلِكِرْيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِعُومِنِينَ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَدْعُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ
مُتَّقُونَ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا الْقَوْمَا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٢﴾

وَيُخَيِّطُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ. وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾

83. Само некои меѓу народот негов му веруваа на Муса, плашејќи се од фараонот и од големците негови за да не ги стават во искушение. Фараонот, навистина, беше голем на земјата. Да, беше меѓу расипаниците!

فَمَاءَ أَمْنٍ لِّمُوسَىٰ إِذْ أَدْرَأْتَهُ مِن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ
مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. И Муса рече: “О народе, ако во Аллах верувате, тогаш, треба врз Него да се потпирате, ако сте Послушни.”

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا
إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Па, рекоа: “Врз Аллах се потпревме. Господаре наш, не одредувај нè да бидеме искушение за народот зулумќарски!”

فَقَالُوا عَلَىٰ لِلَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. И избави нè со милоста Твоја од народот невернички!

وَنَجَّيْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. И Ние му вдахнавме на Муса и на брат му: Изградете му на народот ваш куќи во Мисир, а куќите ваши одредете да бидат храмови, и намаз извршувајте, и зарадувајте ги верниците!”

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءِ الْقَوْمَ كَمَا
بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا يُوتَكُمْ قِبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَابْتَئُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

88. И Муса рече: “Господаре наш, Ти и на фараонот и на големците негови им даде, секако, и украс и имот во животот на овој свет. Господаре наш, оние скршнуваат во заблуда од патот Твој. Господаре наш, уништи го имотот нивни и затврдни ги ср-

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

цата нивни. Та, нема да веруваат додека не ја видат казната болна!”

89. Он рече: “Примена е молбата ваша, и двајцата истрајте, тогаш, и не следете ги оние кои не знаат!”

90. И Ние синовите Израилови ги преминавме низ морето... па, ги следеше фараотот и војската негова, зашто ги мразеше и им беше непријател. И штом започна да се дави, викна: “Јас верувам. Нема друг бог освен Оној во кој веруваат синовите Израилови и јас сум меѓу муслиманите!”

91. -”Зарем сега, а понапред беше непослушен и беше меѓу безредниците!

92. Па, денес Ние ќе го спасиме само телото твое за да бидеш знамение за оние по тебе.” Мнозинството меѓу луѓето, се рамнодушни, навистина, кон ајетите Наши!

93. И синовите Израилови Ние веќе ги сместивме во убава населба и им дадовме од ‘рскот добар. И штом им дојде знаењето се разединија. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу

قَالَ قَدْ أُجِيبَتِ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْعُرْقُوقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ ءَلَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ
بِهِ يَوْمَ إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

ءَأَلْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

قَالِيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِّكَ لِتُكْرَبَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَأْيَاتِنَا لَعَنُفُلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بِلَ مِثْوًا صِدْقِي وَرَزَقْنَهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا أَخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٤﴾

нив на Денот суден за она за што станаа деленици!

94. Ако си при сомнение во она што Ние ти го објавивме, тогаш, прашај ги оние кои ја читаат Книгата пред тебе. Веќе ти дојде Вистината од Господарот твој и никако немој да бидеш меѓу сомневачите!

95. И никако немој да бидеш меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Аллахови па да бидеш, секако, меѓу поразените!

96. Да, оние врз кои се оствари Зборот од Господарот твој не веруваат;

97. дури и да им дојдеше секој ајет додека не ја видат казната болна.

98. Па, нели беше населба? Веруваше и верувањето нејзино ѝ користеше, изземајќи го народот на Јунуз. И бидејќи веруваа Ние ја отстранивме од нив срамната казна во животот на овој свет и извесно време дадовме да уживаат.

99. Кога Господарот твој би сакал тогаш сите на земјата ќе веруваат. Е, па, ќе ги присилиш ли луѓето да бидат верници?

إِن كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَى قَوْمٍ
يُؤَسُّ لَعَنَاءَ آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَعْتَمُهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿٩٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهُمْ
جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

100. Човекот верува само со одобрението Аллахово и Он ги казува оние кои не сфаќаат.

101. Кажите: “Посматрајте го она што е на небесата и на Земјата!” И знаменијата не се од корист и опомена за луѓето кои не веруваат.

102. Па, очекуваат ли оние да ги снајде нешто слично, освен казната кон оние што беа пред нив? Кажите: “Тогаш, очекувајте, а и јас сум со вас, навистина, меѓу очекувачите!”

103. Потоа Ние ќе ги избавиме пејгамберите Наши и, секако, оние кои веруваа. Ете, тоа ни е обврска да ги избавиме верниците.

104. Кажите: “О луѓе, ако сте при сомнение во верата моја... та, не ги обожавам оние кои обожаваат други освен Аллах. Но, јас го обожавам Аллага, кој, токму, ве усмртува, и наредено ми е да бидам меѓу верниците.”

105. И така сврти го лицето твое кон верата вистинска. И никако не биди меѓу многубошците!

106. И не повикувај друг бог освен Аллах, кој не ти користи и кој не ти штети. Ако така направиш, тогаш, ти ќе бидеш меѓу неверниците, навистина!

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِرَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَجْعَلُ الرِّيحَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي
الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ
مِنْ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَخْلُقُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَنْ أَقِدَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَتَّبِعْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

107 Ако Аллах ти даде со неволја некаква, па, оваа не може да ја отстрани никој друг освен Него, а ако, пак, ти посака од добрината Своја, тогаш, никој не може да ѝ се справи. Со неа, од робовите Свои, Он наградува кого сака. Он е Простувач и Сомилосен!

108. Кажи: “О луѓе, веќе ви дојде вистината од Господарот ваш. Па, оној кој ќе се упати, се упатува самиот себеси, навистина! А оној кој ќе скршне самиот си скршнал во заблуда. Не е мое да ви бидам закрилник!”

109. И следи го она што ти се објавува, и биди трпелив сè додека Аллах не пресуди. Меѓу судиите Он е Најдобриот!

ХУД (Худ) XI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1 Елиф, лам, ра! Еве Книга чии ајети се редат по ред, а потоа потенко објаснети од Мудриот и Известениот!

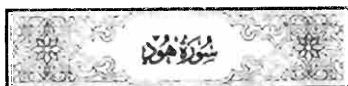
2. За ова: “Само Аллага да Го обожавате. Јас сум за вас од Него, навистина, опоменувач и радосник.”

3. И уште: “Од Господарот ваш да барате прошка, потоа

وَإِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَإِنْ يُرِيدْكَ بَعْضٌ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
بِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾

وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكْبَةِ أَفَعَدَّ إِلَيْنَا لَمُجْرَمِينَ ﴿١﴾
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿٢﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَّا اللَّهُ إِنَّنِي لَكُونُ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٣﴾

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا إِلَّآ أَنِّي لَأَسْفِرُ وَأَرْبُ لَكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ مِنعَمًا

покајание да Му упатувате; ќе ве почести со уживање пријатно до едно време определено, и на секој добротинител, од добротијата Своја, ќе му даде. А ако ги свртите плеќите... та, се плашам за вас зашто, навистина, ќе ве снајде казна на Денот голем.”

4. Браќањето ваше е - кон Аллах. Он е Кадар за сè!

5. Ете, оние ги стеснуваат градите свои за да скријат од Него. Ете, оние се покриваат со облеката своја: Он го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, го знае она што е во градите!

6. На земјата нема ниедно животно на кое Аллах не му дава ‘рск и Он да не го знае неговото престојувалиште и неговото наоѓалиште. Сето тоа е е во Книгата јасна.

7. Он ги создаде небесата и Земјата за шест дена. И Аршот Негов беше над водата за да ве испроба кој од вас работи најдобри дела. А ако им речеш: “Вие ќе бидете проживевани по смртта” - оние кои не веруваат, секако, ќе ти речат: “ Ова е само волшебништво отворено!”

حَسَبًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٦﴾

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

أَلَا إِنَّهُمْ يَنْتُونُ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْأَجِينَ
يَسْتَعْشُونَ بِنِجَابِهِمْ لِيَعْلَمَ مَا يُمْسِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ يَدَاتِ الضُّمُورِ ﴿٨﴾

﴿٩﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْخَرُمِينَ ﴿١١﴾

8. А кога би ја задоцниле казната за нив сè до еден рок определен, сигурно ќе речат: “Што ја спречува?” На Денот кога таа ќе им пристигне не ќе може да им се отстрани и ќе се овистини затоа што ѝ се исмеваа.

9. А кога ние на човекот би му дале да вкуси милост од Нас и ако потоа Ние ја одземеме тој, тогаш, навистина, ќе се поплаче и ќе биде неблагодарен!

10. Да, кога би направиле да вкуси благодат по штетата што му се случи сигурно ќе речат: “Се отстранаа лошотиите од мене!” Тој, навистина, е достоин и горделив!

11. Освен оние кои се трпеливи и кои работат добри дела. За нив има прошка и награда голема!

12. Па, можеби ќе оставиш од она што ти се објавува и од она што ги стеснува градите твои, зашто зборуваат: “Зошто не му е спуштен ковчег или зошто не дојде со него мелек?” Ти си, навистина, опоменувач! Аллах е Закрилник на сè!

وَلَيْنَ أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ إِلَيْكَ أُمَّةً مَّعْدُودَةً
لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْرِكُونَ ﴿٨﴾

وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا
مِنْهُ إِنَّا الْيَوُّسُ كَفُورٌ ﴿٩﴾

وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرْأَةٍ مَسْتَهْتِكَةً لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا نُوحِيَ إِلَيْكَ
وَضَائِقٌ بِهِ جَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

13. Или, пак, ќе речат: “Тој го измисли.” Кажите: “Па, донесете десет измислени суриња, слични на неговите. И повикајте кого можете - освен Аллах - ако сте искрени.”

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ فَلَمَّا نُرَىٰ سُوْرًا مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَاتٍ وَأَدْعَاءَ مَنْ اسْتَفْعَلَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

14. А ако не ви се озвијат... та, знајте дека, навистина, се објавува само со знаењето Аллахово и дека нема друг бог освен Него. Тогаш, ќе бидете ли Послушни?

فَأَلَّا يَرْجُيَ إِلَٰهَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
اللَّهُ وَأَنَّ لِلَّهِ إِلَٰهًا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

15. Оние кои го сакаат животот на овој свет и украсот негов Ние ќе им ги надополниме постапките нивни во него и оние, тука не ќе бидат, токму, прикратени:

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِحْيَتَهُ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوْفِيَ إِلَيْهِمْ
أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يَحْسُونَ ﴿١٥﴾

16. оние за кои на Ахирет ќе има само казна. Таму ќе им пропадне она што го изградија и ќе им биде ништожно она што го работеа.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلَ
مَأْكَلُهُمْ لِيَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Еднаков ли е оној кој беше при јаснотијата од Господарот свој, што ја следеше сведокот од Него, а и од порано, Книгата на Муса, показот и милоста - кои веруваат во неа - на оној кој не верува во неа, меѓу дружините; за него огнот е престојувалиштето негово, и тогаш, не сомневај се во неа. Таа, секако, е

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ لَهُ سِوَاهُ مَا وَرَّحْمَةً أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ. مِنَ الْأَحْزَابِ قَالَ تَرَىٰ
مَوْعِدَهُ. فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

вистина од Господарот твој, но мнозинството меѓу луѓето не веруваат.

18. И кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах? Онаквите ќе бидат доведени пред својот Господар, а сведоците ќе речат: “Оние се кои лажеа за Господарот нивни.” И проклетството Аллахово нека е врз зулумќарите!

19. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои го искривуваат...оние, токму, не веруваат во Ахирет!

20. Онаквите на земјата се немоќни и, освен Аллах, немаат друг заштитник. За нив казната ќе биде удвоена. Не се во состојба ни да слушаат ни да гледаат.

21. Да, онаквите се упропастија самите себеси и скршнаа од нив заради она што го измислуваа.

22. А на Ахирет оние се, без сомнение, страдалници.

23. Оние кои, навистина, веруваат и кои добри дела работат, и кои се оддадени на Господарот

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ آلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ يُضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢١﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

свој се - жители џехеннемски и во него за навек ќе останат:

24. како две дружини: слеп и глув, и уште: како оној што гледа и оној што слуша. Овие двајца, на пример, можат ли да се изедначат? Нема ли да се прisetите?

25. И Ние веќе го испративме Нух до народот негов: “Јас сум, навистина, ваш јасен опоменуваач!

26. Ќе обожавате ли друг освен Аллах? Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот болен!”

27. Па, големците меѓу народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Те гледаме само како човек нам сличен. И гледаме како те следат, токму, најпростите меѓу нас, со површно мислење; не гледаме, исто така, дека вие имате предност над нас, туку при мислење сме дека сте лашковци!”

28. Нух рече: “Гледате ли, о народе мој, како се потпирам врз јаснотијата од Господарот мој, и Он ми даде од милоста Своја, а ете, вие останавте слепи за тоа. Зарем да ве принудиме за неа кога вие, токму, ја презирате.

هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلَيسَ ﴿١٧﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَدُّكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَدُّكَ أَتَّبِعُكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لِنَسْأَبِ الرَّاْيِ وَمَا زَيَّ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنظُرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿١٨﴾

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِن رَّبِّي وَءَانْتَنِي رَحْمَةً مِن عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْتَرُمْكُمْ مَّوَاهُوا وَأَنْتُمْ هُنَا كَارِهِونَ ﴿١٩﴾

29. За ова јас, народе мој, не барам имот; наградата моја е само кај Аллах, и јас не ќе ги истерам оние кои веруваат зашто оние ќе се сретнат со Господарот свој. Но, јас ве гледам дека сте народ кој не знае.

30. Народе мој, кој ќе ме заштити од Аллах доколку ги истерам? Нема ли да се присетите?

31. Јас не ви велеам дека при мене се ризниците на Аллах, и не ја знам Тајната, и не велеам дека сум,ете, мелек. И не велеам, исто така, дека на оние кои ги презираат очите ваши дека Аллах не ќе им даде добро. Аллах го знае она што е во душите ваши... тогаш јас би бил, навистина, меѓу зулумџарите.”

32. Рекоа: “О Нух, ти веќе, навистина, расправаше со нас, па ја разгоре расправата наша. Па, направи да ни дојде, доколку си меѓу искрените, она што ни го вети!”

33. Рече: “Да, тоа ќе ви дојде, доколку Аллах посака, а вие ќе бидете немоќни.

34. Ниту пак ќе ви користи советот мој - ако Аллах посака

وَيَقُولُوا لَا آتَيْنَاكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِن آجْرِي
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُمْ
مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكَيْفَ آرَأَيْتُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقُولُوا مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَخْتُهُمْ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ
وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَا نُوْحُ قَدْ جَدَلْنَاكَ كَثْرَتَ جِدَالِنَا
فَأِنَّا بِمَا عٰتَدْنَا إِن كُنْتُمْ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّمَا يَا نُوْحُ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِن آرَدْتُ أَن أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ

да ве заведе - доколку посакам да ве посоветувам. Он е Господар ваш и Нему ќе му се вратите!”

35. Или зборуваат: “Тој го измислува.” Кажи: “Ако го измислувам тогаш гревот е моја јас сум далеку од грешењата ваши.”

36. И на Нух, секако, му беше објавено ова: “Никој од народот твој не ќе верува, освен оние кои веќе веруваа. Па, не грижи се за она што го работеа.

37. И прави го бродот пред очите Наши и според вдохновението Наше. И не обраќај Ми се за оние кои зулум направија. Да, оние се потопени!”

38. И тој го правеше бродот, и секојпат кога ќе поминеа крај него големците меѓу народот негов му се исмеваа. Рече: “Ако ни се исмевате и ние вам ќе ви се исмеваме, токму, онака како што се исмевате.

39. Па, ќе узнаете кому ќе му дојде казната и кого ќе го снајде казна постојана.”

40. Потоа, кога наредбата Наша стигна, и кога лонецот почна да врие Ние рековме: “Натовари во чамецот по еден пар од сите

اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي
وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَيْنَا أَن نُبْنِيَ الْبَيْتَ لَكَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ لِنُتَبِّحَ بِهِ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾

وَأَصْنَعُ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تَخَاطَبُنِي
فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٦٧﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٦٨﴾

فَسَوْفَ نَعْلَمُ مَنْ أَتَيْنَاهُ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلاَّ مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ أَمَّنْ وَمَنْ أَمَّنْ

животни, и семејството твое, освен оние за кои порано беше збор, и оние кои веруваа.” Но, оние кои веруваа, кои беа со него, беа неколкумина.

41. И рече: “Качете се во неа! Во името Аллахово нека плови и нека застане! Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!”

42. И бродот ги понесе низ брановите како брда, и Нух го повика синот свој, кој беше останал подалеку: “О сине мој, качи се во бродов со нас и немој да бидеш со неверниците!”

43. А син му рече: “Ќе се искачам на брдото кое ќе ме заштити од водата. А Нух рече: “Денес нема никој да се заштити од наредбата Аллахова, освен оној кому Он ќе му се смислува.” И меѓу нив се испречи бранот и син му беше меѓу потопените!

44. И беше речено: “О земјо, проголтај ја водата твоја а ти небо, престани!” И водата се повлече и работата веќе беше решена, и бродот застана на Џудиј, и беше речено: “Далеку нека биде народот зулумкарски!”

مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿١٠﴾

﴿١٠﴾ وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِإِسْمِ اللَّهِ حَمَلِهَا
وَمُرْسِئِهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

وَهُى تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ
أَبْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ أَرْكَبْ مَعَنَا
وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾

قَالَ سَوَّيْتُ إِلَى جِبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرُوبِينَ ﴿١٣﴾

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسَّامَا أَقْبَلِي وَغِيضَ
الْمَاءِ وَغِيضَ الْأَمْرُ وَأَسْوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

45. И го повика Нух Господарот свој, и рече: “Господаре мој, синот мој, навистина, е чедо мое, а ветувањето Твое, секако, е вистинско и Ти си меѓу судиите Најдобриот!”

46. Аллах рече: “О Нух, тој, стварно, не е од семејството твое: тој е непоправлив. Па, не моли Ме за оној за кого не знаеш. Јас, навистина, те советувам да не бидеш меѓу незнајковците!”

47. Нух рече: “Да, Господаре мој, јас тебе ти се приклучувам: никогаш нема да Те молам за она што не го знам. И доколку не ми простиш и не ми се смилуваш, ќе бидам, секако, меѓу поразените!”

48. Беше речено: “О Нух, качи се со поздрав од Нас, и со берикетите врз тебе и врз луѓето кои се со тебе, и ќе има народи на кои Ние ќе им даваме да уживаат едно време, а потоа ќе ги погоди од Нас казна болна.”

49. Ете, тоа се дел од кажувањата за Невидливото кои, токму, Ние ти ги вдахнавме. Не ги знаевте ни ти ни народот твој, од порано. Па, стрпи се, зашто, навистина, наградата е конечна за богобојазливите!

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَنْتُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْتَنْتَنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطِكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَعَفَّرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

قِيلَ يَنْتُوحُ أَهْطِ بِسَلْمٍ مِنَّا وَبِرَكْبَتِ عَلَيْكَ
وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنَمَتُهُمْ
ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا
فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. И до Ад, братот нивни Худ, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха. Друг бог освен Него немате. Вие сте само лашковци!

51. О народе мој, не барам награда за ова. Наградата моја е од Оној кој ме создаде. Нема ли да се вразумите?

52. О народе мој, барајте прошка од Господарот ваш, потоа покајте Му се, зашто Он ќе ви испрати од небо дожд изобилен, и Он ќе ја зголеми моќта врз моќта ваша, и не вртете ги плеките како силниците.”

53. Рекоа: “О Худ, ти не ни донесе јаснотија и ние нема да ги оставиме божествата наши заради зборот твој и, секако, нема да ти веруваме!”

54. Ние тврдиме дека некое од божествата наши те погодило со зло. Рече: “Аллаха за сведок го земам, и посведочете дека сум, навистина, далеку од она што Му го здружувате,

55. покрај Него. Па, лукаво постапете против мене и не давајте ми рок,

56. јас, навистина, се потпирам врз Аллах, Господарот мој и Господарот ваш. Нема ниедно животно а Он да нема моќ врз

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنِّي أَخْوَفُ
إِلَىٰ أَعْلَىٰ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلْ
أَسْمَاءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَبُرُودًا وَمَا نَزَّلْنَا
إِلَىٰ قَوْمِكُمْ وَلَا تَنْوَلُوا الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِبَارِكِي ۗ الْهَيْهَاتَ عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ
بِعُودِينَ ﴿٥٣﴾

إِن نَقُولُ إِلَّا أَعْرَضْنَاكَ بَعْضُ ٱلْهَيْهَاتَ بِسُوءِ قَوْلِ
أَشْهَدُ ٱللَّهَ وَأَشْهَدُ أَنَّ رَبِّيَ ۗ وَمَا تَشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

مِنْ دُونِهِ ۗ فَكَيْدُوْنِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظَرُونَ ﴿٥٥﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَىٰ ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
أَخَذَ بِنَاصِيئَتِنَا إِنِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

него. Господарот мој, навистина, кон патот вистински упатува!”

57. Па, ако ги свртат плеќите ете, јас ви го доставив она со што бев испратен до вас. И Господарот мој ќе ве замени со друг народ и во ништо не ќе му наштетите. Господарот мој, навистина, е Бдеец над сè!

58. И бидејќи настапи наредбата Наша, Ние го избавивме Худа и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, и ги избавивме од казната сурова.

59. Тоа е Ад. Не ги признаваа знаменијата на Господарот свој и беа непослушни кон пејгамберите Негови, и ја следеа наредбата на секој силник, тврдоглав!

60. И ги пратеше проклетството на овој свет а ќе ги прати и на Денот суден. Ад, навистина, не веруваше во Господарот свој. Далеку нека е Ад, народот на Худ!

61. И до Семуд, братот нивни Салих, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавajte Го Аллага! Друг бог освен Него немате. Он ве создаде од земја и ве насели по неа... па, барајте

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

وَلَنَأْتِيَنَّاهُمْ وَأَنزِلْنَا عَلَيْهِمُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا مِغْرَابًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

وَلَنَذَرَنَّهُمْ أَجْمَامًا يَأْتِيَ رَبَّهُمْ
رُسُلَهُمْ وَأَتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبَادَةٌ هُوَ آتِنَا مِنْ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمِرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُمْ نُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾

прошка од Него, потоа покајте Му се, зашто Господарот мој, навистина, е блиску и се освива!”

62. Тие рекоа: “О Салих, ти беше пред ова надеж меѓу нас. Ќе ни забраниш ли да го обожаваме она што го обожават предците наши и, навистина, ние сме при сомнение во она кон што нè повикуваш.”

63. Тој рече: “О народе мој, гледате ли? Ако сум при јаснотијата од Господарот мој и ако ми даде милост од Него... па, кој ќе ми помогне кај Аллах ако сум непослушен кон Него? Вие тогаш само го зголемувате поразот мој.

64. О народе мој, еве знамение за вас, камила од Аллах. Оставете ја нека пасе по земјата Аллахова, и не нанесувајте и зло зашто ќе ве обземе казната блиска.”

65. Па ја заклаа, и тогаш рече: “Уживајте во домовите ваши три дена. Ете, тоа е ветувањето врз лага несводливо!”

66. И бидејќи настапи наредбата Наша Ние го спасивме Салиха и оние, кои веруваа во него со милоста Наша од срамот на тој ден. Господарот твој, навистина, е Јак и Силен!

قَالُوا يَصْلِحْ فَذَكَرْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا
أَتَنْهَيْتَنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَشْبُهُ آبَاءَؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ
مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مَرْيَبٍ ﴿١٦﴾

قَالَ يَقُولُونَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَأَنْتَ لَمِنَ مَنزِلِهِ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ
إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٧﴾

وَيَقُولُونَ هَذِهِ نَاقَةٌ لِلَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
يَسُوءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿١٩﴾

فَلَمَّا جَاءَ أُنْمُرًا تَحِيَّتًا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾

67. И на оние кои зулум правеа ги погоди страшен глас и ете, останаа во домовите свои, скаменети,

68. како никогаш да не беа вселени во нив. Ете, Семуд, навистина, не го признаваше Господарот свој. Далеку нека е Семуд!

69. И пратениците Наши му дојдоа на Ибрахим како радосница. Рекоа: “Селам!” А тој рече: “Селам!” И веднаш ги почести со печено теле!

70. И бидејќи ги виде рацете нивни како не го допираат, се вчудоневиди од нив и почувствува страв. Рекоа: “Не плаши се, ние сме испратени до народот на Лут!”

71. А жената негова стоеше тука па се насмевнуваше. Па, ја зарадувавме со Исхак, а по Исхак и со Јакуб.

72. И жената рече: “Е, тешко мене!” Зарем јас да родам, стара, мажот ми е стар и изнеможен? Ова, навистина, е чудна работа.”

73. Тие рекоа: “Се чудиш ли на наредбата Аллахова?” Милоста Аллахова и берикетите Негови нека бидат со вас, о Ехлул-Бејт! Он, навистина, е за благодарност Достоен и Возвишен!

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جثثًا كَالْآبَاءِ الْأَبْدَاءِ ۝٧٧

كَأَنَّمْ يَعْنُوا فِيهَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْأَشْقِيَاءِ ۝٧٨
الْأَبْدَاءِ ۝٧٨

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَمِيءٍ ۝٧٩

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ ۝٨٠

وَأَمْرًا لَهُ فَايَمَةٌ فَضَجَّكَتْ فَنَشَرَ بِرِجْلِهَا يَأْسَاقًا ۝٨١
وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۝٨١

قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۝٨٢
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۝٨٢

قَالُوا أَنْتَجِدِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةً اللَّهُ وَرِكَزَةً عَلَيْهِمْ وَأَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝٨٣

74. И бидејќи на Ибрахим му се тргна стравот веднаш му дојде радосница и почна да расправа со Нас за народот на Лут.

75. Да, Ибрахим беше и благ, и мек и оддаден!

76. О Ибрахим, избегни го тоа. Наредбата од Господарот твој веќе ти дојде а ним ќе им дојде, навистина, казната неминовна.

77. И бидејќи пратениците Наши му дојдоа на Лут, доаѓањето нивно им беше непријатно, и во душата си почувствува теснотија, и рече: “Ова е тежок ден!”

78. И му дојде народот негов, брзајќи кон него, а порано... работеа лоши дела. Рече: “О народе мој, овие се ќерки мои, и оние ви се почисти. Па, плашете се од Аллах, и во присуство на гостите мои, не срамотете ме. Нема ли меѓу вас човек паметен?”

79. Тие рекоа: Веќе знаеше дека не ни се потребни ќерките твои. И ти, сигурно, ќе го сознаеш она што го сакаме.”

80. Тој рече: “Е, кога би имал мој против вас или кога би можел да се заштитам кај некоја сила голема!”

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَىٰ
يَجِدُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنتَبِحٌ ﴿٧٥﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُكَ
وَإِنَّهُمْ لِنَبِيٍّ عَذَابٌ غَيْرَ مُرَدُّو ﴿٧٦﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْفَوْرُهُمْ هَؤُلَاءِ بِنَاتِي
هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعْفِي
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَتَّىٰ
وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّاكُمْ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

81. Тие рекоа: “О Лут, ние сме пратеници од Господарот твој. Па, оние не ќе те стигнат и затоа отпатувај со семејството твое, во половината од ноќта, и никој од вас нека не го врти погледот назад, освен жената твоја. Да, нејзе ќе и се случи она што и ним ќе им се случи. Рокот нивни, навистина, се мугрите. А зарем мугрите не се блиску?”

82. И бидејќи стапи наредбата Наша, сè она што беше горе Ние го срамнивме и ги опсипавме со густ дожд, скаменет кал, кој непрестано паѓаше,

83. што беше веќе обележен за тоа од Господарот твој, и таквото нешто не е далеку од зулумќарите.

84. И до Медјен, нивниот брат Шуајб, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавате го Аллаха. Друг бог освен Него немате. И не скратувајте ни на кантар ни на вага. Јас гледам дека сте, навистина, во добро изобилно и, секако, се плашам за вас од казната на денот сеопфатен.

85. О народе мој, мерете праведно и на кантар и на вага, и не скратувајте им на луѓето нивни од нештата нивни, и не сејте безредие по земјата!

قَالُوا يَلْبُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنَاصِلُوكَ إِلَيْكَ
فَأَسْرِبْ أَهْلِكَ يَاقُطِّعْ مِنَ الْبَيْتِ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَانِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
إِلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِهًا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ
مَنْصُورٍ ﴿٨٢﴾

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَاهِي مِنَ الظَّالِمِينَ
بِيعِيدٍ ﴿٨٣﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُورُ أَعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ الْإِغْوَاءِ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُونَ ﴿٨٤﴾

وَيَنْقُورُ أَوْفُوا بِالْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

86. Она што Аллах го остави за вас е подобро за вас ако сте верници! Јас не сум ваш чувар!”

بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

87. Тие рекоа: “О Шуајб, дали намазот твој ти наредува да го оставиме она што го обожаваат предците наши или, пак, според желба наша да постапиме со имотот наш. Ти си, навистина, благ и упатувач!

قَالُوا يَسْعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

88. Тој рече: “О народе мој, видете дека сум при јаснотијата од Господарот мој кој ме снабди со убав ‘рск. И не сакам да го препорачувам она од што ве одвраќам, туку сакам, колку што е во можност моја, да направам добро. А успехот мој зависи само од Аллах. Врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!

قَالَ يَتَقَوْمِ آدَمَ يَسْعَى إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ
إِلَى مَا أَنهَنَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

89. О народе мој, неслагањето со мене нека не ве доведе до тоа да ви се случи слично на она што му се случи на народот на Нух или на народот на Худ или на народот на Салих. А ни народот на Лут не е далеку од вас.

وَيَتَقَوْمِ لَآيَحْزَمَكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمِ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

90. Барајте прошка од Господарот ваш, потоа упатете Му покајание. Господарот мој, навистина, е Сомилосен и Наклонет!

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

91. Тие рекоа: “О Шуајб, ние не разбираме многу од она што ти го зборуваш; и те гледаме меѓу нас како слаб, и да не е

قَالُوا يَسْعَيْبُ مَا فَتَقَهُ كَثِيرًا وَمَا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرُكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْ لَأَرْهَطُكَ
لِرَجْمِكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

роднината твоја, ќе те камелуваме. Ти не си во однос на нас јак.”

92. Тој рече: “О народе мој, зарем роднината моја ви е поблиску од Аллах? А вие Нему му ги свртивте плеќите. Господарот мој, навистина, го опфаќа она што го работите.

93. О народе мој, работете онолку колку што е во можност ваша, а и јас, навистина, ќе си работам. Ќе узнаете кому ќе му дојде казната, кој ќе биде поразен, и кој е лашко. Очекувајте а и јас, навистина, ќе очекувам со вас!”

94. И бидејќи стапи наредбата Наша, го спасивме Шуајба и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, а оние кои зулум направија ги погоди страшен глас, па останаа во домовите свои, скаменети,

95. како и да не беа никогаш во нив. Далеку нека е Медјен како што се и оддалечи и Семуд!

96. И веќе Муса Ние го испративме со знаменијата Наши и со јасна власт,

97. до фарамот и големците негови. Па, ја следеа наредбата на фарамот. А наредбата на фарамот не е упатувачка.

فَالْيَقْوَرُ أَزْهَبِي أَعَزَّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢﴾

وَيَقْوَرُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَنِيمٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿١٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعْبَاءُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمٌ ﴿١٤﴾

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْهَا إِلَّا الْبَعْدُ لَمَّا يَذَّكَّرُ
نَحْمُودُ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَوْهُم بِآيَاتِنَا
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ فَسُحِقُوا ﴿١٧﴾

98. Фараонот на Денот суден ќе го предводи народот свој, и ќе го нурне во огнот. Е, само колку е лошо местото каде што ќе бидат нурнати!

99. И на овој свет и на оној свет ќе бидат здружени со проклетството, е, само колку лошо ќе им биде даденото им следување!

100. Ете, тоа се некои од кажувањата за населбите за кои Ние ти кажуваме од кои некои постојат а некои се снемани.

101. И Ние не им направивме зулум, туку самите себеси зулум си направија. И божествата до кои се повикуваа, а не повикувајќи се на Аллах, во ништо не им беа при помош, зашто стапи наредбата од Господарот твој. И оние само пропаѓањето им го зголемуваа!

102. Ете, тоа е казната од Господарот твој кога ги казнува населбите кои се зулумкарски. А казната Негова, навистина, е болна и силна!

103. Ете, во тоа, навистина, има знамение за оној кој се плаши од казната на Ахирет. Ете, тоа е Ден во кој луѓето ќе бидат збрани; ете, тоа е Ден во кој ќе присуствуваат сите!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَيُنْسُ الْوَارِدَ الْمُرُودَ ﴿٩٨﴾

وَأَتَّخِعُوا فِي هَذِهِ لَقَمَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَنْسُ
الْقِدْمَ الْمُرْفُودَ ﴿٩٩﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنَّهُمُ الْهُتُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَنْبِيْهُ ﴿١٠١﴾

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنْ أَخَذَهَا إِلَيْهِ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُجْمَعٌ لَأَنَّ النَّاسَ وَذَلِكَ يَوْمَ مَشْهُودٍ ﴿١٠٣﴾

104. И само за определено време Ние го задоцнуваме.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿١٠٤﴾

105. Ден во кој ќе се стигне: никој не ќе зборува освен по одобрението Негово. Па, некои меѓу нив ќе бидат несреќни а некои среќни.

يَوْمَ يَأْتُ لَأَنْتُمْ كَمْ نَفْسٍ إِلَّا يَأْذَنُهَا فَمِنْهُمْ سَفِيحٌ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

106. Што се однесува до несреќниците оние ќе бидат во огнот и во него тешко ќе дишат и тешко ќе лелекаат.

فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَوْا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

107. И во него за навек ќе останат сè додека траат небесата и Земјата, освен со посак на Господарот твој. Господарот твој, навистина, го работи она што посакува!

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ لَعَالِمٌ يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

108. Што се однесува до среќниците...па, оние ќе бидат во Џеннетот и во него за навек ќе останат сè додека траат небесата и Земјата, освен со посак од Господарот твој. Давање ќе биде тоа неограничено.

﴿١٠٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَوْا فَعَلَى الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مُّجَدَّدٍ ﴿١٠٨﴾

109. И не биди, тогаш, при сомнение во врска со она што го обожаваат. Обожаваат само како што обожаваа предците нивни од порано. И без да им се скрати Ние ќе им го дадеме заслуженото.

فَلَا تُكْ فِي مَرْبَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هُوَ لَوْلَا مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُونَ بِمَا صَيَّبَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلُ ﴿١٠٩﴾

110. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга... па, во врска со неа станаа деленици. И да не беше зборот од Господарот твој,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْلَفَ فِيهِ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ

кој претходеше, сигурно ќе беше пресудено меѓу нив. Да, оние се при сомнение во неа што доведува до несигурност.

111. И сите нив, за делата нивни, Господарот твој, секако, ќе ги награди. Да, Он е Известен за она што го работат!

112. Па, издржи по патот вистински! Онака како што ти е наредено, тебе и на оние кои се со тебе, кои ќе се покајат, и не бунете се! Он, навистина, го гледа она што го работите!

113. И не поддржувајте ги оние кои зулум направија... та, ќе ве допре огнот и, освен Аллах, немате други заштитници, и не ќе ви се помогне!

114. И изврши го намазот на почетокот и при крајот на денот, и во почетоците на ноќта. Добрите дела, навистина, ги бришат лошите дела. Ете, тоа е опомена за оние кои се опоменуваат!

115. Стрпи се! Та, Аллах, навистина, не ќе им ја намали наградата на добротинителите!

116. Немаше ли низ столетијата пред вас честити кои спречуваа да се прави безредие на земјата? Но, беа само малку оние меѓу нив кои Ние ги спасивме, а оние кои го следеа зулумот, уживаа во него и беа насилници!

وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

وَإِن كُلاَ لَمَّا لَوْفَيْنَهُمْ رَبِّكَ
أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

فَأَسْتَقِيمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْفَرُ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِنَ اللَّيْلِ
إِنَّا الْحَسَنَاتُ يُدْهِنُ بِدَهْنِ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكِرِينَ ﴿١١٥﴾

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ
يَهُودٍ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا
مِّمَّنْ آمَنَّا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَوْا بِهِ وَكَانُوا تَجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾

117. И Господарот твој не ги ништеше населбите неправедно доколку жителите нивни беа добри.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. А Господарот твој да сакаше Он ќе ги направеше луѓето да бидат една заедница; но, тие постојано се разединуваат,

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَا يَرْوُونَ مِثْلَ بِلْعَابِ الْمُنِفِئِ ﴿١١٨﴾

119. освен оние на кои Господарот твој им се смилува, и за тоа ги создаде. И зборот на Господарот твој се усоврши: “Секако, ќе го исполнам Џехеннемот заедно: и со џини и со луѓе!”

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لِأَمْثَلِآنَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

120. И сè што Ние ти кажуваме од кажувањата за пејгамберите е само за да ти се зајакне срцето твое. И со оваа вистина ти дојде и Ука и Опомена за верниците!

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِّنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَحْنُ بِكَ بِهِ
فَوَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٌ
وَذِكْرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. И кажи им на оние кои не веруваат: “Работете колку што е во можност ваша, а и ние, навистина, ќе работиме.

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾

122. Очекувајте а и ние, исто така, ќе очекуваме.”

وَأَنْظِرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Тајната и на небесата и на Земјата е - Аллахова! И сите нешта Нему Му се враќаат. Па, обожавајте Го и потпрете се врз Него. А Господарот твој не е невнимателен кон она што го работите!

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

ЈУСУФ (Јусуф) XII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве, ајети од
Книгата јасна,

2. Ние го објавивме, нависти-
на, Кур’анот на арапски за да
сфатите.

3. И Ние ти ги кажуваме
најубавите кажувања, објавувај-
ќи ти го овој Кур’ан, иако пред
него беше меѓу невнимателните!

4. И кога Јусуф му рече на
бабо му: “О бабо, во сон видов,
навистина, единаесет ѕвезди, и
Сонцето и Месечината како ми
се поклонуваат!”

5. Бабо му рече: “О синко, не
кажувај го сонот твој на браќата
твои, зашто ќе ти направат
некаква сплетка. Шејтанот, на-
вистина, е отворен непријател за
човекот.”

6. Ете, така Господарот твој
ќе те одбере и ќе те поучи во
толкувањето на настаните и ќе
го надополни благодатот Свој
врз тебе, и врз семејството на
Јакуб онака како што го
усоврши на твоите предци, пред

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيَّةَ أَيَّتُهَا الْكِنَانِ الْمُنِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنَؤُ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا
لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ بَجَّيْنَكَ رَبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُسِّرُ نَعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

тебе, на Ибрахим и на Исхак. Господарот твој, навистина, е Зналац и Мудар!”

7. И при Јусуфа и при браќата негови има, секако, знаменија за прашувачите;

8. кога оние рекоа: “Да, Јусуф и брат му се помили кај бабо ни, а ние сме, навистина, дружина, и бабо ни, секако, е во заблуда јасна!

9. Убијте го Јусуфа или изгонете го во некоја земја. Лицето од бабо ви кон вас ќе биде управено и ќе бидете, по него, добар народ!”

10. И еден меѓу говорниците нивни рече: “Не убивајте го Јусуфа, туку фрлете го, ако веќе тоа го правите, во дното на бунарот, па ќе си го земе некој караван.”

11. Рекоа: “О бабо наш, зошто немаш доверба во нас за Јусуф? Ние него, навистина, само ќе го советуваме!

12. Испрати го утре со нас во прошетка да се поигра. Навистина, ќе го чуваме!”

13. Тој рече: “Да, загрижен сум да не го одведете и се плашам да не го изеде волк кога не ќе му обрнете внимание.”

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلسَّالِئِلِينَ ﴿٧﴾

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
وَحَنُّ عَصَىٰ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرُقُوهُ أَرْضًا يَحِلُّ لَكُمْ وَجْهَ
أَيْكُمُ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ
الْحَيِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْتِنَا عَلَيَّ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
لَنَصِصُونَ ﴿١١﴾

أَرْسَلَهُ مَعَنَا عَدَا يَرْعَىٰ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزَنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

14. Тие рекоа: “Па, како ќе го изеде волк: ние сме дружина голема, навистина! И така сигурно би биле поразени.”

15. И бидејќи го одведоа се согласија да го фрлат на дното од еден бунар. И тука Ние му објавивме: “Ти, навистина, ќе им донесеш, во врска со работата нивна, вести за ова. И тие не ќе препознаат.”

16. И дојдоа браќата на Јусуф кај бабо им ноќе, плачејќи,

17. и рекоа: “О бабо наш, ние бевме отишле да се наттрчуваме и го оставивме Јусуфа да ни ги чува стварите, па го изеде волк. Е, па, нема ли да ни поверуваш; искрени сме, навистина!”

18. И ја донесоа кошулата негова со лажна крв. Рече: “Не, во душите ваши најдовте нешто што ве радува. Е, само колку е убава трпеливоста! Од Аллах барам помош за она што го опишувате!”

19. И дојде караван еден. Го испратија водоносецот по вода. Овој ја спушти кофата. Рече: “Каква радост; еве дете!” И го сокрија како стоката трговска. Аллах го знае она што го работат.

قَالُوا لَئِن آكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّا إِذَا لَخْسِرُونَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِمْ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ
الْحُجُبِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وَجَاءَ آبَاؤَهُمْ عَسَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذُهَبْنَا نَسْتَيْقُ وَرَكَّعْنَا يُوسُفَ
عِنْدَ مَنْعَتَا فَاكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ
لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصِيهِ يَدِرُ كَذِبًا قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ
يَبْشُرِي هَذَا غُلْمًا وَسَأُرْوَاهُ يُضَعِّقُ
وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. И го продадоа за евтина цена: само за износ од неколку дирхеми. И со тоа беа задоволни.

21. И оној што го купи, од Мисир, ѝ рече на жена му: “Направи го пријатен престојот негов; можеби ќе ни биде од корист или, пак, ќе го посиниме.” И ете, така, Ние го сместивме Јусуфа во таа земја и го поучивме во толкувањето на соновите. Аллах е Победник со наредбата Своја, но мнозинството на луѓето не знаат!

22. И бидејќи порасна Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме добротинителите!

23. И настојуваше да го привлече кон себе, онаа во чија куќа беше тој, и ги испозатвора вратите, и рече: “Приближи се!” Јусуф рече: “Аллах да ме сочува, газдата мој, навистина, престојот ми го направи убав. Да, зулумкарите нема да бидат спасени!”

24. И таа, секако, покажа желба за него. А тој да не го видеше доказот од Господарот свој ќе покажеше желба за неа. Ете, така Ние од него го отсранивме

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَةٌ لَكَ فِي
مِثْوَةِ عَسَى أَنْ يَفْعَعْنَا أَوْ نَخْجُذَهُ، وَلَدًا
وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُ، مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
عَلِيمٌ وَأَمْرٌ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَلَنُعَلِّمَهُ أَشْهُدَهُ، إِنَّا إِنَّا نَحْكُمُ وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَّقَتْ
الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ، قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ
إِنَّهُ رِجِي أَحْسَنَ مِثْوَى إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِوَيْهِ، وَهِيَ لَوْلَا أَنْ رَأَتْ ظَهْرَ
رَبِّهِ، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ، مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

лошото и срамното дело. Он, навистина, е меѓу робовите Наши чисти.

25. И двајцата потрчаа кон вратата. И таа ја искина кошулата негова одзади. И го сретнаа мажот ѝ на вратата, и таа рече: “Каква е казната за оној кој сака да ја обесчести жената твоја, освен да се затвори или болно да се казни?”

26. Јусуф рече: “Таа сакаше да ме привлече кон неа.” И еден сведок, тогаш, при семејството нејзино вака посведочи: “Ако кошулата негова е искината однапред, во право си, а Јусуф, тогаш, би лажел.”

27. А ако кошулата негова е искината одзади, таа не е во право, а тој е искрен.”

28. И бидејќи ја виде кошулата негова искината одзади, рече: “Ова е една од вашите сплетки. А сплетките нивни се големи, навистина!”

29. Јусуф, занемари го ова! А ти, жено, побарај прошка за твојот грев. Ти си, навистина, меѓу грешниците!”

30. И жените по градот говореа: “Жената на величеството негово посака да го привлече кон себе своето момче. Многу се вљубила во него. Ние сметаме

وَأَسْتَبِقَا أَلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفِيَا
سَيِّدَهَا لَدَا أَلْبَابٍ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ
بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدِّمَ مِنْ قَبْلِ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّا رَأَتْهُ قَمِيصَهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ قَالَتْ إِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَعْفَرَى لِدُنْيَاكَ
إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

﴿٣٠﴾ وَقَالَ بِنْتُوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ
فَتَهْمَعَنَّ نَفْسِهِ. فَدَسَّعَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

дека таа е скршната во заблуда јасна, навистина!”

31. И бидејќи слушна збораници, испрати човек по жените, и им подготви дивани. На секоја од нив ѝ даде нож, и рече: “Излези пред нив!” И бидејќи го видоа, се зачудија и ги испосекоа прстите, и рекоа: “Аллах да сочува, ова не е човек; ова е мелек благороден!”

32. Таа рече: “Ете, тоа е она за што ме озборувавте. Посакав да го привлечам кон себеси па се воздржа. И ако не го направи она што му го наредувам, секако, ќе го фрлам в затвор и ќе биде меѓу понизените!”

33. И тој рече: “Господаре мој, затворот ми е помил од она кон што оние ме повикуваат. Ако не ме сочуваш од сплетките нивни ќе ми се појави желба кон нив и ќе бидам, тогаш, меѓу незнајковците!”

34. Па, му се осва Господарот негов, и го сочува од сплетката нивна. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

35. Потоа веднаш видоа знаменија, и им се причини дека најубаво е за едно време определено да го фрлат в затвор.

36. Во затворот со него влегоа уште две момчиња. Едното рече:

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِنًا وَآتَتْ كُلَّ وَجِدٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّارَأَيْتَهُنَّ أَكْبَرْتَهُمْ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ
لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودْنَهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَوَسْوَسَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا مَأْمُورُهُ
لَيَسْجَنَ لَّيْلًا كَوَرَأْسِهِ مِنَ الصَّخِيرِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ بَدَأُ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَلْبَابَ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا

“Јас сонував, навистина, дека цедам вино”, а другото, пак, рече: “Јас сонував, навистина, како носам над главава леб што го клукаа птиците.” Објасни ни го значењето нивно! Гледаме дека си, навистина, меѓу добротинителите!”

37. Јусуф рече: “Не ќе ви дојде ни една храна која ја јадете а да не ве известам за нејзиното значење пред да ви дојде. Тоа е она со што ме поучи Господарот мој. Да, јас ја оставив верата на народот кој не веруваше во Аллах и кој не го признаваше Ахирет!

38. Ја следам верата на моите предци: Ибрахим, Исхак, Јакуб. Не ни доликува ништо да Му здружуваме на Аллах. Ете, тоа е од добрината Аллахова кон нас и кон луѓето, но мнозинството меѓу луѓето не се заблагодаруваат.

39. О другари мои затворски, кој е подобар: расфрлени божества или еден Аллах, Моќен!

40. Оние кои ги обожавате освен Аллах се само имиња кои им ги дадовте, вие и предците ваши; затоа Аллах не ви објави никаков доказ. Пресудата е само Аллахова. Ви нареди само Него

إِنِّي أَرْنِي أَحْمَصُ حَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خَبْرًا نَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتَنَا
يَتَأْوِيلُهُ إِنَّا نَأْتِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ لَا يَا بَيْتِي كَمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِي إِلَّا نَبَاتُكُمْ
يَتَأْوِيلُهُ قَبْلَ أَنْ يَا بَيْتِي كَمَا ذَلِكُمْ مَعَ عَلْمِي رَفِي
إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

يَصْصِحِي السَّجْنَ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ ءَأَمْرٌ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا إِيَّاهُ
ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

да Го обожавате. Е, тоа е постојаната вера, но мнозинството меѓу луѓето не знаат!

41. О другари мои затворски, еден од вас Господарот ќе го напие со вино, а другиот ќе го распне и птиците ќе јадат од главата негова. Така е одредена судбината за која барате одговор.”

42. И Јусуф му рече на едниот за кого мислеше дека ќе биде спасен: “Спомени ме при господарот твој.” Шејтанот, меѓутоа, направи да забороват да го спомене кај господарот свој и заради тоа остана в затвор уште неколку години.

43. И владарот рече: “Јас сонував, навистина, седум крави дебели како ги јадат седум крави слаби и седум класја зрели и други седум суви. О големци, протолкувајте ми го сонот мој ако толкувате сонови!”

44. Рекоа: “Матни сонови! Ние не знаеме да ги објаснуваме соновите.”

45. И оној од двајцата, кој се спаси, кој се сети по дружењето со Јусуф, рече: “Јас ќе ви го изнесам значењето: само испратете ме!”

46. “О Јусуф, о пријателу! Протолкувај ни што значат седум крави слаби да јадат седум крави дебели и седум класја зрели и други седум класја суви, за да се

لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدٌ كَمَا فِئْسَتَى رَبِّهِ،
خَمْرًا وَأَمَا الْآخِرُ فَيُضَلَّبُ فَتَأْكُلُ الظُّبُرُ
مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿١٥﴾

وَقَالَ الَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا أَذْكَرَ نِي
عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ
رَبِّهِ ۖ فَلَمَّتْ فِي السِّجْنِ يَضَعُ سِنَّيْنَ ﴿١٦﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ عُجَافٌ وَسَنَعٌ سُئِبَاتٌ
خُضِرٌ وَأُخْرٌ يَأْسِتُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ
فِي رُءُوسِهِ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءُوفِ بَآعِينَ ﴿١٧﴾

قَالُوا أَضَعْنَتْ أَهْلِيكُمْ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
الْأَهْلِيكُمْ بِعَالِمِينَ ﴿١٨﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ
أَنَا أَنبَأْتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۚ فَأَرْسَلُونِي ﴿١٩﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَانِي سَنَعَ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ عُجَافٌ وَسَنَعٌ
سُئِبَاتٍ خُضِرٌ وَأُخْرٌ يَأْسِتُ لَعَلِّي أَرْجِعُ

вратам кај луѓето и за да знаат што е тоа.”

47. Рече: “Седум години ќе сете без прекин. И она што ќе го пожнеете оставете го во класјето, освен малку со што ќе се храните.

48. Потоа ќе настапат седум тешки години во кои ќе го потрошат она што го збиравте за нив, освен малку од сè она со што ќе се храните.

49. Потоа ќе дојдат години во кои на луѓето ќе им паѓа дожд и во тие години луѓето ќе цедат од плодовите.”

50. И владарот рече: “Доведете ми го!” И бидејќи пратеникот му дојде, рече: “Врати му се на господарот твој и прашај го што се случи со жените кои ги испосекоа рацете нивни. Господарот мој, навистина, ги знае сплетките нивни.”

51. Владарот рече: “Што е, токму, со вас? Зошто сакавте да го привлечете Јусуфа кон вас?” Рекоа: “Аллах да чува, ние ништо лошо за него не знаеме.” И жената на моќникот рече: “Вистината сега излезе на виделина. Јас посакував, токму, да го привлечам, но он, навистина, е меѓу искрените.”

إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ بَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا أَكُنْ
مَأْقَدَةً مِمَّنْ هُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْتَسِنُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ بَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعْصِرُونَ ﴿١٩﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُوبِي بِدِيٍّ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ
إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأْسَ الْيَسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٢٠﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَوَدُّنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
فُلَيْسَ حَسْبَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ
أُمَّرَأَاتُ الْعَرَبِ الْفَنِّ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَوَدُّهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢١﴾

52. И ете, нека знае дека, навистина, не го изневерив тајно. И Аллах, секако, не ја управува сплетката на изневерителите!

53. Јас, меѓутоа, не се оправдувам. Душата, навистина, е наклонета кон злото, освен ако не ѝ се смилува Господарот мој. Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

54. И владарот рече: “Доведете го кај мене, ќе го избирам за свој придружник.” И бидејќи разговараше со него, рече: “Ти денес кај нас имаш сигурно место.”

55. Јусуф рече: “Одреди ме да ги чувам ризниците во земјава. Јас сум, навистина, познат чувар!”

56. И ете, така Ние на Јусуф му дадовме посебно место на земјата. И се исели на неа таму каде што сакаше. Со милоста Наша Ние наградуваме кого сакаме, а наградата на добротинителите не ја намалуваме.

57. А наградата на Ахирет е подобра за оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.

58. И дојдоа браќата на Јусуф и влегоа кај него. И тогаш тој ги препозна а тие него не го препознаа.

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ وَمَا أُبْرِيٓ نَفْسِيٓ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓ إِنَّ رَبِّيٓ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْوِيٓ بِهِٓءَا سَتَخْلُصُنَّهُ لِنَفْسِيٓ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُفِصِلُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

وَجَاءَ إِخْوَتَهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

59. И бидејќи ги снабди со делот нивни, рече: “Доведете го кај мене вашиот брат по бабо. Не гледате ли дека јас, навистина, мерам праведно и дека јас сум најдобар угостувач?”

60. Па, ако не го доведете нема да ви мерам и повеќе нема да ми се приближувате!”

61. Рекоа: “Ќе настојваме да го одвратиме од него бабо му; и, секако, тоа ќе го направиме!”

62. И Јусуф им рече на момчињата: “Погледнете ги нивните покуќнини во товарите нивни; можеби, кога ќе им се вратат на семејствата, ќе ги препознаат; можеби пак ќе се вратат.”

63. И бидејќи се вратија кај бабо им, рекоа: “О бабо наш, ние нема да добиеме повеќе храна. Испрати го, тогаш, брат ни со нас. Со него сигурно ќе добиеме храна. И сигурно ќе го чуваме!”

64. Бабо им рече: “Да ви го доверам ли онака како што ви го доверив брат му порано? Па, Аллах е најдобриот чувар! И меѓу милостивите, токму, е Нај-милостивиот!”

65. И бидејќи го отворија то-варот, видоа како покуќнините

وَلَمَّا جَهَزَهُمْ بِيَهُارِهِمْ قَالَ أْتُنُونِي بِأَخٍ لَكُمْ
مِّنْ أَيْكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
وَأَنَا خَيْرٌ لِّلْمُتَرَلِينَ ﴿٥٩﴾

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ، فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَأَنْتُمْ كَارِيُونَ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَتَرْنَا عَنَّا بَنَاءَهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُبْرَأًا مِنَّا
الْكَيْلُ فَأَرْسَلْنَا مَعَنَا أَخَانَانَا نَكْتَلُ
وَإِنَّا لَمُهَلِكُونَ لِحِفْظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنْتُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنْتُكُمْ
عَن أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ

нивни се вратени, и рекоа: “О бабо наш, што ни треба повеќе? Овие наши покуќнини ни се вратија; ќе ги снабдиме семејствата наши, и ќе го чуваме братни, и ќе добиеме повеќе од еден камилски товар, - тоа е товар незначителен.”

66. Тој рече: “Нема да го испратам со вас, сигурно, додека не ми дадете заклетва, која ќе се поптира врз Аллах дека ќе ми го вратите, освен ако не настрада-те. И бидејќи му дадоа заклетва, рече: “Аллах е Закрилник за она што го зборуваме!”

67. И рече: “О синови мои, не влегувајте низ една порта, туку влегувајте низ различни порти. Јас немам никаков удел во она што ви го одредува Аллах. Пресудата, навистина, е - Аллахова! Врз Него се потпирам и врз Него се потпираат они кои, токму, се потпираат.”

68. И бидејќи влегоа отаде од каде што им заповеда бабо им, ништо за нив не беше остварено од страна на Аллах, освен потребата во душата на Јакуб која ја оствари; Јакуб беше зналец бидејќи Ние го поучивме, навистина, но мнозинството на луѓето не знаат.

إِلَيْهِمْ قَالُوا إِنَّا بَأْسًا مَا نَبِئِي هَٰذِهِ بِضَاعَنَا
رَدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرًا أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزَادًا
كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٦﴾

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا
مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتِنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يَحْطَبَ بِكُمْ فَلَمَّاءَ أَنُوهُ
مَوْثِقُهُ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ نَبِيِّي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَّادْخُلُوا
مِنَ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْمَأْتُمْ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ
يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ
يَعْقُوبَ قَضَتْهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ
وَلَكِن كَأَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

69. И бидејќи влегоа кај Јусуф, го привлече Јусуф брат му кон себе, и рече: “Да, јас сум брат ти, и не жалости се за она што го направива!”

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ؕ أَوْىٰٓءَ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۚ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. И бидејќи ги снабди со она што требаше да ги снабди, стави еден сад за мерење во товарот од брат му. Потоа, еден возгласник возгласи: “О каравану, вие сте, навистина, крадци!”

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِمَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَابَةَ فِي رَحْلِ أَحِيهِ ثُمَّ أَدْنَىٰ مَوْزِنَ أَيْتِهَا الْعِمْرَ لِيُنْكِمَ لَسْنَرِقُونَ ﴿٧٠﴾

71. И оние, враќајќи им се, рекоа: “Што барате?”

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

72. Рекоа: “Го бараме садот од владарот, а оној што ќе го донесе ќе добие товар камилски. За тоа јас ветувам.”

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. Рекоа: “Се колнеме во Аллах! Вие знаете дека не дојдовме да правиме безредие во земјава и, секако, не сме крадци!”

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَاجِفَتَنَا بُتَيْدًا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ги прашаа: “Каква ќе му биде казната ако лажете?”

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ ۖ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾

75. Одговорија: “Казната негова е кај оној во чиј товар ќе се најде - па, тоа е казната негова. Ете, така Ние ги казнуваме зулумкарите!”

قَالُوا جَزَاؤُهُ ۖ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ ۖ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. И тогаш Јусуф почна со вреќите нивни пред да почне со вреќата од брат му, и го извади садот од вреќата на брат му.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كَذَبْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ ۖ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ

Ете, со таква итрина Ние го поучивме Јусуфа. Јусуф не можеше, според законот на владарот, да го земе брат му како роб, освен ако не сака Аллах. Кого сакаме Ние на степени го воздигнуваме. И над секое знаење има зналец!

77. Тие рекоа: “Ако тој украде, украде и брат му пред него.” И тоа Јусуф го премолчи во себеси, и не им го обелодени, велејќи си: “Вие сте во полоша состојба, а Аллах најдобро го знае она што вие го опишувате.”

78. Тие рекоа: “О величество, тој, навистина, има стар бабо, во години е, па земи еден од нас наместо него. Гледаме дека си меѓу добротинителите!”

79. Тој рече: “Аллах да сочува од тоа да земеме друг а не овој во чиј товар го најдовме садот. Тогаш, навистина, би биле зулумќари!”

80. И бидејќи изгубија надеж во него, се одвоија насамо. Најстариот од нив рече: “Не знаете ли дека бабо од вас побара заклетва, да се заколнете во Аллах? И порано Јусуфа го упропастивте. Нема да ја напуштам земјава сè додека не ми дозволи бабо ми или, пак, додека не ми пресуди Аллах. А меѓу судиите Он е Најдобриот!”

نَرَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُهُ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٧٦﴾

﴿٧٦﴾ قَالُوا إِن يَسْرِفْ فَقَدْ سَرَفَ أَخُو لَهُ
مِن قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا
وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَاعَنَا
عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَطَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَصَصُوا إِيَّاهُ قَالَ
كَيِّبُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ
فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرِحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي
أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Вратете се кај бабо ви, па кажете: - О бабо наш, твојот син, навистина, украде. И го сведочиме само она што го знаеме и ние, навистина, не сме чувари на тајната.

أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَيُّكُمْ فَقُولُوا بَأْسَانَكَ ابْنُكَ
سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا
لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

82. Прашај ја населбата во која отседнавме и караванот со кој дојдовме. Ние сме, навистина, искрени!”

وَسئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. Јакуб рече: “Не, во душите ваши произлезе нешто лошо. Па, трпеливоста е убава! Можеби Аллах сите ќе ми ги врати. Он, навистина, е Зналац и Мудар!”

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

84. И ги сврте плеките и рече: “О Јусуф, о таго моја!” И му побелеа очите од грижа. Но, сепак, се совлада.

وَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى يُوسُفَ وَأَبْصُرْتَ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. Синовите му рекоа: “Се колнеме во Аллах! Ако не престанеш да се сеќаваш на Јусуф, или ќе се истоштиш или ќе се упропастиш.”

قَالُوا اتَّاللَّهُ تَفَتَوْا تَذَكَّرْ يُوسُفَ
حَتَّى تَكُونَ حَرَضاً أَوْ تَكُونَ
مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. А тој рече: “И тагата моја и жалоста моја Му ги изнесувам на Аллах. И од Аллах го знам она што вие не го знаете.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنَفْسِي وَخِزِّي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ
مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. О синови мои, одете и распрашајте се за Јусуф и за брат му, па, не очајувајте во милоста Аллахова. Во милоста Аллахова очајуваат, навистина, само неверниците!”

يَسْتَبِي أَذْهُبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ
وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

88. И бидејќи влегоа кај него, рекоа: “О величество, штета нè погоди, нас и семејствата наши, и ете, така, дојдовме со трговска стока отпадна. Па, дај ни полна мера и дај ни милосрдие. Аллах, навистина, ги наградува милосрдниците!”

89. Јусуф рече: “Па, го знаете ли она што го направивте со Јусуф и брат му, кога не знаевте?”

90. Тие рекоа: “Ти ли си Јусуф, навистина?” Јусуф рече: “Јас сум Јусуф, а ова е брат ми. Да, Аллах ни даде предност.” Оној кој е богобојазлив и трпелив... па, Аллах, навистина, не ја намалува наградата на добротинителите!”

91. Тие рекоа: “Се колнеме во Аллах дека, навистина, те одликува над нас и ние згрешивме, сигурно!”

92. Тој рече: “Денес нема прекор за вас. Аллах ви простува. А меѓу милостивите Он е Најмилостивиот!”

93. Земете ја оваа моја кошула и фрлете ја на лицето од бабо ми, и така, ќе му се врати видот, и донесете ми го сето семејство ваше.”

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِضَعَّةٍ مُّرْجِنَةٍ قَاؤُفٍ لَنَا الْكَيْلُ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَّصِدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يٰيُوسُفَ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي أَنْتَ لَنَا يٰيُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَّى
وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا قَاتَلَهُ لَقَدْ عَاتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِبِينَ ﴿٩١﴾

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ أَيُّومَ يُغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

أَذْهَبُوا بِتَمِيمِي هَذَا قَاتِلُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
يَأْتِ بِصَبْرٍ وَأَنْتُمْ بِأَهْلِكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. И бидејќи караванот отпа-
тува, бабо им рече: “Да, јас го
чувствувам мирисот на Јусуф. И
не кажувајте му дека јас об-
неможев.”

95. Рекоа: “Се колнеме во Ал-
лах! Ти си скршнат во заблуда
поранешна.”

96. И бидејќи дојде радосникот,
ја фрли кошулата на неговото
лице, и тогаш ете, му се врати
видот. Рече: “Нели ви кажав
дека јас го знам од Аллах она
што вие, секако, не го знаете!”

97. Рекоа: “О бабо наш, барај
прошка за гревовите наши, ние,
навистина, згрешивме!”

98. Рече: “Ќе побарам прошка
за вас од Господарот мој. Он,
навистина, е Простувач и Соми-
лосен!”

99. И бидејќи влегоа кај Јусуф,
ги привлече при себеси роди-
телите свои, и рече: “Влезете во
Мисир, ако Аллах сака, си-
гурни!”

100. И ги постави родителите
свои на престолот и сите кои беа
тука му се поклонија. И тој рече:
“О бабо мој, ова е толкувањето
на мојот сон од порано. Аллах
определи тој да се овистини. Да,
Аллах ми направи добро со тоа
што ме извлече од затворот и

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ
رِيحَ يَوْسُفَ لَوْلَا أَن تَفْنَدُونَ ﴿٩٤﴾

قَالُوا تالله إنك لفي ضلالك القديم ﴿٩٥﴾

فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُوفُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْوَى إِلَيْهِ أَبُوهُ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَيْنِينَ ﴿٩٩﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
يَتَأْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

затоа што вас ве доведе од пустина. И тоа по вмешувањето на Шејтанот меѓу мене и меѓу браќата мои. Господарот мој, навистина, е Чувствителен кон оној кон кого Он сака. Он, навистина, е Зналец и Мудар!

101. О Господаре мој, веќе ми даде власт и ме поучи во толкувањето на настаните, Творителу на небесата и на Земјата, Ти си мојот Заштитник и на овој свет и на Ахирет. Кога ќе определиш да умрам нека умрам како Послушен и соедини ме со добрите!”

102. Ете, тоа се дел од кажувањата за тајната кои Ние ти ги објавуваме, и ти не беше кај нив кога заеднички се согласија за работата нивна - но, токму, беа сплеткари.

103. И колку да посакуваш, мнозинството меѓу луѓето не се верници!

104. И ти не бараш од нив награда за тоа. Тоа е само Опомена за световите!

105. И колку има знаменија на небесата и на Земјата? Поминуваат крај нив а тие, ете, се рамнодушни.

106. Мнозинството од нив не веруваат во Аллах: многубошци се, навистина!

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴾

﴿ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾

﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَاتٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾

107. Сигурни ли се дека нема да им дојде неволја од казната на Аллах или да не им дојде Часот одненадеж а да не усетат?

108. Кажите: “Ова е патот мој. Јас повикувам кон Аллах. При мене и при оној кој ме следи е јасен поглед. Нека е славен Аллах! Јас не сум меѓу многубошците!”

109. И пред тебе Ние само луѓе испраќавме, меѓу жителите на населбите, и објава им објавувавме. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Куката ахиретска, секако, е подобра за оние кои се богобојазливи. Нема ли да се вразумите?

110. Кога пејгамберите очајуваа и мислеа дека ќе бидат прогласени за лашковци, токму, тогаш им доаѓаше помошта Наша и, тогаш, Ние избавувавме кого сакавме, а казната Наша не го избегнуваше народот насилнички!

111. Во кажувањата нивни има ибрет за даруваните со разбир. Тоа не е говор измислен, туку тоа е Потврда за она што беше пред него, и потенко објаснување за сите нешта, и Патоказ и Милост за народот вернички!

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَدَابِ اللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ
أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ
مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَّا فَتُحْيَىٰ مِنْ نَّشَأَةٍ
وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُنَّ الْقَوْمُ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

ЕР-РА'Д (Гром) XIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете Книга со ајети кои ти се објавуваат од Господарот твој, вистина; но, мнозинството на луѓето не веруваат!

2. Аллах е Оној кој ги подигна небесата, како што гледате, без столбови. Потоа се утврди на Аршот. И ги потчини и Сонцето и Месечината. Сè тече до рок определен. Он управува со наредбата и Он потенко ги објаснува ајетите за да се уверите во средбата со Господарот ваш.

3. И Он ја растегна земјата, и на неа постави и планини и реки. И Он од секој плод создаде пар. Он прави ноќта да го покрие денот. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои размислуваат!

4. И по земјата има предели кои се граничат, и бавчи со грозје, и ниви, и урми бујни и небујни. И впивајќи една иста вода. Во поглед на вкусот, Ние на едни им даваме предност над други. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои сфаќаат.

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُرَّةِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْسًا وَأَنْهَارًا
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِجْسَيْنِ أَوْ ثَلَاثِينَ يُعْشَى الْبَيْتَ
النَّهَارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَدِّدٌ وَجَعَلْنَا مِنْ أَغْشَبٍ
وَرِزْقٌ وَغَيْلٍ صُنُونًا وَعَثَرٍ صُنُونًا يُسْقَى بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَنُقِضَلُ بِمَعْضَا عَلَن بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. А како се чудиш? Па, чудни се, всушност, зборовите нивни: “Ке бидеме ли одново создадени кога ќе станеме земја?” Овие не веруваат во Господарот свој. На вратовите нивни ќе има синцири. Овие се жители на огнот и во него за навек ќе останат.

6. И оние од тебе бараат да им побрзаш со злото отколку со доброто. И пред нив имаше такви примери. Господарот твој, секако, е милосно наклонет кон луѓето во поглед на зулумот нивни. Господарот твој, навистина, е Силен Казнувач!

7. Оние кои не веруваат, велат: “Зошто не му се објавува знамение од Господарот негов?” Ти си само опоменувач. Секој народ има упатувач!

8. Аллах го знае она што го носи секоја жена, и она што утробите го впиваат во себе и она што го зголемуваат. За секоја работа кај Него има мера,

9. Зналец на видливото и на невидливото. Преголем и Превишен!

10. Меѓу вас еднакви се кај Него оној кој тајно зборува и оној кој тоа го разгласува, оној кој се крие ноќе и оној кој оди дење;

وَإِن تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا
أَءِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرِيهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي عَذَابِهِمْ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَعْفَرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدَّادُ وَكُلُّ شَيْءٍ
عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٩﴾

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿١٠﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَّنْ أَسْرَ الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾

11. за секој од вас, пред него или зад него, има деноноќни мелеки кои бдеат врз него, по наредбата Аллахова. Аллах, навистина, нема да ја измени ситуацијата на еден народ сè додека тој народ не се измени самиот себеси. Ако Аллах сака да му нанесе зло на еден народ нема никој што може да му се спротистави. И за нив освен Аллах нема друг заштитник!

12. Он ви ја покажува молњата да се уплашите или, пак, да се надевате, и Он создава облаци тешки.

13. И татнежот Го велича со благодарноста своја, а и мелеките, плашејќи се од Него; и Он испраќа громови и со нив го погаѓа оној кого Он сака, а оние, токму, расправаат за Аллах! А Аллах е Силен и Итар!

14. Молбата вистинска е - Негова. Оние кои се молат на други, освен Нему, не ќе им се освијат, за што било. Како оној е кој ќе ги подаде дланките свои кон водата за да ја дофати, а таа не стига до устата негова. Молбите на неверниците се залудни!

15. И на Аллах Му се поклонува сè она што е на небесата и на Земјата, доброволно или присилно. И сенките

لَهُ مَعْبُودَاتٌ مِّن بَيْن يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِن أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ فَلَا مَرَدَ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّن دُونِهِ مِن آلٍ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْغُرُوقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

وَيَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ
وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كَسَيْطِ كَثِيبٍ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ
وَمَا هُوَ بِبَالِيهِمْ وَمَا دَعَا الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَمْنَا لَهُمُ الشُّكْرَ وَالْأَسْوَاقَ ﴿١٥﴾

нивни, исто така, претпладне или попладне.

16. Кажи: “Кој е Господар на небесата и на Земјата?” Кажи: “Аллах!” Кажи: “Па, ќе прифатете ли, освен Аллах, заштитници кои не можат за себеси да направат ни корист ни штета?” Кажи: “Еднакви ли се оној кој гледа и оној кој не гледа? Или: Еднакви ли се темнината и светлината? Или: Му припишуваат ли на Аллах здруженици кои создаваат како што Он создава, па создавањето им се чини слично?” Кажи: “Аллах е Творител на сè. Он е Единствен и Силен!”

17. Оној кој спушта вода од небо, и пороите потечуваат по мера на нивната моќ, и поројот ги фрла по краиштата отпадоците. И она што го топат во оган, сакајќи да направат накит или предмет, исто така, има отпадоци кои се на нив слични. Ете, така Аллах ви донесува пример на вистина и неистина: отпадокот се фрла, а она што им користи на луѓето, останува на земјата. Ете, така Аллах ви ги изнесува примерите,

18. за оние кои ќе Му се освијат на Господарот свој има награда, а за оние кои не ќе Му се освијат - и кога би го поседувале сè она што е на земјата, и уште толку, - не ќе ја откупат за нив

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ
مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَبَّهُوا الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَاتَّخَذَتِ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ
فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَبْتَغِ النَّاسُ فَيَمُتْكُهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِأَنْفُسِهِمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدُوا بِهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ لِلْهَادِ
﴿١٨﴾

подготвената зла пресметка, и престојувалиштето нивно е - Цехеннемот. Е, само колку е лоша таа постела!

19. Е, па, зарем оној кој знае дека она што ти е објавено од страна на Господарот твој, навистина, е како оној кој е слеп? Се сеќаваат само даруваните со разбир!

20. Оние кои го одржуваат ветувањето кон Аллах и кои не го прекршуваат Договорот,

21. оние кои не се одвојуваат од она што го нареди Аллах, кои се стамени, врз тоа; се плашат од Господарот свој и стравуваат од злата пресметка,

22. и кои се трпеливи: се стремат кон лицето на Господарот свој, намаз извршуваат и делат, било јавно било тајно, од 'рскот што Ние им го дадовме; го заменуваат лошото со добро... за нив има убав Дом:

23. бавчи еденски во кои ќе влезат со предците нивни, со оние кои беа добри, жените нивни и потомството нивно... И мелеките ќе им влегуваат од сите врати!

24. "Селамун алејкум! Зашто бевте трпеливи. Е, само колку е благословен овој Конечен дом!"

﴿ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُكُمْ وَلَوْ أَلَّا لَأَنبَأَ ﴿١٩﴾

﴿ الَّذِينَ يُوْفُونَ بعهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ﴿٢٠﴾

﴿ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾

﴿ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدِرُهُمْ ﴿٢٢﴾

﴿ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَمْ نُغَيِّقِ الدَّارَ ﴿٢٣﴾

﴿ جَنَّاتٍ عِدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

﴿ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾

25. А оние кои не се придржуваат кон ветувањето по договорот склучен со Аллах, и кои се одвојуваат од она што го нареди Аллах да се почитува, и кои не се врз тоа, и кои прават безредие по земјата... врз нив е проклетството и за нив има лоша Куќа!

26. Аллах дава и одредува нафака кому сака, Он и скратува; и се радуваат за животот на овој свет. А што е, всушност, животот на овој свет во однос на Ахирет? Па, само минливо уживање!

27. Оние кои не веруваат, велат: “И зошто не му беше објавен еден ајет од Господарот негов?” Кажуваат: “Аллах, навистина, скршнува во заблуда кого сака и Он го упатува кон себе покајникот.”

28. Оние кои веруваат, со споменувањето на Аллах, ги смируваат срцата свои. А срцата се смируваат, навистина, со споменувањето на Аллах!

29. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... блазе си им! За нив има убаво прибежиште!

30. И ете, така Ние те испративме во една заедница пред која беа и поминаа заедници многу за да им го кажуваш она

وَالَّذِينَ يَبْغُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّا أَنبِئُكُمْ بِالْحَقِّ وَاللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ يُنَاصِبُ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَنَطَمَنُوا فُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ
أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى
لَهُمْ وَحَسَنُ مَا أَجْرُهُمْ ﴿٢٩﴾

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَتْلُوا عَلَيْهِمْ آلَ الذِّكْرِ الَّتِي آوَحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

што тебе ти го објавивме зашто оние, токму, не веруваат во Милостивиот. Кажи: “Он е Господарот мој. Нема друг бог освен Него; врз Него се потпирам и од Него барам прошка.”

31. И кога со Кур’анот брдата би можеле да се поместат, а земјата да се распарча, а мртвите да проговорат... не, наредбата за сè е - Аллахова, и зарем оние кои веруваат не знаат дека ако Аллах посакаше ќе ги упатеше сите луѓе! Но, оние кои не веруваа постојано ги снаоѓа, за она што го правеа, несреќа, ненадејно, или, пак, ќе се збидне во близина на нивните домови сè додека не дојде ветувањето Аллахово. Аллах, навистина, не го изневерува ветувањето!

32. И оние пред тебе, секако, им се исмеваа на пејгамберите... Та, Ние неверниците ги оставивме до едно време одредено а потоа ги засегнавме. Е, само каква беше таа казна!

33. Зарем на Оној кој бдее врз секоја душа - во она што таа ќе го спечали, Аллах - оние здруженици Му здружуваат? Кажи: “Именувајте ги!” Или вие Го известувате дека има нешто на земјава што Он не го знае? Или, пак, тоа е ваше површно зборување? Не, на оние кои не

وَالْيَهُودُ وَمَنْ

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانَ سُورَتٍ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ
بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفُّوا بِهِ أَلْمُوتُ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَفَلَمْ يَأْتِئِصِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا نُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَتَوَحَّلُ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ
وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ آسَفْتُمُوهَا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

أَفَمَنْ هُوَ قَابِئٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظُهُرِينَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾

веруваат им изгледаат убави сплетките нивни, и одвраќаат од патот. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, тој нема свој упатувач!

34. За нив има казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет, секако, е потешка, и за нив, освен Аллах, нема покровител.

35. Таков е Џеннетот кој е ветен за богобојазливите. Низ него течат реки, и плодовите негови се вечни и сенките негови се вечни. Ете, тоа е крајот на оние кои беа богобојазливи, а крајот на оние кои не веруваа е - огнот!

36. А оние на кои Ние им дадовме Книга се радуваат за она што ти е објавено. Меѓу дружините, меѓутоа, има луѓе кои еден дел од Книгата не го признаваат. Кажу: "Мене ми е наредено, навистина, само Аллах да го обожавам и да не Му припишувам здружник. Кон Него повикувам! И само кон Него е прибежиштето мое!"

37. И ете, така Ние го објавивме на арапски како мудрост. И ако ги следиш желбите нивни, по дојденото ти знаење, не ќе најдеш, освен Аллах, ни заштитник ни покровител!

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ
عُجْبَى الَّذِينَ أَنْفَقُوا وَعُجْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارِ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَنْزَلَ
إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا
أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا
وإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

38. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери, и им одредивме жени и потомства. И не е на пејгамберот, да донесе знамение без одобрението Аллахово. И секое време имаше Книга!

39. Аллах укинува со посак Свој и утврдува, исто така. И кај Него е Мајката на Книгата.

40. Било да ти покажеме дел од она што Ние го подготвивме за нив било да те усмртиме твое е, навистина, само да известиш, а Наше е да пресметаме!

41. Не гледаат ли дека, навистина, Ние доведуваме до тоа да ја скратуваме земјата од нејзините страни? Аллах пресудува, и нема Изменувач на Неговата пресуда. Он е Брз Пресметувач!

42. И оние пред нив, секако, правеа сплетки. Па, Аллах е Господар за сите сплетки! Он го знае она што го печали секоја душа, а неверниците ќе узнаат за Конечниот дом!

43. А оние кои не веруваат, велат: “Ти не си пејгамбер!” Кажи: “Меѓу мене и меѓу вас Аллах е доволен Сведок. И кај Него е, исто така, знаењето на Книгата!”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٍ ﴿٣٨﴾

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْثِتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ مَنَّ رَبُّكَ بِبَعْضِ الَّذِينَ تَتَّبَعْتَنَّا
فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَعِلُوا الْكُفْرَ
لِمَنْ عَقِبَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَ الْمُعْتَمِرِ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

ИБРАХИМ (Ибрахим) IV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

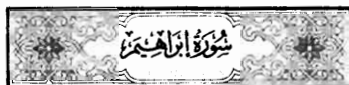
1. Елиф, лам ра! Книга која Ние ти ја објавивме за да ги изведеш луѓето од темнини во светлина, со одобрението од Господарот нивни, кон Патот на Силниот и за благодарност Достојниот:

2. Аллах, чија сопственост е се она што е на небесата и на Земјата. Тешко на неверниците од казната жестока!

3. Оние кои повеќе го љубат животот на овој свет од животот на Ахирет, и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои настојуваат да го искриват... оние се скршнати во заблуда далечна!

4. И Ние испративме пејгамбер само на јазикот од народот негов за да им објасни. Па, Аллах скршнува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Он е Силен и Мудар!

5. И Муса, секако, Ние го испративме со знаменијата Наши: “И изведи го народот свој од темнини во светлина. И опомени

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِبِ ذُنُوبُهُمْ إِنَّا نَزَّلْنَاهُ إِنَّا نَكْرِهُنَّ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ كَالضَّرِبِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّكَ

го со деновите Аллахови.” Во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

6. И кога Муса му рече на народот свој: “Сетете се на благодатот Аллахов кон вас кога Он ве избави од луѓето фараонови, кои ви задаваа најлоша казна, кои ги колеа синовите ваши а ги оставаа во живот ќерките ваши. Ете, имавте бела голема од Господарот ваш!”

7. И кога Господарот твој возгласи: “Да, ако сте благодарни ќе ви зголемам, а ако не сте благодарни... казната Моја е жестока, навистина!”

8. И Муса зборуваше: “Ако не верувате, и вие и сите оние на земјата... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!”

9. Не ви дојде ли кажувањето за оние пред вас, за народот на Нух, за Ад и за Семуд? И за оние по нив. Само Аллах ги знае! Им донесоа пејгамберите нивни јасноти и оние, ставајќи ги рацете свои на устите, зборуваа: “Да, не веруваме во она со што сте испратени. И ние сме, навистина, во сомнение и во неизвесност во она кон што нè повикувате!”

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٦﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ لَبَآءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَإِذْ تَأَذَّتْ رِجَّتِكُمْ لِيَنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلِيَنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

الَّذِي يَأْتِيكُمْ بِنَوَآئِدٍ مِنْ قَبْلِكُمْ فَأَوْجُوحٍ وَعَادٍ وَنَمُودٍ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي أَوْهَامِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾

10. Пејгамберите нивни рекоа: “Ќе се сомневате ли во Аллах, Создателот на небесата и на Земјата? Он ве повикува за да ви ги прости гревовите ваши и да ви даде рок сè до едно време определено.” Зборуваа: “Вие сте само луѓе нам слични. Посакувате да нè одвратите од она што го обожаваа предците наши... та, донесете ни доказ јасен!”

11. Пејгамберите нивни им зборуваа: “Ние сме, навистина, само луѓе вам слични. Но, Аллах дава предност кому сака од робовите Свои. И не е наше да ви донесеме доказ освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах се потпираат верниците!”

12. И не ни остана ли освен да се потпреме врз Аллах кога Он, секако, нè упати по патиштата наши. Ќе бидеме трпеливи, сигурно, на маките што ќе ни ги задавате. И врз Аллах се потпираат оние кои, токму, се потпираат!”

13. И оние кои не веруваа им зборуваа на пејгамберите свои: “Ќе ве истераме, сигурно, од земјава наша. Или, пак, сигурно ќе се вратите во верата наша.” Па, им објави Господарот нивни: “Ние сигурно ќе ги уништиме зулумќарите,

﴿ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَظْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى آجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَرِيدُونَ أَنْ نُصَدِّدُوا عَنْكُمْ كَاتِبَ يَعْبُدُ آبَاءَنَا فَأَفْوَنَّا يُسْطَلْنَ مِنْهُ ۝١٧﴾

﴿ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كُنَّا لِنَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِالْإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝١٨﴾

﴿ وَمَا نَأْتِيكُم بِالسُلْطَانِ إِلَّا نَحْنُ ۗ وَكَذَلِكَ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدْبَسْتُمُونَا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝١٩﴾

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُوذَنَّ فِي مِلَّةِ قَوْمِنَا لَوِجًا وَإِلَيْهِمْ رَجْعُكُمْ لَثَلِئَةً ۝٢٠﴾

14. и вас ќе ве сместиме на земјата по нив. Ете, тоа е за оној кој се плаши од стоењето пред Мене и кој стравува од Мојата закана!”

15. И оние бараа да победат. И така секој силник тврдоглав про-
опадна!

16. Цехеннемот е зад плеќите нивни. И ќе се напојува од вода смрдлива,

17. која ќе настојува да ја голтне малку по малку, но не ќе може да ја пренесе низ грлото; и смртта ќе му дојде од секоја страна, но не ќе може да умре. И зад него има казна тешка.

18. Делата на оние кои не веруваат во Господарот свој се слични на пепел кој ќе го разнесе виорот во бурен ден. И ништо не ќе им вреди она што го спечалија. Ете, тоа е, токму, беспаке далечно!

19. Не гледаш ли дека Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина? Ако посака ќе ве снеса и ќе донесе ново создавање?

20. За Аллах тоа не е тешко.

21. И сите ќе се зберат кај Аллах. Па, слабите ќе им речат на оние кои се сметаа горделиви: “Да, ние ве следевме. Па, можете ли вие, барем малку, да

وَلَنَسُكَنَّكُمْ أَتْرَافَ الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ
ذَٰلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

مِن رَّوَابِهِ، جَهَنَّمَ وَسَفَىٰ مِن مَّاءٍ صٰكِدٍ ﴿١٦﴾

يَتَجَرَّرُهُ وَلَا يَكَادُ لِيَسْفُهُ، وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَوْتٍ
مِّن رَّوَابِهِ. عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَغْمَلَهُمْ كَرَّمَادٍ
أَسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِن يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

وَيَرْزُقُوا اللَّهَ جَمِيعًا فَقَالَ الصَّٰغِقُونَ لِلَّذِينَ
أَسْكَبُوا وَإِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُمْ
مُعْتَدُونَ عَنَّا مِن عَذَابِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ قَالُوا

ни ја намалите казната Аллахова?” Ке речат: “Да нè упатеше Аллах и ние ќе ве упатевме, навистина! Нам ни е сеедно: ќе лелекаме ли или ќе трпиме, не можеме да се спасиме.”

22. И бидејќи работата ќе биде решена, Шејтанот ќе рече: “Да, Аллах ви вети ветување вистинско, а јас ветувањето мое го изневерив. Немав никаква власт над вас, но само што ве повикав вие ми се освавте. Па, не грдете ме, грдете се самите себеси. Јас не сум ваш поддржник, а и вие не сте мои поддржници. Јас, навистина, не верувам во она што ми го припишувавте порано. За зулумќарите, секако, има казна болна!”

23. А оние кои веруваа и кои работеа добри дела ќе влезат во Џеннетот низ кој реки течат и во него, со одобрението Аллахово, за навек ќе останат. Поздравот нивни во него ќе биде: Селам!

24. Не виде ли кога Аллах донесе пример: добриот збор е како добро стебло; основата му е цврста, а гранките кон небо,

لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْكُمْ سِوَاءَ عَلَيْنَا
أَجْرِنَا مَا صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿١٦﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
وَعْدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا
أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا
بِمُصْرِخِيكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧﴾

وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

25. кое ги дава плодовите свои во секое доба, со одобрението од Господарот свој, и Аллах им донесува примери на луѓето за да се сеќаваат;

26. примерот: лошиот збор е како лошо стебло, откорнато над земја кое нема своја утврда.

27. Аллах ги уцврстува оние кои веруваат со цврст говор во животот на овој свет и во жиотот на Ахирет. Аллах ги скршнува во заблуд зулумќарите и Аллах работи со посак Свој.

28. Не ги виде ли оние кои го изменија Аллаховиот благодат како паднаа во неверство и како го доведоа народот свој во Куќата на пропаста,

29. во Цехеннемот во кој ќе се пржат. Е, само колку е лоша таа утврда!

30. И оние Му припишуваа на Аллах здруженици за да скршнуваат некого, во заблуда, од Неговиот пат. Кажи: “Уживајте само малку зашто, навистина, свратилиштетот ваше е - кон огнот!”

31. Кажи им на робовите Мои, кои веруваат, нека клањаат намаз, и нека делат од ‘рскот Наш кој им го дадовме, било

تَوَقَّ أَنْ كَلَّهَا كُلِّ حِينٍ يَأْذِنُ رِبِّهَا وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَمِثْلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿١٦﴾

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ
الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿١٧﴾

﴿١٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿١٦﴾

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَنَسَّ الْقَرَارَ ﴿١٧﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوهُ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيبِكُمْ إِنَّا إِلَيْنَا نَاكِ ﴿١٨﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَّيْسَ فِيهِ وَلَا خَلْدٌ ﴿١٩﴾

тајно било јавно, пред да настапи Денот во кој нема ни продажба ни пријателство.

32. Аллах е Оној кој ги создаде небесата и земјата, и кој спушта вода од небото, а со неа вади плодови како 'рск ваш. И ви го потчини бродот кој плови по морето со наредбата Негова; и ги потчини и реките.

33. И ви ги потчини и Сонцето и Месечината кои деноноќно се движат; и ви ги потчини ноќта и денот.

34. И ви даде од сè она што Му баравте. И ако ги броите богатите Аллахови не ќе можете да ги изброите. Човекот, навистина, е голем зулумќар и голем неверник!

35. И кога Ибрахим рече: "Господаре мој, направи го овој град безбеден. И мене и синовите мои оддалечи нè од обожавањето кипови!"

36. Господаре мој, оние, навистина, скршнаа во заблуда луѓе многу, па, кој ќе ме следи тој, секако, е со мене, а кој ми е непослушен... па, Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ زَيْطًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ
وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَأَنْتُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّوا كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَثْ فَإِنَّهُ
مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. Господаре наш, дел од потомството мое го населив во долина една, неплодна, при Куќата Твоја света, Господаре наш, за да извршуваат намаз. Одреди, тогаш, срцата човечки да стремат кон нив и снабди ги со благодатите за да се заблагодаруваат!

38. Господаре наш, Ти, навистина, го знаеш она што го криеме и она што го обелоденуваме. И на небесата и на Земјата нема ништо за Аллах скриено.

39. Благодарение на Аллах кој во старост ми го подари Исмаил и Исхак. Господарот мој, навистина, е Слушач на молбите!

40. Господаре мој, одреди јас и дел од потомството мое, да бидеме постојани во намаз; Господаре наш, прими ги молбите!

41. Господаре наш, прости ни, и мене и на родителите мои, и на верниците на Денот во кој ќе се оствари пресметката!”

42. И во никој случај не сметај дека Аллах е невнимателен кон она што го прават зулумќарите. Аллах, навистина, ги остава до денот во кој очите ќе се скаменат, отворени;

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَأَجْعَلْ أَعْيُنَهُمْ مِنَ النَّاسِ سَهْوًا لِيُتَبَّعُوا
وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَقَبَلْ دُعَاءَ ﴿٤٠﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

43. и дека ќе трчаат преплашени, со дигнати глави, очите ококорени а срцата празни.

مُهْطِعِينَ مُقْنِبِينَ وَسُهُمَ لَا يَرْجُدُوا إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَقْدِمُهُمْ هَوَاءً ﴿١٣﴾

44. И опомени ги луѓето за Денот во кој ќе им дојде казната кога оние кои правеа зулум ќе речат: “Господаре наш, остави нè за кратко време; ќе се освиеме на повикот Твој и ќе ги следиме пејгамберите.” - “Нели се колневите од порано дека никогаш не ќе исчезнете?”

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ يُجِيبُ دَعْوَتَكَ
وَتَسْبِيحَ الرُّسُلِ أُولَٰئِكَ كُفِرُوا فَنَسِمْتَهُمْ
مِنْ قَبْلِ مَا لَمْ يَكُنْ مِنْ رِزَالِ ﴿١٤﴾

45. И живеете во домовите на оние кои направија зулум за себеси, и ви стана јасно како постапивме со нив. Па, за вас донесовме примери.

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكَانِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾

46. Оние, секако, правеа сплетки, а сплетките нивни се под волјата Аллахова, а сплетката нивна не може да ги помести ридовите.

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لِيَرْوُلَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿١٦﴾

47. Па, никако не сметај дека Аллах ќе го изневери ветувањето Своје кон пејгамберите Свои. Аллах, навистина, е Силен и Одмаздник!

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفًا وَعْدَهُ. رُسُلُهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧﴾

48. на Денот кога земјата ќе биде заменета со друга земја, па и небесата; и кога сите ќе

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ عِوَاذَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
وَيَرْزُوا لِلَّهِ الْوَحِيدِ الْفَهَارِ ﴿١٨﴾

излезат пред Аллах, Единствениот и Моќниот!

49. И ќе ги видиш силниците на Денот тој, врзани во синџири,

50. а кошулите нивни од катран, а лицата нивни покриени со пламен,

51. за Аллах да ја казни секоја душа за она што го спечалила. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

52. Ете, ова е известување за луѓето со него да бидат опоменати, и да знаат дека Он, навистина, е еден Бог, и за да се присетат надарените со разбир!

وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّبِينَ فِي

الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

سَرَابِهِمْ مِنْ قَطْرَانَ وَقَعْنِي

وَجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

هَذَا بَلَدٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَيَلْعَلُوا

أَنَّهُمْ إِلَى اللَّهِ وَحْدًا وَلِيَذَّكَّرُوا أَلاَّ يَأْتِيَهُمُ ﴿٥٢﴾

ЕЛ-ХИѢР (ХиѢр) IX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете, ајети на Книгата и Кур'ан јасен.

2. Оние кои не веруваат би посакале да бидат меѓу Послушните!

3. Остави ги! Нека јадат, и нека уживаат, и нека ги мами надежта... па, ќе узнаат!

4. И Ние не уништивме ниеден град а истиот да немаше Книга позната.

سورة الحجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَسْتَعْمُوا وَلِيْلَهُمْ أَمَلٌ

فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٣﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾

5. И ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни крајот свој.

6. И зборуваа: “О ти, со Опомената која ти дојде, ти си, навистина, луд!”

7. И зошто не ни дојде, ако си меѓу искрените, со мелек.

8. Ние спуштивме мелеки само со вистина; мелеките, тогаш, не би го очекувале рокот.

9. Ние, навистина, ја објавивме Опомената и Ние, навистина, ќе ја чуваме.

10. И пред тебе Ние испраќавме пејгамбери меѓу народите одамнешни.

11. И не им доаѓаше никој меѓу пејгамберите а да не го исмеваа.

12. Ете, така исмејувањето Ние го внесуваме во срцата на силниците!

13. И оние не веруваат во Кур’анот. И веќе помина прароксата на претходните народи.

14. А Ние да им отворевме врата на небесата...па, да се искачеа преку неа,

15. и ќе речеа сигурно: “Тоа, секако, е заради тоа што нашите

مَا نَسْفِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ﴿٥﴾

وَقَالُوا إِنَّمَا إِلَهُكُمُ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْكُمْ الْكِتَابَ إِنَّكُمْ لَمُجْرِبُونَ ﴿٦﴾

لَوْ مَا نَأْتِينَا بِالْمَلَكِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

مَا نَزَّلْنَا الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَسَّوْطُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَجُونَ ﴿١٤﴾

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَرْنَا

очи се восхитени и, токму, затоа што сме восхитени!”

16. И Ние, навистина, на небесата соѕвездија поставивме и ги разубавивме за гледачите,

17. и Ние ги сочувавме од секој шејтан проколнет,

18. освен од оној со скриеното прислушкување кого го следи, токму, ѕвездичка јасна.

19. И Земјата Ние ја раширивме и по неа брда расфрлавме, и од неа направивме да никне од сè по нешто, со рамнотежа.

20. И на неа Ние определивме животни намирници за вас и за оние на кои вие не сте тие кои им давате ‘рск.

21. И ризниците на секоја благодат се кај Нас и не ја спуштаме, освен со мера позната.

22. И Ние испраќаме ветрови како оплодувачи и од небото спуштаме вода, па со неа вие наводнувате и не сте кадри да ги задржите.

23. И Ние, навистина, оживуваме и Ние усмртуваме и само Ние сме Наследници.

بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مُّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَبَّيْنَاهَا
النَّظِيرِ ﴿١٦﴾

وَحَفِظْنَاهُمْ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾

إِلَّا مَنْ أَسْرَفَ أَتَّعْنَا السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ، شَهَابٌ مُّثِيمٌ ﴿١٨﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

وَجَعَلْنَا الْكُرُوفَ فِيهَا مَعْيِشًا وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ
بِرِزْقِنَا ﴿٢٠﴾

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَعَدَدْنَا خِزْيَانَهُ، وَمَا نُنزِلُ لَهُ
إِلَّا الْيَقْدَرِ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِعَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ مُّحْيِي- وَنُؤْتِيهِمْ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

24. Да, Ние ги знаеме и претходниците меѓу вас и, секако, ги знаеме и оние што ќе дојдат по вас.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٤٤﴾

25. Да, Господарот твој е Оној кој ќе ги збере. Он, навистина, е Мудар и Зналец!

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحَسْرَتِهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٥﴾

26. И Ние го создадовме човекот, секако, од глина што се меси, од кал што се тегне.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ
مَسْنُونٍ ﴿٤٦﴾

27. И Ние џиновите ги создадовме од порано од оган кој пламти.

وَالْحَيَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُورِ ﴿٤٧﴾

28. И кога Господарот твој им рече на мелеките: “Јас сум, навистина, Создател на човекот од глина што се меси, од кал што се тегне,

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٤٨﴾

29. и кога ќе го обликувам и кога во него ќе вдахнам од духот, творот Мој... па, паднете му на сецде!”

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿٤٩﴾

30. И тогаш сите мелеки паднаа на сецде, заедно!

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٥٠﴾

31. Освен Иблис кој одби да биде меѓу оние кои паѓаат на сецде.

إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنَ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٥١﴾

32. Аллах рече: “О Иблис, што ти се случи па да не паднеш на сецде?”

قَالَ يَا بَلِيسَ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٥٢﴾

33. Иблис рече: “Не сакам да паднам на сеџде пред човекот кого го создаде од глина што се меси, од кал што се тегне!”

قَالَ لِمَ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ
مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

34. Аллах рече: “Излези, тогаш, од Џеннетот! Па, ти си, навистина, силник!”

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. И рече: “И врз тебе нека биде проклетството до Денот суден!”

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

36. Иблис рече: “Господаре мој, тогаш дај ми рок до Денот во кој оние ќе бидат проживеани.”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

37. Па, ти се дава рок, навистина, до

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾

38. Денот на времето познато.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

39. Иблис рече: “Господаре мој, бидејќи направи да скршнам во заблуда, ќе им го правам животот на луѓето на земјава убав и ќе правам да лутаат, сите оние,

قَالَ رَبِّ يَا أَغْوَيْتَنِي لِأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

40. освен чистите робови Твои.”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

41. Аллах рече: “Ова е патот Мој вистински!

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Врз робовите Мои, навистина, ќе немаш власт, освен врз оној кој те следи меѓу скршнатите во заблуда.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

43. Цехеннемот, навистина, е нивната ветена средба, за сите!

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٧﴾

44. Цехеннемот има седум врати и низ секоја врата еден од нив ќе поминува.

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿١٨﴾

45. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценнетски, покрај изворите.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٩﴾

46. “Влезете во нив со селам, безбедни!”

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ ﴿٢٠﴾

47. Омразата од градите нивни Ние ќе ја оттргнеме; ќе се однесуваат како браќа, радосни, едникондруги свртени.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢١﴾

48. Во нив не ќе ги обзеде ни замор и од нив нема да излезат.

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٢٢﴾

49. Известете ги робовите Мои дека јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен,

نَبِيٍّ عِبَادِي أَيُّ أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

50. и дека казната Моја, навистина, е казна болна!

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٢٤﴾

51. И извести ги за гостите на Ибрахим,

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٥﴾

52. кога влегоа кај него... па рекоа: “Селам!” Тој рече: “Ние од вас се уплашивме, навистина!”

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٢٦﴾

53. Тие рекоа: “Не плаши се! Ние, навистина, ќе те зарадуваме со син кој ќе биде учен.”

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٧﴾

54. Тој рече: “Па, како ќе ме зарадувате кога веќе староста ме снеможе? И како, навистина, ќе ме зарадувате?”

قَالَ أَشْرَعْتُمُونِي عَلَيَّ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فَبِمَ يُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

55. Тие рекоа: “Ќе те зарадуваме со вистината, па никако не биди меѓу безнадежниците!”

قَالُوا أَشْرَعْتَكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ
الْقٰنِطِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. И рече: “Само во заблуда скршнатите немаат надеж во Господарот негов!”

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
رَبِّهِ إِلاَّ الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

57. И рече: “О пратеници, што сакате?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

58. Тие рекоа: “Ние сме, навистина, испратени до народот насилнички!”

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. Семејството на Нух, сите синови негови, Ние ќе ги спасиме,

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

60. освен жената негова за која Ние решивме да биде меѓу оние што ќе останат за подоцна.

إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ فَعَدَرْنَا بِهَا الْمَئِيْنَةَ الْعَدِيْبَةَ ﴿٦٠﴾

61. И бидејќи пратениците му дојдоа на семејството на Лут,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

62. рече: “Вие сте, навистина, луѓе незначителни!”

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرَهُونَ ﴿٦٢﴾

63. Рекоа: “Не, ти дојдовме заради она во што оние се сомневаат!

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ти дојдовме со вистина и ние сме, навистина, искрени! “

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Па, семејството твое нека излезе при крајот на ноќта, а ти следи го одзади и никој меѓу вас нека не го врти погледот назад. И одете таму кај што ви се наредува!

66. И Ние нему му ја одредивме таа наредба дека крајот на сите нив, секако, ќе биде докрајчен во мугрите.

67. И жителите на градот дојдоа кај него, донесувајќи радости.

68. Рече: “Да, оние се гости мои и, тогаш, не срамотете ме!”

69. И плашете се од Аллах и не понижувајте ме!”

70. Тие рекоа: “Нели ти забравивме да примаш луѓе?”

71. Тој рече: “Тоа се ќерки мои ако сакате да правите нешто.”

72. Се колниме во животот твој оние, навистина, талкаат во пијанството свое.

73. Па, ги обзеде глас страшен при изгрејсонце.

74. Па, она што беше горе Ние определивме да биде долу, и ги опсипавме со дожд од скаменета земја.

فَأَسْرِبَا هَلَاكٍ يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ وَأَتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٥﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ
مَقْطُوعٌ مُّصَيِّحِينَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٧﴾

قَالَ إِنَّ هَذِهِ لَأَهْلِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿١٨﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿١٩﴾

قَالُوا لَوْلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

قَالَ هَذِهِ لَأَهْلِي بِنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٢١﴾

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٢٣﴾

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٢٤﴾

75. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за оние кои внимателно гледаат.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّئِينَ ﴿٧٥﴾

76. И тој град покрај патот, токму, е утврден.

وَأَنَّهَا لَبَسِيلٌ مَّقْبِيهٌ ﴿٧٦﴾

77. Во тоа, навистина, има знаменија за верниците.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. Жителите на Ајка беа, секако, зулумџари!

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. Па, Ние им се одмаздивме. И двата града се, секако, на патот очигледен!

فَأَنقَمْنَا مِنِّمْ وَأَتَمَّآ لِيَا مَارِثِينَ ﴿٧٩﴾

80. Да, жителите на Хиџр ги сметаа за лажни пејгамберите,

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾

81. и Ние им ги објавивме знаменијата Наши... па, кон нив беа рамнодушни.

وَمَا لَيْتَنَهُمْ ءَايَاتُنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

82. И по брдата длабеа куќи безбедни.

وَكَانُوا يَنْجِحُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْمَآءَ أُمِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. Па, ги обзеде страшен глас при изгрејсонце.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّبْحَةُ مُصْحِينَ ﴿٨٣﴾

84. Па, она што го спечалија не им користеше за ништо.

فَمَا غَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

85. И Ние го создадовме она што е на небесата и она што е на Земјата, и она што е меѓу нив со вистина. Однесувај се, тогаш, учтиво, зашто Часот ќе дојде, сигурно!

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهُ فَاصِّعٌ
الصَّفْحُ الْجَمِيلُ ﴿٨٥﴾

86. Господарот твој, навистина, е Создател и Зналец!

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

87. Ние ти објавивме, секако, седум ајети кои се повторуваат и Кур'ан голем!

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

88. И не управувај го погледот твој кон она за што Ние определивме да уживаат за кратко некои меѓу дружините нивни. Не тагувај за нив, а кон верниците, меѓутоа, спушти го крилото твое,

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْنَا حَاكِمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. и кажи: “Јас сум, навистина, опоменувач јасен!”

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

90. Ние еднакво постапивме со она што го објавивме против разделувачите

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

91. оние кои Кур'анот го поделија на повеќе парчиња.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

92. Па, се колниме во Господарот твој дека, сигурно, сите нив ќе ги прашуваме

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

93. за она што го работеа.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. Па, кажувај го јасно она што ти се наредува и избегнувај ги многубошците!

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

95. Ние сме сигурно доволни за тебе во однос на исмевачите,

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

96. кои на Аллах му здружуваат друг бог; па, ќе узнаат!

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Да, Ние знаеме дека ти, навистина, ги стеснуваш градите твои за она што го зборуваат.

وَلَقَدْ نَعَّمْنَاكَ بِضَبِّكَ إِذْ يَمُوتُونَ ﴿٩٧﴾

98. Па, слави Го, со благодарност, Господарот твој и биди меѓу оние кои паѓаат на сецде.

99. И обожавај Го Господарот твој сè додека не ти дојде смртта!

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

ЕН-НАХЛ (Пчела) XVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Наредбата Аллахова ќе се оствари, сигурно, па не забрзувајте ја! Славен е и Возвишен од она што Му го здружуваат!

2. И Он со својата наредба спушта мелек со објава до оној кому сака меѓу робовите Свои: “Опоменувајте дека освен Него нема друг бог. Па, само од Мене стравувајте!”

3. И небесата и Земјата Он ги создаде со вистина. Он е над она што Му го здружуваат!

4. Он го создаде човекот од капка семе и тој, ете, е непријател отворен!

5. И добитокот Он за вас го создаде. Од нив имате топла облека и користи, и од нив и јадете.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنۡ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

يُرۡسِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعَفَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

6. И колкава е убавината за вас кога ги враќате од пасиште и кога ги носите на пасиште.

7. И го носи товарот ваш до градот до кој можете да дојдете само со тешкотија голема. Господарот ваш, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!

8. И коњи, и маски и магариња за да ги јавате и како украс; и го создава она што не го знаете!

9. Намерата да се оди кон патоказот е - Аллахова. А некои, пак, од него скршнуваат. И кога Он би сакал би ве упатил сите, сигурно!

10. Он од небо ви спушта вода; од неа напивка и со која се наводнуваат пасиштата каде го чувате да паси добитокот ваш.

11. И со водата расте за вас посев: маслинка, и урми и грозје и плодови секакви. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат!

12. И Он ви ги потчини и ноќта и денот, и Сонцето и Месечината, а и ѕвездите ви се потчинети со наредбата Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат!

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ
وَحِينَ تُسْرَجُونَ ﴿٦﴾

وَتَحْمِلُ أَنْفُسَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّئِنْ كُنْتُمْ تَوَابِلِيهِ
إِلَّا يَشِقُّ الْأَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

وَالخَيْلَ وَالْإِبِلَ وَالْحَمِيرَ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ
لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّجِيلَ
وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجُومَ مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

13. Он ви го потчини и она што расте на земјата со различни бои. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои се сеќаваат!

14. И Он ви го потчини морето од него за да јадете свежо месо, и од него за да вадите украс кој го носите со облеката, и гледаш како чамецот го сече, и за да барате, секако, од добрината Негова и за да бидете благодарни!

15. И Он расфрла по земјата брда, таа за да не ве потресува, и реки и патишта за да се упатувате,

16. и покажи, исто така, Он ви создаде, и по ѕвездите оние, токму, се упатуваат.

17. Оној кој создава дали е како оној кој не создава? Па, нема ли да се присетите?

18. И ако ги броите богатите Аллахови вие, секако, не можете да ги изброите. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

19. И Аллах го знае она што го криете и она што го обелоденувате.

20. Оние кои се повикуваат на друг бог освен Аллах не можат

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِنَاكُلُوا مِنْهُ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
وَلِتَسْبَحُوا مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاكِلًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلَّمَنِي وَإِلَّا تَجْمَهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا
إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

да создадат ништо и оние се, токму, создадените!

وَهُمْ يَخْلُقُونَ ﴿٢٠﴾

21. Мртви суштества се, не се живи, и не знаат кога ќе бидат оживевани.

أَمْوتَ عِبْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

22. Вашиот Бог е еден Бог. Оние кои не веруваат во Ахирет...па, срцата нивни се расипнички. Оние, всушност, се дујат!

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Аллах, без сомнение, го знае она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, не ги љуби надуените!

لَا حَرَمَ أُنْجَسَ اللَّهُ بِعَلْمِ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. И кога ќе им се рече: “Што ви објави Господарот ваш?” Ќе речат: “Прикаски за народите одамнешни,”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. за да го носат на Денот суден бремето свое целосно и дел од бремето на оние кои без знаење скршнуваа во заблуда. Е, само колку е лошо она што го товарат!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾

26. И оние пред нив веќе сплеткареа... па, Аллах ги сруши од темел домовите нивни, и покривот нивни врз нив се сруши, и Он им даде казна од кадешто не ја ни усетија.

فَدَمَّرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ
بُنَيْتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَدَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Потоа Он на Денот суден ќе ги срамоти, и ќе рече: “Каде се здружениците Мои за кои вие,

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخَذُّوهُمْ وَيَقُولُ آيْنَ
شُرَكَاءِ الَّذِينَ كَفَرْتُمْ فَهُمْ فِيهِمْ

токму, се расправавте?” Оние со даденото им знаење ќе речат: “Срамот и лошото денес, навистина, се врз неверниците,” -

28. оние на кои мелеките им ги земаа душите нивни, правејќи си зло самите себеси, и оние кои ќе искажат послушност, ќе речат: “Никакво зло ние не правивме.” Не, Аллах, навистина, го знае она што го работевте!

29. Па, влезете низ вратите џехеннемски и во него за навек ќе останете.” Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

30. А на богобојазливите ќе им се рече: “Што објави Господарот ваш?” Ќе речат: “Добро.” А за оние кои работат добро, секако, има добро на овој свет, а доброто во Куќата ахиретска е подоро, навистина! Е, колку благословена Куќа е таа за богобојазливите:

31. бавчи на Адн во кои ќе влезат и низ кои реки ќе течат. Во нив ќе имаат сè што сакаат. Ете, така Аллах ги наградува богобојазливите!

32. Оние на кои мелеките им ги земаат душите, добрите, и кои ќе возгласат: “Селамун алејкум! Влезете во Џеннетот заради она што го работевте!”

قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمَ وَالشُّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَوْءٍ بَلَىٰ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿١١﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ
فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢﴾

الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

33. Што очекуваат, освен да им дојдат мелеки или да им дојде наредбата од Господарот твој. Ете, така правеа оние пред нив. И зулум не Му направија на Аллах, туку себеси зулум си направија,

34. па, лошотии ги снајдоа заради она што го работеа и ги обзеде она за што се исмеваа.

35. И оние кои здружник Му припишуваа на Аллах, зборуваа: “Кога Аллах би сакал не би обожавале, освен Него, ништо. Ние, а и предците наши, исто така! Ништо не ќе забрануваме без волјата Негова.” Ете, така работеа оние пред нив. Пејгамберот, тогаш, има ли нешто друго освен да извести и тоа јасно?

36. И Ние за секој народ, секако, испративме пејгамбер: “Обожавajte Го Аллага и избегнувајте ги шејтаните!” Од нив има и такви кои ги упати Аллах, а и такви кои, токму, заслужија да залутаат. Па, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците!

37. А ако, пак, се стремиш да ги упатиш по патоказот, тогаш, Аллах, навистина, не го упатува оној кој скршнало во заблуда.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا ظَلَمَهُمْ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَكَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا
اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَمِيزُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٤١﴾

Оние, секако, немаат поддржници!

38. И се колнеа во Аллах со заклетви нивни тврди: “Аллах не ќе го оживи оној кој ќе умре.” Да, ветувањето Негово се овистини, но мнозинството на луѓето не знаат,

39. за да им стане јасно на оние кои се разединија во тоа и за да узнаат оние кои не веруваат дека, навистина, оние се лашковци!

40. Кога Ние би посакале нешто да биде само ќе речеме: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде .

41. И оние кои се иселија заради Аллах, за нив веќе по направениот зулум... на овој свет ќе им дадеме добро. А наградата на Ахирет, секако, е поголема. Е, само кога би знаеле!

42. Трпеливите и оние кои се потпираат врз Господарот свој.

43. И пред тебе Ние само луѓе испраќавме на кои им доаѓаше вдохновението Наше. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако не узнавте,

44. за јаснотиите и Книгите. Ние и тебе ти објавивме

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآجْرًا آخِرًا أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ
فَتَلَاوَأْهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

Опомена за да им го објасниш на луѓето она што им го објавуваме, и за да размислуваат.

45. Нели се сигурни оние кои правеа лошотии, сплетки, дека Аллах нема да ги згмечи во земја или дека нема да им дојде казна од каде што нема ни да усетат,

46. или казната да не им се случи при лунсањата нивни при што ќе бидат немоќни?

47. Или да не им се случи при стравот нивни... та, Господарот твој, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!

48. Не гледаат ли дека сè она што Аллах го создаде, што ја расфрла неговата сенка лево и десно... му прави сецде на Аллах? Тоа, токму, е потчинето!

49. На Аллах му прави сецде сè она што е на небесата и она што е на земјата - сè што е живо. А и мелеките кои не се дујат,

50. се плашат од Господарот свој кој е над нив, и го работат она што им е наредено.

51. Аллах вели: “Не прифаќајте два бога. Бог, навистина, е само

لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَعُهُمْ يُضِلُّهُ. عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاكِرُونَ ﴿٤٨﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ ﴿٤٩﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلنَّهْيَانِ الَّتِي نُهَى عَنْهَا آلِهَةٌ

еден. Тогаш само од Мене стравувајте, навистина!

وَحِيدٌ فَأَنْتَ فَارْهَبُونِ ۝٥١

52. И сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Верата само Нему му припаѓа. И зарем од друг, место Аллах, ќе се плашите?

وَلَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمَّا الَّذِينَ وَاصِبًا
أَفَعِيرَ اللَّهُ نَنْفُونَ ۝٥٢

53. Секој благодат при вас... е од Аллах. Потоа кога ќе ви се случи несреќа... та, кон Него се повикувате, гласно!

وَمَا يَكُمُ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَأَلَيْهِ تَجْتَرُونَ ۝٥٣

54. Потоа, кога несреќата ќе помине, тогаш, една дружина меѓу вас, на Господарот свој здружник Му припишува,

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ۝٥٤

55. за да го покажат неверството-то свое во она што Ние им го дадовме... та, уживајте а потоа ќе узнаете!

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمْتَعُوا أَصْفَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٥٥

56. И за оние кои не ги знаат определуваат еден дел од 'рскот што Ние им го дадовме. Се колнам во Аллах дека ќе бидете, секако, прашани за лагите што ги измислувавте.

وَيَعْلَمُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَأَلَّاهُ
لِنَسْتَأْذِنَ عَمَّا كُتِبَ لَهُمْ لَا تَقْرُونَ ۝٥٦

57. И оние на Аллах ќерки Му означуваат. Нека е возвишен Он! А нивно, меѓутоа, е она што си го посакуваат!

وَيَعْلَمُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَهُمْ
مَا يَشْتَهُونَ ۝٥٧

58. И кога некому од нив ќе му се дојде вест дека добил женско, лицето негово ќе го прекрие сенка црна и се огорчува,

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ۝٥٨

59. се крие од луѓето заради лошата вест која му е донесена: дали да го остави во живот па да биде понижен или, пак, дали да го закопа в земја. Е, само колку е лошо просудувањето нивно?

60. А врз оние кои не веруваат во Ахирет им припаѓа лош пример, а највисокиот пример Му припаѓа на Аллах. Он е Силен и Мудар!

61. Кога Аллах би ги казнувал луѓето заради зулумот нивни не би останало ништо живо. Но, Аллах ги остава до едно време определено. Па, кога ќе им дојде крајот не ќе можат да го задоцнат ни за миг а ниту, пак, да го забрзаат.

62. Презираното од нив Му го припишуваат на Аллах, а јазиците нивни лага исфрлаат дека за нив, без сомнение, има оган. И тие кон него ќе претходат, навистина!

63. Се колнеме во Аллах дека, секако, испративме пејгамбери пред тебе, па Шејтанот постапките нивни ги разубавуваше. Он е заштитникот нивни денес, а за нив има казна болна.

64. И Ние Книга ти објавивме само да им го објасниш она во

يَنْزِلُ مِنَ الْقَوَمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُّسِكُهُ
عَلَى هَوْبٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ
مَا يَخْتَكُمُونَ ﴿٥٩﴾

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ
الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ نَوَاجِدُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ ذَاتِهِ
وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ
لَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُّهُ
الْأَيْسِنَةُ الْكَذِبَ أَلَمْ لَهُمُ الْعُسْفَىٰ لِأَجْرِمَ
أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنْتُمْ مُّقْرِطُونَ ﴿٦٢﴾

ثُمَّ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرِئِن
لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَهُمْ وَلِيَّهُمْ أَيُّومَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمْ

што се разединуваат, и Патоказ, и Милост за луѓето кои веруваат.

65. Аллах од небо спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои слушаат.

66. И во добитокот вие, навистина, имате ибрет. Ве напојуваме со она што е во стомакот негов, со млеко чисто, меѓу крв и огризина во трбушината, пријатно за оние кои го пијат.

67. А од плодовите на урмата и лозјето вие земате напивка и храна пријатна. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои сфаќаат.

68. И Господарот твој ѝ даде вдохновение на пчелата: “Прави куќа по ридовите, и по стеблата и по она што го прават луѓето;”

69. потоа: “Јади од секаков плод, а потоа оди по патиштата на Господарот твој, послушно!” Од внатрешноста нивна излегува напивка со различни бои, во која има лек за луѓето. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат.

الَّذِي أَخْلَقْنَا فِيهِ وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٧﴾

وَإِنَّ لِكُلِّ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨﴾
مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّرْبِ بَيْنَ ﴿١٩﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ لَتُخَذُّونَ
مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ أَنْ تَحْضِيَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٢١﴾

ثُمَّ نُحْيِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَأَسْأَلُكُمْ فِي سُبُلِ رَبِّكَ ذُلًّا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ
شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

70. Аллах ве создаде а потоа ќе ви ги земе душите. Некои од вас ќе доживеат старост длабока, така што не ќе знаат ништо од она што го знаеја. Аллах, навистина, е Зналец и Кадар!

71. Во 'рскот Аллах ви даде предност еднинадруги. Но, оние на кои им е дадена предност не им даваат од 'рскот свој на оние кои се во нивна сопственост. А еднакви се и едните и другите. Е, па благодатот ли Аллахов оние не го признаваат?

72. Од вас Аллах создаде жени, а од жените ваши синови и внуци, и Он ве снабди со храна добра. Е, па, зошто во невестината веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?!

73. И обожаваат друг освен Аллах кој не може да им даде никаков 'рск ни од небесата ни од Земјата, и коишто ништо не можат.

74. Па, не донесуваат за Аллах примери. Аллах, навистина, знае а вие не знаете.

75. Аллах донесе пример со роб во нечија сопственост кој не е кадар за ништо и оној кому му даваме од Нашиот 'рск добар, па од него дели и јавно и тајно. Еднакви ли се? Благодарноста

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُرَوِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أُولِي الْعُرَىٰ
لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمِهِ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَيَّ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِلْمِهِ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَدَّةٍ وَرِزْقًا
مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ
هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَنْسَطِعُونَ ﴿٧٣﴾

فَلَا تَصْرِيحًا لِلَّهِ الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آثَارِ فَاحِشَاتِنَا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

му припаѓа на Аллах! Но, мнозинството од нив не знаат!

76. И Аллах донесе пример за два човека. Еден од нив нем, кој не е кадар ништо да направи, и на товар е на сопственикот негов, и каде било да го насочи, не донесува ништо добро. Еднаков ли е овој со оној кој повикува кон праведноста, а кој е по патот вистински?

77. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! А што се однесува до пропаста на светот? Па, таа е како трепка на окото или, пак, е побрза. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

78. Аллах ве вади од утробите на мајките ваши, незнаејќи ништо, па ви определи и слух, и вид и срца за да бидете благодарни!

79. Не ги гледаат ли птиците потчинети во летот на небо? Кој може да ги допре освен Аллах? Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои веруваат.

80. Аллах ви одреди во домовите ваши смирна, а од кожата на добитокот покривки, кои лесно ги носите на денот кога патувате и на денот кога се утаборувате, а од волната нивна, од крзното нивно и влакната нивни простирки

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زَجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْتَكُم
لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَبَاتٍ يُخَيِّرُ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ
السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ
ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا
وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارُهَا أَثْنَاوُمتعا إِلَى عَيْنِ ﴿٨٠﴾

за уживање до еден рок определен.

81. И од она што Аллах го создаде за вас. Он определи сенки, а од брдата за вас определи засолништа. И за вас определи штитови кои ве штитат од горештина, и штитови кои ве штитат од несреќата ваша. Ете, така Аллах го надополнува благодатот Негов кон вас за да бидете послушни!

82. Па, ако ги свртат плеките... та, ти само известуваш јасно:

83. го знаат благодатот Аллахов, а потоа не го признаваат. А мнозинството од нив се неверници!

84. И Денот во кој од секоја заедница ќе оживиме по еден сведок; потоа, на оние кои не веруваа не ќе им се даде збор, а ниту, пак, да се оправдуваат.

85. И кога оние кои правеа зулум ќе ја видат казната... та, казната не ќе им се олесни, и не ќе им се даде рок!

86. И кога ќе ги видиш оние кои на Аллах му ги здружуваа божествата нивни, кога ќе речат: "Господаре наш, оние се божест-

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ لِكُرْمٍ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرِكَاءَ هُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرِكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

ва наши на кои ние, освен Аллах, се повикувавме.” А божествата нивни ќе им дофрлат: “Виe сте, секако, лашковци!”

87. И оние тогаш на Аллах ќе Му се оддадат. И ќе се оддалечи од нив она што го измислуваа.

88. На оние кои не веруваа и кои одвркаа од Аллаховиот пат Ние ќе им ја зголемиме казната со уште една казна затоа што сееја безредие.

89. И Денот во кој од секоја заедница Ние ќе оживиме по еден сведок меѓу нив кој ќе сведочи против нив! И ќе дадеме, исто така, ти да бидеш сведок против нив. И ти објавивме Книга како Објаснување за сè, и Патоказ, и Милост, и радосница за Полсушните!

90. Аллах, навистина, наредува и праведност, и добродетелство, и да им се дава на ближните, и да се забранува зло, и срамно дело и насилство. Аллах ве советува за да се присетите!

91. И придржувај се врз ветувањето кон Аллах кога склучивте договор, и не изневерувајте ги ветувањата кога ги утврдивте и кога Аллаха за заштитник го

لَكَذِبُونَ ﴿٨٧﴾

وَأَقْرَأُوا إِلَى اللَّهِ يُومِئِينَ السَّلَامَةَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فُورًا الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلٰى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿٩١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٢﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٣﴾

зедовте. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

92. И не бидете како онаа која ќе го распреде предивото свое, по нејзиното цврсто предиво, земјайки ги ветувањата ваши за измама меѓу вас, само затоа да биде заедница која ќе биде побројна од друга заедница. Аллах во тоа само ве искушува за да ви објасни, секако, на Денот суден за она за што, токму, станавте деленици!

93. Аллах да сакаше, сигурно, ќе ве направеше една заедница, но Аллах скршнува во заблуда кого сака и упатува кого сака. Да, вие ќе бидете прашани за она што го работевте.

94. И не служете се со ветувањата ваши за да се лажете еднисо други, па да слизне ногата од нејзината утврда, и да ја вкусете казната, бидејќи одвратите од Аллаховиот пат. За вас има казна голема!

95. И не заменувајте го договорот со Аллах за нешто што малку вреди. Кај Аллах, навистина, е најголемото добро за вас само да знаете!

96. Она што е во вас е - привремено, а она што е кај Аллах е - за навек. Ние ќе ги наградиме

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَّسَتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قَوْمِهِ
أَنْكَنَّا نَتَّخِذُ وَايْمُنُكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
اللَّهُ بِهِمْ، وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَأَنَّ
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ

оние кои беа трпеливи со награда уште поубава од она што го работеа.

97. Кој ќе направи добро дело, било да е машко или женско, е верник, и Ние ќе му дадеме, сигурно, добар живот, и ќе ги наградиме, сигурно, со награда уште поубава од она што го работеа.

98. А кога ќе читаш Кур’ан, побарај да се приклониш кон Аллах од Шејтанот проколнат.

99. Тој, навистина, нема власт врз оние кои веруваат и кои се потпираат врз Господарот свој.

100. Власта негова, секако, е врз оние кои ги вртат плеките кон Аллах и кои здруженици Му припишуваат.

101. И кога Ние еден ајет ќе замениме со друг... па, Аллах најдобро знае за она што се објавува! Зборуваат: “Ти си, навистина, лашко! “Но, мнозинството меѓу нив не знаат!

102. Кажи: “Го објави Духот свет, од Господарот твој, со вистина за да ги зацврсти оние кои веруваат, како Патоказ и Радосница за Послушните!”

103. И Ние го знаеме, секако, она што го зборуваат: “Него го

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيمِ ﴿١٨﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُمُ الَّذِينَ
هُم بِهٖ مُّشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ ءَايَةً وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُزَكُّنَ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

поучува некој човек.” Јазикот на кој оние го свртуваат е странски, а ова е јасен арапски јазик.

104. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови, Аллах, навистина, не ќе ги упати. И за нив има казна болна!

105. Лага измислуваат оние кои, навистина, не веруваат во знаменијата Аллахови. Оние се, токму, лашковци!

106. Оној кој не верува во Аллах по неговото верување, освен ако е присилен, а срцето му е смилено со верување, ќе ја предизвика лутината Аллахова. А за оние кои, исто така, ќе ги исполнат градите со неверство има казна голема.

107. Ете, тоа е, секако, заради што го посакуваат животот на овој свет повеќе од Ахирет. И Аллах, навистина, не ќе го упати народот невернички.

108. Тоа се оние чии срца, и чиј слух и чиј вид Аллах ги запечати. Овие, токму, се занемарени!

109. На Ахирет, без сомнение, ќе бидат поразените!

110. На оние кои се иселија, по мачењето, а потоа се бореа и беа трпеливи... та, Господарот

لَسَاتُ الَّذِي يُنْجِدُونَ إِلَهُ أَعْجَبُ
وَهَذَا السَّانُ عَسَرْتُ مَثْبُتٌ ﴿١٠٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمْ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٨﴾

إِنَّمَا يَقْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٩﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ
أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٠﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْفٰطِرُونَ ﴿١١٢﴾

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿١١٣﴾

ثُمَّ إِنَّكَ رَبَّنَا لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنَّا مِنْ بَعْدِ
مَا فَتِنَاؤُنَا لَشَدِيدٌ وَأَوْصِرُوا لِكَلِمَاتِكُمْ

твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

111. Ќе настапи Денот во кој секоја душа ќе се грижи за себе...И секоја душа ќе си го исполни она што го направила. И ним не ќе им се направи зулум.

112. Аллах изнесе пример за градот, безбеден и мирен. Од секоја страна му доаѓаше 'рск во изобилство. И, ете, жителите не ги признаваа благодатите Аллахови, па Аллах определи да вкуси и глад и страв, токму, заради она што го работеа,

113. и им дојде пејгамбер, еден од нив, па го сметаа за лашко ... та, ги обзеде казна. Оние, токму, се зулумќари!

114. Па, јадете од 'рскот што ви го даде Аллах, она што е халал и добро. И ако само Аллаха го обожавате, заблагодарувајте се на Аллаховите благодати!

115. Он, навистина, ви забрани и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, освен ако е некој присилен, несакајќи, само колку да преживее... Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

116. И не зборувајте го она што е, инаку, својствено на јазиците

رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا الْعَفْوَ رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١١١﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا
وَتُؤْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهِيَ لَا يَظْلُمُونَ ﴿١١٢﴾

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً
مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَّهَا اللَّهُ لِيَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِتَّيَّاتِهِ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْعَيْسَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ
الْخَيْزِيرَ وَمَا أَهْلَ لغيرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ
غَيْرِ بَإِغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ

ваши и лага: “Ова е халал, а ова е харам!” За да измислувате за Аллах лага. Оние кои, навистина, за Аллах измислуваат лага не ќе успеат!

117. Само малку уживање; за нив има казна болна!

118. На Евреите им го забранивме она што ти го кажувавме порано. И зулум не им направивме, туку самите зулум си направија!

119. За оние кои направија зло, незнаејќи, Господарот твој, навистина, потоа им прости. И се поправија. Потоа Господарот твој, навистина, беше Простувач и Сомилосен кон нив!

120. Ибрахим, навистина, беше како еден човек, понизен на Аллах и чист. Не беше меѓу многубошците,

121. благодарен на благодатите Аллахови; и Он го избра и го упати по патот вистински.

122. На овој свет Ние му дадовме добро, а на Ахирет ќе биде, навистина, меѓу добрите!

123. Потоа Ние ти објавивме: “Следи ја чистата вера Ибрахи-

هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

مَتَّعَ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَوْ رَأَيْكَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

شَاكِرًا لِنِعْمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

وَمَا آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الآخِرَةِ
لَإِن الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

мова. Он не беше меѓу многубошците.”

124. Сабота е определена за празнување за оние кои се разединуваа за неа, навистина! Господарот твој ќе им пресуди, секако, за Денот суден за она за што станаа деленици!

125. Повикувај кон патот од Господарот твој, и со мудрост и со ука добра. И расправај со нив на најдобар начин! Господарот твој, секако, најдобро го познава оној кој скршнал од патот Негов. Он најдобро ги знае упатените!

126. А ако сакате да им се одмаздите - па, одмаздете се онолку колку ви е направено зло. А ако се стрпите тоа, секако, е најдобро за трпливите!

127. Биди трпелив! Трпеливоста е само покрај Аллах. И не жалости се за нив. И нека не те обзеде тесноградие заради она што го сплеткарат!

128. Аллах, навистина, е со оние кои се богобојазливи и со оние кои се добротинители!

ЕЛ-ИСРА (Патување ноќе) XVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Славен нека биде Оној кој
робот Свој ноќе го пренесе од

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٧﴾

إِنَّمَا جَعَلَ النَّبْتَ عَلَى الَّذِينَ اتَّخَفُوا فِيهِ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٨﴾

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُم مَّا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَّبِّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٣٠﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَأْتِكُ فِي صَبِيحٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٣١﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُخْتَلِفُونَ ﴿١٣٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ

Месцидул Харам до Месцидул Акса, чија околина Ние ја благословивме за да му покажеме некои од знаменијата Наши. Он, навистина, е Слушач и Гледач!

2. И на Муса Ние Книга му дадовме и ја определивме да биде Патоказ за синовите Израилови: “Не земајте, освен Мене, друг закрилник!”

3. Потомци од оние кои ги товаривме со Нух. Он, навистина, беше роб благодарен!

4. И во Книгата Ние на Синовите Израилови им определивме: “Вие ќе предизвикате на земјата безредие во два наврата, сигурно! И прекумера, нависоко ќе гледате!”

5. Па, кога дојде ветувањето, она првото, против вас, Ние испративме робови Наши, силни и јаки, кои ги прегазија домовите. И ветувањето беше остварено.

6. Потоа Ние ви ја вративме силата против нив и ве поддржавме и со имотот и со синовите и броено ве зголемивме.

7. Ако направите добро, правите добро за себеси, а ако,

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ
لِئَلَّيْهِ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٠﴾

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْأَنْجُوتِ وَهُوَ
مِن دُونِ وَكَيْلًا ﴿١١﴾

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَاكِرًا ﴿١٢﴾

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١٣﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا جُلُودَ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ
وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿١٤﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿١٥﴾

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿١٦﴾

пак, направите зло, правите за себеси. А кога дојде ветувањето друго Ние ги испративме за да се ужалат лицата ваши, и за да влезат во Храмот како што влегоа првпат, и целосно да го уништат она што ќе го заземат.

8. Господарот ваш, можеби, ќе ви прости. Ако вие почнувате и Ние почнуваме. Цехеннемскиот затвор Ние го определивме за неверниците!

9. Овој Кур'ан, навистина, упатува кон она што е најисправно, и на верниците кои работат добри дела им донесува радосница дека за нив, секако, има награда голема.

10. А за оние кои не веруваат... на Ахирет, навистина, Ние ќе им подготвивме казна болна.

11. И човекот повикува кон зло како што повикува и кон добро. Човекот е претерано брз!

12. И денот и ноќта Ние ги направивме две знаменија. Па, знамението ноќ го избришавме, и знамението ден го направивме очигледно за да барате добрина од Господарот ваш, и за да го знаете бројот на годините и сметањето. Па, секоја работа Ние потенко ја објаснивме!

13. И за вратот на секој човек Ние ќе му го обесеме делото

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيَسْتَوُوا مَاعَلَوْا تَوْبَةً ۗ

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا جِئْتُمُ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۗ

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۗ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ۗ

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ مَجْهُولًا ۗ

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ لِّمَن حَفِظَنَاهُ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُورًا لِّيَتَّبِعُوا فُضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ النَّيِّبِ وَالْحِسَابِ
وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَّلَنَاهُ تَفْصِيلًا ۗ

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُقُوبِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ

негово, и на Денот суден, Книгата со која ќе се сретне, ќе му ја извадиме отворена:

14. “Читај ја Книгата твоја; за тебе денес е доволно тоа што ќе полагаш сметка.”

15. Оној кој оди по патот вистински, оди по него, навистина, за себеси, а оној кој скршнува во заблуда, скршнува во заблуда, навистина, против себеси. И никако не ќе го носите бремето на другиот. И Ние не казнивме ниеден народ додека не му испративме пејгамбер.

16. И Ние кога сакаме го уништуваме еден град, и ги оставаме раскошниците негови во разврат па се овистинува зборот против нив и тогаш до темел го рушине тој град.

17. И колку поколенија по Нух Ние уништивме! Доволно е што Господарот твој ги гледа, и што е Гледач и Известен за гревовите на робовите Свои.

18. На оној кој го посакува овој свет Ние му го даваме она што го сакаме, и на оној кому сакаме, потоа, ќе му одредиме Џехеннем во кој ќе биде пржен, потценет и напуштен!

19. А на оној кој го посакува Ахирет и кој тежнее кон него,

يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَتَبْنَا بِقَلَمِهِ مَنشُورًا ﴿١٧﴾

أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٨﴾

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ
فَلِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزْرُ وَاذْرَهُ وَلَا نُزِرُ أُخْرَىٰ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٩﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿٢٠﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢١﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿٢٢﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

кој е верник... е, па, на онаквите тежнењето нивно е благодарно!

20. Ние им даваме на сите, било на овие било на оние, од подароците на Господарот твој. А подарокот на Господарот твој не е невреден!

21. Погледни како Ние им даваме предност едниадруги. А на Ахирет, секако, се најголемите степени и најголемите предности!

22. И покрај Аллах друг бог не означувајте. Ке останете, тогаш, осудени и отфрлени.

23. И Господарот твој определи: “Само Него да го обожавате, а на родителите добро да им правите. Ако еден од нив или двајцата кај тебе доживеат старост, не кажувај им ни ‘уф’ Не обраќај им се со висок глас и зборувај им зборови благородни!”

24. И пред нив спушти ги крилјата на потчинетоста и милоста, и речи: “Господаре мој, смилуј им се онака како што тие ми се смилуваа кога бев малечок!”

25. Господарот ваш најдобро го знае она што е во душите ваши: ако бидете добротинители... та,

فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٧﴾

كُلًّا نُمِدُّهُنَّ لِوَالِدَيْهِمْ مِمَّا رَزَقْنَاكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٨﴾

أَنْظُرَ كَيْفَ فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۗ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿١٩﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عَنْكَ الْقَوْلَ كِبْرًا ۗ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٢﴾

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٣﴾

رَبِّكُمْ أَنْعَمَ رَبِّيَ فِي نَفْسِكُمْ ۖ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأُولَٰئِكَ غَفُورًا ﴿٢٤﴾

Он, кон оние кои се кајат, навистина, е Простувач!

26. И дај му го на близиниот правото негово, и на сиромашниот, и на патникот и не троши безмерно!

27. Расипниците, навистина, се браќа на Шејтанот, а Шејтанот Господарот негов, навистина, не Го признава.

28. И ако се свртиш од нив, барајќи ја милоста на Господарот твој за која, токму, се надеваш, тогаш, проговори им учтиво!

29. И не држи ја раката твоја обесена за вратот а ниту раширена толку долго за да не останеш, тогаш, презрен и очаен.

30. Господарот твој, секако, дава 'рск кому сака, и Он му одредува мера. Он е Известен за робовите Свои и Гледач е!

31. И не убивајте ги децата ваши, плашејќи се од сиромаштија. Ние и нив и вас ве храниме. Убивањето нивно, навистина, е грев голем!

32. И не приближувајте се кон блуд. Тоа, навистина, е разврат и пат лош!

33. И не убивајте никого за кого Аллах забрани, неправно!

وَأَتَىٰ ذَٰلَ الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ. وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا يَبْذُرْ بَذِيرًا ﴿٣١﴾

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٣٢﴾

وَأَمَّا تَعْرِضْنَنَّهُمْ أَبْنَاءَ رَحْمَتِي مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبِيَ إِلَهِي مَنْ عَنِ تَرْفُهُمْ
وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِتْنَةً. كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٧﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

А во однос на оној кој е убиен, ни крив ни должен, на заштитникот негов му дадовме власт, но нека не претерува во убивањето. Тој, секако, е потпомогнат!

34. И не приближувајте се кон имотот на јетимот! И додека не стане полнолетен, однесувајте се кон него на најдобар начин. Исполнувајте го договорот! За договорот, навистина, има одговорност!

35. И кога мерите, мерете како што треба, мерејки на кантарите праведно. Ете, тоа е најдобар и најулав исход!

36. И не следи го она што не го знаеш. И слухот, и видот, и срцето ќе бидат одговорни, навистина!

37. И не оди по земјата горделиво! Ти, навистина, земјата не ќе ја пробиеш, и не ќе ги надвишиш брдата!

38. Сè ова е лошо, кај Господарот твој, непожелно.

39. Ете ти од мудроста што ти ја објави Господарот твој. И не придружувај Му на Аллах друг бог, зашто ќе бидеш фрлен во Џехеннемот, понижен и отфрлен!

40. Ви подари ли Господарот ваш синови, а за Себе ги зема

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا
فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشَدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ بِالنِّقَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٨﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٩﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَأَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٤٠﴾

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئًا عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٤١﴾

ذٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا جَعَلَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٤٢﴾

أَفَأَصْفَكَ رُكُومًا بِالْبَيْنِ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

мелеките како ќерки? Вие зборувате, секако, зборови големи!

41. Во овој Кур'ан, секако, Ние поставивме ред за да се присетат, и тоа само им го зголемува оддалечувањето.

42. Кажи: “Кога би имало покрај Него богови како што зборуваат, тогаш, би побарале пат до Аршот!”

43. Славен е Он и Возвишен, над она што го зборуваат, со висина голема!

44. Него го слават и седумте небеса и Земјата, и она што е меѓу нив. И нема ништо што, со благодарност своја, не Го слави, но вие не го разбирате славењето нивно! Он, навистина, е Благ и Простувач!

45. И кога го читаш Кур'анот меѓу тебе и оние кои не веруваат во Ахирет Ние поставивме завеса невидлива.

46. И врз срцата нивни Ние ставивме прекривачи за да не го разберат, а во ушите нивни тежина. И кога ќе го споменеш Господарот твој во Кур'анот, Единствениот, оние ги вртат плеќите со одбојност.

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ الْمَلَكُوتُ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿١٧﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَآبْتَغُوا إِلَيَّ مِنَ الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

سُبْحٰنَهُ، وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

تَسْبِيحُهَا السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ. وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا عَفُوْرًا ﴿٢٠﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٢١﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَفِيْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَكَوْا فِي الْقُرْآنِ وَحَدِّثُوْا عَلٰى اَدْبُرِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٢٢﴾

47. И Ние најдобро го знаеме она што оние го слушаат, токму, кога те прислушкуваат, и кога шепотат, и кога зулумќарите зборуваат: “Да, вие следите само еден човек волшебник!”

48. Погледни како ти донесуваа примери! Оние скршнаа во заблуда... па, не можат да го најдат патот!

49. И зборуваат: “Кога ќе станеме коски и прашина тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?”

50. Кажи: “И дури да бидете камења и железо,

51. или кое било друго суштество кое ви изгледа преголемо. Ќе речат: “Кoj ќе нè оживи?” Кажи: “Оној кој ве создаде првпат.” Тогаш кон тебе ќе ги свртат главите свои, зборувајќи: “Кога ќе биде тоа?” Кажи: “Ќе биде, можеби, сосем блиску!”

52. Денот во кој Он ќе ве повика, па ќе му се освиете, заблагодарувајќи Му се. Ќе помилите дека останавте само малку време.

53. И кажи им на робовите Мои да го зборуваат она што е

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ
وَإِذْ هُمْ مَجْرَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَسْمِعُونَ
إِلَّا أَرْجُلًا مَّسْحُورًا ﴿١٧﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَظْهِمُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

وَقَالُوا الْآءَاءَ إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا إِيَّانَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٢١﴾

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْفُرُ بِيَوْمِ السُّدُورِ كَمَا فَسَّخَلْتُمْ
مَنْ بَعِدْنَا قُلُوبَ الَّذِينَ فَطَرْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيَخْضَعُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ
مَنْ هُوَ قُلُّ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِينًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِمَحْمُودِهِ
وَتَنْظُرُونَ إِنَّا لَنُنْتَهِيهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٢﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

најдобро, зашто Шејтанот, навистина, сее раздор меѓу нив. Шејтанот кон човекот, секако, е непријател отворен!

54. Господарот твој ве познава најдобро. Ако посака Он ќе ви се смилува, а ако, пак, Он посака ќе ве казни. И Ние не те испративме кај нив како закрилник!

55. Господарот твој најдобро го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Од пејгамберите Ние еднинадруги ги одликувавме, и на Давуд Зебур му дадовме.

56. Кажите: “Повикувајте ги оние кои ги замислувате за богови, а не Него, кои не можат да ја отстранат неволјата од вас, а ни да ја заменат!”

57. Оние кои ги повикуваат бараат средство како да дојдат поблиску до Господарот свој, и се надеваат на милоста Негова, и се плашат од казната Негова. Казната од Господарот твој е подготвена, навистина!

58. Нема ниеден град кој Ние не ќе го уништиме пред Денот суден или да не го казиме со казна жестока. Тоа е запишано во Книгата!

يَنْزِعُ عَنْهُمْ إِذَا الشَّيْطَانُ كَانَتْ لِلْإِنْسَانِ
عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ رَبَّأُتْرَحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَاءُ
يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥٥﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَمَا أَيْنَا دَاوُدَ وَزُورًا ﴿٥٥﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَتْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جَبْرًا ﴿٥٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمْ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

وَلَا يَمِّنُ قَرِيْبَةً إِلَّا اتَّخَذَتْ مِنْهَا كُفْرًا قَبْلَ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبًا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

59. И ништо не може да Нè спречи да испратиме знаменија. Нив, освен тоа, ги сметаа за лажни и поколенијата одамнешни. И на Семуд Ние му дадовме камила очигледна... па ѝ направија зулум. Знаменијата ги испраќаме само да застрашиме!

60. И кога ти рековме: “Да, Господарот твој ги опфаќа луѓето, а сонот кој ти го покажавме е само искушение за луѓето, а и стеблото проколнето во Кур’анот. И ги застрапуваме, а големото насилство нивно само се зголемува!

61. И кога Ние им рековме на мелеките: “Паднете му на седе на Адем! Па, сите паднаа на седе, освен Иблисот, кој рече: “Ќе паднам ли на седе на оној кого го создаде од кал?!”

62. И уште рече: “Сметаш ли на овој кого го одликува над мене? Е, па, ако ме оставиш до Денот суден, потомството негово, освен мал број, секако, ќе го совладам!”

63. Рече: “Бегај! А и оние кои ќе те следат. Па, Џехеннемот, навистина, е казната ваша, казната потполна!”

64. И колку можеш натерај од нив со гласот твој. И натерај го караванот твој кон нив, и

وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ
بِهَا الْأَوْلُونَ وَءَاثِنَانُمُودَ النَّاقَةَ مُجْرَةً فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرَّءْيَا لَكَ فِي الْآيَاتِنَا لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْءَانِ وَنُحُوتَهُمْ فَمَا زِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ نَبَّكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ
أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَحْسَبَنَّ
ذُرِّيَّتَهُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِجَحِيلِكَ وَرَجِلُكَ وَسَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ

пешадијата твоја... здружи им се и во имотот и со децата и вети им! Шејтанот им ветува само измама!

65. Не поседуваш моќ над робовите Мои, навистина! Господарот твој е Доволен Закрилник!

66. Господарот ваш е Оној кој, за вас, го тера бродот по море за да барате од добрината Негова. Он кон вас, навистина, е Сомилосен!

67. И кога ќе ве погоди неволја во море исчезнуваа оние кои ги молевете, освен Него. И штом ќе ве спасивме со пристигнувањето на копно се противевте. Човекот, навистина, не признава!

68. Сигурни ли сте дека Он нема да ве гмечи во земјата? Или да не ви испрати пустинска бура? А потоа да не си најдете закрилник!

69. Или сигурни ли сте дека повторно нема да ве врати во морето, па да ви испрати бура која ќе ве удави затоа што не верувавте? Потоа не ќе најдете никого кој ќе биде против Нас.

70. И Ние веќе ги одликувавме синовите Адемови. И ги згри-

وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿١٦﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿١٧﴾

رَبِّكُمْ الَّذِي يُرِيكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٨﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ
فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿١٩﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَيِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكَيلًا ﴿٢٠﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

живме и по море и по копно, снабдувајќи ги со добрата и давајќи им предност над многу од оние кои ги создадовме.

71. Денот во кој ќе ги повикаме сите луѓе со нивниот водач... Оние на кои ќе им биде дадена книгата од десната страна нивна ќе ја читаат книгата своја и не ќе им се направи никакво зло ни колку едно влакно.

72. И кој ќе биде во врска со ова невид на овој свет ќе биде невид и на Ахирет, и кој најмногу во заблуда скршнал.

73. И за малку да не те одвратат од она што Ние ти го објавивме, за да фрлаш лага врз Нас, со она што не ти се објави, па да те прифатат за пријател!

74. И Ние да не те зајакневме ти, само за малку, ќе им се приклонеше,

75. а, ако тоа го направеше, тогаш, Ние ќе ти дадеме да искусиш удвоена казна, и во овој живот и во оној живот. Потоа против нас не би нашол поддржник!

76. И само што не те воздигнаа над земјата за да те истераат од неа, навистина! А ако тоа го

وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئَاتِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ
كِتَابَهُ بِرِيسْمِهِ فَأُوْلَئِكَ يُقْرءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْيَالًا ﴿٧٢﴾

وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الآخِرَةِ أَعْمَىٰ
وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ
إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حِيلًا ﴿٧٤﴾

وَلَوْلَا أَنْ تُبَيِّنَنَّكَ لَقَدَّكَتَّ
تَرَكْنَا لِلنَّهْرِ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَأَجْزِدَنَّكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَأْسُرُونَ خَلْفَكَ

направаа само малку време по тебе ќе останеа.

77. Праксата кон пејгамберите кои Ние пред тебе ги испративме беше, секако, таква. И во праксата Наша, секако, не ќе најдеш измена.

78. И намаз извршувај кога сонцето ќе тргне од половина на небото па до вечерниот самрак, и читај Кур'ан на сабах намаз. Читањето на Кур'анот на сабах намаз, навистина, е Сведоштво!

79. И бдеј со намаз во дел од ноќта, и тоа доброволно, можеби Господарот твој ќе ти испрати благороден достоен степен.

80. И кажи: “Господаре мој, направи да влезам низ влезот на искреноста и да излезам низ влезот на искреноста. И дај ми од Твоја страна и власт и поддржник!”

81. И кажи: “Вистината дојде, а лагата исчезна. Лагата, секако, е ништожна!”

82. И Ние од Кур'анот ти го објавуваме она што е Лечение и Милост за верниците. А на зулумкарите само им ја зголемува загубата!

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

سُنَّةً مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا مَحْوِيًّا ﴿٧٧﴾

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ. نَافِلَةً لَّكَ عَسَى
أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِن لَّدُنكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا نُرِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

83. И кога благодатот Наш ќе падне на човекот, се дуге и се врти настрана, а кога ќе го допре зло некакво, се разочарува.

84. Кажу: “Секој работи онака како што му одговара. Господарот ваш, меѓутоа, најдобро го знае оној кого Он, токму, го упати по патот најупатувачки!”

85. И те прашуваат за духот. Кажу: “Духот е едно од нештата на Господарот мој и за него дадено ви е само малку знаење. “

86. А ако посакавме Ние ќе го занемаревме сигурно она што ти го објавивме. И ти, во врска со тоа, не ќе најдеш против нас закрилник,

87. освен милоста од Господарот твој. Добрината Негова кон тебе, навистина, е голема!

88. Кажу: “Кога би се збрале и циновите и луѓето да донесат нешто што ќе биде слично на Кур’анот, не ќе можат да донесат ништо слично нему, па било да се помагаат еднисо други.”

89. Во овој Кур’ан Ние веќе поредивме за луѓето од секој

وَإِذَا أُنعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَجَّيْنَاهُ وَإِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِرِيهِ. فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
ثُمَّ لَآتِيكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَبِيرًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلْنَا كَاتِبَ عَلَيْكَ
كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا
بِمِثْلِ هَذِهِ الْقُرْآنِ لَآ يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ

пример. Па, мнозинството на луѓето одбиваат, навистина, со тоа што не веруваат!

90. И зборуваат: “Никогаш нема да ти веруваме сè додека не направиш да прсне вода од земјата, вода која ќе извира “,

91. или: “ако имаш бавча со урми и со лозја па да направиш да избувнат големи реки од неа”,

92. или: “ако не го срушиш небото врз нас - како што сметаше - во парчиња”, или; ако не ни ги доведеш Аллах и мелеките за помош“,

93. или: “ако немаш куќа со украси” - или ако не се извишиш на небо - уште: нема да ти веруваме и во извишувањето твое сè додека не ни спуштиш Книга што ќе ја читаме.” Кажи: “Славен нека биде Господарот мој! Не сум ли јас само човек пејгамбер!?”

94. А она што луѓето ги спречува - бидејќи им дојде Патоказот - е само тврдењето нивно: “Дали Аллах испрати човек за пејгамбер?”

95. Кажи: “Кога мелеките би одеде по земјата мирно Ние, секако, од небо ќе им испратевме мелек за пејгамбер!”

فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ لَكَ حَتَّى تَنْجُرْنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَبْنُو عَا ﴿٨٨﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَنْبٍ
فَتَنْجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا فَتَجِيرًا ﴿٨٩﴾

أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا وَعَدْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا
أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٠﴾

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفْيِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ
فَلَسُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩١﴾

وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٢﴾

فَلَنُوكَاكَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَمْشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

96. Кажи: “Аллах е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он, навистина, е Известен за робовите Свои и Гледач е!

97. Оној кого Аллах ќе го упати, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... за него не ќе најдеш, освен него, заштитници. Ние ќе ги збереме на Денот суден: лицата нивни ќе бидат соборени, ќе бидат и слепи, и неми, и глуви. Прибежиштето нивно е - Цехеннемот! И секојпат кога огнот Саир ќе ослабне Ние ќе го разгориме.

98. Ова, токму, е казната нивна, зашто тие, навистина, не веруваа во знаменијата Наши, и велееа: “Кога ќе станеме коски и прашина, тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?”

99. Не гледаат ли дека Аллах, секако, е Оној кој ги создаде небесата и Земјата, Кој е кадар да создаде ним слични, и да им определи рок во кого нема сомнение. Па, зулумкарите одбиваат, неверувајќи!

100. Кажи: “И кога би ги поседувале ризниците на милоста од Господарот мој и дури тогаш би ве опфатил страв да потрошите.” Човекот е голем скржавко!

101. И на Муса Ние веќе му дадовме девет знаменија јасни.

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ. وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عَمِيَائًا وَيَكَاوِصُهُمْ مِمَّا وَنَهُمُ جَهَنَّمَ
كَمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَاءُكُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَائِدِنَا وَقَالُوا
أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا أَوْ نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ أَجَلًا لَّارْتِيَابَ فِيهِ فَابَى الظَّالِمُونَ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَشُورًا ﴿١٠٠﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَنَسَىٰ

Па, прашај ги синовите Израилови кога тој, токму, им дојде, и кога фараонот му рече: “При мислење сум дека ти си, Муса, навистина, волшебник!”

102. Муса рече: “Да, знаеш дека тие очигледности ги објави само Господарот на небесата и на Земјата. И јас сметам, о фараоне, дека си ти, навистина, изгубен!”

103. И тогаш фараонот посака да ги истера од земјата. Па, Ние него и оние кои беа со него, заедно, ги потопивме.

104. И по него на синовите Израилови Ние им рековме: “Населете ја земјата, а кога ќе дојде ветувањето за Ахирет, Ние ќе ве доведеме во дружини!”

105. И Кур’анот Ние со вистина го објавивме. И Он, токму, со вистина се објавува. И тебе те испративме само како радосник и опоменувач!

106. И Ние Кур’анот по делови го објавуваме за да им го читаш на луѓето полека. И го објавуваме онака како што го објавуваме.

107. Кажувај: “Ќе верувате во него или нема да верувате, оние со

بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٥١﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَذِهِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفْرَعُونَ مُسُورًا ﴿١٥٢﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ بِهِم مِّنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٥٣﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُتُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرِ فَجَنَابِكُمْ لَنَلْفِتَنَّ ﴿١٥٤﴾

وَالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥٥﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مَكِّ
وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٥٦﴾

قُلْ ءَأَمْسُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آؤُوا بِالْعَلَمِ مِنْ قَبْلِهِ

даденото им знаење пред него - кога им се кажува - паѓаат на сецде со лицата свои,

108. и зборуваат: “Славен нека е Он! Господарот наш! Ветување-то на Господарот наш се оствари!”

109. И паѓаат со челата свои, плачејќи, и Он им ја зголемува страхопочитта.

110. Кажите: “Повикувајте ‘Аллах!’ Или повикувајте ‘Милостив!’ И по кое било име ќе Го повикувате...па, имињата Негови се најубави! При намазот твој не изговарај на глас а ниту скришно во себе, туку најди начин меѓу тоа!

111. И кажи: “Благодарение на Allah! Кој не си присвои дете и Кој не зема здружник во власта и Кој нема потреба од поддржник. И величај Го со величието!”

إِذَا بَسَلْنَا عَلَيْهِمْ يَحْزُونَ لِلَّذِينَ سَجَدُوا ﴿١٧﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾

وَيَحْزُونَ لِلَّذِينَ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٩﴾

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا يَهَابًا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَوْلًىٰ مِنْ الدَّلِيلِ وَكَبِيرَةٍ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

ЕЛ-КЕХФ (Пештера) XVIII

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Благодарение на Allah кој на својот роб му објави Книга која не ја искриви,

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِمَنْ عَرَفَا ﴿١﴾

2. туку: вистинска за да опомене со казна тешка од Него и да ги зарадува верниците кои работат добри дела дека за нив има, навистина, награда убава,

3. во која за навек ќе останат,

4. и да ги опомене оние кои тврдат дека Аллах си присвои дете.

5. Оние за тоа не знаат, а не знаат ни предците нивни. Е, само колку е крупен зборот што излегува од устите нивни! Тие само лаги зборуваат!

6. Па, жалејќи, зарем да пукнеш заради впечатоците нивни ако не веруваат во овој говор.

7. Сè што е на земјата Ние, навистина, го создадовме да биде украс нејзин за да пробаме кој од нив ќе работи најубаво!

8. И Ние, секако, ќе ја направиме гола пустина!

9. Или сметаш ли дека жителите на пештерата и на Режим беа од знаменијата Наши најчудесни?

10. Кога младите момчиња се засолнија во пештерата, тогаш

فِيمَا لَيْسَ ذَرَبًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

مَنْكِبِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾

وَيَذَرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

فَلَعَلَّكَ يَنْعَجُ نَفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُثًا ﴿٨﴾

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيِّرِ كَانُوا
مِنَّا إِنَّا عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا

рекоа: “Господаре наш, дај ни од милоста Твоја и подготви нè со добро однесување во работата наша!”

11. И Ние ги заспавме во пештерата години многу,

12. а потоа Ние ги пробудивме за да дознаеме која од двете странки подобро ќе го брои времето, во кое останаа.

13. И Ние вистински ти го кажуваме кажувањето за нив: тие беа млади кои, навистина, веруваа во Господарот свој и им го зголемивме Патоказот, навистина!

14. И Ние ги зајакнавме срцата нивни кога се разбудија, па рекоа: “Господарот наш е Господарот на небесата и на Земјата. Друг бог освен Него не повикуваме. Во спротивно, секако, неvistина ќе зборуваме.

15. Еве, какви се луѓето наши! Прифатија други богови освен Него. Зошто, тогаш, за нив не донесоа доказ јасен? И кој е поголем зулумќар од оној кој фрла лага врз Аллах?

16. И штом се оддалечивте од нив и од она што го обожаваа освен Аллах: “Скријте се во

مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ
سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ
أَحْسَنُ لِمَا لَسْتُوا أُمَّةً ﴿١٣﴾

تَحْنُ نَفْسٌ عَلَيْكَ تَبَاهُجٌ بِالْحَقِّ
إِنَّهُمْ نَفْسِيَّةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَدَّنْهُمْ هَدًى ﴿١٤﴾

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾

هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأْنَا
إِلَى الْكَهْفِ بِنُورِكُمْ لِنَرِّيَكُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا

пештерата. Господарот ваш ќе ве опсипа од милоста Своја, и ќе ви подготви од работата ваша корист некаква.”

17. И ти гледаш кога сонцето изгрева како се шири на десната страна од пештерата нивна, а кога заоѓа поминува на нивната лева страна, додека се тие во еден отворен простор во средината нејзина. Ете, тоа се од знаменијата Аллахови. Оној што Аллах ќе го упати... па, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... па, за него не ќе најдеш ни заштитник ни показник.

18. И би поверувал дека се будни, а оние спијат. И ги вртиме било на левата било на десната страна, а кучето нивно беше ги пружило предните нозе кон отворот. И кога би ги видел во бегство ќе се дадеше и страв ќе те обземеше.

19. И ете, така Ние ги пробудивме за да се прашуваат еднисодруги. Говорник еден меѓу нив рече: “Колку останавте?” Рекоа: “Останавме еден ден или дел од еден ден.” Рекоа: “Господарот ваш најдобро знае колку останавте.” Испратете, тогаш, еден од вас со овие сребренарији ваши, па градот нека види која е најчистата храна и нека ви донесе од ‘рскот, нека се

وَيَهَيِّجْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٧﴾

﴿١٧﴾ وَرَى السَّمْسِ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوَعْنَ كَهْفَهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْ ذَاتِ الشِّمَالِ
وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ
اللَّهُ لِقَوْمٍ مُّهِتِدِينَ وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يُجِدَ
لَهُ وِلِيًّا مُّشِيرًا ﴿١٧﴾

وَتَحْصِيهِمْ أَنْفَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَنِيضٌ رِجَاعِيهٖ
بِالْوَيْصِدِ إِذَا طَلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُجْعًا ﴿١٨﴾

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ
فَأَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ
هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُسْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

однесува учтиво и нека никого не извести за вас,

20. зашто, ако откријат за вас, навистина, ќе ве каменуваат или ќе ве вратат во врата нивна и тогаш, за навек, нема да успеете.”

21. И ете, така Ние ги запознаваме другите за нив за да знаат дека ветувањето Аллахо-во, навистина, е вистинско и дека во Часот последен нема сомнение, навистина! Тогаш кога за работата нивна расправаа едни-со други, рекоа: “Подигнете над нив една зграда. Господарот нивни најдобро ги знае.” Оние кои преовладуваа во таа работа нивна, рекоа: “Да изградиме еден храм пред нив!”

22. Ќе речат: “Тројца се, кучето нивно е четвртото.” Ќе речат: Петмина се, кучето нивно е шестото.” За невидливото ќе дофрлуваат. Ќе речат: “Седмина се, кучето нивно е осмото...” Кажува: “Господарот мој најдобро го знае бројот нивни.” И само малкумина го знаат. И расправај за нив само привидно и не барај, во врска со нив, мислење од никого!

23. И никогаш не вели, во врска со некоја работа: “Ова ќе го направам утре”,

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُ وَعد
اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَسْتَرْعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَنْجِيَنَّهُمْ عَلَيْكُمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُلبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُلبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَنَامِئُهُمْ كُلبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ
مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهْرًا
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَقُولْ لِنِسَائِيءِ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا ﴿٢٣﴾

24. - само: “Иншаллах,” и кога ќе заборавиш спомени Го Господарот твој, и речи: “Господарот мој, можеби, ќе ме упати кон она што е поблиску од овој показ!”

25. И останаа во пештерата своја триста години и додадоа девет години.

26. Кажи: “Аллах најдобро знае колку тие останаа. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! Е, колку Он гледа и колку Он слуша! Освен Него тие немаат заштитник и во одлуката Негова никој не учествува.

27. И кажувај го она што ти е објавено од Книгата на Господарот твој. Нема никој што може да ги промени Неговите зборови. И не ќе најдеш друго, освен Неговото прибежиште!

28. И стрпи се заедно со оние кои Го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер, посакувајќи Го лицето Негово, и не тргај ги опулите твои од нив, посакувајќи го украсот во животот на овој свет; и не биди послушен кон оној чие срце го потемнивме и кој не Нè споменува, и кој ја следи страста своја, а неговата постапка му е прекумерна.

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَذَكَرَ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشْدًا ﴿١١﴾

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدَادُوا تِسْعًا ﴿١٢﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَسْأَلُوهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعُ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ لَدُنِّي وَلَا يَتْرُكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿١٣﴾

وَأَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لِأُمِّدُلْ
لِكَلِمَتِهِ. وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مَلْتَحَدًا ﴿١٤﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْقَدْوَةِ وَاللَّيْلِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَقَدْ
عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِغْ
مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿١٥﴾

29. И кажи: “Вистината е од Господарот твој... па, кој сака нека верува па, кој сака нека не верува.” За зулумќарите Ние, навистина, подготвивме оган чиј чад ќе ги опфати сите. А ако, пак, побараат помош ќе им се даде помош со вода како растопена руда што ги пржи лицата. Е, само колку лоша напивка е таа! Е, само колку лошо сместување е тоа!

30. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела... та, Ние не ќе ја поништите наградата на оној кој прави добро дело!

31. За нив има бавчи еденски низ кои реки течат; ќе бидат украсени со белезии од злато и облечени со облека зелена од тенка и дебела свила и ќе бидат на дивани потпрени. Е, само колку е убава таа награда! Е, само колку убаво прибежиште е тоа!

32. И изнеси им го примерот на двајцата: на едниот од нив Ние му дадовме две бавчи со лозја и ги заградивме со урми и меѓу нив Ние нива поставивме.

33. И двете бавчи го даваа плодот свој и во ништо не беа оштетени, и меѓу нив Ние дадовме река да тече.

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاوِئُهُمُ الْمَاءُ كَالْمُهْلِ
يَشْوِي الْوُجُوهُ يَنسُكَ الشَّرَابُ
وَسَاءَ تَرْفَعًا ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَن أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٢﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
يُحْمَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خَضِرًا مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتكِينٍ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعِيمٌ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٣﴾

﴿٣٢﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٣﴾

كَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ إِنَّتُ أَوْلَاهُمَا وَلَمْ تَطْلُمَا وَتَهُ سِتْنَانِ
وَفَجَّرْنَا بَيْنَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾

34. И за него имаше и други плодови, па му рече на својот другар, разговарајќи еден ден: “Побогат сум од тебе и посилно е потомството мое!”

35. И влезе во бавчата своја. Меѓутоа, направи грешка, говорејќи: “Мислам дека ова ќе остане за навек.

36. Не мислам дека ќе се оствари Часот. Ако бидам вратен кај Господарот мој ќе најдам подобро место во замена за ова.”

37. И му рече другарот негов, разговарајќи со него: “Не веруваш ли во оној кој те создаде од земја, потоа од семе, а потоа те создаде како човек?”

38. Но, Он, Аллах, е Господарот мој. На Господарот мој не Му здружувам никого.

39. Во бавчата твоја кога влезе да речеше: “Машаллах, нема друга моќ освен онаа кај Аллах, иако гледаш дека јас имам помалку имот од тебе, и деца!

40. Па, Господарот мој, можеби, ќе ми даде подобра бавча од твојата, па ќе испрати град од небо и ќе стане само лизгава површина,

وَكَاثَ لَهُ. ثُمَّ قَالَ لِصَاحِبِهِ: وَهُوَ يَحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْرَمُ مِنْكَ مَا لَمْ أَعْرِضْ نَفْسًا ﴿١٦﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ، وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ. قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ يَسْبُدَ هَذَا بَدْوٌ أَبَدًا ﴿١٧﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿١٨﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ: أَكْفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ﴿١٩﴾

لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٠﴾

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلُ مِنْكَ مَا لَمْ يُولَدْكَ ﴿٢١﴾

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حَسَبًا نَّازِلًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
رَاقًا ﴿٢٢﴾

41. или нејзината вода да потоне па никогаш да не можеш да ја најдеш.”

42. И пропадна плодот нејзин, и тогаш почна да ги крши прстите заради она што го потроши во неа, и потпорниците од лозјето се срушија. И рече: “Тешко мене! Зошто ли му припишуваш на Аллах здружник!”

43. И тој немаше дружина која ќе му помогне, освен Аллах. И не беше победник!

44. Заштитата тука е од Аллах, Вистината. Он најдобро наградува и најдобро ги завршува работите!

45. И изнеси им го примерот за животот на овој свет: сличен е на вода која Ние ја спуштаме од небо со која се мешаат растенијата на земјата, па ќе станат суви и ветрот ќе ги разнесе. И Аллах е Кадар за сè!

46. Имотот и синовите се украс во животот на овој свет. Добрите дела кои остануваат, меѓутоа, се подобри кај Господарот твој: наградата е подобра и надежта е подобра.

47. И на Денот во кој Ние ќе ги разликаме планините земјата ќе

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤَهَا غُورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبٌ ﴿٤١﴾

وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ. فَاصْبَحَ يَقْلُبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا
وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلَغَنِي
لَمَ أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٤٣﴾

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

وَأَخْرَجَ لَهُمْ مِثْلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَآخَنَّا نَطْرَ بِهِ. نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا نَذْرُهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

الْمَالِ وَالْأَبْنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا مِمَّا مَلَآ ﴿٤٦﴾

وَيَوْمَ نُسِطُ السِّدْرَ الْجِبَالِ وَنَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً

ја видиш порамнета. И Ние ќе ги збереме без да изземеме некого!

48. И ќе бидат претставени кај Господарот твој во редови. Ни дојдовте, секако, онака како што ве создадовме првпат. Но, мислевте ли дека Ние никогаш не ќе го исполниме ветувањето кон вас?

49. Ќе биде поставена Книга, а силниците ќе ги видиш преплашени заради она што е во неа, па ќе речат: “Тешко нам! Каква е оваа Книга? Ни мало ни големо во неа не е изземено, сè е изброено.” И ќе го најдат подготвено она што го работеа. И Господарот твој зулум не ќе направи никому.

50. И кога Ние им рековме на мелеките: “Паднете му на сецде на Адем!” Сите паднаа на сецде, освен Иблис. Тој беше меѓу циновите па ја оскверни заповедта од Господарот свој. Ќе ги земате ли, тогаш, него и потомството негово за заштитници покрај мене? Оние се ваши непријатели. Е, само колку е лоша таа замена за зулумкарите!

51. Не ги имав за сведоци при создавањето на небесата и на Земјата и при создавањето нивно, и не ги земав за помош скршнатите во заблуда!

وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نَغَارِ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾

وَعَرَضُوا عَلَٰنَ رَبِّكَ صَٰفَّٰلِقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾

وَوَضِعَ الْكِتَٰبَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ
وَيَقُولُونَ نَوَيْلْنَا مَا لَٰهَذَا الْكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَٰضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَنَسْتَحِدُّونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ
وَهْمٍ لَّكُمْ عَدُوٌّ يَبْسُ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلًا ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ
أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّخِذًا الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٢٢﴾

52. И Денот во кој Он ќе рече: “Повикајте ги оние кои ги сметавте за здруженици Мои.” Па, ќе ги повикаат и не ќе им се освијат. Меѓу нив Ние одредивме место во кое ќе пропаднат.

53. И силниците ќе го видат огнот и тогаш ќе сфатат дека ќе паднат во него, и од него не ќе можат да се избават.

54. И Ние во овој Кур’ан поредивме, секако, примери секакви за луѓето. Човекот од сите суштества, меѓутоа, најмногу расправа.

55. И кога им дојде Патоказот им забрануваат на луѓето не им забрануваа да веруваат во нешто, и да бараат прошка од Господарот свој само за да им се повтори праксата на одамнешните или да им дојде казната непосредно.

56. Пејгамберите Ние ги испраќаме само како радосници и опоменувачи. Оние кои не веруваат расправаат за невестината за да ја отстранат вистината со неа. А знаменијата и опомените Мои ги исмеваат!

57. И кој е поголем зулумкар од оној кој, кога ќе се споменат

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا
وَلَمْ يَحْدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَرًّا وَجَدَلًا ﴿٥٤﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ
وَلَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ۗ إِنَّا تَابِعُرُهُمْ سُنتَهُ
الْأُولَىٰ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَّا قَبْلَ ۗ ﴿٥٥﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ لِيُذْهِبُوا بِهِ
الْحَقَّ وَيَتَّخِذُوا مِنِّي مَهْزُومًا ﴿٥٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا

ајетите на Господарот негов, е рамнодушен кон нив, и кој заборава она што го направија рацете негови. Врз срцата нивни Ние им ставивме завеса за да не го разберат Кур’анот, а во ушите нивни тежина. И ако ги повикаш кон Патоказот, тогаш, за навек не ќе се упатат.

58. Господарот твој е Простувач и Посредник на милоста. Кога би го земал предвид кај нив она што го спечалија, казната веднаш ќе им дојде. Но, за нив има време определено и, освен ова, не ќе најдат засолниште.

59. И тие градови Ние ги уништивме, затоа што зулум правеа, и точно време определивме за уривањето нивно.

60. И кога Муса му рече на своето момче: “Не ќе престанам да одам сè додека не дојдам до едно место кадешто се спојуваат две мориња или, пак, ќе пешачам долго време.”

61. И бидејќи дојдоа до местото кадешто се спојуваат две мориња, ја забораваја рибата своја која слободно си го зеде својот правец кон морето.

62. И бидејќи поминаа преку, Муса му рече на момчето: “Дај ни ја храната зашто веќе се уморивме од ова патување наше!”

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاہُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِن نَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ
فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

وَرَبِّكَ الْعَفْوَءُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ
مَوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ مَوْجِلًا ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا الْمَهْلِكَةَ لَهُمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

وَإِذ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا آتِبُكَ حَقَّ
أَبْلَغَ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمضِي حَقْبًا ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَيْبُهُمَا فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا عَدَاءُ
لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63. Рече: “Не виде ли дека кога отседнавме кај пештерата дека јас, навистина, забораив на рибата. Само Шејтанот ме натера да заборавам на неа: таа си тргна кон својот правец низ морето, чудесно!”

64. Муса рече: “Ете, тоа е она, токму, кон што тежнееме.” Па, ете се вратија, следејќи ги стапалките свои!

65. Па, најдоа еден од робовите Наши кому му дадовме милост од Нас и кого Ние го поучивме со знаење од Нас.

66. И Муса му рече: “Да те следам ли па да ме поучиш со оној показ со кој си ти, токму, поучен?”

67. Рече: “Ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!

68. Како да се стрпиш за она за што не си известен?”

69. Рече: “Ќе ме најдеш, иншаллах, трпелив и во сè послушен кон тебе!”

70. Му рече на Муса: “Па, ако ме следиш, тогаш, не прашувај

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسَيْتُهُ إِلَّا السَّيْطَانَ أَنِ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْتَدَّ وَعَلَءَ آثَارِهِمَا
فَصَصَا ﴿٦٤﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَيَّ أَنْ تَعْلَمَينِ
مِمَّا عَلَّمْتَنِي رُشْدًا ﴿٦٦﴾

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

وَكَيفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا ﴿٦٨﴾

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْخِ عَنِّي شَيْءًا

ме за ништо сè додека тоа не ти го објаснам!”

71. И така тргнаа тие двајцата, и кога се качија на чамецот, го избуши чамецот. Рече: “Го избуши ли за да се удават сопствениците негови? Направи, секако, крупна работа!”

72. Оној рече: “Нели ти реков дека ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!”

73. Муса рече: “Не земај го предвид она што го заборавив, и не оптоварувај ме во оваа моја тешка работа!”

74. И пак тргнаа тие двајцата, и кога сретнаа едно дете, го уби детето. Рече: “Уби ли чисто чедо, кое никого не убило? Направи, секако, голем престап.”

75. Рече: “Нели ти реков дека ти, навистина, не можеш да издржиш со мене?”

76. Рече: “Ако те прашам уште за нешто по ова, тогаш, не придружувај ме. Ете, така, што се однесува до мене, ти се оправдав!”

77. И пак тргнаа двајцата. И кога стигнаа до жителите на

حَقِّ أَحَدَتْ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرَقَهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا ﴿٧٢﴾

قَالَ الرَّاقِلُ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٣﴾

قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي
مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴿٧٤﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا قِيَا عُلَمَاءُ فَقَتَلَهُ. قَالَ أَقْنَلْتُ
نَفْسًا رَكِيَةً بغيرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٥﴾

﴿٧٥﴾ قَالَ الرَّاقِلُ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَحِّحْنِي
فَدَبَلَعْتَ مِنْ لَدُنِّي عَذْرًا ﴿٧٧﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنبَأَ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا

едно село, побараа да ги нахранат, но овие одбија да ги угостат, и така, наидоа на еден сид кој само што не беше се урнал, па го исправи. Муса рече: “Да посакаше, секако, ќе беше награден за ова!”

78. Рече: “Ова е одделувањето, всушност, меѓу мене и меѓу тебе. Ќе ти го откријам знаењето за она за што, токму, не можеш да се стрпиш!”

79. Што се однесува до чамецот, тој беше во сопственост на сиромашни кои работат на морето. Посакав да го оштетам, бидејќи зад нив е еден владар кој го плени и присвојува секој чамец.

80. Што се однесува до детето, родителите негови се верници, па не обзеде страв да не ги турне во пакост и неверство,

81. па посакавме Господарот нивни да им го замени со подобро дете од него, почисто и помилосно!

82. Што се однесува до сидот, па тој е во сопственост на две јетимчиња од градот. Под него се наоѓа благо за нив. Бабо им беше добар. И ете, така Господарот твој посака тие деца да пораснат, да сјакнат и да си го

فَأَبَوَا أَنْ يَضِيقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ. قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٨﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَنِي وَهْبٍ وَسَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَوْ تَسَطَّعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

أَمَا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

وَأَمَّا الْفُلُّ فَكَانَ آبَاءَهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرَهُمَا طَافِينَ نَارَ كُفْرًا ﴿٨١﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُمْ عَنْ أَمْرِي

извадат доброто свое: тоа е милост од Господарот твој. Сè што направив, не направив по свое. Ете, така, тоа е толкување за она за што не можеш да се стрпиш!”

83. И те прашуваат за Зул Карнејн. Кажи: “Ќе ви изнесам за него едно сеќавање.”

84. Ние, навистина, му дадовме едно значајно место на земјава. И му дадовме показ кон секоја ствар,

85. и тој, тогаш, тргна кон показот.

86. И кога стигна до местото каде што заоѓа сонцето, тој помисли дека заоѓа во матен извор, и тука најде еден народ. Ние рековме: “О Зул Карнејн, или ќе го казниш овој народ или, пак, ќе бидеш учтив кон него!”

87. Рече: “Што се однесува до оној кој прави зулум... па, ќе го казнам, а потоа ќе му се врати на Господарот свој... и Он ќе го казни со казна невидена.”

88. Што се однесува до оној кој верува и кој работи добро... па, нему му припаѓа награда најубава. Со наредбата што ќе му ја кажеме ќе му олесниме.

ذٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْعَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا

عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

إِنَّمَا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانِيتَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَسَبَّأ

فَأَنْبَعِ سَبَّأ ﴿٨٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْجُبُ فِي عَيْنٍ

حَمِيمَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قَلِيلًا يَذُوقُونَ

إِيمَانًا تُعَذِّبُ وَإِيمَانًا تَتَّخِذُ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ، ثُمَّ نُرَدُّهُ إِلَىٰ رَبِّهِ-

فَيُعَذِّبُهُ، عَذَابًا نَكِرًا ﴿٨٧﴾

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

أَحْسَنُ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

89. Потоа пак тргна по показот.

90. Кога стигна до местото, каде што изгрева сонцето, најде на еден народ над кого излегуваше сонцето. И Ние не му дадовме покривка да се штити од него.

91. Ете, така постапи со тој народ и Ние целосно ја знаевме постапката пред него.

92. Потоа пак тргна по показот.

93. Кога стигна до едно место меѓу две брда најде, освен на нив и на еден народ кој, речиси, не разбираше говор.

94. Рекоа: “О Зул Карнејн, Јецуц и Мецуц, навистина, се безредници на земјава. Ако ти дадеме награда, дали тогаш ќе направиш ограда помеѓу нас и помеѓу нив.?”

95. Рече: “Она за што сум способен од Господарот мој е подобро: поддржете ме со моќ, и меѓу вас и меѓу нив ќе подигнам бедем.”

96. Донесете ми железни шипки. И штом израмни две страни, рече: “Дувајте!” И штом го усвити, рече: “Дајте да го прелеам тоа со растопен бакар!”

ثُمَّ أَنْبَعُ سَبِيًّا ﴿٨٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ السَّمْعِيِّ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَيَّ قَوْمٍ
لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

ثُمَّ أَنْبَعُ سَبِيًّا ﴿٩٢﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

قَالُوا يَا زُبَيْرُ إِنَّا يَا جُوحَ وَمَأْجُوحَ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ جَعَلَ لَكَ حَرَمًا
عَلَيْكَ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

ءَأَتُونِي زُبْرًا لِحَدِيدٍ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَأَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾

97. И повеќе не можеа да поминат преку бедемот, и повеќе не можеа да го пробијат.

98. Рече: “Ова е милост од Господарот мој. Па, кога ќе дојде ветувањето на Господарот мој и Он ќе го срамни со земјата, а ветувањето на Господарот мој е вистинско.”

99. И на Денот тој Ние ќе ги оставиме да се удираат меѓу брановите, и ќе дувнеме во сурлата, па Ние ќе ги збереме, сите!

100. На Денот тој, Ние ќе им го обелодениме јасно Цехеннемот на неверниците,

101. на оние чии очи беа покриени во врска со Опомената и кои ништо не можеа да слушнат.

102. Сметаат ли оние кои не веруваат во тоа да ги земаат робовите Мои, освен Мене, за заштитници? Ние, навистина, Цехеннемот го подготвивме да биде престојувалиште за неверниците!

103. Кажувајте: “Да ве известиме ли за оние чии дела се најштетни -

104. оние чиј труд е залуден во животот на овој свет, а мислат дека, токму, добро работат?

105. Тоа се оние кои не веруваа во ајетите на Господарот свој, во

فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ تَنْقِيًا ﴿١٧﴾

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿١٨﴾

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَيُفْجِعُ فِي الصُّورِ
يُجْمَعُهُمْ جَمْعًا ﴿١٩﴾

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿٢٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي
وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٢١﴾

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿٢٢﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿٢٣﴾

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿٢٤﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَتَأْتَت رَبَّهُمْ وِلْقَائِهِمْ

средбата со Него... па, пропаднаа делата нивни, а на Денот суден кон нив не ќе имаме мера!”

106. Ете, Цехеннемот е наградата нивна затоа што не веруваа, затоа што ајетите Мои и пејгамберите Мои за лажни ги сметаа.

107. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела има, навистина, бавчи ценнетски за живеалиште,

108. во нив за навек ќе останат, и не ќе посакуваат да ги променат.

109. Кажите: “Кога морето би било мастило за да се испишат зборовите на Господарот мој, морето ќе се исуши пред да се исушат зборовите на Господарот мој, па дури и да донесеме уште едно море со мастило, нему слично.”

110. Кажите: “Јас сум, навистина, човек сличен вам. Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, оној кој се надева во средбата со Господарот свој, нека работи добро, и во обожавањето нека не Му здружува на Господарот свој никого!”

فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٦﴾

ذَلِكَ جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي
ورسلي هزوا ﴿١٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ
الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدادًا لَكَلِمَتِي لَنفدت الْبَحْرُ قَبْلَ
أَنْ نُنْفذَ كَلِمَتِي رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مِدادًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

МЕРЈЕМ (Мерјем) XIX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Каф, ха, ја, ајн, сад!

2. Спомен од милоста на Господарот твој за Зекерија, робот Негов:

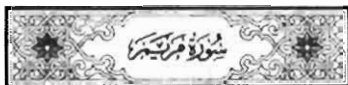
3. кога го замоли Господарот негов со скришна молба.

4. Зекерија рече: “Господаре мој, коскиве мои, навистина, ослабнаа, а косава ми побеле. И никогаш не останав, Господаре мој, кога молба ти упатив, несрекен.

5. Јас, навистина, се плашам од наследниците по мене, а жена ми е неротка, па затоа подари ми од Тебе заштитник,

6. кој ќе ме наследи мене и семејството Јакубово, и одреди да бидеш, Господаре мој, задоволен со него!”

7. “О Зекерија, Ние, навистина, ќе те зарадуваме со дете чие име е Јахја. Со такво име порано Ние никого не именувавме!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْصٍ ﴿١﴾

ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ أُمَّرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

يُرِيئِي وَيُرِيئُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ
وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾

يَذَكَرْنَا إِنَّا نُنشِرُكَ بِعَلْمِهِ أَسْمُهُ يَحْيَى
لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

8. Рече: “Господаре мој, па како ќе имам дете кога жена ми е неротка, а јас паднав во старост длабока?”

9. - Рече: “Ете, така ти е.” Пак рече: “Тоа за Господарот твој е лесно. Те создадов порано кога не беше ништо.”

10. Рече: “Господаре мој, дај ми знамение некакво!” Рече: “Знамение ти е тоа што не ќе им зборуваш на луѓето три вечери, а ќе бидеш здрав!”

11. Па, се појави кај народот свој, од михраб и тогаш им објави: “Славете Го, тогаш, наутро и приквечерина!”

12. “О Јахја, прифати ја Книгата силно” - и Ние му дадовме мудрост додека беше дете,

13. и нежност, исто така, од Нас, и чистота; беше богобојазлив,

14. учтив кон родителите свои, а не дрзок и непослушен.

15. И нека е селам на него, и на денот во кој е роден, и на денот во кој ќе умре, и на денот во кој ќе биде оживеан!

16. И спомени ја Мерјем во Книгата кога таа се оддалечи од семејството свое на едно место кон исток.

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ مِّمَّا تَكْتُمُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ فَرِحًا وَلَا غَمًّا وَمَا اللَّهُ بَصِيرٌ

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنٍ مُّنتَقِظٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَلَمْ تَكُن شَيْئًا مِّنْ الْعَالَمِينَ

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَاتُكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرَةٌ أَتَمَسَّكَ النَّاسُ بِتَوَاتُؤِهِمْ فَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ آيَاتُنَا وَلَا يَحْزَنُونَ

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكُمْ قِيَامًا وَرُكُوعًا وَسُجُودًا وَكُلَّمَا قَامُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ زَبَدًا قَدِيدًا

يَبْحَثُونَ خِذَاكَ كَتَبَ بِقُوَّةٍ وَأَنبَتَهُ أَنْعَمَ صَبِيًّا

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرُكُوعًا وَكَانَ نَفِيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

17. И постави, тогаш, завеса меѓу нив и меѓу неа и Ние го испративме Нашиот Џибрил и ѝ се претстави како човек, еднакво!

18. Рече: “Јас се склонувам од тебе кон Милостивиот ако си богобојазлив.”

19. Тој рече: “Јас сум, навистина, пратеник од Господарот твој. Да, ќе ти подарам чисто дете.”

20. Таа рече: “И како ќе имам дете кога не ме допре ниеден човек, а јас не сум нечесна?”

21. Тој рече: “Ете, така ти е. Господарот твој рече: “Тоа е лесно за Господарот твој. Ќе определам тоа дете да биде знамение за луѓето и милост од Наша страна. Таа работа веќе е решена.”

22. И тогаш таа остана бремена и се оддалечи во едно место далечно.

23. И породилните болки ја присилија да дојде до едно стебло од урма, и рече: “Тешко мене! Зошто не си умрев пред ова и за секојпат да бидам заборавена?”

24. И ја повика глас под неа: “Не жалости се, Господарот твој, одреди под тебе да потече извор,

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَعِيمًا ﴿١٨﴾

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لِكَ عَلَمًا
رُكْبًا ﴿١٩﴾

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسَّ سِنِيَّ بِشَرٍّ[۞]
وَلَمْ أَكُ نَعِيمًا ﴿٢٠﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ[۞]
وَلَنَجْعَلَنَّهَا آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي
مِثُّ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

فَادْنَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

25. и стреси од урмината гранка, ќе попаѓаат врз тебе свежи урми.

وَهَزَى إِلَيْكَ بِجَنَاحِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ
رُطْبًا جَنِينًا ﴿١٥﴾

26. Па, јади, пиј и биди радосна! Ако здогледаш некого, кажи: “Да, јас ветив да постам за Милостивиот, и денеска со никого нема да разговарам!”

فَكُلِي وَأَشْرَبِي وَوَقَرِي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿١٦﴾

27. Потоа таа дојде кај народот свој, носејќи го детето. И рекоа: “О Мерјем, ти направи нешто, секако, невидено!”

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ رِمْتَهُ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿١٧﴾

28. О сестро Харунова, твојот бабо не беше лош, а и мајката твоја не беше нечесна!”

يَتَأَخَذَ هَهُنَا مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿١٨﴾

29. И таа даде ишарет кон него. Оние рекоа: “Како ќе зборуваме со дете кое е в крошна.”

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ
مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿١٩﴾

30. Рече: “Јас сум, навистина, роб Аллахов; ми даде Книга и ме одреди за пејгамбер!”

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٢٠﴾

31. И направи да бидам благословен и каде било да сум, и ми остави во васиет и намаз и зекат сè додека сум жив,

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَأَمَّا مَثَلُ حَيًّا ﴿٢١﴾

32. да бидам учтив кон родителите мои, и да не бидам дрзок и строг.

وَبِرًّا بَوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٢٢﴾

33. Нека е селам на мене и на денот во кој сум роден, на денот

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ

кога ќе умрам и на денот во кој ќе бидам оживеан.”

34. Ете, тоа е Иса синот на Мерјем, Зборот на вистината, врз кого оние лага фрлаат.

35. На Аллах не му доликува да има дете. Возвишен е Он! Кога ќе реши за нешто само ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде!

36. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш! Па, обожавајте Го! Ова е патот вистински!

37. И меѓу себе тие, тогаш, се поделија во деленици. Тешко на оние кои не веруваат во сведочењето на Денот голем!

38. Е, како добро ќе слушнат и како добро ќе видат на Денот кога ќе ни дојдат! Но, зулумќарите денес се во заблуда очигледна!

39. Потсети ги на Денот на хасретот кога работата ќе биде решена. Оние се во заблуда, не веруваат.

40. Ние, навистина, ќе ја наследиме земјата и она што е на неа, и Нам ќе ни се вратат.

41. И спомени го Ибрахима во Книгата. Тој беше, навистина, искрен пејгамбер.

وَيَوْمَ أُبْعِثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَلَ مِنْهُ لَدَيْ سُبْحَانِهِ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونا لِكُلِّ الظَّالِمِونا أَلْيَوْمِ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

42. Кога му рече на бабо му: “О бабо, зошто го обожаваш она што не слуша, што не гледа, она што не ти треба за ништо.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ
وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يَفْعَلُ عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

43. О бабо, мене, навистина, ми дојде знаење кое тебе не ти дојде. Па, следи ме, ќе те упатам по патот вистински!

يَتَابَتُ إِنِّي قَدْ جَاءَ فِي مَنِّ الْعَالَمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

44. О бабо, не обожавај го Шејтанот. Шејтанот, навистина, е непослушен кон Милостивиот!

يَتَابَتُ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

45. О бабо, јас, навистина, се плашам да не те погоди казната од Милостивиот, па да станеш заштитник на Шејтанот.”

يَتَابَتُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

46. Бабо му рече: “О Ибрахим, посакуваш ли да ги занемариш божествата мои? Ако не пристанеш ќе те каменувам, сигурно! Оддалечи се од мене за долго време!”

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ عَلَّمْتُ النَّاسَ مَا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
لَهُمْ لَأَرْحَمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Ибрахим рече: “Нека е селам со тебе. Ќе побарам прошка за тебе од Господарот мој. Он постојано е добар кон мене, навистина!

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ
رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

48. Ве оставам вас и оние кои ги повикувате, освен Аллах. Го повикувам Господарот мој. Јас, можеби, со молбата кон Господарот мој нема да бидам несреќен.”

وَأَعِزُّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي سَقِيًّا ﴿٤٨﴾

49. И бидејќи се оддалечи од нив и од она што го обожаваа, освен Аллах, Ние му ги подаривме синовите Исхак и Јакуб. И двајцата Ние одредивме да бидат пејгамбери!

فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ وَمَا عَدُودٌ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكَلَّجَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

50. И ним, на двајцата Ние им подаривме од милоста Наша и одредивме за нив двајцата возвишен јазик на искреноста.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ
عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

51. И спомени го Муса во Книгата. Он, навистина, беше чист; пратеник и пејгамбер.

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

52. И Ние го повикавме од правецот на Тур, од десната страна, и го приближивме за да слушне.

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

53. И Ние му го подаривме Харуна од милоста Наша, братот негов, за пејгамбер.

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

54. И спомени го Исмаила во Книгата. Он, навистина, беше искрен во ветувањето; пратеник и пејгамбер.

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. Му наредуваше на семејството и намаз и зекат; Господарот негов со него беше задоволен.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

56. И спомени го Идриса во Книгата. Он беше искрен пејгамбер, навистина!

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. И Ние го извишивме на високо место!

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Ете, тоа се оние пејгамбери од потомците Адемови, врз кои се разлеа благодатот Аллахов; и од оние што ги носевме со Нух, и од потомството Ибрахимово и Израилово, и од оние што ги упативме и што ги одликувавме... И кога им се кажуваат ајетите на Милостивиот, паѓаат на сејде, плачејќи!

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِنَّ تَابِلًا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَائِ ۙ ﴿٥٨﴾

59. По нив дојдоа поколенија кои го оставаа намазот и кои ги следеа страстите... па, оние ќе се сретнат со злото:

خَلَفَ مِنْ بَٰعِدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

60. освен оние кои се покајаа и кои работеа добро. Овие ќе влезат во Џеннетот и во ништо не ќе им се наштети,

إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يظَلُمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

61. во бавчите еденски кои Милостивиот им ги вети на робовите Свои, кои веруваа во невидливото. Ветувањето Негово, навистина, ќе се оствари:

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ ۗ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾

62. во нив нема да слушаат празни зборови, туку ќе слушаат само Селам а 'рск ќе има за нив и наутро и навечер.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا سُلْهًا ۗ وَهُمْ فِيهَا فِيهَا يَكْرَهُ وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾

63. Ете, тоа е Џеннетот кој ќе го наследи од робовите Наши оној кој е богобојазлив.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

64. “Во него влегуваме само со наредбата од Господарот твој. Негово е сè она што е пред нас и она што е зад нас, и она што е меѓу нив. Господарот твој не е заборавеник!

65. Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив. Та, обожавај Го и, во обожаванњето Него, биди истраен. Знаеш ли за некого кој го има името Негово?”

66. Човекот вели: “Ќе бидам ли, по смртта, изваден жив?”

67. Не се сеќава ли човекот дека Ние и порано го создадовме кога тој, токму, не беше ништо?

68. Па, се колнам во Господарот твој дека Ние ќе ги збереме нив и шејтаните, сигурно, а потоа ќе им го претставиме Цехеннемот околу кого на колена ќе клечат,

69. потоа Ние ќе ги одвоиме настрана сите дружини кои беа најдрски кон Милостивиот.

70. Потоа, Ние, секако, најдобро знаеме за оние од нив кои треба да бидат пржени.

71. Нема никој што таму нема да стигне: кај Господарот твој одлуката за тоа е донесена.

72. Потоа Ние ќе ги одвоиме оние кои беа богобојазливи, а

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفُنَا وَمَا يَنْتَهِى ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَأَطِيعْ أَمْرَهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٦٥﴾

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَعَلَّكَ سَمِيًّا ﴿٦٧﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ ذُرًّا جَهَنَّمَ حَيًّا ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَنِيًّا ﴿٦٩﴾

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صَبِيًّا ﴿٧٠﴾

وَلَنُيَسِّرُنَّهُ إِلَّا وَإِرَادُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

ثُمَّ نَسْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَنْدُرُ الظَّالِمِينَ

зулумџарите ќе ги оставиме да клечат во огнот.

73. И кога ќе им се кажуваат ајетите Наши јасни, оние кои не веруваа ќе им се обратат на оние кои веруваа: “Која од двете дружини има подобра положба и поубава дружина?”

74. И колку поколенија пред нив Ние уништивме, кои имаа поубав изглед и кои беа побогати?

75. Кажи: “ Кој е во заблуда... па, Милостивиот нека му ја продолжи заблудата. “ И кога ќе го здогледаат ветеното им, било да е тоа казната, било пропаста на светот, ќе узнаат, тогаш, кој има полоша положба и послаба војска.

76. Аллах на упатените ќе им го зголеми Патоказот, а за делата добри кои остануваат, кај Господарот твој, има награда подобра и услуга подобра.

77. Го виде ли оној кој не веруваше во ајетите Наши, и кој зборуваше: “Ќе ми бидат дадени имот и деца, сигурно!”

78. Му се предочи ли невидливото? Или, пак, го прифати ли кај Господарот договорот?

79. Не, Ние ќе го запишеме она што го тврди и многу ќе му ја продолжиме казната.

فِيهَا جِنَّةٌ ﴿٧٣﴾

وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ ءَابَتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

وَكَرَّ أَهْلُكُمَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرَدًّا ﴿٧٥﴾

قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَن هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٦﴾

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الضَّلَالَتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٨﴾

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٩﴾

كَلَّا سَتَكُنُّ مَأْيُوقًا وَنَمْدًا لَهُ مِّنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٨٠﴾

80. И Ние ќе го наследиме она што го зборуваше и ќе ни дојде сам.

81. И прифатија, освен Аллах, друг бог да им биде поткрепник.

82. Не, божествата не ќе го признаваат верувањето свое и ќе се свртат против нив!

83. Не виде ли како Ние ги испративме шејтаните против неверниците за да ги навраќаат постојано на свое?

84. Не брзај, тогаш, против нив. Ние, навистина, им ги одбројуваме деновите:

85. Денот во кој Ние ќе ги збереме богобојазливите, кон Милостивиот, по порака,

86. а силниците Ние ќе ги турнеме кон Цехеннемот, како на поило.

87. Ќе поседуваат посредништво само оние кои го прифатија Договорот на Милостивиот.

88. И зборуваа: “Милостивиот си присвои дете!”

89. Да, вие дојдовте со злогласна работа.

وَرَثَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا ﴿٨٠﴾

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكٰفِرِينَ تَوْرَهُمْ آذَانًا ﴿٨٣﴾

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفدًا ﴿٨٥﴾

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًا ﴿٨٦﴾

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾

90. Само што небесата не испукаа, а Земјата не се распарча, а планините не се урнаа,

نَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

91. затоа што на Милостивиот дете Му припишуваа.

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

92. А на Милостивиот не Му треба да зема дете.

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Сите оние кои се на небесата и на Земјата ќе Му дојдат на Милостивиот како робови.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي
الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

94. Он, секако, ги пореди и точно ги изброи.

لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

95. И секој од нив на Денот суден ќе дојде поединечно.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

96. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела Милостивиот, навистина, ќе им подари љубов.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

97. Ние Кур'анот, навистина, го олеснивме со јазикот твој за да ги зарадуваш со него богобојазливите и со него да ги опоменеш спротиставувачите.

فَأَيُّ مَا سَرَرْنَاهُ بِلسَانِكَ لِأَنْ يُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُذَرِّبَهُمْ قَوْمًا لَدًّا ﴿٩٧﴾

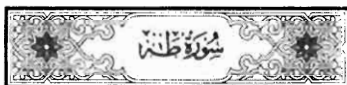
98. И колку поколенија пред нив Ние уништивме? Знаеш ли некого од нив? Или, пак, им слушаш ли некаков глас?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ
مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿٩٨﴾

ТА-ХА (Та -Ха) XX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Та, ха!
2. И Ние Кур'анот не ти го објавивме да бидеш несреќен,
3. туку да биде Опомена за оној кој се плаши;
4. Објава е од Оној кој ги создаде Земјата и небесата високи,
5. и Милостивиот се утврди на Аршот.
6. И сè што е на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив, и она што е под изобилието е - Аллахово!
7. И ако го подигнеш гласот... та, Он, навистина, го знае и она што е тајно и она што е скришно.
8. Аллах! Нема друг бог освен Него! Најубавите имиња се Негови!
9. Па, ти дојде ли кажувањето за Муса?
10. Кога виде оган, му рече на семејството негово: “Застанете, јас, навистина, здогледав оган. Од огнот, можеби, ќе ви донесам

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾

تَنْزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾

وَإِنْ مَجْهَرٌ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى ﴿٧﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَّعَلِّي آتِيكُم بِهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدًا عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

жарче или, пак, покрај огнот ќе најдам Патоказ!”

11. И бидејќи му се приближи, беше повикан:

12. “Да, о Муса, јас сум Господарот твој. Собуј ги наланите твои, ти си, навистина, во светата долина Тува!”

13. Јас те избрав и, тогаш, слушни го она што ти се објавува!

14. Јас сум, навистина, Аллах! Нема друг бог освен Мене. Па, обожавај Ме, и намаз извршувај за сеќавање на Мене!”

15. Ќе му дојде Часот на светот, навистина! Само што го кријам. За секој да биде награден за она за што се трудел.

16. Тогаш, нека не те одвраќа од него оној кој не верува во него и кој ја следи страста па да бидеш отфрлен!

17. И што е тоа, о Муса, во твојата десна рака?

18. Муса рече: “Тоа е мојот стап, врз што се потпирам и со што лисјата за овците ги тресам, и за некои други работи.”

19. Аллах рече: “Фрли го, о Муса!”

فَلَمَّا أَنهَاؤُدى يَمْسُوقَ ﴿١١﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٥﴾

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لِيُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْسُوقَ ﴿١٧﴾

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكَّ وَأُعَلِّيَهَا وَأَهشُّ بِهَا عَلَى عَنَاقِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ﴿١٨﴾

قَالَ أَلْقِهَا يَمْسُوقَ ﴿١٩﴾

20. И Муса го фрли и, ете, змија што лази!

فَأَلْقَهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾

21. Аллах рече: “Земи ја и не плаши се. Ние ќе ја вратиме во она што беше порано.”

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

22. И вовлечи ја раката твоја во пазувите: ќе ти се појави бела, без кој било друга мана,

وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَى ﴿٢٢﴾

23. за Ние да ти ги покажеме знаменијата Наши големи.

لِيُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾

24. Оди кај фараонот! Тој, навистина, падна во пакост!

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

25. Муса рече: “Господаре мој, отвори ми ги градиве,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. и олесни ја работава моја,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. и одврзи го јазолот од јазикот мој

وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. за да го сфатат говорот мој!

بَيِّنَهُمْ أَقْوَلِي ﴿٢٨﴾

29. Одреди ми помошник од семејството мое,

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

30. брат ми Харун!

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

31. Зацврсти ја со него моќта моја,

أَشَدِّبِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾

32. и здружи го во работава моја

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

33. за да Те величаме многу,

كَتَسْبَحُكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

34. и за да Те споменуваме многу.

وَنَذْكُرُكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Ти, навистина, нè гледаш!

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَاصِرٍ ۝٢٥

36. Рече: “Дадено ти е она што го бараше, о Муса!

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۝٢٦

37. И веќе по втор пат Ние те одликувавме,

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝٢٧

38. кога ѝ вдахнавме на мајката твоја само со она што се вдахнува:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۝٢٨

39. “Стави го Муса во ковчег и фрли го во брановите, а брановите ќе го исфрлат на крајбрежјето, и ќе го земе непријателот мој и непријателот твој. И врз тебе фрлив љубов од Мене и, секако, да растеш под окото Мое.”

أَن آتَيْنَاهُ فِي الثَّابُوتِ فَأَقْدَمِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۝٢٩

40. И кога сестрата твоја помина... па, рече: “Сакате ли да ве упатам кој ќе се грижи за него?” И те вративме кај мајка ти за да се смират очите нејзини и да не се грижи. И ти уби човек па Ние те избавивме од грижата и те спасивме од сплетките. И со години остана меѓу жителите на Медјен а потоа дојде, о Муса, во време определено!

إِذْ تَسْتَمِيئُ آخُتُكَ فَقُولِ هَلْ أَدْرُكُ عَلَىٰ مِن يَكْفُلُهُ. فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَالَتْ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَّكَ فَنُونًا فَلَيْتَ سَيْنٍ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَى ۝٣٠

41. А Јас те одбрав за објавата Моја.

وَأَصْطَفَيْتُكَ لِتُلْقِيَ ۝٣١

42. Одете, ти и брат ти, со знаменијата Мои, и постојано сеќавајте се на Мене!

أَذْهَبَ أَمْتٌ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نَبِيَّ فِي ذِكْرِي ۝٣٢

43. Одете кај фараонот, тој, навистина, падна во пакост,

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝٣٣

44. па, зборувајте му со благи зборови, можеби, тој ќе се опомени или ќе се заплаши.”

45. Рекоа: “Господаре наш, Ние, навистина, се плашиме да не ни нанесе зло или да не ни напастува!”

46. Рече: “Не плашете се! Јас сум, навистина, со вас: и слушам и гледам!”

47. Одете, тогаш, кај него и речете му: “Ние сме пејгамбери од Господарот твој, па испрати ги со нас синовите Израилови и не казнувај ги. Ние, секако, ти дојдовме со знамение од Господарот твој. И нека е селам врз оној кој го следи Патоказот!

48. Да, нам ни е објавено дека ќе биде казнет оној кој лаже и оној кој ги врти плеките.”

49. Фараонот рече: “Па, кој е Господарот ваш, о Муса?”

50. Муса рече: “Господарот наш е Оној кој на секое нешто му даде создателство а потоа го упати.”

51. Фараонот рече: “Па, што се случи со поколенијата одамнешни?”

52. Муса рече: “Знаењето за нив е кај Господарот мој, во

فَقُولْ لَهُمْ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَيَحْسَبُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ أَثْمَالًا وَآؤَانُا بِطَعْنِ ﴿١٥﴾

قَالَ لَئِنَّمَا فَأْتَانِي مَعَكُمْ لَأَسْمَعُ وَأَرَى ﴿١٦﴾

قَالِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعْذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَن تَابَعَ الْهُدٰى ﴿١٧﴾

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسٰى ﴿١٩﴾

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٢٠﴾

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولٰى ﴿٢١﴾

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتٰبٍ لَا يَبْصُرُ رَبِّي

Книгава. Господарот мој не скршнува во заблуда и не заборава.”

53. Он ви ја одреди Земјата за крошна и по неа ви пробива патишта, и од небо ви спушта вода, па со помош нејзина, Ние вадиме парови на растенија различни.

54. Јадете и пасете го добитокот ваш. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбир.

55. Од земја Ние ве создадовме и во неа ќе ве вратиме и од неа повторно ќе ве извадиме.

56. И Ние веќе сите докази на фараотот му ги предочивме... кога, ете, ги сметаше за лажни и ги отфрли.

57. Рече: “Ни дојде ли, о Муса, да нè истераш од земјава наша со волшебништвото твое.

58. И Ние ќе ти подготвиме волшебништво, сосем сигурно, на ова слично. Одреди меѓу нас и меѓу тебе средба која ни ние ни ти не ќе ја откажеме, и на исто место.”

59. Рече: “Време за средбата ваша нека биде денот на

وَلَا يَنْسَى ﴿٥٧﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَنْزُوجًا مِنْ نَبَاتٍ شَقَى ﴿٥٨﴾

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٩﴾

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نَخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٦٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٦١﴾

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٦٢﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٦٣﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّمِينَةِ

знамето, и луѓето нека се зберат наутро!”

60. И фараонот си замина, ги собра волшебниците свои и потоа, ете, пак се врати.

61. Муса им рече: “Тешко вам! Не фрлајте лага врз Аллах, зашто ќе ве уништи со казната. Пропадна оној што измислуваше лаги, секако!”

62. И оние, шепотејќи нечујно, прерасправаа еднисо други за работата своја.

63. Рекоа: “Овие двајца се волшебници кои сакаат да ве истераат, со волшебништвото свое, од земјата ваша, и да ви го одземат Патот ваш примерен.

64. Па, соберете ги итрините ваши а потоа дојдете еденза друг. Да, денес ќе биде спасен оној кој ќе победи!”

65. Рекоа: “О Муса, или ти ќе фрлиш или, пак, ние ќе фрлиме први.”

66. Рече: “Не, фрлете вие!” Ете, јажињата нивни и стаповите нивни, му се причини дека тргнаа од волшебништвото свое.

67. И Муса, тогаш, во себеси почувствува страв некаков.

68. Ние рековме: “Не плаши се, ти, навистина, ќе победиш!”

وَأَنْ يُحْشِرَ النَّاسَ صُحُفًا ﴿٣٩﴾

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٤٠﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرَىٰ ﴿٤١﴾

فَنَزَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَأُوا السَّجْوَىٰ ﴿٤٢﴾

قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّىٰ ﴿٤٣﴾

فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتَّوَصَفْنَا
وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ ﴿٤٤﴾

قَالُوا يَمْشِي الْإِيمَانُ أَنْ تُلْقَىٰ
وَإِيمَانٌ تَكُونُ أَوْلَىٰ مِنَ الْغَىٰ ﴿٤٥﴾

قَالَ بَلْ أَلْقَوْنَا فَإِذَا جِئْتُمْ وَعِصْبَتُهُمْ
يُخَالِلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَلْتَأْتَىٰ ﴿٤٦﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا لَا تَخَفْ بِإِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٤٨﴾

69. И фрли го она што е во десната рака твоја: тоа ќе го голтне она што го направија. Она што оние го направија, навистина, е итрина волшебникова. А волшебникот не ќе успее и каде било да се најде!”

70. И волшебниците паднаа со лицата на земја, велејќи: “Ние веруваме во Господарот и на Харун и на Муса!”

71. Рече: “Му поверувавте ли пред да ви дозволам? Тој, навистина, е поголем од вас, кој ве поучи во волшебништвото. Па, сигурно ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши, вкрстени одзади и ќе ве распнам по ветките урмини и сигурно ќе узнаете кој од нас е посилен и поистраен казнувач?”

72. Рекоа: “Нема да ти дадеме предност над јаснотиите што ни дојдоа и над Оној кој нè создаде. Па, реши за она за што можеш да решиш. Ти решаваш само за она што е, навистина, од животот на овој свет.”

73. “Да, ние веруваме во Господарот наш; да, ќе ни ги прости гревовите наши и во волшебништвото во кое ти нè присили. Аллах најдобро наградува и најдолго казнува!

74. Да, на силникот кој ќе дојде кај Аллах ќе му припадне

وَأَلْقَى مَا فِي بَيْمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْبَضَ ﴿٦٩﴾

فَأَلْقَى السِّحْرَ مَجْذَرًا
فَأَلْوَأَ مَا تَأْتِيهِ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

قَالَ أَمْنَمْ لَهُمْ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ مِّنَ الَّذِينَ
عَلَّمُوا السِّحْرَ فَلَا تُفْطِنُ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ
مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتِكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ
أَيُّكُمْ أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي
فَطَرْنَا قَاطِعٌ مَّا آتَىٰ قَاطِعٌ إِنَّمَا نَقْضِي
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

إِنَّمَا تَأْتِيهِ بِمَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا

Џехеннемот; во него не ќе умира и не ќе живее.

75. А на верниците кои ќе дојдат кај Аллах, кои работеа добри дела... та, ќе им припаднат степени високи:

76. бавчи ценнетски на Адн, меѓу кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за оној кој е чист.

77. И Ние веќе му вдахнавме на Муса: “Отпатувај ноќе со робовите Мои, а потоа покажи им го патот сув низ море, не стравувајќи дека ќе те стигнат и дека ќе те потопат!”

78. И фараонот ги следеше со војската своја, но морските бранови ги разнесоа.

79. И фараонот го скршна во заблуда народот свој и не го упати по Патоказот.

80. О синови Израилови, Ние ве избавивме, навистина, од непријателот ваш и ви ја ветивме десната страна од брдото Тур, и ви спуштивме и мана и препелица!

81. Јадете од добрата со кои Ние ве снабдевме и во тоа не бидете насилници за да не ве

فَأِنَّ لَهُمْ فِيهَا لَأَيُّمٌ وَلَا يُحْيَىٰ ﴿٧١﴾

وَمَنْ يَأْتِهِمْ مُؤْمِنًا قَدِ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ ﴿٧٢﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٣﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا
وَلَا تُخَشَىٰ ﴿٧٤﴾

فَأَنبَعَثْهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ

فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٥﴾

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٦﴾

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ يَلْ قَدْ أَنجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ
الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٧٧﴾

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ عَذَابِي وَمَنْ يُحِلَّ عَلَيْهِ عَذَابِي

обзеде лутината Моја. Оној кого ќе го обзеде лутината Моја тој веќе се нурна во бездна.

82. Јас сум, навистина, Простувач за оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро и кој, потоа, ќе се упати.

83. “И што те натера да побрзаш, о Муса, пред народот твој?”

84. Рече: “Оние, токму, се по трагите мои, а јас кон тебе побрзав, о Господару мој, да бидеш задоволен!”

85. Аллах рече: “Да, народот твој Ние по тебе го ставивме во искушение; го скршна во заблуда Самирија.”

86. Па Муса му се врати на народот свој, лут и гневен, и рече: “О народе мој, нели Господарот ваш ви вети ветување убаво? Ви се одолговлечи ли договорот? Или, пак, сакате да ја навлечете на вас лутината на Господарот ваш? И ете, така вие го изневеривте ветувањето кон мене.”

87. Рекоа: “Не го изневеривме ветувањето кон тебе по волја наша, туку бевме товарени со товари од накитите на народот; потоа тоа го фрливме, а го фрли, исто така и Самирија.”

فَقَدَّهَوَىٰ ﴿٨١﴾

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

قَالَهُمْ هُمُ الْوَالِدَاءُ عَلَيَّ أَتْرَىٰ وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنَ أَطْفَالٍ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ﴿٨٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَّ فَتَنَهَا فَكَذَّبَكَ
الْقِيَ السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

88. Па, им изнесе теле отелотворено. Како да рика. И тогаш рекоа: “Ова е богот ваш и богот на Муса; а тој веќе го заборави.”

89. Не гледаат ли дека тоа не им возвраќа ни збор, и дека нема моќ да им штети или да им користи?

90. Ним Харун, секако, им зборуваше и порано: “О народе мој, со тоа вие се пробате. Господарот ваш, навистина, е Милостив! Па, следете ме и бидете ѝ послушни на наредбата моја!”

91. Рекоа: “Нема да престанеме да се придржуваме за него сè додека не ни се врати Муса.”

92. Муса рече: “О Харун, што те спречи, кога ги виде како скршнаа во заблуда?”

93. Да не ме следиш и да заборавиш на наредбата моја.”

94. Харун рече: “О синко на мајка ми, не тегни ме за брадава и за косава. Се плашев да не речеш направи раздор меѓу синовите Израилови и не ги зема предвид зборовите мои.”

95. Рече: “Каква врска имаш ти со тоа, о Самарија?!”

96. Овој рече: “Јас го видов она што тие не го видоа: зграбив

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ

فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ ۖ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا

وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صُرًا وَلَا تَنْفَعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ

بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

فَأَلْوَأْنٌ تَرْجَحَ عَلَيْهِ وَعَنكُم مِّن

حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهُدْيُونَ مِمَّا فَنَاجَيْتُكُمْ إِذْ رَأَيْتُمُ مِّنَ الْمَلَأَةِ

الَّذِينَ كَفَرُوا قُلُوبُهُم مُّطْمَئِنِّينَ يُرِيدُونَ أَن يَصِغُوا بِمَا خَلَقْنَا

أَلَّا يَتَذَكَّرَ إِذْ أُفْعِصَتْ أَمْرِي ﴿٩٢﴾

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۖ

إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَل

وَلَمْ تَرْفَعْ قَوْلِي ﴿٩٣﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ ﴿٩٤﴾

قَالَ صَدَّرْتُ بِمَا لَمْ يَصُرُوا بِهِ ۖ فَقَضَيْتُ

нешто од трагите на пејгамберот, а потоа го фрлив. И ете, така во душава ме поттикна нешто на зло.”

97. Муса рече: “Бегај, ова ли ќе го тврдиш низ целиот живот твој, навистина! - ‘Не допирај ме!’ Те чека и ветувањето кое, навистина, не ќе го избегнеш. И погледни го овој твој бог кому му се оддаде. Ќе го запалиме, сигурно! И пепелот низ морето ќе го фрлиме!

98. Вашиот бог, навистина, е Аллах; нема друг бог освен Него. Знаењето Негово ги опфаќа сите нешта.”

99. И ете, така Ние ти ги кажуваме кажувањата за оние кои веќе поминаа. А од Наша страна ти дадовме, секако, Опомена.

100. Кој ќе биде рамнодушен кон него ќе понесе на Денот суден тешко бремене, навистина!

101. И за навек ќе остане во таа тешкотија. Е, само колку е лош за нив тој товар на Денот суден!

102. На Денот кога ќе се дувне во Сурлата... на Денот тој, кога Ние ќе ги збереме силниците, а тие подбелени!

فَبِضْءَةٍ مِنَ أَنْسْرِ الرَّسُولِ فَبَدَّدْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ﴿١٧﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ.
وَأَنْظُرَ إِلَيْكَ إِلَهًا الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَنْجَرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾

إِسْمًا إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿٢٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿٢٢﴾

103. Ќе си шепотат еднинадруги:
“Останавте само десет дена.”

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

104. Ние најдобро го знаеме она што го зборуваат. И кога ќе рече оној, најпаметниот од нив:
“Останавте само еден ден!”

مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

105. И те прашуваат за брдата, па, кажи: “Господарот мој ќе ги здроби во прашина,

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

106. а местата во кои биле ќе ги остави пусти,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

107. па, по земјата не ќе видиш ни кривина ни пречка.”

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

108. На Денот тој, ќе го следат оној што ќе ги вика и за него не ќе има пречка. И гласовите ќе замолчат пред Милостивиот и само шепот ќе слушнеш.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَوْحَ لَهُ، وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

109. На Денот тој посредување-то ќе му користи само на оној кому ќе му дозволи Милостивиот и со чиј говор Он ќе биде задоволен.

يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفِيعَةَ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَرِضِيَ لَهُ، قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Он го знае и она што е пред нив и она што е зад нив; оние со знаењето не можат да Го опфатат.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
عَلَمًا ﴿١١٠﴾

111. А лицата ќе бидат потчинети пред Живиот и Пос-

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ ﴿١١١﴾

тојаниот. Ќе пропадне, сигурно, оној што ќе понесе зло бреме!

112. Оној кој работи добри дела е - верник, не се плаши ни од штета ни од неправда.

113. И ете, така Кур'анот Ние го објавивме на арапски јазик и во него ги поредивме ветувањата за да бидат богобојазливи или опоменувачки да влијае врз нив.

114. Па, Аллах е Вишен! Владар вистински! И не брзај со Кур'анот пред да ти се заврши вдановението негово. И кажи: "Господаре мој, зголеми го знаењето мое!"

115. И на Адем, сигурно, Ние му препорачавме. Потоа тој заборава. И кај него не најдовме решителност.

116. И кога Ние им рековме на мелеките: "Паднете му на сејде на Адем и, ете, паднаа на сејде, освен Иблисот кој го отфрли тоа.

117. Тогаш Ние рековме: "О Адем, овој, навистина, е непријател, твој и на жената твоја. Па, така, никако нека не ве истера од Џеннетот; ќе се унесреќите.

118. Да, во Џеннетот не ќе останеш ни гладен ни гол;

119. да, во Џеннетот не ќе останеш ни жеден ни испотен."

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِن قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ
فَلَا تَخْرُجْ جَنَّاتٍ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾

إِنَّ لَكَ أَلًا يَجْمَعُ فِيهَا وَلَا تَعْرِى ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

120. Па, Шејтанот, дрдорејќи му, рече: “О Адем, да те натерам ли да се приближиш до стеблото на вечноста и на власта која не исчезнува?”

121. И двајцата пробаа од него, и започнаа, тогаш, да им се покажуваат нивните срамни места, и почнаа да ги покриваат, фрлајќи врз нив лисја ценнетски. И Адем не го послуша Господарот свој па скршна од патот.

122. Потоа Господарот негов го избра, му прости и го упати.

123. Рече: “Слегувајте од него сите! Еднинадруги ќе бидете непријатели. “Ќе ви доаѓа од мене Патоказ, сигурно! Па, кој ќе го следи Патоказот мој не ќе скршне во заблуда и не ќе зажали.

124. А кој ќе биде рамнодушен кон опомената моја за него, навистина, има безизлезен живот, и на Денот суден Ние ќе го приведеме слеп.

125. Ќе рече: “Господаре мој, зошто ме преведе слеп, а јас гледав.”

126. Аллах ќе рече: “Ете, така! Ти доаѓаа ајетите Наши па

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخَالِدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْئَلُ ۗ

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَوْءٌ تَهُمَا وَطَفِقَا يَخْضِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝

ثُمَّ اجْنَبْنَا رَبَّهُ، فَابَّ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝

قَالَ أَهْطَأْمِنْتُمْ جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۝

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ۝

قَالَ رَبِّ لَوْ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَانَا فَسَيِّبْنَا وَكَذَلِكَ

забораваше на нив. И ете, така денес ќе бидеш заборавен.”

الْيَوْمَ نُنْسِي

127. И ете, така Ние ќе ги казнеме оние кои претеруваа... и кои не веруваа во ајетите од Господарот негов. А казната на Ахирет, сигурно, е пожешка и потрајна.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

128. Не се ли упатени кон тоа колку поколенија пред нив Ние уништивме по чии домови оние, токму, одат. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбир!

أَلَمْ نَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ

129. И да не претходеше зборот на Господарот твој, казната ќе беше неминовна и, ете го крајот определен!

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَقَّتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

130. Стрпи се за она што го зборуваат. И величај Го, благодарувалки се, Господарот твој, пред изгрејсонце и пред зајдисонце, и во доцнежните часови. И на крајот на денот, исто така, за да бидеш задоволен!

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَايِ اللَّيْلِ
سَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

131. И не фрлај го долго опулот твој кон она што Ние одредивме да биде тој задоволен, од чии видови има и цвеќе за животот на овој свет, за да ги испробаме во тоа. ‘Рскот од Господарот твој е најдобар и најтраен!

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَعْنَاهُمْ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقَ رَبِّكَ حَرِيرًا وَقَبْقَىٰ

132. И нареди му на семејството твое намаз! И истрај во тоа! Не бараме од тебе да се снабдуваш.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا
نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْقَوِيِّ

Ние, токму, те снабдевме. За богобојазливите крајот е добар.

133. И зборуваат: “Зошто не ни дојде ајет од Господарот негов?” Не им дојде ли јаснотија за она што е во страниците одамнешни?”

134. А Ние со казна да ги уништивме пред него ќе речеа: “Господаре наш, зошто не ни испратиш пејгамбер? Ќе ги следевме ајетите Твои и пред да сме понижени и отфрлени!”

135. Кажите: “Сите чекаат. Па чекајте и вие. Ќе узнаете кои се Следбениците на патот вистински и кои се упатените!”

ЕЛ-ЕНБИЈА (Пејгамбери) XXI

**Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!**

1. За луѓето се приближува пресметката нивна, а тие се безгрижни и рамнодушни кон неа.

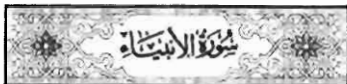
2. Опомената од Господарот нивни не им дојде а да не ја сослушаат и со неа да не се изигруваат.

3. Срцата нивни се расфрлани; тајно си шепотат и си се

وَقَالُوا لَوْلَا آيَاتُنَا يَا تَيْبَةَ مِن رَّبِّهِ
أَوْلَمْ تَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِن قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتُنَبِّئَنَا بِآيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نُنزَلَ وَنُخزَى ﴿١٣٤﴾

فَلِكُلِّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ
مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَن أَهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا آيَاتِهِمْ مِّن ذِكْرِ مِّن رَّبِّهِمْ يُخَدِّثُ
إِلَّا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَا هِيئةَ قُلُوبِهِمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

доверуваат оние кои зулум направија: “Нели ова е човек вам сличен? Ќе се поведувате ли за волшебништвото а гледате дека тоа е така.”

4. Рече: “Господарот мој го знае говорот и на небо и на Земја. Он е Слушач и Зналец!”

5. Но, не! Само велат: “Тоа се само сншпта нејасни; тоа е само лага. Тој е поет, па ни дојде со знамение како што беа дошле одамнешните.”

6. Градот пред нив што Ние го уништивме не веруваше. Па, ќе веруваат ли тие?

7. И пред тебе Ние испраќавме луѓе на кои им објавивме. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако вие, навистина, не знаете.

8. И Ние не ги направивме тела, кои не јадат храна и кои би биле вечни.

9. Потоа се овистини ветувањето; тогаш Ние ги избегнавме оние кои сакавме, а расипаните ги уништивме.

10. Ние, секако, ти објавивме Книга во која има опомена за вас. Нема ли да се вразумите?

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السَّحَرَةَ وَأنتُمْ بُصُرُونَ ﴿٦﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْطَمٌ بَلْ أَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ ﴿٨﴾

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَنَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿١١﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿١٢﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

11. И колку градови Ние ги снемавме кои беа зулумќари и по нив создадовме други луѓе.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

12. И бидејќи ја усетија строгоста Наша веднаш од градот избегаа.

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنبَاتَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

13. Не бегајте, вратете се онаму каде што живеете удобен живот, и во огништата ваши, бидејќи ќе бидете одговорни.

لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَىٰ مَا تُؤْتَمِرْتُمْ فِيهِ
وَمَسْكِنِكُمْ لَكُمْ لَعْنَتُكُمْ تَسْتَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Рекоа: “Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумќари.”

قَالُوا وَيَلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. И тоа нивно довикување не престануваше сè додека Ние не ги направивме жито пожнеано.

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَائِدِينَ ﴿١٥﴾

16. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив за да си играме.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنِ ﴿١٦﴾

17. Кога би посакале да се забавуваме со тоа Ние не би зеле ништо од Нас, но тоа Ние не го правиме.

لَوْ أَرَدْنَا أَن نَّتَّخِذَ لَهُمْ آيَةً مِن لَدُنَّا
إِن كُنَّا فَعَّالِينَ ﴿١٧﴾

18. Но, не! Туку Ние не вистината ја потискуваме со вистината и, така, не вистината е спречена и исчезнува. Тешко вам за она што му го припишувате на Аллах!

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ رَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ ﴿١٨﴾

19. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А оние

وَلَهُ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ.

кои се во близината Негова не престануваат во ибадетот кон Него и не се заморат.

20. И деноноќно Го величат; лаги не измислуваат.

21. Или, земаат ли од земјата божества некакви што ќе можат да оживуваат?

22. И кога би имало на небесата и на Земјата друго божество освен Аллах - би пропаднале, сигурно! Па, нека биде славен Аллах, Господарот на Аршот, од она што Му го припишуваат!

23. И не ќе биде прашан за она што го прави, а тие ќе бидат прашани.

24. Или, пак, покрај Аллах он-ие земаат божество? Кажите: “Донесете, тогаш, доказ ваш. Оваа Опомена е за оној што е со мене и Опомена е за оној што е пред мене. Но, мнозинството од нив не ја знаат вистината: ете, рамнодушни се!

25. И Ние не испративме ни-еден пејгамбер пред тебе а да не му објавивме дека нема друг бог освен Него; па, тогаш, само Мене обожавajte ме!

26. И зборуваа: “Милостивиот си присвои дете.” Славен нека биде Он! Но, робовите се само благородни,

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ. وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

يُسَبِّحُونَ آيِلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

أَرَأَيْتُمْ إِيَّاءَ إِلَهِهِ مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ لَفَسَدَتَا

فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

لَا يَسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْتَلَكُونَ ﴿٢٣﴾

أَرَأَيْتُمْ إِيَّاءَ أَمِينِ دُونِ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَذَا ذِكْرُ مَنْ نَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. кои не претекнуваат во зборувањето, туку се однесуваат според наредбата Негова,

لَا يَسْتَفِقُونَهُ، بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. Он го знае и она што е пред нив и она што е по нив; тие ќе посредуваат само за оној со кого е Он задоволен. Оние, бидејќи се плашат од Него, се чувствителни!

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنْ أَرْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

29. А оној меѓу нив кој вели: “Да, јас сум бог покрај Него” - ќе го казиме со Цехеннемот. И ете, така Ние ги казнуваме неверниците.

﴿٢٩﴾ وَمَنْ يُضِلَّهُمْ إِيَّاتِي مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ
نَجْمِهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Не гледаат ли оние кои не веруваат дека и небесата и Земјата беа, навистина, една целина па Ние ја раздвоивме. И сè што е живо Ние од вода го создадовме. Не веруваат ли?

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

31. И по земјата Ние подигнавме планини без таа да ги стресе и создадовме патишта широки меѓу планините, патеки, за да се управуваат по нив.

﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

32. И Ние небото го создадовме како покрив сигурен. Но, оние се рамнодушни кон знаменијата Наши.

﴿٣٢﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا
وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

33. И Он ги создаде ноќта и денот, Сонцето и Месечината. И сè во вселената плови.

﴿٣٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

34. И Ние човекот пред тебе не го создадовме вечен. Е, па, ако

﴿٣٤﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّهِمْ قَبْلَكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ

ти умреш, вечни ли ќе бидат тие?

35. Секој човек ќе ја вкуси смртта. Ние ќе ве испробаме и со добро и со зло искушение. И нам ќе ни се вратите!

36. И ако те видат оние кои не веруваат, само те исмеваат: “Тој ли е овој кој ги споменува божествата ваши?” Тоа се, токму, оние кои не веруваат во Опомената на Милостивиот.

37. Човекот е создаден набрзина. Ќе ви ги покажам знаменијата Мои, па не барајте со Мене да брзате!

38. И велат: “Што е со ветувањето ако сте искрени?”

39. Или кога неверниците би знаеле кога ќе се оствари, огнот ни од лицата нивни ни од плеките нивни не би можеле да го отстранат а ниту, пак, би им се помогнало,

40. туку би им дошло однедаж, вчудоневидувајќи ги, и не ќе можат да го отстранат и тогаш не ќе бидат здогледани.

41. Беа исмевани и пејгамберите пред тебе, секако! Па, кај оние од нив кои се исмеваа им се оствари она за што, токму, се исмеваа.

42. Кажу: “Кој ќе ве штити деноноќно од Милостивиот?”

فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٢١﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلَّوْكُمْ
بِالنَّشْرِ وَالْحَقِيرِ فِتْنَةً وَإِنَّا نَتْرَجِعُونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذْ أَرَأَى الْكَافِرِينَ كَفَرُوا إِذْ يَسْتَجِدُّونَكَ
إِلَّا مُرَوْا أَهْدَىٰ الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

خَلِقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأَوِيكُمْ
أَيْنَ تَقِي فَلَا تَسْتَعْجِلْ لِي ﴿٣٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ
عَنْ وُجُوهِهِمْ أَنَّنَا أُولَٰئِكَ ظُهُورُهُمْ
وَأَلَّهُمْ بَصِيرُونَ ﴿٣٩﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بِرُسُلِهِ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ مَنْ يَكْفُلُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ

Тие се кон Опомената на Господарот свој рамнодушни!

43. Или, пак, ќе ги поддржиш божествата а не Нас? Оние не можат себеси да си помогнат, а ниту пак од Нас да ги придружуваат.

44. Но, за нив и предците нивни Ние одредивме да уживаат сè додека времето не им се продолжи. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја стеснуваме земјата од краиштата нејзини? И оние ли се победници?

45. Кажете: “Јас ве опоменувам, навистина, со објавата.” Но, глумите не го слушаат повикот кога ќе бидат опоменати.

46. И кога би ги допрел само еден замав од казната на Господарот твој сигурно би рекле: “Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумџари!”

47. На Денот суден Ние ќе ги поставиме мерилата на правдата и тогаш не ќе биде оштетен. И ако нешто биде ситно колку една голушка ќе му го дадеме. Доста е тоа што Ние ќе пресметуваме.

48. Ние веќе и на Муса и на Харун им дадовме Разделувач на вистината од неvistината, и Светлина и Опомена за богобојазливите,

بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾

بَلْ مَنَعْنَا غُلُقَآءَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَيْنِ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا نُونًا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنْ بِمَا حَسِبْتَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

49. кои се плашат од Господарот свој во тајност и кои го предвидуваат Часот определен.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. А овој Кур'ан е благослове-Опомена која Ние ја објавуваме. Зошто, тогаш, го пренебрегнувате?

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. И на Ибрахим Ние му го дадовме показот негов и порано. И Ние добро го познававме.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾﴾

52. Кога му рече на бабо му и на народот свој: “Какви се овие контури кон кои вие се оддавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

53. Рекоа: “Ти најдовме предците наши како ги обожаваат.”

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

54. Рече: “Вие и предците ваши веќе скршнавте во заблуда очигледна!”

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Рекоа: “Ни дојде ли со вистина или, пак, си играш?”

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾

56. Рече: “Но, не! Господарот ваш е Господарот на небесата и на Земјата; Он нив, токму, ги создаде. Јас сум ваш сведок.

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ
وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. И се колнам во Аллах дека, штом ќе се оддалечите, сигурно ќе ги скршам киповите ваши.

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَابَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Всушност, ги здроби во парчиња, освен големиот за да му се обратат.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ الْإِنَّمِ لَعَّاهُمْ بِآيِهِ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

59. Рекоа: “Кој го направи ова со божествата наши? Тој, навистина, е зулумкар!”

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآيَاتِنَا إِذْ هِيَ آيَاتُ اللَّهِ وَلِئِنْ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. Рекоа: “Слушнавме за едно момче кое го споменуваат; го викаат Ибрахим.”

قَالُوا سَمِعْنَا فَىٰ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Рекоа: “Доведете го пред очите на луѓето за да посведочат!”

قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

62. Рекоа: “О Ибрахим, ти ли го направи ова со божествата наши?”

قَالُوا آتَتْ فَفَعَلْتَ هَذَا بِآيَاتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Рече: “Не, тоа го направи најголемиот од нив: ете, прашајте го! Ако зборуваат?”

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا فَتَلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

64. Па се приспособаа и рекоа: “Вие сте, навистина, зулумкари!”

فَرَجَعُوا اِلَىٰ اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا اِنَّكُمْ
اَنْتُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Потоа ги наведнаа главите свои и рекоа: “Знаеш ли дека тие не зборуваат?”

ثُمَّ نَكَّسُوا اَعْيُنَهُمْ وَقَدْ عَلِمَتْ
مَا هُمْ اَوْلَاءُ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. Рече: “Е па, ќе обожавате ли други богови освен Аллах кои во ништо не можат да ви користат и да ви наштетат?”

قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

67. Тешко и вам и на оние кои ги обожавате, освен Аллах! Нема ли да се вразумите?

اَفِ لَكُمْ وَاِلْمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Рекоа: “Запалете го и помогнете ги божествата ваши, ако сакате тоа за нив да го направите!”

قَالُوا احْرِقُوهُ وَاَنْصُرُوْهُ اِلَهْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Ние на глас рековме: “О оган, стани ладен и спасоносен за Ибрахим!”

فَلَمَّا يَسَّرْنَا كُوفِي بَرْدًا وَسَلَّمًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. И посакаа да му стават стапица, но Ние ги поразивме.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

71. И Ние го спасивме него и Лута на земјата која ја благословивме за световите.

وَبَخَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. И Ние го подаривме Исхака, а и Јакуба како внук. И Ние одредивме двајцата да бидат добри.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

73. И Ние ги одредивме да бидат водачи кои ќе упатуваат по наредбата Наша и им вдахнавме да работат добрини, да извршуваат намаз и да даваат зекат. Нас нè обожаваа!

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيسَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. И на Лут Ние му дадовме и мудрост и знаење и го избавивме од градот во кој беа присутни лоши навики. Злодејци беа, навистина, сограѓаните негови... расипани!

وَلُوطًا ءَأْتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَخَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَعْسِيتِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَاقِينَ ﴿٧٤﴾

75. И Ние го воведовме во милоста Наша; беше, навистина, меѓу добрите луѓе.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. И на Нух, кога порано повика, му се освавме: Ние го избавивме него и семејството негово од несреќата голема;

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلِهِ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ فَخَرَّ رَاغِبًا وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. и Ние го заштитивме од луѓето негови кои ги сметаа за лажни ајетите Наши. Злодејци

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

беа, навистина, па сите заедно ги потопивме.

78. И Давуд и Сулејман кога судеа за посебот што ноќе го пасеа овци од некои луѓе... Бевме сведоци за судењето нивно.

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ
فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكَانَا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. И Ние тогаш одредивме Сулејман да проникне во тоа. И на двајцата им дадовме мудрост и знаење. И Ние ги потчинивме и планините и птиците, заедно со Давуд, да оддаваат слава; ете, тоа го направивме.

فَفَعَلْنَا لَهَا نُصْحًا لِمَنْ وَعَدْنَا وَإِنَّا حُكَمَا وَعِلْمَاءُ
وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرَ
وَكَانَا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

80. И Ние го научивме да прави штитови за вас, да ве штитат од непријателот ваш. Е па, ќе бидете ли благодарни?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُحِصِنَكُمْ
مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. И на Сулејман му дојде силен ветар, кој дуваше по наредбата негова, по земјата што ја благословивме... Ние постојано ги знаеме сите нешта,

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَانَا بَاطِنِينَ ﴿٨١﴾

82. и шејтаните, исто така, кои за него длабеа и кои работеа и други работи освен тоа; Ние постојано бдеевме врз нив.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْوِيكَ
لَهُ وَيَعْمَلُوكَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
وَكَانَا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. И Ејуб кога го повика Господарот свој: “Мене, навистина, зло ме обзеде, а Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!”

﴿٨٣﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. Па Ние му се освавме и го отстранивме злото што беше врз него; му ги вративме со милоста Наша семејството негово и оние кои беа слични на него - сè тоа како опомена за побожните.

85. И Исмаил и Идриз и Зул-Кифл... сите беа меѓу трпеливите.

86. И Ние ги воведовме во милоста Наша... сите беа добри, навистина!

87. И Зунун кога замина намуртен... Па, помисли дека нема да го казиме, но во темниците повика: “Нема друг бог освен Тебе; славен биди Ти, јас сум, навистина, меѓу зулумкарите!”

88. И Ние му се освавме и го избавивме од тешкотијата. И ете, така Ние ги избавуваме верниците!

89. И Зекерија, исто така, кога го повика Господарот свој: “Господаре мој, не оставај ме сам, Ти си, навистина, меѓу наследниците Најдобриот!”

90. И тогаш Ние му се освавме и му го подаривме Јахја, а жена му ја подобдивме. Да, тие брзаа во добрини и Не повикуваа и во желба и во страв; постојано ни беа потчинети.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ صُرُّهُ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ، وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْتَضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَبَجَيْنَاهُ مِنَ الْعَذَابِ
وَكَذَلِكَ نُنشِئُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَزَكَرِيَّا إِذ نَادَى رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا
يُستَرْغَوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رِعْبًا وَرَهْبًا، وَكَانُوا آلَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

91. И таа која ја сочува девственоста. И во неа тогаш Ние вдахнавме од духот, творот Наш, и одредивме да биде, таа и синот нејзин, знамение за световите.

92. Оваа ваша заедница, навистина, е единствена заедница, а Јас сум, навистина, Господарот ваш - та, обожавајте Ме!

93. И тие меѓусебно се разединија во наредбата нивна. Нам сите ќе ни се вратат.

94. Па, кој работи добри дела а е верник... ќе му се признае трудот негов; тоа Ние, навистина, го забележавме.

95. Недозволно е за жителите на градот кои ги уништивме да не ни се вратат, навистина!

96. Кога ќе се отворат Јецуц и Мецуц и кога сите луѓе низ стрмнина ќе се спуштаат...

97. и кога ќе се приближи ветувањето вистинско и кога очите на оние кои не веруваа ќе им се скаменат: "О тешко нам, бевме рамнодушни кон ова, бевме неверници!"

98. Вие и оние кои ги обожавате освен Аллах, навистина, ќе бидете гориво џехенемско; во него за навек ќе престојувате.

وَالَّتِي أَحْصَدَتْ فَرْجَهَا فَفَنَفَخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا
آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَنَقَطَ مُوَاهِدَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَهٍ
رَجَعُوا ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾

وَحَكَّمْنَا عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَلَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَأَقْرَبُ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِيؤَلُّونَا قَدْ كُنَّا
فِي عَقْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

إِنَّكُمْ وَمَنْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾

99. А тие да се богови не би влегле во него; и сите во него за навек ќе останат;

100. тие во него ќе дишат тешко и ништо не ќе слушаат.

101. На оние кои претходеа, навистина, Ние им дадовме од доброто Наше: оние од него се оддалечија.

102. Вревата негова не ќе ја слушнат; ќе бидат во она кон што им стремат душите нивни, постојано!

103. Не ќе ги вознемирува најголемиот ужас; ќе се среќаваат со мелеките: “Ова е Денот ваш што ви беше ветен!”

104. На Денот во кој Ние ќе ги свиткаме небесата како што се витка хартија за пишување. Како што почнавме со првото создавање исто така тоа и ќе го возобновиме. Ветувањето е обврска Наша. Ние сме, токму, Извршител на тоа!

105. Ние веќе и во Зебур запишавме, по Теврат, дека земјата ќе ја наследат добрите робови Мои.

106. Во ова има, навистина, порака за луѓето кои се побожни.

107. И Ние те испративме само како милост на световите!

لَو كَانَتْ هُنَّ لَاءَءَ إِلَهَةٍ مَّا وُرِدُوهُنَّ
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاءً لِّقَوْمٍ عَادِينَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Кажи: “Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, ќе бидете ли, тогаш, Послушни?”

109. А ако, пак, ги свртат плеќите, кажи: “Јас веќе ве опоменав за злото, иако не знам дали е блиску или далеку она што ви е ветено.”

110. Он го знае, навистина, изговореното на глас и Он го знае, при вас, скриеното.

111. И јас не знам: тоа е можеби искушение за вас и уживање до време одредено.

112. Рече: “Господаре мој, пресуди вистински! Господарот наш, Милостивиот, е Оној од кого се бара помош против она што го опишувате.”

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ
إِلَهُهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَادَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
وَإِن أَدْرِي أَقْرَبُ أَم بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

وَإِن أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ لِّأُولِي
الْبَيْنِ ﴿١١١﴾

قُلْ رَبِّ أَعْمُرُ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا نَصَبُونَ ﴿١١٢﴾

ЕЛ-ХАЏЦ (Хаџ) XXII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш! Потресот при Часот, навистина, е нешто големо!

2. Ден во кој ќе видите како секоја доилка го заборава она што го доела, а секоја трудница како ќе го пометне плодот нејзин; ќе ги видиш луѓето пијани а,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا أَنْتُمْ
رَزَقْتُمْ السَّاعَةَ شَوْءًا عَظِيمًا ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَهُمُ بِسُكْرَىٰ

всушност, не се пијани. Но, казната Аллахова е жестока!

3. И има луѓе кои расправаат за Аллах незнајно и го следат секој шејтан проколнат;

4. да, за него е пропишано оној кој ќе го земе за заштитник да го скршне во заблуда и да го управи кон казната огнена.

5. О луѓе, ако сте при сомнение во проживувањето, па Ние, ве создадовме од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа од парче месо, целосно и нецелосно за да ви објасниме; и во утробите утврдуваме со посак Наш до рок определен; потоа ве вадиме како малечко за да станете потоа мажевствени. Некои меѓу вас умираат а некои, пак, во длабока старост паѓаат, така што она што некогаш го знаеја сега не го знаат. Земјата ја гледаш замрзена, па кога ќе спуштиме на неа вода... ете, таа ќе заживее, ќе забуја и ќе за' рти растение од секој вид убав.

6. Ете, тоа го рековме за да знаете дека Аллах, секако, е Вистина и дека Он, навистина, ги оживува мртвите и дека Он е Кадар за сè!

وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٧﴾

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّفِي الْأَرْحَامَ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نَحْمِلُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُوَكُمْ أَشَدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّن يُوَفِّقُ وَمِنْكُمْ مَّن يَیْرُدْ
إِلَىٰ الْأَرْضِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عَلِيمٍ
شَيْئًا وَذُرِّي الْأَرْضِ حَامِدَةٌ فَإِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ أَهْرَازَتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّمُ الْمَوْتِ
وَأَنَّ عَلٰنَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

7. Да, Часот доаѓа; во него нема сомнение. Аллах, навистина, ќе ги оживи оние во мезарите!

8. И има луѓе кои расправаат за Аллах безнајно, без патоказ и без Книга светла:

9. одат горделиво за да скршнат во заблуда од Аллаховиот пат. На овој свет ќе бидат понижени, а на идниот свет Ние ќе одредиме да ја вкусат казната огнена,

10. и тоа заради она што го направија од порано рацете твои. Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!

11. И има луѓе кои го обожаваат Аллаха, сомневајќи се; па, ако им се случи добро, се смируваат со тоа, а ако им се случи, пак, искушение некакво, се оддалечуваат: ќе го изгубат и овој свет и Ахирет. Ете, тоа, токму, е пораз очигледен!

12. Ги повикуваат покрај Аллах оние кои не можат ни да им нашеттат ни да им користат. Тоа, токму, е скршнување во заблуда далечна!

13. Го повикува оној чија штета е поблиску до користа негова. Е,

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّأَرْبَابِهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

ثَائِي عَطْفِهِ، لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا
خَيْرَىٰ وَنُدَيْفَهُ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ -
خَيْرٌ لِّلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ﴿١١﴾

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ

само колку лош заштитник е тој! Е, само колку лош поддржник е тој!

14. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... Ние, навистина, ќе ги воведеме во бавчите ценнетски низ кои реки течат. Аллах, навистина, работи што посакува!

15. Оној кој мисли дека Аллах нема да му помогне и на овој свет и на Ахирет нека растегне јаже до небо, потоа нека го искине, и нека размисли дали искинатината ќе го отстрани она за што тој, токму, негодува.

16. И ете, така Ние му ги објавивме ајетите јасни и Аллах, навистина, упатува кого сака.

17. Аллах, навистина, ќе ги издвои на Денот суден оние кои веруваа од оние кои беа Евреи, Сабејци, христијани и меџусии и оние кои беа многубошци!

18. Не знаеш ли дека на Аллах, секако, на сеџде му паѓа сè она што е на небесата и на Земјата, и Сонцето и Месечината, и ѕвездите и планините, и стеблата и животните и, исто така, многу меѓу луѓето? А многу има кои ја заслужуваат казната. А оној кого Аллах ќе го понижи нема никој што ќе го удостои. Аллах, навистина, работи што сака!

وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٨﴾

مَنْ كَانَتْ يَدُهُ مَبْذُورَةً أَوْ لَمْ يَنْصُرْهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبُ كَيْدَهُ مَا يَعْطِفُ ﴿١٩﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُبَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ ﴿٢٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٢١﴾

أَلْقُرْآنَ اللَّهُ يُسْجِدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ مِنْ اللَّهِ فَعَالَهٗ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٢﴾

19. И ете, два противника кои расправаат за Господарот свој. За оние кои не веруваат ќе им биде сошиена облека од оган, а над главите нивни ќе им се сипа зовриена вода:

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ
كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ شِيَابٌ مِنْ نَارٍ بَاصَّةٌ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَسِيَاهُ الْحَمِيمِ ﴿١٩﴾

20. од неа ќе се стопи она што е во стомаците нивни, и кожата, исто така;

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾

21. над нив има топузи од железо:

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾

22. секогаш кога ќе се впрегнат да излезат од таа спурнина неподнослива...:“Вратете се во неа и искусете ја казната огнена!”

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ
أَعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

23. На оние кои веруваат и кои работат добри дела Он ќе ги воведе, навистина, во бавчите џеннетски низ кои реки течат: во нив ќе бидат украсени со нараквици од злато и бисери, а облеката нивна ќе им биде од свила.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنْ أَسْوَدٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلَوْثٍ
وَلِيَأْسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. И беа упатени кон учтив говор и беа упатени кон патот на Оној кој е за благодарност Достоен!

وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا
إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. А оние кои не веруваат и кои, навистина, одвраќаат од Аллаховиот пат, и од Месцидул Харам кого Ние го одредивме, било за мештаните било за дојденците - кои, според тоа, во него посакуваат да осквернат и зулум да направат, Ние ќе

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَاصِفِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ
بِإِلْحَادٍ يُظْمِرْ نَذْرَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

одредиме да ја вкусат казната болна.

26. И кога на Ибрахим му го означивме местото за куќа: “Не здружувај Ми ништо и очисти ја куќава Моја за оние кои се вртат околу неа, кои стојат и кои на сецде паѓаат.”

27. И возгласи го за луѓето хаџџот: ќе ти доаѓаат и пешки и на камили истоштени, ќе доаѓаат од сите страни далечни,

28. за да си прибават користи кои се нивни, и да го споменуваат името Аллахово во деновите познати при ‘рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Јадете од него и поделете го на несреќниот бедник.

29. Нека ја отстранат потоа нечистотијата своја, и нека ги исполнат ветувањата свои, и нека прават таваф околу Куќата дрвна!

30. Ете, оној кој ги велича светостите Аллахови... тој, кај Господарот свој, е подобар. И дозволени ви се животните, освен оние кои ви се споменати, и избегнувајте ја срамотијата на киповите и избегнувајте го разговорот безработен,

وَأَذِّنَا لِلْإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ
لَا تُشْرِكَ فِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٦٦﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ صَامِرٍ بِأَيِّدِكُمْ مِنْ كُلِّ مَجْبٍ عَمِيقٍ ﴿٦٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَيْهِيمَةٍ
الَّتِي أَنْعَمْنَا عَلَيْكُمْ وَأَمْنَاهَا لَاطْمَعُوا
أَلْبَاسٍ الْفَقِيرِ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا
نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٦٩﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ.
عِنْدَ رَبِّهِ. وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْبَهِيمَةُ إِلَّا
مَا يَسَلُّ عَلَيْكُمْ فَأَحْبَبْنَاهُ الرِّجْسَ
مِنَ الْأَوْثَانِ وَآحْبَبْنَاهُ قَوْلَ الرُّورِ ﴿٧٠﴾

31. искрено оддадени на Аллах, не здружувајќи Му ништо; оној кој Му припишува здружник на Аллах е како оној кој ќе падне од небо, па птиците ќе го разграбат или, пак, ветрот ќе го однесе во некое место далечно.

32. Ете, оној кој ги велича прописите Аллахови... овие се, токму, последица на срцата побожни.

33. Вие во нив имате користи до време одредено; потоа мес-тото нивно е кај Куќата древна.

34. И на секоја заедница Ние ѝ одредивме обред за да го споменуваат името Аллахово при 'рскот нивно од животното од Него, за нив наменето. Па, вашиот Бог е еден Бог. И Нему, тогаш, оддадете Му се! И зарадувај ги понизните,

35. чии срца, кога ќе се спомене Аллах, ќе затреперат, кои се трпеливи за она што им се случува, кои намаз извршуваат и кои, од 'рскот што Ние им го дадовме, делат.

36. Еден од обредите хаџиски се и камилите кои Аллах ви ги одреди. Во нив, за вас, има добро. Споменувајте го името Аллахово кога ќе бидат во редови поредани. А кога ќе паднат на земја, јадете од нив и нахранете го оној што е задоволен со тоа и оној кој пита.

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرِمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ
الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعْرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

لِكُرْبَانِهَا مَنفَعٌ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
تُرْمَىٰ بِهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِنَّهَا كُفْرٌ
إِلَهِ وَجَدَ فَلَهُ. اسْلُمُوا وَيُبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا
خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ إِذَا وَجِلَّت
جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعِينَ وَالْمَعْرُوكَ إِذْ
سَخَرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

Ете, Ние така ви ги потчинивме за да бидете благодарни!

37. Ни месото нивно ни крвта нивна не ќе стигнат до Аллах, туку богобојазливоста ваша ќе стигне до Аллах. Ете, така ви ги потчини за да Го славите Аллага заради тоа што ве упати, и зарадувај ги добротинителите!

38. Да, Аллах ќе ги земе во заштита оние кои веруваат. Аллах, навистина, не сака никаков предавник и неблагодарен!

39. Дадено им е секакво овластување на оние кои се убиваат, зашто врз нив зулум се прави. Аллах, навистина, е Кадар да им помогне;

40. оние кои се истеруваат од огништата нивно неправно, затоа што зборуваа: „Господарот наш е Аллах.“ Кога Аллах не би ги спречувал луѓето еднисо други ќе беа срушени манастирите, и црквите, и синагогите и џамиите во кои многу се споменува името Аллахово. И Аллах сигурно не ќе му помогне на оној кој не го помага Аллага. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!

41. Оние кои, ако им дадеме моќ на земјава, намаз извршуваат и зекат даваат, наредуваат добро и одвраќаат од зло. Но, крајот на сите нешта е кај Аллах!

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكُونُوا
اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَبَشِيرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى اللَّهِ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ
بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ
وَمَسَٰجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

42. А ако те сметаат за лашко па веќе ги сметаа за лашковци и оние пред нив, народот на Нух, Ад и Семуд,

وَلَا يَكْفُرُ بِكَ فَكَدَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَشُعُوبٌ ۝٤٢

43. народот на Ибрахим и народот на Лут,

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝٤٣

44. и жителите на Медјен. И Муса беше сметан за лашко. И им дадов рок на неверниците а потоа ги зграбив. Е, само каква беше казната Моја!

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ
لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَجِيرِ ۝٤٤

45. И колку градови Ние уништивме, чии жители беа зулумќари...беа срамнети; ги снема. Има голем број напуштени бунари и градби високи!

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَبُيُوتٌ مُّعْتَظَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ۝٤٥

46. Па, не патуваат ли по земјата за срцата нивни да сфатат за тоа, и ушите нивни со кои ќе слушаат, но, очите, навистина, не се слепи, туку слепи се срцата во градите.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ
بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ
وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝٤٦

47. И бараат побрзо од тебе за казната, но Allah не ќе го изневери ветувањето Свое. Еден ден кај Господарот твој е како илјада години кои вие ги броите.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَلَئِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِمَّا تَعُدُّونَ ۝٤٧

48. И на колку градови Ние им го продолживме рокот, чии жители беа зулумќари, а потоа

وَكَمَا أَنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
ثُمَّ أَخَذْتَهَا وَلِيَ الْمَعْصِدِ ۝٤٨

Ние ги зграбивме. Свратишиш-тето е - кон Мене!

49. Кажи: “О луѓе, јас сум, навистина, ваш опоменувач јас-ен!”

50. Та, за оние кои веруваат и кои работат добри дела има прошка и ‘рск благороден.

51. Додека оние кои настојуваат да ги отфрлат ајетите Наши се немоќни; жители цехеннемски ќе станат.

52. И пред тебе Ние не испративме ниеден пратеник и пејгамбер а Шејтанот да не му фрлеше нешто во она што, токму, го кажуваше. И Аллах секогаш го отстрануваше она што го фрлаше Шејтанот и потоа ги утврдуваше ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар,

53. за да го направи она што Шејтанот го уфрлува искушение за оние во чии срца има болештина и чии срца затврд-наа. Зулумќарите, навистина, се во цепнатина далечна!

54. И да узнаат оние со даденото им знаење дека тоа, навистина, е вистина од Господарот твој, па да веруваат во неа

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُنُزِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَحْيُ إِلَّا
إِذَا تَمَعْنَا الْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ
مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

لِيَجْعَلَ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِلَى الظَّالِمِينَ
لِنُفْسِنَا فِي عَسَدٍ ﴿٥٣﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

и да им се сплотат срцата нивни. Аллах ги упатува оние кои веруваат по патот вистински.

55. Оние кои не веруваат постојано се сомневаат во тоа сè додека не им дојде Часот последен, однадеж, или, пак, додека не им дојде казната жестока на Денот.

56. Власта на Денот тој е само Аллахова и Он ќе им пресуди и на едните и на другите. Оние кои веруваат и кои работат добри дела ќе бидат во бавчите ценнетски благословени.

57. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши...за нив има казна понижувачка.

58. Оние кои се иселија на Аллаховиот пат, кои потоа беа убиени или кои умреа... Аллах сигурно ќе им даде 'рск добар. Аллах, навистина, меѓу набдувачите е Најдобриот!

59. Ќе ги воведи, сигурно, во место со кое ќе бидат задоволни. Аллах, навистина, е Зналец и Благ!

60. Ете, на оној кој ќе возврати со иста мера за она што му е

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيبٍ ﴿٥٥﴾

الْمَلَائِكُ يُوسِذُ اللَّهُ بِكُمْ مِنْهُمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي حُجَّتِ الْعَيْبِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ. وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

◆ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ.

направено, а потоа ќе му се наштети Аллах, сигурно, ќе го помогне. Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!

61. Ете, така Аллах го менува денот во ноќта, а ноќта во ден. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

62. Ете, така Аллах, секако, е Вистина и дека она што го повикуваат, освен Него, е неvistина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!

63. Не гледаш ли дека Аллах, секако, спушта вода од небо па земјата станува зелена? Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!

64. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах, навистина, е Оној кој е Богат и за благодарност Достоен!

65. Не гледаш ли дека Аллах сè вам ви потчини? И она што е на земјата, а чамецот плови по морето со наредбата Негова. И Он го држи небото да не падне на земјата, освен, секако, со одобрението Негово. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!

66. Он е Оној кој ве оживува а потоа ве усмртува, а потоа пак

ثُمَّ بَعِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ يَأْتِيكُمُ اللَّهُ يُولِغُ الْآيَاتِ فِي النَّهَارِ وَيُولِغُ النَّهَارَ فِي الْآيَاتِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

ذَٰلِكَ يَأْتِيكُمُ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتُمْ مَا كُنْتُمْ عَنْ يَمِينِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتُمْ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَنُفُ الْحَكِيمُ ﴿٦٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَاحَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنْ اللَّهُ يَأْتِنَا بِرَحْمَةٍ لَّوْ وَفَّ رَحِيمٌ ﴿٦٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ве оживува. Човекот, навистина, е наклонет кон неверството!

67. За секоја заедница Ние одредивме обред чии жители го практикуваа. Па, не дозволувај никако да се расправа со тебе за наредбата. Повикувај го Господарот твој. Ти си, навистина, по патоказот вистински!

68. А ако расправаат за тебе, кажи: “Аллах најдобро го знае она што го работите!”

69. Аллах ќе ви пресуди на Денот суден за она за што станавте деленици.

70. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата; да, сè тоа е во Книгата. Тоа за Аллах, навистина, е лесно!

71. И оние го обожаваат она, освен Аллах, за што не е објавено овластување и за што тие, токму, ништо не знаат. За зулумџарите нема поддржник!

72. И кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, ти приметуваш на лицата од оние кои не веруваат неодобрување некакво. Само што не ги фаќаат в гуша на оние кои им ги кажуваат

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٣٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا تَنْزِعْ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَأُدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَمَلَكٌ
هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَإِنْ حَادُّوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٤١﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٤٢﴾

وَإِذَا نُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُرُونَ
يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِنْ ذَلِكَ النَّارِ وَعَدَهَا

ајетите Наши. Кажи: “Да ве известам ли за злото на тоа? - Оган што им го вети Аллах на оние кои не веруваат. “Е, само колку е лош тоа свратилиште!

73. О луѓе, се изнесува пример па, слушнете го! Оние кои ги повикувате, освен Аллах, не можат, навистина, да создадат ни мушичка. Дури и да се соберат за тоа. Ако мушичката им зграби нешто не ќе можат ни да го извадат. Слаби се, навистина, барателот и бараното!

74. И оние не можат да ја измерат вистинската мера Аллахова. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!

75. Аллах избира меѓу мелеките и меѓу луѓето пејгамбери. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

76. Го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. Работите се враќаат кон Аллах!

77. О верници, паѓајте на руку’, а паѓајте и на сецде и обожавајте Го Господарот ваш; и правете добро... за да бидете спасени!

78. И борете се на Аллаховиот пат со борба вистинска за Него. Он ве избра и во верата не ве

اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْمَصِيرَ ﴿٧٦﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبٍ مِّثْلَ مَا نَسْتَحْمُوا لَهُ
إِنَّكَ الْذَّيْبُ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابًا وَلَوْ أَحْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٧﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّكَ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٩﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَأِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٨٠﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْزَكُوا
وَأَسْجُدُوا وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ وَأَقْبَلُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٨١﴾ ﴿٨٢﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ بَلَّةَ أَيْكُمْ

задолжи со нешто исклучително, во верата на вашиот бабо Ибрахим. Он ве именуваше од порано како муслимани, и во овој Кур ан, исто така, за пејгамберот да биде сведок против вас, а вие да бидете сведоци против луѓето. Па, намаз извршувајте и зекат давајте и држете се за него; Он е заштитникот ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он! Е, само колку добар Поддржник е Он!

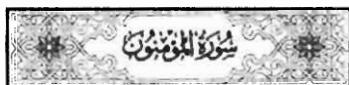
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّكُمُ الْمَسْلُومِينَ مِنْ قَبْلُ
وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

ЕЛМУ'МИНУУН(Верници)XXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Успеаја, секако, верниците:
2. кои се во намазите нивни покајнички,
3. и кои се рамнодушни кон безработицата,
4. и кои зекат спроведуваат,
5. и кои ги чуваат срамните места свои,
6. освен со жените свои или со оние кои се во сопственост нивна... па, тие, навистина, се надвор од прекорот,

7. додека оние кои посакуваат преку тоа, токму, претеруваат;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

فَأِنَّهُمْ غَيْرُ مُلْتَمِسِينَ ﴿٦﴾

فَمَنْ أَبْغَىٰ ذِرَاءَ ذَاكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

8. и кои, исто така, се грижат за аманетите свои и за договорот свој,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

9. и оние кои внимаваат врз намазите свои:

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحْفَظُونَ ﴿٩﴾

10. овие, токму, се наследниците,

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

11. кои го наследуваат Џеннетот и во него за навек ќе останат.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

12. Ние човекот, навистина, го создадовме од глина одбрана,

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

13. потоа како капка семе го ставивме на место сигурно.

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾

14. Потоа капката семе Ние ја создадовме засирена крв; од засирената крв создадовме парче месо; од парчето месо создадовме коски, а потоа коските со месо ги обвиткавме; потоа создадовме сосем друго суштество. Па, нека е вишен Аллах. Меѓу создателите Он е Најубавиот!

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. Потоа вие, секако, ќе умрете!

ثُمَّ إِنَّا كَرَّمْنَا بَعْدَ ذَلِكَ لِمَن نَّوَدُّ ﴿١٥﴾

16. Потоа на Денот суден ќе бидете оживеани, сигурно!

ثُمَّ إِنَّا كَرَّمْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِمَن نَّوَدُّ ﴿١٦﴾

17. Над вас веќе Ние создадовме седум небеса и постојано врз суштеството бдееме.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِينَ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. И од небото Ние спуштаме вода со мера, па ја задржуваме во земјата и, секако, кадри сме да ја отстраниме.

19. Па, со помош нејзина Ние ви вадиме бавчи со урми и грозје; во нив имате овошје многу и од него јадете.

20. И стебло кое расте на брдото Синај кое дава зејтин и зачин... и од него јадете.

21. Во добитокот, навистина, ибрет имате! Ние ве напојуваме со она што е во стомаците нивни; во него вие имате користи големи и од него, токму, јадете.

22. На нив, како и на чамците, вие патувате.

23. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов, па рече: “О народе мој, обожавајте го Аллага; друг бог освен него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?”

24. Па големците кои не веруваа меѓу народот негов рекоа: “Овој е само човек вам сличен кој си посакува да стекне предност над вас. Кога Аллах би сакал би испратил мелек. За ова ние не слушнавме ништо од предците наши одамнешни.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ
لَّكُم فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ
وَاصْبِغْ بِاللَّيْلِ لِيلِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوا بِمَا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ لَحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ
أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا
بِهَذَا مِن مَّاءِ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. Тој е само човек при кого има цинови: па, посматрајте го до време определено!”

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُدْعَىٰ جِنَّةً فَهَرَبَتْ بِهَا مِنْهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٥﴾

26. Нух рече: “Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَدْتُ بُونٍ ﴿١٦﴾

27. Тогаш Ние му објавивме: “Прави брод пред очите Наши и според објавата Наша: кога ќе дојде наредбата Наша и кога печката ќе прсне, стави во бродот пар од сè, и семејството твое - освен оние кои беа против зборот порано - и не обраќај Ми се за оние кои направија зулум; тие се, секако, потопени!”

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا
فِي آجَالَةٍ آمُرْنَا وَوَقَّرْنَا التَّنْزِيلَ فَأَسْلَفْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تَحْطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِيَّاهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿١٧﴾

28. И кога ќе седнеш во бродот, ти и оние со тебе, кажи: “Благодарение на Аллах кој ме избави од народот зулумќарски!”

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

29. И кажи: “Господаре мој, растовари нè на берикетно место, зашто Ти си, меѓу поставувачите, Најдобриот!”

وَقُلْ رَبِّ أَرْزُقْنِي مِنْ ذَلِكُمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الْمَرْزُقِينَ ﴿١٩﴾

30. Во тоа, навистина, има знаменија и Ние, секако, ги ставивме во искушението.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٢٠﴾

31. Потоа, по нив, Ние создадовме поколенија други,

فَرَأَيْنَاهُمْ يَتَّبِعُونَ آخِرِينَ ﴿٢١﴾

32. меѓу кои испративме пејгамбер: “Обожавајте го Аллага; друг бог освен Него немате. Нема ли да бидете богобожазливи?”

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَالِكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ ۚ أَفَلَا تَنْقُونَ ﴿٢٢﴾

33. Големците меѓу оние кои не веруваа од народот негов, и кои ја сметаа за лажна средбата на оној свет, и на кои им овозможивме да уживаат на овој свет, зборуваа: “Овој е само човек, вам сличен; јаде од она од што и вие јадете и пие од она што и вие пиете.”

34. И ако бидете послушни на вам сличниот човек тогаш вие, навистина, ќе бидете изгубени.

35. Ви ветува ли дека вие, навистина, кога ќе умрете, кога земја и коски ќе станете, дека пак ќе се појавите?

36. Далеку, далеку е она што ви се ветува!

37. Животот на овој свет е единствен: живееме и умираме и нема да бидеме оживеани.

38. Тој е само човек кој фрла лага врз Аллах и ние нему, секако, не му веруваме.”

39. Нух рече: “Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!”

40. Аллах рече: “Да, за кратко време ќе станат покајници!”

41. И ги погоди страшен глас, праведно! Па, Ние ги направивме нанес. И далеку нека е народот зулумкарски!

وَقَالَ الْمَلَأَمِينَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا ابْشِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
وَيَشْرَبُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِبَشَرٍ

وَلَكِنْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَإِن كُنْتُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿٣٣﴾

أَيَذْكُرُ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ هَبْطَاتٍ هَبْطَاتٍ لَمَّا تَوَعَّدُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ انصُرني بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْتُمُ الرِّسَالَةَ بِالْحَقِّ فَنَجَعَلْنَهُمْ مُّشَاقَّةً
بَعْدَ الرِّسَالَةِ لِلظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Потоа, по нив, Ние создадовме други поколенија.

43. Ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни рокот негов.

44. Потоа Ние ги испраќавме пејгамберите Наши, едниза-други. И секогаш кога ќе му дојдеше пејгамбер на еден народ... го сметаа за лажен; и така Ние еденсодруг ги заменуваме и само одредивме да бидат помен. И далеку нека е народот невернички!

45. Потоа Ние го испративме Муса и брат му Харун со знаменијата Наши и власта очигледна

46. до фарамот и големците негови; па се надуја... станаа народ горделив.

47. И рекоа: “Да им веруваме ли на два човека нам слични, а народот нивни нас нè обожава-ше?”

48. И ги сметаа за лажни и беа, токму, страдалници.

49. И Ние на Муса, секако, му дадовме Книга за да се упатат по патот вистински.

50. А синот на Мерјем и мајка му Ние ги одредивме знамение и ги засолнивме на едно ритче мирно, со поток.

ثُمَّ أَنفَسْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْفِي مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّ مَاجَاءِ أُمَّةٍ رُسُلُنَا كَذَّبُوهُ

فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

أَحَادِيثَ فَبِعَدَا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

فَقَالُوا أَأَتَيْنَا بَشَرَيْنِ مِثْلِكَ

وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴿٤٧﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا

إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. О пејгамбери, јадете од добрата и работете добро. Јас го знам, навистина, она што го работите!

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

52. Оваа заедница, навистина, е ваша заедница единствена, а Јас сум Господарот ваш, па бидете богобојазливи!

وَلِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

53. И меѓу себе оние се поделија, во она што ги обединуваше, на деленици, и секоја странка го величаше она што е при неа.

فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ
فِرْحُونَ ﴿٥٣﴾

54. И остави ги во беспакето нивно до време одредено.

فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Сметаат ли тие дека во Нашето давање имот и синови, навистина;

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ
﴿٥٥﴾

56. Ние да ги натераме побрзо кон добрини? Но не! Не усетуваат!

نَسَاجِدُهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Да, оние кои се плашат, стравувајќи од Господарот свој,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

58. и кои, токму, веруваат во знаменијата на Господарот свој,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

59. и кои, токму, не Му здружуваат здруженик на Господарот свој,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. и кои даваат од даеното им, а срцата нивни се исполнети со трепет од тоа дека, навистина,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءًا تَوْأَمًا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ
أَتَاهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

ќе Му се вратат на Господарот свој...

61. онаквите, секако, брзаат кон добрини и во тоа, токму, им претходат на другите.

62. И Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. При нас е Книгата која зборува вистина. И ним не ќе им се наштети.

63. Но, не! Срцата нивни во врска со тоа се во беспаке а, делата нивни што ги работат, се спротивни на тоа.

64. Додека ги опфативме од Наша страна со казна оние кои живејеја раскошно... кога, ете, залелекаа:

65. “Не лелекајте денес! Не ќе ви се помогне од Мене, навистина!

66. Да, ајетите Мои вам ви се кажувани, а вие, ете, се враќате по стапалките ваши,

67. дувајќи се во Храмот, разговарајќи до полноќ непристојни зборови.”

68. Зошто не размислуваат за Говорот? Или, пак, им доаѓа нешто што не им беше дошло на предците нивни одамнешни?

أُولَئِكَ سُدُّوا عُنُوقَهُمْ فِي الْحَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سِقُونَ ﴿٦١﴾

وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ

يَبْطِئُ بِالْحَقِّ وَهَذَا يَظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَيْرِ مَنِّ هَذَا وَهُمْ أَعْمَلُ مِن دُونِ ذَلِكَ

هُم لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾

لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَانصُرُونَ ﴿٦٥﴾

فَذَكَرْتُمُ آيَاتِنَا نَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ

نَكْصُونَ ﴿٦٦﴾

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

أَفَلَا يَذَّكَّرُونَ أَلَمْ يَأْتِ الْفُؤَادَ لَمَّا أَهْرَمَ الرَّبَابَتِ

ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Или, пак, не го познаваат пејгамберот свој!? Во него тие, токму, не веруваат.

70. Или, пак, им зборуваат за него: “При него има цинови!” Но, не! Пејгамберот им дојде со вистина, а, ете, мнозинството од нив не ја признаваат вистината.

71. Кога Вистината би ги следела желбите нивни, сигурно би пропаднале и небесата и Земјата и она што е во нив. Напротив, Ние им ја дадовме опомената нивна а тие, токму, се рамнодушни кон опомената!

72. Или, пак, од нив бараат придонес? Придонесот од Господарот твој е подобар. Он меѓу снабдувачите е Најдобриот!

73. Ти нив, секако, ги повикуваш кон патот вистински!

74. А оние кои не веруваат во Ахирет скршнуваат, навистина, од патот вистински!

75. И Ние да им се смилувавме и да им ја отстраневме штетата од нив пак ќе лутаа, навистина, во пакоста своја.

76. Да, ги обземаше казната Наша, а тие, ете, не Му се потчинуваа на Господарот свој, а ниту Го молеа понизно.

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا سَوْفَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَأَكْذَرُهُمُ الْحَقِّ كَرِهُوا ﴿٧٠﴾

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَنْتَنَّهُمْ بِذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

أَمْ قَسَمْنَا لَهُمُ خَرَجًا فَخَرَّجَ رَبُّكَ خَيْرًا
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنْ الصِّرَاطِ
لَنَذَكَبُونَ ﴿٧٤﴾

• وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ اللَّجْوِ
فِي طُعْنِهِمْ يَعْصِمُونَ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَنْصُرُهُمْ ﴿٧٦﴾

77. И дури кога Ние им ја отворивме вратата на казната вжештена... тие, тогаш, ете, станаа безнадежници.

78. И Он ви создаде и слух, и вид, и срце. Е, само колку малку заблагодарувате!

79. И Он ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!

80. И Он оживува и Он усмртува. Сменувањето на ноќта и денот е обврска Негова. Нема ли да се вразумите?

81. Но, не! Зборуваат нешто слично на она што го зборуваа одамнешните.

82. Зборуваат: “И зарем кога ќе умреме и кога земја и коски ќе станеме ќе бидеме ли, навистина, оживевани?”

83. И порано веќе тоа ни беше ветено, нам и на предците наши; ова се само измислици на народите одамнешни.”

84. Кажите: “Па, чија е тогаш земјата и она што е на неа ако знаете?”

85. Ќе речат: “Аллахова е!” Кажите: “Е па, нема ли да се сеќавате?”

86. Кажите: “Кој е Господарот на седумте небеса и Господарот на Аршот голем?”

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذْأَنَّهُمْ فِيهِ مُبْسَلُونَ ﴿٧٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

قَالُوا آيَةً إِذَا مَاتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنَا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَوَعَدْنَا أَوْلِيَانَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

87. Ќе речат: “Аллах!” Кажи: “Е па, нема ли да бидете богобојазливи?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِوُكَ ﴿٨٧﴾

88. Кажи: “Кој е Оној во чија рака е власта над секоја ствар? Кој штити и од Кого не може да се заштити. Е, само да знаете!”

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ
وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. Ќе речат: “Аллахова е!” Кажи: “Па како, тогаш, се восхитувате?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَن تَسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Но, не! Ние им ја донесовме вистината а тие се, навистина, лашковци!

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

91. Аллах не си присвои дете и покрај Него нема друг бог. Тогаш, секој бог би го земал, секако, она што би го создал, и еднисодруги ќе се натпреваруваа. Возвишен е Аллах над она со што го опишуваат!

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ
إِذَا أَذْنَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

92. Зналец на невидливото и видливото... па, возвишен е Он над она што Му го здружуваат!

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَمَتَّلِنَا
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

93. Кажи: “Господаре мој, ако посакуваш да ми го покажеш она со што им се ветува,

قُلْ رَبِّ إِمَّا رَبِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

94. тогаш, Господаре мој, не ставај ме меѓу народот зулумкарски! “

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

95. Ние сме моќни, секако, да ти го покажеме она што им се ветува.

وَإِنَّا عَلَيَّ أَنْ تُرِيدَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾

96. На злото возвратете со најдобро! Ние најдобро го знаеме она што го опишуваат!

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٦٦﴾

97. И кажи: “Господаре мој, Тебе ти се приклучувам од привлечностите на шејтаните!

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿١٦٧﴾

98. И Тебе ти се приклучувам, Господаре, од нивното присуство пред мене!”

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٦٨﴾

99. И дури некому од нив кога ќе му дојде смртта, тој вели: “Господаре мој, врати ме;

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٦٩﴾

100. ќе работам добро во она што го оставив.” А, не! Тоа се само зборови кои ги зборува. А зад нив, меѓутоа, има Берзах до Денот во кој ќе бидат оживеани!

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٧٠﴾

101. И кога ќе се дувне во Сурлата... роднински врски еднисо други веќе нема да има на Денот тој и не ќе се прашуваат за ништо.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَنْسَأُ لَوْكَ ﴿١٧١﴾

102. Оние чии ваги ќе натежнат... оние, токму, се спасените!

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧٢﴾

103. А оние, пак, чии ваги нема да натежнат со добро... оние, токму, се упропастија самите себеси; во Цехеннемот за навек ќе останат!

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٧٣﴾

104. Пламен ќе ги спржи по лицата нивни и во Цехеннемот ќе бидат обезличени:

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٧٤﴾

105. “Нели ви се кажувани ајетите Мои, а вие нив за лажни ги сметавте?”

أَلَمْ تَكُنْ مآئِنِي تُنَالِي عَلَيْهِمْ
فَكَتُمِبَاهَا كَذِبُونَ ﴿١٥﴾

106. Ке речат: “Господаре наш, надвладаа со нас несреќата наша и останавме народ во заблуда скршнат!

قَالُوا رَبَّنَا عَلَيَات عَلَيْنَا سِقُونَا
وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِينَ ﴿١٦﴾

107. Господаре наш, извади нè од него, зашто, ако иста грешка направиме... та, тогаш сме, навистина, зулумќари!”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٧﴾

108. Аллах ќе рече: “Останете во него и не зборувајте Ми повеќе!”

قَالَ أَخْسِرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٨﴾

109. Меѓу робовите Мои има една дружина која, навистина, зборува: “Господаре наш, ние веруваме, прости ни и смилуј ни се зашто Ти си меѓу милостивите Најдобриот!”

إِنَّهُمْ كَانَ فِيهِ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
آمَنَّا فَأَعْرِضْنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٩﴾

110. Па, вие толку многу ги изигрувавте, така што заборававте на опомената Моја додека ги исмевавте.

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي
وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ نَضْحَكُونَ ﴿٢٠﴾

111. Да, Јас денес ги наградив, затоа што беа трпеливи. Денес се, токму, победници!

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢١﴾

112. И ќе рече: “Колку години останавте на земјата?”

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ رَيْبَيْنِ ﴿٢٢﴾

113. Ке речат: “Останавме само еден ден или еден дел од еден ден. Па, прашај ги бројачите!”

قَالُوا لَيْسَنَا بِيَوْمًا أُوحِصَ يَوْمَ قَسَمَلِ الْعَادِينَ ﴿٢٣﴾

114. Ке рече: “Останавте само малку. Е, само кога би знаеле!

115. И мислевте ли, навистина, дека Ние ве создадовме залудно и дека, ете, Нам нема да Ни се вратите?”

116. Та, Аллах е Вишен! Владар вистински! Нема друг бог освен Него! Господарот на Аршот благороден!

117. И оној кој се повикува на друг бог освен Аллах нема доказ за тоа. Та, пресметката негова е кај Господарот негов. Неверниците, навистина, нема да успеат!

118. И кажи: “Господаре мој, прости и смилуј се! Ти си меѓу милостивите Најдобриот!” милостивите Најдобриот!”

ЕН-НУУР(Светлина) XXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Сура што Ние ја објавуваме и обврзувачка што ја одредуваме, и во која ајети јасни објавуваме за да се секавате!

2. На блудницата и блудникот, одделно, удрете им по сто корбачи. Во верата Аллахова, доколку верувате и во Аллах и

فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِلاَّ قَلِيلاً لَّوَأَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿١١٦﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ

во Денот суден, нека не ве обзеде при казната никакво сожалување. А при казната врз нив нека биде присутна една дружина верници!

3. Блудникот нека венча само блудница или многубошка, а блудницата нека ја венча само блудникот или многубожецот! Ете, тоа за верниците, секако, е забрането!

4. А оние кои ќе фрлаат лага врз чесните жени, а за тоа нема да донесат четири сведоци, удрете им осумдесет корбачи и сведочењето нивно никогаш повеќе не примајте го. Тие се, токму, расипани!

5. Освен оние кои ќе се покажат по тоа и кои ќе се поправат. Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

6. А на оние кои ќе фрлаат лага врз жените свои, кои немаат сведоци освен самите тие, сведочењето на еден од нив е да се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу искрените!

7. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека проклет-

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بَأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٢٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ

ството Аллахово нека биде врз него, ако е меѓу лашковците!

8. Казната од неа ќе биде отстранета ако таа се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу лашковците!

9. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека лутината Аллахова да падне врз неа, ако тој е меѓу искрените!

10. Е, кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова...! И Аллах е Простувач и Мудар!

11. За оние здруженици меѓу вас, кои дојдоа со клевета, не мислете ли дека ви донесоа зло? Но, не! Тоа, токму, е добро за вас! Секому од нив му припаѓа дел за гревот што си го спечалил. А на оној меѓу нив кој, меѓутоа, ќе претера во делот свој, најмногу, му припаѓа казна голема!

12. Па зошто кога тоа го чувте, верниците и верничките помислија за себеси добро, и не рекоа: “Ова е клевета јасна!”

13. Зошто не донесоа за тоа четири сведоци? И бидејќи не донесоа сведоци тие се кај Аллах, токму, лашковци.

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦﴾

وَيَدْرُوْا عَنْهَا الْعَذٰبَ اَنْ تَشْهَدَ اَنْ يَّعْتَدَ بِمَا يَلٰهُ
اِنَّهٗ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٧﴾

وَالْخَمِيْسَةَ اَنْ غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٨﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنْ اللّٰهَ
تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿٩﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ جَاءُوْا بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا نَحْسِبُوْهُ شَرًّا
لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ اِمْرِيٍّ مِنْهُمْ مَا اَكْتَسَبَ
مِنَ الْاِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ
عَذٰبٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾

لَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ
بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوْا هٰذَا اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١﴾

لَوْلَا جَاءُوْا عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاِذْ لَمْ يَأْتُوْا
بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٢﴾

14. А кога не би била добрина-та Аллахова кон вас и милоста Негова и на овој свет и на Ахирет би ве снашла, во она што западнавте, казна голема.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَسَّكُمُ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

15. Кога тоа го пренесувавте со јазиците ваши и кога го кажувавте со устите ваши она за што, всушност, ништо не знаевте, сметајќи го тоа незначително, а тоа кај Аллах не е незначително,

إِذْ تَلَقَوْنَهُمْ بِالْسِيئَةِ وَأَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا
وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

16. кога тоа го чувте, зошто не рековте: “Што да зборуваме за ова? Возвишен си Ти! Ова е клевета голема!”

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٩﴾

17. Аллах ве советува, ако сте верници, никогаш да не повторите такво нешто.

يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

18. И Аллах ви ги објаснува ајетите. Аллах е Зналец и Мудар!

وَسَيُنْزِلُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢١﴾

19. Оние кои посакуваат да се прошири срамното дело меѓу оние кои веруваат им припаѓа, навистина, казна болна и на овој свет и на Ахирет. Аллах знае, а вие не знаете.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

20. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова... Аллах, навистина, е Чувствителен и Сомилосен!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

21. О верници, не следете ги стапалките шејтанови! А оној кој ги следи стапалките шејтанови, па, навистина, наредува срамно дело и зло. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова никој од вас никогаш не би се очистил. Но, Аллах со посак Свој чисти. Аллах е Слушач и Зналец!

22. Добродушните меѓу вас и богатите нека не се колнат дека не ќе им помогнат на роднините, на сиромасите и на мухадирите на Аллаховиот пат... Нека им простат и нека поминат преку тоа! Не посакувате ли Аллах да ви прости? Аллах е Простувач и Сомилосен!

23. Оние кои, навистина, фрлаат измислици по чесни жени вернички се проколнети и на овој свет и на Ахирет и ним им припаѓа казна голема

24. на Денот кога против нив ќе сведочат и јазиците нивни, и рацете нивни и нозете нивни за она што го работеа,

25. на Денот кога Аллах ќе го подмири долгот нивни, вистински, и ќе узнаат дека Аллах, навистина, е Вистина јасна!

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ
وَمِنۡ بَيِّعِ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ
وَالْمُنكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتَهٗ مَا زَكٰی
مِنْكُمْ مِّنۡ اٰحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنۡ اللّٰهُ يُزَكِّی
مَنۡ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿٤٩﴾

وَلَا يَأْتَلِ اُولُو الْاَلْفِضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعٰى اَنْ يُّؤْتُوْا اُولٰٓئِ
الْقُرْبٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيۡ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلِيَعْفُوْا وَلِيَصْفَحُوْا اَلَا يَحْسِبُوْنَ اَنْ يَّعْفِرَ اللّٰهُ لِكُلِّ
مَنْ عَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴿٥٠﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْعَفْوَٰلَتِ الْمُؤْمِنٰتِ
لَيُعْتَرَفْنَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُنَّ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٥١﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٥٢﴾

يَوْمَ يُؤْمَرُ بَرِيْقُهُمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ
اَنَّ اللّٰهُ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿٥٣﴾

26. Лоши жени за лоши мажи, а лоши мажи за лоши жени. Добри жени за добри мажи, а добри мажи за добри жени. Тие не се виновни за она што другите за нив го зборуваат. Ним им припаѓа и прошка и 'рск благороден!

27. О верници, не влегувајте во други куќи, освен во вашите, сè додека не побарате дозвола и додека не ги поздравите членовите нивни. Ете, тоа е подобро за вас за да се сеќавате.

28. Па, ако во нив не најдете никого, не влегувајте во нив додека не добиете дозвола. А ако, пак, ви се каже да се вратите, па вратете се! Тоа е почесно за вас. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

29. Не ви е грев да влегувате во куќите невселени, а во кои се наоѓаат стварите кои вам ви припаѓаат. Аллах го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.

30. Кажи им на верниците да го соборат опулот свој и да ги чуваат срамните места свои. Ете, тоа е почесно за нив. Аллах, навистина, е Известен за она што го работат!

الْمُحْسِنَاتُ لِلْمُحْسِنِينَ وَالْمُحْسِنُونَ لِلْمُحْسِنَاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
أُولَئِكَ مُتَرَادِفًا وَمَا يَقُولُونَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٦٦﴾

يَتَأْتِيَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّىٰ يَبُذَّبَ لَكُمُ الرِّجَالُ قِيلَ لَكُمْ أَرْجِعُوا فَأَرْجِعُوا
هُوَ أَزْكىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُهُمْ مِنْ أَصْحَابِهِمْ
وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكىٰ لَهُمْ إِنْ
خَيْرٌ يُبَيِّنُ لَكُمْ ﴿٧٠﴾

31. И кажи им на верничките да ги соборат опулите свои и нека ги чуваат срамните места свои, и убавините свои, освен она што се гледа, и нека не ги покажуваат; превезите свои нека ги спуштат на градите. Убавините свои, исто така, нека не ги кажуваат на други, освен пред мажите свои и бабовците свои, или пред бабовците од мажите свои и синовите свои, или пред синовите од мажите свои, или пред браќата свои, или пред синовите од браќата свои, или пред синовите од сестрите свои, или пред пријателките свои, или пред робинките свои, или пред оние мажи кои немаат желба за жени или пред деца кои не знаат за срамните места на жените. И нека не удираат со нозете свои за да се слушне накитот што го кријат. И сите заедно покајте се, о верници, за да бидете спасени!

32. Венчавајте ги немажените и неженетите. Исто така и добрите робови ваши и робинките ваши. Ако се сиромашни Аллах ќе ги збогати од добрината Своја. Аллах е Неизмерен и Зналец!

33. Нека се воздржат оние кои немаат можност да се венчаат сè

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ بِعَضُضٍ مِّنْ أَيْدِيهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُدْرِكْنَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِمَخْرُجِهِنَّ عَلَى خَبْرٍ وَلَا يَدْرِكْنَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَ بَنَاتِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّنَجِّحَاتِ غَيْرِ أُولَى
الْإِرْتِبَاعِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَا يَرْيَظُهُرُوا
عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَلَسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ رِكَاحًا حَقَّ بِعَنِينِ اللَّهِ

додека Аллах не ги збогати со добрината Своја. А оние кои се во сопственост ваша, кои посакуваат за тоа да се склучи договор...па, склучете, ако знаете дека при нив има добро. И дајте им од имотот Аллахов кој Он вам ви го даде! Девојките кои се во сопственост ваша, не терајте ги на блуд ако тие, секако, сакаат да бидат чесни, само за да спечалите некоја корист на овој свет. А кој ќе ги натера... па, Аллах, затоа што се присилени, кон нив е Простувач и Сомилосен!

34. Ние, секако, ви објавуваме ајети разјаснети и примери со оние кои поминаа пред вас, и Ука за богобојазливите!

35. Аллах е Светлина на небесата и на земјата. Светлината Негова е слична на светилка во сид вдлабната; светилката е во кандил, а кандилот е како звезда која светлината ја ужурува од благородното стебло на маслинката, кое не е ни источно ни западно. Зејтинот само што не свети, иако е недопрен од оган. Светлина над светлина! Кон светлината Своја Аллах упатува кого сака. Ете, така Аллах им донесува пример на луѓето. Аллах знае сè!

مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَتْيَتِكُمْ
عَلَى الْبِعَازِ إِنْ أَرَدْتُمْ حَسَنًا لِنَبْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرَهُهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
خَلَاؤا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

﴿٣٦﴾ اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ
كَيْفَ تَكُونُ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي
اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

36. Во куќите за кои Аллах дозволи да се подигаат... и во нив да се споменува името Аллахово. Го слават Него и наутро и навечер

37. луѓе кои не ги спречува трговијата и купопродажбата од споменувањето на Аллах, од клањањето намаз и од давањето зекат; се плашат од Денот во кој срцата и опулите ќе бидат вознемирени,

38. за Аллах да ги награди со она што е најубаво, за она што го работеа, и да им зголеми од добрината Своја. Аллах кому сака безмерно дарува!

39. Делата на оние кои не веруваат се како огледало во рамница, па жедниот помислува дека е вода. А штом до неа ќе се приближи ете, не ќе најде ништо. Ќе го најде Аллаха кај него и Он ќе му ја подмири сметката. Аллах е Брз Пресметувач!

40. Или, пак, како темнини во море кое го покриваат бранови единадруги, а над нив облаци: темнини единадруги натрупени така што, кога ќе се извади раката, ни прст не може да се види. На оној на кој Аллах не му

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٦٦﴾

رِجَالٌ لَا لِيَهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَابِ
الْعَلَّةِ وَإِنَّمَا الزَّكَاةُ بِحَافُونَ يَوْمًا نَتَقَلَّبُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٦٧﴾

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يُرِزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَمَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظُّلْمَانُ مَاءً حَاقًا إِذَا جَاءَهُ لَوْ يَجِدُهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٦٩﴾

أَوْ كظُلْمَاتٍ فِي بَحْرِ لَيْلٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ
مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكُدُّهُ لَمَّا يَكُدُّ بِرُءُوسِهِا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُورٍ ﴿٧٠﴾

дава светлина тој и нема светлина!

41. Не знаеш ли дека Аллага го слави сè она што е на небесата и на Земјата? И птиците, исто така, со крилја раширени. И се знае како да Му се клања и како да Го слави. Аллах го знае она што го работат!

42. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Сврати-лиштето е - кон Аллах!

43. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ги турка облаците? Потоа Он ги спојува и ги натрупува еднинадруги. И гледаш како од нив излегува дожд. И како Он од облаците на небото, како брда големи, спушта град. Со него удира кого сака, а поштедува кого сака. Молњата Негова, ете, само што не ги ослепи очите!

44. И ноќта и денот Аллах ги врти наизменично! Во тоа има ибрет, навистина, за надарените со јасен опул!

45. А Аллах секое животно од вода го создаде. Некои од нив на стомак лазат, а некои од нив на две нозе одат, а некои, пак, на четири нозе одат. Аллах создава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرِ صَفْقَتِ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ، وَتَسْبِيحَهُ، وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِطُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ، وَيُنزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِئِهِ يَذْهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ،
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ
يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

46. Да, Ние објавуваме ајети јасни. Аллах упатува по патот вистински кого сака.

47. И зборуваат: “Ние веруваме и во Аллах и во пејгамберот и послушни сме.” Една дружина меѓу нив, потоа, ги врти плеќите. Тие не се, токму, верници!

48. И кога ќе се повикаат кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресуди и на едни и на други, тогаш, една дружина меѓу нив е рамнодушна!

49. И му доаѓаат на пејгамберот потчинети, иако правдата е на страната нивна.

50. Има ли во срцата нивни болештина или се сомневаат или, пак, се плашат дека Аллах и пејгамберот Негов ќе им наштетат? Но, не! Тие се, токму, зулумќарите!

51. Кога ќе бидат повикани кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресудат и на едни и на други, верниците зборуваат: “Слушаме и послушни сме.” Тие се, токму, спасените!

52. Оние кои се послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов, и кои стравуваат од Аллах и кои

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ
فَرِيقًا مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِن يَكُنْ لَهُمُ اللَّعْنَةُ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ ﴿٤٩﴾

أَيُّ قُلُوبِهِمْ مَّرْضَىٰ أَمْ أَنَا بَرَاءٌ أَن يُضَاهَوْنَ أَن يُحِيفَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ. بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

изразуваат богобојазливост кон Него... да, победници се!

53. Оние кои се колнат во Аллах на верност, силно изразено, дека да им наредеше сигурно ќе излезе да се борат... кажи: “Не колнете се! Послушноста, секако, е позната работа. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!”

54. Кажи: “Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот. Па, ако ги свртите плеките... та, тој е одговорен за она за што е задолжен, а вие сте одговорни за она за што сте задолжени. А ако, пак, Му бидете послушни ќе бидете упатени.” Пејгамберот е задолжен само да извести јасно!

55. На оние меѓу вас кои веруваа и кои работеа добри дела Аллах им вети дека ќе бидат поставени халифи на земјава како што беа поставени халифи и оние пред нив, зајакнувајќи ја верата нивна со која е Он задоволен, и стравот нивни Он со сигурност нивна ќе го замени. Мене ме обожаваат и ништо не Ми здружуваат. А оние кои не веруваат, по тоа, се расипници, навистина!

56. И намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни

﴿ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجْنَ قُلْ لَأَنْفُسِي أَطَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ يَّمَّا تَعْمَلُونَ ﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْرَارَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

на пејгамберот за да ви се смилува!

57. Не сметајте дека оние кои не веруваат ќе бидат моќни на земјава. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

58. О верници, оние кои се во сопственост ваша и оние кои уште немаат стигнато до полнолетство нека побараат дозвола од вас во три случаи: пред сабах намаз, кога ја оставате облеката ваша, на пладне и по јација намаз. Ете, тоа се три прилики ваши кога не сте облечени. По нив, ни тие ни вие немате грев да се посетувате еднисо други. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!

59. Кога децата ваши ќе пораснат нека бараат дозвола да влезат како што бараа дозвола оние кои беа пред нив. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!

60. А жените кои веќе навлегоа во старост, кои не сакаат да се мажат, немаат грев да го тргнат превезот, но не покажувајќи ги убавините свои, а ако настојуваат да бидат чисти, па тоа е

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُتَعَدِّينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا مِنْهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ مَلَكَةٌ
أَنْتُمْ كُرُوا وَالَّذِينَ لَمْ يَلْبُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَسِعِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ عَرِمًا وَرَحَتًا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ
وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ

подобро за нив. Аллах е Слушач и Зналец!

61. Немаат грев ни слепиот, ни куциот, ни болниот, а ни вие самите, да јадете во куките ваши, или во куките од бабовците ваши, или во куките од мајките ваши, или во куките од браќата ваши, или во куките од сестрите ваши, или во куките од мицовците ваши, или во куките од алите ваши, или во куките од дајдовците ваши, или во куките од тезите ваши, или во куките чии клучеви се во сопственост ваша или, пак, кај пријателите ваши. Немате грев да јадете заедно или одделно. А кога ќе влегувате во куките... па, поздравете ги, лично, со поздрав Аллахов, благороден и убав. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да се вразумите!

62. Да, верници се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А кога се заедно со пејгамберот, при некоја работа заедничка, не одат сè додека не побараат дозвола од него. Оние кои бараат дозвола од тебе, навистина, се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А ако, пак, побараат дозвола од тебе за некоја нивна работа, дај му дозвола на оној од

سَكِّعٌ عَلَيْهِ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِكُمْ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالَكُمْ
أَوْ بُيُوتِ حَمَلَاتِكُمْ أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ
يَمِينُكُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا وَأَنْفَتَانَا فَإِذَا
دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا جَمَاعًا عَلَىٰ شَيْءٍ حَبِطُوا
حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا مِنَ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوا
لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
وَأَسْتَعْفِفْهُمْ اللَّهُ إِنَّكَ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

Аллах за нив. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

63. Повикот на пејгамберот меѓу вас не сметајте го како повикот ваш кој го упатувате единадруги. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои бегаат кришум. Оние кои се спротиставуваат на наредбата Негова нека бидат внимателни: ќе ги снајде искушение или ќе ги снајде казна болна!

64. Сè што е на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахово - зарем не? Да, Он ја знае состојбата ваша, и на Денот во кој ќе Му се вратат... па, ете, Он ќе ги извести за она што го работеа. Аллах знае сè!

ЕЛ-ФУРКАН (Разделувач) XXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нека е возвишен Оној кој го објави Разделувачот на вистината од невестината до робот Свој за да биде Опомена за световите!

2. Оној чија власт на небесата и на Земјата е - Негова, Кој не си присвои дете, Кој во власта не зема здружник, и Кој ја создаде секоја ствар, па ја определи со мера определена!

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ أَنْ نَصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦﴾

آيَاتِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْتِجُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا ﴿٢﴾

3. И тие покрај Аллах прифатија други божества кои не создаваат ништо, а тие, токму, се создадени; за себеси немаат моќ ни да си користат ни да си наштетат, ниту да усмртат ниту да оживеат, или, пак, по смртта да оживеат.

4. А неверниците зборуваа: “Ова е само клевета кој тој ја измислува и во што, секако, му помагаат други луѓе.” Да, тие носат лага и измама!

5. Зборуваат: “Овие се приказки на одамнешните кои ги пропиша и му се кажуваат наутро и навечер.”

6. Кажи: “Кур’анот го објави Оној кој ја знае тајната на небесата и на Земјата.” Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

7. И зборуваат: “Што му е на овој пејгамбер? Јаде храна и шета по чаршиите? Зошто не му е испратен мелек па да биде со него опоменувач?”

8. Или да му се спушти ризница или, пак, да има бавча од која ќе јаде?” Зулумкарите зборуваат уште и: “Вие следете само опседнат човек!”

9. Погледни какви примери за тебе донесуваат! Ете, така

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّا يُخْلَقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً
وَلَا نُشُورًا ﴿٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فَنَّاكَ أَقْرَبَهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٧﴾

وَقَالُوا أَسْطِيرًا الْأَوَّلِينَ أَكْتَبَهَا
فِيهِ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٨﴾

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩﴾

وَقَالُوا مَا لَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ
فَيَكُورُ مَعَهُ، نَذِيرًا ﴿١٠﴾

أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ حَنَافَةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا لَرَجُلًا فَضُولًا ﴿١١﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

тргнаа во заблуда и не можат да се вратат по патот вистински!

10. Нека биде вишен Оној кој, доколку посака, ќе ти даде подобро од тоа: бавчи низ кои реки течат; ќе ти даде, исто така и дворови.

11. Но, не! Го сметаа за лажен Часот! А за оној кој го смета Часот за лажен Ние подготвивме казна огнена.

12. Кога ќе им се укаже од место далечно, слушаат беснило и вриење.

13. А кога ќе бидат фрлени во теснец со врзани раце, ќе се молат за пропаст.

14. “Не молете се денес за една пропаст, туку молете се за многу пропасти!”

15. Кажете: “Тоа е подобро или пак е подобар Џеннетот на вечноста, ветен за богобојазливите?” Ете, тоа е, токму, наградата и свратилиштето нивно.

16. Во него за нив има сè што ќе посакаат, за навек! Одговорноста за тоа ветување е во надлежност на Господарот твој.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

بَارَكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ
جَنَّتْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ
لَكَ قُصُورًا ﴿١١﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِّن مَّكَانٍ يَبْعِدُونَ سَمِعُوهَا تَغِيظًا
وَرَفِيرًا ﴿١٣﴾

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرَّبِينَ
دَعَوْهُنَا لَكَ ثُبُورًا ﴿١٤﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا ۖ وَادْعُوا ثُبُورًا
كَعِيرًا ﴿١٥﴾

قُلْ ذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
الْمُنْفُورُونَ ۗ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٦﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مُّثْمَلًا ﴿١٧﴾

17. А на Денот кога Он ќе ги збере, и она што го обожаваа, освен Аллах, и кога Он ќе рече: “Вие ли во заблуда ги скршнувавте робовите Мои или, пак, тие во заблуда си скршнаа од патот вистински?”

18. Ќе речат: “Славен биди Ти! Да, не ни требаше да земаме други заштитници освен Тебе, но Ти, ним и на бабовците нивни, им даде да уживаат сè додека не забораваја да се сеќаваат на Тебе.” Беше народ кој, секако, пропадна!

19. Да, тие го сметаат за лажно она што го зборувате. Не ќе можете да ја отстраните маката нивна а ниту, пак, да им помогнете. А на оној од вас кој ќе направи зулум ... Ние ќе му дадеме да вкуси казна голема.

20. Ние не испративме пејга - бери пред тебе кои не јадеа храна и кои не шетаа по чаршиите. Еднисодруги во искушение Ние ве доведуваме. Е па, ќе се стрпете ли! Господарот твој гледа!

21. Оние кои не полгаат надеж во Средбата наша, зборуваат: “Зошто не ни се спуштаат мелеки или, пак, зошто не го гледаме Господарот наш?” Тие веќе се дуете во душиите нивни, наголемо зе изнасилија.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ
مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَغِيثُونَ صِرَافًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظَلِمِ
مِنْكُمْ نُدِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ
وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

• وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا نَأْتُوا نَارَ عَلَيْنَا
الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. На Денот во кој ќе ги видат мелеките ќе нема за силниците никаква радосница; ќе речат: “Сочувај нè!”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
يَقُولُونَ حَبْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

23. И Ние ќе пристапиме кон делата нивни и пепел и прав ќе ги направиме.

وَقَدَّمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِن عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنشُورًا ﴿٢٣﴾

24. Жителите ценетски на Денот тој ќе бидат сместени во најубаво престојувалиште и ќе се одмараат во најубава почивка,

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَآحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Ден ќе биде тоа во кој небесата ќе се расцепат во тенки облаци и Ден во кој мелеките ќе се спуштаат.

وَيَوْمَ نَشْفُقُ السَّمَاءَ بِالْغَمِيمِ وَنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Тогаш власта вистинска ќе му припадне на Милостивиот, а за неверниците на Денот тој ќе биде неподносливо.

أَمَلِكِ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ
وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

27. Ден во кој зулумќарот ќе ги крши прстите од рацете свои, велејќи: “Тешко мене! Друг пат, освен патот на пејгамберот прифатив!

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْدًا ﴿٢٧﴾

28. О тешко мене! О пропаст моја! Е, да не земав друг пријател!

يَوَيْلَىٰ لِيَتَنَّىٰ لَوْ اتَّخَذْتُ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Ме одврати од Опомената веќе по нејзиното доаѓање до мене!” Шејтанот, навистина, останува за човекот предавник!

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

30. И пејгамберот рече: “Господаре, народот мој, навистина, го прифати овој Кур’ан како отпадок!”

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

31. И ете, така за секој пејгамбер меѓу силниците Ние определивме непријател. Доста ти е што во Господарот твој имаш упатувач и поддржник.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

32. Оние кои не веруваат, велат: “Зошто не му е објавен Кур’анот во целост, во еден застав?” Ете, така Ние го објавуваме за да го утврдиме со него срцето твое. Така, дел по дел среден, Ние го објавуваме.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَّحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

33. И тие не ќе донесат никаков урнек а Ние да не ти донесеме вистина и најдобро толкување.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

34. Оние со наведнатите лица кон Цехеннемот ќе бидат во најлошо место и беспаке.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ سُوءُ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

35. И на Муса Ние, секако, му објавивме Книга, а брат му Харун за поддржник го одредивме,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

36. па, рековме: “Одете до народот кој ги сметаше за лажни ајетите Наши” - а потоа народот Ние го снесавме.

فَقُلْنَا أَذْهَبْنَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا آيَاتِنَا
فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

37. А и на народот на Нух, исто така, зашто ги сметаше за лажни

وَقَوْمِ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ

пејгамберите, Ние го потопивме, и одредивме да биде знамение за луѓето. А за зулумќарите Ние болна казна подготвивме.

38. А и Ад и Семуд и жителите на Ресе, и поколенија многу меѓу нив Ние уништивме.

39. И за секој народ, меѓутоа, Ние донесовме примери и, потоа, го снесавме.

40. А, секако, поминуваат пакосни крај градот врз кого се истури дожд. А не го приметуваат ли? И дури на оживувањето не се надеваат!

41. И кога ќе те здогледаат те прифаќаат само како предмет на исмевање: “Овој ли Аллах го испрати како пејгамбер?”

42. Ете, така само што не нè одврати од божествата наши; но ние сме при нив истрајни.” Ќе узнаат, кога ќе ја здогледат казната, кој скршна во беспаке.

43. Го виде ли оној кој ја прифати страста за божество свое? Ќе бидеш ли негов закрилник?

44. Сметаш ли дека мнозинството меѓу нив, навистина, слуша или разбира?

وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا لَسَوْءَ أَقْسَمَ يَكْفُرُونَ وَإِيرَافَةَ وَتَمِيمًا وَبِلَاقَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أُولَئِكَ كَانُوا لَآ يَرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْخُذُ مِنْكَ إِلَّا هُزُوعًا وَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

إِنْ كَادَ لَيُبْلِغُنَا عَنْ ءَالِ هَتَمَتْنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ أَضْلُ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضْلُ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

Тие се како добиток. Тие се, токму, во беспакѐ!

45. Не гледаш ли како Господарот твој ја простира сенката и кога сака Он, навистина, ја прави да биде починка, а потоа сонцето за неа го прави знамение;

46. потоа кон Нас полека ја прибираме.

47. И Он ноќта ви ја определи за постела, а сонот за одмор, а денот пак за патување.

48. И Он испраќа ветар како радосница пред милоста Своја, а од небо Ние чиста вода спуштаме,

49. за да го оживееме со неа мртвиот предел и да ги напоиме многуте луѓе и животни кои Ние ги создадовме.

50. Да, за ова им изнесувавме многу за да се сетат. Но, мнозинството на луѓето, неверувајќи, одбиваше.

51. Кога Ние би посакале во секој град сигурно ќе испратевме опоменувач!

52. Па, не заборави на неверниците и, со помош на Кур'анот, бори се со сета сила.

أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِيَسَآءُوا وَالتَّوَمُّ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ، وَمَا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَبِيرًا ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا ﴿٥٠﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾

فَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرِيَّةَ وَجَهْدُهُمْ بِهِ، جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾

53. И Он е Оној кој одвои едноодруго две мориња: едното питко и ладно, а другото солено и горчливо. И меѓу нив одреди меѓупростор и испречи препрека.

﴿هُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَحْجُورًا﴾ ٥٣

54. И Он од вода создаде човек па од него направи роднина и сватовштина. Господарот твој е Кадар!

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ ٥٤

55. А тие ги обожаваат, освен Аллах, оние кои не си користат и кои не си штетат. Неверникот кон Господарот свој ги врти плеќите.

﴿يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ ٥٥

56. И Ние те испративме само како опоменувач и радосник.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ٥٦

57. Кажи: “Не барам од вас за ова никаква награда, освен оној кој сака, да тргне по патот на Господарот Свој.”

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ
أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ٥٧

58. И потпри се врз Живиот кој не умира, и слави Го со славата Негова. И за Него е доволно тоа што е Известен за гревовите на робовите Свои:

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهِ. وَكَفَىٰ بِهِ يَدُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ ٥٨

59. Оној кој ги создаде небесата и Земјата, и она што е меѓу нив, за шест дена, а потоа се утврди на Аршот, Милостивиот. Па, прашај го за Него известениот!

﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا﴾ ٥٩

60. И кога ќе им се рече: “Паднете Му на сецде на Мило-

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ

стивиот, велат: “А кој е Милостивиот? Да паднеме ли на сецде за она за што ти ни наредуваш?” И се зголемува отуѓувањето нивно!

61. Возвишен нека е Он кој на небесата создаде созвездие во кое светилка постави и Месечина осветлена.

62. И Он е Оној кој ја создаде ноќта и денот да се менуваат, за оној кој посакува да се споменува или кој пак посакува да се заблагодарува.

63. И еве кои се робовите на Милостивиот: оние кои одат по земјата достоинствено, и кога незнајковците ќе им се обратат, велат “Селам!”

64. И оние кои ноќите ги поминуваат, паѓајќи на сецде и стоејќи пред Господарот свој,

65. и оние кои зборуваат: “Господаре наш, оддалечи нè од казната џехенемска.” Казната џехенемска ќе биде, навистина, неминовна;

66. да, таа е лошо престојувалиште и утврдувалиште.

67. А оние кои, кога трошат, расипнички тоа не го прават, и кои исто така не се скржави, туку заземаат средина,

أَسْجِدَ لِمَا تَمْرًا وَزَادَهُم بُعُورًا ﴿٦١﴾

نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

68. и кои, освен на Аллах не се повикуваат на друг бог, и кои не убиваат никого за кого забрани Аллах, освен по правда... А оној кој ова го прави ќе вкуси грев.

69. Ќе му се удвои казната на Денот суден и во неа за навек ќе биде понижен,

70. освен оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро дело. На таквите Аллах ќе им ги промени нивните лоши дела со добри. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

71. А оној кој ќе се покае и кој ќе сработи добро дело... па, тој, навистина, се враќа кон Аллах со покајание, како покајник,

72. и оние кои не сведочат лажно, и кога ќе поминат крај нешто безработно, поминуваат достоинствено,

73. и оние на кои ќе им се споменат ајетите на Господарот нивни не остануваат ни глуви ни слепи;

74. и оние кои зборуваат: “Господаре наш, подари ни од жените наши и потомствата наши радост во очите и одреди да бидеме водачи на богобојазливите!”

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَحْجُرُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قِسْرَةً آغْرِبْ وَأَجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. Бидејќи беа трпеливи ќе бидат наградени со соби и во нив ќе се сеќаваат и со поздрав и со селам:

76. во нив за навек ќе останат. И ете, колку убаво престојувалиште и одморалиште ќе биде тоа!

77. Кажите: “Кога не би биле довите ваши, Господарот мој не ќе се грижеше за вас. Да, лажевте па затоа казната е неминовна.”

ЕШ-ШУАРА (Поети) XXVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син, мим!
2. Еве ајети од Книгата јасна!
3. Ќе ја жалостиш ли душата твоја затоа што тие не веруваат?
4. Кога би сакале би им испратиле знамение, па вратовите нивни ќе останат наведнати.
5. И ниедна нова опомена ним не им дојде од Милостивиот, а да не беа кон неа рамнодушни!
6. Да, лажеа, навистина! И сигурно е дека ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا مِنْ حَيْثُ وَسَّلَّمُوا ﴿٧٥﴾

حَلِيلِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

قُلْ مَا يَمْشُرُونَ بِكُورِي تُولَدُوا عَنْكُمْ
فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ﴿١﴾

بَلَّغْ آيَاتِ الْكِتَابِ الْعَرَبِينَ ﴿٢﴾

لَعَلَّكَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ الْأَلِيِّ تَمُوذِينَ ﴿٣﴾

إِنْ تَشَاءُ نُنزِلُ عَلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَمَّا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخَدَّبٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾

7. Не гледаат ли на земјата?
Па, колку видови растенија благородни
Ние одредуваме да 'ртат'?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَرَاهَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

8. Во тоа, секако, има знамение.
А мнозинството од нив,
навистина, не се верници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

9. Да, Господарот твој е токму
Оној кој е Моќен и Сомилосен!

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. И кога Господарот твој го
повика Муса: “Обрати му се на
народот зулумкарски!”

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أُنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

11. Народот на фараонот, можеби,
ќе биде богобојазлив.

قَوْمٌ فَرَعَوْنَ آيَاتِنَا فَكَفَرُوا ﴿١١﴾

12. Муса рече: “Господаре мој,
јас, навистина, се плашам да не
ме сметаат за лашко,

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

13. да не ми се стеснат градите
и да не ми се закочи јазикот -
испрати го Харуна,

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٣﴾

14. јас кон нив згрешив па се
плашам да не ме убијат.”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. Аллах рече: “Никогаш! Одете
двајцата со знаменијата
Наши. Да, Ние ќе бидеме со вас
и ќе ве слушаме!”

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿١٥﴾

16. Одете до фараонот, па речете му:
“Ние сме, навистина, пејгамбери од
Господарот на световите,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. испрати ги со нас синовите Израилови!”

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَابِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

18. Фарамот рече: “Нели те воспитувавме меѓу нас додека беше дете, и нели остана меѓу нас доста години од животот твој?”

قَالَ أَلَمْ تُرَبِّبْ فِينَا وَوَلِيدًا وَلَيْسَتْ فِينَا
مِنْ عُمْرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19. И го направи она што го направи; и ти си меѓу неверниците.”

وَوَعَلْتَ مَعَلَتَاكَ أَلَيْ فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Муса рече: “Тоа го направив тогаш кога бев еден меѓу оние кои скршнаа во заблуда!”

قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذْ أَوَّأْنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

21. И бидејќи се плашев од вас, побегнав и така Господарот мој ми подари мудрост и ме одреди да бидам меѓу пејгамберите.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. Тоа ли е добродетелство кое ти ми го префрлуваш? Тоа ли е она што ги направи робови синовите Израилови?”

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾

23. Фарамот рече: “Кој е Господарот на световите?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. Муса рече: “Господарот на небото и на Земјата и на она што е меѓу нив - само ако сте уверени.”

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. Фарамот им рече на оние околу себе: “Не чувте ли?”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ اَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾

26. Муса рече: “Господарот ваш и Господарот на предците ваши одамнешни.”

قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٦﴾

27. Фараонот рече: “Пејгамберот ваш, кој ви е испратен, е луд, навистина!”

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٦٧﴾

28. Муса рече: “Господарот на Исток и на Запад и на она што е меѓу нив - само ако размислувате.”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

29. Фараонот рече: “Ако прифатиш друг бог освен мене, сигурно, ќе те сместам меѓу затворениците.”

قَالَ لَنْ أَمْتَحِنَكَ إِلَّا هِيَ غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٦٩﴾

30. Муса рече: “Дали и тогаш ако ти донесам јасна ствар?”

قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّشِينٍ ﴿٧٠﴾

31. Фараонот рече: “Па, донеси нешто такво ако си меѓу искрените!”

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٧١﴾

32. И Муса го фрли стапот свој и тој, ете би змија вистинска.

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّسِينٌ ﴿٧٢﴾

33. И ја извади раката, а таа ете - бела за посматрачите!

وَبَرَزَ بِهَا فَاِذَا هِيَ بَيْضَةٌ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٧٣﴾

34. И фараонот им рече на големците околу себе: “Овој, навистина, е волшебник зналец,

قَالَ لِلْعٰمِلِآ حَوْلَهُ إِنَّ هٰذَا لَسٰجِرٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

35. кој сака да ве истера со волшебништвото негово од земјата ваша. Па, што заповедате?”

يُرِيْدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ اّرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَا دَا
تَأْمُرُونَ ﴿٧٥﴾

36. Тие рекоа: “Продолжи му го рокот нему и на брат му и испрати по градовите да се збираат,

فَالْوَأْتِجَةُ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾

37. ќе ти доаѓаат со секакви волшебници зналци.”

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

38. И тогаш во плшебниците се собраа на едно место одредено и во ден познат.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِيَلْقَيْتَ نَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

39. И на луѓето им беше речено: “Се собравте ли,

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

40. за да ги следиме волшебниците, ако тие победат?”

لَعَلَّآ نَنْبَغُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. И бидејќи стигнаа волшебниците, на фараонот му рекоа: “Ќе имаме ли награда некаква ако, секако, испаднеме победници?”

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا أَجْرٌ إِن كُنَّا نَعْنُ الْعٰلِيَيْنِ ﴿٤١﴾

42. Фараонот рече: “Да, во тој случај вие ќе бидете меѓу мене блиските!”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّيِنَ الْمُقْرِبِينَ ﴿٤٢﴾

43. И Муса им рече: “Фрлете го она што имате да го фрлите!”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ الْقَوْمَ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44. И тие тогаш ги фрлија јажињата свои и стаповите свои, и усилно му рекоа на фараонот: “Да, ние ќе испаднеме победници!”

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

45. Па, Муса го фрли стапот свој и кога тоа ете - го проголта сè она што тие го изведоа.

فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِدَاهِي لَقِفْهُ مَا يَأْتِيكُونَ ﴿٤٥﴾

46. И тогаш волшебниците се фрлија на земја, поклонувачки се,

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿١٦﴾

47. велејќи: “Веруваме во Господарот на световите,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

48. Господарот на Муса и на Харун!”

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٨﴾

49. Фараонот рече: “Ќе му поверувате ли пред да ви дозволам? Како кога тој е ваш учител кој, навистина, ве поучи со волшебништво? Па, ќе узнаете! Сигурно е дека ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши накрстно, и сите сигурно ќе ве распнам!”

قَالَ أَمْ أَمْسَلْتُمْ قُلُوبَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِلَهَهُ لَكِبْرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْمَلُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأرجُلَكُمْ مِنْ خِلْفٍ وَلَا أُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

50. Рекоа: “Нема никаква штета. Да, ние, секако, се враќаме кон Господарот наш!

قَالُوا لَا ضَيْرَ لَنَا إِلَى رَبِّنَا مَنُوقِلُونَ ﴿٢٠﴾

51. Да, ние тежнееме Господарот наш да ни ги прости гревовите наши: да, ние сме први верници!”

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

52. И еве што му објавивме на Муса: “Побрзај ноќе со робовите Мои; ќе бидете, навистина, следени!”

﴿٢٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكَ فَتُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾

53. И фараонот, тогаш, испрати по градовите збирачи.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٢٤﴾

54. “Овие, навистина, се дружина малобројна,

إِنَّ هَذِهِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٢٥﴾

55. нe налугија, секако,
56. а ние сме, пак, внимателни!”
57. И тогаш Ние ги извадивме од бавчите и изворите,
58. и од ризниците и престојувалиштата благородни.
59. И Ние одредивме да ги наследат синовите Израилови,
60. и ги следеа при изгрејсонце.
61. И бидејќи двете дружини се здогледаа, следбениците на Муса рекоа: “Само што не нe стигнаа!”
62. Муса рече: “Никогаш! Со мене, навистина, е Господарот мој кој ќе ме упати!”
63. Па, Ние му објавивме на Муса: “Удри со стапот твој на морето!” И, ете - морето се расцепи. И секој негов дел беше како рид голем!
64. И потоа другите Ние ги приближивме,
65. а Муса и оние кои беа со него Ние ги спасивме,
66. потоа другите Ние ги потопивме.

وَأَنبَأْنَاهُمْ أَنَّا لَأَغْلَبُونَّ ﴿٥٥﴾

وَأَنَّا لَجَمِيعٌ حٰذِرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ حَتِّبٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرٰءِيلَ ﴿٥٩﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا تَرَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ

إِنَّا لَمَذْرُؤُنَّ ﴿٦١﴾

قَالَ كَلٰٓءِ اِنْ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٢﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ

فَأَنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

وَأَرْفَأْنَاهُمُ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Во тоа, навистина, има знамение. Мнозинството од нив, навистина, се неверници!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةًٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. Да, Господарот твој е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِزٌ مُّرْتَجِرٌ ﴿٦٨﴾

69. И спомени им го кажуваето за Ибрахим,

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. кога му рече на бабо му и на народот свој: “Што обожавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. Рекоа: “Обожаваме кипови: за нив сме постојано приврзани!”

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا مَّا فَنَظَلُّ لَهَا عَظِيمِينَ ﴿٧١﴾

72. Ибрахим рече: “Ве слушаат ли кога ги повикувате, молејќи ги?”

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Или ви користат или, пак, ви штетат?”

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. Рекоа: “Да, ги затекнавме предците наши како тоа го прават.”

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Ибрахим рече: “Гледате ли дека она што го обожавате

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. вие и предците ваши одамнешни...

أَنْتُمْ وِءَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. дека се тоа непријатели мои, навистина! Но, тоа не е, навистина, Господарот на световите!

فَأْتَنَّهُمْ عَذَابٌ وَالْآرَبُ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Кој ме создаде и кој по патот вистински ме упати,

وَالَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. и кој ме храни и кој ме пои,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. и кој, кога ќе се разболам, ме лечи,

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. и кој ќе ме усмрти и кој, пак, ќе ме оживи,

وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي إِذْ مَضَىٰ يَحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. и кон Кого копнеам да ми ги прости грешките мои на Денот суден.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. Господаре мој, подари ми размисла и поврзи ме со добротинителите,

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. и одреди ми за потомството јазик на искреноста,

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. и одреди ме да го наследам Џеннетот благословен,

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. и прости му на бабо ми; тој, навистина, е меѓу скршнатите во заблуда,

وَأَغْفِرْ لِي إِنِّي مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. и не срамоти ме на Денот на оживувањето,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُعْتَدُونَ ﴿٨٧﴾

88. на Денот во кој не ќе користат ни имотот ни синовите,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. освен оној кому Аллах му даде здраво срце!"

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. А кон богобојазливите Џеннетот ќе се приближи,

وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. а кон скршнатите во заблуда Цехеннемот ќе се приближи,

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿١١﴾

92. и ќе им биде речено: “Каде се оние кои ги обожававте,

وَقِيلَ لَهُمْ أَنَّى مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿١٢﴾

93. освен Аллах? Дали тие ќе ви помогнат? Или: Можат ли себеси да си помогнат?”

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿١٣﴾

94. Тие и во заблуда скршнатите ќе бидат фрлени во Цехеннемот,

فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْقَائِرُونَ ﴿١٤﴾

95. и сета војска на Иблисот.

وَجُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿١٥﴾

96. Во Цехеннемот, препирајќи се, ќе речат:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿١٦﴾

97. “Се колниме во Аллах дека бевме, навистина, во заблуда очигледна,

تَاللَّهِ إِن كُنتَ لَعِىَ ضَالِّينَ مُبِينٍ ﴿١٧﴾

98. кога ве изедначувавме со Господарот на световите,

إِذْ سَوَّيْنَاكُمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

99. и само силниците во заблуда нè фрлија,

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٩﴾

100. и за нас нема посредници,

فَمَا لَنَا مِن شَفَاعِينَ ﴿٢٠﴾

101. а ниту пак блиски пријатели.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿٢١﴾

102. Е, само кога би се вратиле па да станеме верници!”

فَلَوْلَا نُنَاكِرُكَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾

103. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив не се верници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

104. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلَا رَيْبَ لَكَ مِنَ الْمَرْزُوقِ الرَّحِيمِ ﴿١٠٤﴾

105. Народот на Нух ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Кога им рече братот нивни Нух: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Јас сум, навистина, ваш пејгамбер доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. Па, плашете се од Аллах и бидете послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

109. За тоа од вас не сакам никаква награда; наградата моја му припаѓа само на Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْمَلَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

111. Рекоа: “Да веруваме ли во тебе како што најнискиот слој те следи?”

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَأَتَّبَعَكَ الْأَلْدَلُونَ ﴿١١١﴾

112. Нух рече: “Не поседувам знаење за она што го работеа.

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Полагањето сметка, навистина, му припаѓа само на Господарот мој. Е, кога би биле свесни!

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114. И не е мое верниците да ги истерам.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. Јас сум, навистина, само опоменувач јасен.”

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. Рекоа: “Ако не престанеш, о Нух, ќе бидеш сигурно еден меѓу каменуваните!”

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ بِنُوحٍ لَّكَوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

117. Нух рече: “Господаре мој, народот мој, навистина, ме смета за лашко.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118. Отвори, тогаш, отвор меѓу нас и меѓу нив, и спаси нè, мене и верниците кои се со мене.”

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَبِئْتِي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. Па, Ние го спасивме него и оние со него во чамецот преполн,

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

120. а останатите Ние ги потопивме.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Моќен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. И Ад ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кога братот Худ им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

127. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

128. Ќе градите ли на секое ритче куќи, напразно?

أَتَمْنُونَ بِكُلِّ رِبْعٍ أَيْهَةً تُهْبَثُونَ

129. И правете градби како никогаш дека нема да умрете,

وَتَتَخَذُونَ مِصَافٍ بَعَلَّكُمْ تَتَخَدُونَ

130. а кога казнувате, казнувате како силници.

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ

131. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

132. Плашете се од Оној кој ви го даде она што го знаете,

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

133. Оној кој ви даде добиток и синови,

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامِهِمْ وَبَنِينَ

134. и бавчи и извори.

وَحَنَنٍ وَعُمُومٍ

135. Да, јас се плашам за вас од казната на Денот голем!”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

136. Рекоа: “Ќе нè советуваш ли или, пак, нема да бидеш меѓу советувачите, нам, навистина, ни е сеедно.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَّعَلْتَ أَمْ لَمْ تُكُنْ
مِنَ الْوَاعِظِينَ

137. Вакви беа само обичаите на народите одамнешни,

إِنْ هَذَا إِلَّا مَخْلُوقٌ الْأَوَّلِينَ

138. и ние нема да бидеме казнети.”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

139. Па, ете, го сметаа за лашко и Ние нив ги уништихме. Во тоа има, навистина, знамение. Но, мнозинството од нив не се верници!

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. А Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. И Семуд ги сметаше за лажни пејгамберите,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. кога братот нивни Салих им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالْتَقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

145. И јас не барам од вас за тоа награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Ке останете ли овде безбедни,

أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هُنَّاءَ مَمِينٍ ﴿١٤٦﴾

147. во бавчите и меѓу изворите,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. во посевите и меѓу урмите со плодови зрели?

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْمًا هَاضِمًا ﴿١٤٨﴾

149. А во брдата длабите куќи, вешто!

وَتَنْجِثُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. И немојте да ја слушате наредбата на претерувачите,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُتَصَرِّفِينَ ﴿١٥١﴾

152. кои безредие сеат по земјата и кои не воспоставуваат ред.”

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Ти си само човек нам сличен. Донеси, тогаш, знамение ако си меѓу искрените!”

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Салих рече: “Еве камила, на денот одреден таа ќе пие и вие ќе пиете на денот познат;

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. и не нанесувајте ѝ зло, зашто ќе ве опфати казна на Денот голем!”

وَلَا تَمْسُوهَا يَسُوفَ يَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. И тие ја заклаа камилата и веднаш се покајаа.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Па ги обзеде казна. Во тоа има, навистина знамение. Но, мнозинството од нив не се верници!

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. Народот на Лут ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Кога рече братот нивни Лут: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمْرًا ﴿١٦٣﴾

164. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Ќе ги земате ли мажите, за разлика од другите луѓе,

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. а ќе ги оставате ли жените ваши кои за вас ги создаде Господарот ваш? Но, вие сте народ престапнички!”

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Рекоа: “Ако не престанеш, о Лут, сигурно ќе бидеш меѓу истераните.”

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. “Кога станува збор за постапката ваша јас, навистина, се гадам.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. Господаре мој, спаси нè, мене и семејството мое од она што го прават!”

رَبِّ يَحْيَىٰ وَآهْلِ مَيْمَنَ الْعَمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Па, Ние ги спасивме, него и семејството негово, сите,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. освен една стара жена меѓу оние кои останаа.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَائِبِينَ ﴿١٧١﴾

172. А останатите Ние ги уништивме,

مِمَّا دَرَمْنَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. И по нив дожд спуштивме. Е, само колку беше лош тој дожд за опоменатите!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا قَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ كَثُرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلِإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. И жителите на Ејка ги сметаа за лажни пејгамберите.

كَذَّبَ أَصْحَابُ نَجِدٍ كَذَّبَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. Кога Шуајб им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٧٩﴾

180. И јас не барам од вас за тоа награда; наградата моја е кај Господарот на световите!

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

181. И мерете на вага и не бидете меѓу крадливците!

أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

182. А на кантарот мерете праведно!

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْبَغِ الْمُسْقِيمِ ﴿١٨٢﴾

183. И не скратувајте им ги на луѓето стварите нивни и не ширете по земјата безредие!

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

184. Плашете се од Оној кој ве создаде, вас и поколенијата одамнешни!”

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾

186. Ти си само нам сличен човек, и ние те сметаме за еден од лашковците.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّلُكَ
لِإِنِّ الْكَذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187. Одреди да падне небото во парчиња врз нас, ако си меѓу искрените!”

فَأَسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188. Лут рече: “Господарот мој најдобро го знае она што го работите.”

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Па го сметаа за лашко и на денот облачен ги снајде казна. Таа казна се случи, секако, на ден голем.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَّوْمَ الظُّلُمِةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. Да, во тоа има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

191. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. Тоа е Кур’анот што го објави Господарот на световите;

وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193. го објави Џибрил доверлив

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

194. во срцето твое за да бидете меѓу опоменувачите,

عَلَّامٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٩٤﴾

195. на јасен арапски јазик!

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. Тој е споменат, секако, во книгите одамнешни.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَىٰ ﴿١٩٦﴾

197. Нели им е знамение тоа што за него знаат учените од синовите Израилови?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْتِيَهِمُ الْبُرْجُ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٧﴾

198. А Ние да го објавевме на некој странец,

وَلَوْزَلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٣٨﴾

199. кој ќе им го читаше не ќе веруваа во него.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

200. И ете, така Ние го внесуваме во срцата на силниците.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٠﴾

201. Не веруваат во него сè додека не ја видат казната болна,

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٤١﴾

202. па, таа ќе им дојде одненадеж, нема ни да ја усетат;

فِيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٤٢﴾

203. па ќе речат: “Ќе ни се даде ли мала прилика?”

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿١٤٣﴾

204. Бараат ли казната Наша да им дојде побрзо?

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤٤﴾

205. Што мислиш, ако ги оставиме да уживаат со години,

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿١٤٥﴾

206. а потоа да им дојде она со што им се заканува?

تُرْجَاءَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا وَعَدُّوكَ ﴿١٤٦﴾

207. Ништо не ќе им остане од она во што уживаа!

مَا آغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿١٤٧﴾

208. Ние ниеден град не уништивме а во него да немаа опоменувачи,

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا مَا نُنذِرُونَ ﴿١٤٨﴾

209. како Опомена, зашто Ние не бевме неправедни,

ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

210. и Опомената не ја објавуваат шејтаните;

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿١١٠﴾

211. не треба а и не можат тоа да го направат:

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١١١﴾

212. оддалечени се, навистина, од опомената нејзина.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُوُونَ ﴿١١٢﴾

213. И не повикувај се на друг бог, освен на Аллах. Та, ќе бидеш меѓу казнетите!

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿١١٣﴾

214. И опомени ја роднината твоја, најблиските!

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿١١٤﴾

215. И спушти ги крилјата твои кон верниците кои те следат!

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

216. Па, ако се непослушни кон тебе, кажи: “Јас сум, навистина, далеку од она што го правите!”

إِنِّي عَصَاكَ فَمَقُلِي بِرِيٍّ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١٦﴾

217. И потпри се на Силниот и Милостивиот,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْمُرْتَبِ الرَّحِيمِ ﴿١١٧﴾

218. кој те гледа кога стануваш,

الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿١١٨﴾

219. и кога се виткаш меѓу оние кои паѓаат на сецде.

وَتَقَلِّبُكَ فِي السَّجْدِ لِينَ ﴿١١٩﴾

220. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٠﴾

221. Да ве известам ли за она што го објавуваат шејтаните?

هَلْ أَتَيْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿١٢١﴾

222. Му објавуваат на секој лажотворец и грешник.

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

223. Тие прислушкуваат, а мнозинството од нив се лашковци.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

224. Поетите ги следат оние кои лунсаат,

وَالشُّعْرَاءَ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. а не гледаш ли ти дека тие по пустините талкаат,

الَّذِينَ تَرَأَتْهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. и го зборуваат, навистина, она што не го работат,

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, и кои Аллаха го споменуваат многу и кои по направениот им зулум, возвраќаат... А оние кои зулум прават ќе узнаат кон што тие, токму, се упатуваат!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعِلَهُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

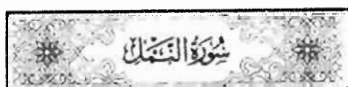
ЕН-НЕМЛ (Мравки) XXVII

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син! Еве ајети на Кур'анот и Книгата јасна,

2. Патоказ и Радосница за верниците,

3. кои намаз извршуваат и кои зекат даваат и кои се убедени во Ахирет.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ بِكَ ءَايَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

4. На оние кои не веруваат во Ахирет Ние им ги разубавуваме постапките нивни, па талкаат;

5. оние на кои ќе им припадне казната болна и на Ахирет ќе бидат поразени.

6. Ти, навистина, го примаш Кур'анот од Мудриот и Зналецот!

7. Кога Муса му рече на семејството свое: “Почувствувавам оган; ќе ви донесам од него вест или, пак, ќе ви донесам зажарено дрво за да се стоплите.”

8. И кога се приближи до огнот, повика: “Благословен нека е Оној кој е во огнот и оние околу него; славен нека е Аллах, Господарот на световите!

9. О Муса, јас сум, навистина, Аллах, Силен и Мудар!

10. И фрли го стапот твој!” И бидејќи го погледна, тој почна да лази како змија, се сврти со плеките и не се врати повеќе. “О Муса, не плаши се! Пејгамберите од Мене, навистина, не се плашат,

11. освен Оној кој зулум ќе направи, а потоа злото ќе го

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ
أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِرُونَ ﴿٥﴾

وَإِنَّكَ لَلنَّاقِي الْفُرْقَانِ مِنَ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِغَةً مِنْهَا خَبِيرٌ
أَوْ آتِيكُمْ بِسَهَابٍ مِّمَّيْنٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسَبِّحْنَا اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

يَسْمُوْنَ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا
وَلَرَّ يُعْقِبُ يَسْمُوْنَ لَاتَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ نَدَدَ حِسَابًا بَعْدَ سُوءِ

замени со добро дело: Јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен!

12. Стави ја раката твоја во зебот твој и ете - ќе ја извадиш бела, без да биде оштетена. Тоа е едно од деветте знаменија на фараотот и народот негов. Тие се, навистина, народ расипнички!”

13. И бидејќи им дојдоа знаменијата Наши очигледно, рекоа: “Ова е волшебништво јасно!”

14. Ги пренебрегнуваа, а во себе ги признаваа, дувајќи се и силејќи се. Па, погледни каква беше казната за безредниците!

15. И на Муса и на Сулејман Ние, навистина, им дадовме знаење, и двајцата рекоа: “Благодарение на Аллах кој нè одликува над многуте робови верници Свои!

16. И Давуда го наследи Сулејман, и рече: “О луѓе, поучени сме во јазикот на птиците, и дадено ни е од сè по нешто. Ова, навистина, е благодат јасен!”

17. И се собра кај Сулејман восјката негова: составена од цинови, луѓе и птици. Сите поредени.

فَإِنِّي عُفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوْرَةٍ فِي نَيْسَعٍ أَيْدِي إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَوَيْتَ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ وَقَالَ إِنِّي أُتَىَّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَحُسْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

18. И кога стигнаа до долината на мравките, една мравка рече: “О мравки, влезете во живеалиштата ваши бидејќи ќе ве прегазат Сулејман и војската негова, незнајќи!”

19. Па се насмевна со зборовите негови, гласно, велешки: “Господаре мој, пробуди ја желбата моја за да бидам благодарен на благодатот Твој со кој ме благослови, мене и родителите мои, и да работам добри дела со кои ќе бидеш Ти задоволен. И со милоста Твоја воведи ме меѓу робовите Твои добри.

20. И тој отиде да изврши смотра врз птиците, и рече: “Што е со пугавецот? Не го гледам или е, пак, меѓу изгубените.

21. Па, не ми ни донесе јасен доказ; ќе го казнам со казна жестока или, пак, сигурно ќе го заколам.”

22. И не остана долго време. Рече: “Го знам она што ти не го знаеш; ти доаѓаш од Сабе со вест сигурна.

23. Тамо видов една жена која владее со нив и ѝ е дадено од сè по нешто, и има престол голем.

حَقَّ إِذَا اتَّوَعَّلْنَ وَإِذِ السَّمَلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

فَنَبَسْرَضَّاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْرِئْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

وَنَفَقَدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاءٍ يُقِينُ ﴿٢٢﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَهِيَ عَلَىٰ عَرْشٍ عَظِيمَةٍ ﴿٢٣﴾

24. Ја видов неа и народот нејзин како паѓаат на седе на Сонцето, а не на Аллах; и Шејтанот им ги разубавува делата нивни и ете, така, ги одвраќа од патот и - неупатените се!”

وَجَدْنَاهَا قَوْمًا يَسْحُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ
وَرَبِّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَوَصَّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

25. Не паѓаат ли на седе на Аллах кој го вади она што е скриено на небесата и на Земјата, и кој го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.

أَلَيْسَ جُدُّو اللَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٧﴾

26. Аллах! Нема друг бог освен Него! Господар на Аршот голем!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٨﴾

27. Сулејман рече: “Ќе видиме дали вистина зборуваш или лажеш.

﴿١٩﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٩﴾

28. Оди со ова писмо мое; па, фрли го и оддалечи се од нив и погледни што ќе одговорат!”

أَذْهَبَ بِكَيْتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَوَّلَ عَنْهُمْ
فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾

29. Таа рече: “О големци, фрлено ми е едно писмо благородно, навистина!”

﴿٢١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِلَيَّ الْقُلُوبِ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَايِبِينَ ﴿٢١﴾

30. Тоа, секако, е од Сулејман: “Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

﴿٢٢﴾ إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٢﴾

31. Не правете се поголеми од мене и дојдете ми послушни!”

﴿٢٣﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي وَأَنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾

32. Таа рече: “О големци, одговорете ми за оваа наредба

﴿٢٤﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي

до мене; не можам да решам се додека не сте присутни!”

مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٦﴾

33. Рекоа: “И јаки сме и силни сме, но ти наредуваш. Погледни, тогаш, што ќе наредиш!”

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَىٰ قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَبْنِ شَيْبَةَ وَالْأَمْرِ لَكَ
فَأَنْظِرِي مَاذَا نَأْمُرُ بِ ۖ ﴿٣٧﴾

34. Рече: “Да, кога владарите ќе влезат во еден град ќе направат метеж, и моќните жители негови ќе ги потчинат. Тие, ете, така прават!

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
وَجَعَلُوا أَعْيُنَ أَهْلِهَا آذَانًا ۚ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾

35. Ќе им испратам, секако, еден подарок и ќе видам со што се враќаат испратените.”

وَأَيُّ مَرْسَلَةٍ إِلَيْهِمْ بِهِدْيَةٍ
فَنَاطِرَةٌ يُرِجَعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٩﴾

36. И бидејќи пратеникот дојде кај Сулејман, овој рече: “Да ме поткупите ли со богатство? Па, она што ми го даде Аллах е подобро од она што вам ви го даде. Но, вие се радувате на подарокот ваш.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَسْئِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَاءَ اتْنِينَ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ يَهْدِيكُمْ فَرَحُونَ ﴿٤٠﴾

37. Врати се кај нив! Па, ќе им дојдеме, тогаш, со војска на која не ќе можат да ѝ се справат и од Сабе, сигурно, ќе ги истераме потчинети и наведнати.”

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِمِجُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنَخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذَانًا وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٤١﴾

38. Сулејман рече: “О големци, кој меѓу вас ќе ми дојде со престолот нејзин пред да ми дојдат потчинети?”

قَالَ يَبْنَؤُهَا الْمَلُوءُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا
قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

39. Еден ифрит од џиновите, рече: “Јас ќе ти го донесам пред

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ

да се исправиш од местото твое. Јас сум за тоа, навистина, силен и доверлив!”

40. А оној кај него што беше се стекнал со знаење од Книгата, рече: “Јас ќе ти го донесам пред да трепнеш со окото.” И бидејќи го виде како е упорен, рече: “Ова е една од добрините на Господарот мој за да ме испроба: ќе бидам ли благодарен или нема да бидам благодарен. А оној кој е благодарен, за себеси е благодарен, а оној кој не е благодарен... па, Господарот твој, навистина, е Богат и Благороден!

41. И рече: “Изменете го изгледот на престолот нејзин, па ќе видиме дали е упатена или, пак, е од оние кои не упатуваат.”

42. И бидејќи дојде ѝ беше речено: “Ова ли е престолот твој?” Таа рече: “Па, изгледа дека е тој. А знаење ни е дадено и пред него; и ние сме Послушни.”

43. Ја оддалечија оние кои таа ги обожаваше освен Аллах. Таа беше, навистина, меѓу народот невернички!

مِن مَّقَامِكُمْ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٨﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِينَاكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٣٩﴾

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَنْهَدَىٰ
أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوَيْدِنَا
أَلَعَلَّ مِن قَبْلُهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ
مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

44. И беше речено: “Влезете во дворецот!” И штом таа го здогледа веднаш помисли дека е вода длабока, и ја подигна доламата нејзина за да не се намокри. Сулејман рече: “Не, ова е дворец поплочен со стакленки!” Таа рече: “Господаре мој, јас, навистина, за себеси зло си направив; послушна сум, заедно со Сулејман, на Аллах, Господарот на световите!”

45. И Ние секако го испративме до Семуд братот нивни Салих: “Обожавајте го Аллага!” - И тие, токму, се поделија во две дружини, еднанадруга спротиставени.

46. Салих рече: “О народе мој, зошто брзате да ви дојде злото пред доброто? Зошто не барате прошка од Аллах? Па, можеби, ќе ви се смилува!”

47. Рекоа: “Тебе и оние со тебе ве гледаме како лоша птица, предзнак.” Салих рече: “Лошата птица ваша, предзнакот, е кај Аллах. Вие сте народ кој се проба.”

48. Во градот имаше девет луѓе кои правеа безредие на Земјава и не воспоставуваа ред.

49. Рекоа, колнејќи се во Аллах: “Ќе го убиеме ноќе, него

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ آخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فِرْقَانٍ يَّخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَنْفُورِم لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَعْفِرُونَ ۗ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا أَطَهَّرْنَا بَكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَهَّرِكُم
عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّكْسِرُونَ ﴿٤٧﴾

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا نَقَاسُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ

и семејството негово, сигурно! А потоа на најближниот по сродство ќе му речеме: “Не сме сведоци при убиството на семејството негово; ние, сигурно вистина зборуваме!”

50. И правеа сплетки а и Ние правевме сплетки, но тоа не го усетуваат.

51. Па, погледни каква беше казната заради сплетките нивни; Ние ги уништивме, навистина, сите нив!

52. Ете, тоа се куќите нивни опустошени заради зулумот што го направија. Во тоа има, навистина, знамение за луѓето кои знаат!

53. А Ние ги избавивме оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.

54. И кога Лут му рече на народот свој: “Ќе запаѓате ли во срамно дело, а тоа сами го гледате?”

55. Зарем вие ќе им приобате на мажите страствено а не на жените. Па, вие сте луѓе кои не знаете!”

56. А народот негов само му одговори: “Истерајте го семејст-

لَوْلِيَهُ مَا شَهِدْنَا مَا مَهْلِكَ أَهْلِيهِ
وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥١﴾

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٢﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٣﴾

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَكُنَّا نُوَبِّئُكَ ﴿٥٥﴾

وَأَوْطَأْ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
أَتَأْتُونَ الْفَجْشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٦﴾

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ بِمَجْهُولُونَ ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِذْ قَالَ الْوَأَى

вото Лутово од градот ваш. Да, тоа се луѓе кои се чистат!”

57. И тогаш Ние ги избавивме Него и семејството негово, освен жена му за која одредивме да биде од останатите.

58. И Ние врз нив спуштивме дожд голем. Е, само колку беше лош тој дожд за опоменатите!

59. Кажите: “Благодарение на Аллах и селам на робовите Негови кои Он ги избра.” Кој е подобар: Аллах или оние кои Му ги здружуваат?

60. Аллах, кој ги создаде небесата и Земјата и кој ви спушти вода од небото, па со неа правиме да ‘ртат бавчи прекрасни во кои вие не можете да одредите да растат стеблата нивни. Има ли друг бог покрај Аллах? Не, тоа е народ кој претерува.

61. Оној кој ја одреди земјата за утврда и кој, низ пробивите нејзини, определи да течат реки, и кој, за неа, определи планини и, меѓу две мориња, ограда. Има ли друг бог освен Аллах? Но, мнозинството од нив не знаат!

أَخْرَجُوهُم مِّن قَرْيَتِكُمْ أَنَّهُمْ
أَنَاسٌ يَنْظَهُرُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٨﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا مَّسَاءً مَّطَرًا الْمُنذِرِينَ ﴿٥٩﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ
بَهْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تَسْبُوا شَجَرَهَا
أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌّ لِّمَنْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦١﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسٍ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ
حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بِدَلٍّ أَكْثَرُ لَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

62. Оној кој ќе му се освие на притиснатиот кога овој ќе го повика, кој открива зло и кој ве прави да бидете халифи на земјава? Има ли друг бог освен Аллах? Малкумина се оние кои се сеќаваат!

أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلُقَاءَ الْأَرْضِ أَأُولَئِكَ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Оној кој ве упатува низ темнините на копно и по море, и кој ви ги испраќа ветровите како радосница, од милоста Своја... има ли друг бог освен Аллах? Аллах е високо над она што Му го здружуваат!

أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
أَأُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

64. Оној кој го започнува создавањето и кој го возобновува, и Оној кој ве снабдува и од небо и од земја... има ли друг бог освен Аллах? Кажите: “Донесете ваш доказ ако сте искрени!”

أَمَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أَأُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

65. Кажите: “Тајната што е на небесата и на Земјата ја знае само Аллах. И не знаат кога ќе бидат оживеани.

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

66. Но, не! Знаењето нивно за Ахирет е никакво; оние се сомневаат во него; слепи се во однос на него.”

بَلْ أَدْرَأَكْ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بِئْسَ هُمُ
فِي سَبِيلِكُمْ وَنَهَايَهُمْ عَمُونَ ﴿٦٦﴾

67. И неверниците зборуваат: “Кога ќе станеме земја ќе бидеме ли ние и предците наши оживеани, навистина?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُنَا
أَبْنَاءَ الْمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾

68. Да, со ова нам ни се заканува како што им се закануваше и на предците наши порано: “Ова се само прикаски одамнешни!”

69. Кажите: “Патувајте по земјата! Па, погледнете каква беше казната за силниците!”

70. И не жалости се заради нив и нека не ти се стеснува во градите заради сплеткарењето нивно!

71. И зборуваат: “Кога ќе се оствари ветувањето ако сте искрени?”

72. Кажите: “Можеби дел од она за што го забрзувате ќе ви дојде по стапалките ваши.”

73. Господарот твој, навистина, е Поседник на добрината за луѓето, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.

74. Господарот твој, секако, го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.

75. И никаква тајна нема ни на небесата ни на Земјата, а да не е внесена во Книгата јасна.

76. Овој Кур’ан, навистина, им кажува на синовите Израилови

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُنَا مِنْ قَبْلُ إِنَّ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرَا الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عِقَابَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ
فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَسْرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْفُصُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ

за она за што тие, токму, станаа деленици.

77. И Кур'анот, секако, е Патоказ и Милост за верниците.

78. Да, Господарот твој пресудува меѓу нив со судот Свој. Он е Силен и Зналец!

79. Па, потпри се врз Аллах! Ти си, навистина, врз вистината јасна!

80. Да, ти не можеш да бидеш сигурен во она што го слушаат умрените а ниту, пак, можеш да ги слушнеш молбите на немите кога ќе се свртат со плеќите.

81. Не можеш, исто така, и слепите да ги упатиш од скршнувањата нивни. Ги слушаш само оние кои веруваат во знаменијата Наши, оние, Послушните!

82. И кога говорот ќе се случи над нив Ние ќе ти извадиме од земјата животно кое ќе зборува дека луѓето, навистина, не беа уверени во знаменијата Наши.

83. И Денот во кој Ние ќе збереме од секој народ дружина меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши... па, ќе бидат победени.

أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

وَأِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَّ الدَّاعَةَ
إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً
مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا وَمَنْ يَكْذِبْ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. И штом таму ќе дојдат, Аллах ќе рече: “Ти сметавте ли за лажни знаменијата Мои без да ги согледате со знаење? Или: Што работевте?”

85. И заради зулумот нивни ќе се случи врз нив Говорот; не ќе можат ни да прозборат.

86. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја определивме ноќта за да се одморат во неа, а Денот очигледен? Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!

87. И Денот во кој ќе се дувне во Сурлата... Па, ќе се испреплашат и оние на небесата и оние на Земјата, освен оние кои Аллах сака. И сите ќе му дојадт, понизни!

88. И ги гледаш планините, мислејќи дека се неподвижни. Тие се креваат како што се креваат и облаците. Создавањето е - од Аллах, кој ја усовршува секоја работа. Он, навистина, е Известен за она што го работите!

89. Оној кој ќе дојде со добро ќе има нешто уште подобро. Онаквите на Денот тој ќе бидат поштедени од стравот.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهُ قَالَ أَسَدَّبْتُمْ بَيَاتِي
وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا أَلَيْسَ فِي ذَلِكَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

وَيَوْمَ يُنْفَعُ فِي الصُّورِ فَنَزِعَ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
ذَخِيرًا ﴿٨٧﴾

وَرَرَى الْجِبَالَ تَحْتَهَا جَائِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
صُغَّرَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ
إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ عَائِلُونَ ﴿٨٩﴾

90. А оние кои ќе дојдат со зло... па, со лицата свои ќе бидат фрлеви во огнот: “Се казнувате за она што го работевте!”

91. Наредено ми е, навистина, да го обожавам Господарот на овој град кој Он го посвети. И сè што е - Негово е! Да, наредено ми е да бидам меѓу Послушните,

92. и да го кажувам Кур’анот. Па, оној кој по патот е упатен, е упатен, секако, за себеси, а оној кој во заблуда скршнал... па, кажи: “Еден сум, навистина, од опоменувачите.”

93. И кажи: “Благодарение на Аллах! Он ќе ви ги покаже знаменијата Свои...па, ќе ги препознаете. И Господарот твој не е рамнодушен кон она што го работите!”

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَسَبَتْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُضِلِّينَ ﴿٩٢﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

ЕЛ-КАСАС (Кажувања) XXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син, мим!
2. Еве ајети од Книгата јасна.

3. Ти кажуваме вистина од кажувањата за Муса и фараонот, за луѓето кои веруваат.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسٓٓٓ

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

تَنزِيلًا عَلَيْنَا مِنْ نَبِيٍِّّ مَوْسَىٰ وَفِرْعَوْنَ
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾

4. Фараонот, навистина, се воздигнуваше по земјата и жителите нејзини во дружини ги разединуваше, ослабнувајќи ги еднисодруги, колејќи ги синовите нивни и оставајќи ги во живот ќерките нивни. Тој, навистина, беше меѓу безредниците!

5. И Ние посакуваме да ги даруваме оние кои се угнетени на земјата; ги поставуваме за водачи и ги поставуваме за наследници,

6. и ги зацврстуваме на земјата и правиме фараонот, Хаман и војските нивни да го здогледаат она од што тие, токму, стравуваат.

7. И ѝ вдахнавме на мајката на Муса: “Дој го! Па, кога ќе ти падне страв, фрли го во река, не стравувај и не тагувај! Ние, навистина, ќе ти го вратиме и ќе го одредиме за еден од пејгамберите!”

8. И тогаш семејството на фараонот го зеде за да биде пријател нивни и грижа нивна. Фараонот и Хаман и војската нивна, навистина, беа грешници!

9. И жената на фараонот рече: “Радост за моето око и за твоето око! Не убивај го. Можеби ќе ни биде од корист или, пак, да си го

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُهُمْ وَيَسْتَحْيِي، نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١﴾

وَرِيْدَانٍ نَّمَنَّ عَلَى الذَّرِيْعِ اسْتَضِعُّوْا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلْنَاهُمْ أَوْرَثِيْعَ ﴿٢﴾

وَتَمَكَّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ وَرَبِّي فِرْعَوْنَ وَهَمَّنَّ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٣﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيْهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاكْبِيْهِ فِي الْبَيْرِ وَلَا تَحْزَنِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ إِنَّا رَأَوْنَاهُ إِلَيْنَا وَأَجْعَلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٤﴾

فَالنَّظْمُ: أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزْرًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّنَّ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِيْنَ ﴿٥﴾

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِيْ وَوَلَكَّ لَا تَقْتُلُوْهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا

посиниме.” И ништо, токму, не усетуваа!

10. И срцето на мајката на Муса веднаш стана празно; таа само што тоа не го развидели. И Ние да не го зајакневме срцето нејзино таа, секако, ќе беше меѓу неверничките.

11. И таа ѝ рече на сестрата негова: “Следи го!” И ете, така таа го здогледа од далечина. И ништо оние не усетуваа!

12. И од порано Ние му забранивме доилки. Таа, тогаш, рече: “Да ви ги покажам ли домакините кои ќе се грижат за него, и кои ќе го советуваат?”

13. Па, го вративте кај мајка му за да се зарадува окоото нејзино, да не тагува и да знае дека ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, но, ете, мнозинството од нив не знаат!

14. И бидејќи сјакна и стаса, Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме добротелите!

15. И влезе во градот во време кога жителите негови не го запазија. Па, најде на два човека кои се тепаа. Едниот беше од неговата пријателска а

وَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ ﴿١٠﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَرَاغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَّ قَلْبَهَا لَتُنْكِرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّبِيهٖ فَصَبَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١٣﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آتِيهِ كَىٰ نَقَرَّ عَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَأْتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَمِنَ عَدُوِّهِ فَاسْتَعْتَمَهُ الَّذِي مِنَ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنَ عَدُوِّهِ

другиот од неговата непријателска дружина. И го повика во помош оној од дружината негова против оној од дружината непријателска. И Муса го удри со рака и го усмрти, и рече: “Ова е дело шејтанско. Шејтанот, навистина, е непријател и скршнувач во заблуда отворена!”

16. Муса рече: “Господаре мој, направив зулум, навистина, за себеси... па, прости ми!” И Он му прости. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

17. И рече: “Господаре мој, бидејќи ме опсипа со благодати, никогаш нема да бидам зад силниците!”

18. И тој, тогаш, се најде во градот, плашејќи се и очекувајќи нешто; и ете го оној кој вчерадента бараше помош од него, довикувајќи го. Муса му рече: “Ти си, навистина, во заблуда јасна!”

19. И бидејќи посака да го зграби оној што им беше и на двајцата непријател, рече: “О Муса, посакуваш ли да ме убиеш како оној што го уби вчера? Посакуваш, знам, да бидеш силник на земјава а не посакуваш да

فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَهُ

إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ

ظَهيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

أَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ

لَكَ مُوسَى إِنَّكَ لَمَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ

يَمْوِسُ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ

إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ

أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُوحِينَ ﴿١٩﴾

бидеш меѓу оние кои ред поставуваат.”

20. И пристигна еден човек од преградието, брзајќи и рече: “О Муса, главешините, навистина, се договараат да те убијат. Ти советувам, тогаш, да се иселиш.”

21. И Муса го напушти градот исплашен, очекувајќи да му се случи нешто. Рече: “Господару мој, избави ме од народот зулумќарски!”

22. И бидејќи се упати во пресрет на Медјен, рече: “Господарот мој, можеби, ќе ме упати по патот вистински.”

23. И бидејќи стигна до водата на Медјен, тука најде една дружина на луѓе кои го напојуваа добитокот и виде две девојки настрана кои ги држеа животните свои. И рече: “Каква тешкотија имате вие двете?” Рекоа: “Нема да го напоиме добитокот додека не одат овчарите. А бабо ни е стар човек.”

24. И тогаш го напои добитокот свој а потоа се скри во сенка и рече: “Господаре мој, јас сум, навистина, сиромав за какво било добро да ми дадеш!”

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ
إِنَّكَ الْمَلَأُ بِأَتْمِرُونَ بِكَ يَمْتَثُلُونَكَ فَأَخْرُجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٦٠﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدْيَنُ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي
أَنْ يَهْدِيَني سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٦٢﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
أُمَّرَاتَيْنِ تَدُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي
حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٦٤﴾

25. И тогаш едната од нив му се приближи и, срамејќи се, рече: “Те вика бабо за да те награди, бидејќи го напои добитокот наш. И кога дојде кај него и кога му ги кажа кажувањата, рече: “Не плаши се, се спаси од народот зулумџарски!”

26. Едната од нив рече: “О бабо, изнајми го. Најдобро е, навистина, да изнајмиш јак и доверлив!”

27. Тој рече: “Сакам да те венчам со едната од двете ќерки мои. Треба да работиш кај мене осум години, па ако ги наполниш десет, а тоа од тебе зависи, а не сакаш да те присилам на тоа, ќе видиш дека сум, иншаллах, меѓу добрите.”

28. Муса рече: “Ете, тоа е меѓу мене и меѓу вас. И кој било рок да го исполнам, ништо нема да направам против мене. А за ова што го зборуваме Аллах е Закрилник.”

29. И бидејќи Муса се сложи за рокот, тргна со семејството своје, здогледа оган на едната страна од брдото Тур, и му рече на семејството своје: “Застанете, здогледав оган; можеби ќе ви дојдам од него со вест некаква или со зажарено дрво за да се стоплите.”

فَجَاءَهُهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى آسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَنَّى يَدْعُوكَ لِجِزْيِكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتِيَابِ آسْتَجِرُهُ إِنَّكَ خَيْرٌ مِّنْ آسْتَجَرْتَ الْقَوْمِ الْأَمِينِ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نِكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيْ هَاتَيْنِ عَلَيَّ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَيْثُ جِئْتِ فَإِنْ أَتَمَمْتِ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَانِعٌ وَقِيلَ ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِن جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ انكثبوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا عَلَىٰ آتِيكُمْ مِنْهَا مَخْبَرٌ أَوْ حُدُودٌ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

30. И бидејќи се приближи до огнот, некој го повика од десната страна на долината, од крајот благословен, од стебло: “О Муса, Јас сум, навистина, Аллах, Господарот на световите!”

31. И фрли го стапот твој. И бидејќи виде како лази како лукава змија, ги сврте плеките и не се врати. –“О Муса, приближи се и не плаши се. Ти си, навистина, меѓу безбедните!

32. Стави ја раката твоја во дебот твој: и, ете, ќе стане бела, без зло, и собери ги пазувите од страв. Ете, два доказа за фараонот и големците негови. Тие се, навистина, народ расипнички.”

33. Муса рече: “Господаре мој, јас, навистина, убив еден од нив, и се плашам да не ме убијат.

34. И брат ми Харун појасно зборува... па, испрати го со мене да ми помогне, да го потврди она што јас го зборувам: се плашам, секако, да не ме сметаат за лашко.”

35. Аллах рече: “Ќе ја зајакнеме твојата рака со брат ти и на двајцата ќе ви дадеме власт, и не ќе можат да ви се приближат. Вие сте оние што ќе ве следат -

فَلَمَّا أَنهَا تُورِدُكَ مِنْ شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَّ
إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسُّ أَقْبَلَ
وَلَا يَخَفُ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ ﴿٣١﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

قَالَ سَتَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلُ لَكُمَا
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَنْبِيَآئِنَا
أَسْمَاوٍ مِنْ أَتْبَعِكُمَا أَتَقْلِبُونَ ﴿٣٥﴾

со знаменијата Наши - и победници сте.

36. И бидејќи Муса им дојде со знаменијата Наши, јасни, рекоа: “Ова е само смислено волшебништво. Вакво нешто не сме чуле од предците наши одамнешни!”

37. И Муса рече: “Господарот мој најдобро го знае оној кој ќе дојде со Патоказ од Него, и кои ќе победат во светот. Зулумќарите, навистина, не ќе успеат!”

38. И фараонот рече: “О големци, не знам дека имате друг бог освен мене. Запали го огнот за глина, о Хамане, а потоа сосидај за мене една кула за да се вишнам кон богот на Муса, бидејќи мислам дека тој е меѓу лашковците!”

39. Се изнаду фараонот и војската негова по земјата, бесправно! И навистина мислеа дека нема да ни се вратат!

40. И тогаш Ние ги пофаќавме фараонот и војската негова и ги фрливме в море. Та, погледни каква беше казната за зулумќарите!

41. И Ние ги одредивме да бидат водачи за повикување кон

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرٍ وَمَا سَعَيْنَا بِهِدًا
فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى
مِنْ عِنْدِهِ. وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يُلْحِقُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ بِآيَاتِهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَمْنُنْ عَلَى الطَّيْنِ
فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَمَّا أُطْلِعَ إِلَى إِلَه
مُوسَى وَإِنِّي لَأظنُّهُ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكَبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَطَنُوا أَنَّهُمْ إِلٰهِنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذَتْهُ وَجُنُودُهُ. فَسَبَّحْنَاهُمْ فِي آلِ سِيبِ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّنٰكِرِ

огнот. А на Денот суден не ќе им се помогне.

42. И проклетството Наше ги следеше на овој свет, а на Денот суден ќе бидат меѓу посрамени-те.

43. И на Муса, секако, Ние Книга му дадовме по уништувањето на поколенијата одамнешни - светлина за луѓето, и Патоказ и Милост за да се сеќаваат.

44. И не беше на западната страна кога на Муса Ние му спуштивме наредба, а не беше ни меѓу сведоците.

45. Но, поколенија многу Ние подигнавме и животот им го продолживме. И ти повеќе не беше присутен меѓу жителите на Медјен да им ги кажуваш ајетите Наши: ајети се она што го испраќааме.

46. И не беше покрај Тур кога Ние го повикавме. Но, еве, милост од Господарот твој за да го опомениш народот на кој не му беше дојден опоменувач пред тебе за да се сеќаваат.

47. И да не речат - штом ќе ги снајде казната за она за што го направија рацете нивни -

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصِيرًا لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِينَ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
وَمَا كُنْتَ نَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْلَا أَن نُّصِيبَهُمْ مُّصِيبَةً يُمَاقِدَمَت أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

“Господаре наш, зошто не ни испрати пејгамбери? Па, ќе ги следевме ајетите твои и ќе бевме меѓу верниците!”

48. И бидејќи им дојде вистината од Нас, рекоа: “Зошто не му е дадено нешто слично на она што му е дадено на Муса? Оние не го порекнуваа она што му е дадено на Муса од порано.” Рекоа: “Две волшебништва кои едносодруго се поддржуваат. “Зборуваат: “Ние не веруваме во сето тоа!”

49. Кажуваат: “Донесете, тогаш, од страна на Аллах Книга која подобро ќе упатува од Теврат и Кур’ан. Би ја следел само ако сте искрени.”

50. Па, ако не ти се освијат, тогаш, знај дека, навистина, оние ги следат страстите свои. А кој повеќе скршнал во заблуда од оној кој ја следи страста своја, кој е без Патоказ од Аллах? А Аллах, навистина, не го упатува народот зулумџарски!

51. И Ние, навистина, им испраќавме говор постапно за да се сеќаваат.

52. Оние на кои им е дадена Книгата пред Кур’анот, токму, веруваат во него.

أَيْنِكَ وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَى
مِثْلَ مَا أَوْفَى مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَى
مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا
وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفٍ لَّوْنٍ ﴿٥٨﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٩﴾

إِنْ لَرَيْتُمْ جِبْرِيْلَ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُنَزِّلُ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

53. И кога им се кажува, зборуваат: “Верувавме во него. Тоа, секако, е вистина од Господарот ваш. Ние и пред него бевме Послушни.”

54. Ќе ја добијат двојната награда своја: беа трпеливи, за злото возвраќаа со добро и делеа од ‘рскот што Ние им го дадовме.

55. А кога, пак, ќе слушнат бесмислица, рамнодушни се кон неа, и велат: “Нам делата наши а вам делата ваши. Селамун алејкум! Не ни требаат незнајковците!”

56. Ти, навистина, не го упатуваш оној кого сакаш, туку Allah упатува кого сака. Он најдобро ги знае упатените!

57. И зборуваат: “Ако го следиме со тебе Патоказот ќе бидеме истерани од земјава наша.” - Нели ги населивме во земјата света, безбедна, од која никнат плодови од сè, како ‘рск Наш? Но, мнозинството од нив не знаат!

58. И колку градови Ние уништивме со растурен начин на живеење! Па, ете ги живеалиштата нивни во кои, по нив, живеат само малкумина. Ние, токму, ги наследивме!

وَإِذْ يُبَيِّنُ عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمْ آتَيْنَاهُ آيَةً أَنْ يَقُولُوا مِنَ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْنَعِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْمُدَىٰ مَعَكَ نُنحَظَفُ مِنْ أَرْضِنَا
أَوْلَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمَاءَ مَنَا بِيحَىٰ إِلَيْهِ
نُصْرَتُ كُلِّ شَيْءٍ وَرِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِثْلَهُ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا
فَإِنَّكَ مَسْنِكُهُمْ لَمْ تُشْكَرْ مِنْ بَعْدِهِ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

59. Господарот твој не ги уништува градовите додека на народите нивни не им испрати пејгамбер којшто ќе им ги кажува ајетите Наши. И Ние не ги уништивме градовите а жителите нивни да не беа зулумџари!

60. И сè што ви е дадено е само уживање во животот на овој свет, и украс е негов. А она што е кај Аллах е - подобро и потрајно. Нема ли да се вразумите?

61. Оној кому ветивме ветување убаво еднаков ли е на оној кому му дадовме да ужива во животот на овој свет? А овој на Денот суден ќе биде меѓу предводниците во Џехеннемот.

62. На Денот во кој Он ќе ги повика, па ќе рече: “Кој ви се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?”

63. Оние врз кои ќе се овистини зборот ќе речат: “Господаре наш, еве ги оние кои ги скршнавме: ги скршнавме токму онака како што нè скршнаа. Од нив се откажуваме пред Тебе. Не нè обожаваа!”

64. Ќе им се рече: “Повикајте ги божествата ваши.” Ќе ги повикаат, но нема да им се освијат. И ќе ја здогледаат

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يُتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعْنَا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا
لَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ
كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا آغْوَيْنَا فَمَنْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا أِيَادِنَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

казната. Е, да беа меѓу упатени-те!

65. А на Денот во кој ќе ги повика, ќе рече: “Што им одговоривте на пејгамберите?”

وَيَوْمَ نَدَّاهُمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

66. На Денот тој, вестите за нив не ќе се слушаат; ниту ќе поставуваат прашања едниадруги.

فَعَمِيَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ

فَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ ﴿٦٦﴾

67. Па, оној кој се кае, кој верува, кој работи добро...можеби ќе биде меѓу спасените.

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَجَعَلَ صَاحِبًا فَسَقِي

أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. И Господарот твој создава што сака и избира што сака. Оние немаат избор. Славен е Аллах и Возвишен, над она што Му го здружуваат.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ

لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. Господарот твој го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ

وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

70. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него. Благодарноста е - само Негова! И на овој свет и на Ахирет. Пресудата, исто така, е - само Негова. И Нему ќе Му се вратите!

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحُدُودُ فِي الْأُولَى

وَالْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ وَالْبَدِيعُ رُزَّاقُونَ ﴿٧٠﴾

71. Кажите: “Кажете ми - ако Аллах реши ноќта да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви даде светлина. Не слушате ли?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Кажи: “Не гледате ли дека - ако Аллах реши денот да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви овозможи да се одморите во ноќта? Не гледате ли?”

73. И од милоста Своја! Он ви ги определи и денот и ноќта за да се смирете во нив, и за да ја посакувате добрината Негова, и за да бидете благодарни.

74. И Денот во кој Он ќе ги повика...Потоа ќе им рече: “Каде се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?”

75. И од секој народ Ние ќе извадиме по еден сведок, па ќе им речеме: “Донесете ги доказите ваши!” Ќе узнаат дека вистината е - Аллахова, и далеку од нив ќе се оддалечат оние што ги измислуваа.

76. Карун, навистина, беше од народот на Муса, а потоа, веднаш, им направи насилство. И Ние му дадовме ризници на богатство чии клучеви не може да ги подигне ни цврста дружина на луѓе. И кога му рече народот негов: “Не дуј се. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се дујат!”

77. И посакувај го она што Аллах ќе ти го даде во Куката

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِن إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيَكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَيَوْمَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَآئِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُزْعِمُونَ ﴿٧٤﴾

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآيَاتِنَاهُ مِنَ الْكُفُورِ مَا إِن مَفَاتِحَهُ أَسْرُوا بِالْعَصْبَةِ أَوْ لِي الْقُوَّةُ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْخُخْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

وَأَسْتَبْخِمْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

ахиретска. Но, не заборавај го и уделот твој и на овој свет. И биди добар како што Аллах е добар кон тебе. И не посакувај безредие на земјава! Аллах, навистина, не ги љуби безредниците!

وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٧٧﴾

78. Карун рече: “Да, дадениот ми имот го стекнав со мое знаење.” - Не знаеше ли дека Аллах, навистина, уништи пред него поколенија многу, кои беа појаки од него, и кои збираа и повеќе. А силниците не ќе бидат ни прашувани за гревовите свои.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنهُ
قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْتَلْعَنَ عَنْ دُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

79. И излезе тој меѓу народот свој, со сиот украс свој. Оние, кои го посакуваа животот на овој свет, рекоа: “Е, кога би имале нешто слично на она што му е дадено на Карун! Он, навистина, има среќа голема!”

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا نَبَيْتٌ لَّنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

80. Оние со даденото им знаење, зборуваа: “Тешко вам! Наградата Аллахова е подобра, секако, за оној кој верува и кој работи добро.” - Ќе ја постигнат само трпеливите!

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ ﴿٨٠﴾

81. И Ние, тогаш, ги згмечивме него и куката негова в земја. Никаква дружина, освен Аллах, не можеше да му помогне, и немаше никој кој ќе го поддржи.

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُم مِّن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

82. А оние кои посакуваа вчерадента да бидат на местото

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ

негово, зборуваа: “Извесно е дека Аллах дава ‘рск кому сака од робовите Свои. Он, исто така, определува. Да нè одликуваше Аллах со тоа ќе бевме и ние згмечени во земјата.” И сигурно е дека неверниците не ќе успеат.

83. Куќата ахиретска Ние ја определивме за оние кои не сакаат да се дујат и безредие да прават на земјава. Ете, тоа е награда за богобојазливите.

84. Кој ќе дојде со добро ќе има уште подобро од тоа, а кој ќе дојде со зло... па, не ќе бидат наградени оние кои работеа злодела. Ќе им припадне само она што го работеа.

85. Оној што ти го пропишува Кур’анот, навистина, ќе те врати во местото на враќање. Кажии: “Господарот мој најдобро го знае оној кој оди по Патоказот и оној кој оди по беспакето очигледно!”

86. Ти воопшто не се надеваше дека Аллах ќе ти објави Книга како милост од Господарот твој. И никако немој да бидеш задни-на на неверниците!

87. По објавената ти Книга сигурно е дека нема да те одвратат од ајетите Аллахови. Повикувај го Господарот твој! И

وَيَكَاذِبُ اللَّهُ يُسْطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا
لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَاذِبُ وَلَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ
وَأَدْعُ إِلَىٰ رِبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

никако немој да бидеш меѓу
многубошците!

88. И не повикувај се на друг бог освен на Аллах! Нема друг бог освен Него! И сè ќе пропадне, освен Него. Пресудата е - Негова и Нему ќе Му се вратите.

وَمِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

ЕЛ-АНКЕБУТ(Пајажина) XXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

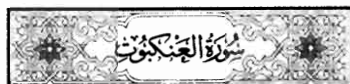
2. Мислат ли луѓето дека ќе бидат оставени да речат "Веруваме", а да не се стават во искушение.

3. Ние веќе и оние пред нив ги ставивме во искушение. Аллах сигурно добро ги познава оние кои вистина зборуваат и оние кои лажат,

4. или мислеа ли оние кои работеа злодела дека ќе Ни се оддалечат? Е, само колку е лошо она што го просудуваат!

5. Оној кој се надева на средбата со Аллах...Он е Слушач и Зналац! Та, часот на Аллах ќе дојде.

6. А оној кој се бори... та, се бори за себеси. Аллах, нависти-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الٓرٓ

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمْكَأَ وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٢﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ

ина, е независен од световите!

7. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние сигурно ќе им ги отстраниме злоделата нивни и ќе ги наградиме со најдобра награда за она што го работеа.

8. И Ние го задолживме човекот да се однесува убаво кон родителите свои. А ако се трудат да Ми припишуваат здруженик, а немаш никакво знаење за тоа, тогаш, немој да ги слушаш. Кон Мене води враќањето ваше па јас ќе ве известам за она што го работевте.

9. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги воведеме меѓу добрите.

10. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: - “Веруваме во Аллах” - а кога ќе им се случи незгода по патот на Аллах, мислат дека сплетката на луѓето е како казната на Аллах. А ако им дојде помош од Господарот твој, сигурно ќе речат: “Ние, навистина, бевме со вас!” - Нели е Аллах Оној кој добро го знае она што е во градите на луѓето?

11. И Аллах, секако, ги знае оние кои веруваат, а секако ги знае и лицемерните!

لَمَعُوا عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

وَوَضِعْنَا لَإِنْسَانَ بِرَّآءِيهِ حُسْبًا وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنزِلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

12. Оние кои не веруваат им зборуваат на оние кои веруваат: “Следете го патот наш, зашто ќе ги понесеме, навистина, гревовите ваши!” - Оние не можат да понесат ниеден грев свој; лашковци се, навистина!

13. Ќе го понесат сигурно бремето свое, а и бремето со другите бремиња свои. А на Денот суден ќе одговараат за она што го сплеткареа.

14. И Нух веќе Ние го испративме до народот негов, и тој остана меѓу нив илјада, помалку педесет години. Па ги погоди потопот, зашто беа зулумџари.

15. Па, Ние ги избавивме Нуха и луѓето на бродот, и ги поделивме како знамение за световите.

16. И Ибрахим, исто така, кога му рече на народот свој: “Обожавajte го Аллаха и плашете се од него. Ете, тоа ви е подобро ако знаете.

17. Вие ги обожававте киповите а не Аллаха, навистина! И лага создавате. Оние кои, секако, обожаваат друг бог, освен Allah, не поседуваат ‘рск за вас. Та, од Allah посакувајте ‘рск; обожавajte Го и бидете Му

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِحَامِلِينَ
مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ هُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٢﴾

وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْتَلْزِمُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَأَجْنَحْنَاهُ وَوَصَّيْنَا الْسَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْقَرُوا ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

благодарни. Нему ќе Му се вратите!”

18. А ако го сметате за лашко... та, и народот пред вас ги сметаше за лашковци. Пејгамберот е должен само да извести јасно!

19. Не гледаат ли како Аллах го почнува создавањето, и како го возобновува? Ете, тоа за Аллах е лесно, навистина!

20. Кажите: “Патувајте по земјата па погледнете како започна создавањето. Потоа Аллах тоа ќе го создаде на Денот суден.” Аллах, навистина, е Кадар за сè!

21. Он казнува кого сака и Он се смилува кому сака; и Нему ќе Му се вратите!

22. Не ќе можете да ја избегнете казната ни на Земјата ни на небото. Вие, освен Аллах, нема-те ни заштитник ни поддржник!

23. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови и во средбата со Него...онаквите не тагуваат за милоста Моја; за нив има казна болна!

24. Одговорот на народот на Ибрахим беше: “Убијте го или фрлете го во оган!” Па, Аллах

وَلَمْ نَكْذِبْ بِمَا فَعَدَّ كَذَبَ أُمَّةٍ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بَدَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

فَلْيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۗ وَإِلَيْهِ
تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ
يَكُونُونَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ ۚ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَمَلَّؤُهُ
أَوْحَرَفُوهُ فَاجْتَمَعَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ

го избави од огнот. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.

25. И Ибрахим рече: “Да, вие прифативте други божества, освен Аллах, заради наклоноста едникондруги во животот на овој свет. Потоа, на Денот суден, не ќе признаваат еднисодруги, ќе се проколнуваат еднисодруги - а огнот е престојувалиштето ваше. Не ќе имате никакви поддржници!

26. И Лут нему му поверува, и рече: “Јас сум, навистина, патник кон Господарот мој. Он, секако, е Силен и Мудар!”

27. И Ние му го подаривме Исхака и Јакуба, а на потомството негово и пратеништво и Книга му дадовме. И му ја дадовме наградата на овој свет, а на Ахирет тој ќе биде, навистина, меѓу добрите!

28. И кога Лут му рече на народот свој: “Вие, навистина, правите срамно дело во кое никој пред вас меѓу луѓето не претходеше.”

29. На мажите ли ќе им пристапувате, и патиштата ли ќе ги пресечувате, и на состаноците ваши ли срамно дело ќе

لَايَدْتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ
بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿١٥﴾

﴿١٤﴾ فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٥﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْنَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآدَمْتَهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَلِآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿١٧﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأنتون
الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

أَيُنكحكم لئن أتوا الرجال وتقطعوا السبيل
وتأتون في كاديبكم المنكر فما كان
جواب قومهم إلا أن قالوا آتينا بعداب

правите? Одговорот нивни беше само следното тврдење: “Дај ни ја казната Аллахова ако си меѓу искрените!”

30. Лут рече: “Господаре мој, помогни ми против народот безреднички!”

31. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Ибрахим со радосница, рекоа: “Да, ние ќе ги уништите жителите на овој град. Жителите негови, секако, се зулумќарите!”

32. Ибрахим рече: “Да, во него живее Лут.” Рекоа: “Ние најдобро знаеме кој живее во него. Ќе го спасиме него и семејството негово, но не и жената негова, зашто таа беше меѓу казнетите.”

33. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Лут, почувствува неудобност; градите му се стеснаа. Рекоа: “Не плаши се и не тагувај! Тебе и семејството твое, навистина, ќе ве спасиме, но не и жената твоја која, всушност, е меѓу казнетите!”

34. Да, на жителите од овој град ќе им спуштите казна од небо заради пакоста што ја правеа.

اللَّهُ إِنَّ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ

الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا

إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنْ أَهْلُهَا

كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا

لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ

مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَوَّءَ بِهِمْ

وَصَافَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ

إِنَّا مُنَجِّوُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

إِنَّا مُنَزِّلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا

مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

35. Ние знамение јасно оставивме од него за луѓето кои сфаќаат.

وَلَقَدْ رَكَنَّا إِلَيْهَا آيَةً بَيْنَ عَيْنَيْهِمْ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

36. И до Медјен дојде братот нивни Шуајб, па рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха, надевајте се во Денот ахиретски и не сејте по земјата безредие!”

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰ قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٢٦﴾

37. Па, го сметаа за лашко и ете, ги погоди земјотрес: останана во домовите нивни, скаменети!

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جثِيمِينَ ﴿٢٧﴾

38. И Ад и Семуд, исто така! Да, ви беше јасно она што се случи со становите нивни. И Шејтанот им ги разубави делата нивни и ги одврати од патот, а тоа јасно го гледаа.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِن مَّسْكِنِهِمْ وَرَبِّكَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

39. И Карун, и фараонот и Хаман, исто така! Им дојде Муса со јаснотии, и се дуета по земјата, и казната не ја избегнаа.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَسْتَسْكَنُوا فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٢٩﴾

40. Да, Ние ги казнивме заради гревовите негови. На некои од нив Ние им испративме страшен глас, на некои од нив им испративме глас силен, а некои од нив, пак, ги згмечивме во земјата, а некои, пак, ги потопивме. Но, Аллах никаков зулум не им направи, оние самите зулум си направија!

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضِ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾

41. Оние кои прифатија други заштитници, освен Аллах, се

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ

слични на пајажина која си го плете домот. А најслабиот дом, навистина, е домот на пајажината. Е, само кога би знаеле!

42. Да, Аллах ги знае оние кои, освен Аллах, се повикуваат. Он е Силен и Мудар!

43. И овие примери Ние ти ги изнесуваме за лугето. И само зналците нив ги сфаќаат.

44. И небесата и земјата Аллах ги создаде со вистина. Ете, во тоа, навистина, има знамение за верниците!

45. И кажувај го од Книгата она што ти се вдахнува, и намаз извршувај. Намазот, навистина, те одвраќа од пакоста и од срамното дело. Споменувањето на Аллах, секако, е најголема работа. Аллах го знае она што го правите!

46. И не расправајте со Следбениците на Книгата, освен на најдобар начин, а не и со оние меѓу нив кои зулум направија. И кажете: “Веруваме и во она што ни се објавува и во она што ви се објавува. И нашиот и вашиот

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا
وَلَئِنْ أَوْهَرَ الْبُيُوتَ لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

وَيَتْلَا الْأَمْثَالَ يَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

أَتَلَّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَأَ الصَّلَاةَ
إِلَى الصَّلَاةِ تَنَاهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَأْتِي
هِمْ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَاللَّهُ وَاللَّهُمَّ وَحْدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

Бог е еден Бог; ние сме само Нему Послушни.”

47. Ете, така Ние ти ја објавивме Книгата. Па, оние на кои Книга им дадовме веруваат во неа. И меѓу нив, исто така, има кои веруваат во неа. А за ајетите Наши расправаат само неверниците.

48. Ти пред неа не кажуваше ниту една Книга, а не ја пишуваше ни со твојата десна рака...во овој случај ќе се посомневаа оние кои навистина зборуваа.

49. Книгата ја сочинуваат ајетите јасни во градите на оние со даденото им знаење. И за ајетите Наши расправаат само неверниците.

50. И зборуваат: “Зошто не му се објавуваат знаменија од Господарот негов?” Кажи: “Знаменијата се, навистина, кај Аллах. Јас сум само опоменувач јасен!”

51. Не се задоволуваат ли со тоа што Ние, секако, ти објавивме Книга која им се кажува? Ете, во тоа, навистина, има милост и опомена за луѓето кои веруваат!

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ
بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبْطِلِينَ ﴿٤٨﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ وَمَا يُجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Кажи: “Аллах е доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Оние кои во неисправното веруваат и кои не веруваат во Allah, токму, се поразените.

قُلْ كَفَرَ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِدًا يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا بِالطَّغْيِثِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

53. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А да нема рок определен, казната, секако, ќе им дојдеше. Несреќата ќе им дојде, навистина, ненадејно, без и да усетат.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى
لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А Цехеннемот, секако, ќе ги опфати неверниците:

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. на Денот кога ќе ги обземе казната и над нив и под нив, и кога ќе им се рече: “Искусете го она што го работевте!”

يَوْمَ يَغْشَىٰهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. О робови мои, вие кои верувате, Земјата Моја е широка - та, само Мене обожавајте Ме!

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ
فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ ﴿٥٦﴾

57. Секој човек ќе ја проба смртта. Потоа Нам ќе ни се вратите.

كُلُّ نَفْسٍ ذَٰئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. А на оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги известиме дека во Ценнетот

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

има одаи под кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава наградата за трудољубивите:

59. оние кои беа трпеливи и кои се потпираа врз Господарот свој.

60. И колку животни има кои не си го стекнуваат 'рскот нивни. Нив и вас Аллах ве храни. Он е Слушач и Зналец!

61. А кога, пак, би ги прашал: Кој ги создаде небесата и Земјата, и кој ги потчини Сонцето и Месечината, сигурно ќе речат: "Аллах!" Па, тогаш каде кини-суваат?!

62. Аллах дава 'рск кому сака од робовите Свои, и Он му одредува мера. Аллах, навистина, знае сè!

63. А кога, пак, би ги прашал: "Кој спушта вода од небесата, со која ја оживува земјата по мртвилото нејзино?" "Сигурно ќе речат: "Аллах!" Кажи: "Благодарение на Аллах!" Но, мноинството од нив не сфаќаат.

64. Животот на овој свет е само игра и забава; животот во Куќата ахиретска, секако, е вистинскиот. Е, кога би знаеле!

فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

وَكَيْفَ أَتَىٰ مِنَ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِنَّا كَافٍ بِهَا ﴿٦١﴾
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٣﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
إِنَّا لِلَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَئِهَا الْحَيَاةُ نُورًا لِّوَكَلَّاءِهَا أَلَمْ يَعْلَمُوا ﴿٦٦﴾

65. Кога ќе се качат во чамецот го повикуваат Аллаха, чисто, исповедувајќи ја верата, и бидејќи ќе ги избави на копно, ете, здружник Му припишуваат,

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا بَجَّحْنَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٥﴾

66. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме, и за да уживаат; па, ќе узнаат!

لِيَكْفُرُوا بِآيَاتِنَا أَنَّهُمْ لَيْسَتُمْ بِمُؤْمِنِينَ
يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

67. Не гледаат ли дека Ние харемот го направивме безбеден? Околу него луѓето еднисо-други се крадат. Па, во невестината ли веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا وَنَحْنُ نَحْفَظُ
الَّذِينَ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾

68. И кој е поголем зулумќар од оној кој измислува лага врз Аллах, или кој ја смета лажна Вистината а веќе таа им дојде? Нели во Џехенмот е престојувалиштето за неверниците?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

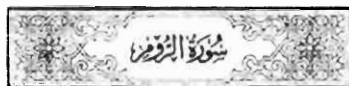
69. А оние кои се борат за Нас ќе ги упатиме по патиштата Наши. Аллах, навистина, е со добротинителите!

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩﴾

EP-PUUM (Византијци) XXX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Византијците се победени,

غَلِبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾

3. во земјата соседна: по поразот нивни ќе победат

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٢﴾

4. за неколку години. Наредбата е - Аллахова и пред и по. На Денот тој ќе ѝ се радуваат верниците

فِي يَضَعُ سِينِكَ لِلَّهِ الْأَنْتَرُ مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدِ
وَيَوْمَ يَذْفِقُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

5. на помошта Аллахова. Он помага кому сака. Он е Силен и Сомилосен!

يَنْصُرُ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَهُوَ الْكَفِيرُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

6. Ветувањето е - Аллахово. А Аллах не го изневерува ветувањето Свое. Но, мнозинството на луѓето не знаат!

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

7. Ја знаат само надворешноста на животот на овој свет, а за Ахирет се рамнодушни!

يَعْلَمُونَ ظَهَرَ أَمِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ مِنَ الْآخِرَةِ
هَرَعِفُونَ ﴿٦﴾

8. Зошто не размислуваат за самите себеси? Она што Аллах го создаде и на небесата и на Земјата, и она меѓу нив, го создаде само со вистина и до рок определен. Мнозинството на луѓето, навистина, не веруваат во средбата со Господарот свој!

أَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ
لَكٰفِرُونَ ﴿٧﴾

9. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Беа појаки од нив: ја ораа земјата и градеа врз

أَلَمْ تَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

неа повеќе од она што го градеа. И им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах, секако, не им нанесе зулум, туку самите себеси зулум си направија!

10. Потоа настапи казна за оние кои лошотии нанесуваа, кои ги сметаа за лажни ајетите Аллахови и кои ги исмеваа.

11. Аллах го започнува создавањето а потоа го возобновува. А потоа кај Него се враќате!

12. И на Денот кога ќе настапи Часот силниците ќе изгубат надеж.

13. И не ќе имаат меѓу здружениците свои посредници. Невверници се, токму, заради здружениците нивни!

14. И на Денот кога ќе настапи Часот...тогаш ќе се разделат едни од други.

15. А што се однесува до оние кои веруваа и кои работеа добри дела...па, тие во Бавча ќе се радуваат!

16. А што се однесува до оние кои не веруваат...ги сметаа за лажни ајетите Наши и средбата на Ахирет...па, тие во казната ќе се сместат.

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ كَانَ عَقِبَةَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا السُّؤَالُ أَن كَذَّبُوا
بِعَايَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ سُفْعَاتٌ
وَكَانُوا إِشْرَاقًا بِهَيْمٍ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفَرُونَ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٧﴾

17. Па, славен нека биде Аллах и при легнувањето ваше, ноќе и при станувањето ваше, дење.

فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

18. Благодарноста Нему му припаѓа и на небесата и на Земјата, и приквечерина и напладне.

وَلِلَّهِ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Од мртвото Он вади живо, а од живото Он вади мртво, и Он ја оживува земјата по мртвилото нејзино. И ете, вака ќе бидете изведени!

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

20. А меѓу знаменијата Негови е и тоа што Он ве создаде од земја, а потоа, ете, станавте луѓе растурени насекаде.

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ

ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ نُنشِئُوكَ ﴿٢٠﴾

21. А од знаменијата Негови е и тоа што од вас Он создаде жени за да најдете смирна во нив. И меѓу вас определи и љубов и милост. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢١﴾

22. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и различieto на јазиците ваши и на боите ваши. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за учените.

وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْيَانُ

أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

23. А од знаменијата Негови е и спиењето ноќе и дење, и стремежот ваш кон добрината

وَمِنَ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبِغَاؤُكُمْ

مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.

24. А од знаменијата негови е и тоа што Он ви ја покажува молњата за да се уплашите и да се надевате, и Он од небесата ви спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат.

25. А од знаменијата Негови е и тоа што Он ги одржува и небесата и Земјата со наредбата Своја. А потоа штом ќе ве повика од земјата со еден повик, ете, ќе се појавите!

26. И она на небесата и она на Земјата е - Негово; и сè Нему му е потчинето!

27. И Он е Оној кој го започнува создавањето а потоа го возобновува. Ова е најлесно за Него. Највисокиот пример и на небесата и на Земјата е - Неговиот. Он е Силен и Мудар!

28. Од вас самите, за вас, Он ви дава пример. Имате ли меѓу оние кои се во сопственост ваша здруженици, во 'рскот што Ние ви го дадовме? Па, еднакви ли

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ﴿٢٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَهُوَ الْمَعْلَى الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ
مِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِن شُرَكَاءَ
فِي مَارَدَقَاتِكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

сте во тоа, и се плашите ли од нив како што се плашите едниодруги? И ете, така Ние потенко ви ги објаснуваме ајетите за луѓето кои сфаќаат.

29. Но, не! Оние кои направија зулум ги следеа желбите свои без знаење. Па, кој ќе го упати оној кого Аллах во заблуда го скршнал? И оние немаат поддржници!

30. Па, исправи го лицето свое кон чистата вера, кон Аллаховата природа со која ја создаде природата на луѓето. И нема измена во создавањето Аллахово. Ете, таа вера е вистинската вера, но мнозинството на луѓето не знаат,

31. приклучувајќи се кон Него. Плашете се од Него и намаз извршувајте, и немојте да бидете меѓу многубошците,

32. меѓу оние кои ја поделија верата своја и кои станаа деленици. И секоја странка е радосна со она што го поседува.

33. И кога на луѓето ќе им се случи штета некаква, го повикуваат Господарот свој, приклучувајќи Му се. А потоа кога ќе им даде да ја вкусат милоста

الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ
مَنْ نَصِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ مِنْبِينَ إِلَيْهِ وَأَتَقُوهُ وَأَيُّمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا
كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ عَوَّزُوا بِهِمْ مُبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحِمَهُ إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ
بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

Негова... ете, една дружина меѓу нив... Му припишуваат здружник на Господарот свој,

34. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме. Но, уживајте, па ќе узнаете!

35. Или: Им испративме ли доказ кој им зборуваше за она за што оние здружник Му припишуваат?

36. И кога Ние ќе испратиме луѓето да ја вкусат милоста се радуваат на неа, а ако им се случи зло некакво, заради она што го направија рацете нивни, ете ги како очајуваат.

37. Не гледаат ли дека Аллах дава 'рск кому сака и дека Он одредува со мера. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.

38. Па, дај му го правото негово и на ближниот, и на сиромавиот, и на патникот... Тоа е подобро за оние кои го посакуваат лицето Аллахово. Онаквите се, токму, спасени!

39. Она што го давате заради лихва, за да се лихвари по имотот на луѓето... та, кај Аллах, не се зголемува. А она што го давате како зекат, поса-

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهِيَ كَلِمٌ
بِمَا كَانُوا يَإْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبَهُمْ
سَيْئَةٌ يُمَارِقُوا فَرَأَوْهُم بِطُرُقِهِمْ إِذَا هُمْ يَقْتُرُونَ ﴿٣٦﴾

أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

فَتَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُوَلِّيكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رَّبِّا لِّيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا
عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
فَأُوَلِّيكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

кувајќи го лицето Аллахово...
та, тоа, ете, за нив ќе се удвои.

40. Аллах е Оној кој ве создава,
а потоа 'рск ви дава, а потоа,
пак, ќе ве усмрти и, конечно, ќе
ве оживи. Дали меѓу здружени-
ците ваши, меѓу вас, има некој
кој ќе направи такво нешто?
Славен нека биде Он и
Возвишен над она што Му го
здружуваат!

41. Се појави безредие и на
копно и на море, токму, заради
она што го спечалија рацете на
луѓето за да го вкусат некои од
оние кои тоа го работеа,
можеби да се поправат.

42. Кажи: "Патувајте по земјата
и гледајте каква беше казната за
оние од порано. Мнозинството
од нив беа, секако, многубош-
ци!"

43. Па, сврти го лицето твое
кон верата вистинска пред да
настапи Денот, кој не ќе може
никој од Аллах да го отфрли. На
Денот тој ќе се разединат:

44. оној кој не верувал...па,
неверството негово ќе биде
против него, а оној кој работел
добро...па, тоа, таквите, за
себеси си го подготвија,

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ
مِنْ ذَلِكَ مِمَّنْ شِئْنَا سُبْحَانَ عِزِّهِ وَعَلَى
عَمَائِشِرْكَوْنَ ﴿٤٠﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانُوا أَكْثَرُهُمْ شُرَكَاءِ ﴿٤٢﴾

فَأَقْرِبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَائِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَ يُصَدِّقُونَ ﴿٤٣﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلَا يَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

45. за да ги награди Он оние кои веруваа и кои работеа добри дела заради задоволството Негово. Он, навистина, не ги љуби неверниците!

46. А од знаменијата Негови е и тоа што Он го испраќа ветрот како радосница за да искусите нешто од милоста Негова, и за да плови бродот со наредбата Негова, за да тежнеете кон добрината Негова и за да се заблагодарувате.

47. И пред тебе, секако, Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. Па, им доаѓаа со јаснотии. Потоа Ние ги казнивме оние кои се силеа во зло, а верниците, пак, ни беше обврска да ги потпомогнеме.

48. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите кои, ете, ги гонат облаците по небото па, со посак Негов, ги растегнуваат и на парчиња ги дробат. Па, така гледаш како дождот излегува од нив кој, кога ќе падне кому Он сака од робовите Негови, тие му се радуваат,

49. и покрај тоа што, навистина, беа очајни пред да падне врз нив.

50. Погледни ги, тогаш, трагите на милоста Аллахова: како ја оживува земјата по мртвилото

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

وَمَنْ أَيْبَنَاهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكَ
مِنْ رَحْمَتِي وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِي
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِتُكْمَرُ الشُّكْرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَآهَوْا
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِسُ حَابًا يُبَسِّطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يُخْرَجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ هُمُومٌ مِنْ قَبْلِهِ
لُمُؤْسِينَ ﴿٤٩﴾

فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّمُ عَلَى الْأَرْضِ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمَخِي الْمَوْفِقِ ﴿٥٠﴾

нејзино. Он, навистина, ќе ги оживи мртвите. Он е Кадар за сè!

51. А кога Ние би им испратиле ветар кој сè ќе пожелти и потоа тие, секако, зулум ќе прават и нема да веруваат.

52. Ти, навистина, не можеш да ги натераш да те слушнат мртвите, ниту, пак, можеш да го натераш глувиот да го слушне повикот кога е свртен од тебе,

53. а ниту, пак, можеш да ги упатиш слепите од нивното скршнување во заблуда; можеш да ги слушнеш само оние кои веруваат во знаменијата Наши - овие се Послушните!

54. Аллах е Оној кој ве создаде слаби, а по слабоста моќ ви дава, а по моќта, пак, слабост ви дава и, секако, старост. И Он го создава она што го сака. Он е Зналец и Кадар!

55. А на Денот кога ќе се случи Часот, силниците ќе се колнат дека само еден час останале. Ете, така оние и порано кинисуваа.

56. А оние со даденото им знаење и иман ќе речат: “Вие останавте, секако, како што е

وَهُوَ عَلَّامٌ لِّشَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

فَأِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الضُّمَمَ الدَّاعَةَ
إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

﴿٥١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهًا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٢﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُؤْتُوا
عَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُفَكَّرُونَ ﴿٥٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ

тоа означено во Книгата Аллахова, до Денот на оживувањето. А ова е Денот на оживувањето, но вие, ете, тоа не го знаевте.”

57. Па, на Денот тој оправдувањата на оние кои зулум направија не ќе им користат и од нив не ќе се бара ни да се оправдуваат.

58. Во овој Кур’ан Ние, веќе, им изнесовме пример од сè по нешто. И кога би им дошол со знамение некакво оние кои не веруваат сигурно ќе речат: “Вие само неvistини изнесувате!”

59. Ете, така Allah ги запечатува срцата на оние кои не знаат.

60. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. И никако нека не те вознемираваат оние кои не се уверени!

ЛУКМАН (Лукман) XXXI

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Еве ајети од Книгата мудра:
3. Патоказ и Милост за добротинителите -

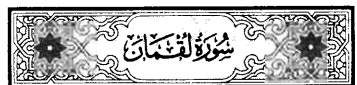
وَلِكَيْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنَّ أُنْتُمْ إِلَّا مُبْطَلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٢﴾

4. кои намаз клањаат и кои зекат даваат, и кои се уверени во Ахирет;

5. онаквите се по Патот на Господарот свој и оние се, токму, спасените!

6. Меѓу луѓето има и такви кои купуваат празен говор за забава за да се скршнуваат во заблуда, незнаејќи, од Аллаховиот пат, и кои го прифаќаат за да се исмеваат. За нив има казна срамна.

7. И кога му се кажуваат ајетите Наши ја врти главата надуено, како да не ги слуша, како во ушите негови да има тежина. Па, зарадувај го со казната болна!

8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат има, навистина, благословени бавчи ценетски,

9. во нив за навек ќе останат. Ветувањето Аллахово е вистина. Он е и Силен и Мудар!

10. Гледате како Он ги создаде небесата без столбови, а по земјата брдата ги расфрла за да не се тресете, и по неа, исто така, растури животни секакви... И од небесата Ние вода ви спуштаме и од земјата овозможивме

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَكُنَّ مُّسْتَكْبِرًا كَانُوا لَهَا سَمْعًا أَذِنَةً وَمَفَا بَشِيرَةً ﴿٧﴾

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ نَّعِيمٌ ﴿٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ زُرْنَاهَا وَنَحْنُ فِي الْأَرْضِ رَوَيْسٍ أَن نَعْبُدَكُمْ وَبِثِّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

да никнат од сè парови благодарни.

11. Ова е создавањето Аллахово. Па, тогаш, покажете ми го она што го создадоа оние, освен Него. Но, зулумџарите сигурно се скршнати во заблуда јасна.

12. И на Лукман, секако, Ние му дадовме мудрост: “Биди благодарен на Аллах!” А оној кој е благодарен та, за себеси е благодарен, а оној кој не верува, та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

13. И кога Лукман му рече на син му, советувајќи го: “О синко, не здружувај Му на Аллах здружник. Здружувањето здружник, навистина, е зулум голем!”

14. И на човекот Ние му одредивме да се однесува добро кон родителите свои. Мајката го носеше, слабејќи од ден во ден, и го доеше две години: “Биди благодарен, и Мене и на родителите твои. Свратилиштето е - кон Мене!

15. А ако родителите се трудат да те наговорот да Ми припишуваш здружник за што, всушност, не знаеш ништо, немој да им бидеш послушен, но

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرَوْنِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ. بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

وَلِذَلِكَ قَالَ لِقْمَانُ لِابْنِهِ، وَهُوَ يَعْظُمُهُ، يَبْنِي لِأَشْرِكٍ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهَنَا عَلَيَّ وَهْنٌ وَفَضَّلَتْهُ فِي عَامَيْنِ
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾

وَأِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ تُرْجَى إِلَى مَرْجِعِكُمْ

примерно однесувај се кон нив на овој свет. И следи го патот на оној кој Мене ми е послушен. Потоа враќањето ваше до Мене води, па ќе ве известам за она што го работевте.”

16. “О синко мој, било да е направено нешто колку голушка, па и да е во пустина, на небесата или на Земјата, Аллах ќе го покаже. Аллах, навистина, е Чувствителен и Известен!

17. О синко мој, клањај намаз, наредувај добро и забранувај зло. И биди трпелив во она што ќе ти се случи. Ете, тоа, навистина, е меѓу решителните работи.

18. И не врти го лицето од луѓето, и не оди по земјата горделиво: Аллах, навистина, не го љуби ни горделивиот ни надуениот.

19. И биди умерен во одот твој а намали го и гласот твој. Од гласовите најлошиот, навистина, е гласот магарешки!

20. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата? И Он ве опсипа со богатите Свои: и видливи и невидливи. А меѓу луѓето има и

فَأَيُّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

يَبْنِيْ اِيْمَانًا اِنْ تَكَ مِنْ قَالِ حَبِيْرٍ مِّنْ حَرْدَلٍ فَتَكُنْ
فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰٓاَيُّ
بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ حَبِيْرٌ ﴿١٦﴾

يَبْنِيْ اَقْرَبَ الصَّلٰوةِ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾

وَلَا تَصْعَرَ خَدَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ
مَرْحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾

وَأَقْصِدْ فِي مَشِيْكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ
اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

الَّذِيْنَ رَوٰ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظٰلِمَةً وَيٰٓاَيُّهَا النَّاسُ
مَنْ يُجَادِلْ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢٠﴾

такви кои расправаат за Аллах и без знаење и без Патоказ и без Книга светла.

21. И кога им беше речено: “Следете го она што Аллах го објави!” Рекоа: “Не, ќе го следиме она што го најдовме кај предците наши.” И тогаш ли кога Шејтанот ги повикува кон казната цехеннемска?

22. А оној кој ќе го предаде лицето свое на Аллах а добротинител е... тој веќе се фатил за најцврстото јаже. Аллахова е конечницата на работите!

23. А оној кој не верува... па, нека не те загрижува неверувањето негово. И кон Нас е враќањето нивно и Ние, секако, ќе ги известиме за она што го работеа. Аллах, навистина, го знае она што е во градите.

24. Ние ќе им дадеме да уживаат едно кратко време, а потоа ќе ги турнеме во тешка казна.

25. А ако, пак, ги прашаш: “Кој ги создаде небесата и Земјата?” Сигурно ќе речат: “Аллах!” Но, ете мнозинството од нив не знаат!

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَل نَبِّئُكَ
مَا هُوَ إِلَّا آيَاتُنَا لِقَوْمٍ كَافِرِينَ
الشَّيْطَانُ يُدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
 فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عِاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
 فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

نُعَذِّبُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
 إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
 اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

26. Она што е на небесата и на Земјата е - Аллахово. Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

27. А кога сите стебла на земјата би биле перциња а морето мастило, на кое ќе му се придружат уште седум мориња, не би се исушиле зборовите Аллахови. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

28. Создавањето ваше и оживувањето ваше е само како создавањето еден човек. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

29. Не гледаш ли дека Аллах, секако, го вовлекува денот во ноќта, а ја вовлекува ноќта во денот и ги потчини и Сонцето и Месечината? И сè тече до рок определен. А Аллах е Известен за она што го работите!

30. Ете, тоа, токму, заради она што Аллах е вистина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!

31. Не гледаш ли дека чамецот плови по морето, секако, со благослов на Аллах за да ви покаже од знаменијата Свои? Во тоа, ете, има, навистина, знаменија за секој трпелив и благодарен.

32. И кога бранот, голем како облак, ќе ги покрие, го молат

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ
وَالْبَحْرِ يَمْدُهُ، مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
مَانَقِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ الْإِكَفَانِ وَوَجَدَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ
لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٧١﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

Аллаха, искрено, искажувајќи ја верата кон Него. И бидејќи ќе ги спаси, доведувајќи ги до копното, само некои од нив покажуваат умереност. Знаменијата Наши не ги признава само силникот и неверникот!

33. О луѓе, плашете се од Господарот ваш и плашете се од Денот во кој ни родителот на своето дете не ќе му помогне, а ниту, пак, детето во нешто ќе му помогне на својот родител. Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Животот на овој свет, тогаш, никако нека не ве понесе и Шејтанот, исто така, нека не ве оддалечи од Allah!

34. Знаењто за Часот, секако, е само кај Allah. И Он спушта дожд и Он го знае она што е во утробите. Човекот не знае утре што ќе заработи; човекот не знае и во која земја ќе умре. Allah, навистина, е Зналец и Известен!

ЕС-СЕЦДЕ (Сецде) XXXII

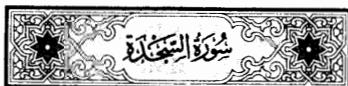
Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

لَهُ الَّذِينَ فَلَّمَا نَجَّحْنَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَتَأْتِيَ النَّاسَ انْقِرَارُكُمْ وَأَخْشَوُا يَوْمًا لَا يَجْرِي
وَالِدٌ عَنْ وَالدِّعِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ وَالْوَالِدُ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرْسِلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Објавувањето на Книгата, во која нема сомнение, е од Господарот на световите.

3. Или зборуваат: “Тој го измислува.” Но, не! Тоа е вистина од Господарот твој за да го опомениш народот кому не му е дадена опомена, пред тебе, за да се упатат.

4. Аллах е Оној кој ги создаде и Земјата и небесата и она што е меѓу нив за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Вие, освен Него, немате ни поддржник ни посредник. Па, нема ли да се присетите?

5. И Он управува со сè она што е меѓу небесата и Земјата, а потоа, во Денот определен, кон Него ќе се извиши: на Денот кој трае илјада години, според она како што вие броите!

6. Ете, Он е Зналец на јавното и тајното, Силен и Сомилосен!

7. Кој ја создаде секоја ствар во најдобар облик, и Кој, создавањето на човекот, го започна од глина.

8. А потоа, породот негов, го создава од избрана капка вода.

9. А потоа Он го обликува и му вдахнува од духот Свој, и ви

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ لَارْتَبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْمَلَكِينَ ﴿٦﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٧﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨﴾

يُدِيرُ الْأُمُورَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٩﴾

ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٠﴾

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ وَخَلَقَهُ. وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿١١﴾

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿١٢﴾

ثُمَّ رَسَوْنَاهُ فَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا. وَجَعَلَ لَكُمُ

дава и слух, и вид и срца. Малкумина заблагодарувате.

10. И зборуваат: “Кога ќе исчезне на земјата па повторно ли ќе бидеме создадени?” Но, оние во средбата со Господарот нивни не веруваат.

11. Кажуваат: “Мелекот на смртта, кој ви е за тоа одреден, ќе ве усмрти, а потоа кон Господарот ваш ќе се вратите.”

12. Е, кога би ги видел силниците наведнати со главите нивни пред Господарот свој: “Господаре наш, и видовме и слушнавме, врати нè повторно назад; ќе работиме добро. Ние сме, секако, уверени!”

13. Е, кога би сакале на секоја душа би ѝ го дале упатството нејзино, но зборот вистински е - Мој. Џехенмот, секако, ќе го исполнам и со џинови и со луѓе, заедно!

14. Па, вкусете го Џехенмот, зашто забравивте на средбата на овој Ден ваш. И Ние забравивме на вас, и вкусете ја казната на вечноста за она што, токму, го работевте!

15. Во ајетите Наши, навистина, веруваат оние кои, кога ќе се споменат, паѓаат на сеџде, и

السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا

مَا أَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَقَالُوا أَمْ آدَامُ لَنَا فِي الْأَرْضِ آءُ نَالِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

بَلْ هُمْ لِبِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١١﴾

﴿١٠﴾ قُلْ يَتُوفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي نُكِّلَ بِكُمْ

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسُومُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ

عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا

نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰهَا

وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا يَمَّا نَسَبْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

إِنَّا نَسَبْنَكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

الْخَالِدِ يَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا

خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

кои Го слават, величајќи Го, Господарот свој, и кои не се дујат!

16. Страните нивни од постела се накривуваат, повикувајќи го Господарот свој, и од страв и од желба, и кои делат од 'рскот Наш што им го дадовме.

17. Па, ни една душа не знае какви радости им се кријат... награда за она што го работеа.

18. Еднаков ли е верникот со расипникот? Не можат да се изедначат!

19. А што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат...та, за нив има престојувалиште од бавчи ценетски, подготвени за она што го работеа.

20. А што се однесува, пак, до расипаните...та, огнот е престојувалиштето нивно. Секојпат кога ќе посакаат да излезат од него ќе бидат вратени во него, и ќе им се вели: "Искусете ја казната огнена за која сметавте дека е лажна!"

21. И Ние ќе дадеме сигурно да искусат казна помала покрај казната голема за да се покајат.

22. А кој е поголем зулумџар од оној кој, кога ќе му се

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

نَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَنُدْفِقَنَّهُمْ فِي الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَتَا بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ، ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۗ

споменат знаменијата на Господарот негов - а тој, ете, е рамнодушен кон нив? Ќе ги казниме, секако, силнишите!

23. И на Муса, навистина, Ние му дадовме Книга: не сомневај се во средбата со Него. Ние него го одредивме да биде патоказ за синовите Израилови.

24. И меѓу нив Ние одредивме водачи кои упатуваа со наредбата Наша, по стрпливоста нивна, и кои беа уверени во знаменијата Наши.

25. Господарот твој, навистина, ќе ги раздвои на Денот суден заради она за што, токму, станаа деленици.

26. Нели им се укажува дека колку поколенија Ние пред нив уништивме преку чии живеалишта одат? Ете, во тоа, навистина, има знаменија. Не слушаат ли?

27. Не гледаат ли како Ние ја тераме водата кон сувата земја и како со неа вадиме растение со кое се хранат и добитокот нивни и тие самите. Не гледаат ли?

28. И зборуваат: “Кога ќе дојде Победата ако сте искрени?”

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقَلِبُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ
مِّن لِّقَائِهِ ۗ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ يَا مَرْيَمُ الْمَاصِرُونَ
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهَا يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم
مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّأَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُنَا
وَأَنفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Кажи: “На Денот на Победата верувањето на оние кои не веруваа не ќе им користи, и не ќе им се даде рок.”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. Та, сврти се од нив и чекај! Тие, секако, чекаат!

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْظِرْ لَهُمْ مَّتَّظِرُونَ ﴿٣٠﴾

ЕЛ-АХЗАБ (Сојузници) XXXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О пејгамберу, плаши се од Аллах и немој да им бидеш послушен на неверниците и дволичните. Аллах, навистина, е Зналац и Мудар!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

2. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
يَمَاعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿٢﴾

3. И потпри се врз Аллах; Аллах е Доволен Поддржник!

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

4. Аллах на ниеден човек не му даде две срца во градите негови. И не ви ги одреди жените ваши од кои со зихар се разделувате да бидат мајки ваши, а ниту, пак, посинетите, да бидат синови ваши. Тоа се само зборови со устите ваши. Аллах ја зборува вистината и Он упатува по патот вистински!

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ. وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

5. Викајте ги по бабовците нивни; тоа е поисправно кај

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

Аллах. Но, ако вие не ги познавате бабовците нивни... па, тоа се браќа ваши по вера и заштитници ваши. А ако во тоа, пак, некако згрешите, немате грев. Но, грев е она што го намераваат срцата ваши. Аллах е Простувач и Сомилосен!

6. Пејгамберот, за верниците, е поблиску од нив самите; а жените негови се мајки нивни. А сродниците, според Книгата Аллахова, се поблиску едни-содруги и од верниците и од мухаџирите, освен ако не им направите некакво добро на заштитниците ваши што, секако, е наведено во Книгата.

7. И кога Ние го прифативме договорот од пејгамберите нивни, и од тебе, и од Нух, и од Ибрахим, и од Муса, и од Иса, синот на Мерјем...од нив прифативме договор цврст!

8. За да ги земе на одговорност искрените заради искреноста нивна; а за неверниците Он им подготви казна болна.

9. О верници, сетете се на благодатот Аллахов кон вас: кога ви дојдоа војски, па против нив испративме ветар и војски

فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيْمَا اَخْطَاْتُمْ بِهٖ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ
وَكَانَ اللّٰهُ عَافُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٦﴾

الَّذِيْ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ
اُمَّهَاتِهِمْ وَاَوْلٰٓءِ الْاَزْحٰرِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى
بِبَعْضٍ فِى كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ
اِلَّا اَنْ تَقْعَلُوْا اِلَى اَوْلِيَآئِكُمْ مَّعْرُوْفًا
كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿٦﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ
مِّيثَاقًا عَلِيْظًا ﴿٧﴾

لِيَسْئَلِ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٨﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ جَآءَكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَاِجْتُوْدًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٩﴾

кои не ги видовте. Аллах го гледа она што го работите;

10. кога ви дојдоа и над вас и под вас, и кога погледите ви се скаменија, и кога срцата во градите ви застааа, и кога за Аллах секакви помисли имавте.

11. Тука верниците беа ставени во искушение и беа потресени со потрес жесток.

12. И кога дволичните и оние со заболените срца зборуваа: “Аллах и пејгамберот Негов ништо не ни ветија освен измама!”

13. И кога една дружина од нив рече: “О жители на Јасриб, тука немате опстанок. Вратете се!” И една заедница меѓу нив побара одобрение од пејгамберот, зборувајќи: “Домовите наши се незаштитени” - а не беа незаштитени. Посакаа само да се дадат во бегство.

14. А да им се влезеше од предградијата негови и да се побараше од нив да направат сплетки тоа сигурно ќе го направеа; во нив ќе се задржеа само малку,

15. оние веќе и порано му ветија на Аллах дека нема да се

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّابِئِصْرَ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَنَظَّوْنَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَارْتَدِّئْ قُرْبَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ
إِنَّا بَوَّأْنَا عِوْدًا وَمَا هِيَ بِعِوْدَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ آقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَإِلَهِهِ مِنْ قَبْلُ لَا يُلَاقُونَ

вратат назад. А за ветувањето кон Аллах се одговара.

16. Кажите: “Ако бегате од смртта бегството никогаш не ќе ви користи, или, пак, гинењето: само кратко време ќе уживате.”

17. Кажите: “Кој е тој кој ќе ве сочува од Аллах? Ако Он посака да ви нанесе зло или ако Он посака да ви подари милост.” Оние, освен Аллах, немаат ни заштитник ни поддржник!

18. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои прекоруваа и кои им зборуваа на браќата свои: “Дојдете со нас!” И малкумина од нив тргнаа во војна,

19. шкржави во помошта кон вас. А кога ќе настапи стравот ги гледаш како гледаат во тебе, играјќи со очите свои како да се во пресрет на смртта. А кога стравот ќе помине ве вознемируваат со јазиците остри, шкржави да направат некакво добро. Таквите не веруваат па, Аллах, ќе ги упропасти делата нивни. Тоа за Аллах, секако, е лесно.

20. Сметаат дека сојузниците не отидоа. Или ако сојузниците се вратат оние би сакале повеќе да бидат со бедуините в пустина, и да се распрашуваат за вестите

الَّذِينَ كَانُوا عَاهِدُوا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ وَمَسْئُولًا ﴿١٥﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ

أَوْ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لِمَنْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْصِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ

هَلْ لَيْسَ تَأْوِيلًا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ

إِلَيْكَ تَدْوِيرًا وَعَيْنُهُمْ كَالَّذِي يَنْتَهِى عَلَى مَنْ مِنَ الْمَوْتِ

فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِاللَّيْلِ جَدَادٍ

أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

يَحْسِبُونَ الْأَخْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَخْرَابُ

يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَتْسَلُوكَ

عَنْ آبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ

за вас. А да беа, пак, меѓу вас, само малкумина ќе се бореа!

21. Во пејгамберот, навистина, имате убав пример, за оној кој се надева и во Аллах и во Денот суден и кој Го споменува Аллага многу!

22. И бидејќи верниците ги здогледаа сојузниците, рекоа: “Ова е она што ни го ветива и Аллах и пејгамберот Негов.” И Аллах и пејгамберот Негов вистината ја зборуваа; и иманот и послушноста само им се зголемуваа.

23. Меѓу верниците има луѓе кои го исполнија ветувањето што му го дадоа на Аллах. Едни од нив го положија животот, а други, пак, тоа го очекуваат; не направива никаква промена, во ништо,

24. за Он да ги награди искрените, заради искреноста нивна, и за да ги казни лицемерните. Ако, пак, посака, Он ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

25. Аллах ги одврати оние кои не веруваа со лутината нивна; не постигнаа никакво добро. Аллах за верниците е Доволен во борба. Аллах е Јак и Силен!

مَا فَتَنَّاوُا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٦١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٦٢﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَى نَجْوَاهُ، وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَدْيِيلًا ﴿٦٣﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٦٥﴾

26. И Он ги изведе Следбениците на Книгата од тврдините нивни кои ги помагаа и им влеа страв во срцата нивни: една дружина од нив ја отепавте а една, пак, ја заробивте.

27. И Он ви даде да ја наследите земјата нивна, и домовите нивни, и имотот нивни и земјата по која не одевте. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

28. О пејгамберу, кажи им на жените твои: “Ако го сакате животот на овој свет и украсот негов...па, дојдете, ќе ви го дадам доброто и ќе се разведам на добар начин.

29. А ако, пак, го сакате Аллах, и пејгамберот Негов и Куќата ахиретска...па, Аллах, навистина, на добротелите им подготви награда голема!”

30. О жени пејгамберови, таа меѓу вас која ќе направи некое отворено срамно дело, казната ќе ѝ биде удвоена. Ете, тоа за Аллах е едноставно!

31. А на таа од вас, која е оддадена на Аллах и на пејгамберот Негов, и која работи добро дело, Ние ќе ѝ ја дадеме наградата нејзина во два наврата, и ќе и подготвиме ‘рск благороден!

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ
مِنْ صَيِّبِهِمْ وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ
فَرِيقًا تَقَاتَلُوا وَقَوْمًا مِنْهُمْ

وَأَوْزَعْتُمْ أَرْضَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَأَرْصَابًا
لَمْ تَطَّوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَيِّجَنَّكَ إِنْ كُنْتُمْ تَشْرَدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيِّجْنَاهَا فَنَعْمَ الْبَاتُ
أُمْرِعَنَّكُمْ وَأَسْرِعَنَّكُمْ سَرَاعًا جَمِيلًا

وَإِنْ كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَسَنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ لِحًا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ
صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرًا مَرْتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا
كَرِيمًا

32. О жени пејгамберови, вие не сте како другите жени. Ако сте богобојазливи... па, немојте да го дигате гласот зашто, тогаш, може да се предизвика желбата на оној во чие срце има болештина, и зборувајте убави зборови!

33. И останете во домовите ваши; и не покажувајте ја убавината онака како што се покажуваше убавината во цахилиетот одамнешен. И намаз извршувајте и зекат давајте, и на Аллах и на пејгамберот Негов бидете послушни. Аллах, навитина, посакува да го отстрани срамното дело од вас, о Ехлул Бејт, за да ве очисти, потполно!

34. И паметете го она што се кажува во домовите ваши: од ајетите Аллахови и мудроста. Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!

35. И за послушните мажи и за послушните жени, и за верниците и за верничките, и за потчинетите мажи и за потчинетите жени, и за искрените мажи и за искрените жени, и за трпеливите мажи и за трпеливите жени, и за понизните мажи и за понизните жени, и за

نَيْسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ
إِنَّ أَنْفِيَّتَيْنِ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ
وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا بُدِّلَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْمُتَفِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ
اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

мажите кои даваат милосрдие и за жените кои даваат милосрдие, и за мажите кои постат и за жените кои постат, и за мажите кои ги чуваат срамните места и за жените кои ги чуваат срамните места, и за мажите кои го споменуваат Аллаха многу, и за жените кои го споменуваат Аллаха многу... за сите нив Allah подготви и прошка и награда голема, навистина!

36. Не е на верникот и на верничката, кога Allah ќе одреди нешто а и пејгамберот Негов, да донесат избор за работите нивни. А оној кој е непослушен и кон Allah и кон пејгамберот Негов... тој веќе сршнал во заблуда очигледна!

37. И кога му рече на оној кого Allah го благослови и кого ти го благослови: “Задржи ја за себе жената твоја, и плаши се од Allah;” во душата твоја го криеш она што ќе го обелодени Allah, и од луѓето се плашиш. А Allah има право повеќе да се плашиш од Него. И бидејќи Зејд реши да се разведе од неа, Ние те оженивме со неа за да нема тешкотија за верниците при женeњето со жените на посинетите кога овие ќе решат да се разведат од нив. Наредбата Allahова, секако, е делотворна!

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَا كَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي زَوْجِ آبَعِيَابِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

38. И за пејгамберот не е тешко да го работи она што Аллах му го наредува: таква беше одредбата Аллахова и кон оние порано; а наредбата Аллахова, секако, е премногу моќна,

39. за оние кои ги доставуваат посланијата Аллахови и кои од Него стравуваат, и кои од никого, освен од Аллах, не стравуваа... а Аллах е Доволен за полагање сметка.

40. Мухаммед, секако, не е ничии бабо од мажите ваши, но тој е само пејгамбер Аллахов и печат на пејгамберите. Аллах, навистина, знае сè!

41. О верници, споменувајте Го Аллага, со споменување често!

42. И славете Го и наутро и навечер!

43. Он, токму, ве слави, а и мелеките Негови ве слават: за да ве избави од темнини во светлина. Он, навистина, е кон верниците Сомилосен!

44. На денот, кога со Него ќе се сретнат, поздравот нивни ќе биде: Селам! И за нив Он по - дготви награда благородна!

45. О пејгамберу, Ние, навистина, те испративме и како сведок, и како радосник и како опоменувач,

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
 اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
 وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ
 وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ
 اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
 مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

يَجِئْتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ بِسَلَامٍ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
 وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

46. и како повикувач, со одобрението Негово и кон Аллах и кон светилката што свети.

47. И зарадувај ги верниците дека за нив од Аллах, навистина, има добротија голема.

48. И не слушај ги неверниците и дволичните, и отфрли ги навредите нивни, и потпри се врз Аллах. Аллах е Доволен Закрилник!

49. О верници, кога ќе ги венчате верничките со кои, пред да ги допрете, ќе се разделите, тие немаат обврска да го чекаат рокот определен, чии денови, токму, ги броите. Па, дајте им подарок венчан и убаво разделете се!

50. О пејгамберу, Ние, навистина, ти ги дозволивме жените твои на кои им ги даде венчаните подароци, и оние кои се во посед твој, кои Аллах ти ги даде со пленот, и ќерките на мицовците твои, и ќерките на халите твои, и ќерките на дајдовците твои, и ќерките на тезите твои кои се иселија со тебе; и жената верничка ако самата ќе му се подари на пејгамберот, а тој ќе посака да ја венча: ова се однесува само на тебе, а не и на верниците останати. Ние го знаеме, секако,

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاحًا مُبِيرًا ﴿٦٦﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٦٧﴾

وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرَانَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعُوا أَذْنَهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَكَهَّمُوا الْمُؤْمِنَاتِ
تُرْطَلَفْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعِيَهُنَّ وَسِرْحُوهُنَّ
سِرَاحًا جَمِيلًا ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ءَأَيَّتِ
أُجُورُهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ
عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَتِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَأُمَّرَةَ مُؤْمِنَةٍ إِنْ هَبَّتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْتَ مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

она со што ги задолживме во врска со жените нивни, и со оние кои се во посед нивни за да немаш никаква тешкотија. Аллах е Простувач и Сомилосен!

51. Некои од нив со посак Твој ги оддалечуваш, а некои, пак, со посак Твој ги повикуваш. А ако ја посакаш некоја меѓу оние кои ги оддалечи немаш грев. Ете, тоа е најлесно со радост да се исполнат очите нивни, и да не тагуваат, и да се задоволат со она што им го даде. Аллах го знае она што е во срцата ваши. Аллах е Зналец и Благ!

52. По ова не ти се дозволени жени, ниту тоа нив да ги заменуваш со други жени, па и покрај тоа што те вчудоневидува убавината нивна, освен оние кои се во посед твој. Аллах, навистина, бдее врз секоја работа!

53. О верници, не влегувајте во собите на пејгамберот, освен ако ви се дозволи заради храна. Но, не да чекате додека се зготви. Па, кога ќе бидете повикани, влезете! И кога ќе јадете, растурете се, без да се впуштате во разговор. Тоа, секако, го вознемирува пејгамберот, а тој се срами вам да ви

﴿ تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّدُ إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ
وَمَنْ أْبَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدَّى أَنْ نَقْرَأَ عَلَيْهِنَّ وَلَا يُعْزِرُكَ وَيَرْضَيْنَ
بِمَاءِ أَيْتِهِنَّ كَأُھُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَيْنَ
مِنْ أَنْزَوْجٍ وَلَوْ أَحْبَبْتَ حَسْبُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظِيرِهَا إِنَّهُ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طُعِمْتُمْ فَاَنْتُمْ
وَلَا مُسْتَنْسِفِينَ لِجَدِيبٍ إِنْ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيِّ فَيَسْتَجِىءُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِىءُ
مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ

рече, а Аллах, пак, не се срами од вистината! А кога ќе барате од жените нешто, барајте од нив, тогаш, зад завеса. Тоа е почисто и за срцата ваши и за срцата нивни. Не ви е дозволено да го вознемирувате пејгамберот, а ниту пак, по него, да ги венчавате жените негови. Ете, тоа кај Аллах од вас, навистина, не е мала работа.

54. Дали нешто ќе криете или ќе обелоденувате... па, Аллах, навистина, знае сè!

55. За нив нема грев да бидат откриени што се однесува до бабовците нивни, и синовите нивни, и браќата нивни, и синовите од браќата нивни, и синовите од сестрите нивни, и жените нивни и оние кои се во посед нивни. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Сведок за сè!

56. Аллах и мелеките Негови, секако, го слават пејгамберот. О верници, славете го и вие и поздравете го со селам!

57. Оние кои Го вознемируваат Аллага и пејгамберот Негов... Аллах, секако, ги проколни и на овој свет и на Ахирет, и Он им подготви казна срамна.

وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ
اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَرْوَاحَهُ. مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَتْ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٧﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ
وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَيْتَالَهُمْ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَسْنَآءَ أَخْوَانِهِمْ
وَلَا نِسَاءِيهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَقْبَيْنَ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ كَانَتْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٦٠﴾

58. А оние кои ги вознемируваат верниците и верничките со она што тие не го заслужуваат, понесуваат, навистина, товар и грев јасен.

59. О пејгамберу, кажи им на жените твои и ќерките твои, и на жените од верниците да ги спуштат облеките. Ете, тоа е најлесно да се препознаат и да не се вознемируваат. А Аллах е Простувач и Сомилосен!

60. Ако дволичните, и оние во чии срца има болештина, и оние кои низ Медина лаги шират не престанат... сигурно Ние ќе ти ја дадеме власта врз нив, и само за кратко време ќе останат соседи твои,-

61. проколнети се тие; и каде било да се најдат, нека се притворат и нека се убијат!

62. Таква беше праксата Аллахова кон оние кои поминаа пред нив. А ти никако не ќе најдеш измена во праксата Аллахова!

63. Те прашуваат луѓето за Часот. Кажи: “Знаењето за него е при Аллах, навистина! Ти за него не знаеш; Часот, можеби, е сосема блиску!”

64. Аллах, секако, ги проколна неверниците и им подготви оган,

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِعَدْوٍ مَا لَكُمْ سَبَبٌ فَعَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانَنَا
وَإِنَّمَا مَثَبُنَا ۝٥٨

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَوِّجُكَ وَبَنَاتِكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
يُذَنِّبُكَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلِيدِهِنَّ ذَٰلِكَ أَذَىٰ أَنْ يُعْرِفَنَ
فَلَا يُؤْذِنُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٥٩

لَنْ لَرَبِّنَا الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَنَنْبَأُ وَرُؤُوسَكَ فِيهَا إِلَّا لَاقِيلًا ۝٦٠

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا نَتَجَفَّوْا أُنذِرُوا وَقِيلَ
لَا ۝٦١

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَلَنْ يَجْدَلَ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝٦٢

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝٦٣

إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّ الْكُفْرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝٦٤

65. И во него за навек ќе останат; не ќе најдат ни заштитник ни поддржник!

66. На Денот кога лицата нивни ќе се гнетат во огнот, ќе речат: “О тешко нам! Само да бевме послушни и на Аллах и на пејгамберот!”

67. И ќе зборуваат: “Господаре наш, бевме послушни и на предводниците наши и на големците наши, па нè скршнаа по патот на заблудата!

68. О Господару наш, дај им казна двојна и проколни ги со клетвата голема!”

69. О верници, не бидете како оние кои го вознемируваа Муса! Па, Аллах го оддалечи од она што го зборуваа. Кај Аллах тој беше угледен!

70. О верници, плашете се од Аллах и зборувајте само вистина!

71. Он ќе ви ги поправи делата ваши и Он ќе ви ги прости гревовите ваши. А оној кој е послушен и на Аллах и на пејгамберот Негов... тој ќе однесе, секако, победа голема!

72. И Ние, навистина, го изнесовме аманетот и пред небесата и пред Земјата, и пред

خَلْدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يُجَادُونَ لِإِيَّائِنَا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَلَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَصْلَبْنَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفَيْنَا مِنَ الْعَذَابِ
وَأَلْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

планините... и одбија да го понесат, плашејќи се од него, но ете, го понесе човекот. Човекот, навистина, е зулумкар и незнајко!

73. За Аллах да ги казни мажите дволични и жените дволични, и многубошците и многубошките, и Аллах да им прости на верниците и на верничките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

СЕБЕ (Себе) XXXIV

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах! Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! Благодарноста му припаѓа и на Ахирет. Он е Мудар и Известен!

2. Он го знае и она што влегува во земјата и она што излегува од земјата, и она што се спушта од небо и она што се извишува кон небо. Он е Сомилосен и Простувач!

3. Неверниците зборуваат: “Нема да ни дојде Часот!” Кажии: “Да, се колнам во Господарот мој, дека ќе ви дојде, сигурно!” Он е Зналец на тајната. Ни на небесата ни на Земјата ништо,

إِنَّا نَسْنَأُنُهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾

يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٤﴾

سُورَةُ سَبْأٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرَجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُعْرَجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَفُورُ ﴿٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عَلِيمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾

ни колку голушка, не може да Му се скрие; ни помало од тоа ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна.

4. За Он да ги награди оние кои веруваат и кои добри дела работат... на овие ќе им биде простено и ќе имаат 'рск благодарен,

5. а на оние кои се трудеа против ајетите Наши, сакајќи да ги оневозможат... ќе им припадне казна од казната болна.

6. Оние со даденото им знаење гледаат дека она што ти се објавува од Господарот твој е вистина и дека упатува кон патот на Силниот и за благодарност Достојниот!

7. Неверниците зборуваат: "Да ве упатиме ли кон еден човек кој ќе ве извести дека кога ќе се распарчете целосно, ќе се возобновете, навистина!

8. Фрла ли тој лага врз Аллах? Или, пак, тоа го прават циновите во него? Да, оние кои не веруваат во Ахирет се во мака и низ скршнување во заблуда далечна!

9. Не го гледаат ли она што е над нив и она што е зад нив, од небо и од земја? Кога би сакале

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا مَجْرِمِينَ أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ ﴿٢﴾

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنْسِكُمْ
إِذَا مَرِقْتُمْ كُلُّ مَرْقٍ إِنَّكُمْ لَفِي حَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٤﴾

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٥﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
مَنْ سَوَّى السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ ﴿٦﴾

би ги закопале во земја или би спуштиле врз нив парчиња од небо. Ете, во тоа, навистина, има знамение за секој роб послушен!

10. И на Давуд, секако, Ние му дадовме од добрината Наша -: “О брда, славете Ме со него, а и вие птици!” И за него Ние железото го смекнавме.

11. “Прави панцири целосни и плети ги добро жиците!” И работи добро дело! Јас, навистина, го гледам она што го работите.

12. И на Сулејман Ние ветрот му го потчинивме: само за едно утро дуваше колку за еден месец, и само за една вечер дуваше колку за еден месец. И за него Ние одредивме од изворот бакар да тече, и со одобрението на Господарот Негов, од диновите да работаат за него. А оној од нив кој скршнуваше од наредбата Наша Ние ќе одредиме да ја вкуси казната огнена.

13. Оние за него го работеа она што тој го посакуваше: и храмови, и споменици, и садови како чамци и котли неподвижни. - “Работете, о семејство Давудово, за да бидете благо-

الْأَرْضَ أَوْ نُسِفْتَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾

﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا بِنِجَالِ أُورِ
مَعَهُ وَالطَّيْرِ وَآتَيْنَاهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾

أَن أَعْمَلَ سَيِّئَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا
صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَلَسَلِمْنَ الرِّيحَ عُدُوهُنَّ لِيَوْمَ رَوَّحْنَا عَنْهُنَّ
وَأَسْلَمْنَا لَهُ الْفُطُورَ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ
بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنهُم عَنْ أَمْرِنَا
نُدْفِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرَبٍ وَنَسْجِلُ وَجْهَانِ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ
شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾

дарни.” Малкумина од робовите Мои се благодарни!

14. И бидејќи решивме да умре, никој немаше кој да ги извести за смртта негова, освен едно животинче кое лази по земјата и кое го стопа стапот негов. И бидејќи тој падна, на џиновите им стана јасно дека, доколку би ја знаеле тајната, не би ја вкусиле казната срамна.

15. Имаше доказ, секако, во Себе, во живеалиштата нивни: бавчи и од левата и од десната страна. - “Јадете од ‘рскот на Господарот ваш и бидете Му благодарни. Е, колку добар предел и Господар Простувач!”

16. Па, се спротиставија. И Ние им испративме поплава од преградата која попусти, и бавчите нивни ги заменивме со две други бавчи, со плодови горчливи, со грмушки и со неколку срдовици.

17. Ете, така Ние ги казнивме затоа што не веруваа. Кого, тогаш, освен неверниците казнивме?

18. Меѓу нив и градовите кои Ние ги благословивме одредивме градови приметливи, а меѓу нив одредивме, исто така, растојание. И патувајте низ нив и ноќе и дење, безбедни!

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا حَرَّتْ بُيُوتَ الْجِنِّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَافٍ فِي مَسْكَهُمْ ء آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِحَبْنَتِهِمْ جَنَّاتٍ ذَوَاتِ أَكْشَلٍ خَمْطٍ
وَأَقْلٍ وَشَقِيٍّ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا
وَهُلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَنَكْنَا فِيهَا قُرَى
ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالٍ
وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Па, рекоа: “Господаре наш, повлечи растојание меѓу патувањата наши! “ Самите себеси зулум си направија: ги оставивме само во кажувањата и во целост ги расцепивме. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

20. И го потврди Иблис, секако, мислењето негово за нив: па, ете, го следеа, но не и една дружина на верници:

21. врз нив немаше никаква власт; но само да се знае, секако, кој верува во Ахирет, а кој, токму, во него се сомнева. И Господарот твој е Заштитник на сè!

22. Кажите: “Повикајте ги оние кои, освен Аллах, ги замислувате. Не поседуваат ништо, ни колку една голушка ситно, ни на небесата ни на Земјата: во нив оние не соучествуваат ништо а ниту, пак, Он од нив очекува помош некаква.”

23. Кај Него не користи посредувањето, освен за оној за кого Он ќе одобри. И кога од срцата нивни ќе го снема ставот ќе речат: “Што рече Господарот ваш?” Ќе речат: “Вистина!”; Он е Вишен и Голем!

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَضْرِبٍ
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآتِبٌ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِلَهِسَ ظَنُّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ سِتْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن شِرْكٍ
وَمَا لَهُمْ مِّنْهُم مِّن طٰهِرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا يَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَدَبَ اللَّهُ
حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. Кажи: “Кој ви дава ‘рск и од небесата и од Земјата?” Кажи: “Аллах!” И уште: “Ние сме или, пак, вие сте по Патоказот или по беспакето очигледно?”

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ قُلْ لِلَّهِ وَإِلَىٰ أُولِيٰئِكُمْ لَعَلَّٰهُدَىٰ ۗ أَوْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾﴾

25. Кажи: “Вие не ќе одговарате за она што ние го згрешивме, а ниту, пак, ние ќе одговараме за она што го работите.”

﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونِي عَمَّا أَعْمَلُ مَا ۗ وَلَا تَسْأَلُونِي عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾﴾

26. Кажи: “Господарот наш ќе не збере, потоа Он, меѓу нас, ќе пресуди праведно. Он е Судија и Зналец!”

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۗ وَهُوَ الْفَتٰحُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾﴾

27. Кажи: “Покажете ми ги оние здруженици кои ги прикачувате за Него. Но не! Аллах е Оној кој е Силен и Мудар!”

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمُ الَّذِينَ أَحَقُّمُ بِهِ شُرَكَاءَ كَلٰٓءِبَ ۗ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٤﴾﴾

28. И за сите луѓе Ние те испративме како радосник и опоменувач, но, ете, мнозинството на луѓето не знаат.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾﴾

29. И зборуваат: “Кога еднаш ќе се оствари таа закана, ако сте искрени?”

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٦﴾﴾

30. Кажи: “Па, вие ќе се сретнете на Денот чие доаѓање не можете ни за миг да го забрзате а ниту да го задоцните.”

﴿قُلْ لَكُمْ مِعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً ۗ وَلَا تَسْقِدُونُ ﴿١٧﴾﴾

31. Неверниците зборуваат: “Никојпат не ќе веруваме во овој Кур’ан ниту во она што му претходеше!” - А кога би видел, кога зулумкарите ќе стојат пред Господарот свој, како единадруги ќе разговараат, угнетените ќе им речат на угнетувачите: “Да не бевте вие ќе верувавме, сигурно!”

32. Угнетувачите ќе им речат на угнетените: “ Ние ли ве попречивме во Патоказот по веќе неговото доаѓање до вас? Но, вие самите бевте силници!”

33. Угнетените ќе им речат на угнетувачите: “Не, сплеткаревите и дење и ноќе кога ни наредувавте да не веруваме во Аллах и богови Нему да му припишуваме. И бидејќи ќе ја здогледаат казната, ќе ја скријат тагата. А на вратовите на неверниците синцири ќе им ставиме. Ќе бидат казнети само за она што го работеа?”

34. И Ние во ниеден град не испративме опоменувач а свикнатите во раскошниот животда не речеа: “Не веруваме, навистина, во она со што сте испратени!”

35. И исто така зборуваа: “Изобилуваме и со имање и со деца; ние нема да бидеме казнети.”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ
وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ نَرَى إِذَ الظَّالِمُونَ
مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
أَنْتُمْ صَدَدْتُمْ عَنْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ
بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٦٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ
وَنَجْعَلَ لَهُمْ أَدْدَاءً وَأَسْمُرُوا لَتَدَامَهُ لَلْمَارِؤُا
الْعَذَابِ وَبَعَلْنَا الْأَعْمَلُ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٦٤﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٦٥﴾

36. Кажи: “Господарот мој, навистина, дава ‘рск кому Он сака, и одредува, но мнозинството на луѓето не знаат.”

37. Ни имотите ваши, ни децата ваши не се она што ќе ве донесе во близината. Наша, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат. Наградата нивна ќе биде удвоена, токму, заради она што го работеа. И оние ќе бидат во одаите, безбедни!

38. А оние кои се трудат да им се справат на доказите Наши - се немоќни. Оние ќе бидат присилени да бидат во казната.

39. Кажи: “Господарот мој, навистина, дава ‘рск кому Он сака од робовите Свои; Он му одредува. И сè она што ќе го поделите Аллах, секако, ќе го надополни.” Он меѓу снабдувачите е Најдобриот.

40. И на Денот кога ќе ги зберете сите, и кога ќе им рече на мелеките: “Вас ли ве обожаваа оние?”

41. Ќе речат: “Славен биди Ти! Ти си, а не оние, наш Заштитник; но оние џиновите ги обожаваат.” Мнозинството од нив им веруваат!

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَئِن أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا رُزْقًا لِّمَن لَّا يَمُنُّ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ؕ ءَامِنُونَ ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ، وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ، وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٦٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْوَلَاءِ إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِسْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٧١﴾

42. Па, денес не ќе можете ни да користите ни да наштетите единадруги, а на оние кои правеа зулум ќе им рече: “Вкусете ја казната огнена што ја сметавте за лажна!”

43. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, зборуваат: “Ова е само човек кој посакува да ве одврати од она што го обожаваа предците ваши” - и зборуваат - “ова е само измислена клевета.” А оние кои не веруваат за вистината, бидејќи им дојде, зборуваат: “Ова е само волшебништво јасно!”

44. И ним Ние не им дадовме никакви книги што би ги изучувале, а не им испративме, пред тебе, никаков опоменувач!

45. Лажеа и оние пред нив. Не постигнаа ни десетина од она што Ние им го дадовме. И пејгамберите Мои за лажни ги сметаа. Е, каква беше осудата моја!

46. Кажете: “Јас, навистина, ве советувам само со едно: Да стоите на нозете пред Аллах, било по двајца било поединечно, а потоа да размислувате. Другарот ваш не е со цинови. Он е само опоменувач ваш пред казната тешка!”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

وَإِذَا نُتِلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا نَتَلَّاتِ قَالَُوا مَا هَذَا إِلَّا لَرَجُلٍ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانْتُمْ بَعْدَاءَ آبَائِكُمْ وَقَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعَشَارَ
مَا آتَيْنَاهُمْ وَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْرِئًا
وَفِرْدَى ثُمَّ تَنَفَّكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

47. Кажи: “И каква било награда да барам од вас... па, тоа е само награда ваша. А наградата моја е само при Аллах. Он, токму, е Сведок за сè!”

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِي
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

48. Кажи: “Господарот мој, сигурно, доставува само вистина. Он е Зналец на тајните!”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْغُيُوبِ ﴿١٨﴾

49. Кажи: “Вистината дојде, а неvistината е немоќна ни да го почне ни да го повтори создавањето.”

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيهِ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُهُ ﴿١٩﴾

50. Кажи: “Ако скршнам во заблуда... па, навистина, скршнувам за себеси, а ако по патот вистински се упатам, тогаш, тоа, навистина, е заради она што ми е објавено од Господарот мој. Он, навистина, е Слушач и Близок!”

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فِيْسَابِغِي إِلَى رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٢٠﴾

51. Е, само да ги видиш кога ќе бидат уплашени! Не ќе можат да побегнат. Ќе бидат грабнати од место блиско.

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٢١﴾

52. И уште ќе речат: “Ние веруваме во Него!” Но, како оние, навистина, да го постигнат тоа од место далечно?”

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَإِنَّا لَلتَّائِبُونَ مِنَ مَكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٢٢﴾

53. А оние во Него порано, секако, не веруваа; за невидливото ли од место далечно?

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلٍ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٢٣﴾

54. Поставена е пречка меѓу нив и меѓу она кон што тежнеат. Ете, така беше направено порано со дружините ним слични. Оние, навистина, беа во сомнение големо!

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ
مِن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

ФАТИР (Создател) XXXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах, Создателот на небесата и на Земјата, кој ги создаде мелеките да бидат пратеници: со по едно, со по две и со по три крилја. Он во создавањето додава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئَةِ
رُسُلًا أُولِي أجنحةٍ مثنى وثلاث وربعم يزيد في الخلق
مَا يشاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Милоста која ќе ја отвори Аллах кон луѓето никој не ќе може да ја допре. А она што Он ќе го допре, нема никој што ќе може да го испрати по Него. Он е Силен и Мудар!

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. О луѓе, сетете се на благодатот Аллахов кон вас. Има ли друг создател, освен Аллах, кој ќе ви даде 'рск и од небесата и од Земјата? Нема друг бог освен Него. Па, тогаш, каде сте кинисале?

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرٌ وَأَنْعَمَتِ اللَّهُ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقِي
عَدِيَ اللَّهُ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنْ تَوْفَكُونَ ﴿٣﴾

4. А ако те сметаат за лашко, па за лажни ги сметаа и пејгамберите пред тебе. И кон Аллах работите се враќаат!

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ
وَلِلَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾

5. О луѓе, ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Нека не ве измами животот на овој свет. И измамата нека не ве измами во однос на Аллах!

6. Шејтанот, секако, ви е непријател. Па, сметајте го само како непријател! Он, навистина, повикува кон странката негова за да бидат жители на огнот.

7. За оние кои не веруваат има тешка казна, а за оние кои веруваат и кои добри дела работат има прошка и награда голема.

8. Ист ли е оној кому му се забубавува постапката на Шејтанот, па ја гледа убава? Па, Аллах, секако, скршнува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Нека душата твоја, тогаш, не ја обземат грижи за нив. Аллах, навистина, го знае она што го прават!

9. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите, кои ги туркаат облаците... па Ние ќе одредиме, потоа, да се истурат врз некое мртво место и, со тоа, ќе ја оживиме земјата по мртвилото нејзино. Ете, такво ќе биде оживувањето!

10. Оној кој посакува величие... па, сето величие е - Аллахово! Кон него се извишува убавиот

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرُّكُمْ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرُّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾

إِنَّ اللَّيْطَانَ لَكُرْعَدٌ فَأَخَذَهُ عَدُوُّ إِيْمَانِهِمْ
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُفَيْرُهَا بِسَحَابٍ مَسْقُوفَةٍ إِلَى بَلَدٍ
مَيِّتٍ فَأُحْيَيْنَاهُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ﴿٩﴾

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ
الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ

збор. И доброто дело Он го дига. А оние кои сплеткарат, работејќи лоши дела, ќе имаат казна жестока. Сплеткарењето нивно е безуспешно!

11. А Аллах ве создаде од земја, а потоа од семе, а потоа ве создаде парови. И жената не останува трудна и не раѓа без знаењето Негово. Никому животот не му се продолжува и никому животот не му се скратува а тоа да не е во Книгата. Ете, тоа за Аллах, навистина, е лесно!

12. И двете мориња не се еднакви: едната вода е пивка, слатка, пријатно се пие, а другата, пак, е солена и горчлива. И од двете мориња јадете свежо месо, и го вадите оној накит што го носите. И гледаш како чаецот го сече морето за да ја побарате добрината Негова и да бидете благодарни.

13. Он ја вовлекува ноќта во денот и Он го вовлекува денот во ноќта, и го потчини и Сонцето и Месечината. И сето тоа така тече до рок определен. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Власта е - Негова! А оние кои ги повикувате освен Аллах не поседуваат ни корка од семенка.

يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُؤُهُمْ هُوَ سُورٌ ﴿١١﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
وَمَا يَعْمُرُ مِنْ مَعْمُرٍ وَلَا يَقْضِي مِنَ عَمْرِهِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ
شْرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا
طَرِبًا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لِتَنْظُرُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ
مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

14. А ако им се молите не ја слушаат молбата ваша, а, иако ја слушаат, не ќе ви одговорат. На Денот суден не ќе ви го признаат многубоштвото. И никој не ќе те извести како Известениот!

15. О луѓе, вие сте зависни од Аллах. А Аллах, токму, е Независен и за благодарност Достоен!

16. Ако посака Он ќе ве снеса и ќе донесе ново поколение.

17. Тоа за Аллах, секако, не е тешко.

18. И ниеден носач не ќе го носи товарот на друг носач. И ако повика претоварениот да му се помогне, во товарот, не ќе може ништо од тоа да му се понесе, па било да е и најблискиот. Ти ги опоменуваш, навистина, оние кои се плашат од Господарот нивни и во тајност, и кои намаз клањаат. А оној кој се чисти, за себеси се чисти, навистина! Свратилиштето е - кон Аллах!

19. Не се еднакви оној кој не гледа и оној кој гледа,

20. ниту темнината и светлната,

21. ниту ладовината и жештината!

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يَسْمَعُوا
مَا اسْتَحْجَبُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشْرِكِكُمْ وَلَا يَمِيزُكَ مِثْلَ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

إِنْ يَشَاءُ يُدْخِلْكُمْ فِي أَنْبَاءٍ يُخَلِّقُ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمِمَّنْ سَرَّكَ فَأَنصُرْكَ
لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾

22. Не се еднакви ни живите ни мртвите. Аллах, навистина, дава да слуша кој сака. А ти не можеш да ги натераш да те слушаат оние во мезарите.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

23. Ти си само опоменувач.

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Ние, секако, те испративме со вистина, како радосник и опоменувач. И немаше ни една претходна заедница без опоменувач!

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَّافِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. А ако те сметаат за лашко... па, тие и оние пред нив ги сметаа за лашковци. Им доаѓаа пејгамберите нивни со јасноти, и со Листови, и со Книга светла;

وَإِن يَكْفُرُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

26. потоа Јас ги казнив оние кои не веруваа. Е, па, каква беше казната!

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

27. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви спушта вода од небесата и со неа Ние вадиме различни видови плодови? А низ брдата патишта бели и црвени, со бои различни, а и сосема црни.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ
وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيَّةٌ سُودٌ ﴿٢٧﴾

28. И меѓу луѓето и меѓу животните и меѓу добитокот има, исто така, различни видови. Ете, така од робовите Аллахови се плашат, секако, учените. Аллах, навистина, е Силен и Простувач!

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

29. Оније кои ја кажуваат Книгата Аллахова и кои намаз извршуваат и кои делат од 'рскот што Ние им го дадовме, тајно и јавно, се надеваат на надополнување кое нема да исчезне,

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ كَبُورًا ﴿٣٥﴾

30. или Он да им ги даде наградите нивни и да им зголеми од добрината Своја. Он, навистина, е Простувач и Благодарен!

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٦﴾

31. А она што ти се објавува од Книгата е - вистина и Потврда за она што беше објавено пред тебе. Аллах, навистина, за робовите Свои е Известен и Гледач!

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا فِي يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بَعِيدٌ عَنِ الْغَيْبِ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

32. Потоа Ние Книгата ја оставивме во наследство на робовите Наши кои ги избравме. Некои од нив спрема себе зулум си направиле, некои беа умерени, а некои, пак, со одобрението Аллахово, претходеа во добрини. За тоа има, токму, добрина голема,

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ
هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٨﴾

33. бавчи еденски во кои оније ќе влезат: ракавници од злато и бисери накитени ќе носат, а облеката нивна во нив ќе им биде од свила;

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحِطُونَ فِيهَا مِن سَاوِرٍ
مِّن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٩﴾

34.и ќе зборуваат: “Благодарение на Аллах кој ни ја отстрани тагата. Господарот

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ
إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٤٠﴾

наш, навистина, е Простувач и Благодарен!

35. Кој нè смести во Домот на постојаното престојувалиште од добрината Негова, во кој не ќе не допре ни замор, а не ќе не допре ни алчност.”

36. А за оние кои не веруваат има оган џехенемски; во него не ќе им биде пресудено да умрат, а ниту пак ќе им биде олеснета казната. Ете, така Ние ќе го казиме секој неверник!

37. Во огнот ќе пискаат: “Господаре наш, изведи нè одовде, ќе работиме добро, а не она што го работевме.” - “Нели ви дадовме толку време да живеете во кое ќе се опоменеше оној што се опоменува? Ви доаѓаше и опоменувач? Па, искуsete го огнот!” А зулумџарите ќе немаат поддржник!

38. Аллах, навистина, е Зналец на тајната на небесата и на Земјата. Он, секако, го знае она што е во градите!

39. Он е оној кој ве одреди да се заменуваат едни по други на земјата. Па, кој не верува, неверството е против него. Неверувањето на неверниците само ќе ја зголеми омразата кај Господарот нивни; неверу-

الَّذِي أَحْلَقْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا تَعُوبٌ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا تَدَّكَّرْتُمْ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا عَذَابًا ۖ وَالَّذِينَ لَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

вањето на неверниците само ќе ја зголеми пропаста.

40. Кажите: “Покажете ми ги божествата кои вие ги повикувате, освен Аллах? Покажете ми што тие создадоа од земјава, или, пак, здружени ли се тие во небесата? Или: Им дадовме ли Книга чиј дел тие би можеле да го објаснат. Не, туку зулумќарите еднинадруги лажни ветувања си даваат.”

41. Аллах, навистина, ги држи небесата и Земјата да не пропаднат. А ако, пак, тргнат во пропаст кој, тогаш, по Него, ќе ги задржи? Он, секако, е Благ и Простувач!

42. Се колнеа во Аллах со сета своја впрегнатост дека, ако им дојде опоменувач, ќе бидат, сигурно, еден од најупатените народи. И бидејќи им дојде опоменувач, само се зголеми нивната одвратност:

43. се дуваа по земјата и лошо сплеткареа; а сплеткарењето лошо се оствари само врз оние кои тоа го прават. Па, што очекуваат, освен вообичаеното со народите одамнешни. А во праксата Аллахова не ќе најдеш никаква измена.

44. Не патуваа ли по земјата па да видат каква беше казната на

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ إِنْ اللَّهُ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَيْنَ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا غُفُورًا ﴿٤٢﴾

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا يَأْخُذُ بِهِمْ فَمَنْ يُنظِرُونَ إِلَّا سَنَّتْ
الْآلَاءُ لَنْ يَجْدَلَ سُنَّتَ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَجْدَلَ سُنَّتَ
اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

оније пред нив? Беа и посилни и појаки од нив. Во моќта на Аллах ништо не може да го спречи ни на небесата ни на Земјата. Он, навистина, е Зналец и Кадар!

45. И кога Аллах би ги казnel луѓето според она што го спечалија на лицето на земјата не би останало ништо живо, но, ете, Аллах ги задржува до време определено. А кога ќе им дојде рокот... па, Аллах, навистина, ги гледа робовите Негови!

ЈА-СИН (Јасин) XXXVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ја, син!
2. Се колнам во Кур'анот мудар:
3. ти си, навистина, еден од пејгамберите,
4. по патот вистински,
5. по објавата на Силниот и Сомилосниот,
6. за да го опоменеш народот за она за што не беа опоменати предците нивни, рамнодушните!
7. И кон мнозинството меѓу нив, секако, се оствари Зборот; но не веруваат.

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبٍ وَوَلَا كَانَ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
يَاكُفُّ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ١

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤

نَزِيلِ الْقُرْآنِ الرَّحِيمِ ٥

لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرُوا أَبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧

8. Врз вратовите нивни Ние ќе закачине синџири: ќе бидат до брадите нивни, а главите ќе им бидат подигнати.

9. И пред нив и зад нив Ние ќе поставиме завеса... та, ќе ги покриеме и нема да гледаат.

10. Ќе ги опоменуваш ли или нема да ги опоменуваш тие, сепак, нема да веруваат.

11. Опомената вреди, секако, за оној кој ја следи Опомената и кој се плаши од Милостивиот во тајност. Па, зарадувај го со прошка и награда благородна!

12. Ние, секако, ќе ги оживиме мртвите и ќе го забележиме она што го направија, а и трагите нивни. И секоја работа ќе ја вброиме во насоката јасна.

13. И изнеси им го примерот на жителите на градот кога им дојдоа пејгамбери,

14. кога Ние им испративме двајца, па ги сметаа за лажни и ги потсиливме со трет, па рекоа: “Ние, навистина сме пејгамбери испратени до вас!”

15. Рекоа: “Вие сте само нам слични луѓе.” И ништо Милос-

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ
فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
فَأَعْيَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ ﴿٩﴾

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَآخَّرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرَبَ لَهُمُ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ

тивиот не испрати а вие да не го сметавте за лажно.

16. Рекоа: “Господарот наш знае. Да, ние сме до вас испратени,

17. и само имаме обврска да известиме јасно.”

18. Рекоа: “Во вас гледаме птица на злото. Ако не престанете ќе ве каменуваме и ќе ве погоди од нас казна болна.”

19. Рекоа: “Птицата на злото е со вас. Уф, зарем и кога сте опоменати? Вие сте народ расипнички.”

20. И од преградието дојде еден човек, брзајќи, и рече: “О народе мој, следете ги пејгамберите!

21. Следете ги оние кои од вас не бараат никаква награда, оние - упатените!”

22. Зошто да не го обожавам Оној кој ме создаде? Нему му се враќате.

23. Други ли богови освен Него да прифатам? Кога Милостиивиот би посакал да ме погоди зло некакво, посредувањето нивно во ништо нема да ми ко-

الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿٥٥﴾

قَالُوا إِنَّا نَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٧﴾

قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُ بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٨﴾

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٠﴾

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلِكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٢﴾

أَتَتَّخِذُونَ دُونَهُ آلِهَةً إِنْ يُرِيدُ
الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَعَتُهُمْ
شَيْئًا وَلَا يَقْدِرُونَ ﴿٦٣﴾

ристи, и не ќе можат да ме из-
бават.

24. Тогаш, секако, ќе бев во за-
блуда очигледна.

25. Да, јас верувам во Господа-
рот ваш. Па, слушајте ме!”

26. И, ете еден глас: “Влези во
Џеннетот!” Ќе рече: “Е, кога би
знаел народот мој

27. за што, токму, ми прости
Господарот мој и за што ме
вброи меѓу почестените!”

28. Но, по него, против народот
негов, Ние не испративме војска
од небо а, всушност, никојпат не
испраќавме.

29. И ете, само еден страшен
глас ќе се слушнеше и веднаш ќе
ги снемаше.

30. Еј, хасрет за робовите! Не
им доаѓаше ниеден пејгамбер а
оние да не го исмеваа.

31. Не гледаат ли колку
поколенија пред нив Ние униш-
тивме? Оние ним, навистина, не
им се вратија.

32. Иако сите оние, заедно, кај
Нас ќе бидат вприсутнети.

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٤﴾

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿١٥﴾

فَإِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿١٩﴾

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٠﴾

يَحْضَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ

مِن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢١﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَرَاهِلَكُنَّا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

وَأَن كُلَّ لَمَّا جُمِعَ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾

33. Знамение за нив е и земјата мртва: Ние ја оживуваме и од неа вадиме жито од кое тие, токму, јадат.

34. И по земјата Ние расфрлаваме бавчи со урми и бавчи со грозје, и одредивме од неа да извираат извори,

35. за да се хранат со плодовите нејзини и со она што произведуваат рацете нивни. Не се ли благодарни?

36. Славен нека биде Оној кој создаде парови од сè: од она што никне од земјата и од нив самите и од она што не го знаат.

37. Знамение за нив е и ноќта: од неа Ние го вадиме денот и, ете, оние остануваат во темница.

38. И Сонцето, исто така, си тече до определена утврда. Ете, тоа е одредба на Моќниот и Зналецот.

39. И на Месечината ѝ одредивме состојби сè додека таа не стане како суво урмино гранче.

40. Ни Сонцето не треба да ја стигне Месечината, а ниту ноќта да дојде пред денот. И сè во вселената плови!

وَأَيُّهُمْ أَلَمَّ بِالْأَرْضِ الَّتِي بَعَثْنَا فِيهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَيَسْتَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ
وَأَعْنَبٍ وَفَجْرَانٍ فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ
أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَيُّهُمْ لَمَّ أَتَيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْشُونِ
الْقَدِيرِ ﴿٣٩﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّتِيلُ
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

41. Знамение за нив е и тоа што Ние, навистина, го носевме потомството нивно во бродот преполн.

وَأَيُّهُمْ لَمْ نَأْتِمْحْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

42. И за нив Ние создадовме нешто слично на она на што оние се качуваат.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

43. И кога би посакале би ги потопиле: па, за нив нема спасувачки глас и не ќе бидат спасени,

وَلَن نَّشَأُنْفُرْقَهُمْ فَلَا صَرْحَ لَهُمْ
وَلَاهُمْ بِنُقْدُونَ ﴿٤٣﴾

44. освен милоста Наша, па да уживаат до рокот определен.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. И кога ќе им се рече: “Плашете се за она што беше пред вас и за она што ќе биде по вас за Он да ви се смилува!”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمِمَّا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. И не им доаѓаше никакво знамение од Господарот нивни а да не беа кон него рамнодушни.

وَمَا آتَانَهُمْ مِن آيَةٍ مِن آيَاتِنَا
رَحِيمًا إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. И кога ќе им се рече: “Делете од ‘рскот кој Аллах ви го даде” - неверниците им зборуваат на верниците: “Да го храниме ли оној кого, ако Аллах сакаше, ќе го хранеше? Вие сте само во скршнување очигледно!”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ نَأْطِعُكُمْ مِمَّا آتَىٰ اللَّهُ
أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

48. И зборуваат: “Кога веќе ќе се оствари тоа ветување ако вистината ја зборувате?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Оние чекаат само еден страшен глас кој ќе ги опфати додека ќе се расправаат еднисо-други.

50. Па, не ќе можат ни да остават васиет а ниту, пак, ќе можат да им се вратат на семејствата свои.

51. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, мртвите од гробовите, па ќе побрзаат кон Господарот свој:

52. ќе речат: “О тешко нам! Кој нè оживи од лежиштата наши?” Ова е она што го вети Милости-виот и што го потврдија пејгамберите.”

53. И ете, само еден страшен глас ќе се слушне и сите оние кај Нас ќе бидат вприсутнети.

54. Па, денес никому не ќе му се направи неправда и, како работевте, така ќе бидете на-градени.

55. Жителите на Џеннетот, на-вистина, денес ќе бидат посветени на радости;

56. тие и жените нивни ќе бидат под ладовини, врз дивани потпрени.

57. Тука за нив ќе има овошје и она што го посакуваат.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَجِدَّةً تَأْخُذُهُمْ
وَهُمْ مَخْضَمُونَ ﴿١٩﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾

وَيُفْخِرُ فِي الْأُصُورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٢١﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا مِنْ بَعْثَانَا مِنْ مَرْفِدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٢﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَجِدَّةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٢٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأُرَائِكِ مُتَّكِفُونَ ﴿٢٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فَكِهِةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

58. И како говор од страна на Господарот, Сомилосниот ќе биде “Селам!”

سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. И: “Виє силници, денес, одвојте се!”

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Нели ви наредив, о синови Адемови, да не го обожавате Шејтанот. Тој, навистина, е ваш јасен непријател!

أَلَمْ أَرَاغْضًا إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

61. Обожавајте Ме - ова е патот вистински!

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. И Он, секако, ве скршна во заблуда, еден голем број меѓу вас. Нема ли да се вразумите?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Ова, токму, е Џехеннемот кој е за вас подготвен денес.

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. И затоа што не верувавте, пржете се во него.

أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Денес Ние ќе им ги запечатиме устите нивни, и ќе Ни зборуваат рацете нивни, а ќе сведочат и нозете нивни... за она што го спечалија.

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

66. И да сакавме Ние сигурно ќе го избришевме опулот нивни и, кога ќе поминуваа по патот, па како ќе гледаа ?

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْ يَسْتَبْرُوا ﴿٦٦﴾

67. И да сакавме Ние сигурно ќе ги претворевме во нешто при самото место нивно, па не ќе

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ نَارًا لَّحَامًا يَصْخَرُ عَلَى مَا كَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٧﴾

можеа ни да одат ни да се вратат.

68. А на оној што Ние ќе му дадеме долг живот, ќе му дадеме да слабее изгледот негов! Не размислуваат ли?

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. И Ние не го поучивме во поезија ниту, пак, тоа му треба. Ова, секако, е Опомена и Кур'ан јасен,

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي
لَهُ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

70. за да го опомене оној кој е жив и да се оствари говорот против неверниците.

يُنذِرْ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحْيِ الْقَوْلَ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

71. Не гледаат ли дека Ние, навистина, за нив го создадовме добитокот, од она што го направија рацете Наши, и него го поседуваат.

أَوْ لَوْ رَوُوا أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ وَمَا عَمِلَتْ
أَيْدِيَانَا أَنْعَمْنَا فَهُمْ لَهَا سَالِكُونَ ﴿٧١﴾

72. И ним Ние им ги потчинивме: некои од нив ги жаваат, а со некои од нив, пак, се хранат.

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

73. За нив во нив има користи и напитки. Нема ли да се заблагодарат?

وَهُمْ فِيهَا مَتَّعِفٌ وَمَسَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. И прифатија други богови освен Аллах за да им помогнат.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

75. Оние не ќе можат да им помогнат а тие им се војска послушна.

لَا يَسْتَظِيمُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾

76. И нека не те загрижува говорот нивни. Ние, секако, го знаеме и она што го кријат и она што го обелоденуваат.

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسْرُرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

77. Не гледа ли човекот дека Ние, секако, го создадовме од семе? А, ете, е отворен непријател!

أَوَلَمْ نَرِ الْإِنْسَانَ إِذَا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

78. И нам ни донесе пример а заборава на творењето негово. Рече: “Кој ќе ги оживи коските? Тие се веќе изгниени.”

وَصَرَ بَلَدًا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي
الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. Кажи: “Ќе ги оживи Оној кој првпат ги создаде. Он го знае сето творештво,

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Кој од зелените дрва оган ви создава - и, ете, со него се грете.”

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنشَرْتَهُ يُتُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾

81. Нели Оној кој ги создаде небесата и Земјата е Кадар да создаде нешто ним слично? Он, навистина, е Творител и Зналец!

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

82. Наредбата Негова, кога ќе посака нешто да биде, ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

83. Па, славен нека биде Оној во чија рака е власта за сè! Нему ќе Му се вратите.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَالإِلَهُ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

ЕС-САФАТ (Редици) XXXVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во редиците на поредените,

وَالصَّفَاتِ صَفًّا ١

2. кои го пренесуваат она што се пренесува,

فَالرَّجَرِ زَجْرًا ٢

3. и кои, тогаш, кажуваат Опомена:

فَالْتَلَيْتَ ذِكْرًا ٣

4. дека богот ваш, навистина, е Еден,

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ٤

5. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, и Господар на истоци.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ٥

6. Ние, навистина, го разубавуваме до вас најблиското небо со свезден накит,

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرِيَّةٍ الْكَوَكِبِ ٦

7. и го штитиме од секој шејтан пакосен,

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ٧

8. за да не го слушнат гласот на возвишените чети кои ги гаѓаат, од сите страни,

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْفُلَا الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ٨

9. и да ги истераат; нив ги чека казна што не престанува,

دُحُورًا وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ٩

10. освен оној кој, при летот свој, нешто ќе грабне: него, ете, го следи светилка што свети.

إِلَّا مَنْ خِطَفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ١٠

11. Па, прашај ги: Потешко ли е оние да се создадат или оној што го создадовме? Па ги создадовме, навистина, од глина леплива.

فَأَسْقَيْنَهُمْ آمُهْمَ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ١١

12. Но, ти се чудиш а оние се исмеваат,

بِكُلِّ عَجِينَةٍ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. и кога ќе се советуваат, советите не ги прифаќаат,

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. а кога, пак, ќе видат знамение некакво, бараат да се потсмеваат,

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. и зборуваат: “Ова е само волшебништво јасно.

وَقَالُوا لَنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме - тогаш ли да бидеме, навистина, оживеани?”

أَلَمْ نَدَاكُمْ أَنْ تَقُولُوا يَا قَوْمَنَا مَا آتَانَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Или: “Нашите предци одамнешни?”

أَوَآبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

18. Кажите: “Да, и вие ќе бидете понижени!”

قُلْ نَعَم وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Само ќе биде, навистина, еден глас повик и, ете, ќе здогледаат,

فَأَنصَبْنَاهُمْ فِي زَجْرٍ وَجِدَّةٍ فَأِذَا هُمْ بِنُجُودٍ ﴿١٩﴾

20. и ќе речат: “Тешко нам! Па, ова е Денот суден!” -

وَقَالُوا لَوْلَا نُنَّا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. и ќе речат: “Ова е Денот на Разделбата која ја сметавте за лажна.”

هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُتِبَ بِهِ نَكَدِيبُوكَ ﴿٢١﴾

22. Зберете ги оние кои зулум правеа, а и жените нивни и она што го обожаваа,

أَخْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23. освен Аллах; па, управи ги кон патот џехеннемски,

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٣٧﴾

24. и згмечете ги: одговорни се, навистина!

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٣٨﴾

25. - “Па, зошто еднинадруги не си помогнете?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

26. Да, на Денот овој оние ќе бараат да бидат послушни.

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْئِلُونَ ﴿٤٠﴾

27. И ќе почнат еднисодруги да се прашуваат,

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤١﴾

28. велејќи: “Вие, навистина, од десна страна ни дојдовте!”

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ نَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٤٢﴾

29. А овие ќе речат: “Не, вие не бевте верници,

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

30. и ние немаме никаква власт над вас. Не, вие сте народ насилнички.”

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيِينَ ﴿٤٤﴾

31. “Па, се оствари зборот од Господарот наш: казната, навистина, ја пробаме.

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَلْدَابِقُونَ ﴿٤٥﴾

32. И ете, во заблуда ве натравме зашто ние, навистина, бевме во заблуда.”

فَأَعْوَبْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا غُورِينَ ﴿٤٦﴾

33. На Денот тој оние, секако, ќе бидат во казната здружени.

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Ете, така Ние постапуваме кон силниците!

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٤٨﴾

35. Да, кога ќе им се рече дека нема друг бог освен Аллах се дуваат,

36. и зборуваат: “Зарем да ги оставиме божествата наши заради еден луд поет?”

37. Не, тој ја донесе вистината, и ги потврди пејгамберите.

38. Вие, секако, ќе ја вкусите казната болна,

39. и ќе бидете наградени само според она што го работевте,

40. но не ќе бидат казнети робовите Аллахови, чисти,

41. за нив има ‘рск познат,

42. и овошје и ќе бидат почитувани

43. во бавчите ценетски, благословени,

44. врз дивани потпрени, ед-никондруги свртени!

45. Од едендодруг ќе се врти чаша со вода од извор:

46. бел и сладок за оние кои пијат.

47. Во него го нема она што ја поматува свеста, а од него оние и не ќе се опиваат.

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَيَقُولُونَ أَإِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَمَا تُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

فَوَاكِهُ وَهُمْ يُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

فِي حَنَاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرْبِيِّينَ ﴿٤٦﴾

لَا فِيهَا عَاقُولٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُذْفَرُونَ ﴿٤٧﴾

48. И при нив ќе има девојки со крупни очи, и со соборени погледи,

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِنْفِ عَيْنٌ ﴿١٨﴾

49. како да се скриена белка од јајцето.

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿١٩﴾

50. Едникондруги ќе си пристапуваат, прашувајќи се.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٠﴾

51. Гласноговорникот од нив ќе рече: “Јас, навистина, имав другар,

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٢١﴾

52. кој зборуваше: - Од оние ли си кои го потврдуваат пратеништвото?

يَقُولُ أَهْلَ نَكَالٍ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٢٢﴾

53. И кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме, тогаш ли сметка да полагаме?”

أَمْ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَمَبِيدُونَ ﴿٢٣﴾

54. Некој ќе рече: “Посакувате ли да погледнете од височина?”

قَالَ هَلْ أَسْتَهْزِئُ بِكُمْ ﴿٢٤﴾

55. Па, ќе погледа од височина и ќе го види другарот фрлен сред огнот цехеннемски,

فَأَطَاعَ فِرْعَوْنُ فِي سَوَاءِ الْحَجِيمِ ﴿٢٥﴾

56. и ќе рече: “Се колнам во Аллах, ете, само што не ме упропасти,

قَالَ تَاللَّهِ إِن كُنتَ لَتَرُدِينِ ﴿٢٦﴾

57. да не беше благодатот од Господарот мој, сигурно ќе бев меѓу присутните во цехеннемот.

وَلَوْلَا رِغْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٢٧﴾

58. Нема ли да умреме

أَفَمَا نَحْنُ بِمَمِيئِينَ ﴿٢٨﴾

59. по умирањето наше прво? И нема ли да бидеме казнети?

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

60. Ова, навистина, е победа голема!

إِنَّ هَذَا لَهُ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. За еднакво на ова... па нека работат оние кои, секако, работат.

لِيُنْفِلَ هَذَا الْفَاعِلِينَ الْعَمَلُونَ ﴿٦١﴾

62. Тоа ли е подобро уживање или стеблото Зеккун

أَذَلِكَ خَيْرٌ نَّرْزَأُكُمْ شَجَرَةُ الزَّكُّومِ ﴿٦٢﴾

63. кое за зулумкарите, навистина, Ние го одредивме да биде искушение?

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. Да, тоа е стебло кое никне од основата џехеннемска:

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. плодот му е како главите од шејтаните.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

66. Па, тие ќе јадат од него и ќе ги полнат мевовите од него,

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَسَالُونَ مِنْهَا الْبَطُونَ ﴿٦٦﴾

67. а потоа, сето тоа, навистина, ќе го измешаат со жешка вода,

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

68. а потоа враќањето нивно води до Џехеннемот, навистина!

ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. И ќе ги најдат предците нивни во заблуда скршнати,

إِنَّهُمْ الْفَوَءَاءُ أَبَاءَهُمْ مَّرضَاءِينَ ﴿٦٩﴾

70. и оние ќе чекорат по стапалките свои.

فَهُمْ عَلَىٰ سُلُوفِهِمْ عُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Да, и пред нив скршна во заблуда мнозинството на народот дамнешен.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولَىٰ ﴿٧١﴾

72. Да, и меѓу нив Ние испративме опоменувачи...

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّذْرِبِينَ ﴿٧٢﴾

73. та, погледни каква беше казната за опоменатите,

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُّذْرِبِينَ ﴿٧٣﴾

74. а не и оние, Аллаховите робови чисти.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُّخْلِصِينَ ﴿٧٤﴾

75. И Нух, секако, Нè повика и, како убаво му се освавме!

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلْ الْعَمِلَ الْجَمِيْلَ ﴿٧٥﴾

76. И Ние го избавивме него и семејството негово од маката голема,

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. и Ние решивме потоството негово да му прдлжи да живее,

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرًّا قَائِمِينَ ﴿٧٧﴾

78. а споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

79. Нека е Селам на Нух меѓу световите!

سَلَامٌ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُّحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

81. Тој, секако, беше меѓу робовите Наши, верници,

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُّؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

82. а другите, потоа, Ние ги потопивме.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. А од странката негова, секако, беше и Ибрахим,

وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّلْنَا بِشِعْرِهِ الْإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

84. кога му дојде на Господарот со срце чисто,

إِذْ جَاءَهُ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

85. кога му рече на бабо му и на народот негов: “Што обожавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

86. Лажни богови ли, покрај Аллах, посакувате?

أَفِغَاءَ الْهَيْهَةِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Па, какво е вашето мислење за Господарот на световите?”

فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Па, фрли еден поглед кон ѕвездите,

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

89. и рече: “Јас ќе се разболам, навистина!”

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. И ги свртеа плеките, оддалечувајќи се.

فَوَوَّلَا عُنُقَهُمْ مَدْيَنَ ﴿٩٠﴾

91. И тој незабележливо им пријде на божествата нивни, и рече: “Не јадете ли?”

فَرَأَى إِلَاءَ الْهَيْهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

92. Што ви е ... па, не зборувате?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. И неприметно им пријде, мавајќи ги со десната рака,

فَرَأَعْتَلَيْهِمْ صُرًى بِأَلْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. и луѓето веднаш побрзаа кон него.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرَوْنَ ﴿٩٤﴾

95. Ибрахим рече: “Ги обожавате ли оние кои ги делкате?”

قَالَ تَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

96. А Аллах ве создаде и вас и она што го правите!”

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Рекоа: “Направете му на - права и фрлете го во огнот “

قَالُوا إِنَّمَا أَنزَلْنَاهُ بِنُورِنَا فَأَقْبَرُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٧٧﴾

98. И ете, посакаа да го казнат, но Ние нив ги потценивме.

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٧٨﴾

99. И тој рече: “Јас сум таму каде што ми нареди Господарот мој; Он ќе ме упати!

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٧٩﴾

100. Господаре мој, подари ми дете кое ќе биде меѓу луѓето добри!”

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٠﴾

101. И ете, Ние го зарадувавме со мило дете.

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿٨١﴾

102. И бидејќи порасте, трудејќи се околу него, Ибрахим рече: “О синко, сонував, навистина, дека те колам, па види и размисли! Рече: “О бабо, направи го она што ти се наредува. Ќе видиш, иншаллах, дека ќе се стрпам.”

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَاءِ
أَنِّي أَدْبَحُكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ
مَا تُؤْمُرُ وَسَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٢﴾

103. И бидејќи двајцата беа послушни, и кога го легна со лицето кон земја,

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿٨٣﴾

104. Ние повикавме: “О Ибрахим” -

وَنَادَيْنَاهُ أَن يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٨٤﴾

105. да, го исполни сонот. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите!

فَإِذْ صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كُنَّا لَكِ بِمَجْرَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

106. Ова, навистина, е искушение вистинско.

إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٨٦﴾

107. И Ние го заменивме со еден голем брав.

وَقَدَرْنَا بَدْرَ نَجِّ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. А споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Селам врз Ибрахим!

سَلَّمَ عَلَٰٓىٰٓ اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾

110. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите!

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾

111. Он, навистина, беше меѓу робовите верници Наши!

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾

112. И Ние го зарадувавме со Исхак, пејгамбер меѓу добрите.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾

113. И врз него и врз Исхак се исипа благодатот Наш. Меѓу потомството нивно имаше, јасно, и такви кои работеа добро, и кои работеа зло за себеси!

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ اِسْحٰقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهٖمَا مُّحْسِنٌ وَظٰلِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُّبِيْنٌ ﴿١١٣﴾

114. И Харун и Муса, секако, Ние ги дарувавме:

وَلَقَدْ مَتَّعْنَا عَلٰٓىٓٓ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١١٤﴾

115. ги избавивме нив и и народот нивни од неволјата голема;

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْمَطِيْرِ ﴿١١٥﴾

116. Ние ги помогнавме и станаа победници.

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكٰٓوٰٓا هُمُ الْقٰتِلِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. И Ние им дадовме Книга разјаснувачка,

وَآٰيٰتُهُمَا الْكِتٰبَ الْمُنْتَقِيْمَ ﴿١١٧﴾

118. и Ние ги упативме по патот вистински.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾

119. И споменот за нив, меѓу оние по нив, Ние го сочувавме.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾

120. Селам врз Муса и врз Харун!

سَلِّمْ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Оние, навистина, беа меѓу робовите верници Наши.

إِنَّهُمْ آمَنُوا بِعِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. И Илјас, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кога му рече на народот свој: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Ба’ла ли го молите, а го оставате од творителите Најубавиот?

أَلَمْ تَدْعُونِي إِلَىٰ عِبَادَتِي وَأَنْتُمْ كَالْمُتَكِبِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Аллах, Господарот ваш и Господар на предците ваши одамнешни.

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ ﴿١٢٦﴾

127. И го сметаа за лашко. Оние, секако, ќе бидат во казната вовлечени,

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُّخْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. а не и робовите Аллахови, чисти!

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٢٨﴾

129. И споменот на него, по него, Ние го сочувавме.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمْ فِي الْأَخْرَبِ ﴿١٢٩﴾

130. Селам врз Илјас!

سَلِّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾

131. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾

132. Тој, навистина, беше меѓу робовите верници Наши.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. И Лут, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Кога Ние го избавивме него и семејството негово... сите!

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Освен една старица која остана со другите!

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾

136. А другите, потоа, Ние ги уништивме.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Да, вие поминувате крај нив, наутро,

وَإِنَّكُمْ لَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

138. и навечер, исто така! Нема ли да се вразумите?

وَبِالْآيَاتِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. И Јунус, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Кога Јунус побегна со чамецот преполн,

إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلَاكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

141. и ја фрли коцката и таа, ете, врз него падна.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. И рибата го голтна, а тој требаше да биде опоменат.

فَالْقَمْعَةُ الْخَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. И да не беше, навистина, меѓу оние кои Го слават,

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

144. ќе останеше во утробата од
рибата, секако, до Денот кога ќе
бидат оживеани.

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُعْتَدُونَ ﴿١١٤﴾

145. И го исфрливме на едно
место пусто; беше болен.

﴿١١٥﴾ فَجَدَدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

146. И Ние одредивме врз него
да расте стебло од тиква.

﴿١١٦﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ

147. И Ние го испративме на
стотини илјади луѓе или повеќе.

﴿١١٧﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

148. И веруваа и, тогаш, Ние
дадовме да уживаат до еден рок
определен.

﴿١١٨﴾ فَتَأْمُرُوا مُعْتَدِلَهُمْ إِلَى حِينٍ

149. Па, постави им го ова
прашање: “За Господарот ли твој
ќерки а за нив синови?”

﴿١١٩﴾ فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَرَأَيْتَ الْبَنَاتِ وَلَهُمَا الْبَنُونَ

150. Или: Ги создадовме ли ме-
леките да бидат жени? А оние се
сведоци!”

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ

شُهَدَاؤُكُمْ ﴿١٢٠﴾

151. Ете, оние, заради мисле-
њето свое, зборуваа:

﴿١٢١﴾ أَلَا إِنَّمُومُ مِنْ إِنْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

152. “Аллах роди;” - оние, навис-
тина, се лашковци!

﴿١٢٢﴾ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

153. Им даде ли Он предност на
ќерките над синовите?

﴿١٢٣﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

154. Што ви е така да судите,

﴿١٢٤﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

155. не се сеќавате ли?

﴿١٢٥﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

156. Или, пак, имате јасна власт?

﴿١٢٦﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُبِينٌ

157. Па, дојдете со Книгата ваша
ако сте искрени!

فَأْتُوايَكُنْ كُرْآنُكُمْ صَدَقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Меѓу него и меѓу џиновите
сродство припишуваат. А џино-
вите, секако, узнаа дека тие ќе
бидат казнети.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ
إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Славен нека е Аллах, од она
што оние му го припишуваат,

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. а тоа не го прават и робо-
вите Аллахови, чисти!

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Па, и вие и она што го
обожавате,

فَأَكْرَهُوَمَا تُعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. не можете никој против
Него да го заведете!

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَعْتِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Освен оној кој ќе се пржи
во огнот.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. “Секому од нас е одредено
место познато.

وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. Ние сме, навистина, во ре-
дови поредени.

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Да, ние сме оние кои
славиме!”

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. А оние, секако, зборуваа:

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. “Да беше при нас Опо-
мената на одамнешните,

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ ﴿١٦٨﴾

169. ќе бевме, секако, Аллахови
робови чисти.”

لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Па, во Опомената не веруваа. Па, ќе узнаат!

فَكْفُرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Да, претходеше зборот Наш за робовите Наши, пејгамбери:

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلرَّبِّ رَبِّانِي ﴿١٧١﴾

172. оние, секако, ќе бидат меѓу помогнатите.

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Војската Наша, секако, е онаа која ќе победи.

وَأَنَّ جُنُودَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!

فَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. Па, посматрај ги и оние ќе бидат посматрачи!

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Па, казната ли Наша ја забрзуваат?

أَفِعْدَابًا يَنْتَعِجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Па, кога таа ќе ги стигне... е, само колку лошо ќе биде утрото на опоменатите!

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!

وَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

179. И посматрај ги, па и оние ќе бидат посматрачи.

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Славен нека биде Господарот твој. Господарот на силата, од она што Му го припишуваат!

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. И селам врз пејгамберите!

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. Благодарение на Аллах - Господарот на световите!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

САД (Сад) XXXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Сад! Се колнам во
Кур'анот, со Опомена преполн!

2. Но, оние кои не веруваат се
горделиви и прават раздор.

3. Колку поколенија Ние
уништивме пред нив, кои пови-
куваа за помош кога немаше
веќе време да се спасат?

4. Оние се чудат што ли им
дојде еден опоменувач меѓу нив.
Неверниците зборуваат: “Овој е
волшебник и лашко голем.”

5. Ги сведува ли боговите на
еден Бог? Ова, навистина, е
нешто многу чудно!

6. И заминаа големците нивни:
“Одете и бидете постојани пок-
рај боговите ваши! Ова, навис-
тина, е нешто што се посакува!

7. Ова не го слушнавме во
последните вери. Ова, навис-
тина, е нешто различно.

8. Нему ли меѓу нас ќе му се
објави Опомена?” - Но, не! Оние
се сомневаат во опомената Моја

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

بِاللَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَزْوٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَوَلَّاتَ

حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ

هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

وَأَنْطَلِقُ اللَّامِلَاتُ مِنْهُمْ أَنْ أَسْأَلُوا وَاصْبِرْ وَأَعْلَىٰ الْهَيْكَلِ

إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾

مَا سَمِعْنَا بِهَا فِي الْعِلْمِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا

إِلَّا أَخْلَاقٌ ﴿٧﴾

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ قُوا عَنَابٍ ﴿٨﴾

затоа што уште не ја имаат
вкусено казната Моја.

9. Или: Кај нив ли се ризниците
на милоста од Господарот
твој - Силниот и Дарежливиот!

أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

10. Или: маат ли власт на не-
беса та и на Земјата и на она
што е меѓу нив? Па, нека се
искачат, тогаш, по скалилата!

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا
فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾

11. Војската здружена што е
таму ќе биде поразена.

جُنُودٌ مَا هُنَّ لَكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

12. И пред нив ги сметаа за
лажни пејгамберите: и народот
на Нух, и Ад и фараонот,
сопственикот на столбови!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾

13. И Семуд и народот на Лут и
жителите на Ејка. Ете, оние беа
странки здружени.

وَمَمُودٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ
أُولَئِكَ الْأَحْزَابِ ﴿١٣﴾

14. Сите оние ги беа сметале
лажни пејгамберите... па, така,
се оствари казната.

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

15. Оние чекаат само страшен
глас, единствен, што не се
повторува!

وَمَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَجِدَّةً مَا هِيَ
مِنْ فَوْاقِ ﴿١٥﴾

16. И зборуваат: “Господаре
наш, побрзај со нас, со делот
наш од казната пред да настапи
Денот на пресметката!”

وَقَالُوا رَبَّنَا مَجْلٍ لَنَا وَقَدْ آتَيْنَاكَ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

17. И стрпи се за она што го
зборуваат. И сети се на робот

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ

Наш, Давуд, силниот, кој, навистина, Му се обраќаше на Аллах.

18. Ние, секако, ги потчинивме брдата заедно со него... кои Го славеа и при зајдисонце и при изгрејсонце!

19. Сè, како и птиците собрани, Нему му се обраќа.

20. И Ние го зацврстивме кралството негово, му дадовме мудрост и вештина на говорништво.

21. И ти дојде ли кажувањето за парничарите... кога се искачија на Сидот од храмот?

22. Кога влегоа кај Давуд и кога тој се исплаши од нив, оние рекоа: “Не плаши се! Ние сме два парничара. Еденадруг неправда направивме. Па, затоа пресуди ни праведно и не биди пристрасен, и упати нè кон патот вистински!

23. Овој мој брат има деведесет и девет овци, а јас, пак, имам една овца.” И им рече: “Дај ми ја мене да ја чувам; - и така, исправајќи се, ме присили на тоа.”

24. Давуд рече: “Неправда ти нанесол со самото тоа што те прашал да ја придружиш твојата

ذَٰلَ الْأَيْدِيَّاتِۙ وَأَوَّابٍ ﴿١٧﴾

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ وَأَوَّابٍ ﴿١٩﴾

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَأَيَّدْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلْنَا الْخَطَابِ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سُورُوا
الْمِحْرَابِ ﴿٢٢﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
خَصْمَانِ بَيْنَ بَعْضِنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا يَا أَحْيَىٰ
وَلَا تُنْطِطْ وَأَهْدِنَا إِنَّا لِسِوَاكَ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾

إِنَّ هَٰذَا أَحْيَىٰ لَهُ ۖ نَسِعَ وَيَسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيمِكَ إِنِّي نَعِيمُهُ ۖ وَإِنْ كَثِيرًا
مِّنَ الْخَطَايَا لَبَنِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

овца кон неговите овци. Многу ортаци еднинадруги прават неправда, секако, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, а тие се малкумина! И Давуд помисли дека Ние, навистина, го ставивме во искушение, и побара прошка од Господарот свој и се свитка ничкум и се покаја.

25. Па, Ние му го простивме тоа. Тој, навистина, ќе биде во близината Наша, и го чека убаво засолниште.

26. О Давуд, Ние те одредивме да бидеш халифа на Земјата и суди меѓу луѓето праведно, и не следи ја страста па да те скршне во заблуда од Аллаховиот пат. Да, оние кои скршнуваат во заблуда од Аллаховиот пат, ќе бидат жестоко казнети затоа што заборавија на Денот на пресметката.

27. И Ние не го создадовме небото и Земјата и она што е меѓу нив залудно. Ете, така мислат оние кои не веруваат. Е, тешко на неверниците кои ќе бидат во огно!

28. Или: “Ќе постапиме ли со оние кои веруваат и кои добри дела работат како со безредниците по земјата? Или: Ќе поста-

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتْنَتْهُ فَاسْتَعْفَرَ رَبَّهُ. وَخَرَّرْنَا كَعَا وَأَنَابَ ﴿١٩﴾

فَعَفَرْنَا لَهُ، ذَلِكَ وَإِن لَّهُ عِنْدَنَا لُرُفَى

وَحَسَنٍ مَّتَابٍ ﴿٢٥﴾

يَنَادُوا، وَإِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ

الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ ﴿٢٧﴾

أَمْ جَعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلُ

الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

пиме ли со богобојазливите како со расипаните?”

29. Книгата што Ние ти ја објавивме е - благословена, за да размислуваат за ајетите нејзини и за да се сеќаваат оние со дадениот им разбир.

30. И на Давуд Ние му го подаривме Сулејман. Е, колку е благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!

31. Кога навечер му се претставени коњи исправени, преубави, на три нозе,

32. и кога рече: “Покажав поголема љубов кон ова добро отколку кон споменувањето на Господарот мој!” И веднаш исчезнаа од видикот негов.

33. “Вратете ми ги!” И почна да ги мази и по нозете и по вратовите.

34. Ние, секако, го ставивме во искушение и Сулејмана, и на постелата од престолот негов, како едно болно тело оставивме. И потоа тој оздрави,

35. и рече: “Господаре мој, прости ми и дарувај ми власт што не ќе ја има никој по мене! Ти си, навистина, Дарител!”

كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَمَرًا إِنَّكَ مُبْرَكٌ لِّدَعْوَاهُ إِنَّهُمْ وَاسْتَذْكُرُوا
أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ ﴿٣٠﴾

وَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِيَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣٢﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٣﴾

رُدُّوهُا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَيَّ كُرْسِيَهُ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٥﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَّأَيُّبِنِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

36 Па, Ние му го потчинивме ветрот кој тивко дуваше по наредбата негова, таму каде што тој посакуваше,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رِجَاءَ حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

37. и шејтаните - сите гра - дители и нуркачи,

وَالشَّيْطَانَ كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصِرٍ ﴿٣٧﴾

38. и други, во пранги заковани.

وَالْآخَرِينَ مُقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

39. - “Ова е давање Наше; дај или задржи што не може да се изброи!”

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

40. И тој, навистина, ќе биде во близина Наша и за него има убаво засолниште.

وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾

41. И сети се на робот Наш Ејуб, кога го повика Господарот свој: “Ме погоди Шејтанот, навистина, со мака и болка!”

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ: أَيُّ مَسْنَى الشَّيْطَانُ يَنْصُبُ وَعْدَابٍ ﴿٤١﴾

42. - “Удри со ногата: еве вода ладна за бањање и за пиење!”

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا فَمَغْسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

43. И Ние му го подаривме семејството негово, и со тоа нему слично, како милост од Нас, да биде опомена за даруваните со разбир!

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾

44. И земи сноп со раката твоја и удри со него, и не прекршувај ја заклетвата. Воочивме дека, навистина, е трпелив. Е, колку беше благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَقِمَ الْعِبَادِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

45. И сети се на робовите
Наши: Ибрахим, и Исхак и Ја-
куб... цврсти и далековидни.

وَأَذْكُرُ عِبَادًا آتَيْنَاهُمُ الْوَيْسِقَ وَالْحَسَنَ وَيَعْقُوبَ
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَنْصَارِ ﴿١٥﴾

46. Ние нив, навистина, ги
очистивме со едно својство; тоа
што се сеќаваа на оној свет.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذُكِّرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾

47. Тие, секако, кај нас се меѓу
најдобрите избраници!

وَأَيُّهُمْ عِبَادَنَا الَّذِينَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٧﴾

48. И сети се на Исмаил и на
Илјас и на Зул Кифл. Сите тие
беа меѓу избраниците!

وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٨﴾

49. Ова е Опомена! За богобо-
јазливите, навистина, има убаво
засолниште:

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَتَابٍ ﴿١٩﴾

50. бавчи еденски, со врати за
нив отворени,

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٢٠﴾

51. врз дивани потпрени: во нив
ќе бараат различно овошје и
напитоци.

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يُدْعُونَ فِيهَا بِغَضَبِكُمْ
كَثِيرًا وَشَرَابًا ﴿٢١﴾

52. И пред нив ќе има и девојки,
од нивна возраст, со погледи со-
борени.

وَعِنْدَهُمْ قَبَائِرُ الطَّرْفِ الْأَرْبَابُ ﴿٢٢﴾

53. “Ова, токму, е она што ви се
ветуваше за Денот на пресмет-
ката;

هَذَا مَا تُوَعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٣﴾

54. ова, секако, е ‘рскот Наш
кој не се троши.”

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُم مِّن نَّفَادٍ ﴿٢٤﴾

55. Ете, така! А за закану-
вачите има зло засолниште:

هَذَا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَّا لِسَرِّ مَتَابٍ ﴿٢٥﴾

56. Дехеннем во кој ќе бидат фрлени. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!

جَهَنَّمَ بَصُلُونَهَا فَيَنسَأَلُهَا ٥٦

57. Ете, така! Па, нека ја вкусат водата жешка и водата смрдлива што капи!

هَذَا فَيَذُوقُوهُ حَمِيمًا وَعَسَاقًا ٥٧

58. И многу други, на нив слични, обрасци на маки.

وَأَٰخَرِينَ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا ٥٨

59. Ова е дружина со вас здружена, која не ќе биде со добредојде примена, туку во огнот ќе биде фрлена.

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَدِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَاؤَ لَهُمْ أَن يَأْتِيَهُمُ
صَالُوا النَّارِ ٥٩

60. Ќе речат: “За вас нема добредојде. Вие ова нам ни го подготвивте. Е, само колку лоша утврда е тоа!”

قَالُوا بَلْ أَنشَأَ لَكُم مَّزْجِيًّا كَمَا أَنشَأَ قَدْ مَثَمُوهُ لَنَا فَيَنسَأَلُ
النَّارِ ٦٠

61. И ќе речат: “Господаре наш, зголеми ја казната во огнот двојно за оној кој ни го подготви ова!”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا
فِي النَّارِ ٦١

62. И ќе речат: “Што е со нас па не ги гледаме луѓето кои ги вбројуваме меѓу злосторниците,

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَأْرَىٰ رِجَالًا لَا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ٦٢

63. кои ги исмевавме? Или, пак, од видот ни исчезнаа?”

أَتَّخَذْتَهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ٦٣

64. Вистина е, секако, тоа дека жителите на огнот ќе се караат.

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ٦٤

65. Кажи: “Јас сум, навистина, само опоменувач! Нема друг бог освен Аллах, Еден и Силен!

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ النَّهَارَ ٦٥

66. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, Силен и Простувач!”

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾

67. Кажи: “Ова кажување е големо,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. кон кое сте вие ранодушни.

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. Не знам за мелеките возвишени кога расправаа еднисодруги.

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. ми се објавува дека сум, навистина, само опоменувач јасен.”

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا مَا أَنذِرُ مَنِئِمَّنِ ﴿٧٠﴾

71. И кога им рече Господарот твој на мелеките: “Јас сум Творител на човекот. Го создадов од глина.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٧١﴾

72. Па, кога ќе му дадам изглед и ќе му вдахнам дел од духот, творот Мој - паднете му на сецде!

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. И сите мелеки паднаа на сецде, сите до еден.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

74. А Иблис тоа не го направи: се изнаду и беше меѓу неверниците.

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. Аллах рече: “О Иблис, што те натера да не му паднеш на сецде на оној кој го создадов со

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

рацете Мои? Се изнаду или, пак, стана меѓу големците?”

76. Иблис рече: “Јас сум подобар од него: мене ме создаде од оган, а него го создаде од глина.”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾

77. Аллах рече: “Излегувај од Џеннетот! Ти си, навистина, проклет!

قَالَ فَأَخْرِجْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Врз тебе, навистина, е проклетството Мое до Денот суден!”

وَأَنَّ عَلَيْكَ لعنتي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

79. Иблис рече: “Господаре мој, дај ми прилика до Денот кога ќе бидат проживеани!”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

80. Аллах рече: “Ти се дава прилика, навистина,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾

81. до Денот на времето познато!”

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

82. Иблис рече: “Се колнам во моќта Твоја! Сите до еден ќе ги заведувам, сигурно! -

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأَعْوِبَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

83. а не и робовите Твои, меѓу нив, чисти!”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُحْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

84. Аллах рече: Па, се колнам во вистината, вистина е она што го зборувам:

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

85. ќе го наполнам Џехенне - мот, сигурно, со тебе и со оние кои ќе те следат, сите до еден! “

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. Кажи: “Не барам од вас за ова никаква награда и јас не сум меѓу оние кои се за тоа овластени!”

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُكْفِلِينَ ﴿٨٦﴾

87. Кур’анот е само Опомена за световите!

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. И ќе дознаете, сигурно, за кажувањето негово, набргу!

وَلَتَعْلَمَنَّ نِسَاءَهُنَّ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٨٨﴾

ЕЗ-ЗУМЕР (Дружини) XXXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Мудар!

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. Ние Книгата ти ја објавивме со вистина. Па, обожавај Го Аллах, исповевајќи ја чисто верата кон Него.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

3. Внимавај, чистата вера е - Аллахова! Оние кои земаат други заштитници освен Него: “Ги обожаваме само да нè приближат до Аллах, поблиску! Аллах, навистина, ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици. Аллах, секако, не ги упатува лашковците и неверниците!

أَلِلَّهِ الَّذِينَ الْخَالِصُونَ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

4. Да посакаше Аллах да присвои дете, ќе го избере од она што го создаде со посак Свој. Славен нека биде Он. Он е Аллах, Еден и Силен!

5. Ги создаде небесата и Земјата со вистина. Он ноќта ја покрива со денот, а денот го покрива со ноќта. Он ги потчини и Сонцето и Месечината. Сето тоа се движи до рокот определен. Он, навистина, е Силен и Простувач!

6. Он ве создаде од еден човек. Потоа од него создаде другар. И Он ви даде осум парови на добиток. Ве создаде во утробите на мајките ваши, суштество по суштество, низ три темнини. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш; власта е - Негова! Нема друг бог освен Него! Па, каде, тогаш, сте кинисале!

7. Па ако не верувате... та, Аллах, навистина, е независен од вас, и не е задоволен со неверувањето на робовите Свои, а ако, пак, Му се заблагодарувате, е задоволен со вас. И не ќе ја понесе никој тежината на бремето од друг, а потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш... па, Он ќе ве извести за она што го работевте.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلَ
عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ ﴿٢﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا مَخْلُقَكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ
فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِنُ نَضْرُونَ ﴿٣﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنَىٰ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكُمُ الرَّجِيعُكُمْ فَبِمَا تَشْكُرُونَ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

Он, навистина, го знае она што е во градите ваши!

8. А кога човекот ќе го снајде неволја некаква, го повикува Господарот свој; Нему му се обраќа. И штом ќе му додели благодат од Него, го заборава она за што го молеше порано, и Му припишува на Аллах еднакви за да скршне од патот Негов. Кажи: “Уживај малку во неверството твое. Ти си, навистина, меѓу жителите на огнот!”

9. Оној ли е кој, во вечерите негови останува во побожност, паѓајќи на седе и стоејќи, кој се сеќава на Ахирет, кој се надева на милоста од Господарот свој... Кажи: “Еднакви ли се оние кои знаат и оние кои не знаат? На Аллах се сеќаваат, навистина, даруваните со разбир!”

10. Кажи: “О робови мои, кои верувате! Плашете се од Господарот ваш! За оние кои прават убави дела на овој свет има добро. Земјата Аллахова е широка. Наградата за трпеливите ќе биде безмерна, навистина!”

11. Кажи: “Наредено ми е, навистина, да Го обожавам Аллага чисто, исповедувајќи ја верата кон Него,

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَبِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ
مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
﴿٨﴾ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ إِتَاءَ النَّبْلِ سَاجِدًا وَفَإِيمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾

12. и наредено ми е да бидам прв меѓу Послушните.”

13. Кажите: “Јас, навистина, се плашам, доколку сум непослушен на Господарот мој, од казната на Денот голем.”

14. Кажите: “Аллаха Го обожавам чисто, исповедувајќи Му ја верата моја.

15. Па, обожавајте, освен Него, кого сакате!” Кажите: “Поразените се, навистина, оние кои се поразија самите себеси, и семејствата свои на Денот суден. Ете, тоа е пораз јасен!”

16. Над нив ќе има слоеви на оган, и под нив ќе има слоеви на оган. Ете, така Allah ги заплашува робовите Свои: “О робови Мои, плашете се од Мене!”

17. А оние кои го избегнуваат обожавањето на киповите и кои на Allah Му се обраќаат... за нив има радосница. Па, зарадувај ги робовите Мои,

18. кои го слушаат Говорот, па го следат убавото од него... тоа се оние кои ги упати Allah. Тоа се даруваните со разбир.

19. За оној за кој се оствари зборот за казната... него ли да го избавиш од огнот?

وَأْمُرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ
ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَتَّبِعُونَ فَاَتَقُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يعبُدوها وَأَنَا بِنُورِ اللَّهِ
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَيَسِّرْ عِبَادِي ﴿١٧﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَيْتُمْ اللَّهُ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْوَالُونَ الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُقَدِّمُ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

20. Но, за оние кои се плашат од Господарот свој има соби: изградени единадруги испод кои реки течат. Ете, тоа е ветувањето Аллахово. А Аллах не го изневерува ветеното место!

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُوفٌ مِنْ فَوْقِهَا عُرُوفٌ
مَبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ
اللَّهُ الْمِعَادَ ﴿٢٠﴾

21. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, спушта вода од небесата? Па ја воведува во земјата и така настануваат извори. Потоа, со помош нејзина, вади растенија разновидни. Потоа тоа се суши и го гледаш пожелтено и, на крај, го крши. Во тоа, навистина, има опомена за даруваните со разбир!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ
فِي الْأَرْضِ نُعُوجًا يُؤْتِيهِ زَرْعًا مَخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ
ثُمَّ يَهْبِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفًى زَائِرًا يَجْعَلُ لِكُلِّ حَبْلَةٍ
إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

22. Оној чии гради Аллах ги отвори за Послушноста... па ја следеа светлината на Господарот негов. Па, тешко на оние срца нивни кои се затврднати кога ќе се спомене Аллах! Онаквите се во скршнување очигледно!

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ، فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ
قُلُوبِهِمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ لَتُنْفِثَنَّ فِي صَلْبِ مَبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Аллах го објави најубавиот Говор, Книга со меѓусебно слични делови, која се повторува. Оние кои се плашат од Господарот свој ги фаќаат морници на кожата. Потоа, кога ќе се спомене Аллах, се смируваат и кожата нивни и срцата нивни. Ете, тоа, токму, е Патоказ Аллахов со кој Он упатува кого

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابًا
تَتَشَابَهْنَ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
ثُمَّ تَلَيَّنَ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ
ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

сака. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... та, за него нема упатувач!

24. Ист ли е оној кој се плаши со лицето свое од пакоста на казната на оној свет? Ќе им се рече на зулумџарите: “Вкусете го она што го спечаливте!”

25. Лажеа и оние кои беа пред нив, па им дојде казна оттаму од каде што и не усетуваа.

26. Па, Аллах, одреди да вкусат срам на овој свет, а казна најголема, секако, на Ахирет. Е, само кога би знаеле!

27. Ние им изнесовме на луѓето во овој Кур’ан од сè пример за да се сеќаваат.

28. Кур’ан на арапски, без несогласие, за да бидат богобојазливи.

29. Аллах донесува пример: човек кој е здружен со ортаци кои се расправаат едни со други и човек кој е потчинет на еден човек. Можат ли овие примери да се изедначат? Благодарение на Аллах! Но, ете мнозинството од нив не знаат!

30. Ти си, навистина, смртник, а и оние се, навистина, смртници!

أَفَمَنْ يَبْقَىٰ بِوَجْهِهِ سُوَّةَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٦٧﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٨﴾

فَأَذَانَهُمُ اللَّهُ الْخَزِيصَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧١﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِرَجُلٍ فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٧٣﴾

31. Потоа вие на Денот суден, секако, ќе се расправате еднисо-други кај Господарот ваш.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

32. Па, кој е поголем зулумџар од оној кој лаже за Аллах, и кој, кога ќе му дојде вистината, лаже? Нели Џехеннемот е за-солниште за неверниците?

﴿٣٢﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Оној кој дојде со вистината и оние кои ја потврдија истата... оние, токму, се богобојазливите!

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

34. За нив, кај Господарот нивни, има сè што ќе посакаат. Ете, тоа е награда за добротелите.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

35. Аллах за да им ги отстрани оние пропусти што ги направија и за да ги награди со најубавата награда нивна оние кои работеа.

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. Нели Аллах е доволен за робот Негов? А оние те заплашуваат со оние, освен Него. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него, нема упатувач!

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

37. А оној кого ќе го упати Аллах... па, за него, нема никој што ќе го скршне во заблуда! Нели е Аллах Силен и Строг?

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

38. И ако ги прашаш кој ги создаде небесата и Земјата,

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

сигурно ќе речат “Аллах!” Кажи: “Нели ги видовте оние кои ги обожававте освен Аллах?” Ако Аллах ми нанесе штета дали тие ќе можат да ја отстранат штетата Негова? Или, ако посака да ми подари милост, дали тие можат да ја задржат милоста Негова? Кажи: “Аллах за мене е доста. Врз Него се потпираат оние кои се потпираат!”

39. Кажи: “О народе мој, работете на местата ваши! Јас, навистина, работам. Па, ќе узнаете, секако,

40. кому ќе му дојде казната што ќе го осрамоти, и за кого се спрема казна постојана.”

41. Ние, навистина, ти објавивме Книга за луѓето, со вистина. Тогаш, кој ќе се упати за себеси ќе се упати, а кој ќе скршне во заблуда, скршнува, навистина, против себеси. Ти не си товар за нив.

42. Аллах ги усмртува душите при самата смрт нивна, но онаа додека спије, не е мртва. Па, така, за оние за кои Он ќе реши да умрат, ги задржува, а оние за кои ќе реши да останат, ќе останат до рок определен. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرُّوهُ
أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ
إِنِّي عَمِلٌ فَسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنْ أَهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَتَابِعِهَا فِيمَعَسَاكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Прифаќаат ли покрај Аллах други посредници? Кажи: “Оние ли кои не поседуваат ништо и кои не сфаќаат?”

44. Кажи: “Посредништвото за сите е кај Аллах! Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Потоа Нему ќе му се вратите.

45. И само кога ќе се спомене името на Аллах, Единствениот, ќе се згрчат срцата на оние кои не веруваат во Ахирет. А кога ќе се споменат, пак, оние освен Него, ете ги како се радуваат!

46. Кажи: “О Аллаху мој, Творител на небесата и на Земјата, Зналец и на тајното и на јавното, Ти ќе им пресудиш на робовите Твои за она за што станаа деленици!”

47. Оние кои зулум прават кога би го поседувале сè она што е на земјата, и уште толку би дале, секако, за пакоста на Денот суден, само, ете, да се спасат од неа. А за казната нивна, од страна на Аллах, ќе им се предочи и она што не можеле да го замислат.

48. И ќе им се предочат лошотиите нивни, што ги спечалија, и ќе им се остварат оние работи за кои, токму, се исмеваа.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِسْمَةِ وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾

49. Па, кога ќе го снајде човекот неволја некаква, Нè повикува. А кога ќе му овозможиме, потоа, благодат Наша, вели: “Она што ми е дадено, токму, е знаењето!” Но, не! Тоа е сплетка, но ете, мнозинството од нив не знаат.

50. Тоа, секако, го зборуваа и оние пред нив. Па, така, не им вредеше она што го спечалија.

51. Па, ете, ги погодија лошотии за она што го спечалија; оние од нив кои зулум направија ќе ги погодат лошотии за она што го спечалија: ќе станат немоќни.

52. Не знаат ли дека Аллах дава ‘рск кому сака, онолку колку Он ќе одреди? Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!

53. Кажете: “О робови мои, вие, кои ги занемаривте душите ваши, не губете надеж во милоста Аллахова. Аллах, навистина, ги простува сите гревови. Он, секако, е Простувач и Сомиленосен!

54. Приближете се кон Господот ваш и бидете Му послушни пред да ви дојде казната; по тоа не ќе ви се помогне.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۗ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

فَذَالِمًا الَّذِينَ مِنْ قَلْبِهِمْ مَمَّا عَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَتْمًا لَّآءٍ سَبَّحْنَاهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

55. И следете го, до вас објавеното, од Господарот ваш, најдоброто, пред да ви дојде казната одненадеж, кога не ќе ни усетите.”

56. Човекот да не рече: “Налет да е, колку должности пропуштив кон Аллах иако бев, секако, меѓу исмевачите!”

57. Или да не рече: “Аллах да ме упатеше, навистина, ќе бев меѓу богобојазливите!”

58. Или да не рече кога ќе ја здогледа казната: “Е, кога би имало за мене враќање па да бидам меѓу добротинителите!”

59. “Не, ти доаѓаа, секако, ајети Мои ... па, ги сметаше за лажни и се дуеше и беше меѓу неверниците.”

60. На Денот суден ќе ги видиш оние кои лажеа за Аллах како лицата нивни стануваат црни. Нели Џехенмот е засолниште за горделивите?

61. Аллах ќе ги спаси оние кои се богобојазливи во достигнувањата нивни; не ќе ги снајде зло и не ќе тагуваат.

62. Аллах е Создател на сè! И Он е Закрилник на секоја ствар!

وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ
بِعْتَةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً
فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَأً أَيُّهُ فَكَذَّبَتْ بِهَا
وَاسْتَكْبَرَتْ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْفِتْمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
الشَّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

63. Клучевите на небесата и на Земјата се - Негови. Оние кои не веруваат во ајетите Аллахови, токму, се страдалници!

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بَيَّاتَتْ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Кажи: “Ми наредувате ли, освен Аллах, да обожавам, о незнајковци!

قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ فِي عَبْدٍ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾

65. Објавено ми е, секако, она што е објавено и на оние пред тебе: “Ако бидеш многубожец сигурно ќе пропаднат делата твои и сигурно ќе бидеш меѓу страдалниците.”

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبُنَّ عَمَلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Но, обожавај Го Аллага и биди меѓу благодарните!

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

67. А оние не го почитуваат Аллага онолку колку што вистински треба да го почитуваат. Сета Земја на Денот суден ќе биде во ракофат, а небесата ќе бидат свиткани во десната рака Негова. Славен нека е Он! И високо е над она што Му го здружуваат!

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَعَلَىٰ عَمَائِكُمْ كُونَ ﴿٦٧﴾

68. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, ќе ги снеса страшниот глас оние кои се на небесата и оние кои се на Земјата, а не и оние за кои Аллах ќе посака. Потоа, повторно ќе се дувне во Сурлата и, ете ги исправени, во исчекување!

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ
آخَرَىٰ فَإِذَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٦٨﴾

69. А земјата ќе засвети со светлината на Господарот нејзин, и Книгата ќе се постави, и

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ

пејгамберите и сведоците ќе се доведат... Исправно ќе им се суди и не ќе им се наштети.

70. Секоја личност ќе си го добие она што го спечалила. Он најдобро го знае она што го работат!

71. Оние кои не веруваа во дружини ќе бидат натерани во Џехенмот. И штом ќе дојдат до него ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: “Нели ви доаѓаа пејгамбери меѓу вас кои ви ги кажуваа ајетите на Господарот ваш и ве опоменуваа за Средбата на овој Ден ваш?” Ќе речат: “Да!” Но, се овистини зборот за казната на неверниците!

72. Ќе се рече: “Влезете низ вратите на Џехенмот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

73. А оние кои се плашеа од Господарот свој, во дружини ќе бидат натерани во Џеннетот. И штом ќе дојдат до него, ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: “Селамун алејкум! Бевте прекрасни: па, влезете во Џеннетот и во него за навек ќе останете!”

وَجَاءَهُمُ الْيَتِيمَانِ وَالشَّهَادَةُ وَقَضِيَ
بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا وَهِيَ فَتْحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
حَزَنٌ مِّنْهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧١﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا وَهِيَ فَتْحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
حَزَنٌ مِّنْهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٢﴾

74. Ќе речат: “Благодарение на Аллах, Кој го исполни ветувањето Негово кон нас, и нè одреди да ја наследиме земјава, да се сместиме во Џеннетот таму каде што ќе си посакаме. Е, само колку е благословена наградата за трудољубивите!

75. И ќе ги видиш мелеките како кружат околу Аршот, славејќи Го, со благодарноста кон Него, Господарот свој. Исправно ќе им се суди и ќе се рече: “Благодарение на Аллах! Господарот на световите!”

ГАФИР (Простувач) XL

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, мим!
2. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Зналаец!
3. Простувач на гревовите и Примач на покајанието, Силен Казнувач, Господар на силата. Нема друг бог освен Него. Свртилиштето е - кон Него.
4. За ајетите Аллахови расправаат само оние кои не веруваат, па нека не те измами патувањето нивно по земјите!
5. И народот на Нух лажеше пред нив и странките по нив.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ، وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

وَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيَةً مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ﴿١﴾

نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلُوعِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْدُوقِ ﴿٣﴾

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَلْدِ ﴿٤﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ

Секој народ му даваше значење на тоа како да го истера пејгамберот негов. И расправаа за неvistината за да ја покријат со тоа вистината. Па, ги казнив. Е, само каква беше казната!

6. И ете, така, се исполни зборот на Господарот твој за оние кои не веруваа. Овие се, навистина, жители на огнот.

7. Оние кои го носат Аршот и оние кои се околу него, Го слават, заблагодарувајќи Му се, Господарот свој, и веруваат во Него, и бараат прошка за оние кои веруваат: “Господаре наш, и со знаењето и со милоста опфаќаш сè! Прости им на оние кои се каат, кои го следат патот Твој, и сочувај ги од казната цехенемска!

8. Господаре наш, воведи ги во бавчите еденски кои им ги ветина оние кои беа добри -, и предците нивни, и жените нивни, и потомствата нивни. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

9. И сочувај ги од лошотиите, а оној кого ќе го сочуваш од лошотиите на Денот тој - си му се смилувал, секако!” Ете, тоа, токму, е победа голема!

مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا لِابْتِطَالٍ لِيُدْجِسُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٧﴾

الَّذِينَ يَجْمَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

10. На оние кои не веруваа ќе им се возгласи: “Омразата Аллахова е поголема, сигурно, од омразата ваша кон самите вас: кога бевте повикани кон верувањето, па не верувавте.”

11. Ќе речат: “Господаре наш, двапати нè усмрти и двапати нè оживи, па еднаш веќе ги признавме гревовите наши. Има ли, тогаш, некој пат по кој ќе може некако да се излезе?”

12. “Тоа ви е, ете, зашто не верувавте кога се повикувавте кон Аллах, Единствениот, а кога Му се здружуваше нешто, верувавте. Судот е на Аллах, Вишен и Голем!”

13. Он ви ги покажува знаменијата Негови и од небо ви спушта ‘рск. Се сеќава само оној кој ја прима поуката.

14. Па, повикувајте Го Аллага, исповедувајќи ја чистата вера Негова, па макар тоа го мразеле неверниците!

15. Возвишувач на скалите, Сопственик на Аршот, кој го испраќа Духот со наредбата Своја, оној кого сака од робовите Свои за да опомене за денот на Средбата.

16. Денот во кој ќе се споредуваат, кога на Аллах ништо од

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتُ اللَّهُ
أَكْرَمِينَ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ
إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنَاكَ التَّوْبَةَ
بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَمَّنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُرْسِلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَذُكُرُ إِلَّا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
لَوْلَا كُفْرُوكُمْ لَكُنْتُمْ آلَافٍ
مِنْ دُونِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿١٤﴾

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ
الْتَّلَاقِ ﴿١٥﴾

يَوْمَ هُمْ بَدْرُورٌ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ﴿١٦﴾

нив не ќе Му биде скриено. И чија ќе биде власта на Денот тој? Аллахова ќе биде, Единствениот и Силниот!

17. Ден во кој секој ќе биде награден според она што си го спечалил. Не ќе има неправда на Денот тој. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

18. И опомени ги за денот што е блиску: кога срцата во грлата ќе застанат, загушени. За зулумкарите нема поддржник или посредник кој ќе биде послушен.

19. Он го знае скришниот поглед на очите и она што го кријат градите.

20. Аллах исправно решава. Оние кои се повикуваат на други богови освен Него... па, овие во ништо не можат да пресудат. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

21. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната за оние пред нив? Тие беа и силни и оставија поголеми траги на земјата. Па, Аллах, заради гревовите нивни, ги казни. И за нив немаше поддржник од Аллах.

22. Ете, тоа така беше заради тоа што, навистина, им доаѓаа

لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

أَلْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ
لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ
كَظِيمٍ ۗ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ ﴿١٩﴾

يَعْلَمُ خَائِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَفْضُلُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عِقَابُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

пејгамбери со јасноти, па не веруваа, и Аллах ги казни. Он, навистина, е Моќен и Силен Казнувач!

23. И Ние Муса, секако, го испративме со знаменијата Наши и со доказот јасен,

24. до фараонот, до Хаман и до Карун... кои рекоа: “Волшебник и лашко!”

25. И бидејќи им дојде со вистина од Нас, рекоа: “Убијте ги машките деца на оние кои веруваат во него, а оставете ги во живот женските деца нивни.” Но, сплетката на неверниците води само во заблуда!

26. И фараонот рече: “Оставете ме да го убијам Муса, па тој нека го повика Господарот свој: се плашам, навистина, да не ја измени верата ваша или да не посее безредие по земјата.”

27. И муса рече: “Јас барам, и од Господарот мој и од Господарот ваш заштита, и против сум горделивиот кој не верува во Денот на пресметката.”

28. Еден човек верник од семејството фараоново, кој го криеше верувањето негово, рече: “Ќе го убиете ли човекот

فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدٌ
الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ وَكَارُونَ
فَقَالُوا سِحْرٌ كَذٰبٌ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّآ جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا اٰنْسَاءَ
الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ، وَاسْتَحْيُوا اَوْلَادَهُمْ
وَما كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ ۗ اِنِّيْ خَافُ اَنْ يُبَدِّلَ دِيْنََكُمْ
اَوْ اَنْ يُظٰهَرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ مُوسٰى اِنِّيْ عٰدُوٌّ لِّرَبِّيْ وَرَبِّيْكُمْ
مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِسُوْرِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ اِيْمٰنَهُ، اَنْفَقْتَلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَقُوْلَ رَبِّيْ

кој тврди: ‘Аллах е - Господарот мој.’ Тој, секако, ви дојде со јаснотии од Господарот ваш. А ако лаже, лажењето ќе биде против него. А ако, пак, вистина зборува, ќе ви се случи она со што ви се заканува.” Аллах, навистина, не го упатува претерувачот и лашкото!

29. О народе мој, денес е власта ваша: вие сте на чело на земјава. Па, кој ќе ни помогне од неволјата Аллахова ако оваа не погоди? Фараонот рече: “Јас го гледам при вас само она што го гледам. И само по патот и показот ќе ве упатам!”

30. А оној што веруваше, рече: “О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас, од нешто слично на денот на оние кои се разединија,

31. слично на случајот со народот на Нух, на Ад и на Семуд и оние што беа по нив. Аллах не им посакува зулум на робовите!

32. О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас од Денот на повикувањето единадруги,

33. Ден во кој ќе ги вртите плеќите. За вас, освен Аллах, ќе нема избраник, а оној кого Ал-

اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْفُرُوا بِأَفْعَالِيهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٩﴾

يَقَوْمِ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا فَأَلْ فِرْعَوْنَ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

лах ќе го скршне во заблуда... па, за него нема упатувач!

34. И порано Јусуф, секако, ви дојде со јаснотии. Па, постојано бевте при сомнение во она со што ви дојде. И штом си замина од овој свет, рековте: “Аллах нема да испрати пејгамбер по него!” Ете, така Allah го скршнува во заблуда оној што претерува и сомнителот,

35. оние кои расправаат за ајетите Аллахови без никаков нивни јасен доказ, зголемувајќи ја омразата и кон Allah и кон оние кои веруваат. Ете, така Allah го запечатува секое срце на горделивиот и силникот!

36. Фараонот рече: “О Хаман, изгради ми една кула за да можам да се вишнам низ скалите нејзини,

37. скалите на небесата... Па, да се вишнам до богот на Муса, а јас, секако, мислам дека тој е лашко.” И ете, така му се разубави на фараонот злоделото негово и беше оддалечен од Патот. Сплетката на фараонот е само страдање!

38. И оној што веруваше пак рече: “О народе мој, следете ме, јас ќе ве упатам по Патот и по Показот!

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ
فَآزَلْتُمْ فِي شَكِّ وَمَا جَاءَكُمْ بِهِ حَقًّا إِذَا
هَلَكَ فَلَنْتُمْ أَنْ يَتَّبِعَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٦٨﴾

الَّذِينَ يَجِدُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بَغْيًا سَاطِنِينَ
أَنْتَهُمْ كَبُرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٦٩﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ آيِنُ لِي صِرًا عَلَيَّ أَنْتَلِعَ
الْأَسْبَابَ ﴿٧٠﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى
وَإِنِّي لأُظَنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زُرْنَا
لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٧١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَقُولُوا آتِئُونَا
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٧٢﴾

39. О народе мој, животот на овој свет, навистина, е само уживање, а Ахирет, секако, е Куката на постојаноста!”

40. Кој ќе направи зло ќе биде казнет соодветно на тоа, а кој, пак, ќе направи добро, било да е машко или женско, а верник е... па оние ќе влезат во Џеннетот во кој ќе бидат снабдени без мера!

41. И уште: “О народе мој, што ви е, јас ве повикувам кон спасот, а вие ме повикувате кон огнот!

42. Ме повикувате да не верувам во Аллах и да Му здружувам здружник, за кого не знам ништо. А јас ве повикувам кон Силниот и Простувачот!

43. Беспрекорно! Ме повикувате, секако, кон она за што не може да се повика ни на овој свет ни на Ахирет. Ние, навистина, ќе Му се вратиме на Аллах, а расипниците, токму, се жители на огнот.

44. Па, ќе се сетете на она што ви го зборував, а јас мојата работа Му ја препуштам на Аллах. Аллах, навистина, ги гледа робовите!”

يَقْوِمُوا إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ
وَإِنَّ الآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُخْزِي إِلَّا نَفْسَهُ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَيَقْوِمُوا مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ. مَا لَيْسَ
لِي بِهِ. عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَرَبِزِ الْغَفِيرِ ﴿٤٢﴾

لَا حَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ
وَأَنَّكَ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوَيْضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

45. И Аллах го сочува од лошотиите што му ги правеа, и ќе се оствари пакосната казна кон семејството фараоново:

46. огнот во кој ќе бидат фрлани и наутро и навечер; Денот во кој ќе се случи Часот: “Воведете го семејството фараоново во најжешката казна!”

47. И кога ќе расправаат во огнот, потчинетите ќе им речат на потчинителите: “Ние, навистина, ве следевме, па можете ли малку да нè ослободите од огнот?”

48. И потчинителите ќе речат: “Па, ете, сите ние сме во огнот, навистина! Да, Аллах им суди на робовите Свои!”

49. А оние кои ќе бидат во огнот ќе им речат на чуварите цехенемски: “Замолете Го Господарот ваш да ни олесни барем еден ден од казната!”

50. Ќе им речат: “Нели ви доаѓаа пејгамбери ваши со јаснотии?” Ќе им одговорат: “Да!” Ќе речат: “Па, молете се!” Молбата на неверниците ќе биде само залудна!

51. Ќе ги поддржиме, сигурно, пејгамберите Наши и оние кои веруваа во животот на овој свет,

فَوَقَدَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَحَاقَ بِقَالِ فِي زَعْوَنَ سَوْءَ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

النَّارَ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضَّعِيفَتَا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ
أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا
إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْمَةِ جَهَنَّمَ آدَعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَآدَعُوا
وَمَا دَعَتْهُمُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾

и во Денот кога ќе воскреснат сведоците,

52. на Денот во кој на зулумџарите не ќе им користат извинувањата нивни; за нив има проклетство и за нив има Куќа пакосна.

53. На Муса, секако, Ние му дадовме Патоказ, и им ја оставивме на Синовите Израилови во наследство и Книгата:

54. Патоказ, Опомена за даруваните со разбир!

55. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистинско; и барај прошка за гревот твој и слави Го, благодарувалки се, Господарот твој, и навечер и наутро!

56. Оние кои, навистина, расправаат за ајетите Аллахови без никаков доказ дојден до нив... во градите нивни има само горделивост, и не ќе ја остварат целта своја. Па, барај за-солниште кај Аллах! Он, навистина, е Слушач и Гледач!

57. Создавањето на небесата и на Земјата е поголемо од создавањето на луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не знаат!

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

هُدًى وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا
اللَّهِ يَعْتَرِ سُلْطَانِي أَنَّهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ
إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Не се еднакви оној кој е слеп и оној кој гледа, и оние кои веруваат и кои добри дела работат со злосторниците. Само малкумина од вас се сеќаваат!

59. Часот, во кој нема сомнение, навистина, ќе дојде. Но, ете мнозинството на луѓето не веруваат!

60. Господарот ваш рече: “По-викувајте Ме, ќе ви се освијам! Оние меѓу робовите Мои кои се дујат ќе влезат во Џехеннемот, потчинети!”

61. Аллах ви ја определи нокта за да се смирете во неа, а денот за гледање. Аллах, навистина, е полн со добрина кон луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!

62. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш, Создател на сè! Нема друг бог освен Него. Па, каде, навистина, сте кинисале?

63. Ете, така кинисаа оние кои не ги признаваа ајетите Аллахови.

64. Аллах ви одреди земјата да ви биде утврда, а небесата здание, и Он изглед ви дава, изглед најубав, и Он ве снабдува

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
فَلَيْسَ لَمَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّبَةٌ لَّارْتَبَ فِيهَا وَلَكِن
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
لَّآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تَوَفَّوْا كُونَ ﴿٦٢﴾

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يَآئِبَتِ
اللَّهِ بِمُجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

од богатствата. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Па, благословен е Аллах, Господарот на световите!

65. Он е жив. Нема друг бог освен Него. Па, повикувајте Го чисто, исповедувајќи ја верата кон Него. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!

66. Кажете: “Забрането ми е, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги обожавате. Бидејќи ми дојдоа јаснотиите од Господарот мој и бидејќи ми е наредено да бидам послушен, секако, на Господарот на световите!”

67. Он ве создаде од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа ве вади како бебе, потоа ќе сјакнете и, на крај, ќе остарете. Некои од вас порано ќе умрат, а некои, пак, ќе го дочекаат рокот определен... за да се вразумите!

68. Он и усмртува Он и оживува. И кога ќе реши за нешто, кога ќе му рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде!

69. Не ги гледаш ли оние кои расправаат за ајетите на Аллахови? Како се оддалечуваат!

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

﴿١٦﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَنُوفِي مِنْ قَبْلِ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَحْدِثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يُضَرُّوا ﴿١٩﴾

70. Оние кои лажат за Книгата и за она што Ние им го испративме на пејгамберите Наши. Е, па, ќе узнаат,

71. кога ќе има синџири врз вратовите нивни и кога ќе бидат влечени со железни прачки,

72. низ вода што врие; и кои, потоа, во огнот ќе бидат пржени;

73. Потоа ќе им се рече: “Каде се оние кои ги обожававте,

74. освен Аллах?” Ќе речат: “Се оддалечија од Нас. Но, порано на ништо не се клањавме. Ете, така Аллах ги скршнува во заблуда неверниците.”

75. Ете, тоа ви е затоа што се веселевте бесправно по земјата и затоа што бевте дрски.

76. Влезете низ вратата на Цехеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо е престојувалиштето за горделивите!

77. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, секако, е вистина. Било Ние да ти покажеме нешто од она што им го ветуваме, било животот да ти го земеме... па, Нам ќе ни се вратат!

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذَا الْأَغْطُلُ فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّسِيلُ يُمْسِكُهُمْ ﴿٧١﴾

فِي الْحَمِيمِ يُصَٰرِفُ السَّارِيسَ جُرُوتَ ﴿٧٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تَشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّو تَكُن نَدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

أَدْخِلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا نِيرْحَمُونَ ﴿٧٧﴾

78. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери. За некои од нив ти кажувавме, а за некои од нив не ти кажувавме. Ниеден пејгамбер не донесе ајет, освен со одобрението Аллахово. Па, кога ќе дојде наредбата Аллахова, исправно се решава, а лашковците ќе настрадаат таму.

79. Аллах ви одреди животни: некои од нив ги јавате а со некои од нив се храните.

80. А од нив имате користи: го остварувате она за што чувствувате потреба - и со нив и со чамецот пренесувате!

81. И Он ви ги покажува знаменијата Свои. Па, кое од знаменијата Аллахови не го признавате?

82. Зошто не патуваа по земјата па да видат каква беше завршницата на оние пред нив? Беа и помногубројни и посилни во оставање траги на земјата. Па, така, не им користеше она што го спечалија!

83. И бидејќи им дојдоа пејгамберите нивни со јаснотии, се радуваа со знаењето што го поседуваа, и се оствари врз нив она за што се исмеваа.

84. И бидејќи ја здогледаа казната Наша, рекоа: “Веруваме

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَسَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ.

во Аллах, Единствениот, и не го признаваме она врз што бевме, многубошци!”

85. И бидејќи ја здогледаа казната Наша...не им користеше верувањето нивно. Ете, таква беше праксата Аллахова, што веќе се случи, кон робовите Негови. И тогаш неверниците страдаа!

ФУССИЛЕТ (Потенко објаснување) XLI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ха, мим!

2. Објава од Милостивиот Сомилосен!

3. Книга со потенко објаснети ајети - Кур'ан на арапски - за луѓето кои знаат!

4. Како радосник и опоменувач. Па, мнозинството од нив се рамнодушни кон него и оние никако не слушаат.

5. И зборуваат: “Срцата наши се затврднати во однос кон она кон што нè повикуваат, ушите ни се стежнати а меѓу нас и тебе има завеса. Па, ти работи си, а и ние, навистина, ќе си работиме!”

وَكَقَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا يَكُنْفَعُهُمْ إِيْمَانَهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَنَّتْ
اللَّهُ إِلَيْنَا فَدْخَلَتْ فِي عِبَادَةِ يَوْخَسِرُ هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ ﴿٤١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾

كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْتَابٍ مِمَّا نَدْعُونَ بِآيَاتِهِ
وَفِي آدَانَا وَقُرْءَانٍ مِّنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿٥﴾

6. Кажи: “Јас сум, навистина, човек, вам сличен. Само ми се објавува дека вашиот Бог, секако, е еден Бог. Па, тогаш, барајте да се управете кон Него и барајте прошка од Него. И тешко на многубошците!”

7. Оние кои не даваат зекат баш се оние кои не веруваат во Ахирет.

8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат, навистина, има награда која не престанува!

9. Кажи: “Вие ли, навистина, не верувате во Оној кој ја создаде земјата за два дена? И Нему ли Му припишувате здруженици? Ете, тоа е Господарот на световите!”

10. И Он расфрла по земјата планини, и во неа, исто така, посеа берикети, и ги постави сите услови за живот и тоа за четири дена... ова за оние кои бараат.

11. Потоа се упати кон небесата а тие беа како магла, и им рече, ним и на земјата: “Дојдете, сакале или не сакале!” Па, рекоа: “Доаѓаме, сакајќи!”

12. И за два дена, потоа, Он одреди седум небеса, и на секое небо му ја вдахна наредбата за него. А небото, над земјата Ние

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلُّكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ
إِلَهُ وَجِدُّكُمْ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَرَبُّ
لِلْمَشْرِكِينَ ﴿٦﴾

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُمْ كَفِرُونَ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

﴿٩﴾ قُلْ أَيُّكُمْ لَمْ يَكْفُرُوا بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَيَجْعَلُونَ لَهُ ءَانْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا رِجْسًا مِن نَّفْسِنَا وَنَزَّلْنَا فِيهَا وَقَدْرًا
فِيهَا ۗ وَأَرْبَعَةً أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لَيْلٌ
أَوْ نَهَارٌ ﴿١٠﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أَنْتِنَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَّمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْذِجٍ
وَحَفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

со ѕвезди го разубавивме и го чуваме. Ете, тоа е наредбата на Силниот и Зналецот!

13. Па, ако се рамнодушни, кажи им: “Ве опоменав со молњата, слична на молњата врз Ад и Семуд!”

14. И кога им дојдоа пејгамберите и зад нив и пред нив: “Освен Аллах ли ќе обожавате?” Рекоа: “Господарот наш да посака ќе испрати мелеки: ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени!”

15. А што се однесува до Ад... тие се дучеја по земјата бесправно, и зборуваа: “Кој е помокен од нас?” Не гледаат ли дека Аллах кој ги создаде, навистина, е помокен од нив? И не ги признаваа знаменијата Наши!

16. Па, Ние им испративме ветар ладен, во деновите несреќни за да ја вкусат срамната казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет сигурно е посрамна. Не ќе им се помогне!

17. А што се однесува до Семуд... па, нив Ние ги упативме: повеќе го сакаа беспаќето од

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿١٤﴾

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ﴿١٥﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَحْسُوتٍ لِنُذِقَهُمُ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْعَيُوفِ وَالذَّيَّانِ وَالْعُدَابِ الْآخِرَةِ أُخْرَىٰ لَهُمْ لَا يُبْصَرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا

Патоказот, па ете, ги погоди молња, казна срамна за она што го печалија.

18. И Ние ги спасивме оние кои веруваа и богобојазливите!

19. И Денот во кој непријателите Аллахови ќе бидат натерани во огнот...па, тие ќе бидат притворени,

20. и штом ќе дојдат до неа, ќе сведочат против нив: и ушите нивни, и очите нивни, и кожата нивни... за она што го работеа.

21. И оние тогаш ќе им речат на кожата нивни: “Зошто сведочевте против нас?” Овие ќе речат: “Аллах е Оној кој ни даде способност да зборуваме; таква способност ѝ даде на секоја ствар. Он ве создаде првпат и Нему Му се враќате!”

22. Вие не се криевте од тоа да не сведочат против вас: ушите ваши, очите ваши и кожата ваши. Но, ете, мислевте дека Allah не знае многу од она што го работите.

23. Затоа што така мислевте, за Господарот ваш мислејќи, страдавте, и станавте поразени.

يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَجَحَّتْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَكَانُوا بِتِقْوَةٍ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا جُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا فَاَلَا أُنْطِقْنَا
اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِن ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Па, и ако се стрпат, огнот ќе биде престојувалиштето нивно, и ако бараат да се вратат во она што сакаат, не ќе можат да се вратат.

25. Ние им одредивме другари па им го забавуваа она што го работеа и она што ќе го работат. И против нив се оствари зборот што се оствари против народите кои лажеа пред нив: и на џиновите и на луѓето. Оние беа презрени, навистина!

26. Оние кои не веруваат, зборуваат: “Не слушајте го овој Кур’ан и спротиставете му се, викајќи, за да го совладате!”

27. За оние кои не веруваат Ние ќе одредиме сигурно да ја вкусат жешката казна и ќе ги казиме со она што е најболно заради она што го работеа.

28. Ете, тоа е казна, оган, за непријателите Аллахови. Во него за нив ќе им биде Куќата на вечноста: казна затоа што не ги признаваа ајетите Наши!

29. А оние кои не веруваат, зборуваат: “Господаре наш, покажи ни ги џиновите и луѓето што нè скршнаа во заблуда, да ги ставиме под нозете наши за да бидат најдолни!”

فَإِنْ يَصِّرُوا قَالَنَّا مُتَوَى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْبِئُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٦٩﴾

﴿٦٩﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
مَآبِينَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمُورِهِمْ فَكَانَ مِنْ أُولَئِكَ
مَنْ هَانَ عَلَى اللَّهِ وَالْإِنْسَانُ إِنَّهُم كَانُوا
خَاسِرِينَ ﴿٧٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

فَلَنُدَبِّقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارَ هُمْ فِيهَا دَارٌ مُنْتَهَا
بِمَا كَانُوا يَنبَغُونَ ﴿٧٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ ضَلَّوْنَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَمْعًا لَّهُمَا نَحْتٌ أَقْدَامِنَا
يَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٧٤﴾

30. Оние кои, навистина, зборуваат: “Аллах е Господарот наш“, а потоа се истрајни во тоа, им доаѓаат мелеките и им велат: “Не плашете се и не тагувајте и радувајте се на Џеннетот што ви е ветен!

31. Ние сме заштитници ваши и во животот на овој свет и во животот на Ахирет. Во него за вас ќе има сè што ќе посакаат душите ваши, и за вас таму го има она што ќе го побарате.

32. Какво угостување од Просувачот и Сомилосниот!”

33. И кој зборува подобро од оној кој повикува кон Аллах и кој добро работи, и кој вели: “Јас сум, навистина, меѓу Послушните!”

34. Не се изедначуваат доброто и злото! Возврати му со она што е најдобро, па ако меѓу него и меѓу тебе има непријателство, потоа може да стане пријател близок.

35. Ова ќе го постигнат само оние кои се трпеливи и ова ќе го постигнат само оние кои поседуваат еден голем дел од тоа.

36. А ако Шејтанот ти се вмеша, па приклони се кон Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا سَتَزُلُّ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾

نُزُلًا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا لَأَذْرَ حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. А од знаменијата Негови се ноќта и денот, и Сонцето, и Месечината. И не паѓајте им на седе ни на Сонцето ни на Месечината! Паѓајте Му на седе на Аллах кој нив ги создаде ако, секако, само Него го обожавате!

38. Но, ако се почувствуваат горделиви... па, оние кои се кај Господарот твој Го слават Него, и дење и ноќе, без замор.

39. А од знаменијата Негови е и тоа што ти, навистина, ја гледаш земјата сува. Па, кога Ние ќе ѝ спуштиме вода таа, веднаш, ќе роди. Оној што ја оживува - Оживувач е на мртвите. Он, навистина, е Кадар за сè!

40. Оние кои не веруваат во знаменијата Наши, навистина, нема да Ни се скријат. Па, подобар ли е оној што ќе биде фрлен во огнот на Денот суден или оној кој ќе дојде сигурен? Работете што сакате! Он, навистина, го гледа она што го работите!

41. Оние кои, навистина, не веруваат во Опомената што веќе им дојде... па, таа, секако, е Книга силна,

42. на која не ќе и дојде неvistина ни однапред ни одзади; тоа

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا سَجْدٌ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِن أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ
لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَمِعُونَ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّا نَرَى الْأَرْضَ حَنِيئَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْرَزَتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُعْجِي الْمَوْقِفِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَن
يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَهُمْ الْيَوْمَ الْقِيَامَةَ
أَعْمَلُوا مَا شَاءُوا إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَتَنَزَّلُ

е Објава од Мудриот и за благодарност Достојниот!

43. Тебе ти се зборува она што им се зборуваше на пејг амберите пред тебе. Господарот твој, секако, поседува прошка а и казна болна.

44. А Кур’анот Ние да го објавивме на неарапски, тие сигурно ќе речеа: “Ајетите да му беа потенко објаснети. Тој да биде неарапски а тој Арап?” Кажи: “За оние кои веруваат Кур’анот е Патоказ и Лечение. Оние кои не веруваат... во ушите нивни има тежина а Кур’анот е за нив слепило; како да се повикуваат од место далечно.

45. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга и, во врска со неа, станаа деленици. А да не беше зборот од Господарот твој, што претходеше, ќе им беше пресудено. Тие, навистина, за него се сомневаат, наполно!

46. А оној кој работи добро, го работи за себеси, а оној кој работи зло, работи против себеси. Господарот твој не е неправеден кон робовите.

47. До Него допира знаењето за Часот. И плодовите што

مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَفَيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنْ رَبُّكَ
لَذُو مَعْفَرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ
آيَاتُهُ ۗ هَٰ أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
هُدًى وَبَيِّنَاتٌ ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءُوهُو عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ
يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَغِي سَائِكٍ وَمَنْهُ مَرْيَبٌ ﴿٤٥﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۗ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ نَمْرَاتٍ

излегуваат од лисната обвивка нивна, и која било жена што ќе затрудни и што ќе роди... е само со знаењето Негово. А на Денот кога ќе им возгласи: “Каде се здружениците Мои?” Ќе речат: “Ти јавуваме дека меѓу нас нема таков сведок!”

48. И ќе скршнат од нив оние кои ги молеа порано. И ќе помислат дека не ќе можат да се отргнат.

49. На човекот никогаш не му досадува да се моли за добро, а, ако, пак, го снајде зло некакво, очајува, без надеж е!

50. А ако, пак, Ние дадеме да ја вкуси милоста Наша, веќе по штетата што му се случила, сигурно ќе рече: “Ова е мое, и не мислам дека Часот некогаш ќе дојде. А ако, пак, бидам вратен кај Господарот мој... кај Него, мене, навистина, ме чека добрина.” Па, сигурно Ние ќе ги известиме оние кои не веруваат за она што го работеа, и ќе дадеме да ја искусат, сигурно, казната голема!

51. А кога Ние некој човек го благословуваме, станува рамнодушен и, од своја страна, останува настрана, а ако го снајде зло, ете го, како долго се моли.

مِّنْ أَكْمَامِهِمْ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَىٰ وَلَا نَضَعُ
لِلْإِيعَابِ ۖ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ شُرَكَآئِي
قَالَ لَأَوْ أَذْنَعُ مَا مِمَّا مِنْ شَيْءٍ ﴿٧٧﴾

وَصَلَّ عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ بَنِي
وَطَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿٧٨﴾

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنَّمَا يَسْتَمُ الشَّرَّ فَيَتَوَسَّسُ فَنُطِئُ ﴿٧٩﴾

وَلِئِنْ أَذَقْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَطْرُقُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلِئِنْ
رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ﴿٨٠﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِنِعْمَةِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَوَدَّ عَاثَ عَرِيضٍ ﴿٨١﴾

52. Кажи: “Што мислите? Ако е тоа од Аллах, а вие не верувате во тоа! А кој скршнал во заблуда повеќе од оној кој е во секотина далечна?”

53. Ние ќе им ги покажеме знаменијата Наши во видиците а и во нив самите за да им стане јасно дека тој, навистина, е вистина. Нели е доста тоа што Господарот твој, секако, е Сведок за сè!

54. Е, не е така: тие се сомневаат во средбата со Господарот свој, а Он, секако, опфаќа сè!

ЕШ-ШУРА (Договарање)XLII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

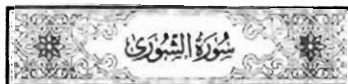
1. Ха, мим,
2. ајн, син, каф!
3. Ете, така ти се објавува, како и на оние пред тебе, Аллах, Силниот и Мудриот!
4. Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Он е и Вишен и Голем!

5. Небесата само што не се здробат еднинадруги, а мелеките Го слават, заблагодарувајќи Му се, Господарот свој, и бараат прошка за оној кој е на земјата.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مَمَنٍ
هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

سَرُّبِهِمْ أَيْتَنَافِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

عَسَقٌ ﴿٢﴾

كَذَلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْ قَوْحِهِمْ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ

Но, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

6. Оние кои прифаќаат други заштитници освен Него... Аллах бдее врз нив и ти не си закрилник врз нив!

7. И ете, така Ние ти го објавивме Кур'анот на арапски за да ја опоменеш Уммул Кура и оние околу неа, и да ги опоменеш за Денот на собирањето во кој, секако, нема сомнение. Една дружина ќе биде во Џеннетот, а една ќе биде во Џехеннемот!

8. Аллах да сакаше ќе ве направеше да бидете еден народ. Но, Он кого сака го воведува во милоста Своја. А зулумќарите немаат ни заштитник ни поддржник!

9. Или: “Прифатија ли други, освен Него, пријатели. Па, Аллах е Оној кој е Пријател, и Он ги оживува мртвите и Он е Кадар за сè!

10. И во сè што се разединувате - та, Судот за тоа е Аллахов. Тоа ви е Аллах, Господарот мој, врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!”

11. Создател на небесата и на Земјата! И од вас Он парови создаде и од добитокот парови создаде. За да ве множи, секако! Нему не Му е ништо слично. Он е Слушач и Гледач!

أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ بِكَرِيمٍ ﴿٧﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْبَيْعِ لِأَرْبَابِهِمْ فِيهِ قُرَيْشٌ فِي الْجَنَّةِ وَقُرَيْشٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٨﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ نِسَاءٍ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٩﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِينَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١١﴾

فَأَطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾

12. Клучевите и на небесата и на Земјата се - Негови! Кому сака дава 'рск и му одредува. Он, навистина, е Зналец на сè!

13. Во верата ви го пропиша она што му беше оставено во васиет на Нух, и она што Ние тебе ти го објавуваме, и она што им го оставивме во васиет и на Ибрахим, и на Муса, и на Иса: "Да бидете истрајни во верата и во неа да не се разединувате!" Она кон што ги повикуваш многубошците е голема работа. Аллах избира кон Себе кого сака и го упатува кон Себе оној што Му се обраќа.

14. И оние се разединија, заради тоа што се пакостеа еденсодруг, веднаш по дојденото им знаење. А зборот на Господарот твој да не им претходеше со рок определен сигурно ќе им беше пресудено. Оние кои по нив ја наследува Книгата се сомневаа, исцело!

15. Па, ете, заради тоа повикувај и биди истраен онака како што ти е наредено! И не следи ги страстите нивни, и кажи: "Верувам во она што е објавено од Аллах во Книгата. Наредено ми е справедливо да судам меѓу

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنِ آمِنُوا بِالَّذِينَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٤﴾

وَمَا تَنْفَرُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ
مِن بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾

فَلْيَذَلِّكَ فَادِعٌ وَأَسْتَفْتِمُ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَبِغْ
أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ إِنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنَ كِتَابٍ
وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
لِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لِحُجَّةٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

вас; Аллах е и Господарот наш и Господарот ваш. Нам - нашите дела а вам - вашите дела. Нема потреба еднинадруги да се докажуваме. Аллах сите ќе нѐ збере, и свратилиштето е - кон Него!”

16. А оние кои донесуваат докази за Аллах по веќе доказите нивни со кои се повикуваше кон Него - се ништожни кај Господарот нивни; омраза заслужуваат и за нив има казна жешка!

17. Аллах е Оној кој објавува Книга со вистина и рамнотежа. А што знаеш? Можеби Часот е блиску!

18. Оние кои не веруваат во него бараат да дојде побрзо. А оние кои веруваат стравуваат од него и знаат дека тоа, секако, е вистина. Како и да е оние кои се сомневаат во Часот се во беспакѐ далечно!

19. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои. Он дава ‘рск кому сака. Он е Јак и Силен!

20. Оној кој сака награда на Ахирет, Ние ќе ја зголемиме наградата негова, а оној кој сака награда на овој свет, ќе му ја дадеме, а на Ахирет за овој не ќе има дел.

وَالَّذِينَ يَحْمُرُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جُمُوعًا حَاضِرَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَكَرِيمٌ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُسْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُعَارَفُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ. يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزَدْنَاهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

21. Имаат ли оние божества кои им го пропишуваат во верата она што Аллах не им го дозволи? Да не беше зборот на Одлуката ќе им беше просудено, сигурно! А за зулумџарите има, навистина, казна болна!

22. Ќе ги видиш зулумџарите како стравуваат заради она што го спечалија. А тоа, всушност, мора да им се случи. А оние кои веруваат и кои добри дела работат ќе бидат во градините џеннетски. Ќе имаат кај Господарот нивни сè што ќе посакаат. Ете, тоа е предност голема!

23. Ете, така Аллах ги зарадува робовите Свои кои веруваат и кои добри дела работат. Кажите: “Не барам за тоа никаква награда, освен наклоност кон роднината.” А оној кој ќе се стекне со добро во тоа Ние ќе му го зголемиме доброто. Аллах, навистина, е Простувач и Благодарен!

24. Или, пак, тие зборуваат: “Тој фрла лага врз Аллах?” Па, Аллах да сака ќе го запечати срцето твое. Аллах ја снемува невината а ја остварува, со зборовите Свои, вистината. Он, навистина, го знае она што е во градите!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّ يَبْنِهِمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

رَأَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ وَعِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَشْتَكُو عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْعَوْدَةَ فِي الْقَرْنِ وَمَنْ يَفْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٦٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَوِّضُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ كَلِمَاتِهِ يَأْتُهُمْ عَلَيْهِمْ يَذَاتِ الضُّمُورِ ﴿٦٤﴾

25. Он го прима покајанието од робовите Свои, Он ги простува гревовите и знае што работите!

26. Се озвиваат оние кои веруваат и кои добри дела работат, и Он ќе им зголеми од добрината Своја, а за неверниците има казна жешка!

27. Кога Аллах би им дал 'рск на робовите Свои - тие би станале силници на земјава, но Он, спушта 'рск со мера, со посак Свој. Он, навистина, е Известен и Гледач на робовите Свои!

28. Он, токму, спушта дожд кога се губи надеж, и ја шири милоста Своја. Он е Заштитник и за благодарност Достоен!

29. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и животните растурени во нив. Кога ќе посака Он е кадар да ги збере!

30. А онаа несреќа што ве погоди...тоа е заради она што го спечалија рацете ваши, а Он многу ѝ простува.

31. И не можете да се сокриете на земјата. И вие немате, освен Аллах, ни заштитник ни поддржник!

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو

عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ

مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَلَوْ سَئَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَثَ فِي الْأَرْضِ

وَلَكِن يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ

خَبِيرٌ ﴿٢٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

فِي سِتِّينَ يَوْمًا ۗ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا

كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

32. А од знаменијата Негови се и бродовите кои пловат по морето како брда големи.

33. А ако Он посака ќе го смири ветрот и, ете, тие ќе станат неподвижни на морската површина. Во тоа, навистина, има знаменија за секој што е трпелив и благодарен!

34. Или, пак, да ги потопаи заради она што го направија, а Он, секако, простува многу!

35. За да узнаат, оние кои се караат за ајетите Наши, дека за нив нема спас.

36. Уживање за едно време во животот на овој свет... ете, тоа е сè што ви е дадено. А она што е кај Аллах е подобро и потрајно за оние кои веруваат и кои врз Господарот свој се потпираат:

37. оние кои ги избегнуваат гревовите големи, и срамните постапки и кои, кога ќе се налу-тат, ете, простуваат ;

38. оние кои се освиваат на Го-сподарот свој, и кои намаз извршуваат, и кои еднисодруги се договараат и кои од 'рскот што Ние им го дадовме делат;

39. оние кои, кога ќе ги снајде неволја некаква, се потпомагаат еднисодруги.

وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

إِن يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

أَوْ يُوقِعَهُنَّ يَمَامًا كَسَبُوا وَيُفَعِّنَ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حِصْحٍ ﴿٣٥﴾

فَمَا أَوْتَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ يُجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Надоместок за злото е зло нему еднакво. А оној кој ќе прости и кој ќе се поправи - та, наградата негова е кај Аллах. Он, навистина, не ги љуби зулумџарите!

41. А кога некому ќе му се притегне на помош по зулумот врз него, еднакво треба да се возврати. За никого никој нема поинаков начин.

42. А за оние кои прават зулум на луѓето и кои, бесправно, по земјата угнетуваат... праксата таква, навистина, ќе им донесе казна болна.

43. А оној кој поднесува и кој простува... ете тоа, навистина, е работа голема!

44. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда - па, за него нема пријател по Него. И ќе ги видиш зулумџарите, кога ќе ја здогледаат казната, како ќе повикаат: “Има ли некој начин на кој можеме да се вратиме?”

45. И ќе ги видиш изложени на неа; понижени како гледаат со потајно око. А оние кои веруваат ќе речат: “Страдалници се, навистина, оние кои си наштетија себеси и на семејствата на Денот суден!” Е, така зулумџарите ќе бидат, навистина, во казната постојана!

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَلَمَنْ صَدَرَ وَعَفَرَ لِرَأْسِ دَلِكِ لِمَنْ عَظُرَ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدْيٍ مِنْ بَعْدِهِ وَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

وَرَأَوْهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْمُتَكَبِّرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾

46. За нив не ќе има пријатели, освен Аллах, кои ќе им помогнат. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него нема начин на кој ќе се спаси.

47. Освете се на Господарот ваш пред да настапи денот од Аллах од кој не може да се врати. На тој ден за вас ќе нема никакво засолниште и за вас ќе нема никаков приговор.

48. Па, ако се тргнат на страна, Ние не те испративме да бидеш нивни чувар. Обврската твоја е само да известиш. И кога Ние, навистина, дадовме човекот да ја вкуси милоста Наша, се радува на тоа, а ако, пак, го снајде зло заради она што го направија рацете нивни... та, човекот, навистина, е неблагодарен!

49. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах со посак Свој создава. Кому сака подарува женски деца а кому сака подарува машки деца,

50. или, пак, удвојува: машко и женско, а кого сака остава неплоден. Он, навистина, е Зналец и Моќен!

51. На човекот му е дадено Аллах да зборува со него само преку објава или зад завеса или да му испрати пејгамбер па да му го објави со одобрението Свое

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٦٦﴾

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ
لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٦٧﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِتَارِحَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٦٨﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذَّكُورَ ﴿٦٩﴾

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

﴿٧١﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَاحِيًّا
أَوْ يَرَىٰ وَرَأْيَ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٧٢﴾

она што го сака. Он, навистина, е Вишен и Мудар!

52. И ете, така по робот Наши ти вдахнавме објава по наредба Наша; не знаеше што е, и Книга и верување, но одредивме да биде светлина за да го упатиме оној кого сакаме од робовите Наши. И ти, навистина, упатуваш по патот вистински,

53. патот на Аллах и она што е на небесата и на Земјата е - Негово. И ете, така стварите се враќаат кон Аллах!

ЕЗ-ЗУХРУФ (Накит) XLIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Се колнам во Книгата јасна!

3. Ние, навистина, го одредивме Кур'анот да биде на арапски за да сфатите!

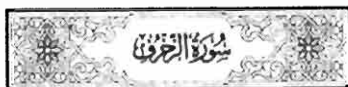
4. А тој, секако, е од Нас, во Мајка на Книгата, вишен и мудар!

5. Да отстапиме ли од вас, да не ве опоменуваме кога сте вие народ расипнички?

6. И колку пејгамбери Ние испративме меѓу народите одамнешни,

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحَانًا مَّا كُنْتَ تَدْرِي
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي
بِهِ مَن نَّشَاءُ مِن عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حَم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّ حَكِيمٌ ﴿٣﴾

أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا

أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٤﴾

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٥﴾

7. и не им доаѓаше ниеден пејгамбер а тие да не го исмеваа.

وَمَا يَا إِلَيْهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧﴾

8. Па, Ние ги уништивме оние кои беа послани и појаки од сегашните. А примерот за народите одамнешни веќе е споменат!

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ

مَثَلُ الْآوَالِينَ ﴿٨﴾

9. А ако ги запрашаш кој ги создаде небесата и Земјата сигурно ќе речат: “Ги создаде Силниот и Зналацот!”

وَالَّذِينَ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

لَيَقُولَنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

10. Оној кој ви ја одреди земјата крошна и на неа ви одреди патишта за да се управувате по нив!

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ

لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

11. И Оној кој ви спушти вода од небесата во мера одредена и, со помош нејзина, Ние ги оживуваме мртвите предели. Ете, така и вие ќе бидете оживевани!

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا

بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ﴿١١﴾

12. Оној кој од сè создаде парови и ви одреди и брод и добиток што го јавате:

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

لَكُمْ مِنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

13. да седнете на плеќите нивни и, кога ќе седнете, да се сеќавате на благодатот од Господарот ваш, и да речете: “Вишен е Оној кој ни го потчини ова кое, без Него, не можеме да го постигнеме!

لَيَسْتَوِيَ أَعْلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا

أَسْوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ

لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Ќе му се вратиме на Господарот наш, навистина!”

15. И оние му здружуваат од робовите Негови дел некаков. Човекот, навистина, е неверник очигледен!

16. Или, пак, ќерки да присвои Он, од она што Он го создава, а вам синови ви дарува?

17. А кога ќе се зарадува еден од нив со она што му го припишуваше на Милостивиот, лицето му станува црно и се загушува.

18. Оние ли кои растат меѓу накити и кои никојпат не можат да се извлечат од спротивности?

19. Мелеките кои претставуваат робови на Милостивиот... тие, всушност, жени ги сметаат. Беа ли сведоци при создавањето нивно? Ќе се забележат сведочењата нивни, и ќе бидат прашувани!

20. И зборуваат: “Да посакаше Милостивиот ние не ќе ги обожаваме.” За тоа тие ништо не знаат; тие само лажат.

21. Или: Им дадовме ли Книга од порано? Па, тие бараат да се придржуваат кон неа.

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

أَمْ أَتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ يَا بَنِيَّ ﴿١٦﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

أَوْ مَنْ يُكْسِفُ فِي الْحَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

وَجَعَلُوا أَلْمَاتِ كَذَلِكَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ أَنْثَىٰ وَأَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ ﴿١٩﴾

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ أَلْبَسْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

22. Но, зборуваат: “Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се упатуваме по трагите нивни!”

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. И ете, така Ние не испративме ниеден пејгамбер пред тебе, во ниеден град, а расипниците да не речеа: “Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се управуваме по трагите нивни.”

وكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Им зборуваше: “И зарем да ви дојдев со патоказ подобар од оној што го затекнавте кај предците ваши?” Зборуваа: “Ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени.”

﴿٢٤﴾ قُلْ أَوَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ رَسُولًا مِّمَّنْ أَنزَلَ السُّورَةَ
عَلَيْكُمْ وَفَرَّقَ بَيْنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ كَفَرُوا
﴿٢٤﴾

25. Па, Ние им се одмаздивме. И погледни каква беше казната врз лашковците!

فَأَنقَمْنَا مِنْهُم بِالنَّارِ كَيْفَ
كَانَ عِقَابَ الْمُكَدِّبِينَ ﴿٢٥﴾

26. И кога Ибрахим му рече на бабо му и на народот свој: “Јас сум, навистина, далеку од она што го обожавате,

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّي بَرَاءٌ لِّمَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

27. освен Оној кој ме создаде па Он и ќе ме упати.”

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

28. И тој зборот го овековечи меѓу потомството свое за да се вратат кон Патоказот.

﴿٢٨﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ. لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Но, Јас им дадов да уживаат тие и предците нивни сè додека не им дојде вистината и пејгамберот очигледен!

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَيَاتًا مِّن قَبْلُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. И бидејќи им дојде вистината, рекоа: “Ова е волшебништво; во него, навистина, не веруваме.”

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

31. Зборуваа: “Зошто овој Кур’ан не е објавен на еден човек од два града големи?”

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٢٦﴾

32. Тие ли ја споделуваат милоста на Господарот твој? Ние ги споделивме меѓу нив животните потреби нивни во животот на овој свет. И едни-надруги ги воздигнавме, со степени, за да се потчинат единадруги. А милоста на Господарот твој е подобра од она што го збираат.

أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حُنُوفًا مِّنَّا يَلْمِزُوكَ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

33. А луѓето да не беа во една заедница за оние кои не веруваа во Милостивиот Ние ќе одредевме куќите да им бидат изградени од сребро а и скалилата по кои се качуваат,

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوشِكَنَّهُمْ سُقُفًا مِّنَ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٢٨﴾

34. а во куќите свои врати и легла врз кои се потпираат, исто така,

وَلِيُوشِكَنَّهُمْ أَتُونًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِفُونَ ﴿٢٩﴾

35. и, накитите, секако. И сето тоа, ете, е уживање во животот на овој свет, а Ахирет, пак, кај Господарот твој, е за богобо-јазливите.

وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

36. А оној кој ќе се одврати од споменувањето на Милостивиот Ние ќе му го натовариме Шејтанот и ќе му стане близок.

وَمَن يَعْصِ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ سَيِّطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣١﴾

37. А оние, навистина, ги одвраќаат од Патот и сметаат дека се упатувачи.

وَأَنَّهُمْ لَصُدُورُهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. А кога ќе дојде кај Нас, ќе рече: “Е, штета! Меѓу мене и тебе да беше една далечина од Исток до Запад! Е, само колку си лош другар!

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ نَأَا قَالَ بَلَغْتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَسْرِ قَيْنِ قَبَسِ الْقَرْيُنِ ﴿٣٨﴾

39. И не ќе ви користи денес, и затоа што зулум правевте, ќе бидете во казната, навистина, здружени!

وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ти ли можеш да направиш да слушаат немите или, пак, да ги упатиш слепите: оние кои очигледно скршнале во заблуда.

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

41. Па, да те земевме Ние ним сигурно ќе им се одмаздемвме,

فَأَمَّا ذَٰهَبَ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

42. или да ти го покажеме она со што им се закануваме... па, Ние, навистина, имаме моќ против нив.

أَوْزَيْنَاكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Па, придржувај се кон она што ти е објавено. Ти си, навистина, по патот вистински!

فَأَسْمِعْكَ بِأَلْفِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلٰنٌ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. Тој, навистина, е Опомена за тебе и за народот твој, и ќе бидете одговорни!

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوِيكَ وَسَوْفَ تَسْتَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. И прашај ги тие кои ги испративме пред тебе, меѓу пејгамберите Наши, дали одредивме, освен Милостивиот, богови да се обожаваат.

وَسَأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

46. И Ние, секако, Муса го испративме со знаменијата Наши, до фараонот и големците нгови, и рече: “Јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на свтовите!”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. И бидејќи им доагаа со знаменијата Наши веднаш ги исмеваа.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

48. И едноодруго поголемо знамение Ние им покажувавме, и на казна ги изложувавме за да се вратат по Патоказот.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَأَعْلَاهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

49. И зборуваа: “О волшебнику, повикај го за нас, од Господарот твој, она што го вети, па, навистина, ќе бидеме упатени.”

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. И бидејќи Ние од нив ја отстранивме казната, веднаш ја прекршија заклетвата.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾

51. И фараонот возгласуваше меѓу народот свој, велејќи: “О народе мој, нели ми припаѓа да владеам со Египет, и со овие реки под мене? Не гледате ли?”

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ۖ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ
لِي مُلْكُ مِصْرَ ۖ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي
أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

52. Или: Не сум ли подобар од овој несреќник кој одвај објаснува нешто?

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُكَ وَيَكْفُرُ بِآيَاتِنَا ﴿٥٢﴾

53. Па, зошто не му се дадени ракавици од злато? Или: Зошто со него не дојдоа здружени мелеки?”

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ وَأُوتِيَ
مَعَهُ الثَّمَانِيَةُ مِائَةً مَّقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

54. И народот негов се уплаши од него и го послуша. Тој народ беше, навистина, расипнички!

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَلَيْسِقِينَ ﴿٤١﴾

55. И бидејќи Нè налутуја им се одмаздивме и, така, Ние сите ги потопивме.

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٤٢﴾

56. И одредивме да бидат урнек и пример за останатите.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِالْآخِرِينَ ﴿٤٣﴾

57. И бидејќи им беше изнесен примерот на синот на Мерјем, народот твој веднаш помина на друг разговор,

﴿٤٤﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يَصُدُونَ ﴿٤٥﴾

58. зборувајќи: “Подобри ли се нашите богови или Он?” Го наведоа како пример само да расправаат со тебе. Но, тоа е народ галамџиски!

وَقَالُوا أَلَهْتُمْ خَيْرًا مَّا هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ
إِلَاجِدًا لِّبِلْهَمِّ قَوْمٍ حَصِصُونَ ﴿٤٦﴾

59. Тој е само роб кого Ние го благословивме и го одредивме да биде пример за синовите Израилови.

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٤٧﴾

60. А да посакавме од вас Ние ќе создадеме мелеки по земјата што ќе ве наследат.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ لِبَنَاتِكُمْ
فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُنَّ ﴿٤٨﴾

61. Кур’анот, навистина, е знаење за Часот: не сомневајте се во него и следете ме! Ова е патот вистински!

وَإِنَّهُ أَوْعَدُ لِلْسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّقِعُونَ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٩﴾

62. И Шејтанот нека не ве заведе. Тој ви е, навистина, непријател очигледен!

وَلَا يَصُدُّكُمْ االشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

63. И бидејќи Иса дојде со јаснотији, рече: “Ви дојдов со мудрост и ќе ви ги објаснам некои работи за кои станавте деленици. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

64. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш... та, обожавајте Го. Ова е патот вистински!”

65. Па, се расцепија дружини многу од нив. Е, тешко на оние кои направија зулум, тешко ним од казната на Денот болен!

66. Чекаат ли Часот да им дојде одненадеж, и без да усетат?

67. Еднитенадруги пријатели на Денот тој непријатели ќе станат; а не и богобожазливите.

68. О робови Мои, денес не ќе страувате и не ќе тагувате.

69. А на оние кои веруваа во ајетите Наши и кои беа Послушни, ќе им се рече:

70. “Влезете во Џеннетот, вие и жените ваши, весели;”

71. меѓу нив ќе се служи со чинии и чаши од злато. За нив во него ќе има сè она што душите го посакуваат и она што ги радува очите. И вие во него за навек ќе останете.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٦٣

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝٦٤

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝٦٥

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٦٦

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝٦٧

يَتَعَبَّدُونَ لِمَا هُمْ يَوْمَئِذٍ يَكْفُرُونَ
وَلَا أَسْمَاءَ ۝٦٨

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا نَبِّئُكُمْ وَأَكْفَابًا
۝٦٩

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝٧٠

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
وَأَنْتُمْ فِيهَا تَخْلَدُونَ ۝٧١

72. Ете, тоа ви е Џеннетот кој го наследивте за она што го работевте!

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

73. Во него за вас ќе има и овошје секакво, од кое јадете.

لِكُرْبَاهَا فَبِكَمِّهِمْ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

74. Да, силниците ќе бидат во казната џехеннемска, и во неа за навек ќе останат;

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّتَخِلِفُونَ ﴿٧٤﴾

75. нема да им се олесни и во него ќе бидат безнадежници.

لَا يُفَعَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ﴿٧٥﴾

76. И Ние зулум не им направивме, но тие беа зулумќари.

وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. И оние ќе возгласат: “О Малик, нека не усмрти веќе еднаш Господарот твој!” Ќе рече: “Па, вие тука за навек ќе останете!”

وَنَادَىٰ أُولَئِكَ لِيَقْضِ عَلَيْكَ رَبُّكَ قَالِ إِنَّكُمْ مِّنْكَوْنُونَ ﴿٧٧﴾

78. Ние, секако, ви доставивме вистина, но мнозинството од вас вистината ја презираат.

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ بِالْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾

79. Или, пак, тие преземаат неотповиклива одлука? Да, Ние одлучуваме неотповикливо!

أَمْ أَمْرًا أَنزَلْنَا مِمَّنْ يَوْمَئِذٍ قَدِ اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ لِيَتَوَكَّلُوا عَلَيْهِمْ وَيُقْتَلُوا بِحَبْلِ أَلَمَبِلٍ ﴿٧٩﴾

80. Или: Сметаат ли дека Ние не ја слушаме тајната нивна и она што насамо го зборуваат? Да, пратениците Наши го бележат сè она што е при нив.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

81. Кажи: “Кога Милостивиот би имал дете, па јас сум првиот во обожавањето.”

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾

82. Славен нека биде Господарот на небесата и на Земјата, Господарот на Аршот, од она што го опишуваат.

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

83. Па, еднаш остави ги нека в-одат јалови разговори, и нека си играат сè додека не им дојде Де-нот со кој се опоменати.

فَدَرَاهُمْ يَحْضُرُونَ وَلِعَبُوا حَتَّى يَسْأَلُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

84. Он е Бог на небесата и Он е Бог на Земјата. Он е и Мудар и Зналец!

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ
إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Благословен нека биде Оној чија власт е на небесата и на Земјата, и на она што е меѓу нив. Знаењето за Часот е кај него и Нему ќе Му се вратите!

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

86. А оние кои ги повикуваат освен Него не се поседувачи на посредувањето, освен оној кој ќе посведочи вистински. А оние знаат.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. А ако, пак, ги прашаш кој ги создаде, сигурно ќе речат: “Аллах!” Па, каде тогаш кини-суваат?

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

88. И она што ќе го рече пе-јгамберот: “Господаре мој, тоа е народ, навистина, кој не верува.
“

وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَذَا لَأَنْتُمْ مَنَّا ﴿٨٨﴾

89. Па, тргни се од нив и кажи:
“Селам!” Па, ќе узнаат!

ЕД-ДУХАН (Чад) XLIV

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мям!

2. Се колнам во Книгата јасна!

3. Да, Ние ја објавивме, во
една ноќ благословена. Ние сме,
навистина, опоменувачи!

4. Во неа се одделува секоја
наредба мудра ;

5. наредбата Наша: Ние,
секако, испраќавме пејгамбери:

6. од Господарот твој милост.
Он, навистина, е Слушач и
Зналец!

7. Господарот на небесата и на
Земјата и на она што е меѓу нив
- ако сте уверени.

8. Нема друг бог освен Него.
Он оживува и Он усмртува. Го-
сподарот ваш и Господарот на
предците ваши одамнешни!

9. Но, не! Тие се сомневаат!
Се забавуваат!

10. Па, почекај го Денот во кој
небесата ќе понесат чад јасен,

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ﴿١﴾

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولَى ﴿٨﴾

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

11. кој ќе ги покрие луѓето.
Ова е казна болна.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. Господаре наш, отстрани ја
од нас казната; ние сме, навистина,
верници!

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Од каде им Опомена? Веќе
им дојде пејгамберот јасен!

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. Потоа ги свртеа плеките
кон него и рекоа: “Он е поучен!
Луд е!”

ثُمَّ تَوَلَّوْا عُنُقَهُ وَقَالُوا مَا لَهُمْ حُجُبُونَ ﴿١٤﴾

15. Ние, секако, нешто ќе от-
страниме од казната; да, но вие
ќе се вратите во многубоштво

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

16. на оној Ден кога ќе ги за-
фатеме со зафат голем, тогаш,
навистина, Ние ќе им се од-
мазиме.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِضُونَ ﴿١٦﴾

17. Пред нив Ние и народот на
фараонот го ставивме во
искушение, и им дојде пејгамбер
благороден:

﴿١٧﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. “Исполнете го вашиот долг
кон мене, о Аллахови робови!
Пејгамбер сум ваш, навистина,
доверлив!”

أَن آذُوا إِلَىٰ عِبَادِي أَنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. И: “Не воздигнувајте се над
Аллах. Јас, навистина, ви доне-
сувам јасен доказ!

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَيَّ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ سَاطِنٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Да, јас барам заштита од Господарот мој и од Господарот ваш, за да не ме каменувате,

وَأِنِّي عَدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْمِيَنِي ۚ

21. а ако, пак, не верувате во мене, па оставете ме!”

وَأَنْ تَرْتُونِي أَوْ لِي فَاعْرَبُونِي ۚ

22. Го повикаа, тогаш, Господарот свој: “Овој, навистина, е народ насилнички!”

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ فَجْرُونَ ۚ

23. “Побрзај со робовите Мои ноќе. Ќе бидете следени, навистина! -

فَأَسْرِعْ بَعْدِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۚ

24. Остави го морето отворено; таа војска нивна ќе биде потопена.”

وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَبُونَ ۚ

25. Колку бавчи и извори оставија,

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ

26. и посеви и места благородни,

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ

27. и благодати исто така на кои им се радуваа?

وَتَعْمَرُ كَانُوا فِيهَا فَكَيْهِنَ ۚ

28. Ете, така е: Ние одредивме да ги наследат други луѓе.

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۚ

29. Па, не ги оплакуваа ни небесата ни Земјата, и воопшто не им се даде прилика.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ

وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ۚ

30. И Ние ги избавивме синовите Израилови од казната срамна,

وَلَقَدْ جِئْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۚ

31. од фараонот кој беше, навистина, меѓу расипниците најнадуениот!

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

32. Да, Ние ги одликувавме во знаење над другите луѓе!

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

33. И меѓу знаменијата Ние им дадовме искушенија очигледни.

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنَ الْأَيَّاتِ مَا فِيهَا بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. Оние, навистина, зборуваа:

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. “За нас има, токму, само една смрт, првата, и не ќе бидеме оживеани.”

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. Па, дајте ни ги предците наши ако сте искрени.

فَأَنذِرْنَا بَنِيَّٰنَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Оние ли се подобри или, пак, народот на Туба и оние пред нив? Ние ги уништивме. Силници беа, навистина!

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكَكُمْ
إِنَّهُمْ كَانُوا يُجْرِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив, играјќи си.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعِبَادِ ﴿٣٨﴾

39. Ние ги создадовме со вистина, но мнозинството од нив не знаат.

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Денот на Разделбата ќе биде место каде ќе се сретнат сите,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ وَيَقْتُلُهُمْ جَمْعِيًّا ﴿٤٠﴾

41. Ден во кој пријателот не ќе му користи на пријателот во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ

يُصْرَفُونَ ﴿٤١﴾

42. освен оној кому ќе му се смилува Аллах. Он, навистина, е Силен и Сомилосен!

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. Стеблото Зекум, навистина, е

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾

44. храна за грешниците!

طَعَامَ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

45. Како ковина ќе врие во стомаците,

كَأَلْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

46. како што врие жешката вода.

كَغَلِي الْحَمِيرِ ﴿٤٦﴾

47. “Па, грабнете го и влечете го сред Џехенмот,

خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

48. потоа по главата сипајте му вода што врие, како казна.

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيرِ ﴿٤٨﴾

49. Вкуси, ти беше тој што, ете, небаре е силен и благороден!

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

50. Да, ова е она во што се сомневавте.”

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Богобојазливите, секако, ќе бидат на сигурно место:

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

52. во бавчите ценнетски и меѓу изворите,

فِي حَنَّاتٍ وَعُيُوبٍ ﴿٥٢﴾

53. ќе се облекуваат со свила и кадифе, едникондруги свртени!

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

54. Ете, така Ние ќе ги ожениме со хурии, кои ќе бидат со крупни очи.

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Во Џеннетот ќе посакуваат од секое овошје, сигурни!

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. Тука не ќе ја вкусат смртта, освен првата смрт; и Ние ќе ги сочуваме од казната џехенемска.

57. Како добрина од Господарот твој. Ете, тоа е победа голема!

58. Ние Кур'анот го олеснивме на јазикот твој за да се сеќаваат!

59. Па, почекај! И оние ќе почекаат, навистина!

ЕЛ-ЦАСИЕ (На колена)XLV

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Книга која се објавува од Allah, Силен и Мудар!

3. На небесата и на земјата, навистина, има знаменија за верниците!

4. И во создавањето ваше и во животните што Он ги растури има знаменија за луѓето кои цврсто се уверени.

5. И во измената на ноќта и денот и во она што Allah го спушти од небесата, 'рскот, со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино, и во управувањето на ветровите... во тоа има знаменија за луѓето кои сфаќаат.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٦٦﴾

فَصَلِّاٰمِن رَّبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٧﴾

فَاِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ يَسٰلَاكَ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٨﴾

فَارْتَبِعْ اِنَّهُمْ مُّرْتَبِعُوْنَ ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حَم

تَنْزِيْلَ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢﴾

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّهٖ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿٣﴾

وَاخْتَلٰفِ الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمٰوٰءِ

مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيٰى بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ

الرِّيْحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ﴿٤﴾

6. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои Ние ти ги кажуваме со вистина. Па, во кој говор по Аллаховиот и ајетите Негови тие веруваат?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦﴾

7. Тешко на секој лашко и грешник!

وَلِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾

8. Ги слуша ајетите Аллахови што му се кажуваат, потоа станува горделив, ете, како да не ги слушнал. Па, зарадувај го со казната болна!

يَسْمَعُ آيَاتَ اللَّهِ تَنْزِيلًا عَلَيْهِ ثُمَّ يُغْمِزُ الْمُسْتَكْبِرِينَ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرُهُ يَعْذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٨﴾

9. А ако сознае нешто од ајетите Наши ќе го обзеде исмевање. За нив има казна срамна.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾

10. Зад нив е и Џехенмот. Во ништо не ќе им користи она што го спечалија. И оние кои прифатија други пријатели освен Аллах. За нив има казна голема!

مِن رَّايِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَتْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Ова е Патоказот, а за оние кои не веруваат во знаменијата на Господарот свој... за нив има болна, казна неподнослива.

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّبِّهِمْ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. Аллах е Оној кој ви го потчини морето за бродот да плови со наредбата Негова, и да ја побаруваат добрината Негова, и да бидете благодарни!

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنذِرَكُمْ مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13. И Он ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата, сè заедно! Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

14. Кажете им на оние кои веруваат да им е простат на оние кои не се надеваат на деновите Аллахови во кои луѓето ќе се наградат според она што го спечалија:

15. кој ќе направи добро дело за себеси ќе го направи, а кој ќе направи зло дело, против себеси ќе го направи. Потоа кон Господарот ваш ќе се вратите!

16. А на синовите Израилови Ние, секако, им дадовме Книга, и мудрост и пратеништво, и Ние им дадовме од 'рскот, од добрата, и ги одликувавме над другите!

17. И Ние им дадовме јаснотија за Нердбата. И се разединија веднаш по дојденото им знаење, завидувајќи едни на други. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу нив на Денот суден за она за што, токму, станаа деленици.

18. Потоа, што се однесува до наредбата, Ние одредивме да одиш по Патот голем и, тогаш, следи го, а не следи ги страстите на оние кои не знаат!

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِّنۡۢهُ
اِنَّ فِيۢ ذٰلِكَ لَآيٰتٍۭ لِّقَوْمٍۭ يَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِيۡنَ ءَامَنُوۡا يَغْفِرُ وَاِلۡلَّذِيۡنَ لَا يَرۡجُوۡنَ
اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجۡزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿١٤﴾

مَنۡ عَمِلَ صٰلِحًا فَلِنَفۡسِيۡهِۭۗ وَمَنۡ اَسَءَ فَعَلٰٓيَہَا
نُۡمً اِلٰى رَبِّكَ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدۡءَاٰنۡزَلۡنَاۤ اِلٰىۤ اِبۡرٰهِيۡمَ يٰۤاِسۡرٰٓءِيۡلُ الْكِتٰبَ وَالْحِكۡمَ وَالنُّوۡرَ
وَرَزَقۡنٰہُم مِّنَ الطَّيۡبٰتِ وَفَضَّلۡنٰہُمۡ عَلٰى الْعٰلَمِيۡنَ ﴿١٦﴾

وَاَيۡنۡظُرۡہُمۡ يَدۡنٰتِ مِّنَ الْاَمۡرِ فَمَا اختلفُوۡا
اِلَّا مِّنۡۢ بَعۡدِ مَا جَآءَہُمُ الْوَعۡدُ بَعِيۡثًا بِيۡنۡہُمۡ
اِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِيۡ بِيۡنۡہُمۡ يَوۡمَ الْقِيٰمَةِ
فِيۡمَا كَانُوۡا فِيۡہِ يَخۡتَلِفُوۡنَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلۡنَاكَ عَلٰى شَرۡيۡطَةٍ مِّنَ الْاَمۡرِ فَاَتٰبٰہَا
وَلَا تَتَّبِعۡ اَهۡوَاَ الَّذِيۡنَ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿١٨﴾

19. Оние, навистина, во ништо не ќе ти користат кај Аллах. Зулумќарите се пријатели еднисо-други. А Аллах е Пријател на богобојазливите!

20. Ова се очигледности за луѓето, и Патоказ и Милост за луѓето кои цврсто се уверени.

21. Или: Мислат ли оние кои заронија во злодела дека Ние ќе ги изедначиме со оние кои веруваат и кои добри дела работат... дека се исти животите нивни и умирањата нивни. Е, само колку лошо просудуваат!

22. И Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина. И секоја душа ќе биде наградена според она што го спечалила, и ним не ќе им се направи неправда!

23. Не го виде ли оној кој за свој бог ја зема страста своја, кого Аллах во заблуда го скршна, знаејќи, и кому му го запечати и слухот негов и срцето негово, а пред опулот негов завеса постави. Па, кој ќе го упати по Аллах? Не се сеќавате ли?

24. И зборуваат: “Животот е само на овој свет наш. И умираме и живееме, а она што не ништи е само времето.” Ете, оние за тоа не знаат ништо. Така само си замислуваат!

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً
فَعْيَاهُمْ وَمَعَادُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَمَّ
عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عِشْرَةَ
فَعَن يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبَدِّلُهَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُونَ ﴿٢٤﴾

25. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, доказ нивни е само ова кажување: “Донесете ги предците наши ако сте искрени!”

26. Кажи: “Аллах ве оживува, потоа Он ве усмртува, потоа ќе ве збере на Денот суден во кој нема сомнение.” Но, мнозинството на луѓето не знаат!

27. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! А Денот во кој ќе се случи Часот, на Денот тој, ќе бидат поразени оние кои невинности измислуваат.

28. И ќе го видиш секој народ на колена; секој народ ќе биде повикан според Книгата своја. Денес ќе бидете наградени за она што го работевте!

29. Ова е Книгата наша која вистина ќе ви зборува. Ние, навистина, го запишавме она што го работевте!

30. Што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат... па, Господарот нивни ќе ги воведи во милоста Своја. Ете, тоа ви е победа јасна!

31. А што се однесува, пак, до оние кои не веруваат: “Нели ви се кажуваа ајетите Мои, па се

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ ءَايَاتُنَا يَسْتَبِشُونَ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَنْتُمْ آيَاتُنَا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا صَدِيقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُعْجِلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَ يَمْضِي حُجْرَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٧﴾

وَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ حَاجِبَةً إِلَىٰ أَهْلِهَا الْيَوْمَ تُحْجَرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا يُطِيقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ؕ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَاتِي تُنزلُ عَلَيْكَ
فَأَسْتَكْبِرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾

надувте и бевте народ насилнички?”

32. И кога ќе се речеше: “Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, и Часот во кој, секако, нема сомнение,” - зборувајте: “Не знаеме што е тоа Час? Ние само се сомневаме и ние не сме убедени во тоа.”

33. И ќе им се прикажат злоделата нивни што ги правеа и ќе им се овистини она што го исмеваа.

34. И ќе се рече: “Денес Ние ќе забораваме на вас како што вие заборавивте на Средбата на овој Ден ваш; огнот е престојувалиштето ваше и за вас нема поддржници.

35. Ете, тоа ви е зашто ги исмевајте знаменијата Аллахови и што ве обзеде животот на овој свет.” Па, денес не ќе бидат изведени од огнот а ниту, пак, од нив ќе се бара да се извинат.

36. Па, благодарноста Му припаѓа на Аллах, Господарот на небесата, Господарот на Земјата и Господарот на световите!

37. Величијата и на небесата и на Земјата се - Негови! Он е Силен и Мудар!

وَإِذْ أَيْقُنُ الَّذِينَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَالسَّاعَةَ لَارْتَبَ فِيهَا قُلُوبُهُمْ
مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَنُ إِلَّا أَنْظَنَّا
وَمَا عَمَلُنَا بِمُسْتَفْهِينَ ﴿٣٢﴾

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا يَبْهَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسُوا كَمَا نَسْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا أَوْفَقُوا النَّارَ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٤﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَخَذُلُونَ أَيُّهَا اللَّهُ هُزُوا وَعَرَّكَوْهُ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا
وَلَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

وَالَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

ЕЛ-АХКАФ (Ахкаф) XLVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, мим!

2. Книга што се објавува од
Аллах, Силен и Мудар!

3. Ние ги создадовме и не-
бесата и Земјата и она што е
меѓу нив само со вистина и до
рок определен. А оние кои не
веруваат се рамнодушни кон она
со што се опоменуваат.

4. Кажите: “Покажете ми го она
што го посакувавте освен Ал-
лах? Покажете што создадоа на
земјата! Или, пак, се здружени
во создавањето на небесата. Да-
јте им ја Книгата пред оваа или,
пак, трагите на знаењето ако сте
искрени.”

5. Кој повеќе скршнал од оној
кој повикува друг бог освен Ал-
лах, кој не може да му се освие
на Денот суден и тие, освен Ал-
лах, рамнодушни се кон молбите
нивни,

6. и кои, кога луѓето ќе се
зберат, ќе станат непријатели
нивни, и кои не ги признаваа
обожаванјата нивни.

7. А кога им се кажуваат
ајетите Наши, јасни, неверниците
зборуваат за вистината,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنذِرُونَ بِكِتَابٍ
مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرَقَتْ عَلَيْنَا كُنُوزٌ
مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونَا كِتَابَ اللَّهِ

وَمَنْ أَسْأَلُ وَمَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ لَّا يَسْتَجِيبُ
لَهُمْ إِلَهًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

وَإِذَا نُتِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَآ جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

бидејќи веќе им дошла: “Ова е волшебноштво очигледно!”

8. Или, пак, велат: “Фрла лага врз Аллах!” Кажите: “Ако фрлам лага врз Него, па вие не можете да ме заштитите од казната Аллахова. Он најдобро го знае она што го изнесувате. Он е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он е Простувач и Сомилосен!”

9. Кажите: “Меѓу пејгамберите јас не сум нешто ново, и не знам што ќе се прави со мене а и со вас, исто така. Јас само го следам она што ми се објавува и јас сум само опоменувач јасен!”

10. Кажите: “Што мислите?” Ако Кур’анот е од Аллах, а вие не верувате во него, а за него, пак, сведочеше еден сведок од синовите Израилови дека тој е сличен на претходната Книга - та, поверува - а вие се надувате.” Аллах, навистина, не го упатува народот зулумќарски!

11. Неверниците им зборуваат на верниците: “Ако е тоа некое добро не ќе нè престигнеа во тоа.” И бидејќи не се упатија по него, уште зборуваат: “Ова е лага одамнешна!”

12. А пред него беше Книгата на Муса, како водач и милост. Ова е Книга потврда на арапски

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَرِيهِ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نَفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ هُوَ الْقَبُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَايِنِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي
مَا يَفْعَلُونَ وَلَا يَكْفُرُونَ إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ
وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا
مَا سَأَلْنَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

јазик за да ги опомене оние кои зулум направија, и радосница за добротинителите.

13. Оние кои, навистина, велат: “Аллах е Господарот наш“; потоа кои се истрајни... оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

14. Оние се жители џеннетски и во него за навек ќе останат; тоа им е награда за она што го работеа.

15. А и на човекот Ние во васиет му оставивме убаво да се однесува кон родителите свои. Мајката негова со мака го носеше и со мака го роди; го носеше и го доеше триесет месеци. А кога ќе сјакне и ќе наполни четириесет години, вели: “Господаре мој, овозможи ми да ти се заблагодарам на благодатот Твој со кој ме опсипа, мене и родителите мои, и да работам добро со што ќе бидеш задоволен и одреди потомството мое да биде добро. Јас, навистина, се кајам и јас сум меѓу муслиманите!”

16. Од таквите Ние ќе го примиме она што го работеа, најдоброто, а ќе ги занемариме пропустите нивни, меѓу жителите на Џеннетот - ова е ветување вистинско со што им беше ветено!

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَشُرَكَائِهِمُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلْنَا عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقَاتِ الَّتِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Оној што ќе им рече на родителите свои "Уф", од вас двајца, ми ветувате ли дека ќе бидам оживеан. Пред мене, секако, пропаднаа поколенија многу, а родителите, барајќи помош од Аллах, велат: "Тешко тебе, верувај! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина," а тој, пак, вели: "Ова се само приказни одамнешни!"

18. Тоа се оние врз кои се овистини Зборот што беше кажан меѓу народите кои веќе поминаа пред нив - и џинови и луѓе - и кои, секако, беа поразени!

19. И за секого имаат степени за она што го работеа. Аллах луѓето ќе ги награди за делата нивни; неправда не ќе им се направи.

20. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот: "Ги потрошивте вашите добра во животот ваш на овој свет и посакувате да уживате во нив. Па, денес ќе се казните со казната понижувачка затоа што се надувте на земјата бесправно и затоа што грешевте."

21. И спомни го братот на Ад, кога го опомена народот свој во Ахкаф. Опоменувачи имаше и пред него и по него: "Обожавајте го само Аллага. Јас, на-

وَالَّذِي قَالَ لِبَوْلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ
وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَيْلَكُمْ أَمِنْ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرَ الْأُولِينَ ﴿١٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمُرٍ قَدْ خَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَسِيرِينَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَيُوفِّيهِمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ
لَا يظلمون ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ ظَنَنْتُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ أَنَّكُمْ الدِّينَ تَأْتِيكُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ
عَذَابَ الْهَوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
يَعْرِى الْحَقُّ وَيَكْثُرُ فِيكُمْ فَسُقُونَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ
وَقَدْ خَلَّتِ النَّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّ خِيفَ عَلَيْهِمْ

вистина, се плашам од казната на Денот голем!”

22. Зборуваа: “Дојде ли да не одвратиш од божествата наши... па, донеси ни нешто од она што ни го вети ако си меѓу искрените!”

23. Рече: “Знаењето за тоа, на вистина, е кај Аллах, и ќе ве известам за она со што сум испратен, но ве гледам дека сте луѓе што не знаете.”

24. И бидејќи видоа како се појави еден облак, кој одеше кон нивните долини, рекоа: “Овој облак ќе ни донесе дожд.” Не, тоа е она што вие брзате да дојде: ветар кој носи казна болна,

25. кој ќе потресе сè, со наредбата на Господарот негов, па ќе останат само живеалиштата нивни. Ете, така Ние го казнивме народот насилнички.

26. Да, Ние ги населивме во тие места во кои вас не ве населивме, и им дадовме и уши, и очи и срца... А нема да им користат ни ушите нивни, ни очите нивни, ни срцата нивни во ништо! Зашто не ги признаваа знаменијата Аллахови и им се овистини она за што се исмеваа.

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١١﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٢﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَنْزَلْتُكُمْ قَوْمًا يَمُجَّهُوْنَ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا
هٰذَا عَارِضٌ مُّطَّرٌ نَّابِلٌ هُوَ مَا أَسْعَجَلَكُمُ
بِهِ رَبِّيْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى
إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
سَمْعًا وَآبْصُرًا وَفَعْدَةً فَمَا آغَىٰ عَنْهُمْ سَمْعَهُمْ
وَلَا آبْصُرَهُمْ وَلَا أَفْعَدُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَمْجِجُونَ رَبَّكَ سَائِتٍ لِلَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٦﴾

27. И Ние веќе го уништивме, секако, она што беше околу вас - градовите - и ги распоредивме ајетите за да се вратат по Патот.

28. Па, зошто не им помогнаа оние кои ги прифатија, освен Аллах, за блиски и богови? Но, скршнаа далеку од нив. Ете, тоа беа лагите нивни и измислиците што ги коваа.

29. И кога Ние ти испративме неколку џинови кои го прислушкуваа Кур'анот - а бидејќи беа присутни - рекоа: "Молчете!" И бидејќи заврши кажувањето негово се вратија кај народот свој како опоменувачи!

30. Рекоа: "О народе наш, ние навистина слушнавме Книга која е објавена по Муса како Потврда за она што е веќе меѓу нив, што упатува кон вистината и кон патот вистински."

31. О народе наш, освете му се на повикувачот Аллахов и верувајте му, зашто Он ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве извлече од казната болна.

32. А оној кој не ќе се освие на повикувачот Аллахов не ќе може да се скрие на земјата и ќе нема, освен Него, пријатели. Онаквите се во заблуда очигледна!

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَهَةً لَّذَلَّضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِهِ يَتَعَفَّوْنَ ﴿٧٨﴾

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنْ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ
الْقُرْآنَ إِنْ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصَبُوا
فَلَمَّا فَصَىٰ وَالْوَالِي قَوْمَهُمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٩﴾

قَالُوا يَا قَوْمِ مَنْ آتَانَا سَمْعًا كَسَبْنَا أَنْزِلَ
مِنْ بَعْدِ مَوْسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٠﴾

يَقَوْمِ مَنْ آتَانَا سَمْعًا كَسَبْنَا أَنْزِلَ
مِنْ دُونِكُمْ وَمِنْ دُونِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٨١﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٢﴾

33. Не гледаат ли дека Аллах, навистина, ги создаде небесата и Земјата, кој не се замори со создавањето нивно, дека е Кадар да ги оживи мртвите. Секако! Он, навистина, е Кадар за сè!

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَئِسْ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَيَّ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот - “Нели е ова вистина?” Ќе речат: “Па, вкусете ја казната затоа што не верувавте.”

يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Па, стрпи се онака како што се стрпија оние меѓу пејгамберите, со дадената им одлучност. И не барај побрзо да им дојде казната! Ним ќе им се причини, на Денот кога ќе го видат ветеното им, дека останаа само еден час од денот - ова е само известување - па, ќе биде уништен само народот расипнички!

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرْنَا أَوْ لَوْ أَنَّ الْعِزْرَةَ مِنَ الرَّسُولِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ يَهْتَكُ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

МУХАММЕД (Мухаммед) XLVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Залудни се делата на оние кои не веруваат и кои оддалечуваат од Аллаховиот пат.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ ﴿١﴾

2. А на оние кои веруваат и кои добри дела работат и кои веруваат во она што му е

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

објавено на Мухаммед - а тоа е вистината од Господарот нивни - ќе им бидат отстранети злоделата нивни, и Он ќе ја подобри состојбата нивна.

3. Ете, тоа е, секако, заради тоа што неверниците ја следат неистината, а верниците, пак, вистината од Господарот свој. Ете, така Аллах им ги донесува примерите на луѓето!

4. Па, кога ќе се сретнете со оние кои не веруваат ... та, удрете ги по вратовите сè додека не ги совладате, а штом тоа ќе го направите, тогаш, врзете ги. Потоа или нека следи ослободување без надоместок или, пак, побарајте откупнина, додека војната не ги исцрпи тежините свои. Ете, тоа е! Ако Аллах посака, меѓутоа, Он ќе им се одмазди, но Он посакува само да ги испроба еднисо други. А оние кои погинаа на Аллаховиот пат... та, никојпат нема да бидат залудни делата нивни!

5. Он ќе ги упати и не ќе им ја подобри состојбата нивна;

6. ќе ги воведе во Џеннетот со што, токму, Он ги запозна!

وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٦﴾

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا انْخَسَمُوا فَشَدُّ الرِّمَاحِ فَمَا مَاتَ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيُنذِرَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي فِيكُمْ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٦﴾

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾

7. О верници, ако Аллаха го поддржувате и Он вас ќе ве поддржува и ќе ги зацврсти стапалките ваши.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تَنصُرُوْا لِلّٰهِ يُنصِرْكُمْ
وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

8. А оние кои не веруваат... та, тоа е пропаст за нив. И залудни се делата нивни!

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَسَاوَوْا فِيْ لَدُنِّ اللّٰهِ اَعْمٰلُهُمْ ﴿٨﴾

9. Ете, тоа е поради тоа што го презираат она што го објави Аллах... та, ќе пропаднат делата нивни!

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمٰلَهُمْ ﴿٩﴾

10. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив. Аллах ги поништи! И за неверниците има таков пример.

۞ اَفَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ دَمَّرْنَا عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِيْنَ اَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾

11. Ете, тоа е поради тоа што Аллах, навистина, е пријател на оние кои веруваат и поради што неверниците, навистина, немаат заштитници!

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰى الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَاَنَّ الْكَافِرِيْنَ
لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

12. А оние кои, секако, веруваат и кои добри дела работат... Аллах ќе ги воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат. А оние кои не веруваат и кои уживаат и кои јадат како што јаде добитокот... па, огнот е престојувалиштето нивно!

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَسْتَمِعُوْنَ وَيَاكُوْنُوْنَ
كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعٰمُ وَاَلَا تَمُوْىْ لَهُمْ ﴿١٢﴾

13. И колку градови - посилни и помоќни од градот твој од кој си прогонет - Ние уништивме; па, немаше никаков поддржник за нив.

وَكٰذٰبِيْنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيٰتِكَ
الَّتِيْ اَخْرَجْنَاكَ اَهْلِكَنَّهُمْ فَلَا تاصِرْ لَهُمْ ﴿١٣﴾

14. Еднаков ли е оној кој има јасна претстава за Господарот свој со оној кому му се разубавува пакоста на делата негови... и кои ги следат страстите свои?

أَمْ مَنْ كَانَ عَلَى بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

15. Сличен ли е оној во Џеннетот - кој е ветен за богобојазливите - во кој реки течат непрестано, во кој има и реки со млеко, со вкус непроменет, и реки со вино вкусно за оние што го пијат, и реки со мед исцеден... за нив во Џеннетот има секакви видови овошје и прошка од Господарот нивни... со оној кој е за навек во огнот, и кој пие вода што врие, која цревата ќе им ги попари?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
الشَّرَائِبِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

16. Од нив доаѓаат кои те слушаат, и штом ќе излезат од тебе, им зборуваат на оние со даденото им знаење: “Што ли рече оној пред малку?” Тоа се оние чии срца Аллах ги запечати и кои ги следат страстите свои.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ
قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَاؤُكَ لِتَكِ الَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. А оние кои се упатуваат... Он им го зголемува Патоказот и им ја сјакнува нивната богобојазливост.

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآلَهُمْ نُورٌ ﴿١٧﴾

18. Очекуваат ли, тогаш, да им дојде Часот однадеж? Им дојдоа, секако, предзнаците не-

فَهَلْ يُنظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنْ هُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذُكِرْتُمْ ﴿١٨﴾

гови. Па, зошто за нив опомена
кога веќе тие им дојдоа?

19. Тогаш знај дека, навистина,
нема друг бог освен Него, и
барај прошка за гревовите твои:
за верниците и за верничките.
Аллах ги знае каде се при-
бежиштата ваши и престоју-
валиштата ваши.

20. Верниците зборуваат: “Зо-
што не е објавена сура?” Па,
кога ќе им се објави една сура
потсилена и кога во неа ќе се
спомене борба ќе ги здогледаш
оние во чии срца има болештина
како во тебе гледаат со опул,
како пред смрт соборен. А за
нив е подобра

21. послушноста и говорот
познат. Па, кога веќе наредбата
е донесена за нив ќе биде подо-
бро, навистина, да се искрени
кон Allah.

22. Ако вие, според тоа, ја до-
фатите моќта, нема ли да сеете
безредие по земјата и нема ли да
ги прекинете роднинските врски
ваши?

23. Тоа се оние кои Allah ги
проколна, и ги оглувна, и ги
онеме и ги ослепи.

24. Не размислуваат ли за
Кур’анот или, пак, има катанци
врз срцата?

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمُ
وَمَوَازِينَكُمُ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ
سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ فَظَنُّوا
أَلَمْغْنِي عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ ﴿٢٠﴾

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ
فَلَوَّصَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْصَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْ عَنِ قُلُوبِ
أَفْقَاهَا ﴿٢٤﴾

25. Оние кои, навистина, ги свртија плеќите свои од Патоказот, што им беше објаснет, Шејтанот ги обезличуваше и ги обезнадуваше.

26. Ете, тоа, секако, е заради она што им го зборуваа на оние кои го презираа она што Аллах го објави: “Ќе бидеме послушни кон некои наредби ваши!” Аллах ги знае тајните нивни!

27. Па, што ќе биде кога мелеките ќе ги усмртуваат, мавајќи ги по лицата нивни и по плеќите нивни?

28. Ете, тоа е поради тоа што го следеа она што ја предизвикува лутината Аллахова, и поради тоа што го презираа задоволството Негово. Па, ете пропаднаа делата нивни!

29. Или: мислат ли оние кои имаат болештина во срцата свои дека Аллах никогаш не ќе ги изнесе одвратностите нивни?

30. А да посакавме Ние сигурно ќе ги понижевме, па ќе ги препознаевте по изгледите нивни, и ќе ги препознаевте, сигурно, по гласот на говорот. А Аллах ги знае делата ваши!

31. Ќе ве испробаме, сигурно, сè додека ги препознаеме бор-

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلٰى أَدْبَارِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى
الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَّ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا الَّذِيْنَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

كَيْفَ إِذَا نَفَثَتُّهُ الْمَلٰٓئِكَةُ بَضْرِئوتَ
وُجُوهِهِمْ وَأَدْبَارِهِمْ ﴿٢٧﴾

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ أَتَّبَعُوا مَا اسْتَحْطٰ اللّٰهُ
وَكَرِهُوا رِضْوٰنَهُ، فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
أَن لَّنُخْرِجَهُنَّ اللَّهُ أَصْفٰهُمْ ﴿٢٩﴾

وَلَنُشَآءَنَّ لَأَرْتِنٰكُهُمْ فَلَنَرَفَنَّهُمْ بِسِيْمَتِهِمْ
وَلَنَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنكُمْ وَالصّٰدِقِينَ

ците меѓу вас, и трпеливите, и ќе ги провериме вестите за вас!

32. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои се оддалечуваат од пејгамберот, за нив, по објаснетиот Патоказ... не ќе му наштетат на Аллах во ништо и Он ќе ги поништи делата нивни!

33. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов и не обезвреднувајте ги делата ваши!

34. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат а потоа ќе умрат, и уште се неверници... Аллах никогаш нема да им прости.

35. И не попуштајте, и кон примирје не повикувајте! Па, вие сте послани: Аллах е со вас; Он не ќе ви наштети за делата ваши!

36. Животот на овој свет, на вистина, е само игра и забава. Ако верувате и ако сте богобојазливи ќе ви дојде наградата ваша и не ќе бидете прашани за имотот ваш.

37. А ако, пак, Он од вас ги бара и ако е кон вас настојчив,

وَتَبَلَّغُوا الْخَبْرَ كَذِبًا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقَرُوا
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَالِهِمْ ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

فَلَا تَهَيِّجُوا الدُّنْيَا لِعِبِّ وَلَهُوَ إِنْ تَوَسَّعْتُمْ أَنْ تَفْرُقُوا
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ إِنْ تَوَسَّعْتُمْ أَنْ تَفْرُقُوا
يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْتَأْذِنُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

إِنْ يَسْتَأْذِنُكُمْ هِيَ أَيْ حُفَّتُمْ

ќе станете шкржави и Он ќе ги изнесе омразите ваши.

38. Ете, вие сте тие кои се повикувате да трошите на Аллаховиот пат. А меѓу вас има и кои скржават. А оној кој скржави... та, против себеси скржави. Аллах е Богат а вие сте сиромашни. А ако ги свртите плеќите Он ќе ве замени со друг народ кој не ќе биде вам сличен!

ЕЛ-ФЕТХ (Победа) XLVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ние, навистина, ќе ти дадеме за да извојуваш победа јасна,

2. за Аллах да ти ги прости оние гревови што ги направи и оние што ќе ги направиш, и за да го надополни благодатот негов кон тебе, и за да те упати по патот вистински.

3. И Аллах ќе те потпомогне со помошта силна.

4. Он е Оној кој спушта смирна во срцата на верниците за да го зголемат верувањето со верувањето свое. Војските на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

تَبَدَّلُوا وَيُخْرِجَ أَضْعَفَكَ ۝٣٧

هَٰذَا نَسْتَعْتَذِرُ لَكَ لَوْلَا تَدْعُونَ لِنُفْسِنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغُلُ وَمَنْ يَبْغُلْ فَإِنَّمَا يَبْغُلْ
عَنْ نَفْسِهِ. وَاللَّهُ الْعَزِيزُ وَأَسْرَعُ الْفُقْرَاءِ
وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
فَمَا لَآ يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ۝٣٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝١

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُثَبِّتْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝٢

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝٣

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرُدَّادًا
إِيحْتِنَاعًا عَنِ إِيْمَانِهِمْ. وَاللَّهُ جُنُودَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ. وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٤

5. И за Он да ги воведи верниците и верничките во бавчите ценнетски низ кои реки течат, и во нив за навек да останат, и за да ги отстрани од нив грешките нивни. Тоа кај Аллах, секако, е победа голема!

6. И за Он да ги казни дволичните, било мажи било жени, многубошките и многубошките, кои за Аллах лошо мислат... Нека им се врати злото! Аллах се налути на нив, ги проколна и им го подготви Џехенмот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

7. Војските и на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

8. Ние те испративме, навистина, да бидеш и сведок, и радосник и опоменувач,

9. за да веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов, за да го помогнете, за да Го осознаете достоинството Негово, и за да Го величате и наутро и навечер!

10. Оние кои, секако, ти полагаат заклетва, полагаат заклетва и на Аллах: Раката Аллахова е над рацете нивни. Па, оној кој ќе ја прекрши заклетвата, за себеси ја прекршува. А оној што ќе го исполни она што Му го ветил на

لِيَدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبُكَرَتْ عَنْهُمْ فِيهَا
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُنَّ السُّوءَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةً السُّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَيُعَزِّزُوهُ وَيُوقِرُوهُ
وَيُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَبِيعُونَكَ إِنَّمَا يَبِيعُونَ اللَّهَ بِذَلِكَ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ. وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَةٌ بِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

Аллах... па, ќе му се даде награда голема!

11. Бедуините кои изостанаа ќе ти зборуваат: “И имотот наш, и семејствата наши, не обзедоа... па, затоа побарај прошка за нас!” Со јазиците свои го зборуваат она што не е во срцата нивни. Кажи: “Па, кој во нешто ќе ве заштити од Allah ако Он ви посака штета или ако ви посака корист? Но, Allah е Известен за она што го работите!

12. Но, не! Вие помислувате дека пејгамберот и верниците никогаш не ќе им се вратат на семејствата свои и ете, тоа, ви се разубавуваше во срцата ваши. И замислувајте зли мисли и бевте народ расипнички!

13. Оној кој не верува во Allah и во пејгамберот Негов... па, Ние, навистина, за неверниците оган подготвивме!

14. Власта и на небсата и на Земјата е - Allahова! Он простува кому сака и Он казнува кого сака. Allah, секако, е Простувач и Сомилосен!

15. Оние што заостанаа, кога ќе тргнете по пленот за да го грабнете, ќе речат: “Оставете нè да ве следиме.” Сакаат да го изменат Говорот Allahов. Кажи:

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسِنَتِهِمْ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ
إِلَىٰ آبِلِهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوِيًّا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا
رَحِيمًا ﴿١٤﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ
مَغَابِرِنَا غُدُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ
أَنْ يَسْبِقُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَسْبِقُونَا كَذَلِكَ

“Никогаш не ќе не следите: тоа порано Аллах ви го кажуваше!” Па, тие ќе речат: “Но, вие ни завидувате.” Но, само малкумина сфаќаат!

16. Кажите им на бедуините што застанаа: “Ќе бидете повикани против народот кој поседува моќ и сила; ќе се борите ли против нив или, пак, ќе ги потчините? Па, ако бидете послушни... Аллах ќе ви даде награда убава, а ако, пак, ги вртат плеќите, како што вие ги вртевте плеќите порано, Он ќе ве казни со казна болна.

17. Нема грев за слепиот, нема грев ни за бушавиот, нема грев ни за болниот... Оној кој е послушен и на Аллах и на пејгамберот Негов... Он ќе ги воведете во бавчите ценетски низ кои реки течат... А оној кој ќе ги сврти плеќите... Он ќе го казни со казна болна.

18. Аллах, секако, беше задоволен од верниците кога ти положија заклетва под стеблото, и тогаш Он знаеше што е во срцата нивни и им спушти смирна, и Он ги награди со победа блиска,

19. и со разновиден плен што го заробија. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ قَسِيْمُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسَدُوْنَآ
بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ إِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْرَةٌ إِلَى قَوْمِ أُوْلِي
بَأْسٍ شَدِيْدٍ يُقْبَلُوْنَهُمْ أَوْ يُسَلْمُوْنَ فَإِنْ تَطَيَّرُوا
بِؤْتِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ قَبْلُ يَعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيْمًا ﴿١٦﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعْذِبْهُ
عَذَابًا أَلِيْمًا ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ إِذْ يُبَايِعُوْنَكَ
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوْبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَنْزَبَهُمْ قَتَحًا قَرِيْبًا ﴿١٩﴾

وَمَعَانِهِ كَثِيْرَةٌ يَأْخُذُوْنَهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٢٠﴾

20. Аллах ви вети разновиден плен што го заробивте. Но, Он побрза со тоа за вас, а рацете на луѓето ги допре во врска со вас, за тоа да биде знамение за верниците и за да ве упати по патот вистински,

21. и други, кои не бевте кадри да го заробете, но, Аллах, секако, го опфати. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

22. А да се бореа против вас неверниците ќе ги свртеа плеките, сигурно! Потоа не ќе најдеа ни пријател ни поддржник! □

23. Праксата Аллахова беше и порано... И ти никогаш не ќе најдеш во праксата Аллахова измена.

24. Он е Оној кој ги задржа рацете нивни во врска со вас, и рацете ваши во врска со нив, во срцето на Мекка, по победата ваша врз нив која Он ви ја даде. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

25. Оние се, токму, неверниците, и оние кои ве одвркаа од Месцидул Харам, и ги одвркааат курбаните жртвувани да стигнат до местата нивни. А да не беа мажи верници и жени вернички,

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ. وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُجَادُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْحِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَدْيَةِ مَعَكُوفًا أَنْ يُبَلِّغَهُمْ جِهَةَ، وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَنُصِيبَكُمْ مِنْهُم مَّعْرَةٌ بَعْدَ عِلْمٍ لِّيَدْخُلَ اللَّهُ

кои вие не ги познававте... ќе ги потисневте и ќе ви се случеше од нив, без да знаете, злосторство - ете, за Аллах да воведџе во милоста Своја кого сака. А тие луѓе да се одделеа Ние сигурно ќе ги казневне со казна болна... оние кои не веруваа.

26. Кога неверниците ги исполнија срцата свои со ревност, ревност цахилиетска, Аллах, тогаш, ја спушти смирната Своја врз пејгамберот Свој и врз верниците. И го обврза зборот на богобојазливоста, и беа подостојни и поблиски до Зборот Негов. Аллах, секако, знае сè!

27. Аллах, навистина, ќе го оствари вистински сонот на пејгамберот Свој, за да влезете во Месцидул Харам, ако Аллах посака, безбедни, со потстрижени коси и избричани, не плашејки се. Па, Он го знаеше она што не го знаевте и, освен тоа, одреди победа блиска.

28. Он е Оној кој го испрати пејгамберот Свој со Патоказ, и со вера вистинска за да ја изрази над сите вери. Аллах е Доволен за Сведок!

29. Мухаммед е Аллахов пејгамбер. А оние кои се со него се строги кон неверниците, а

فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ لَوْ تَرَىٰ أُولَٰئِكَ الْعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَأَلَزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِينَ مَخْلِقِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رِجْمًا بَيْنَهُمْ تُرْجِمُهُمْ رُكْعًا سَجَدًا يَلْبَسُونَ فَضْلًا

милостиви еднисодруги. Ги гледаш и на руку' и на сеџде, како ја бараат добрината и задоволството Аллахово. Има белези на лицата нивни од трагите на сеџдето. Ете, таков беше примерот нивни во Теврат и таков беше примерот нивни во Инџил: како семе што ќе ја исфрли кората негова, ќе се зајакне, а потоа ќе се затврди врз стеблото, вчудоневидувајќи го сејачот за да се разлутат со тоа неверниците. А Аллах им вети на оние кои веруваат и кои добри дела работат прошка и награда голема!

ЕЛ-ХУЏУРААТ (Соби) XLIX

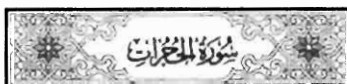
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О верници, не брзајте пред Аллах и пред пејгамберот Негов. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

2. О верници, не дигајте ги гласовите ваши пред гласот на пејгамберот и не разговарајте на висок глас пред него како што зборувате на висок глас едни - содруги - зашто ќе се поништат делата ваши а тоа да не го усетите.

3. Оние кои, навистина, го смалуваат гласот свој кај пе-

مِنَ اللَّهِ وَرَضُوا نَأْسِيحَهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
مِنَ آثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَرِزَعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَفَازَرَهُ
فَأَسْتَقْلَطَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْفِهِ يَعْجِبُ الزَّرَّاعَ
لِيَعْطِيَهُمُ الْكُفَّارُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَعْوَابَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ

јгамберот Аллахов... оние се чии срца Аллах ги очисти за богобојазливост: за нив има прошка и награда голема.

4. Оние кои, навистина, те повикуваат зад одаите... мнозинството од нив не сфаќаат.

5. А да се стрпат, навистина, сè додека не излезеш пред нив, тоа ќе им биде подобро. Аллах е Простувач и Сомилосен!

6. О верници, ако ви дојде несовесен со вест некаква, па разјаснете ја работата, за да не им нанесете зло на луѓето, незнаејќи, за да не се попишманите за она што го направивте.

7. Знајте дека меѓу вас, навистина, е Аллаховиот пејгамбер. Кога би ве послушал во многу работи, ќе падневате во пропаст. Но, Аллах ја поттикна љубовта кон верувањето ваше и ви го разубави во срцата ваши, а ви го направи презирно неверувањето, расипасноста и забравот. Ете, такви се упатените!

8. Благодат и добрина Аллахова! Аллах е Зналец и Мудар!

9. Ако две дружини на верници се судрат, помирете ги ед-

أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُم لِلْقَوَىٰ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ جَاءَ كُرْفًا سُبُوتًا يَنْتَابِعِينَ
أَنْ نَصِيبُوا قَوْمًا بِمِجْهَلَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ
نَدِيمِينَ ﴿٦﴾

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ
مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبَ إِلَيْكُمْ أَتَى الَّذِينَ
وَرَيْنَاهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٧﴾

فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

وَلِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَانْتَبِهُوا فَأَصْلِحُوا

нисодруги. Ако едната од нив ѝ направи насилство на другата, па борете се против онаа која направи насилство сè додека не пристигне наредбата Аллахова. Па, ако пристане, помирете ги еднисодруги, праведно, и држете ја рамнотежата! Аллах, навистина, ги љуби оние кои судат праведно!

10. Верниците, навистина, се браќа... па, тогаш, помирете ги браќата ваши. Плашете се од Аллах за да ви се смилува!

11. О верници, мажите еднисодруги нека не се потценуваат, можеби едните се подобри од другите, а и жените нека не се потценуваат еднисодруги, можеби едните се подобри од другите. Не грдете се самите себеси и не надевајте надимози лоши еднинадруги. Е, само колку е лоша расипаноста по верувањето! А оние кои не ќе се покајат - та, зулумќари се!

12. О верници, избегнувајте ги сомневањата многу; некои сомневања, навистина, се грев. Не испитувајте се и не озборувајте се еднисодруги. Посакува ли некој од вас да го јаде месото од брат му, мртов! Е, само колку е одбојно тоа! Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَقَّ نَبِيِّهِ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ
أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِإِثْمَ الْفُسُوقُ بَعْدَ الِإِيمَانِ
وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّك بِبَعْضِ
الظَّنِّ لَنُجْرٌ وَلَا يَجْتَسِسُوا وَلَا يَغْتَبِبْ بَعْضُكُم بَعْضًا
أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

13. О луѓе, Ние ве создадовме, навистина, од еден маж и од една жена, и Ние одредивме да бидете народи и племиња за да се запознавате. Најблагородниот кај Аллах, секако, е најбогобојазливиот. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

14. Бедуните велат: “Веруваме!” Кажите: “Не верувате!” Но, кажете: “Ние сме послушни”, бидејќи иманот не е влезен во срцата ваши. А ако сте послушни и на Аллах и на пејгамберот, Он не ќе ви скрати ништо од делата ваши. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

15. Верници се, навистина, оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов и кои, потоа, не се сомневаат, и кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотите свои, и со животите свои. Оние, токму, се искрените!

16. Кажите: “Вие ли ќе го запознавате Аллага со верата ваша, а Аллах го знае она што е на небесата и на Земјата. Аллах знае сè!”

17. Показуваат наклоност кон тебе затоа што станаа муслимани. Кажите: “Не покажувајте наклоност кон мене заради тоа

يَتَّيْمَهَا النَّاسَ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ: آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

يُذَكِّرُ يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَإِنَّمَا اللَّهُ يَهْتَدِي الْقَوْمَ الْقَائِلِينَ بِالْإِيمَانِ إِنَّكُمْ سَعِدُونَ ﴿١٧﴾

што го примивте Исламот. Аллах покажува наклоност кон вас - зашто, ако сте искрени, - ве упати кон иманот.

18. Аллах, секако, ја знае тајната на небесата и на Земјата. Аллах го гледа она што го работите!

КАФ (Каф) L

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Каф! Се колнам во Кур'анот славен.

2. Но, ете се чудат затоа што им дојде еден опоменувач меѓу нив... па, неверниците велат: "Ова е чудна работа!

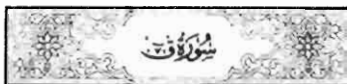
3. Зарем кога ќе умреме и кога ќе станеме земја? Ете, тоа враќање е невозможно."

4. Ние знаеме, секако, што ќе им одземе земјата. Кај нас е Книгата што се чува!

5. Но, не! Оние лажат за вистината, бидејќи таа веќе им дојде: токму, сметени се!

6. Зошто не гледаат кон небото над нив? Како Ние го подигнавме и како го накинтивме и како е без недостаток?

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ يَّمَانَعْمُولُونَ ﴿١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

أَمْ دَامْنَا وَكُنَّا رِأْسًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِيظٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيعٍ ﴿٥﴾

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَرَزَقْنَاهَا وَمَالَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

7. И Земјата како Ние ја раширивме и како по неа брда расфрлавме, и од неа како да никнат секакви плодови убави,

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

8. како очигледност и опомена за секој роб кој се обраќа.

بَصِيرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٨﴾

9. И од небото Ние спуштивме вода благородна, па со неа даваме да никнат и зеленчуци и жито што се жнее,

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَبَشِيِّ ﴿٩﴾

10. и урми високи, во листовите збрани,

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْمٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

11. како 'рск за робовите, и со водата, исто така, Ние го оживуваме мртвиот предел. Ете, такво ќе биде проживувањето!

رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

12. И пред нив лажеа: и народот на Нух, и жителите на Рес, и на Семуд,

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَحْسَبُ الرِّيسَ وَمُؤَدُّ
﴿١٢﴾

13. и на Ад, и фараонот и браќата на Лут,

وَعَادَ وَفِرْعَوْنَ وَإِخْوَانَ لُوطٍ ﴿١٣﴾

14. и жителите на Ајка и народот на Туб. Сите тие ги сметаа за лажни пејгамберите... па се овистини ветувањето!

وَأَحْسَبُ الْأَيْتَةَ وَقَوْمَ نَبِيٍّ كُلِّ كَذَبٍ
أُرْسِلَ لِحَقِّ وَعَيْدٍ ﴿١٤﴾

15. Па, се уморивме ли со творењето прво? Но, тоа се оние кои не се начисто со новото создавање!

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هِيَ بَلِيسٌ
مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

16. Ние, секако, го создадовме човекот и знаеме што му

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَتَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ
﴿١٦﴾

шепоти душата. Ние сме му, меѓутоа, поблиску од жилата во гркланот.

17. Кога ќе се сретнат двајца, еден од левата а еден од десната страна, и кога ќе седнат,

18. не ќе прозборат ниеден збор а да при себе нема бдеец, спремен!

19. Маките смртни ќе дојдат, навистина! Од тоа, ете, не можеш да побегнеш!

20. И ќе се дувне во Сурлата! Ете, тоа е Денот ветен!

21. И секоја душа ќе дојде со нејзин надзорник и сведок!

22. Ти беше, секако, невнимателен кон ова, па Ние ја подигнавме завесата пред тебе и опулот твој денес е остар.

23. Другарот негов ќе рече: “Овој до мене е спремен.

24. Фрли го во Џехеннемот секој неверник, инаетчија!

25. Кој добро забрануваше, престапник, сомнителен!

26. Кој, покрај Аллах, друг бог прифаќаше, - та, фрли го во казната жестока!”

وَمَنْ أَوْقَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَيْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٧﴾

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٨﴾

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِينٌ ﴿١٩﴾

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ حَسِيدٌ ﴿٢٠﴾

وَيُفْحَسُ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢١﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢٢﴾

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَادٍ ﴿٢٣﴾

وَقَالَ فَرَيْئُهُ هَذَا مَا لَدَى عَيْنِي ﴿٢٤﴾

الْقِيَامِ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَفَّارٍ عِينٍ ﴿٢٥﴾

مَنَاجٍ لِلْحَبِثِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٦﴾

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْعَدَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾

27. Другарот негов ќе рече: “Господаре наш, не е мое да го присилувам, но тој, секако, беше скршнат во заблуда далечна.”

28. Аллах ќе рече: “Не расправајте се при Мене. Јас ве опоменав, секако, уште од порано,

29. кај Мене зборот не се менува и Јас не сум неправеден кон робовите.”

30. Ден во кој ќе му речеме на Џехенмот: “Се наполни ли?” - а тој ќе рече: “Има ли уште?”

31. И ќе се приближи Џеннетот за богобојазливите, сосем, блиску.

32. “Ова е, токму, она што ви се ветуваше: за секој покајник и заштитник,

33. кој се плаши од Милостивиот и во тајност, и кој ќе дојде со срце оддадено.

34. Влезете во него со селам! Ете, ова е Денот на вечноста!”

35. Во него за нив ќе има сè што ќе посакаат. А кај Нас има и повеќе од тоа!

36. И колку поколенија Ние пред нив уништивме, кои беа посилни од нив, и кои талкаа по

﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَفْعَيْتُنَا﴾

﴿وَلَكِنْ كَانُوا فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾

﴿قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُمْ إِلَيَّ الْبُكْرَ بِالْوَعِيدِ﴾

﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَنَّاعٍ لِّلْعَبِيدِ﴾

﴿يَوْمَ نَقُولُ لِيَوْمِئِذٍ هَلْ أَمْتَلَأْتُمْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾

﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾

﴿هَذَا مَا وَعَدُونَا لِكُلِّ أُوَاقٍ حَفِيظٍ﴾

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ﴾

﴿أَدْخَلُوهُمْ إِبْرَاهِيمَ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ﴾

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا

﴿فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾

земјите! Има ли каде да се скријат?

37. Во тоа, навистина, има опомена за оној кој има срце, или кој слуша или кој е присутен!

38. Ние ги создадовме, секако, и небесата и Земјата и она што е меѓу нив за шест дена без да нè обзеде замор!

39. Па, стрпи се за она што го зборуваат и слави Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој и пред изгрејсонце и пред зајдисонце.

40. И во ноќта величај Го, по паѓањето на седе!

41. И слушни, Денот во кој викачот ќе вика од место ближно;

42. Ден во кој ќе го слушаат страшниот глас, вистински! Ете, тоа е Денот на проживувањето!

43. Ние, навистина, оживуваме и Ние, навистина, усмртуваме! Свратилиштето е - кон Нас!

44. Ден во кој земјата ќе испука и оние ќе излезат, брзајќи. Ете, тоа збирање за Нас е лесно.

45. Ние најдобро го знаеме она што го зборуваат. Не е твое да

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾

فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادَى الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِمْ وَنُمِيتُهُمْ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

يَوْمَ نَسْفَعُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَاعًا ذَلِكَ
خَشَرٌ عَلَيْهِمْ يُصِيرُ ﴿٤٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ

ги присилуваш. Па, прisetи го со Кур'анот оној што стравува од ветувањето Мое!

فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ أَنْ مَنَّ حَافٌ وَعِيدٌ ﴿١٥﴾

ЕЗ-ЗАРИЈАТ (Дувачи) LI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Се колнам во дувачите кои дуваат,

2. и во носачите кои носат тешко,

3. и во пливачите кои пливаат лесно,

4. и во споделувачите на наредбата дека

5. она што ти се ветува е - вистина,

6. дека ветувањето, секако, ќе се случи!

7. Се колнам во небото, испресечено со покази,

8. дека вие, навистина, различно зборувате,

9. и од него се одврка оној кој веќе се одвратил!

10. Нека пропаднат лашковците,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِبَاتِ ذُرُورًا ﴿١٥﴾

فَالْمَحْبِلَاتِ وَقَرَارًا ﴿١٦﴾

فَالْبَارِبَاتِ بَسْرًا ﴿١٧﴾

فَالْمَقْسِمَاتِ أَمْرًا ﴿١٨﴾

إِنَّمَا وَعْدُونَ لَصَادِقًا ﴿١٩﴾

وَإِنَّ الْبَيْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٢٠﴾

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْمُرَبِّاتِ ﴿٢١﴾

إِن كُن لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٢٢﴾

بِؤْفَاكَ عَنْتَهُ مِنْ أُوْفَاكَ ﴿٢٣﴾

فَبِالْغُرَصُونَ ﴿٢٤﴾

11. кои се вглавени во незнаење, и уште рамнодушни!

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾

12. Велат: “Кога ќе биде Денот суден?”

يَسْتَأْذِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ﴿١٢﴾

13. Оној Ден кога во огнот ќе се пржат.

يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ ﴿١٣﴾

14. Вкусете го сплеткарењето ваше. Па, кон ова вие, токму, брзавте да дојдете.

ذُوقُوا فَنِتْكَرُ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

15. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценетски, меѓу изворите,

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعِيُونَ ﴿١٥﴾

16. и ќе го земаат она што ќе им го рече Господарот нивни. Оние пред тоа беа, навистина, добротчинители,

مَأْخُذِينَ مِمَّا نَدَّبَهُمْ رُبُّهُمْ إِنَّمَا كَانَ قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِمِينَ ﴿١٦﴾

17. само малку во ноќта спиеја,

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُونَ ﴿١٧﴾

18. и во мугрите, токму, прошка бараа,

وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

19. а во имотите свои, пак, имаше дел и за питачите и за непитачите.

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿١٩﴾

20. А на земјата има знаменија за верниците,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

21. а и во вас самите - не гледате ли?

وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. И на небото е ‘рскот ваш и она што ви се ветува.

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا أَعْدَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. Па, се колнам во Господарот на небесата и на Земјата дека тоа, сигурно, е вистина слична на она што вие, токму, го зборувате!

فَوَرَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
نَطْقُونَ ﴿٢٣﴾

24. Ти дојде ли кажувањето за почитуваните гости на Ибрахим,

هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٤﴾

25. кога влегоа кај него и рекоа: “Селам!” - а тој одговори: “Селам! О луѓе, непознати!”

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Па, скришно појде кај семејството свое и, ете, дојде со теле здебелено;

فَرَأَى إِلَىٰ آلِهِ فَجَاءَهُ بِعِجَلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

27. и тогаш го приближи до нив, и рече: “Нема ли да јадете?”

فَقَرَّبَهُ إِلَىٰ آلِهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

28. И почувствува од нив страв. Рекоа: “Не плаши се!” И го зарадуваа со дете учено,

فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ
بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

29. па, се покажа жена му, плачејќи и удирајќи се по лицето свое, и рече: “Како јас? Стара и неротка!?”

فَأَقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ فِي صَرَفٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا
وَقَالَتْ مَجْرُومٌ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. Рекоа: “Ете, така рече Господарот твој. Он, навистина, е Мудар и Зналец!”

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

31. А Ибрахим рече: “А за што е вашето обраќање, о пратеници?”

﴿٣١﴾ قَالَ فَاخْطَبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

32. Рекоа: “Ние сме, навистина, испратени до народот насилнички,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. за да им испратиме камења од стврдната глина;

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

34. тоа е одредено кај Господарот твој за расипниците.”

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

35. Ете, од тоа Ние верниците ги избавивме,

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

36. и ете, само една куќа од Послушните најдовме;

فَأَوْحَدْنَا فِيهَا غَيْرِ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. и во неа Ние оставивме знамение за оние кои стравуваат од казната болна;

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

38. и за Муса, кога Ние го испративме до фараонот со доказ јасен,

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. и ете, фараонот ги сврти плеките и рече: “Маѓесник или луд!”

فَتَوَلَّى بُرْجِيهٍ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْثُونُ ﴿٣٩﴾

40. Па, така, него и војската негова, Ние ги фативме и во морето ги потопивме; тој самиот се осуди на пропаст.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ، فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. И за Ад, кога Ние им испративме ветар што суши:

وَفِي آدَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. и кај што помина ништо не остави, а да не биде како каме-нолом.

مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. И за Семуд, кога им беше речено: “Уживајте до едно време определено!”

وَفِي سَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. Па, се оглушија од наредбата на Господарот свој и, ете, Ние ги погодивме со страшен глас, и останаа само гледајќи.

فَعَمَّوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّلْجَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١١﴾

45. Па, не можеа ни да се исправат, а ниту, пак, да им се помогне.

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿١٥﴾

46. А и на народот на Нух, порано. Тој беше, навистина, народ расипнички!

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانَ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

47. И небото Ние го подигнавме со моќта Наша, сигурно! И што уште можеме да направиме!

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِينَا وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿١٧﴾

48. И земјата Ние ја проширивме. Е, само колку е личен Оној што ја прошири!

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهْدُونَ ﴿١٨﴾

49. И од секое нешто Ние создадовме пар за да се сеќава-те!

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

50. “Побрзајте кај Аллах. Јас сум ви од Него, секако, опоменувач јасен.

فَقُرْءُوا إِلَيَّ لِلَّهِ إِنِّي لَكُورِنُهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٠﴾

51. И не здружувајте Му на Аллах друг бог. Ја сум ви од Него, навистина, опоменувач јасен.”

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُورِنُهُ
نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢١﴾

52. Ете, така беше: Не им доаѓаше ниеден пејгамбер и на оние пред нив а да не речеа: “Маѓесник или луд!”

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٢٢﴾

53. Тоа ли еднинадруги во наследство го оставаа? Не, тоа беше народ насилнички.

أَوَصَوَابِدَاءَ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوتٌ ﴿٥٣﴾

54. Па, бегај од нив и, ете, нема да бидеш осуден на пропаст.

فَقَوْلٌ عَنَّهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾

55. И потсетувај, потсеќавање-то, пак, им користи на верниците!

وَذِكْرٌ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ لَنَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. И циновите и луѓето Ние ги создадовме само да Нè обожаваат.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. Не барам од нив 'рск некаков и не барам да Ме нахранат.

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾

58. Аллах, навистина, е Хранител, Моќен и Тврд!

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

59. Па, оние кои зулум направија ќе ги снајде, навистина, казна слична на другарите нивни... па, нека не ја забрзуваат од Мене!

فَأِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا تَبْلُغُ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Тешко на оние кои не веруваат во Денот нивни што им се ветува.

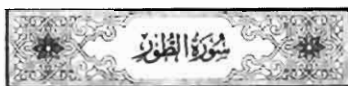
قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

ET-TUUP (Tur) LI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во Тур,

2. и во Книгата во редици
поредена,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾

وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾

3. на кожа одвиткана;
4. се колнам и во Куќата подигната,
5. и во сводот воздигнат,
6. и во морето затоплено, -
7. дека казната на Господарот твој ќе се случи:
8. никој не ќе ја отстрани,
9. и во Денот во кој небото ќе се затресе, тресејќи се силно,
10. и кога брдата, поместувајќи се, ќе се поместат силно,
11. ете, на Денот тој, тешко на лашковците,
12. оние кои, играјќи се, се зарија во лаги:
13. Ден во кој ќе се турнат во огнот цехеннемски, насилно:
14. ова е огнот кој го сметавте за лажен;
15. па, ова ли е волшебништво или, пак, вие не гледате:
16. треснете во него! Ќе трпете ли или нема да трпете, сеедно вие. Ќе бидете казнети за она што го работевте!

فِرْقَانِ مَشُورٍ ﴿٣﴾

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَورًا ﴿٩﴾

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا ﴿١٠﴾

فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ﴿١١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي حُورٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

أَصْلَحْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

إِنَّمَا تُجْرَمُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Да, богобојазливите ќе бидат во бавчите џеннетски и во благосостојба.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعَيْمُرٍ ﴿١٧﴾

18. Радосни на она што им го даде Господарот, и ќе ги сочува Господарот нивни од казната огнена!

فَنَكِهِينَ بِمَاءٍ أَنهْم رِيهْمُ
وَوَقَهْمُ رِيهْمُ عَذَابَ الْحَجِيمِ ﴿١٨﴾

19. Јадете и пијте и пријатно нека ви биде: за она што го работевте,

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. потпрени на дивани наместени, и ќе ги ожениме со хурии, со очи крупни.

مُنكِبِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَرَوَّحْنَهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

21. А оние кои веруваа и чие верување го следеше потомството нивно... Ние ќе ги задржиме со нив и потомството нивно и ништо од делата нивни, според тоа, нема да скратиме. И секој ќе биде земен предвид по она што го спечалил.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَبَعَثَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنَّ عَلَيْهِمْ مِنَّ شَيْءٍ
كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

22. И Ние ќе им дадеме и овошје и месо, од она што го сакаат,

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَلَكَهْوٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

23. еднисодруги ќе се служат со чаши. Во Џеннетот нема ни безработица ни кривица.

يَشْرَبُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهٖمُ
لُؤْلُؤًا مَّكُونُ ﴿٢٣﴾

24. Ќе ги обиколува послуга од едендодруг, како да се бисери чувани,

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ ﴿٢٤﴾

25. ќе се секаваат еднинадруги и ќе се прашуваат.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Ке речат: “Да, ние меѓу семејството наше, уште од порано, бевме богобојазливи.

27. Па, Аллах ни се наклони и нè сочува од казната на ветрот што пече,

28. ние и порано Го повикувавме.”Он, навистина, е Добročинител и Сомилосен!

29. Па, потсетувај! Ти не си со благословот на Господарот твој ни маѓесник ни луд!

30. Или да зборуваат: “Тој е поет. Очекуваме да видиме што ќе му биде пресудено.”

31. Кажи: “Очекувајте зашто јас сум, навистина, со вас, меѓу оние што очекуваат!”

32. Или: “Ова им го заповедаат сништата нивни или се, пак, народ тврдоглав?”

33. Или зборуваат: “Тој ли го измами?” Но, не веруваат.

34. Па, нека донесат говор сличен ако се искрени, навистина!

35. Или, пак, се создадени од ништо или тие се создатели?

36. Или: Ги создадоа ли небесата и Земјата? Но, не се цврсто уверени.

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٦٦﴾

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَدَابَ السُّمُورِ ﴿٦٧﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ

إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

فَذَكَّرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٦٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَّأْنَاهُ مِنْ رَبِّ السَّمَوَاتِ

﴿٧٠﴾

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ ﴿٧١﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَّاغُوتٌ ﴿٧٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ. بَلْ لَا يَوْمُنُونَ ﴿٧٣﴾

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٧٤﴾

أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٧٥﴾

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يَوْمُونَ ﴿٧٦﴾

37. Или: Кај нив ли се ризници-те на Господарот твој или тие се владетели?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضَيِّطُونَ ﴿٣٧﴾

38. Или: Имаат ли скалила од каде што слушаат? Па, оној што слушнал од нив нека донесе доказ јасен?

أَمْ هُمْ سَامِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ سَمْعَهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Или: Он да има ќерки а вие да имате синови?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Или: Бараш ли награда, а тие се оптоварени со тежината своја?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَفْرُوقٍ مُنْقَلَبُونَ ﴿٤٠﴾

41. Или: Кај нив ли е тајната, па тие ја пишуваат?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42. Или: Посакуваат ли стапици? Па, оние кои не веруваат паѓаат, токму, во стапици.

أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Или: Имаат ли друг бог освен Аллах? Славен нека е Аллах, над она што Му го здружуваат!

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. А ако видат кога паѓа некаков дел од небото, зборуваат: "Облаци напластени!"

وَأَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

45. Тогаш, остави ги сè додека не го сретнат денот свој во кој ќе бидат потресени!

فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. Денот во кој не ќе им вредат стапиците нивни во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне.

يَوْمَ لَا يَنْفَعِيهِمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. За оние кои ои зулум направија има, навистина, казна и покрај тоа но, ете, мнозинството од нив не знаат!

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

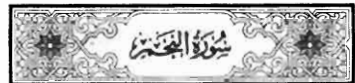
48. И стрпи се! До пресудата на Господарот твој. Та, пред очите Наши си. И слави Го, благодарувајќи се, Господарот твој и кога стануваш,

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٥٨﴾

49. и во ноќта, и кога ќе исчезнат ѕвездите, слави Го!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٩﴾

ЕН-НЕЏМ (Свезда) LIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во ѕвездата кога ќе зајде,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

2. дека другарот ваш не скршна во заблуда, а ниту, пак, залута,

مَا صَلَّ سَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

3. и не зборува по желба своја,

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾

4. туку тоа е само Објава што се објавува!

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

5. Го поучува Силниот и Моќниот,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾

6. Кој е полн со сила, па завладеа!

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾

7. Он е на највисокиот видик,
8. потоа пријде и се наведна,
9. и, ете, се приближи колку две стрели или поблиску,
10. и така му го објави на робот Свој она што, токму, му го објави;
11. и срцето не го изневери она што го виде.
12. Е, па, ќе се расправаш ли со него за она што го здогледа?
13. И го виде, секако, повторно
14. кај Сидретул Мунтеха,
15. кај Него и престоју-валиштето ценнетско,
16. кога Сидра ја покри она што ја покри.
17. Погледот не се ни сврте и не се ни збуни.
18. Да, виде од знаменијата големи на Господарот свој.
19. Што мислите за Лат и Узза?
20. И за Менат, оној третиот, последниот?
21. За вас ли машко а за Него, пак, женско?

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ﴿٧﴾

ثُمَّ دَنَا فَدَنَّا كَ ﴿٨﴾

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ﴿٩﴾

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

مَّا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾

أَفَتَسْتَرْوِبُهُ عَلَىٰ مَا رَأَىٰ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾

عِنْدَ حَاجَةِ الْمَأْتَىٰ ﴿١٥﴾

إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

وَمَنْوَةَ النَّارِثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾

22. Поделбата таква, тогаш, е неисправна.

تِلْكَ إِذْ أَقْسَمُ صِدْرِي ﴿٦٥﴾

23. Ете, тоа се имиња со кои ги именуваат вие и предците ваши; за тоа Аллах не ви објави доказ; го следат само сомнежот и она што го пожелуваат душите. А од Господарот нивни, навистина, им дојде Патоказ!

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَمَا بَأْسُكُمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿٦٦﴾

24. Или: Ќе го има ли човекот она што ќе го посака?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٦٧﴾

25. И Ахирет и овој свет ... та, Аллахови се!

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٦٨﴾

26. И колку има мелеки на небесата чие посредување не ќе им користи во ништо, освен, секако, со одобрението Аллахово, за оној за кој Он ќе посака и со кого Он е задоволен!

﴿٦٩﴾ وَكَرَّمْنَا مَلَائِكَةً فِي السَّمَوَاتِ لَا تَعْقِبُ شَفَعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٧٠﴾

27. Да, оние кои не веруваат во Ахирет мелеките ги именуваат со имиња женски,

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونُ الْمَلَائِكَةَ
تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٧١﴾

28. и за тоа не знаат ништо; го следат само сомнежот, а сомнежот во ништо не ѝ користи на вистината.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ
لَا يَنْفَعِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٧٢﴾

29. Па, оддалечи се од оној кој ги сврти плеките кон опомената Наша, и кој го посакува само животот на овој свет!

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلْتُبْدِ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾

30. Ете, тоа е последната граница на знаењето нивно. Да, Го-

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى

сподарот твој е оној кој најдобро го знае оној кој скршнал во заблуда, од патот Негов, и Он најдобро го знае по Патоказот упатениот!

31. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Он, навистина, ќе ги казни оние во чие работење зло нанесуваа и ќе ги награди, со награда убава, оние кои добро правеа.

32. Оние кои ги избегнуваат гревовите големи и делата срамни, освен малите... Господарот твој, навистина, има прошка голема и Он најдобро ве знае: дури кога ве создаде од земја, и кога бевте зачеток во утробите на мајките ваши. Но, не бидете уверени дека се безгрешни душите ваши. Аллах најдобро ги знае оние кои се чуваат од гревови.

33. Нели го виде оној кој ги сврте плеките,

34. подели малку и престана?

35. Тој ли ја знае Тајната, тој ли гледа?

36. Или, пак, не беше известен за Страниците на Муса,

37. и за Ибрахим кој задачите ги извршуваше!

عَنْ سَبِيلِهِ. وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوٰٓا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰى ﴿٣٢﴾

الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَثِيْرًا مِّنَ الْفَوَاحِشِ اِلَّا اللَّمَمَ ۗ اِنَّ رَبَّكَ وَّسِيْعُ الْمَعْفِرِ ۗ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اُنْتَاكُم مِّنَ الْاَرْضِ ۗ وَاِذَا اُنْتُمۡ لِحٰجَتِكُمْ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اٰتَقٰ ﴿٣٣﴾

اَفَرَأَيْتَ الَّذِيْ تُوَلَّى ﴿٣٤﴾

وَاَعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْدٰ ﴿٣٥﴾

اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بَرِيْ ﴿٣٦﴾

اَمْ لَمْ يُنَبِّ اِيْمًا فِيْ صُحُفِ مُوسٰى ﴿٣٧﴾

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وُقِّيَ ﴿٣٨﴾

38. И не ќе ја понесеш тежината на бремето на другиот:

الْأَنْزِرُ وَالزَّرَّاءُ وَذَرَّ الْأُخْرَى ﴿٣٨﴾

39. на човекот му припаѓа само она што настојува.

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾

40. Да, настојувањето негово ќе го види,

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿٤٠﴾

41. потоа ќе се награти со награда соодветна!

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾

42. Да, кон Господарот твој ќе заврши!

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾

43. Да, Он ги насмевнува и Он ги расплакува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾

44. Да, Он ги усмртува и Он ги оживува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

45. Да, Он создаде пар: машко и женско,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٤٥﴾

46. од семе кога ќе се закачи!

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ﴿٤٦﴾

47. Да, повторно ќе ги создаде!

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى ﴿٤٧﴾

48. Да, Он е Оној кој дава богатство и кој задоволува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَى ﴿٤٨﴾

49. Да, Он е Господарот на Ши'ра!

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّمْعَىٰ ﴿٤٩﴾

50. Да, Он го уништи Ад, одамнешен,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

51. и Семуд: од нив ништо не остана;

وَنَمُودًا مَّا أَتَىٰ ﴿٥١﴾

52. И народот на Нух, порано.
Да, оние беа најголеми зу-
лумџари и силници!

53. И порушената населба ја
испреврте,

54. и ја покри со она што ја
покри.

55. Во која благосостојба од
Господарот твој се сомневаш?

56. Овој е опоменувач меѓу
опоменувачите одамнешни!

57. Блиското се приближува;

58. ова, освен Аллах никој не
може да го открие!

59. За овој ли говор се
вчудоневидувате,

60. се смеете а не плачете,

61. со дигнати глави?

62. Па, паѓајте на седе пред
Аллах и обожавајте Го!

وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى ﴿٥٢﴾

وَالْمُؤْنِفَةَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾

فَغَشَّاهَا مَا عَشَى ﴿٥٤﴾

فِي أَيِّ مَاءٍ لَأَنْتَ نَسَاوَى ﴿٥٥﴾

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

أُرْفَتْ الْأَرْفَةُ ﴿٥٧﴾

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَكْبُونَ ﴿٦٠﴾

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾

فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعِبُدُوا ﴿٦٢﴾

ЕЛ-КАМЕР (Месечина) LIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Часот се приближува а
Месечината се расцепува.

2. А ако здогледаат знамение -
рамнодушни се, и зборуваат:
“Волшебништво постојано!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

وَأَنْبَرُوا بِرِوَاءِ آيَةٍ يُعْرَضُونَ وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَسِيمٌ ﴿٢﴾

3. И лажат и страстите свои ги следат, и секоја ствар е утврдена.

4. Да, им дојдоа кажувања да ги одвратат:

5. мудрост дофатна но, ете, опомената не вреди.

6. Па, сврти ги плеките кон нив на Денот кога Он, повикувајќи, ќе повика кон нешто страшно.

7. Ќе се појават со соборени погледи од гробовите како да се скакулци расфрлени,

8. брзајќи кон Оној кој ги вика, а неверниците ќе речат: “Ова е тежок Ден.”

9. А пред нив лажеше и народот на Нух, го сметаа за лажен робот Наш, и зборуваа: “Луд е!” И го оневозможуваа!

10. Па го повика Господарот свој: “Јас сум, навистина, победен; тогаш, помогни ми!”

11. И тогаш Ние ги отворивме вратите небесни низ кои потече пороен дожд;

12. па, така, Ние дадовме да избијат извори и да се спои во-

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكَرِهُوا لِأَمْرِ رَبِّهِمْ ﴿٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذْكَرُ ﴿٥﴾

فَقَوْلَ عَنَّهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ
نَكْرٍ ﴿٦﴾

خُشَعًا أَبْصَرُوهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جِرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

كَلَّكَتْ قَلْبَهُمْ فَوْمٌ نَوْجٌ فَمَا كَذَّبُوا عِبْدَنَا
وَقَالُوا بِمَجْنُونٍ وَارْدُ جِرٍّ ﴿٩﴾

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْتَهِرٍ ﴿١١﴾

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ

дата како што беше со наредбата одредено;

13. и го префрливме на штици, со шајки заковани:

14. плови пред очите Наши; тоа е казна за оној кој не верува.

15. Да, тоа го оставивме да биде знамение: па, има ли некој кој го прифаќа?

16. Каква беше, тогаш, казната Моја и опомената Моја?

17. Да, Ние го олеснивме Кур'анот за опомена, па кој го прифаќа?!

18. Ад лажеше, па каква беше казната Моја и опомената Моја?!

19. И врз нив Ние испративме, во еден ден определен, ветар кој постојано мете:

20. луѓето ги носеше како да се гранки од урма скршени.

21. Па, каква беше казната Моја и опомената Моја?!

22. Да, Кур'анот Ние го олеснивме за опомена, па кој го прифаќа?!

23. И Семуд лажеше за опомените,

فَذَوِّرْ ﴿١٦﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرْ ﴿١٧﴾

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَن كَانَ كَفِرًا ﴿١٨﴾

وَلَقَدْ ذَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّدْرِكٍ ﴿١٩﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢٠﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدْرِكٍ ﴿٢١﴾

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢٢﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِم بِحَاصِرٍ فِي يَوْمٍ مَّخْتَمٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿٢٣﴾

تَرْجَأُ النَّاسَ كَانْتُمُ أَعْجَازٌ تُخَلِّ مُنْفَعِرٍ ﴿٢٤﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدْرِكٍ ﴿٢٦﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٧﴾

24. па, зборуваа: “Човек ли да биде меѓу нас што ќе го следиме? Ние сме, тогаш, во бе-спаќе и лудило.

فَقَالُوا أَأُنشِرُوا مَتَا وَجَدْنَا نَبْعَهُمْ إِنَّا إِذَا لَفِئ
ضَلَّلْنَا وَسُعُرِ ﴿١٦﴾

25. Нему ли меѓу нас му се до-стави Опомена? Но, не! Тој е лашко и злодеец!”

أَهَلَفِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿١٧﴾

26. Ќе узнаат утре кој е лашко а кој е злодеец!

سَيَعْلَمُونَ عَدَمَ مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِ ﴿١٨﴾

27. Ние ќе им ја испратиме ка-милата како искушение нивно, а ти, почекај и стрпи се!

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَنْتَ بِمَنْعِهِمْ وَأَصْطِرِبٌ ﴿١٩﴾

28. И извести ги дека водата, навистина, е поделена меѓу нив; секој ќе си пие по редоследот свој.

وَنَبِّئِهِمْ أَنَّ الْمَاءَ قَسَمَهُ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُخْتَصِرٌ ﴿٢٠﴾

29. Потоа тие ќе го повикаат другарот свој; овој ќе дојде и ќе ја пресече!

فَنَادَا وَصَاحَجُمْ فَنَعَاطَى فَمَقَرٌ ﴿٢١﴾

30. Па, каква беше казната Мо-ја и опомената Моја?!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِ ﴿٢٢﴾

31. Да, Ние им испративме страшен глас и, ете, тие станаа како суво лисје на оној кој има плевна.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَجِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيرِ اللَّخْظِرِ ﴿٢٣﴾

32. Да, Кур’анот Ние го олес-нивме за опомена, па кој го прифаќа!?

وَلَقَدْ بَشِّرْنَا الْفِرْعَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٤﴾

33. И народот на Лут ги сметаше за лажни опомените.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِينَ ﴿٢٥﴾

34. Да, Ние им испративме виор со песок, но не и на семејството на Лут: ги спасивме при мугрите

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣١﴾

35. заради мудроста Наша. Ете, таква беше наградата за благодарните.

بِعَمَةٍ مِنَّ عِبَادِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾

36. Да, Ние ги опоменавме со казната Наша, но се сомневаа во опомената!

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

37. Да, тие ги бараа гостите негови, па затоа, Ние решивме да обневидат: “Па, вкусете ја казната Моја и опомената Моја!”

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

38. Да, изутрина ги погоди казната непрекидна.

وَلَقَدْ صَبَحَهِمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

39. “И вкусете ја казната Моја и опомената Моја!”

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

40. Па, го олеснивме Кур’анот за опомена, па кој го прифаќа!?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

41. И на семејството фараоново му дојдоа опомените, сигурно!

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ ﴿٤١﴾

42. Ги сметаа за лажни сите ајети Наши... па, затоа Ние ги казнивме со казната на Силниот и Моќниот.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

43. Неверниците ваши подобри ли се од оние? Или: Имате ли договор некаков во Зебур?

أَكْفَرُكُمْ حَبِيبٌ مِّنْ أَوْلِيَاءِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

44. Или, пак, зборуваат: “Ние сме дружина победничка!”

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿١١﴾

45. Дружината, меѓутоа, ќе биде победена и тие ќе се вратат назад.

سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿١٢﴾

46. Но Часот им е закажан, а тој е и потежок и пострашен!

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿١٣﴾

47. Да, силниците се во беспаке и оган.

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿١٤﴾

48. Денот во кој лицата нивни ќе бидат залепени со огнот: “Вкусете го огнот Секар!”

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿١٥﴾

49. Да, секоја ствар Ние ја создадовме урамнотежено.

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١٦﴾

50. Наредбата Наша е само една. Како трепет на окото!

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿١٧﴾

51. Да, Ние ги уништивме одделувачите ваши! Па, кој ќе прифати?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَذْكَرٍ ﴿١٨﴾

52. И сè што направија е во Зебур,

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿١٩﴾

53. и мало и големо е во редиците поредено.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٢٠﴾

54. Да, богобојазливите ќе бидат во ценнетски бавчи и крај реки,

إِنَّ النَّافِلِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ ﴿٢١﴾

55. на местото благородно, кај Владарот Моќен!

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْنَدٍ ﴿٢٢﴾

ЕР-РАХМАН (Милостивиот) LV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Милостивиот!
2. Кој го поучи со Кур'анот!
3. Он го создаде човекот!
4. Он го поучи да објаснува!
5. И Сонцето и Месечината одат по пресметаното!
6. И ѕвездите и стеблата паѓаат на сецде.
7. И Он небото го подигна и одреди рамнотежа.
8. Да не ја преминувате границата на правдата.
9. И мерете исправно и не откинувајте!
10. И Он земјата ја растегна за битијата,
11. и на неа има овошје и урми обвиткани,
12. и жито со лисје и цвеќиња мирисни,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾

عَلَّمَ الْفُرْقَانَ ﴿٢﴾

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاِنْسَانِ ﴿١٠﴾

فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَدَاتٌ اَلْاَكْمَامِ ﴿١١﴾

وَالسَّبْذُ وَالْقَصَبُ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

13. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

14. Он го создаде човекот од стврдната глина,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. а циновите ги создаде од пламен огнен,

وَخَلَقَ الْجِبَانَ مِنْ نَارٍ مِنْ تَارٍ ﴿١٥﴾

16. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. Господарот на два истока и на два запада,

رَبُّ الشَّرْقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. Ги оддели две мориња кои само се допираат:

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَمِسَانِ ﴿١٩﴾

20. меѓу нив има Препрека, и не се мешаат,

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

22. Од нив излегуваат бисери и мерџан,

يَخْرُجُ مِنْهُمَا النُّوُورُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

23. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

24. Негови се и бродовите кои се издигаат во морето како брда,

وَلَهُ الْغَوَاةُ السَّنَائِدُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

25. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

26. И сè што е на земјата е - минливо;

كُلُّ مَن عَلَيْهَا فَاَن ۝٦٦

27. останува само Господарот твој, Вишниот и Почитуваниот,

وَيَسَعُ رَجَهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝٦٧

28. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ أَتَكْذِبَانِ ۝٦٨

29. И сè што е на небесата и на Земјата - Него го моли. И секој ден Он е спремен за сè,

يَسْتَلْهُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝٦٩

30. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ أَتَكْذِبَانِ ۝٧٠

31. Наскоро Ние ќе ве испразниме, о цинови и луѓе,

سَنَفْعُ لَكُمْ إِيَّاهُ النَّقْلَانِ ۝٧١

32. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ أَتَكْذِبَانِ ۝٧٢

33. О дружино на цинови и луѓе, ако можете да ги преминете краиштата на небесата и на Земјата, преминете ги! Ќе ги преминете само со голема моќ,

يَمَعْتَرُ الْجِنُّ وَالْإِنْسَانُ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا
مِنَ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝٧٣

34. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ أَتَكْذِبَانِ ۝٧٤

35. Против вас ќе се испрати еден огнен пламен, и уште чад и не ќе можете да си помогнете,

رُسُلٌ عَلَيْكَ سَوَاطِئٌ مِّن نَّارٍ وَخَاسٍ
فَلَا تَنْصِرَانِ ۝٧٥

36. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ أَتَكْذِبَانِ ۝٧٦

37. Па, кога небото ќе испука и кога ќе стане црвено како на оган спржен зејтин,

فَإِذَا انشَقَّتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٣٨﴾

39. Тоа е Ден во кој луѓето и џиновите нема да бидат прашани за гревовите свои,

فِيَوْمٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾

40. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٤٠﴾

41. Силниците ќе се познаваат по изгледот свој, па ќе бидат зграбени и за чела и за нозе,

مَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي
وَالْأَفْئَامِ ﴿٤١﴾

42. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٤٢﴾

43. Еве, ова е Џехеннемот кој го сметаа за лажен силниците!

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

44. Меѓу него и водата што врие ќе се движат,

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتَانِ ﴿٤٤﴾

45. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٤٥﴾

46. А за оној што се плаши од стоењето пред Господарот свој ќе има две бавчи ценетски,

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾

47. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٤٧﴾

48. И двете со раскошни стебла преполни,

ذَوَاتَا أَفْئَانٍ ﴿٤٨﴾

49. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٤٩﴾

50. Во тие две бавчи ќе има и извори два кои ќе течат,

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

51. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥١﴾

52. Во нив ќе има и овошје, од секое по два вида,

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٣﴾

54. Ќе бидат наслонети на дивани чии прекривачи ќе бидат од кадифе, а бербата во нив ќе биде блиска,

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ
وَحَتَّى الْجَنَّةِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

55. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٥﴾

56. Во нив ќе има и такви со соборени погледи што не ги допрел пред нив ни човек ни џин,

فِيهِنَّ فَصِيرَاتُ الْإِنْسَانِ وَمِنْ أَسْفَلَ لَهَا
وَلَا جَانٌّ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾

57. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٧﴾

58. Како да се бисер и мерџан,

كَأَمْثَلِ الْيَاقُوتِ وَالْمَرْجَانِ ﴿٥٨﴾

59. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٩﴾

60. Наградата за добротинството е само добротинството, зар не?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾

61. Па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١١﴾

62. Освен тие две бавчи ќе има
за нив и две други,

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿١٢﴾

63. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١٣﴾

64. Темнозелени ќе бидат,

مُدْهَامَتَانِ ﴿١٤﴾

65. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١٥﴾

66. Во нив ќе има и два извора
што прскаат,

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَصَّاحَتَانِ ﴿١٦﴾

67. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١٧﴾

68. Во нив има и овошје, и урми
и шипки,

فِيهِمَا فَكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿١٨﴾

69. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿١٩﴾

70. Во нив ќе има и убавици,
предобри и прелични,

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٢٠﴾

71. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٢١﴾

72. Хурии, во шатори скриени,

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ﴿٢٢﴾

73. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٢٣﴾

74. Не ги допрел пред нив ни
човек ни цин,

لَمْ يَطْمِئِنُّنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٢٤﴾

75. па, за која благосостојба на
Господарот ваш лажете!?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ ﴿٢٥﴾

76. Ќе бидат потпрени на седишта: зелени, вчудоневидувачки, убави,

مُتَكِبِينَ عَلَى رُفْرَفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِي حَسَانٍ ﴿٧٦﴾

77. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَمَا يَأْتِيءُ آلَاءَ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٧٧﴾

78. Нека е возвишен Господарот твој, Вишниот и Благородниот!

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

ЕЛ-ВАКИ'А (Случка) LVІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кога Случката ќе се случи,-

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

2. за таа случка не може да се слаже,-

لَيْسَ لَوْقَعَهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾

3. таа ќе потцени и ќе воздигне!

حَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

4. Кога земјата, тресејќи се, ќе се затресе, силно,

إِذَا رَجَعَتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾

5. и кога брдата, кршејќи се во делови, ќе се скршат силно...

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾

6. па, ќе станат прашина
разнесена,

كَانَتْ هَبَاءً مُتَّبِنًا ﴿٦﴾

7. и ќе ве има три видови:

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

8. - луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни?

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

9. - луѓе неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни?

وَأَصْحَابُ الشِّمَّةِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَّةِ ﴿٩﴾

10. - оние кои претходат, - а кои се тие кои претходат?

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

11. Ќе бидат до Господарот нивни блиски,

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

12. во бавчите ценнетски, прекрасни!

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

13. Многумина од народите од-амнешни,

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. а малкумина од народите недамнешни!

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

15. На кревети едникондруги поставени,

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُوعَةٍ ﴿١٥﴾

16. и на дивани потпрени, ед-никондруги свртени!

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا تُنْقَلِبُكَاتٍ ﴿١٦﴾

17. Ќе ги служат вечно млади момчиња, одејќи од едендодруг,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. со чаши, и со ибрици и со пехари, со вода изворска,

يَا كُؤُوبٌ وَأَبَارِينٌ وَمَا مِنْ مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

19. од неа не ќе се оддалечат и не ќе се откажат.

لَا يَصْغَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Ќе има и овошје од кое сами ќе си бираат,

وَفَكَهْمٍ وَمَمَائِدٍ حَثِيثٍ ﴿٢٠﴾

21. и месо птичје, од она што ќе го посакуваат,

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. и Хурии со очи крупни,

وَحُرُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾

23. слични на бисер скриен -

كَأَمْثَلِ الذُّوْبِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

24. како награда за она што го работеа!
جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
25. Во него не ќе се слушаат ни безработици ни обвиненија,
لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا وَلَا تَأْنِيًا ﴿١٥﴾
26. само ќе се вели: “Селам! Селам! “
إِلَّا قِيلَ سَلَامًا سَلَامًا ﴿١٦﴾
27. И луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни? -
وَأَصْحَابِ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿١٧﴾
28. ќе бидат меѓу градини со плодови изобилни, без трње,
فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿١٨﴾
29. и меѓу банани, со плодови поредени,
وَطَلِحٍ مَّضْجُودٍ ﴿١٩﴾
30. и меѓу ладовини растегнати,
وَزَيْلِ مَمْدُودٍ ﴿٢٠﴾
31. и крај вода што тече;
وَمَا أَوْسَكُوبٍ ﴿٢١﴾
32. ќе има и овошје разновидно:
وَفَكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٢٢﴾
33. ниту ќе престане ниту ќе се забрани,
لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٢٣﴾
34. и на постели подигнати!
وَفُوشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٢٤﴾
35. Да, Ние хурии ќе создадеме одново!
إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٢٥﴾
36. Па, Ние ќе одредиме да бидат девици,
جَعَلْنَهُنَّ أَتْرَابًا ﴿٢٦﴾
37. вљубени во мажите свои, со иста возраст,
عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٢٧﴾
38. за луѓето исправни:
لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

39. ќе има многу меѓу народите дамнешни,

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. и многу меѓу народите недамнешни!

وَتَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

41. А луѓето неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни? -

وَأَحْسَبُ السَّمَاءَ مَا أَحْسَبُ السَّمَاءَ ﴿٤١﴾

42. тие ќе бидат во оган пламен и во вода што врие,

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

43. и во сенката на чадот жежок;

وظِلٍّ مِنْ مَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

44. ќе нема ни лад ни доблест.

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. Овие беа пред тоа, навистина, расипници,

إِنَّمَا كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

46. во големите грехови истрајни,

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى اللَّيْنِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

47. и зборуваа: “Кога ќе умреме и кога коски ќе станеме, тогаш ли, навистина, оживеани да бидеме?”

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مَنَا وَكُنَّا شُرَابًا
وَعِظْمَانَا أَلَا الْمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

48. И уште ли предците наши одамнешни?”

أَوَاءَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Кажите: “Да, и одамнешните и недамнешните,

قُلِبَاتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. ќе бидат збрани на одредено место и во Денот познат.”

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. Потоа, о вие, во заблуда скршнати, вие што лажете,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ فِي الضَّلَالَةِ الْمَكِيدُونَ ﴿٥١﴾

52. ќе јадете од дрвото Зеккум,

لَا يَكُونُ مِنْ سَجَرَيْنِ زَعْمَرٍ ﴿٥٢﴾

53. и од него ќе ги полнете
стомаците,

فَأَلْوَنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

54. па, над тоа, вода што врие
ќе пиете.

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْعَمِيمِ ﴿٥٤﴾

55. Тогаш ќе пиете како што
пијат камилите жедни.

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْإِمْبِإِ ﴿٥٥﴾

56. Ова е честењето нивно на
Денот суден!

هَذَا نَزَلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

57. Ние ве создадовме... тогаш,
зошто вие не признавате?

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Вие не го гледате семето
што го фрлате,

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. или, пак, вие го создавате
или, пак, Ние сме создатели?

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْمَخْلُقُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ние меѓу вас одредуваме
смрт и никој не може да Нè
претекне,

نَحْنُ قَدْ زَيَّنَّا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا حِينٌ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. така што го менуваме
изгледот ваш и ве обликуваме во
она што не го знаете!

عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَلَكُمْ وَتُنشِئَكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Познато ви е, секако,
создавањето прво, па нема ли да
се сетите?

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Го видовте ли она што го
посеавте?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. Вие ли давате да никне или,
пак, Ние даваме да никне?

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. Да посакавме ќе го здробевме, сигурно! И ќе останевте вчудоневидени.

لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ حُطَمَا فَظَلَنْتُمْ تَفْكَهُونَ ﴿٦٥﴾

66. Ќе речевте: “Да, оштетени сме!

إِنَّا لَمُعْرَبُونَ ﴿٦٦﴾

67. Не, ускратено ни е сè!”

بَلْ يَخْتَضِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Ја гледате ли и водата што ја пиете?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

69. Вие ли ја спуштате од облакот или, пак, Ние ја спуштаме?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Да посакаме можеме да дадеме да биде солена. Па, нема ли да се заблагодарите?

لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ أَمْحًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Го гледате ли огнот што го палите?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

72. Вие ли го создадовте дрвото за него или, пак, Ние го создадовме?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

73. Ние даваме да биде опомена и корист за патниците низ пустина.

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

74. Па, слави Го со името Господарот твој Голем!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. Но, не! Се колнам во заоѓањето на свездите,

﴿٧٥﴾ فَلَا أَفْسِسُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾

76. дека тоа, навистина, е заклетва голема, е, кога би знаеле!

وَإِنَّهُ لَفَسْعٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. Да, тоа е Кур'ан благороден,
 78. во Книгата сочуван!
 79. Го допираат само чистите;
 80. тој е Објава од Господарот
 на световите!
 81. Овој ли Говор вие го пот-
 ценувате?
 82. Тоа е 'рск ваш што ви се
 дава а вие, пак, лажете.
 83. А зошто вие, кога душата
 ќе застане во грлото,
 84. тогаш гледате?
 85. А Ние сме поблиску до него
 од вас, но вие не гледате!
 86. Зошто, тогаш, ако не сакате
 да бидете казнети,
 87. не ја вратите ако сте
 искрени?
 88. А ако некој биде од
 блиските на Аллах:
 89. за него ќе има и радост и
 цвеќе мирисно и бавчи ценнет-
 ски, благословени!
 90. А ако, пак, биде еден од
 среќните,

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

أَفَيْتَا الْحَدِيثَ أَنْتُمْ مُدْمِنُونَ ﴿٨١﴾

وَيَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُوكُمُ ﴿٨٣﴾

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نُنظَرُونَ ﴿٨٤﴾

وَحَسْبُ أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

تَرْجِعُوهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَعْيَابِ السَّعِيرِينَ ﴿٩٠﴾

91. па, нека биде поздрав врз тебе од среќните!

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَحْسَبِ الْيَمِينِ ﴿٥٧﴾

92. А ако, пак, биде еден од лашковците, во заблуда скршнатите,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٥٨﴾

93. тогаш ќе биде дочекан со вода што врие,

فَنُزِّلُ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٥٩﴾

94. и со пржење во цехеннемот.

وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ ﴿٦٠﴾

95. Да, ова е вистина доверлива!

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٦١﴾

96. И слави Го, тогаш, со името Господарот твој голем!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٦٢﴾

ЕЛ-ХАДИД (Железо) LVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. И сè што е на небесата и на Земјата го слави Аллага. Он е Силен и Мудар!

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٣﴾

2. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Он оживува и Он усмртува! Он е Кадар за сè!

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُّحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٤﴾

3. Он е и Прв и Последен! Видлив и Невидлив! Он знае сè!

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

4. Он е Оној кој ги создаде и небсата и Земјата за шест дена а потоа се утврди на Аршот. Он знае и што влегува во земјата и што излегува, што се спушта од небото и што се воздигнува кон него. И Он е со вас каде и да сте.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٦﴾

Аллах го гледа она што го работите!

5. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! И кон Аллах се враќаат нештата!

6. Он ноќта ја вовлекува во денот а денот го вовлекува во ноќта. Он го знае она што е во градите!

7. Верувајте и во Аллах и во пејгамберот Негов и делете од она што ви го оставија да расплагате со него. Па, оние кои веруваат меѓу вас и кои делат... ги чека награда голема!

8. Што ви е? Не верувате во Аллах, а пејгамберот ве повикува да верувате во Господарот ваш. Да, Он го прифати договорот ваш - само ако сте верници!

9. Он е Оној кој му објавува на робот Свој ајети јасни за да ве изведе од темнината во светлина. Аллах, навистина, ви е Сочувствителен и Сомилосен!

10. Што ви е? Зошто не делете на Аллаховиот пат? Миразот и на небесата и на Земјата е - Аллахов! Меѓу вас не се еднакви оние кои делеа пред победата и кои се бореа. Оние кои се бореа се на повисоки степени од оние кои делеа по тоа и кои се бореа. А и на едните и на другите Ал-

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٥﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

وَمَا كُنْزُكُمُ لَا تَأْمُونُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ كُفُومِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ ءَأَيَّتَ بَيْنَتَ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا كُنْزُكُمْ أَتُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلِ أَوْلِيَاءِكَ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
مِنْ بَعْدِ وَقَتَّلُوا أَوْ كَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

лах им вети награда. Аллах е Известен за она што го работите!

11. На оној што ќе му позајми на Аллах убав заем... па, Аллах ќе му удвои, и за него има награда благородна,

12. на Денот во кој верниците и верничките ќе ги видиш како светлината нивна поминува пред нив, од десната страна нивна: “Еве ви радосница: бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе се остане. Ете, тоа е победа голема!”

13. На Денот во кој дволичните, мажи и жени, ќе им зборуваат на верниците: “Почекајте нè, да позајмиме од светлината ваша!” Ќе им се рече: “Вратете се назад, па побарајте светлина!” Меѓу нив ќе биде поставен ѕид во кој ќе се наоѓа врата. Од внатрешната страна има милост, а од надворешната страна казна.

14. Ќе ги повикаат: “Не бевме ли со вас?” Ќе речат: “Да!” Но, вие самите се сплеткавте, очекувавте, се двоумевте, и по желбите ваши ве заведеа сè додека не дојде наредбата Аллахова. Заводникот ве заведе од Аллах!

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ
وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظرونا نقفيس من نوركم قبل أن ترجعوا وراءكم
فالتبسوا نوراً اضرب بينهم بسوراً له بابٌ باطنه فيه
الرحمة وظاهره من قبليه العذاب ﴿١٣﴾

يَأْتُوهُمْ آلَمُ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّبْتُمْ الْأَمَانِ
حَتَّىٰ جَاءَهُ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّبَكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾

15. Па, денес од вас не ќе се земе откупнина, а и од оние кои не веруваа. Огнот е престојувалиштето ваше и засолништето ваше. Е, само колку е лошо тоа свратилиште!

16. Не дојде ли мигот за оние кои веруваат срцата да им смекнат, да се уплашат кога ќе се спомене Аллах, и вистината што им се објавува, и да не бидат како оние порано со дадената им Книга... па, времето им се оддалечи а срцата им станаа тврди. Мнозинството од нив се расипани!

17. Знајте дека Аллах, навистина, ја оживува земјата по мртвилото нејзино! Веќе ви ги објаснивме ајетите за да се разумите!

18. Оние кои, навистина, даваат садака, мажи и жени, му даваат на Аллах добар заем. Он ним ќе им удвои и за нив има награда благородна!

19. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов - тоа се, токму, искрените; шехидите кај Господарот нивни ќе имаат награда своја и светлина своја. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... тоа се жителите цехенемски!

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَأْوَىٰكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَىٰكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكثيرٌ منهم فاسقون ﴿١٦﴾

اعلموا أن الله يحيى الأرض بعد موتها قد بينا
لكم الآيات لعلكم تعقلون ﴿١٧﴾

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا يُضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّاهِدَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. Знајте дека животот на овој свет, навистина, е игра и забава, и украс и горделивост меѓу вас, и натпреварување и во имотот и во децата, како дожд што ќе ги вчудоневиди земјоделците со растенијата што ќе никнат од него кои, потоа, ќе се осушат па ќе ги видиш пожелтени, а потоа ќе ги видиш како се ронат. А на Ахирет има казна жешка, и прошка и задоволство Аллахово. Животот на овој свет е само уживање кое заведува.

21. Претходете еднинадруги во барање прошка од Господарот ваш, и во барање на Џеннетот кој се простира колку што се простираат небесата и Земјата. Подготвен е за оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава кому сака. Поседник на добрината голема!

22. И секоја неволја што ќе се случи на земјата и меѓу вас е внесена во Книгата, од порано, од Нас создадена, што, за Аллах, навистина, е лесно,

23. за да не се жалостите за она што не можете да го избегнете и да не се радувате многу за она што Он ви го дава. А Аллах не го љуби оној кој се фали и кој се гордее,

اعلموا انما الحيوۃ الدنيآ لعب و لهو و زينۃ
 و تفاخر بينكم و تكاثر في الاموال و الاولاد
 كمثل عيث اعجب الكفار بان الله ثم يسبح فترثه
 مضمرآ ثم يكون حطما و في الآخرة عذاب شديد
 و مغفرة من الله و رضوان و ما الحيوۃ الدنيآ
 الا متاع المرور ﴿٥٧﴾

سابقوا الی مغفور من ربكم و جنۃ عرضها
 كعرض السماء و الأرض اعدت للذيرك
 ءامنوا بالله و رسله ذلك فضل الله يؤتيه
 من يشاء و الله ذو الفضل العظيم ﴿٥٧﴾

ما آصاب من مصيبة في الأرض و لآ في أنفسكم
 الا في كتاب من قبل ان نبرأها
 ان ذلك على الله يسير ﴿٥٧﴾

ليكنلآ تأسوا على ما فاتكم و لا تفرحوا بما
 ءاتاكم و الله لا يحب كل مختال فخور ﴿٥٧﴾

24. и оние кои шкржават, и кои им наредуваат на луѓето скришно, и кои ги вртат плеките... па, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

25. Ние ги испративме пејгамберите Наши, навистина, со јаснотии и преку нив објавивме Книга и Мизан за луѓето да се однесуваат праведно. А и железото го создадовме во кое има голема сила и корист за луѓето. И за да се знае кај Аллах кој Го помага Него и пејгамберите Негови во тајност. Аллах, навистина, е Јак и Силен!

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ
وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ
لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

26. Да, и Ибрахим и Нух Ние ги испративме, а меѓу потомството нивно одредивме и пратеништво и Книга: некои од нив беа упатени, а мнозинството меѓу нив се расипани!

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
الْنَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾

27. Потоа Ние по трагите нивни испраќавме пејгамбери Наши; го испративме и Иса, синот на Мерјем, и му дадовме Инџил, а во срцата на оние кои го следеа, внесовме и доблест и милост а монаштвото самите го создадоа. И сè што Ние им пропишавме е само желба за задоволството Аллахово. Но, тие за него не водат грижа вистинска. А на оние кои веруваа ќе им ја дадеме наградата нивна, а мнозинството беа расипани!

ثُمَّ فَخَّرْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَهَيَاتَ آيَاتُنَا عَنَّا مَا كَانَتْهَا عَلَيْهِمْ
إِلَّا الْيَتَىٰ وَالرُّسُلَ إِنَّ اللَّهَ فَاعٍ عَمَّا عَمِلُوا حَتَّىٰ رِعَابًا
فَتَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَّمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

28. О верници, плашете се од Аллах и верувајте во пејгамберот Негов: Он ќе ви даде од милоста Своја две награди, и ќе ви одреди светлина по која ќе одите, и ќе ви прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

29. А Следбениците на Книгата нека знаат дека ништо не можат да постигнат од добрината Аллахова, и дека добрината е во рацете Аллахови, и Он ја дава кому сака. А Аллах е Поседник на добрината голема!

ЕЛ-МУЏАДЕЛЕ (Расправа) LVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Аллах, секако, го слушна зборот на таа која расправаше со тебе за мажот нејзин и која се жалеше на Аллах. Аллах ја слушна расправата ваша. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

2. Оние меѓу вас кои ќе прават зихар на жените свои, тие не им се мајките нивни, а мајките нивни се само оние кои ги родија... зборуваат, секако, тешки зборови. А Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!

3. А оние кои прават зихар кон жените свои, а потоа ќе се вратат кон она што го рекоа, треба да ослободат роб пред да се состанат со нив. Ете, тоа ви се

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

لِنَّيِّبَعَهُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ ؕ أَلَا يَقْدِرُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ مَخَاطِرَ إِذَا اللَّهُ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَائِهِمْ مَاهُرِينَ
أُمَّهَاتِهِمْ ؕ إِن أُمَّهَاتُهُمْ لِأَلْتِي وَلَدْتُهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا
فَحَرِيْرُ رِقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَّسِقَ ذَلِكَ لَهُمْ تُوعَطُونَ
بِهِ ؕ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

советува. Аллах е Известен за она што го работите!

4. А оној кој не ќе може, па нека пости два месеца еден-задруг пред да се состанат. А ако тоа некој не може, нека нахрани шеесет сиромаси. Ете, тоа за да верувате во Аллах и во Пејгамберот Негов. Ете, тоа се границите Аллахови. А за неверниците, пак, има казна болна!

5. Оние кои му се спротиставуваат на Аллах и на Пејгамберот Негов ќе бидат осрамотени како што се осрамотени оние пред нив. Ние објавивме, секако, ајети јасни. А за неверниците има, пак, срамна казна!

6. На Денот во кој Аллах ќе ги збере сите па ќе ги извести за она што го работеа. Аллах тоа го преброи и тие тоа го забораваја. Аллах, секако, е Сведок за сè!

7. Не виде ли дека Аллах, навистина, го знае сè она што е на небесата и на Земјата? Нема доверлив состанок меѓу тројца а Он да не е четвртиот; нема ни меѓу петмина а Он да не е шестиот; ниту помалку ниту повеќе од тоа, а Он да не е со нив и каде било да се! Потоа ќе ги извести за она што го работеа

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتِمَّ سَأَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَلِكَ لِكُلِّ نَفْسٍ مِمَّا لِي بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَإِنَّكَ لَحُدُودُ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَبِتَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ بِهَا
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْصَصَهُ اللَّهُ وَسُوءُ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ
وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْفٍ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ مَا كَانُوا تُمَّنُّ بِشَيْءٍ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

на Денот суден. Аллах, навистина, знае сè!

8. Не ги виде ли оние на кои им се забрануваше да се состануваат тајно, потоа се вратија кон она што им беше забрането; се состануваат тајно заради грев и непријателство и непослушност кон пејгамберот. И кога ти доаѓаат ти упатуваат поздрав онака како што Аллах не те поздравил, а во себеси си зборуваат: “Па, Аллах не не казнува за она што го зборуваме!” Цехеннемот, во кој ќе бидат фрлени, е доста за нив! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

9. О верници, кога ќе се состанувате не состанувајте се тајно за грев, и непријателство и непослушност на пејгамберот, туку состанувајте се за добротинство и богобојазливост. Плашете се од Аллах кај кого, токму, ќе се зберете!

10. Состанувањето тајно, навистина, е една од шејтанските работи: само да се вознемират оние кои веруваат. Тоа во ништо не ќе им наштети, освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах нека се потпираат верниците!

11. О верници, кога ќе ви се рече: “Направете места, таму

الَّذِينَ هُمْ يُعْوَدُونَ لِمَا هُمْ
عَنْهُ وَيَنْتَجِبُونَ إِلَى الْأُمَمِ
وَالْعَدُونَ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَهُمْ حَيْوَتُ
بِمَا لَمْ يَجْعَلْ لَهُ اللَّهُ
وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَ بِهَا
فَيَسْأَلُونَكَ بِهَا مَا لَمْ
يَجْعَلْ لَهَا مِنْ سَبِيلٍ
غَيْرِهَا لِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ
مِمَّا هُمْ فِيهَا مُخْتَلِفُونَ
وَلَا يَسْمَعُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا إِلَى
الْأُمَمِ وَالْعَدُونَ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا إِلَى اللَّهِ
وَالنَّقَوِيِّ وَأَتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

إِنَّمَا التَّجْوِي مِنَ الشَّيْطَانِ
لِيَحْزُونَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ
لَكُمْ فَسَّخَوْا

каде што се држат состаноци, на другите... та, и вам Аллах ќе ви пушти место!" А ако се рече: "Станете па, станете! Аллах ќе ги воздигне меѓу вас оние кои веруваат и на оние на кои им е дадено знаење, кои се на повисоки степени. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

12. О верници, кога ќе се состанете со пејгамберот, поделете садака пред да се состанете со него. Ете, тоа, секако, е подобро и почисто за вас! А ако, пак, немате... па, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

13. Се плашите ли, пред состанувањето со него, да дадете садака? Па, ако тоа не го направите, а Аллах ви прости, тогаш, намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах е Известен за она што го работите!

14. Не ги виде ли оние кои се спријателија со народот, а на кој Аллах се налути? Оние не се ваши а не се и нивни. А се колнат за лагата, знаејќи!

15. Аллах им подготви жешка казна. Е, само колку е лошо она што го работеа!

فَالْمَجْلِسِ فَأَقْسَحُوا تَسْحَحَ اللَّهُ لَكُمْ
وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ رَدَحَتْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَانِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

ءَا شَفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقَاتٍ
فَإِذَا لَمْ تَجِدُوا وَأَنْتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَوَّأُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Ги земаат заклетвите свои како штит, па така, одвраќаат од Аллаховиот пат. И за нив има казна срамна.

17. Не ќе им користат ни имотите нивни, ни децата нивни, кај Allah, во ништо. Оние се жители на огнот, и во него за навек ќе останат!

18. На Денот кога Allah сите ќе ги оживи: ќе се колнат во Него како вам што ви се колнат, сметајќи дека тоа ќе им користи во нешто. Не, лашковци се, навистина!

19. Шејтанот изнајде начин како да ги совлада, па така, ги натера да го заборават споменувањето на Allah. Тие се странка на Шејтанот. Да, странката на Шејтанот е онаа која губи.

20. Оние кои, навистина, Му се спротиставуваат на Allah и на пејгамберот Негов... тие ќе бидат, токму, најпонижените!

21. Allah пропиша: “Јас и пејгамберите Мои ќе победиме, сигурно!” Allah, навистина, е Јак и Силен!

22. Не ќе најдеш луѓе кои веруваат во Allah и во Денот суден да се дружат со оние кои се против Allah и пејгамберот

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ نَعْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَعْتَمِدُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ
وَمَحْسُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
الْقَائِمُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
فِي الْأَذْلَلِينَ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللَّهُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَرَسُولِهِ الْإِسْمَ
قَوْلِي عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

Негов: било да се тоа предците нивни, синовите нивни или браќата нивни или роднините нивни. Во срцата нивни го впиша верувањето и ги оспособи со Духот од страна Негова, и Он ќе ги воведи во бавчите ценетски низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат! И Аллах ќе биде задоволен од нив а и оние ќе бидат задоволни од Него. Ете, тоа е странката на Аллах. Да, странката на Аллах, навистина, е онаа која победува!

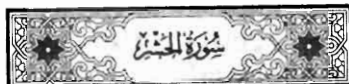
ЕЛ-ХАШР (Протерување) LIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Аллага го слави и она што е на небесата и она што е на Земјата. Он е Силен и Мудар!

2. Он е оној кој ги изведе оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата од домовите нивни при првото протерување. Вие и не помислувате дека ќе си отидат. А тие, всушност, помислуваа дека тврдините нивни ќе ги заштитат од Аллах. Па, така, Аллах им даде казна отаде од каде што не се надеваа. И Он во срцата нивни внесе страв: ги рушеа домовите свои и со рацете свои и со рацете на верниците. Тогаш, земете ука, о островидни!

ءَابَاءَهُمْ ؕ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ ؕ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ؕ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنَّا وَوَدَّخَلَّهُمْ
جَنَّةً تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ؕ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٩﴾

هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوْا
وَظَنُّوْا اَنْهُمْ مَا يَعْتَهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِنَ اللّٰهِ
فَاَنْتَهُمْ لِلّٰهِ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوْا وَقَدَفَ
فِي قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرِبُوْنَ يَوْمَهُمْ بِاَيْدِيهِمْ
وَآيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ فَاَعْبِرُوْا بِاُولٰٓئِكَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٩﴾

3. А Аллах да не им пропише-ше прогонство, ќе ги казнесе на овој свет, сигурно! А на Ахирет за нив има казна огнена!

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّآرِ ﴿٢٠﴾

4. Ете, тоа е заради тоа што се одвоија и од Аллах и од пејгамберот Негов. И секој оној кој прави раздор во однос на Аллах... па, Аллах, навистина, е Строг Казнувач!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١﴾

5. Урмите што ги посековте или што ги оставивте да стојат врз корените нивни...тоа го направивте со одобрението Аллахово за да ги уплашите распаните!

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَسَنَةٍ أَوْ نَزَعْتُمْ مَاهَا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِأَعْمَالِكُمْ ﴿٢٢﴾

6. Сè она што Аллах направи за да стигне пленот до пејгамберот Негов... вие не ги впрегнавте за тоа ни коњите, ни камилите... туку Аллах им донесува власт на пејгамберите над кого сака, а Аллах, секако, е Кадар за сè!

وَمَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِمَّا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَا كُنَّ اللَّهُ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٣﴾

7. Сè она што Аллах направи да стигне пленот до пејгамберот Негов од жителите на градот па... тоа му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот, и на ближните, и на јетимите, и на сиромашните, и на патниците... да не би поминувало од раце в раце на богатите меѓу вас. А она што ќе ви го даде пејгамберот - прифатете го, а она што ќе ви го забрани - забранете го! Плашете се од

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٤﴾

Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

8. Им припаѓа на сиромашните мухацири кои се истерани од домовите свои и од имотите свои, тежнеејќи кон задоволството и добрината Аллахова; и кои го помагаат Аллаха и пејгамберот Негов. Оние, токму, се искрените!

9. И оние кои ја спремаа Медина за живот и за иман уште пред нив: кои ги сакаа оние што се иселија кај нив, и кои не наоѓаат во градите нивни никаква потреба од она што им е дадено, зашто ги сакаат повеќе од самите себеси, иако кај нив има недостиг! А оние кои ќе се сочуваат од лакомост, па оние, токму, се спасените!

10. Оние кои дојдоа по нив, зборуваат: “Господаре наш, прости ни, нам и на браќата наши, и на оние кои ни претходеа во иманот, а срцата наши, пак, сочувај ги од злоба, кон оние кои веруваат. Господаре наш, Ти си, навистина, Сочувствителен и Сомилосен!”

11. Не ги гледаш ли оние кои дволично се однесуваат како им зборуваат на браќата свои што не веруваат меѓу Следбениците

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ
لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِئْتَكُمْ أَبَدًا وَإِنْ

на Книгата: “Ако бидете истерани и ние со вас, сигурно, ќе излеземе и никојпат никому против вас нема да бидеме послушни, а ако, пак, бидете нападнати, ќе ви помогнеме, сигурно! А Аллах сведочи дека се тие лашковци, навистина!

12. А ако, пак, бидат истерани, не излегуваат со нив, а ако бидат нападнати, не им помагаат; а ако, пак, им помогнат, ќе побегнат, сигурно! И потоа ќе останат беспомошни!

13. Повеќе стравуваат од вас, во градите свои, отколку од Аллах. Ете, тоа се луѓе кои, навистина, не разбираат!

14. Тие заедно се борат против вас само во градовите утврдени или зад ѕидовите. Јачината своја ја покажуваат само едникон-други. Помислуваш дека се сложни, а срцата пак им се разединети. Ете, заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат, навистина!

15. Слични се на оние пред нив, не многу далеку, кои непосредно ги вкусија последиците на постапката своја: за нив, меѓутоа, има казна болна!

16. Слични се на Шејтанот кога ќе му рече на човекот: “Не верувај!” И бидејќи не ќе верува,

فَوَيْلٌ لَّكُمْ لِنَصْرِكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا
لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾

لَا تَنْتَهُرُوهُمْ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فَرَقَى مُخَصَّنَةً
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَشَلَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَيْمَانٍ وَبَالَ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

كَشَلَّ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

ќе рече: “Јас сум, навистина, далеку од тебе. Да, јас се плашам од Господарот на световите!”

17. И двајцата ќе бидат казнети; во огнот ќе останат за навек, навистина! Ете, тоа е казната за зулумкарите!

18. О верници, плашете се од Аллах, и секој човек нека го погледа она што го направил за утре! Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

19. И немојте да бидете како оние кои забораваја на Аллах... та, самите на себеси забораваја. Онаквите, токму, се расипаните!

20. Не се еднакви жителите на огнот и жителите на Џеннетот. Жителите на Џеннетот, токму, се победниците!

21. Кога овој Кур’ан би го објавиле на некое брдо... ќе го видиш брдото како ќе се здроби, плашејќи се од Аллах. Ете, тоа се примерите кои Ние ги изнесуваме за луѓето да размислуваат!

22. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него; Зналец на видливото и невидливото. Он е Милостив и Сомилосен!

23. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него! Владар, Свет, Спасител, Мирољубив, Заштитник,

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٩﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْفَٰلِٰسِينَ ﴿٥٧﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَنْظُرَ
نَفْسًا مَّا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِقُونَ ﴿٦٠﴾

لَوْ أَنزَلْنَا هٰذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خٰشِعًا
مُّتَصِدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَذٰلِكَ الْأَمثَلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْعَرْشُ
وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٦٢﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُتَعَبِّدُ الْمُهَيَّبُ الْحَبِيبُ

Силен, Моќен, Горд! Славен
нека е Аллах, високо над она
што Му го здружуваат!

24. Он е Аллах! Создател,
Творител, Обликувач! Најуба-
вите имиња се - Негови! Него го
слави и она што е на небесата и
она што е на Земјата! Он е Си-
лен и Мудар!

ЕЛ-МУМТЕХИНА (Проверена) LX

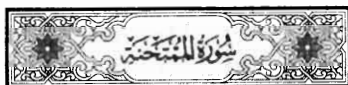
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О верници, не земајте ги
непријателите Мои и непри-
јателите ваши за пријатели! А
не покажувајте им и наклоност!
Тие, секако, не веруваат во она
што ви дојде од вистината. Го
истеруваат и пејгамберот и вас
заради тоа што верувате во Ал-
лах, Господарот ваш. Ако, пак,
вие излезете, борејќи се на Мо-
јот пат, барајќи го задоволст-
вото Мое, покажувајќи им на-
клоност - тајно! Јас најдобро го
знам она што го криевте и она
што го обелоденувавте. А оној
меѓу вас што ќе го направи тоа...
да, скршнал по лошиот пат!

2. А, ако најдете на нив, ста-
нуваат непријатели ваши и ви
даваат со рацете свои и со

الْمُتَكَبِّرِ الْمُبْتَدِلِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تَلْقَوْتُهُمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِنَ السَّحَابِ بِحُرْمَتِ الرَّسُولِ وَإِنِّيَأْتَكُمْ أَن تَوْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ تَرْتَضُونَ جِهَادِي فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِي تُبَيِّنُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

إِن يَشْفِقُوا عَلَيْكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٠﴾

јазиците свои зло и одвај чекаат да станете неверници!

3. Не ќе ви користат ниту роднините ваши, ниту децата ваши на Денот суден. Аллах ќе ве одвои едниодруги. Аллах го гледа она што го работите!

4. Во Ибрахим и оние што беа со него имавте, навистина, добар пример. Кога му рекоа на народот свој: “Ние сме далеку од вас, навистина, и од она што, освен Аллах, го обожавате. Ние не ви веруваме. Меѓу вас и меѓу нас, меѓутоа, има непријателство и омраза, засекогаш! Сè додека не верувате во Аллах, Единствениот” - освен зборовите на Ибрахим до бабо му: “Ќе барам да ти се прости, сигурно! Но, не можам да те заштитам од Аллах во ништо.” Господаре наш, врз Тебе се потпираме и Тебе ти се обраќаеме и кон Тебе е сврати-лиштето!

5. Господаре наш, не одредувај ни сплетка кон оние кои не веруваат и прости ни, Господаре наш! Ти си, навистина, Силен и Мудар!

6. Во нив имате, секако, добар пример: за оној кој се надева во Аллах и во Денот суден, а оној кој ќе ги сврти плеќите... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

لَنْ نَنفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٠﴾

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّى تَوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْنَا نَوَكُنَا وَإِلَيْكَ آبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦١﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْرِقْنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٣﴾

7. Аллах, можеби, меѓу вас и оние кои ги сметате непријатели ќе одреди наклоност: Аллах е Кадар! Аллах е Простувач и Со- милосен!

8. Аллах не ви забранува, во однос на оние кои не се борат против вас и верата, и кои не ве истеруваат од домовите ваши, да им правите добро и да бидете кон нив во рамнотежен однос. Аллах, навистина, ги сака оние кои имаат рамнотежен однос!

9. Аллах, навистина, ви забранува, во однос на оние кои се борат против вас и против верата, и кои ве истеруваат од домовите ваши, и кои помагаат во истерувањето ваше... да се дружите со нив. А оној кој ќе се дружи со таквите... па, тие се зулумџари!

10. О верници, кога ќе ви дојдат вернички мухаџирки...па, проверете ги, сигурно! Аллах најдобро го знае верувањето нивно! А ако, пак, се уверите дека се вернички...та, не враќајте ги на неверниците! Тие не се халал за нив, а и оние не се халал за овие. И дајте им го она што го потрошија. И немате грев со нив да се венчате кога ќе им ги дадете

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَلَمْ تُبْرَأُوا عَنْ الْإِخْرَاجِ أَنْ تَتَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْهُنَّ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنْ هُنَّ حِلٌّ لَكُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تَسِيكُرُوا بِهِمْ كِطَابِ الْأَكْفَارِ وَاسْتَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ بِحُكْمِ اللَّهِ يُحْكِمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

венчаните подароци. И многу-бошките не задржувајте ги, и барајте го она што го потрошија, а и тие нека го бараат она што го потрошија. Ете, тоа ви е одлуката на Аллах. Он решава меѓу вас! Аллах е Зналец и Мудар!

11. А ако некоја од жените ваши се сврти кон неверниците, па ако се случи вие да стапите во борба со нив, тогаш, дајте им слично на она што им е дадено на жените од оние кои се свртија. Плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате.

12. О пејгамберу, кога ќе ти дојдат верничките да ти положат заклетва: - дека ништо на Аллах нема да Му здружуваат, дека нема да крадат, дека нема да прават блуд, дека нема да ги убиваат децата свои, дека нема да измислуваат клевети, дека туѓите деца се нивни, дека нема да бидат непослушни во доброто ... тогаш, прифати ја заклетвата и барај прошка за нив од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

13. О верници, не пријателувајте со народот врз кого Аллах се разлуги. Тие, навистина, изгубија надеж во Ахирет како

وَأَن مَّا تَكُونُوا مِن آيَاتِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ
فَتَأْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ بِمَثَلِ مَا أَنْفَقُوا
وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ
عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِفَنَّ
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِجُهْتِنَّ بِفَرْسِيَّةٍ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قُبَايِعُهُنَّ
وَأَسْتَعْفِرُ لهنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِأَنْتَوَلَّوْا قَوْمًا عَصَبَ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ قَدِيسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ
الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

што неверниците изгубија надеж
во жителите на мезарите!

ЕС-САФФ (Редови) LXI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. И она што е на небесата и
она што е на Земјата - Аллага
го слави! Он е Силен и Мудар!

2. О верници, зошто го збору-
вате она што не го работите?

3. Е, само колку е гласно кај
Аллах кога го зборувате она
што не го работите!

4. Аллах, навистина, ги љуби
оние кои се борат на Неговиот
пат во редови како да се, токму,
бедеми зацврстени!

5. И кога Муса му рече на
народот свој: “О народе мој,
зошто ме казнувате кога веќе
знаете дека сум ви, навистина,
Аллахов пејгамбер?” И бидејќи
скршнаа настрана Аллах даде да
скршнат и срцата нивни. Аллах
не го упатува народот раси-
пнички!

6. И кога Иса, синот на Мер-
јем, рече: “О синови Израилови,
јас сум ви, навистина, Аллахов
пејгамбер, да го потврдам од
Теврат она што е меѓу моиве
раце, и да донесам радосница за
пејгамберот што ќе дојде по
мене, чие име ќе му биде Ахмед.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ

مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا

مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ

صَفًّا كَانَهُمْ بَنِينَ مَرْضُوضًا ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ

مَا لَا تَفْعَلُونَ أَوَلَمْ نَكُن مَعَكُمْ قَلَمًا

وَرَاعُوا أَرْزَاقَ اللَّهِ فَلَئِمَّ بِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ﴿٥﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَا رُسُلَ اللَّهِ

إِنِّي كُنْتُ مَصْدِقًا لِمَا بَدَأْتُمْ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرُسُولِ

يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا

هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

И бидејќи им дојде со јасноти, рекоа: “Ова е волшебништво јасно!”

7. А кој е поголем зулумџар од оној кој фрла лага врз Аллах а кој е повикан кон Исламот? Аллах не го упатува народот зулумџарски!

8. Оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах ја надополнува светлината Своја, и покрај тоа што го презираат неверниците!

9. Он го испраќа пејгамберот Свој, со Патоказ и со вера вистинска, за да ја изрази над сите други вери, и покрај тоа што го презираат многубошците!

10. О верници, да ви укажам ли на трговијата која ќе ве спаси од казната болна?

11. Верувајте и во Аллах и во пејгамберот Негов и борете се на Аллаховиот пат и со имотите ваши и со животите ваши! Ете, тоа е подобро за вас... само ако знаете!

12. Он ќе ви прости за гревовите ваши и Он ќе ве воведо во бавчите ценетски низ кои реки течат, и во живеалишта убави

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَخْرُوجٍ يُخْرِجُكُمْ مِنَ عَذَابِ الْعَذَابِ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيُؤْمِنُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ذَلِكَ كَرَهِمْ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

меѓу бавчите на Адн. Ете, тоа е победа голема!

13. И други работи што ги сакате: Помошта е од Аллах а и победата блиска. И зарадувај ги верниците!

14. О верници, бидете поддржници Аллахови како, кога им рече синот на Мерјем на Другарите: “Кој ќе биде заради Аллах поддржник Мој?” Рекоа: “Ние сме поддржници на Аллах.” И, ете, така поверува една дружина меѓу синовите Израилови, а една дружина, пак, не поверува. И: оние кои веруваа Ние ги потпомогнавме против непријателите нивни и, ете, станаа победници!

ЕЛ-ЏУМ’А (Џума) LXII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллага го слави, Владарот, Светиот, Силниот и Мудриот!

2. Меѓу незнабошците Он испрати пејгамбер од нив: да им ги кажува ајетите Негови, и да ги очисти, и да ги поучи и во Книгата и во Мудроста, иако порано беа скршнати во заблуда очигледна!

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحَ قَرِيبٍ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَمَنَّتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبِيحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ
الْقُدُّوسِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَعَى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

3. И на други меѓу нив кои уште не им се приклучија... Он е Силен и Мудар!

4. Ете, тоа е добрината Аллахова што ја дава кому Он сака. Аллах е Поседник на добротија неизмерна!

5. Примерот на оние кои го понесоа Теврат, а потоа го напуштија, е како примерот на магаре кое носи книги. Е, само колку е лош за луѓето народот кој ги сметаше за лажни ајетите Аллахови! Аллах не го упатува народот зулумкарски!

6. Кажите: “О Евреи, ако замислувате дека сте пријатели на Аллах за разлика од другите луѓе, тогаш, посакајте ја смртта ако сте искрени!”

7. Никогаш не ќе ја посакуваат токму заради она што го направија рацете нивни. Аллах најдобро ги знае зулумкарите!

8. Кажите: “Смртта од која бегате... па, ќе ве стигне, навистина! Потоа ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и јавното, па така, ќе ве известат за она што го работевте!”

وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧﴾

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوَابَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ
الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَنفُسَكُمْ
أَوْلِيَاءَ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩﴾

وَلَا يَسْتَوُونَ أَهْلَ إِيمَانٍ فَدَمَّتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ
وَاللَّهِ هَدَىٰ قَبْلَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

9. О верници, кога ќе се повика на намаз во петок...па, побрзајте кон споменувањето на Аллах, и оставете ја купопродажбата. Ете, тоа е подобро за вас само да знаете!

10. А кога намазот ќе се изврши... па, растурете се по земјата и барајте од добрината Аллахова, и споменувајте го Аллаха, многу, за да бидете спасени!

11. А кога ќе видат нешто од трговијата или од веселба некаква, се расфрлаат и те оставаат, стоејќи. Кажите: “Нема добро кај Аллах ни од веселбата ни од трговијата. Аллах меѓу снабдувачите е најдобриот Снабдувач!”

ЕЛ-МУНАФИКУУН (Дволични) LXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога ти дојдоа дволичните ти зборуваат: “Сведочиме дека си, навистина, Аллахов пејгамбер.” А Аллах знае дека си ти Негов пејгамбер! А Аллах, пак, сведочи дека дволичните се лашковци!

2. Заклетвите нивни ги земаат за штит, па оддалечуваат од Алаховиот пат. Навистина,

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَبِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا مُّغْوًى فَلْيَضْحَكُوا وَتَرَكُوهَا
فَإِنَّمَا هَلْ هِيَ مَاعِدَةٌ لِلنَّهْرِ وَإِنَّ يَوْمَهُمُ لِلْيَوْمِ
أَلْفَ أَلْفٍ مَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ النَّهْرِ وَمَنْ يَزِفِرْهُ
وَأَلَّ اللَّهُ خَيْرَ الْبَرِّينَ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ
لَكٰذِبُونَ ﴿١﴾

أَخَذُوا أَيْمٰنَهُمْ حَنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

колку е лошо она што го работат!

3. Ете, тоа е заради тоа што веруваа а потоа не веруваа: па, се запечатија срцата нивни и не сфаќаа.

4. А кога ќе ги видиш телата нивни те вчудоневидуваат, а кога, пак, ќе прозборат нешто, го слушаш говорот нивни: како да се дрва потпрени, мислејќи дека секој глас е против нив. Ете, тоа се, токму, непријатели: внимавај на нив! Аллах нека ги отепа! Па, каде кинисуваат?

5. А кога ќе им се рече: “Дојдете! Аллаховиот пејгамбер ќе бара прошка за вас!” - ги тресат главите свои и ги гледаш како се оддалечуваат. Токму се горделивите!

6. Сеедно е: да бараш или да не бараш прошка за нив - Аллах не ќе им прости. Аллах, навситина, не го упатува народот расипнички!

7. Тие, токму, зборуваат: “Не делете им на оние кои се крај пејгамберот Аллахов за да се оддалечат!” Ризниците и на небесата и на Земјата се Аллахови, но, ете, дволичните не сфаќаат.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ ءَامَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَاَطْمَعَ عَلٰٓى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٣﴾

وَ اِذَا رَاۤىنَّهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَإِن يَقُوْلُوْا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدَةٌ يَّحْسِبُوْنَ كُلَّ
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْمُدُوْقَاۤءُ فَاحْذَرُوْهُمْ فَاِنَّهُمْ لَعَالٌ
اَلْبٰسُ ﴿٤﴾

وَ اِذْ اَقْبَلْتُمْ تَعَالُوْا سَتَجِدُوْا كُفْرَكُمْ رُّسُوْلَ اللّٰهِ لَوَّوْا
رُءُوْسَهُمْ وَرَاۤىنَّهُمْ بَصُدُوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٥﴾

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَآ نُنْفِقُوْا عَلٰٓى مَنْ عِنْدَ
رُّسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُوْا وَلِلّٰهِ حَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ لٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٧﴾

8. Тие, токму, зборуваат: “Ако бидеме вратени во Медина посилниот ќе го натера послабиот, сигурно! Моќта му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот Негов, и на верниците, но, ете, дволичните не знаат!

9. О верници, нека не ве одвратат од споменувањето на Аллах ни имотите ваши ни децата ваши. А кој тоа ќе го направи... па, онаквите се поразени!

10. И делете од ‘рскот што Ние ви го дадовме пред да му дојде некому смрт, па да рече: “Господаре мој, е, кога би ме задржал барем малку, па да давам садака и да бидам меѓу добрите!?”

11. Кога некому ќе му дојде крајот Аллах сигурно не ќе го продолжи животот негов. Аллах е Известен за она што го работите

ЕТ-ТЕГАБУН (Меѓусебна измама) LXIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

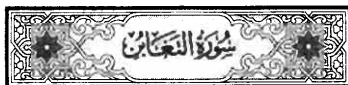
1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллага го слави! Власта е - Негова! И благодарноста -Нему Му припаѓа. Он е Кадар за сè!

يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
أَعْقَبُنَا مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلَئِنَّ الْغُفَّارَةَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَّقِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

وَأَنْفُسُوا مِنْ بَارِئَاتِكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِكُمْ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Он е Оној кој ве создаде: Меѓу вас има верници а има и неверници. Аллах го гледа она што го работите!

3. И небесата и Земјата ги создаде со вистина и ве обликува, давајќи ви најличен облик. Свратилиштето е - кон Него!

4. Он го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата, Он го знае и она што го криете и она што го обелоденувате. Аллах го знае она што го кријат градите!

5. Нели ви дојде кажувањето за оние кои не веруваа од порано па ги вкусија последиците од постапката своја... ? И за нив има казна болна!

6. Ете, тоа е зашто им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии, па зборуваа: “Човек ли да не упатува?” Па, не веруваа и ги вртеа плеките. А на Аллах не Му треба ништо. А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

7. Оние кои не веруваат мислат дека нема да бидат проживеани. Кажи: “Да, се колнам Господарот мој ќе ве оживи, сигурно, и ќе ве извести за она

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنفَخَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّكُمْ لَمُؤْمِنُونَ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٢﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا
أَكْثَرَ شَيْءًا نَهَىٰ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَفْتَىٰ
اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ ﴿٥﴾

زَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّنِي سَعْتَأْخِلُ بَيْنَ وَرَبِّي لَتُنْعِنَ
نُفُوسُنَا بِمَا عَمَلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦﴾

што го работевте, сигурно! Тоа за Аллах, секако, е лесно!

8. Па, верувајте во Аллах и во пејгамберот Негов и во светлината што Ние ја објавивме. Аллах е Известен за она што го работите!

9. Денот во кој Он ќе ве збере - Денот на собирањето - ете, тоа е Ден на измама меѓусебна. А оној кој верува во Аллах и кој работи добро... ќе ги отстрани од него лошите дела негови, и ќе биде воведен во бавчите ценетски низ кои реки течат; и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!

10. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

11. Никаква неволја не се слушава без одобрението Алхово. Оној кој верува во Аллах го упатува своето срце. Аллах знае сè!

12. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов! Па, ако ги свртите плеќите... пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!

فَاتَّبِعُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ ﴿١١﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَأِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. Аллах! Нема друг бог освен Него! И врз Аллах, тогаш, нека се потпираат верниците!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

14. О верници, меѓу жените ваши и меѓу децата ваши имате непријатели. Внимавајте, тогаш! А ако, пак, ги помилувате и поминете преку тоа и ако им простите... та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحٍ مِّنْكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ
وَلِإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٥﴾

15. И имотите ваши и децата ваши се искушение, навистина! Кај Аллах наградата е најголема!

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٦٦﴾

16. Плашете се, тогаш, од Аллах! Слушајте онолку колку што можете; бидете послушни и делете добро заради вас самите! А оној кој се чува себеси од лакомост... онаквите, токму, се спасените!

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمِن يُّوقِ
شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٧﴾

17. А ако на Аллах Му дадете добар заем, Он ќе ви го удвои и Он ќе ви прости. Аллах е Благодарен и Благ!

إِن تَقْرُضُوا اللَّهَ فَرَضًا حَسَنًا يُضَعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

18. Зналец на тајното и јавното, Силен и Мудар!

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٩﴾

AT-ТАЛАК (Развод на брак)

LXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О пејгамберу, кога ќе се разведете со жените, разведете ги за време на иддетот нивни и, иддетот нивни, сметајте го. Плашете се од Аллах

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ
عِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

Господарот ваш. Не истерувајте ги од домовите нивни, а и тие нека не излегиваат; истерувајте ги само тогаш кога ќе направат очигледно срамно дело. Ете, тоа се границите Аллахови, а оној кој ќе ги премине границите Аллахови - тој, секако, себеси зулум ќе си направи. Не знаеш Аллах можеби ќе даде да се случуи, по тоа, нешто друго!

2. И кога ќе дојде времето кога треба да се чека, па задржете ги учтиво или, пак, пуштете ги учтиво. И нека двајца, праведни меѓу вас, посведочат! И, заради Аллах сведочењето, извршете го! Ете, со тоа ви се советува: за оној кој верува во Аллах и во Денот суден. А оној кој се плаши од Аллах, Он ќе му изнајде излез!

3. И Он, исто така, ќе му даде 'рск од каде што не се надева. А оној кој се потпира врз Аллах - та, Он му е доста. Аллах, навистина, ја изнесува наредбата Своја. За секоја работа Аллах одреди мера.

4. А оние, меѓу жените ваши, кои изгубиле надеж во месечното прање, и ако вие се сомневате, треба да чекаат три месеци. Исто е и за оние кои уште немаат добиено месечно прање. А оние, пак, кои ќе затруднат треба да чекаат сè додека не се породат. А оној кој се

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّكَ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتَلَكَ حُدُودَ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿٦٥﴾

فَإِذَا بَلَغَ أَحَدُهُنَّ مَأْسُكُهُنَّ يَمْعُرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
يَمْعُرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذُوِي عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٦٥﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٦٥﴾

وَالَّتِي يَسْنَ مِنَ الْمَجْضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَا يَحْضُنُّ وَأَوْلَتْ
الْأَحْمَالَ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٦٥﴾

плаши од Аллах Он ќе му оле-
сни во наредбата Своја!

5. Ете, тоа е наредбата Алла-
хова која Он ви ја објавува. А
оној кој се плаши од Аллах, ќе
му бидат простени гревовите не-
гови и ќе му биде зголемена на-
градата.

6. Наредете да живеат таму
каде што и вие живеете. Според
можноста ваша. И не правете им
никаква штета со цел да ги стес-
ните. А ако се, пак, трудни,
тогаш издржувајте ги сè додека
не се породат. А ако, пак, ги до-
јат децата ваши, ред е да им ги
дадете подароците нивни. И
учтиво однесувајте се едникон-
други. А ако, пак, се појават не-
кои недоразбирања, друга жена
нека го дои детето!

7. Оној кој има богатство нека
троши од богатството свое, а
оној чиј имот му е ограничен,
нека троши од она што му го
одреди Аллах. Аллах никого не
оптоварува над можноста не-
гова. По тешкотијата Аллах
дава леснотија.

8. И колку градови се оглу-
шија од наредбата на Господар-
от свој и на пејгамберите Не-
гови? Да, од нив побаравме
строга сметка и Ние ги казнивме
со казна нечуена!

9. Па, ги вкусија последиците
од постапката своја. Тежок беше
крајот на постапката нивна.

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

أَسْكَنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجُوهِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ
لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلًا فَلْيَضْحَكُوا عَلَيْهِنَّ
حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ
أَجْرَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَابِتَكُمْ بِعَرُوفٍ وَإِنْ تَعَامَلْتُمْ
فَسَرِّضْ لَهُنَّ أُخْرَى ﴿٦﴾

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَمَا سُبَّتْهَا
حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَابُهُ أَمْْرًا حَسْرًا ﴿٩﴾

10. Аллах за нив подготви тешка казна. Плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, вие кои верувате, бидејќи Аллах веќе ви објави Опомена,

11. пејгамбер кој ви ги кажува ајетите Аллахови јасни: за да ги изведе оние кои веруваат и кои добри дела работат од темнини во светлина, а оние, пак, кои веруваат во Аллах и кои добро работат Он ќе ги воведи во бавчи ценнетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Да, на таквиот Аллах ќе му даде 'рск убав!

12. Аллах е Оној кој создаде седум небеса и исто толку земји. Он ја спушта наредбата меѓу нив за да знаете дека Аллах, навистина, е Кадар за сè! Да, Аллах со знаењето Свое опфаќа сè!

ЕТ-ТАХРИМ (Забрана) LXVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О пејгамберу, зошто го забрануваш, настојувајќи да им се исполнат барањата на жените твои, она што Аллах ти го дозволи? Аллах е Простувач и Сомилосен!

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَعَمِلَ الصَّالِحَاتِ يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مَا يَرْضَوْنَ ﴿١١﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ وَمَنْ لَمْ يَرْزُقْهُ مِنَ الْأَمْثَرِ يَبْتَهِنْ لِيَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبِعِيَ مَرْضَاتَ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

2. Да, Аллах ви пропиша како да ги оправдаде заклетвите ваши. Аллах е Пријател ваш! Он е Зналец и Мудар!

3. И кога пејгамберот тајно ќе проговори со некоја од неговите жени, и кога таа ќе ги извести другите за тоа - а Аллах даде тој да го открие тоа -, тогаш нешто од тоа ѝ го откри а нешто го задржа. И бидејќи тој ја извести, таа рече: “Кој те извести за ова?” Рече: “Ме извести Зналецот и Известениот!”

4. А ако вие две Му се обратите на Аллах, каејќи се, срцата ваши ќе се приклонат! А ако, пак, вие се помагате против пејгамберот... та, Аллах, навистина, е Заштитникот негов, и Џебраил и добрите верници! И мелеките, по тоа, се поддржници!

5. Господарот негов, ако тој се разведе од вас, можеби ќе му даде други жени што ќе бидат подобри од вас: на Аллах послушни, вернички, оддадени, покајнички, побожни, постачки, стабилни и девици.

6. О верници, чувајте се себеси и семејствата ваши од огнот: луѓето и камењата ќе бидат негово гориво. А мелеките ќе се грижат за него и ќе бидат строги; не ќе бидат непослушни кон наредбата

قَدَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ فِتْنَةً أَيْمَنَ بِكُمْ وَاللَّهُ مُؤْتِكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْمُكْتِمُ ﴿٦٦﴾

وَإِذْ أَسْرَأَتْنِي إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِي حَيْثَمَا فَلَمَّا تَبَيَّنْتُ لَهُ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيَّ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ
فَلَمَّا تَبَيَّنَّهَا لَهُ بَيَّنَّهَا لِي فَأَلْتُ مَنْ أُنَبِّئُكَ هَذَا
قَالَ تَبَيَّنَ آلِ الْعَالَمِينَ الْحَبِيرُ ﴿٦٧﴾

إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا
عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلَّى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٦٨﴾

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاحًا خَيْرًا مِنْكَ
مُسَلِّمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطَتٍ يَنْصُرْنَ عِبْدَ رَبِّ سَيِّحَاتٍ
يُنَبِّئُ وَأَنْبَأُ ﴿٦٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفُسُهُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٧٠﴾

Аллахова и ќе го работат она што ќе им се наредува.

7. О неверници, денес не ќе можете да се оправдате. Ќе бидете казнети, токму, за она што го работевте!

8. О верници, покајте се кај Аллах со покајание искрено! Господарот ваш, можеби, ќе ги избрише гревовите ваши и ќе ве воведе во бавчите џеннетски низ кои реки течат, на Денот во кој Аллах не ќе ве ожалости, пејгамберот и оние кои веруваа со него. Светлината нивна ќе оди пред нив, и од нивната десна страна; ќе зборуваат: “Господаре наш, усоврши ја светлината наша и прости ни. Ти си, навистина, Кадар за сè!”

9. О пејгамберу, бори се против неверниците и дволичните и биди строг кон нив. Џе-хеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

10. Аллах го донесе примерот на оние кои не веруваа: жената на Нух и жената на Лут кои беа мажени за двајца добри робови Наши. И двете нив ги осрамотија и затоа тие во ништо не ќе можат да им помогнат кај Аллах. И ќе им се рече: “Влезете вие две во огнот меѓу оние кои веќе се влезени!”

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَدُوْا الْيَوْمَ اِنَّمَا تَحْزَنُوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تُوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ اَنْ يُّكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُم جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا
مَعَهُ ۗ تُوْرُهُمْ يَنْسَعِيْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَيَاْخُذُ مِنْ
يَمِيْنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِاَعْمَارِنَا
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٦٨﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكٰفِرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَا وَهَنَ مِنْهُمْ
وَئِسَّ الْمَوْجِدُ ﴿٦٩﴾

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًاۤتَ نُوْحٍ
وَامْرَاۤتَ لُوْطٍ كَاٰتَا تَحْتَ عٰبِدِيْنَ مِنْ عِبَادِنَا
صٰلِحِيْنَ فَمَا نَاۤا هُمَا فَاۤرَقْنِيۤا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ
شَيْۤا وَقِيْلَ اَدْخِلَا الْكَارِعَ الَّذِيْنَ ﴿٧٠﴾

11. И Аллах го донесе примерот за оние кои веруваа: “Жената на фарамот, кога рече: “Подигни ми куќа, Господаре мој, во близината Твоја, во Џеннетот, и спаси ме од фарамот и од делото негово, и спаси ме од народот зулумќарски!”

وَصَرَِبَ اللَّهِ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْرَأَتِ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ وَبِحَبْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِحَبْنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

12. И: Мерјем, ќерката на Иманран, која ја сочува невиноста своја, и во која вдахнавме од Духот, од страна Наша, и која ги потврди зборовите на Господарот свој, и Книгите Негови, и која беше една меѓу потчинетите на Аллах!

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُنْتُمْ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿١٢﴾

ЕЛ-МУЛК (Власт) LXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Возвишен е Оној во чија рака е власта: Он е Кадар за сè!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَنَدِكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Кој ги создаде и смртта и животот за да ве испроба кој меѓу вас прави најдобри дела. Он е Силен и Простувач!

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾

3. Кој создаде седум небеса, единадруги. Во создавањето на Милостивиот не гледаш никаков недостаток: па, сврти го погледот: ќе видиш ли некаков недостаток?

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ
الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى
مِنْ فُتُورٍ ﴿٣﴾

4. И сврти го погледот по втор пат!... погледот ќе ти се врати поразен и, ете го, изнемогол!

ثُمَّ أَوَّعِ الْبَصَرَ كَرِيحٍ يَنْفِثُ إِلَيْكَ الْبَصَرَ خَاسِئًا
وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿١﴾

5. Да, Ние небото на овој свет со ѕвезди го разубавивме и Ние одредивме да фрла камења по шејтаните. И за нив Ние подготвивме казна Саир!

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا حُجْرًا
لِلنَّاسِ طَيِّبِينَ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٢﴾

6. А за оние кои не веруваат во Господарот свој има казна џехеннемска. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ
الْمَصِيرِ ﴿٣﴾

7. И кога ќе бидат фрлени во огнот ќе го слушаат неговото пламтење и тој само ќе фрла пламен!

إِذَا الْفَوْأُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَيْقَاقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٤﴾

8. Ете, само што од лутина не ќе се распрсне. И секогаш кога ќе биде фрлено во него, во гомила, чуварите негови ќе ги прашуваат: “Нели ви доаѓаше опоменувач?”

كَكَادُ تَمِيذٍ مِنَ الْفَيْظِ كَمَا أَلْفَى فِيهَا فَوْجٌ سَالِمٌ
خَزَنَتِهَا الدِّيَابُ كَوْنُذِيرٍ ﴿٥﴾

9. Ќе речат: “Да, ни доаѓаше опоменувач, па го сметавме за лажен и зборувавме Аллах не објави ништо. Вие сте скршнати во заблуда голема!”

قَالُوا بَلْ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ
إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٦﴾

10. И ќе речат: “Да слушневме... и да бевме разумни не ќе бевме сега меѓу жителите на Саир!”

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٧﴾

11. Па, ќе ги признаат гревовите свои и, тогаш, далеку нека бидат меѓу жителите на Саир!

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّمِيرِ ﴿١١﴾

12. А за оние кои стравуваат од Господарот свој тајно, за нив има, навистина, прошка и награда голема!

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

13. Ќе ги прекутувате ли зборовите ваши или, пак, гласно ќе ги кажувате... Он, навистина, го знае она што е во градите!

وَأَيُّ رَأْفَةٍ لِّكُمُ أَيُّهَا رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَيْهِ يَدَاتُ
الضُّدُورِ ﴿١٣﴾

14. Како да не знае Оној кој создаде. Он е Чувствителен и Известен!

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

15. Он е Оној кој ви ја потчини земјата: па, патувајте по пределите нејзини и јадете од 'рскот Негов. Кај Него ќе се зберете!

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا
فِي مَنَآكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

16. Сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ве згнети во земјата кога таа однадеж ќе се затресе?

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ ﴿١٦﴾

17. Или сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ви испрати виор? Па, ќе узнаете каква е заканата Моја?

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

18. Да, лажеа и оние пред нив. И каква беше, според тоа, казната Моја?

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

19. Не ги гледаат ли птиците над нив како летаат со раширени и собрани крилја? Ги

أُولَئِكَ رَوَّا إِلَى الطَّيْرِ فَوَقَّهُمْ صَفَنَاتٍ وَبَقِيضٍ
مَا يَتَّبِعُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمَانُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

држи само Милостивиот. Он, навистина гледа сè!

20. И кој е тој кој ќе ви биде војска ваша, кој ќе ви помогне, освен Милостивиот? Неверниците, навистина, се во обмана!

21. И кој е тој кој ќе ви даде 'рск ако Он го задржи 'рскот Свој? Но, тие постојано се тврдоглави и горделиви!

22. Оној ли кој оди со оборено лице е поупатен или, пак, оној кој оди исправно по патот вистински?

23. Кажите: "Он е Оној кој ве создаде и ви даде и уши, и очи и срце." Само малку се заблагодарувате.

24. Кажите: "Он е Оној кој ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!"

25. И зборуваат: "А кога ќе се случи таа закана? Ако сте искрени."

26. Кажите: "Да, знаењето за тоа е кај Аллах. Јас сум, навистина, само опоменувач јасен!"

27. И бидејќи ќе зогледаат како казната ќе им се приближува ќе обезличат лицата на оние кои не веруваат, и ќе се рече: "Ова е она што вие го повикувавте!"

أَمِنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَصْرُكُ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنَّ الْكَافِرِينَ لَآ فِي عُرْوَةٍ ۝٢٠

أَمِنَ هَذَا الَّذِي يَرْفُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِقَابَكُمْ بَلْ لَجُّوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝٢١

أَمِنَ يَمْشِي مَكْبَأً عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمِنَ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝٢٢

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝٢٣

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٢٤

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٢٥

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝٢٦

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهَذَا تَدْعُونَ ۝٢٧

28. Кажи: “Мислите ли дека, доколку Аллах нè упропасти мене и оние со мене и ни се смилува... ќе има ли некој што ќе ги заштити неверниците од казната болна?”

29. Кажи: “Он е Милостивиот! Во Него веруваме и врз Него се потпираме, а вие ќе узнаете кој е во беспаке очигледно!”

30. Кажи: “Мислите ли дека, ако водата ваша ви пресуши, има некој што ќе ви даде изворска вода?”

ЕЛ-КАЛЕМ (Калем) LXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нун! Се колнам во калемот
и во она што оние го пишуваат:

2. ти не си, со благодатот на
Господарот твој, луд,

3. и ќе добиеш награда која
никогаш не ќе престане, навистина!

4. Да, голем ахлак поседуваш
ти!

5. Па, ќе видиш а и оние ќе
видат,

6. кој меѓу вас, токму, е лудиот!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْرَثَنَا
فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٦٨﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٧٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

مَا أَنْتَ بِعَمْرِوكَ بِمَخْزُونٍ ﴿٢﴾

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

فَسَدِّحِرْ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

7. Господарот твој, секако, е
Оној кој најдобро го знае оној
кој скршнал во заблуда од патот
Негов, и Он најдобро ги знае
упатените!

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

8. Па, не слушај ги лашков-
ците!

فَلَا تَطِعِ الْمُنْكَدِرِينَ ﴿٨﴾

9. Посакуваат да се сплотиш
па и тие да се сплотат.

وَدُّوا لَوْ تُدْرَهُنَّ فَيُدْهِمُونَكَ ﴿٩﴾

10. И не биди послушен на ние-
ден голем колнач презрен!

وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

11. голем клеветник, прене-
сувач на зборови,

هَٰذَا زَمَنًا مَّشَاهِيرٍ ﴿١١﴾

12. кој спречува добро, голем
престапник, голем грешник,

مَنَاعٍ لِلْبَغْيِ مُعْتَدٍ أَوَّيْبٍ ﴿١٢﴾

13. незаситен и, покрај тоа,
неповикан гостин

عَتَلٌ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَبِيحٍ ﴿١٣﴾

14. затоа што има имот и си-
нови,

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

15. кој, кога му се кажуваат
ајетите Наши, вели: “Тоа се
прикаски одамнешни!”

إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَا كَسَاطِيرُ
الْأُولَىٰ ﴿١٥﴾

16. Ние ќе го обележиме на
носот.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْغُرُورِ ﴿١٦﴾

17. Ние ги ставаме во искуше-
ние онака како што ги ставивме
во искушение сопствениците на
една бавча кога се заколнаа дека
ќе ја оберат штом ќе станат изу-
трина,

إِنَّا لَوَدَّعَيْنَاهُمْ كَمَا بَلَّوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِفُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

18. кои не рекоа: “Иншаеллах!”

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾

19. Па, една несреќа од Господарот твој ја погоди бавчата додека оние спиеја,

فَطَأَتْ عَلَيَّاطِيفٌ مِّنْ رَبِّكَ وَهَرَّأَنَابَهُونَ ﴿١٩﴾

20. и изутрината, ете, беше пустелија,

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

21. и тие, тоа утро, се повикаа меѓусебно:

فَتَنَادَوُا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

22. “Одете изутрина кај поседот ваш ако сакате да го берете!”

أَنِ اغْدُوا عَلَيَّ حَرْبًا كَمَا كَانَ كُفْرًا كُنتُمْ صَرِيمِينَ ﴿٢٢﴾

23. И тогаш тргнаа, зборувајќи еднисодруги по пат:

فَأَنطَلَقُوا وَهَرَّبَتْخَفْتُونَ ﴿٢٣﴾

24. “Никаков сиромав денес нека не ви влезе во бавчата ваша!”

أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينِينَ ﴿٢٤﴾

25. И изутрината излегоа уверени во шкржавоста своја.

وَعَدَّوْا عَلَيَّ حَرْدًا قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾

26. И бидејќи ја видоа бавчата, рекоа: “Да, ние сме во заблуда скршнати

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَسَّالُونَ ﴿٢٦﴾

27. и уште сè ни е скратено!”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. Најумерениот меѓу нив рече: “Нели ви реков дека Ал-лаха треба да Го славите?”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تَسْبِحُونَ ﴿٢٨﴾

29. Рекоа: “Нека биде Славен Господарот наш! Ние сме зумќари, навистина!”

قَالُوا أَشِيعَنَ رَبَّنَا إِنَّا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. И започнаа да се грдат ед-нисодруги;

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَمَّظُونَ ﴿٦٥﴾

31. зборуваа: “Е, тешко нам! Ние сме насилници, навистина!

فَأَلْفَوْا آبَاءَهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

32. Господарот наш можеби ќе ни ја замени со подобра бавча. Кон Господарот наш тежнееме, навистина!”

عَسَىٰ رَبِّنَا أَنْ يَبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٦٧﴾

33. Ете, таква беше казната. А казната ахиретска е поголема. Е, само кога би знаеле!

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَٰكِنَّ آخِرَ مَا أُكْرِمُوا كَانَ يَلْعَلُونَ ﴿٦٨﴾

34. За богобојазливите кај Господарот нивни има, навистина, бавчи ценнетски, благородни!

إِنَّ الْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٦٩﴾

35. Па, послушните ли ќе ги третираме како силниците?!

أَفَجَعَلْنَا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجُورِ ﴿٧٠﴾

36. Што ви е? Како така просудувате?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٧١﴾

37. Или, пак, имате Книга во која читате

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٧٢﴾

38. дека за вас, навистина, ќе го има она што ќе го сакате?

إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْتَرُونَ ﴿٧٣﴾

39. Или, пак, ви се заколнавме со заклетви такви кои ќе траат до Денот суден, дека, тогаш, ќе го просудувате она што го просудувате?

أَمْ لَكُمْ أَيْدِيْنَ عَلَيْنَا يَبُلُغْنَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
إِنْ لَكُمْ لِمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٧٤﴾

40. Прашај ги кој меѓу нив мисли за тоа дека е така!

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٧٥﴾

41. Или, пак, имаат божества... па, нека дојдат со божествата свои ако се искрени!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ تَوَاتَوْا بَينَهُمْ يَوْمَئِذٍ أَنْ كَانُوا مُصِيفِينَ ﴿١١﴾

42. Денот во кој ќе се разголи коската потколенична и кога ќе се повикаат да паднат на сецде ... не ќе можат;

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٢﴾

43. ќе бидат уплашени погледите нивни и понижување ќе ги обзеде: беа повикувани да паѓаат на сецде кога беа здрави.

خَشِيعَةً أَنْصَرَهُمْ رَهْمُهُمْ ذُلَّهُمْ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿١٣﴾

44. Па, остави Ме, и оние кои го сметаа за лажен овој говор Ние ќе ги поредиме единадруги, постапно, од каде што не знаат.

فَذَرْنِي وَنَبِّئْكَ ذُلَّ بِنْدِ الْمُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتٌ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

45. И Јас ќе им дадам време. Сплетката Моја, навистина, е цврста!

وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٥﴾

46. Или, пак, бараш од нив награда а тие се оптеретени со долг?

أَمْ قَسَمْتَ لَهُمْ آجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَرٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٦﴾

47. Или, пак, Тајната е кај нив, а тие пишуваат!

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُوبُونَ ﴿١٧﴾

48. Па, стрпи се до пресудата на Господарот твој и не биди како другарот на рибата кога се молеше, пискајќи!

فَأَصْبَحَ لُكْرٌ رَيْبَكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأَمْوَاتِ إِذْ نَادَى

وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾

49. А да не беше милоста на Господарот твој што веќе му

لَوْلَا أَنْ تَذَرَكُمُ رَيْبَةَ تَنْزِيلِهِ لَجِئْنَا بِالْعَرَاءِ

дојде ќе беше фрлен на пусто место, понижен!

50. Па, Господарот негов го спаси и одреди да биде меѓу добрите!

51. Неверниците само што не те обрат со опулите свои кога ќе ја слушнат Опомената, и кои зборуваат: “Он, навистина, е луд!”

52. А тоа е само Опомена за световите!

وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝١٩

فَأَجْنِبْنَاهُ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝٢٠

وَأِنَّ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ بِأَصْنَافِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ۝٢١

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝٢٢

ЕЛ-ХАКК (Час неизбежен) LXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Час неизбежен!
2. Што е тоа Час неизбежен?
3. Е, па, знаеш ли ти што е тоа Час неизбежен?
4. И Ад и Семуд кијаметот го сметаа за лажен!
5. Па, што се однесува до Семуд... беа уништени со гласот силни,
6. а што се однесува до Ад... беа уништени со ветрот кој фиука гласно и кој метеж остава!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمَّا تَأْتَى ۝١

مَا الْمَأْتَى ۝٢

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْمَأْتَى ۝٣

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَى ۝٤

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُتِيَ بِسُورٍ أَرْسَلْنَا بِهَا سَالِغِينَ ۝٥

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝٦

7. Кој дојде да ги потчини нив седум ноќи и осум дена без прекин, па да ги видиш луѓето покуткани како да се трески урмини, попаѓани?

8. Па, гледаш ли дали остана трага од нив?

9. И фарамот и оние пред него, оние кои ги рушеа градовите, доаѓаа со гревови.

10. И тогаш беа непослушни кон пејгамберот на Господарот свој и така Он ги погоди со казна прекумерна.

11. И бидејќи водата надојде Ние ве понесовме во бродот,

12. за да ја направиме, секако, опомена за вас, и увото што слуша да ја слуша.

13. И кога ќе се дувне во Сурлата со дувез еден,

14. и кога земјата ќе биде разнесена а брдата расфрлани со удар еден...

15. на Денот тој, тогаш, ќе се случи пропаста на светот!

16. И небото ќе испука и тоа, на Денот тој, ќе биде кршливо,

17. а мелеките ќе бидат на чошињата негови и ќе го носат

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَنِينَةً أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْتَلِ
حَاوِيَةٌ ﴿٧﴾

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤَفِّكَةُ بِالْحَاطِئَةِ ﴿٩﴾

فَمَصَّوْرَ سُوْلٍ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ آخِذَةً رَبَّيَّةً ﴿١٠﴾

إِنَّا لَأَنطَاقًا لِّلْمَاءِ سَمَّانَتُكَوْنِي لِّلْبَارِيَةِ ﴿١١﴾

لِنَجْعَلَهَا لكَ تَذَكُّرًا وَتَعِيْبًا أُذُنٌ وَعِيَّةٌ ﴿١٢﴾

فَإِذَا نَفِخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّنَاذَةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

فِيَوْمٍ ذُو قَعْتٍ أَلْوَابِعَةٌ ﴿١٥﴾

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمٍ ذُو آهِيَّةٍ ﴿١٦﴾

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

престолот, на Господарот твој,
на Денот тој, над нив, осум ме-
леки,

18. на Денот тој вие ќе бидете
претставени и ништо од вас не
можете да скриете.

19. Па, што се однесува до оној
со дадената му Книга, во него-
вата десна рака, ќе рече: “Еве,
читајте ја оваа книга моја.

20. Јас, навистина, замислував
дека ќе си полагам сметка.”

21. И тој ќе биде во животот
задоволен,

22. во Џеннетот возвишен,

23. чии плодови ќе му бидат
блиску -:

24. “Јадете и пијте, и пријатно
нека ви биде за она што го
работевте во деновите што ми-
наа.”

25. А што се однесува, пак, до
оној со дадената му Книга, во
неговата лева рака, ќе рече: “О
тешко мене! Е, да не ми беше
дадена Книгава!

26. Да, не знаев за моево пола-
гање сметка!

27. О тешко мене! Само смртта
да ме докрајчеше!

بَوْمِذٍ مُّئِنَّةٍ ﴿٧﴾

بَوْمِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ حَافِيَةٌ ﴿٨﴾

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِسَبِيحٍ يَقُولُ

هَٰذَا مِثْرًا ۖ وَأَكْتَبِيهِ ﴿٩﴾

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِي ﴿١٠﴾

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿١١﴾

فِي حِجَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٢﴾

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿١٣﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْقَالِيَةِ ﴿١٤﴾

وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا نَسِيتُ

لَوْ أُرْتِ كِتَابِيَةَ ﴿١٥﴾

وَلَوْ أَدْرَا مَا حِسَابِي ﴿١٦﴾

يَأْتِيهَا كَأَن تَالِقَاضِيَةَ ﴿١٧﴾

28. Богатството мое ништо не ми користи;

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۚ

29. се што е мое отиде во пропаст.”

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۙ

30. “Земете го и, тогаш, заковајте го,

حَدَّوْهُ فَعَلَوْهُ ۙ

31. а, потоа, во огнот, пржете го,

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلَوَهُ ۙ

32. а, потоа, во синџири, седумдесет лактови долги, врзете го,

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۙ

33. тој, навистина, не веруваше во Аллах, Голем,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۙ

34. а ниту, пак, поттикнуваше да се нахрани сиромавиот...

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۙ

35. Па, денес за него, овде, нема пријател близок,

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۙ

36. а ниту храна друга, освен загадотина,

وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنَ غَسِيلِ ۙ

37. што ќе ја јадат само грешниците.”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۙ

38. Но, не! Јас се колнам во она што го гледате,

فَلَا أَقِيمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۙ

39. и во она што не го гледате...

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۙ

40. тоа, навистина, е Говор објавен до пејгамберот благороден;

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۙ

41. не е Говор на поет; малкумина верувате!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٦٩﴾

42. а не е Говор ни на волшебник; само малкумина се секавате.

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

43. Тоа е Објава од Господарот на световите.

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

44. А да зборуваше против нас зборови некакви,

وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِيلِ ﴿٧٢﴾

45. Ние ќе го фатевме за десната рака, силно,

لَأَخْذُنَا مِن يَمِينِهِ بِالْيَمِينِ ﴿٧٣﴾

46. а потоа ќе му ја пресечевме вената што куца

ثُمَّ لَقَطْنَا مِن يَمِينِهِ الْوَتِينَ ﴿٧٤﴾

47. и никој меѓу вас не ќе можеше да го спаси.

فَمَا يَنْكُرُونَ لِمُخْرِجِنَا عَنْهُ فَجْزِينَ ﴿٧٥﴾

48. Кур'анот е Опомена за богобојазливите, навистина!

وَإِنَّهُ لَلذِّكْرُ الْفَلْتَقِينَ ﴿٧٦﴾

49. Да, Ние знаеме дека меѓу вас има лашковци,

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُمُ الْمُنْكَرِينَ ﴿٧٧﴾

50. и тој ќе биде хасрет за неверниците!

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٨﴾

51. Кур'анот, навистина, е Вистина,

وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْيَقِينِ ﴿٧٩﴾

52. па, слави Го, со името, Господарот Голем!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٨٠﴾

ЕЛ-МЕ'АРИЦ (Степени) LXX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Некој, прашувајќи, праша
за казната што ќе се случи.

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَقَعِ ①

2. За неверниците казната
никој не ќе ја спречи,

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

3. од Аллах, Сопственикот на
степените,

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③

4. преку кои се качуваат ме-
леките и Џибрил до Него, за
еден ден кој изнесува педесет
илјади години;

تَنْجِيحَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ إِلَيْهِ يَوْمَ كَانَ ④

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ⑤

5. па, стрпи се, со стрпливост
достојна,

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ⑥

6. тие мислат дека е далеку,
навистина,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑦

7. а Ние, пак, мислиме дека е
блиску

وَنَزَرْنَاهُ قَرِيبًا ⑧

8. Денот во кој небото ќе биде
како руда растопена,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالذَّلْحَلِّ ⑨

9. а брдата како волна;

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑩

10. и пријателот не ќе прашува
за пријателот

وَلَا يَسْتَلْ حِمِيمًا حَمِيمًا ⑪

11. и покрај тоа што ќе се гле-
даат еденводруг. Силникот ќе

يَصْرُوهُمْ يُوبَدُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَعْتَدِي مِنَ عَذَابِ ⑫

يَوْمَ يَلْمِذُنْ ⑬

посака на Денот тој да ја откупи
казната со синовите свои,

12. и со жената своја, и со бра-
тот свој,

وَصَحْبَتَيْهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

13. и со семејството свое што го
штитеше,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْتِيهِ ﴿١٣﴾

14. и со сè на земјава, ете, само
потоа да се спаси.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نُنَجِّيهِ ﴿١٤﴾

15. Никогаш! Ќе биде во огнот
Лаза, навистина!

كَلَّا أَتَاهَا الظُّلُمُ ﴿١٥﴾

16. ќе ги кине зглобовите,

نَزَاعَةً لِّلشُّوَى ﴿١٦﴾

17. повикувајќи го оној кој се
оддалечи и кој ги сврти
плеќите...

تَدْعُوا مِنْ أَدْبُرٍ وَقَوْلٍ ﴿١٧﴾

18. само збираше и, ете, скри-
ваше!

وَجَمْعٍ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾

19. Човекот, навистина, е
создаден талмаќар!

إِنَّا الْإِنْسَانَ خَلَقْنَا هَلُوعًا ﴿١٩﴾

20. Кога зло ќе му се случи,
очајува

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ رَوَّعًا ﴿٢٠﴾

21. а кога, пак, добро ќе му се
случи, одбива!

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

22. А не и оние кои намаз кла-
њаат,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

23. кои постојано внимаваат на
намазот свој,

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. и оние во чиј имот има
право познато

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

25. за оној што пита и оној што не пита,

لِلسَّائِلِ وَالْمَرْغُورِ ﴿٢٥﴾

26. и оние кои веруваат во Де-нот ветен,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

27. и оние кои стравуваат од казната на Господарот свој!

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ يُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

28. Од казната на Господарот свој никој не е сигурен, навистина!

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

29. и оние кои ги чуваат срамните места свои,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

30. освен со жените свои, или со оние кои ги поседуваат - со нив, навистина, не ќе бидат укорени!

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَأَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَأْمُونِينَ ﴿٣٠﴾

31. а оние, пак, кои посакуваат други, освен нив, се грешници!

فَمَنْ ابْتغىٰ وَرَدَّهُ دَلِيلُكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

32. И оние кои го чуваат аманетот и кои се придржуваат кон договорот свој,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

33. и оние кои стојат при сведочењата свои,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

34. и оние кои внимаваат на намазот свој...

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

35. онаквите ќе бидат почестени со бавчи џеннетски!

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

36. Зошто брзаат кон тебе оние кои не веруваат,

فَأُولَٰئِكَ لَئِنْ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

37. И од десна и од лева страна,
во дружини?

عَنِ اليمينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَرِينِ ﴿٣٧﴾

38. Стреми ли секој од нив да
влезе во Џеннетот благословен?

أَبْطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Но, не! Ние ги создадовме
од она што знаат, навистина!

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Но, не! Јас се колнам во Го-
сподарот на истоци и запади
дека Ние сме, навистина, Кадри

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾

41. да ги замениме со подобри
од нив, и Ние не сме немоќни.

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿٤١﴾

42. Па, остави ги нека збору-
ваат еднисо други и нека играат
сè додека не бидат фрлени во
Денот што им се ветуваше,

فَذَرُهُمْ يُخَوِّصُونَ وَيَلْمِزُونَ أَحْتَنَ يَلْعَنُوا يَوْمَئِذٍ الَّذِي بُوعِدُونَ ﴿٤٢﴾

43. на Денот во кој ќе излезат
од мезарите, брзајки, како да се
брзаат кон здружениците,

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَّاءَ كَأَنَّهُمْ
إِلَى نَضْبٍ يُوَفِّضُونَ ﴿٤٣﴾

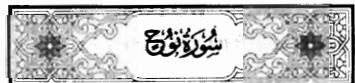
44. со уплашени погледи свои и
до земја понижени. Ете, тоа ќе
биде оној Ден кој им се ветува!

خَشَعَةً أَبْصُرُهُمْ زُرُفَهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي
كَأَوْأَوْعِدُونَ ﴿٤٤﴾

НУХ (Нух) LXXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ние, навистина, го испра-
тивме Нуха до народот свој:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

“Опомени го народот твој пред да им настапи казната болна!”

2. И рече: “О народе мој, јас сум ви, навистина, опоменувач јасен;

قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّى لَكُنْذِرٌ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

3. обожавајте Го Аллаха, плашете се од Него, и бидете ми послушни:

اِنَّ اَعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَطِيعُوْنَ ﴿٦٢﴾

4. Ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве остави до рокот определен. А кога ќе дојде крајот кој Allah го одреди не ќе се одгоди. Ете, така да знаете!”

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِنْ اَجَلَ مُّسَمًّى
اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

5. И рече: “Господаре мој, де-ноноќно го повикував народот мој, навистина!

قَالَ رَبِّ اِنِّى دَعَوْتُ قَوْمِى اِلَآ وَهَمَّآءُ ﴿٦٤﴾

6. Но, повикот мој ги тераше само во бегство;

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دَعَاىَ اِلَّآ فِرَارًا ﴿٦٥﴾

7. и секојпат кога ќе ги повикував за да им простиш ги ставаа прстите свои в уши, и се покриваа со огртачите свои, и беа тврдоглави, и се држеа нависоко!

وَ اِنِّى كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا اَصْبَعَهُمْ
فِىْ اُذُنِهِمْ وَاَسْتَفْسَحُوا لِبَآئِهِمْ وَاَصْرُوا وَاَسْتَكْبَرُوا
اَسْتَكْبَرَا ﴿٦٦﴾

8. Јас потоа ги повикував јавно, навистина,

ثُمَّ اِنِّى دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ﴿٦٧﴾

9. потоа им возгласував, навистина, и тајно им зборував,”

ثُمَّ اِنِّى اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٦٨﴾

10. велејќи им: “Барајте прошка од Господарот ваш. Он, навистина, е Простувач!”

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿٦٩﴾

11. Од небото Он ќе ви испрати вода во изобилство,

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. ќе ви даде и имоти, и синови, а ќе ви даде и бавчи, и реки за вас наменети!

وَيُمَدِّدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. Што ви е? Па, не очекувате ли од Аллах сила голема?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. и Он, секако, ве создава постапно.

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. Не гледаш ли како Аллах создаде седум небеса, единадруги?

الَّذِينَ رَأَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. Меѓу нив Месечината Он ја одреди да биде светлина, а Сонцето да биде светилка.

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. Аллах дава да никнете од земјата како растенија,

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

18. потоа Он ве враќа во неа и пак ќе ве извади од неа.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ مِنْهَا إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

19. Аллах ја одреди земјата да ви биде постелнина,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

20. за да патувате по широките патишта нејзини.

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

21. Нух рече: “Господаре, непослушни ми се, навистина! И ги следат оние што имотите нивни и децата нивни ја зголемуваат пропаста нивна.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي مَعْصُومٌ وَأَتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

22. И сплетки големи сплет-карат,”

23. и зборуваат: “Не оставајте ги никако божествата ваши, и не оставајте ги ни Ведд ни Суваа, ни Јегус, ни Јеук, ни Неср!

24. Веќе скршнаа во заблуда, наголемо! На зулумкарите само заблудата зголемувај им ја!”

25. И заради грешките нивни беа потопени и фрлени во огнот и, освен Аллах, не најдоа ниеден поддржник!

26. И Нух рече: “Господаре мој, не оставај ги на земјата, ниеден жител меѓу неверниците!

27. Ако ги оставиш ќе ги скршнуваат во заблуда, навистина, робовите Твои, и ќе доаѓаат само грешници и неверници!

28. Господаре мој, прости ми, мене и на родителите мои, и на оној кој ќе влезе во домот мој како верник, и на верниците, и на верничките, а на зулумкарите, пак, само зголеми им го страдањето!”

ЕЛ-ЦИН (Џинови) LXXII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “Објавено ми е дека една дружина на џинови го

وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٦٦﴾

وَقَالُوا لَا تَنْدُرُنَّ إِلَهَهُمْ كَمَا تَنْدُرُونَ وُدًّا وَلَا سَمَوَاتًا

وَلَا بَعُوثًا وَيَعُوقُ وَنَشْرًا ﴿٦٧﴾

وَقَدْ أَضَلُّوا كَبِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٦٨﴾

يَمَّا حَاطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَتَمَّ يَحْدُوا لَهُمْ

مِن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٦٩﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ

دِيَارًا ﴿٧٠﴾

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا

كَمَا قَارَأَ ﴿٧١﴾

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي

مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ

إِلَّا تَبَارًا ﴿٧٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْغَيْبِ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا

слушале, па рекле: ‘Да, ние слушнаваме еден чудесен Кур’ан,

قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾

2. кој упатува кон показот и му поверувавме, и никогаш на Господарот наш нема здружник да му припишуваме!“

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

3. И нека Он биде возвишен, Господарот наш, Кој не присвои ни жена ни дете!

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

4. Еден луд, секако, зборуваше против Аллах, некакви претераности,

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

5. а Ние, пак, замислувавме дека ни циновите ни луѓето не зборуваат лаги против Аллах,

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَنْ نَقُولَ الْإِنش وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

6. или, пак, имаше мажи меѓу луѓето кои бараа заштита од мажите меѓу циновите па овие им ја зголемуваа непромисленоста.

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنش يَتُودُونَ رِجَالًا

مِنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

7. И оние мислеа како што вие мислевте како Аллах никогаш никого, навистина, нема да оживи.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَنْ يَمِيتَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

8. И го допревме небото, навистина, па го најдовме како е исполнето со јаки чувари и ѕвезди што блекаат.

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَئِكًا فَجَسَدًا

شَدِيدًا وَأُشْهُبًا ﴿٨﴾

9. И да седевме во непосредна близина на местата за седење за

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعَدًا لِّلسَّمِيعِ فَمَنْ يَسْمَعِ

да слушаме. А оној кој прислушкува сега ќе најде на свезда блескотна, од заседа!

10. и ние не знаеме зло ли си посакуваа за оние на земјата или, пак, Господарот нивни, за нив посакува показ?

11. Меѓу нас има, навистина, добри; меѓу нас има и поинакви. Не, бевме по патишта одделени!

12. Да, помислувавме дека сме немоќни пред Аллах на земјава и дека постојано ќе бидеме немоќни од Него да избегаме.

13. И штом го слушнавме Показот веднаш поверувавме во него, навистина! Па, оној кој верува во Господарот свој, па не се плаши ни од штета ни од непромисленост.

14. Да, меѓу нас има и Послушни, меѓу нас има и неправедни. А оние кои беа Послушни, ете, онаквите го бараа Показот!

15. А што се однесува до неправедните, ете, за Џехенмот ќе бидат гориво!

16. А цврсто да останеа на Патот ќе ги напоевме со вода изобилна, навистина! -

أَلَا نَعْبُدُهُمْ إِذْ هُمْ أَبْرَادٌ ﴿٩﴾

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرَأُ رَيْدٍ يَمُنُّ فِي الْأَرْضِ

أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمَنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ

قَدَدًا ﴿١١﴾

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ

وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُدَىءَ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ

فَلَا يَخَافُ بَسًّا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَنَسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَئِكَ نَحْرُورًا رَشَدًا ﴿١٤﴾

وَأَمَّا الْقَنَسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

وَالْوَالِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقِ وَلَا سَقِينَهُمْ

مَاءٌ عَذْبًا ﴿١٦﴾

17. за да ги ставиме во искушение: оној кој ќе биде рамнодушен кон Опомената на Господарот свој... ќе му следи казна што ќе се зголемува.

لَقَدْ نُنَّمِي فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿٧١﴾

18. Џамиите, навистина, се за Аллах и, тогаш, никого не повикувајте освен Аллах!

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿٧٢﴾

19. И кога Аллаховиот роб се исправи да го замоли, само што не му се прилепија!

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِيدًا ﴿٧٣﴾

20. Кажите: “Само Господарот мој го повикувам, навистина! И ништо не Му здружувам!”

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٧٤﴾

21. Кажите: “Да, не сум моќен ни да ви наштетам ни да ве упатам!”

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٧٥﴾

22. Кажите: “Никој од Аллах не ќе ме заштити, навистина! И никогаш, освен Него, не ќе најдам засолниште!

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٧٦﴾

23. освен да известам од Аллах и од посланијата Негови.” А оној кој ќе биде непослушен кон Аллах и кон пејгамберот Негов... па, за него, навистина, има казна цехеннемска! И во неа за навек ќе останат!

إِلَّا لِنَلْفًا مِنْ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَإِن لَّهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٧٧﴾

24. И кога ќе го здогледат она што им е ветено... па, ќе узнаат кој е послаб поддржник и помалкуброен!

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْجَعُونَ
مِنْ أضعف ناصراً وأقل عدداً ﴿٧٨﴾

25. Кажи: “Јас не знам дали е блиску она што ви е ветено или, пак, Господарот мој одреди тоа да се одложи.”

قُلْ إِن أَدْرَعْتُ أَفْرَبٌ مَا تَوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُمْ رِقًا أَمْدًا ﴿٥٥﴾

26. Зналец на Тајната? Па, тајната Своја никому не ја открива!

عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٥٦﴾

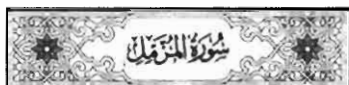
27. освен на оној кого Он ќе го избере за пејгамбер, кого Он, навистина, го штити и пред него и зад него,

إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّسُولِي فَإِنَّهُ
يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٥٧﴾

28. за да знае дека пратенијата на Господарот нивни се известени, и и за да го опфати она што е при нив и за да изброи сè! сè!

لِيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَّنَا كُلَّ شَيْءٍ وَعَدَا ﴿٥٨﴾

ЕЛ-МУЗЕММИЛ (Завиткан) LXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Еј, ти завиткан!

يَا أَيُّهَا الْمَرْمُومُ ﴿١﴾

2. Само малку стани во ноќта,
во еден дел нејзин,

قَوْلًا لَّيْلًا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾

3. половина од ноќта или, пак,
помалку од тоа,

نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

4. или, пак, зголеми малку во
тоа и читај Кур’ан по правило!

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ أَنْ تَتَبَيَّنَّ ﴿٤﴾

5. Ние, навистина, ќе ти об-
јавиме тежок говор;

إِنَّا نَسْأَلُكَ عَلَيْنَا قَوْلًا يَفْعَلُ ﴿٥﴾

6. станувањето ноќе пойс - право делува, секако, врз работата, и поисправно во зборувањето,

7. а и дење, исто така, подолго си зафатен.

8. И споменувај Го името на Господарот твој и посвети се, посветувајќи се, кон Него:

9. Господарот на Исток и на Запад; нема друг бог освен Него, и прифатете Го, тогаш, како Закрилник!

10. И стрпи се за она што го зборуваат и оддалечи се од нив, со расчекор пристоен!

11. И остави Ме Мене со лашковците кои поседуваат богатство, и остави ги извесно време!

12. Кај Нас ќе има, навистина, и пранги и Цехеннем!

13. и храна што не се голта, и казна болна!

14. Ден во кој ќе се потресат Земјата и брдата, а брдата ќе бидат расфрлани како од песок тумбиња.

15. Да, Ние ви испративме пејгамбер кој ќе сведочи против вас исто онака како што на

إِنْ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيْلًا ﴿٦﴾

إِنَّكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ﴿٨﴾

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَنْفُؤُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

وَعَلَامًا مَّا دَاعُصَّةٌ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

كَيْبًا مَّهِيْلًا ﴿١٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْهِ كَمَا أَرْسَلْنَا

إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

фараонот му испративме пејгамбер.

16. И фараонот, тогаш, не го послуша пејгамберот и Ние, заради тоа, го зграбивме со еден грабеж груп.

17. Па, како не се плашите од Денот во кој не верувате... кога на децата ќе им побели косата.

18. Небото тогаш ќе испука и ветувањето Негово ќе се оствари.

19. Ова, навистина, е Опомена! Па, кој ќе посака ќе го прифати патот кон Господарот свој.

20. Господарот твој, секако, знае дека ти стануваш ноќе да се молиш помалку од две третини на ноќта, половина или, пак, една третина, а и дружината што е со тебе. Аллах го одредува и ноќта и денот. Он знае дека вие не знаете да го пресметате тоа и Он ви простува. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! Он знае дека меѓу вас ќе има болни, и оние кои ќе шетаат по земјата барајќи ја добрината Аллахова, а други, пак, се борат на Аллаховиот пат. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! И намаз извршувајте и зекат давајте! И позајмете Му на Аллах заем добар! А доброто

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيًّا ﴿١٦﴾

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ

الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

السَّمَاءَ مَنفُطِرًا بِئْسَ كَانَ وَعْدُهُ مَقْضُولًا ﴿١٨﴾

إِنَّ هَذِهِ سَيِّئَةٌ لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ أَخَذْنَا لِرَبِّهِ

سَبِيلًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ

مُدًّا، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ عَلِيمًا لِّأَن تَخْضُوهُ فَيَأْبَ عَلَيْكَ فَاقرءُ وَأَ

مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمًا أَن سَكَتَ مِنكُمْ وَمِنْكُمْ رَمِيًّا

وَأَخْرُونَ بَصُرِيُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَعُونَ مِن فَضْلِ

اللَّهِ وَأَخْرُونَ يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقرءُ وَأَ

مَا تيسَّرَ مِنْهُ وَأَيُّمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

وَأَقْرِضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقْدِرُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ

مِن حَيْثُ رَجَدْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ آخِرًا

وَأَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا عَفْوَ رَحِيمًا ﴿٢١﴾

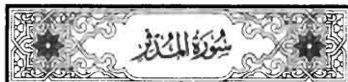
што го давате од себе, ќе го најдете кај Аллах уште подобро, и поголема награда. И барајте прошка од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

ЕЛ-МУДЕССИР (Покриен)

LXXIV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Еј ти, покриен!
2. Стани и опоменувај!
3. и Господарот твој, величај Го,
4. и облеката твоја, очисти ја,
5. и од нечистото, оддалечи се!
6. Не мурти се, што ти се причинува многу!
7. И заради Господарот твој, стрпи се!
8. А кога во Сурлата ќе се дуневе,
9. ете, тогаш, ќе биде Ден тежок:
10. за неверниците не ќе биде лесен!
11. Остави Ме насамо со оној што го создадов осамен,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

قُمْ أَنْذِرْ

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ

وَيَا بَلَدَ فَطَهِّرْ

وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ

وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَنْتَكِبُرْ

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ

فَنَالِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ عَسِيرٍ

ذَرَفٍ وَمَنْ حَلَفْتُ وَجِدًا

12. и му дадов богатство големо,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾

13. и му дадов синови сведоци;

وَبَيْنَ شُهَدَاؤِهَا ﴿١٣﴾

14. Јас за него подготвив и подготвка една.

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾

15. А потоа сакаше да му дадам повеќе.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

16. Но, не! Беше тврдоглав, навистина, кон знаменијата Наши,

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينًا ﴿١٦﴾

17. и ќе го свиткам со тешкотии!

سَاءَ رُفُوقَهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

18. Тој, навистина, многу размислуваше и многу сметаше!

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

19. Па, нека биде убиен како така сметаше,

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

20. и пак нека биде убиен како така сметаше!

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

21. Потоа погледна,

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

22. потоа се намурти и се стемни,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

23. потоа ги сврти плеките и се надува,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

24. па рече: “Ова, навистина, е само волшебништво што се наследува!

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَاحٌ يُؤْتِرُ ﴿٢٤﴾

25. Ова е само говор човечки!”

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٥﴾

26. Јас ќе го фрлам во огнот
Секар.

سَأُضِلُّهُ سَقَرًا ﴿٧٦﴾

27. А од кај знаеш ти што е тоа
Секар?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٧﴾

28. Во него ништо не останува
ни пепел;

لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ ﴿٧٨﴾

29. пламеник за луѓето;

لَوَاةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٧٩﴾

30. над него бдеат деветнаест -
мина:

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٨٠﴾

31. а мелеките Ние ги одредивме да бидат тие што бдеат врз огнот. Бројот нивни е искушение за оние кои не веруваа, и за да се уверат оние со дадената им Книга, и на верниците верувањето да им се зголеми и за да не се сомневаат оние со дадената им Книга, и верниците, и за да им се рече на оние кои имаат болештина во срцата нивни, и на неверниците - што сака Аллах да покаже со овој пример? Ете, така Аллах го скршнува во заблуда оној кого Он сака, и Он упатува кого сака. Војската Негова ја знае само Он! А тоа е само Опомена за луѓето!

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُرَدَّدَ الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنُوا وَلَا يَرْثَبَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٨١﴾

32. Но, не! Се колнам во Месечината,

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٨٢﴾

33. и во ноќта кога ќе зајде,
 وَأَلِيلًا إِذَا ذُكِّرَ ﴿٣٣﴾
34. и во муграта кога ќе пукне...
 وَالضُّجُجِ إِذَا اسْفَرَّ ﴿٣٤﴾
35. тоа ќе биде несреќа голема,
 إِنَّمَا لِإِخْدَى الْكُفْرِ ﴿٣٥﴾
 навистина,
36. за луѓето опомена:
 نَذِيرًا لِلنَّاسِ ﴿٣٦﴾
37. за оној меѓу вас кој поса-
 кува тоа да го забрза или да го
 успори!
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾
38. И секоја личност е јамец за
 она што го спечалила,
 كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾
39. освен сретните
 إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
40. кои во бавчите ценетски
 ќе се испрашуваат
 فِي جَنَّةٍ يَنْسَاهُ لُؤْلُؤُهَا ﴿٤٠﴾
41. за силниците:
 عِبَادَ الْمُتَحَرِّمِينَ ﴿٤١﴾
42. “Што ве доведе во огнот
 Секар?”, -
 مَا سَأَلَ كُفْرًا فِي سَفَرٍ ﴿٤٢﴾
43. а овие ќе речат: “Не бевме
 меѓу оние кои намаз клањаа,
 قَالُوا أَأَلْزَمْتُمْ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾
44. и не ги храневме си-
 ромашните,
 وَلَوْلَاكَ نَطَعِمُ السَّكِينِ ﴿٤٤﴾
45. и во безработица, со
 безработниците, се спуштавме,
 وَكُنَّا نَخْرُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾
46. и Денот ветен за лажен го
 сметавме,
 وَكُنَّا نَكْتُمُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾
47. сè додека не се уверивме!”
 حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Па, не ќе им користи посредувањето на посредниците.

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةَ الشَّافِعِينَ ﴿٧٨﴾

49. Па, зошто тогаш се рамнодушни кон Опомената?

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٧٩﴾

50. Како да се магариња исплашени,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٨٠﴾

51. кои бегаат од ловот.

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٨١﴾

52. Но секој од нив посакува да му се дадат страници отворени.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٨٢﴾

53. Но, не! Оние не се плашат од Ахирет.

كَلَّا بَلْ لَأَيْحَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٨٣﴾

54. Но, не! Кур'анот е Опомена, навистина!

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٨٤﴾

55. И тогаш кој сака го прима за Опомена,

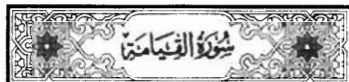
فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٨٥﴾

56. а тие само со посак Аллахов се опоменуваат. Он е Достоен за богобојазливоста и Он е Достоен за прошката!

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى

وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٨٦﴾

ЕЛ-КИЈАМЕ (Пропаст на светот) LXXV

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Не! Јас се колнам во денот кијаметски!

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾

2. Но, не! Јас се колнам во душата која самата себеси се грди!

وَلَا أَقِيمُ بِالْقَيْسِ اللَّوَامَةِ ﴿٢﴾

3. Мисли ли човекот дека Ние никогаш нема да ги збереме коските негови?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝١

4. Е, уште како! Ние сме Кадри дури и да ги поредиме и јагодиците на прстите негови.

بَلْ قَدَّرِينَ عَلَيْنَ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝٢

5. Но, човекот посакува пред него да греша;

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝٣

6. прашува кога ќе се случи кијаметот.

يَسْتَأْذِنُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝٤

7. Кога опулот ќе се закочи, плашејќи се,

فَإِذَا رَفَاقَ الصُّرُ ۝٥

8. и кога Месечината ќе потемни,

وَحَسَفَ الْقَمَرَ ۝٦

9. и кога ќе се соединат Сонцето и Месечината,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ ۝٧

10. на Денот тој човекот ќе рече: “Каде да се побегне?”

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يُومِدُ أَيُّنَ الْمَقَرِ ۝٨

11. Нема никаде! Нема за солниште!

كَلَّا لَا وَزَرَ ۝٩

12. Кон Господарот твој, на Денот тој, ќе се биде насочен!

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝١٠

13. Човекот ќе биде известен на Денот тој и за она што го оставил.

يُنْفِخُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝١١

14. Човекот, меѓутоа, за себеси ќе си сведочи,

بَلَىٰ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ عَصِيرَةٌ ۝١٢

15. и покрај тоа што ќе ги изнесува оправдувањата свои!

وَلَوْلَا فِى مَعَادِيرِهِ ﴿١٥﴾

16. Не изговарај ги харфовите на Кур'анот со јазикот твој за да брзаш со него:

لَا تُخْرِكُهُ يَدَا لِسَانِكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾

17. Наша обврска, навистина, е да го збереме и да го читаме.

إِن عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾

18. Па, кога ќе го читаме, следи го читањето негово!

فَإِذَا قُرَأَتْهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾

19. Потоа неговото објаснување е Наша обврска, навистина!

ثُمَّ إِن عَلَيْنَا يَسَارَتَهُ ﴿١٩﴾

20. Но, не! Вие ја посакувате мигновеноста,

كَلَّا لَئِنْ حُجِّبُوا الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾

21. а ја оставате вечноста!

وَيَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾

22. На Денот тој некои лица ќе бидат блескотни,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾

23. со свртен поглед кон Господарот свој,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾

24. а некои лица, пак, ќе бидат намуртени,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسِيرَةٌ ﴿٢٤﴾

25. и ќе очекуваат да се случи нешто што ќе им ги скрши пршлените.

تَنْظُرُونَ لِيُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

26. Но, не! Кога душата ќе стигне до клучната коска,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾

27. и кога ќе се викне: “Кој ќе го излечи?!”

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

28. Ќе се убеди дека тоа е
Разделба,

وَطَرًا أَمَّ الْفِرَاقِ ﴿٢٨﴾

29. и ногата околу ногата ќе се
свитка,

وَالنَّفَسِ الْسَّاقِ وَالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

30. кон Господарот твој, на Де-
нот тој, ќе се турне,

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ﴿٣٠﴾

31. па, не веруваше и намаз не
клањаше,

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾

32. но затоа, пак, лажеше и
плеќите ги вртеше,

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

33. а потоа, кај семејството
свое, горделиво одеше.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾

34. Тешко тебе! Е, па, тешко
тебе!

أُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ ﴿٣٤﴾

35. И уште еднаш: Тешко тебе!
Па, пак, тешко тебе!

ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ ﴿٣٥﴾

36. Мисли ли човекот дека ќе
биде оставен тек така?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿٣٦﴾

37. Не беше ли капка семе,
семе што се фрла?

أَلَمْ يَكُنْ نَظْمَةً مِّنْ مَّيِّمٍ يُمِئِي ﴿٣٧﴾

38. А по ова угрушок од крв, па
го создаде и обличје му даде,

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

39. и од него создаде пар:
машко и женско.

فَعَمَلْنَا مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

40. И нели тогаш Он е Кадар
мртвите да ги оживи?

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَيَّ أَنْ مَّحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

ЕЛ-ИНСАН (Човек) LXXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Му помина ли на човекот она време кога не беше за ништо спомнат?

2. Ние човекот го создадовме, навистина, од мешавина на семе за да го ставиме во искушение, и му дадовме и слух и вид.

3. Ние, навистина, го упативме по Патот: ќе биде ли благодарен или неверник - негово е!

4. Да, Ние за неверниците подготвивме и пранги и синџири и Саир.

5. Добротворите, навистина, ќе пијат од чаша чиј напиток ќе биде смеса на камфор

6. од изворот што ќе го разводат, како што сакаат, ќе пијат робовите Аллахови:

7. оние што го исполнуваат договорот и кои стравуваат од Денот во кој ќе преовладува злото негово,

8. и со храна нахрануваа, и покрај тоа што ја сакаа, и си-ромав, и јетим, и затвореник.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

وَيُطْعَمُونَ أَلْفَاطِمًا عَلَىٰ حَيْبِهِ مَسْكِينًا أَيْتَامًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

9. “Ве храниме, навистина, заради лицето Аллахово: од вас не посакуваме ни награда ни благодарност.

إِنَّمَا نَطْعُكُمْ لَوَجْهِهِ اللَّهُ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾

10. Ние, навистина, се плашиме од Господарот наш на Денот во кој лицата ќе бидат намуртени и затемнети.”

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾

11. На Денот тој Аллах ќе ги сочува од злото и ќе им даде радост и среќа,

فَوَقَّهْمُ اللَّهُ سُرَّةَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

12. и ќе ги награди, затоа што беа трпеливи, со Џеннет и свила;

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

13. ќе бидат потпрени на дивани и тука ни жед ни студен не ќе усетат;

فُنُكَبِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

14. сенките негови во непосредна близина ќе им бидат, и плодовите негови ќе им бидат спуштени.

وَدَائِبُهُمْ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّلَتْ فَطْرُهَا أَنْذِلِيلًا ﴿١٤﴾

15. И од едендодруг ќе се служи со чинии од сребро и со чаши што ќе бидат провидни,

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِتَابِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ فَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

16. провидни од сребро кои сами ќе ги одредуваат колкави да бидат;

فَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

17. во Џеннетот ќе пијат од чаши чиј напиток ќе биде смеса од гумбар,

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

18. од изворот во Џеннетот со името Селсебил именуван,

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. и од едендодруг ќе ги служат вечно млади момчиња. И кога ќе ги погледнеш веднаш ќе помислиш дека се бисери растурени.

♦ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ﴿١٩﴾

20. И кога ќе погледнеш тамо и пак, кога ќе погледнеш, ќе видиш благодат и царство големо,

﴿٢٠﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ رَأَيْتَ نَيْمًا وَمَلَكًا كَرِيمًا ﴿٢٠﴾

21. на нив ќе видиш облека зелена, и од потенка и од подебела свила; ќе бидат накитени со ракавници од сребро, и Господарот нивни ќе ги напојува со напиток чист.

عَلَيْهِمْ يَنَابُ سُدُنٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوا بِأَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

22. “Ете, ова ви е наградата, навистина! Трудолубието ваше за благодарност е достоинство!”

﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُنَّجْرَاءَ وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

23. Ние, навистина, објавувајќи го, ти го објавивме Кур’анот:

﴿٢٣﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

24. па, стрпи се до одлуката на Господарот твој и меѓу нив не биди послушен, ни на грешникот ни на неверникот!

﴿٢٤﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كُفُورًا ﴿٢٤﴾

25. И споменувај Го името на Господарот твој и наутро и навечер!

﴿٢٥﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

26. И во еден дел од ноќта, падни Му на седде, и дуж ноќта слави Го!

﴿٢٦﴾ وَمِمَّا أَيْلًا فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Онаквите, навистина, ја посакуваат мигновеноста, а го

﴿٢٧﴾ إِنَّكَ هَتُولَاءُ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

оставаат она што е зад нив, Де-
нот тежок!

28. Ние ги создаваме и зглобо-
вите им ги соединуваме. А ако,
пак, си посакаме ги менуваме
наличјата нивни.

29. Ова, навистина, е опомена!
Па, кој сака ќе го прифати Па-
тот кон Господарот свој.

30. А вие го пожелувате само
она што Аллах го пожелува.
Аллах, навистина, е Зналец и
Мудар!

31. Ќе го воведете во милоста
Своја кого сака. А за злумќар-
ите подготви казна болна!

يَوْمًا قِيلًا ﴿٣١﴾

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿٣٢﴾

إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَيَّ رَيْبًا
سَيِّئًا ﴿٣٣﴾

وَمَا نَشَاءُ وَنُؤَلِّقُ أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٤﴾

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٥﴾

ЕЛ-МУРСЕЛАТ (Испратени) LXXVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои се
испратени едни за други,

2. па, како виор виорат,

3. се колнам и во оние кои се
разгрануваат,

4. и кои одовојувајќи, одвоју-
вања предизвикуваат,

5. и кои, опомена доставуваат,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾

فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

وَالنَّشِيرَاتِ تَشْرًا ﴿٣﴾

فَالْفُرْقَاتِ فُرْقًا ﴿٤﴾

فَالْمُغِيرَاتِ كَغَرًا ﴿٥﴾

6. како оправдување или како опоменување!

عُدْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿٦﴾

7. Ветеното ќе ви се случи, сигурно!

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاعٍ ﴿٧﴾

8. Тогаш кога ѕвездите не ќе блескаат,

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

9. и кога небесата ќе испукаат,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

10. и кога брдата ќе се здробат,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾

11. и кога пејгамберите во време определено ќе се зберат!

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ﴿١١﴾

12. Да, кој ден е тоа одреден?

لَا يَوْمَ يُؤْتَىٰ ﴿١٢﴾

13. До Денот на Разделбата!

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

14. А од кај знаеш ти што е тоа Денот на Разделбата?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

15. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلِّغْهُم بِذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْعَذَابِ ﴿١٥﴾

16. Нели Ние ги уништивме поколенијата одамнешни?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. По нив и другите што Ние дадовме да ги следат.

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾

18. Ете, така Ние работиме со силниците!

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلِّغْهُم بِذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْعَذَابِ ﴿١٩﴾

20. Нели ве создадовме од вода безвредна

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

21. што ја ставивме на место сигурно,

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٦١﴾

22. до едно време познато?

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٦٢﴾

23. Па тоа сме Ние кои одредуваме. Е, само колку сме убави во она што Ние го одредуваме!

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٦٣﴾

24. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿٦٤﴾

25. Нели Ние одредивме земјата да биде место на збирање,

أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٦٥﴾

26. на живите и мртвите,

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٦٦﴾

27. и на неа Ние високи брда поставивме, и со вода бистра ве напојувавме.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسٍ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً قُرًّاتًا ﴿٦٧﴾

28. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿٦٨﴾

29. Управете се кон она што за лажно го сметавте,

أَنْظِلُّوهُ إِلَىٰ مَا كُتِبَ بِهِ يَسْكُرُونَ ﴿٦٩﴾

30. управете се кон она со три краци сенка,

أَنْظِلُّوهُ إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٧٠﴾

31. која ладовина нема и која од пламен не чува.

لَا ظِلٌّ وَلَا يُقِي مِنَ النَّهَبِ ﴿٧١﴾

32. Како кули ќе фрла искри,

إِنَّمَا تَرَىٰ بُشْكُرًا مِنَ الْكَعْبَرِ ﴿٧٢﴾

33. како да се камили жолти.

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٧٣﴾

34. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

35. Ова е Ден во кој не ќе прозборат,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٧﴾

36. и во кој оправдување не ќе им се одобри!

وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْزَئِرُونَ ﴿٣٨﴾

37. Тешко на лашковците... на Денот тој.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

38. Ова е Денот на Разделбата. Ние ќе ве собереме вас и народите одамнешни!

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٤٠﴾

39. Па, ако имате сплетка, сплеткарете!

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤١﴾

40. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٢﴾

41. Богобојазливите ќе бидат, навистина, во сенките и меѓу изворите!

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٣﴾

42. и крај овошјето што ќе го посакуваат.

وَوَفْوَاكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٤﴾

43. “Јадете и пијте; пријатно нека ви биде... заради она што го работевте!”

كُلُوا وَأَشْرَبُوا وَهَيْئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾

44. Ете, така Ние ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٦﴾

45. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

46. “Јадете и уживајте за кратко: силници сте, навистина!”

كُلُوا وَتَسْمَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

47. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكَذِبِينَ ﴿٦٧﴾

48. И кога ќе им се рече: “Поклонете се!” Не се поклопуваа.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٦٨﴾

49. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكَذِبِينَ ﴿٦٩﴾

50. Па, во кој говор по него оние веруваат?

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٠﴾

ЕН-НЕБЕ' (Кажување) LXXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. За што тие еднисо други се прашуваат?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧١﴾

2. За кажувањето големо

عَنِ النَّبِإِ الْعَظِيمِ ﴿٧٢﴾

3. за кое оние, токму, станаа деленици!

الَّذِي هُوَ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٧٣﴾

4. Но, не! Ќе узнаат,

كَلَّا سَعَاءَ مَا نَحْكُمُونَ ﴿٧٤﴾

5. и пак: Но, не! Ќе узнаат, сигурно!

كَلَّا سَعَاءَ مَا نَحْكُمُونَ ﴿٧٥﴾

6. Нели Ние одредивме земјата да биде постела,

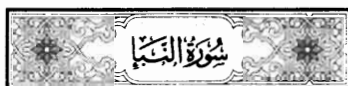
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ﴿٧٦﴾

7. а брдата столбови?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧٧﴾

8. И Ние ве создадовме во парови,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٧٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

9. и спиењето ваше Ние за почивка го одредивме,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

10. а ноќта, пак, Ние како облека ја одредивме,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

11. а денот, пак, Ние како храна го одредивме,

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

12. и над вас Ние седум силни изградивме,

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

13. и светилката што свети Ние ја поставивме,

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

14. и од облаците Ние вода ви спуштаме,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

15. и со помош нејзина Ние дадовме да никнат и семе и растение,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

16. и бавчи испреплетени!

وَجَعَلْنَا الْفَأَاقِمَ ﴿١٦﴾

17. Денот на Одлуката, навистина, е веќе одреден,

إِنَّ يَوْمَ الْفَعْلِ كَانَ مِيقَاتِنَا ﴿١٧﴾

18. Денот во кој ќе се дувне во Сурлата, па ќе доаѓаат во дружини,

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَنَأْوُنَ الْفُؤَادَ ﴿١٨﴾

19. а небото ќе се отвори, и врати многу ќе има,

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

20. и брдата ќе се потресат и прашина ќе станат!

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

21. Џехенмот, навистина, е во заседа,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

22. за угнетувачите место на
враќање,

الظَّالِمِينَ مَتَابًا ﴿٢٢﴾

23. и во Џехеннемот за навек
ќе останат,

لَيَبْقَيْنَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

24. и не ќе вкусат ништо ладно,
ни напивка некаква,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

25. освен жешка вода, смрдли-
ва,

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ﴿٢٥﴾

26. како награда соодветна!

جَزَاءً وَفَاءًا ﴿٢٦﴾

27. Оние, навистина, не се наде-
ваа на Сметката,

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

28. и ги сметаа за лажни,
лажејќи, ајетите Наши,

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

29. и секоја работа Ние ја пре-
бројавме и во Книгата ја вне-
совме!

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

30. Па, вкусете! Казната само
со казна ќе ја зголемуваме!

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

31. За богобојазливите, навис-
тина, има победа:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

32. градини и лозја,

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

33. и девојки, со години исти

وَكَوَاعِبَ آتْرَابًا ﴿٣٣﴾

34. и пехари полни!

وَكَأْسًا مِدْهَانًا ﴿٣٤﴾

35. Во Џеннетот не ќе слушаат
ни зборови празни ни лага.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾

36. Награда ќе биде тоа од Господарот твој, подарок неизмерен,

37. од Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив, од Милостивиот, и оние не ќе можат ни да Му се обратат,

38. на Денот во кој Џибрил и мелеките ќе стојат во редови, и не ќе зборуваат освен оној кому ќе му дозволи Милостивиот, и вистина ќе зборува.

39. Ете, тоа е Денот вистински. Па, кој сака може да најде за солниште кај Аллах.

40. Ние, навистина, ве опоменавме за казната блиска, за Денот во кој човекот ќе го гледа она што го направија рацете негови, и кога неверникот ќе рече: "О тешко мене! Само земја да станев!"

ЕН-НАЗИАТ (Оние кои кинат) LXXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои кинат, силно!

2. во оние кои, вадат благо,

3. и оние кои, пловејќи, пловат брзо,

حِرَاءَ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءَ حِسَابًا ﴿١﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٢﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣﴾

ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ﴿٤﴾

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا ﴿٦﴾

وَالنَّبَاتِ كَتَنَاطًا ﴿٧﴾

وَالسَّيِّدَاتِ سَعَمَا ﴿٨﴾

4. и оние кои, предводувајќи,
предводат,

فَأَلْسِنَتٍ سَبِقًا ﴿٥﴾

5. и кои ги средуваат работи-
те,

فَأَلْمَدِيرَاتِ أَمْرًا ﴿٦﴾

6. и во Денот во кој Потресот
ќе се потресе,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

7. по кој ќе следи следниот!

تَتَّبِعَهَا الرِّادِقَةُ ﴿٧﴾

8. Срцата на Денот тој ќе се
потресат,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾

9. а очите нивни, пак, ќе се
преплашат!

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾

10. Зборуваат: “Ќе бидеме ли
пак вратени назад во гробовите,
навистина,

يَقُولُونَ أَيَّ نَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ﴿١٠﴾

11. кога ќе станеме коски
трошни?”

أَيَّ ذَا كُنَّا عِظْمًا نَجْرَةً ﴿١١﴾

12. И уште зборуваат: “Тоа
оживување е само пораз.”

فَالْوَأْتِلِكِ إِذَا كَرَّةٌ حَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

13. Тоа ќе биде само еден глас,
навистина! -

فَأَنفَاهِ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. и ете ги, веднаш на повр-
шина.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

15. Ти дојде ли говорот за
Муса,

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾

16. кога го повика Господарот
свој, во Тува, долината света:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

17. “Оди кај фараонот, зашто тој, навистина, силен стана,

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

18. па, кажи му: „Мислиш ли да се очистиш“?

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكَبَ ﴿١٨﴾

19. Ќе те упатам кон Господарот твој и, тогаш, уплаши се!”

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

20. И му го покажа тогаш знамението најголемо,

فَأَرَاهُ آيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

21. па, фараонот излажа и непослуша,

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

22. а потоа се сврте и си замина,

ثُمَّ أَدْبَرَ سَعَىٰ ﴿٢٢﴾

23. и пак, тогаш, повика и собра луѓе

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

24. па, рече: “Јас сум господарот ваш најголем!”

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Па, Аллах го казни со казната прва а ќе го казни и со казната друга!

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

26. Ете, во тоа, навистина, има ибрет за оној кој се плаши!

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

27. Потешко ли е вие да се создадете или, пак, небесата? Он нив ги создаде,

بِأَنَّمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَرَأَيْتُمْ إِنَّمَا بَنَاهَا ﴿٢٧﴾

28. па, го подигна сводот нивни и потоа го среди,

رَفَعَ سَعَتَهَا فَاَسْوَاهَا ﴿٢٨﴾

29. ноќите нивни реши темни да бидат, а деновите, пак, светли да бидат,

وَأَغْطِشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾

30. и Земјата потоа ја израмни,

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

31. и извади од неа и вода и пасишта,

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً هَامًّا وَعَمَّهَا ﴿٣١﴾

32. и брдата ги зацврсти

وَالجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

33. за да уживате во нив, вие и добитокот ваш!

مِنْعَالِكُمْ لِئَلَّا يَصْخَبُ عَلَيْكُمْ ﴿٣٣﴾

34. И кога ќе се случи поројот голем

فَإِنجَاءً لِلْآنَابِئَةِ الْكَبِيرِ ﴿٣٤﴾

35. на Денот тој ќе се присеќава за она што се трудел,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾

36. и кога Џехенмот, за оној што гледа, ќе се здогледа,

وَبُرْزَتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ رَى ﴿٣٦﴾

37. тогаш оној што се силеше,

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾

38. и што животот овоземен повеќе го сакаше...

وَأَنَّ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

39. па, за него, Џехенмот престојувалиште ќе му биде!

فَأِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾

40. А оној кој се плашеше од стоењето пред Господарот свој и кој на душата страстите ѝ ги забрануваше...

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

41. па, за него, Џеннетот пребивалиште ќе му биде!

فَأِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾

42. Те прашуваат за Часот кога тој ќе се случи.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

43. Твое е ли тоа да го споменуваш?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾

44. За него конечно знае Господарот твој!

إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ﴿٤٤﴾

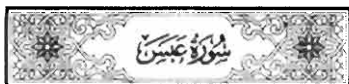
45. Ти си, навистина, опоменувач за оној што стравува од кијаметот,

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ حَشْوِهَا ﴿٤٥﴾

46. Денот кога ќе го здогледаат ќе им се причини дека само една вечер или едно утро останаа.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَرَبِيبُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

АБЕСЕ (Се намурти) LXXX

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се намурти и ги сврте
плеќите

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾

2. кога му дојде слепиот,

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾

3. а што знаеш ти, можеби
дојде да се очисти,

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَكْفَىٰ ﴿٣﴾

4. или, пак, опомена да прими
и Опомената, тогаш, ќе му користи.

أَوْ يَذُكُرْ فَنُنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾

5. Што се однесува до оној кој
ќе стане богат,

أَمَّا مَن سَتَعَىٰ ﴿٥﴾

6. па ти со него си заземен,

فَأَن تَلَّهُ فَضَلَّىٰ ﴿٦﴾

7. и твоје е само да се очисти.

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَكْفَىٰ ﴿٧﴾

8. А што се однесува до оној што ти дојде брзо,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَهُ الْيَقِينُ ﴿٨﴾

9. и уште, ете, се плаши

وَهُوَ يَخْشَى ﴿٩﴾

10. а ти на него не внимаваш!

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ﴿١٠﴾

11. Но, не! Опомена е тоа, навистина!

كَلَّا إِنَّهَا تَذَكُّرَةٌ ﴿١١﴾

12. Па кој сака Опомената ќе го опомене

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿١٢﴾

13. во страниците почитувани,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

14. возвишени и чисти

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾

15. меѓу рацете на пишувачите,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

16. чесни и добротворни!

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

17. Проклет да е човекот! Колкаво е само проклетството негово!

فَبِئْسَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْرَمَهُ ﴿١٧﴾

18. Од што Он го создаде?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾

19. Од капка семе Он го создаде и Он, потоа, го одреди

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾

20. и патот, потоа, му го олесни,

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾

21. а потоа, пак, Он ќе го усмрти и во кабур ќе го остави,

ثُمَّ أَمَانَهُ فَاقْتَرَهُ ﴿٢١﴾

22. а потоа, кога и ќе си посака, ќе го оживи!

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٢٢﴾

23. Но, не! Сè уште не го исполни она што Он му го нареди.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾

24. Нека човекот погледа,
тогаш, во храната своја!

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانَ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿١٤﴾

25. Ние во изобилие дожд
спуштаме, навистина!

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿١٥﴾

26. Потоа земјата во пукнатини
ја расцепуваме,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَاقًا ﴿١٦﴾

27. и тогаш даваме семе
секакво од неа да никне,

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿١٧﴾

28. и лозја и овошје,

وَعَبَابًا وَقُضَبًا ﴿١٨﴾

29. и маслинки и урми,

وَزَيْتُونًا وَتَخْلًا ﴿١٩﴾

30. и бавчи испреpletени,

وَحَدَائِقَ غُلَابًا ﴿٢٠﴾

31. и овошје и зеленчук

وَفَلَاحًا وَأَنبًا ﴿٢١﴾

32. за да уживате вие и
добитокот ваш!

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٢٢﴾

33. Па, кога ќе дојде гласот што
заглушува?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا الصَّلَاةَ ﴿٢٣﴾

34. На Денот кога човекот ќе
побегне од брата си,

يَوْمَ يَقْرَأُ الْمُرءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٢٤﴾

35. и од мајка си, и од бабо си,

وَأُمِّهِ وَأُوَالِيهِ ﴿٢٥﴾

36. и од другарите свои и од
синовите свои,

وَصَحْبِهِ وَوَالِدِيهِ ﴿٢٦﴾

37. на Денот тој, секој човек ќе
биде обземен со состојбата
своја.

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٢٧﴾

38. Лица некои на Денот тој ќе
бидат блескотни,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٢٨﴾

39. насмеани и весели,

صَاحِكَةً مُتَسَبِّرَةً ﴿٦١﴾

40. а лица некои, пак, со прашина покриени,

وَوُجُوهُ يُومِضُ عَلَيَّاهَا غَبْرَةٌ ﴿٦٢﴾

41. и со темнеж некаков обзмени -

تَرْمَقُهَا قَذْرَةٌ ﴿٦٣﴾

42. овие се, токму, меѓу неверниците расипници!

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٦٤﴾

ЕТ-ТЕКВИР (Помрачување) LXXXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И кога Сонцето ќе се помрачи,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

2. и кога ѕвездите ќе попаѓаат,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾

3. и кога брдата ќе се поместат,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

4. и кога камилите без сопственици ќе останат,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

5. и кога дивите животни ќе се испомешаат,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُجِرَتْ ﴿٥﴾

6. и кога морињата со пламен ќе се исполнат,

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

7. и кога душите ќе се обединат со телата свои,

وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ﴿٧﴾

8. и кога девојчето живо погребано во земја ќе биде прашано:

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

9. “Заради кој грев е убиено?”
10. И кога страниците ќе се отворат,
11. и кога небесата ќе се отстранат,
12. и кога Џехеннемот ќе се разгори,
13. и кога Џеннетот ќе се приближи...
14. ќе узнае душата што си подготвила!
15. Но, не! Се колнам во ѕвездите што се скриваат,
16. кои се движат и кои исчезнуваат,
17. се колнам и во ноќта кога таа затемнува,
18. и во утрото кога дише,
19. Кур’анот, навистина, е Говор на мелек пратеник благороден,
20. од сопственикот на моќта, кој поседува место почесно кај Аршот,
21. кого го слушаат и уште е доверлив...

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٢﴾

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

فَلَا أَقِيمُ بِالْخَفِيِّ ﴿١٥﴾

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾

وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾

22. па, другарот ваш не е луд!
23. Го здогледа во видиците јасни,
24. и тој не е шкржав за Невидливото,
25. па, тоа не е Говор на Шејтанот проколнат!
26. Па, каде сте кинисале?
27. па, тоа е само Опомена за световите;
28. за оној меѓу вас кој сака да биде по патот вистински!
29. А она што го сакате е само со посак Аллахов, Господарот на световите!

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ رَآهُ بِآفَاقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَعِيمَ ﴿٢٨﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

ЕЛ-ИНФИТАР (Расцеп) LXXXII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога небесата ќе се расцепат,
2. и кога ѕвездите ќе се растураат,
3. и кога морињата ќе избувнат,
4. и кога мезарите ќе се испревртат -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾

5. ќе го узнае душата она што го направила и за овој свет и за оној свет.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

6. О човеку, што те заведе од Господарот твој Благороден!?

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ الْكَرِيمَ ﴿٦﴾

7. Кој те создаде?... па те направи целосен и складен,

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

8. и Кој со посак Свој ликот ти го среди.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

9. Но, не! Лажете за Денот ветен, сепак!

كَلَّا بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾

10. А врз вас се Чуварите мелеки, навистина!

وَأِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾

11. благородни пишувачи:

كِرَامًا كَتِيبِينَ ﴿١١﴾

12. кои знаат што правите!

يَعْلَمُونَ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

13. Добротворите ќе бидат во благосостојба, навистина!

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

14. А грешниците ќе бидат во огнот Џехеннемот, навистина!

وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

15. Во кој ќе бидат турнати на Денот суден!

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٥﴾

16. И не ќе можат да не бидат во него.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِعَايِينَ ﴿١٦﴾

17. И знаеш ли ти што е Денот суден?

وَمَا آذْرُكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٧﴾

18. И пак, знаеш ли ти што е Денот суден?

ثُمَّ مَا آذْرُكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٨﴾

19. Ден во кој никој за никого не може ништо. Наредбата тогаш е - Аллахова!

ЕЛ-МУТАФФИФУУН (Скратувачи) LXXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Е, тешко на скратувачите!
2. Оние кои, кога мерат нешто од луѓето, полна мера земаат,
3. и кога мерат на други или кога им вагаат им прикратуваат.
4. Не замислуваат ли дека ќе бидат проживеани, навистина!
5. на Денот голем,
6. на Денот во кој луѓето ќе стојат пред Господарот на световите?
7. Но, да! Книгата на грешниците е во огнот Сиџин!
8. А знаеш ли ти што е тоа Сиџин?
9. Книга испишана!
10. Тешко на лашковците на Денот тој!
11. Оние кои го сметаа за лажен Денот суден,

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝١٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١

الَّذِينَ إِذَا كَانُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢

وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَارُهُمْ يَخْسِرُونَ ۝٣

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٩

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ أَيَّامَ الَّذِينَ ۝١١

12. а него го сметаше за лажен само претераниот грешник:

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلٌّ مَعْتَدٍ ۝١٢

13. кога му се кажуваат ајетите Наши, вели: “Тоа се измислици на народите одамнешни!”

إِذْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا قَالَ أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣

14. Но, не! А она што го спечалија веќе ги покри срцата нивни.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤

15. Но, не! Оние на Денот тој, навистина, ќе бидат со завеса одвоени од Господарот свој,

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ۝١٥

16. па, потоа, ќе бидат турнати во Цехеннемот,

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٦

17. а, потоа, ќе се рече: “Ова е она за што, токму, лажевте.”

ثُمَّ قَالَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۝١٧

18. Но, да! Книгата на добротинителите е во Илијуун, навистина!

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝١٨

19. А знаеш ли што е тоа Илијуун?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝١٩

20. Книга напишана,

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٢٠

21. за која сведочат блиските посматрачи.

يَشْهَدُهُ الْقُرُونُ ۝٢١

22. Добротинителите ќе бидат во благосостојба, навистина!

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝٢٢

23. ќе гледаат од диваните;

عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ ۝٢٣

24. на лицата нивни ќе ја препознаеш радоста на благодатот,

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝٢٤

25. ќе се напојуваат со напиток
чист, запечатен,

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيْقٍ مَّخْضُومٍ ﴿٥٥﴾

26. запечатен со мушус и зара-
ди тоа нека се натпреваруваат
натпреварувачите,

خِمْفُهُمْ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٥٦﴾

27. а составот ќе му биде од
Тасним,

وَمَرَا جُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٥٧﴾

28. извор од кој ќе пијат блис-
ките на Аллах!

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٥٨﴾

29. Грешниците ги исмеваа вер-
ниците, навистина!

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ﴿٥٩﴾

30. и кога си поминуваа крај
нив си намигнуваа еднисо други,

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٦٠﴾

31. и кога се враќаат кај се-
мејствата свои, ги посетуваат,
исмевајќи ги

وَإِذَا تَقَالَبُوا إِلَىٰ آهْلِهِمْ اتَّقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٦١﴾

32. и кога ќе ги здогледаат, ве-
лат: “Овие скршнаа во заблуда,
навистина!”

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٦٢﴾

33. А не се испратени да бдеат
врз нив.

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٦٣﴾

34. Па, денес верниците ќе ги
исмеваат неверниците,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٦٤﴾

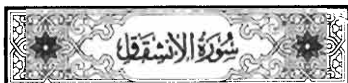
35. потпрени ќе гледаат!

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٦٥﴾

36. Ќе бидат ли наградени нев-
ерниците за она што го работеа?

هَلْ يُؤْتِي الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

ЕЛ-ИНШИКАК (Цепење) LXXXIV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кога небото ќе се расцепи,
2. и кога Господарот негов ќе
го послуша. - Он е Кому треба
да се биде послушен,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وُحِّتَتْ ﴿٢﴾

3. и кога земјата ќе се по-
рамни,

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾

4. и кога ќе го исфрли она што
е во неа и ќе стане празна,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾

5. и кога Господарот нејзин ќе
Го послуша... Он е кому треба да
се биде послушен!

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُّتَتْ ﴿٥﴾

6. О човеку, ти, навистина, се
трудиш кон Господарот твој, со
труд, и него ќе го најдеш!

يَتَأْتِيهَا الْإِنسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ

كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾

7. Што се однесува до оној со
доделената му Книга во раката,
десна,

فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابَهُ بِرِيسَةٍ ﴿٧﴾

8. ќе полага сметка лесна,

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾

9. и ќе се врати кај се-
мејството свое, радосен!

وَسَقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾

10. А што се однесува, пак, до
оној со дадената му Книга, зад
плеќите негови,

وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابَهُ وِرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾

11. па, ќе си посакува пропаст,
 12. и во Саир ќе биде турнат.
 13. Па тој меѓу семејството
 негово беше радосен,
 14. тој, навистина, замислуваше
 дека никогаш не ќе се врати.
 15. И уште како! Господарот
 негов, навистина, го гледа!
 16. Но, не! Се колнам во
 црвенилото вечерно,
 17. и во ноќта и во она што таа
 ќе го збере,
 18. и во Месечината кога ќе се
 исполни,
 19. ќе поминувате од една во
 друга состојба.
 20. Што им е па не веруваат?
 21. И зошто кога Кур'анот им
 се чита на седе не паѓаат?
 22. Но, лажат оние кои не
 веруваат.
 23. Аллах најдобро го знае она
 што го кријат!
 24. И зарадувај ги, тогаш, со
 казната болна!

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾

وَيَصِلْنَ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِنَّهٗ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهٗ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَمُوتَ ﴿١٤﴾

بَلْ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

فَلَا أَسِمْ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَذِبُونَ ﴿٢٢﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

فَنَشِيرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

25. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат - нив ги чека награда неминлива.

ЕЛ-БУРУѢ (Свезди) LXXXV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Се колнам во небото со свезди преполно,

2. и во Денот ветен,

3. и во сведокот и во посведоченото,

4. проколнети нека бидат сопствениците на робови,

5. преполни со гориво на оган,

6. кои, крај него, седеа,

7. и кои, токму, беа сведоци на она што го правеа со верниците!

8. Им се одмаздуваа затоа што веруваа во Аллах, Силниот и за благодарност Достојниот!

9. И власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Аллах, секако, е Сведок за сè!

10. Оние кои, навистина, ги мачеа верниците и верничките, потоа не се покајаа... за нив има казна цехенемска, за нив има казна Харик!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٥١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُورٍ ﴿٣﴾

قُلِ اصْحَابُ الْأَعْدُدِ ﴿٤﴾

الَّتَارِدَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾

إِذْ هُرِّعَتْهَا لِقَاعِ ﴿٦﴾

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَمَا زَبَوُا

فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. А оние, пак, кои веруваа и работеа добри дела, навистина!... за нив има бавчи ценетски низ кои реки течат. Ете, тоа е победа голема!

12. Усвитено е, навистина, казнувањето на Господарот твој.

13. Он, секако, создава и повторно создава!

14. Он, секако, е Простувач и Сречен!

15. Господарот на Аршот, Славниот!

16. Чинител на она што го посакува.

17. Ти дојде ли говорот за војската,

18. за фараонот и за Семуд?

19. Но, оние кои не веруваат, постојано во лага си паѓаат,

20. а Аллах ќе ги опфати од сите страни!

21. Но, тоа е Кур'ан Славен,

22. во Лехви Махфуз сочуван!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

فَمَا لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

هَلْ أُنثِقَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾

فِرْعَوْنَ وَنَمُودُ ﴿١٨﴾

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

ЕТ-ТАРИК (Деница) LXXXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во небото и во Деница!

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾

2. А знаеш ли ти што е тоа Деница?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾

3. Свезда што свети!

النَّجْمِ الثَّاقِبِ ﴿٣﴾

4. Над секоја душа има и бдеец.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾

5. Па, нека човекот погледа од што е создаден,

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

6. создаден е од вода што се исфрла,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾

7. која излегува меѓу 'рбетот и градите.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾

8. Да, Он е Кадар да го повтори творењето Свое,

إِنَّهُ عَلَّامٌ خَفِيٍّ ﴿٨﴾

9. на Денот кога ќе се кажуваат тајните,

يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾

10. кога човекот не ќе има ни моќ ни поддржник.

فَاللَّهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿١٠﴾

11. Се колнам и во небото, со вода преполно,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾

12. и во земјата која се расцепува,

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّالِجِ ﴿١٢﴾

13. Кур'анот, навистина, е Говор што одделува!

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصَّلٌ ﴿١٣﴾

14. Он не е празен Говор.

وَمَا هُوَ بِالْمُزِيلِ ﴿١٤﴾

15. Оние, сплеткарејќи, сплетки прават,

لَهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

16. а Јас сплетките ги расплеткувам.

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. Па, остави ги неверниците и дај им малку време!

فَهَلْ الْكَافِرِينَ أَهْمُتَهُمْ زِينًا ﴿١٧﴾

ЕЛ-А'ЛА (Севишен) LXXXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Слави Го, името на Господарот твој, Севишен!

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾

2. Кој создаде и добар ред постави,

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾

3. Кој одреди и потоа упати,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾

4. Кој дава да никне пасиште,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾

5. а потоа одредува да стане сува трева.

فَجَعَلَهُ عَتَاءً آخِزًا ﴿٥﴾

6. Ние ќе одредиме да читаш па ништо нема да заборавиш,

سَتُنْفِئُكَ فَلَا تَنْسَى ﴿٦﴾

7. освен она што ќе го посака Аллах. Да, Он го знае и она што е јавно и она што е тајно.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾

8. И Ние ќе те упатиме во она што е најлесно.

وَنُنَبِّئُكَ لِلْيُسْرَى ﴿٨﴾

9. Па, опоменувај - Опомената ако користи,

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾

10. ќе се опомене оној што
стравува,

سَيَذَكَّرُ مَن يَخْتَضِ ۝١٠

11. а од неа ќе се оддалечува
најлошиот,

وَيَنْجِبُهَا الْأَسْفَى ۝١١

12. оној што ќе биде турнат во
огнот голем,

الَّذِي يَصَلُّ النَّارَ الْكُبْرَى ۝١٢

13. кој потоа во него не ќе умре
и не ќе живее.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝١٣

14. Да, спасен е оној кој ќе се
очисти,

فَدَأْفَحَ مَن تَزَكَّى ۝١٤

15. кој го споменува името на
Господарот свој и кој се клања.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝١٥

16. Но вие повеќе го сакате
животот на овој свет,

بَلْ تُؤْتُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝١٦

17. а Ахирет е подобар и е
вечен.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝١٧

18. Да, ова е внесено во стра-
ниците одамнешни,

إِنَّ هَذَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝١٨

19. во страниците на Ибрахим и
на Муса!

صُفُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝١٩

ЕЛ-ГАШИЈА (Поклопи) LXXXVIII

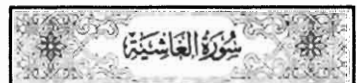
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ти дојде ли говорот за она
што поклопи?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعُنْثِيَّةِ ۝١

2. Лицата на Денот тој ќе би-
дат уплашени,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَانِشَةٌ ۝٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. изморени и жалосни!
4. Ќе се пржат во огнот жесток,
5. ќе се напојуваат од изворот усвитен;
6. за нив не ќе има храна, освен трње,
7. која не ќе нахрани а ниту, пак, гладот ќе го отстрани,
8. на Денот тој ќе има и лица благословени,
9. со трудот нивни задоволни,
10. во Џеннетот возвишен,
11. во кој не ќе слушаат зборови празни,
12. во него ќе има и извор што тече,
13. и кревети подигнати,
14. и пехари поставени,
15. и перници поредени,
16. и простирки спрострени!
17. Не гледаат ли кон камилата како е создадена,
18. и кон небото како е подигнато,

عَايِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آٰنِيَةٍ ﴿٥﴾

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾

لَا يَسْمِعُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ جُوعٌ ﴿٧﴾

وَجُوهٌ يُّومِئِدْنَ تَأْمِيَةً ﴿٨﴾

إِسْعِيًّا رَاضِيَةً ﴿٩﴾

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَبَغِيَّةٌ ﴿١١﴾

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

وَمَنَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

وَرَزَائِقُ مَشْوُونَةٌ ﴿١٦﴾

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

19. и кон брдата како се поставени,

وَالْيَاجِبَالَ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

20. и кон земјата како е порамнета?

وَالْيَ الْأَرْضَ كَيْفَ سُوِّجَتْ ﴿٢٠﴾

21. Па, опоменувај. Ти си, навистина, само опоменувач!

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

22. Не е твое да владееш со нив!

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

23. А оној кој ги врти плеките и оној кој не верува,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكُفِرَ ﴿٢٣﴾

24. па, Аллах ќе го казни со казна голема!

فَعَذِبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

25. Враќањето нивно е - кон Нас,

إِنَّا لِلنَّاسِ أَيْمَانٌ ﴿٢٥﴾

26. и полагањето сметка, потоа, е - при Нас!

ثُمَّ إِنَّا عَلَيْهِمْ حَسَابٌ ﴿٢٦﴾

ЕЛ-ФЕЦР (Зора) LXXXIX

سُورَةُ الْفَجْرِ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во зората,

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾

2. и во десетте ноќи,

وَاللَّيْلِ عَشْرِ ﴿٢﴾

3. парни и непарни,

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

4. и во ноќта кога ќе исчезне,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿٤﴾

5. има ли во тоа, за надарениот со разбир, заклетва?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حُمْرٍ ﴿٥﴾

6. Не виде ли како постапи
Господарот твој со Ад?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

7. И со Ирам, кој имаше стол-
бови големи,

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

8. на кои слични немаше из-
градено по градовите?

الَّذِينَ لَمْ يَخْلُقْ يَنْهَايَ فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾

9. И со Семуд кој делкаше
карпи во долината,

وَسُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

10. и со фараонот, сопственик-
от на шаторите,

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ﴿١٠﴾

11. кои беа насилници по гра-
довите!

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾

12. И мноштво, по нена, безре-
дие се сееше,

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

13. па затоа Господарот твој
корбачот на казната врз нив го
опаша.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. Да, Господарот твој е во
засада!

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. Што се однесува до човекот,
кога Господарот негов ќе го
искуша, па ќе го почести и бла-
гослови, ќе рече: “Господарот
мој ме почести.”

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

16. А кога, пак, ќе го искуша со
она со што малку ‘рск ќе ост-
вари, ќе рече: “Господарот мој
ме остави.”

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَهْلَنَنِ ﴿١٦﴾

17. Но, не! На јетимот чест не му правите,

كَلَّا بَلْ لَأَتَكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿٧٧﴾

18. а ниту, пак, сиромавиот го храните,

وَلَا تَحْتَضُونَهُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٧٨﴾

19. а јадете оставина лакомо,

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثِيفَ أَكْثَلًا لَكُمَا ﴿٧٩﴾

20. и богатство сакате, сакајќи го прекумерно!

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٨٠﴾

21. Но, не! Кога земјата ќе се распарчи на парчиња,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٨١﴾

22. и кога ќе дојде Господарот твој и мелеките, едниодруги поредени,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٨٢﴾

23. и на Денот тој кога Цехен-немот ќе се приближи, на Денот тој човекот ќе се сеќава. А за кое, пак, добро ќе му користи сеќавањето?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْعَثُ الرَّكُودَ لِلْإِنْسَانِ ﴿٨٣﴾
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٨٤﴾

24. Ќе рече: “О тешко мене! Е, само да се подготвев за животот мој!”

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَاثِي ﴿٨٥﴾

25. Па, на Денот тој никој не ќе казнува како што Он ќе казнува.

يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَنَابَهُ أَحَدٌ ﴿٨٦﴾

26. И никој не ќе врзува цврсто како што Он ќе врзува.

وَلَا يُؤْتِيهِمْ وِتْرًا وَلَا قُدًّا ﴿٨٧﴾

27. О душо смирена!

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٨٨﴾

28. Врати се кон Господарот твој задоволна, а и Он со тебе задоволен,

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضُومَةً ﴿٨٩﴾

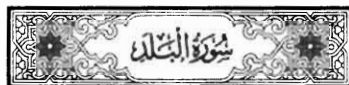
29. и влезите, тогаш, меѓу робовите Мои,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

30. и влезите во Џеннетот Мој!

وَادْخُلِي جَنَّاتِي ﴿٣٠﴾

ЕЛ-БЕЛЕД (Град) ХС

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Не! Се колнам во градот овој,

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

2. - како граѓанин ќе бидеш во градот тој.

وَأَنْتَ حَلِيلٌ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. И се колнам во родителот и во она што го роди!

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

4. Ние го создадовме човекот, секако, да се труди.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

5. Мисли ли дека никој не може против него?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

6. Тој вели: “Голем имот потрошив!”

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأُ ﴿٦﴾

7. Мисли ли дека никој не може да го види?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

8. Нели Ние му дадовме очи две,

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

9. и јазик и усни две?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

10. И Ние го упативме кон патишта два,

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

11. па не можеше да се искачи по Аккаба.

فَلَا أَفْتَحُمُ الْمَقَابِئِ ﴿١١﴾

12. А знаеш ли ти што е тоа Аккаба?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٦﴾

13. Па, роб да се ослободи,

فَكَرِّهَةً ﴿١٧﴾

14. или да се нахрани кога гладот коси,

أَوْ لَطْعَةً فِي يَوْمٍ مَسْقَبَةٍ ﴿١٨﴾

15. јетим или од роднината блиска,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٩﴾

16. или сиромав, со неволји оптоварен,

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿٢٠﴾

17. и да биде, освен тоа, меѓу оние кои веруваат и кои едни-надруги трпеливост прпорачуваат и кои еднисодруги милост препорачуваат.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿٢١﴾

18. Онаквите се жители на Среќата,

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٢﴾

19. а оние кои не веруваат во знаменијата Наши ... жители се на Несреќата.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا بَيْنَهُمْ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٢٣﴾

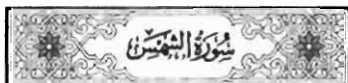
20. Врз нив ќе биде оган затворен.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوَصَّلَةٌ ﴿٢٤﴾

ЕШ-ШЕМС (Сонце) ХСИ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во Сонцето и
светлината негова,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾

2. и во Месечината кога го следи,

وَالْقَمَرَ إِذَا نَلَّهَا ﴿٢﴾

3. и во денот кога ќе го раздени,

وَالنَّهَارَ إِذَا جَازَهَا ﴿٣﴾

4. и во ноќта кога ќе го покрие,

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾

5. и во небото и во она што Он го подигна,

وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾

6. и во земјата и Оној што ја простре,

وَالْأَرْضَ وَمَا طَوَّاهَا ﴿٦﴾

7. и во душата и Оној што ја создаде,

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾

8. па ѝ вдахна да разликува расипано од богобојазливо.

فَالْمَهْمَا يُجُوزُهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾

9. Се спаси, секако, оној што ќе ја очисти,

فَدَا قَلْبٍ مِّن رَّكْبَتِهَا ﴿٩﴾

10. а ќе пропадне оној што ќе ја извалка.

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴿١٠﴾

11. Семуд лажеше заради насилството свое,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾

12. кога еден несреќник се појавил меѓу нив,

إِذَا نَبِغَتْ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾

13. па им рече Аллаховиот пејгамбер: “Камилата Аллахова... ред е нејзин да пие!”

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾

14. Тогаш го сметаа за лашко; ја заклаа. И Господарот нивни ги казни заради гревот нивни и, ете, ги снема.

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

15. И Он не се плаши од по-
следиците на тоа!

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

ЕЛ-ЛЕЈЛ (Ноќ) ХСП

**Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Се колнам во ноќта кога
таа ќе опфати,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾

2. и во денот кога ќе се разде-
ни,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَافَى ﴿٢﴾

3. и во Оној кој создава машко
и женско

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾

4. настојувањето ваше, навис-
тина, е различно!

إِن سَأَلْتَهُ لَشَيْءٍ ﴿٤﴾

5. Па, што се однесува до оној
кој дели и кој е богобојазлив,

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَكَّ ﴿٥﴾

6. и кој најубавото го смета за
вистинско,

وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ﴿٦﴾

7. нему, тогаш, Ние најлесно-
то ќе му го олесниме,

فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيسْرَى ﴿٧﴾

8. а што се однесува, пак, до
оној кој е шкржав и кој кон
обилност тежнее,

وَأَمَّا مَنْ يَحْتَلِ وَأَسْتَفْتَى ﴿٨﴾

9. и кој најубавото го смета за
лажно,

وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ﴿٩﴾

10. нему, тогаш, Ние најтеш-
кото ќе му го отежниме.

فَسَيَسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى ﴿١٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

11. И нему имотот, кога ќе се фрли наглавачке, не ќе му користи.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

12. Упатувањето по Патоказот е - Наше!

إِن دَعَيْنَا لِلْهُدَى ﴿١٢﴾

13. И Ахирет и овој свет се - Наши!

وَإِنَّا لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾

14. Па, јас ве опоменувам за огнот што пламти!

فَأَنْذِرْكُمْ نَارًا تَلَطَّلَى ﴿١٤﴾

15. кој ќе го пржи само распаниот,

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾

16. кој лажеше и кој плеките ги вртеше.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾

17. Најбогобојазливиот од него далеку ќе биде,

وَسَيَجْزِيهَا الْآلَفَى ﴿١٧﴾

18. кој го дава имотот свој да се очисти,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

19. без да очекува од некого со благодат да му возврати,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى ﴿١٩﴾

20. освен заради тоа што го посакува Лицето на Господарот свој, Возвишен, -

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

21. ќе биде задоволен, секако!

وَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

ЕД-ДУХА (Утро) ХСП

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во утрото,
2. и во ноќта кога таа ќе се скрие,
3. Господарот твој не те оста-ви и не те замрази!
4. За тебе сигурно е подобро на Ахирет отколку на овој свет!
5. Господарот твој, секако, ќе ти даде и ќе бидеш задоволен!
6. Нели Он те затекна сираче? Па, потоа, те заштити.
7. Нели Он те затекна скрш-нат во заблуди? Па, потоа, те упати!
8. Нели Он те затекна сиромав? Па, потоа, те збогати!
9. Ете, затоа, јетим не угнету-вај,
10. а оној кој пита, не одбивај го!
11. И за благодатите на Госпо-дарот твој, тогаш, разговарај!

وَالضُّحَىٰ ①

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ④

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑧

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑨

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑩

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑪

ЕШ-ШЕРХ (Широкоградност) ХСIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нели Ние ги отворивме градите твои,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ①

2. и Ние го симнавме бремето тешко од тебе,

وَوَضَعْنَا عَنَّاكَ وَزْرَكَ ﴿١﴾

3. што ги тегнеше плеките твои?

أَلَيْكَ أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٢﴾

4. И Ние го воздигнавме споменот твој.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٣﴾

5. Па, навистина, покрај тешкотијата е леснотија,

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٤﴾

6. и, навистина, покрај тешкотијата е леснотија!

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

7. А кога, пак, ќе се ослободиш, тогаш, исправи се!

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٦﴾

8. И кон Господарот твој, тогаш, посакувај да се управиш!

وَالْإِلَهَ رَبِّكَ فَاَرْغَبْ ﴿٧﴾

ЕТ-ТИН (Смоква) ХСV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во смоквата и во маслинката,

وَالزَّيْتُونَ وَالنَّارِثُونَ ﴿١﴾

2. и во ридот Синај,

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

3. и во овој град, безбеден -

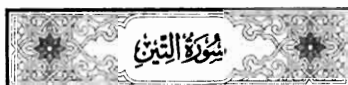
وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

4. дека човекот, секако, Ние го создадовме во најличен изглед,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

5. а потоа Ние ќе го вратиме во најгрд изглед,

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

6. освен оние кои веруваат и кои добри дела работат... та, за нив има награда неизмерна.

7. Па, што те натера да го сметаш за лажен Денот ветен?

8. Нели Аллах од праведните судии е Најправедниот?

ЕЛ-АЛЕК (Грушка) ХСѢ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Читај во името на Господарот твој кој создаде,

2. го создаде човекот од грушка на крв!

3. Читај, зашто Господарот твој, навистина, е Најблагодороден,

4. кој поучува со перце:

5. го поучи човекот со она што не го знаеше.

6. Но, не! Човекот, навистина, се засилува

7. откага ќе види дека, секако, е во изобилие.

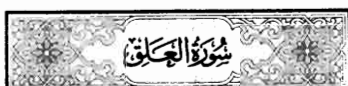
8. Кон Господарот твој, навистина, е враќањето!

9. Го виде ли оној кој му забранува

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرٌ مُّحْتَمَلٍ ﴿٦﴾

فَمَا يَكْرَهُكَ بَعْدُ يَا دِينَ ﴿٧﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْفٰكِرِينَ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

أَقْرَأْ رَبُّكَ الْأَكْرَمَ ﴿٣﴾

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمَ ﴿٥﴾

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَلْبٌ ﴿٦﴾

أَن رَّآهُ اسْتَفْتَىٰ ﴿٧﴾

إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعُ ﴿٨﴾

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

10. на робот намаз да изврши?
11. Го виде ли дека е по Патоказот,
12. или, пак, дека наредува богобојазливост?
13. Го виде ли дека лаже и дека плеките ги врти?
14. Е, па, не знаеше ли дека Аллах, навистина, гледа?
15. Но, не! Ако не престане со тоа Ние, навистина, ќе го фатиме за чело,
16. за челото лажно и грешно!
17. Па, нека ја повика дружината своја,
18. а Ние ќе ги повикаме Зебание!
19. Но, не! Ти не слушај го него, падни на сецде и приближи се до Аллах!

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾

أَرَيْتَ إِنْ كَانَ عَلٰى الْمَدِينَةِ ﴿١١﴾

أَوْ أَمَرَ بِالْعَدْوَىٰ ﴿١٢﴾

أَرَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾

أَلَرَأَيْتُمْ بِأَنَّهُ لَأَنْتُمْ ﴿١٤﴾

كَلَّا لَئِنْ لَرَبِّنَا لَسَمِعْنَا بِأَنَّ نَاصِيَةَ ﴿١٥﴾

نَاصِيَةٍ كَذِبٍ خَاطِفَةٍ ﴿١٦﴾

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

سَمِعْنَا الزَّيْبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

ЕЛ-КАДР (Кадр) ХСVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кур'анот Ние, навистина, започнавме да го објавуваме во ноќта Кадр!

2. А знаеш ли ти која е таа ноќ Кадр?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

3. Ноќта Кадр е подобра од илјада месеци.

4. Во таа ноќ се спуштаат мелеките и Џибрил со одобрието на Господарот нивни, по наредба секоја!

5. Селам! И тоа сè до пукањето на утрото!

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٢﴾

نَزَّلُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿١﴾

سَلَامٌ عَلَيْهَا حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿٣﴾

ЕЛ-БЕЈЈИНЕ (Јаснотија) ХСVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата и многубошците, не престанаа сè додека не им дојде јаснотија,

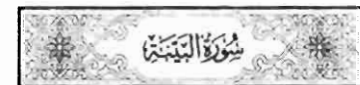
2. еден пејгамбер од Аллах кој им ги кажува страниците чисти,

3. во кои има прописи исправни.

4. А оние со дадената им Книга станаа деленици токму по дојдената им јаснотија.

5. Наредено им е само Аллага да го обожаваат, и верата искрено да Му ја предаваат, во сета чистота нивна, и намаз да извршуваат и зекат да даваат. И, ете, тоа е верата исправна!

6. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата, и

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ الْأُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

многубошците ќе бидат во огнот
цехеннемски и во него за навек
ќе останат... да, онаквите се од
сите суштества најлошите!

7. Оние кои, навистина, веру-
ваа и кои добри дела работеа...
да, онаквите се од сите суштест-
ва најдобрите.

8. Наградата нивна е кај Го-
сподарот нивни: ценнетски бав-
чи на Адн испод кои реки течат
и во нив за навек ќе останат.
Аллах ќе биде задоволен од
нив а и тие ќе бидат задоволни
од Него. Ете, тоа е за оној кој се
плаши од Господарот Свој !

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

ЕЗ-ЗИЛЗАЛ (Земјотрес) ХСІХ

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога земјата ќе биде потре-
сена со потресот свој,

2. и кога земјата ќе ги исфрли
тежините свои,

3. и кога човекот ќе рече:
“Што ѝ е?” -

4. на Денот тој ќе се случат,
токму, кажувањата нејзини,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

5. кога Господарот твој, на -
вистина, тоа ќе ѝ го вдахне.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾

6. На Денот тој луѓето ќе се
појават, поединечно, за очиглед-
ни да им станат делата нивни:

يَوْمَ يُبَدِّلُ الْقَاسِمَاتُ أَشْنَائًا
لِّسِرِّهِنَّ أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾

7. па, оној кој прави нешто
добро колку голушка ситно, ќе
го види,

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

8. а оној, пак, кој прави нешто
зло колку голушка ситно, ќе го
види!

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

ЕЛ-АДИЈААТ (Тркачи) С

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во тркачките
коњи кои 'ржат,

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

2. па, со нозете свои по каме-
њата искри искрат,

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

3. и кои во утринските часови
напаѓаат,

فَالغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾

4. и кои, трчајќи, прашина ди-
гаат,

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾

5. и, така, во местото заед-
нички влегуваат!

فَوْسَطَانَ بِهٖ جَمْعًا ﴿٥﴾

6. Да, човекот е неблагодарен
кон Господарот свој,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

7. тој за тоа, навистина, е сведок,

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

8. и тој, навистина, е цврст во љубовта кон имотот, доброто.

وَأَنَّهُ لَحَبِيبٌ خَلِيرٌ لِّشَدِيدٍ ﴿٨﴾

9. Не знае ли дека кога ќе биде оживеано она што е во мезарите,

﴿٩﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

10. и кога ќе излезе она што е во градите,

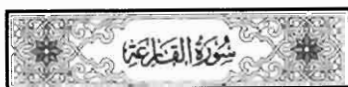
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

11. - дека Господарот нивни, навистина, на Денот тој е Известен!

﴿١١﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

ЕЛ-КАРИ'АТУ (Удар) СІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Удар!

﴿١﴾ الْقَارِعَةُ ﴿١﴾

2. И кој ќе ти каже што е тоа удар?

﴿٢﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

3. И што знаеш ти што е тоа удар?

﴿٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

4. Ден е тој во кој луѓето ќе бидат како бубалки расфрлани,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

﴿٤﴾ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾

5. а брдата ќе бидат како растегната волна!

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

﴿٥﴾ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

6. Што се однесува до оној чии кантари ќе натежат,

﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

7. па, тој ќе биде во животот задоволен,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾

8. а што се однесува до оној чии кантари нема да натежнат,

وَأَمَّا مَنْ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

9. престојувалиштето негово, тогаш, е Хавие.

فَأَمَّهُ هَٰوِيَةٌ ﴿٩﴾

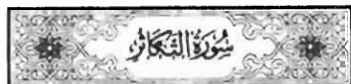
10. А знаеш ли ти што е тоа Хавие?

وَمَا آذَرَّتْكَ مَٰهِيَةٌ ﴿١٠﴾

11. Па тоа е оган распален!

نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

ЕТ-ТЕКАСУП (Заработувачка) СП

**Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Натпреварот во заработувачка ве упропасти,

أَلْهَمَكُمُ التَّكَاثُرَ ﴿١﴾

2. сè додека мезарите не ги посетите!

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾

3. Но, не! Ќе узнаете подоцна.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

4. И пак велам: Ќе узнаете подоцна!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. Но, не! Ќе дознаете за знаењето уверливо,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾

6. и ќе го здогледате Џехен-немот, сигурно!

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾

7. Потоа, пак, ќе го здогледате знаењето, уверливо!

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

8. Потоа, на Денот тој ќе бидете прашани за благодатот!

ЕЛ-АСР (Столетие) СШ

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

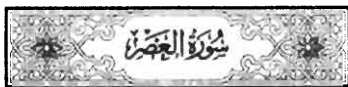
1. Се колнам во столетието!
2. Човекот е поразен, навистина!
3. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, кои еднинадруги вистина препорачуваат и кои еднинадруги трпеливост препорачуваат!

ЕЛ-ХУМЕЗЕ (Потсмевање) СIV

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Тешко на секој оној кој се потсмева и кој клевети,
2. и кој собира имот и кој брои,
3. мислејќи дека имотот негов е вечен, навистина!
4. Но, не! Ќе биде фрлен во Хутам!
5. А знаеш ли ти што е тоа Хутам?

ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾

إِنَّا لِلْإِنْسَانِ لَفِي حَسْبٍ ﴿٢﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلَّ لِكُلِّ هَمَزٍ لَمْرَةً ﴿١﴾

الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْخَطْمَةِ ﴿٤﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ﴿٥﴾

6. Па, тоа е Аллаховиот оган,
распален!

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾

7. кој се вовлекува во срцата.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾

8. Огнот, навистина, врз нив е
затворен,

إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٨﴾

9. со столбови долги!

فِي عَمَدٍ مُّمدَّدَةٍ ﴿٩﴾

ЕЛ-ФИИЛ (Слон) CV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Не виде ли ти како Госпо-
дарот твој постапи со сопстве-
ниците на слонот?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾

2. Нели сплетките нивни Он
ги скршна во бездна?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ﴿٢﴾

3. И против нив испрати ја то
птица,

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾

4. кои ги гаѓаа со камења од
скаменета глина,

تَرْمِيمِهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾

5. па Он ги направи како суво
лисје, изадено!

فَجَعَلَهُمْ كَمَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

ЕЛ-КУРЕЈШ (Курејш) CVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Заради адетот на Курејшии,

2. адетот нивни да патуваат и
зиме и лете;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَّا يَلْفُ قُرَيْشٍ ﴿١﴾

إِلَّا يَلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾

3. па, нека го обожаваат
Господарот на оваа Куќа,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾

4. Кој ги нахрани по гладот
и ги обезбеди по стравот!

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ
مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

ЕЛ-МАУН (Милосрдие) СVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Го виде ли ти оној кој лаже
за Денот ветен?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِالذِّبْرِ ﴿١﴾

2. Па, тоа е оној кој го одбива
јетимот,

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾

3. и кој не поттикнува да се
нахрани сиромавиот!

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾

4. Тешко на оние кои клањаат:
ат:

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾

5. оние кои не внимаваат кон
Намазот свој,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾

6. оние кои, така, се догова-
раат,

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾

7. и кои забрануваат на си-
ромашните да им се даде мило-
срдие.

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

ЕЛ-КЕВСЕР (Изобилие) СVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Да, Ние ти дадовме добро
изобилно

إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

2. Па, клањај Му се на Господарот твој и заколи Курбан!

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ﴿١﴾

3. Оној што те мрази ќе остане без помен, навистина!

إِنَّكَ شَانِقَاءَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٢﴾

ЕЛ-КАФИРУУН (Неверници) СХ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кажи: “О неверници!

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

2. Јас не го обожавам она што вие го обожавате,

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

3. а вие не го обожавате она што јас го обожавам,

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

4. а и јас не го обожавам она што вие го обожавате,

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

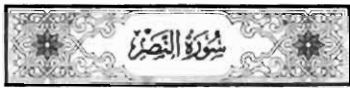
5. а и вие не го обожавате она што јас го обожавам.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

6. Вам - верата ваша, а мене - верата моја!

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

ЕН-НАСР (Помош) СХ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кога ќе дојде помошта и победата од Аллах,

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

2. и кога ќе ги видиш луѓето како влегуваат во верата Аллахова во дружини,

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

3. па, слави Го, заблагодару-
вајќи Му се и прошка барајќи
Му, Господарот твој. Он е При-
мач на покајанијата, навистина!

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

ЕЛ-МЕСЕД (Пламен) СХІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нека пропаднат рацете на
Ебу Лехеб, и тој пропадна!

2. Не му вредеше имотот не-
гов, и она што го спечали.

3. Ќе се пржи во огнот пре-
полн со пламени,

4. и жената негова која дрва
носи.

5. На вратот нејзин ќе биде
обесено јаже од пламен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذَا تَلَهَبَ ﴿٣﴾

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

ЕЛ-ИХЛАС (Чистота) СХІІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “ Он, Аллах, Еден е!

2. Аллах - Засолниште.

3. Не роди и не е роден,

4. и никој не Му е рамен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

ЕЛ-ФЕЛЕК (Мугра) СХШ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Кажите: “Се приклонувам кон Господарот на муграта,
2. од злото на она што Он го создаде,
3. и од злото на темнината кога ќе поклопи,
4. и од злото на дувачите во јазли,
5. и од злото на завидливиот кога завидува!

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

ЕЛ-НАС (Љуѓе) СХИѲ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Кажите: “Се приклонувам кон Господарот на луѓето,
2. Владарот на луѓето,
3. Богот на луѓето,
4. од злото на оној кој лошо шепоти, скришно,
5. кој лошо шепоти во градите на луѓето,
6. било од џиновите било од луѓето!

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

**ОБЈАСНУВАЊЕ НА АРАПСКИ ЗБОРОВИ (КОИ СЕ
УПОТРЕБУВААТ СЕКОЈДНЕВНО КАЈ МУСЛИМАНИТЕ), ИМИЊА,
МЕСТА И ТОПОНИМИ**

<i>АБДЕСТ:</i>	Миџе на одредени делови од телото пред ритуална молитва
<i>АД:</i>	Древен народ во Арабија
<i>АДЕМ:</i>	Адам
<i>АДН:</i>	Едн, врт еденски
<i>АЗЕР:</i>	Тера
<i>АЈЕТ:</i>	Кур'анска реченица
<i>АЈКА:</i>	Град чишто жители го сочинувале народот на Рогуел.
<i>АЛА:</i>	Тетка, сестра на таткото
<i>АЛЛАХ:</i>	Сопствено арапско име на Бога.
<i>АМАНЕТ</i>	Залог, предмет даден на чување.
<i>АРШ:</i>	Престол
<i>АХИРЕТ:</i>	Оној свет
<i>АХМЕД:</i>	Мухаммед
<i>БА'ЛА:</i>	Име на идол
<i>БЕДР:</i>	Битката на Бедр (Место недалеку од Медина) каде се водела првата битка две години по преселувањето на муслиманите од Мека во Медина.
<i>БЕРЗАХ:</i>	Меѓупростор; граница помеѓу овој и оној свет.

<i>БЕРИЌЕТ:</i>	Благодат
<i>ВАСИЕТ:</i>	Завештание
<i>ВЕДА:</i>	Идол во времето на Ное а подоцна кај племето Килаб, во местото Думметул-Џендел.
<i>ДАВУД:</i>	Давид
<i>ДАЏО:</i>	Брат од мајка.
<i>ЕБУ ЛЕХЕБ:</i>	Стрико и голем непријател на Мухаммед (а.с.)
<i>ЕЏЕЛ:</i>	Крај; Судниот час кога мора да се умре; смрт; коб; несреќа.
<i>ЕНСАРИИ:</i>	Сојузници, помагачи, жители на Медина.
<i>ЕХЛУЛ-БЕЈТ:</i>	Потомците на Мухаммед (а.с.)
<i>ЕЈУБ:</i>	Јоб
<i>ЗЕКАТ:</i>	Верска такса што ја даваа муслиманите годишен порез на севкупната имовина, накит, трговска стока и др. а се наоѓаат во сопственост на една особа.
<i>ЗЕКЕРИЈА:</i>	Захарие
<i>ЗИХАР:</i>	Еден лош обичај кај Арапите кога мажот ја бркал сопругата, изговарајќи ги зборовите: “Ти ми си забранета како плеќите на мајка ми.”
<i>ЗУЛУМ:</i>	Штета, неправда, насилство, терор...
<i>ЗУЛУМЌАР:</i>	Штетник, неправеден, насилник...
<i>ЗУН-НУН:</i>	Јона
<i>ЗУЛ-КАРНЕЈН:</i>	Александар
<i>ЗУЛ-КУФЛ:</i>	Езекиел
<i>ИБАДЕТ:</i>	Побожност

<i>ИБЛИС:</i>	Ѓавол, враг.
<i>ИБРАХИМ:</i>	Абрахам
<i>ИБРЕТ:</i>	Поука
<i>ИДРИС:</i>	Хенок
<i>ИЛЈАС:</i>	Елијас, Елија, Елијах.
<i>ИМАН:</i>	Верување
<i>ИМАМ:</i>	Водач
<i>ИМРАН:</i>	Татко на Мојсие и Арон.
<i>ИНЏИЛ:</i>	Евангелие
<i>ИНШАЕЛЛАХ:</i>	Ако даде Бог.
<i>ИСА:</i>	Исус
<i>ИСМАИЛ:</i>	Исмаел, Јишмаел
<i>ИСХАК:</i>	Исак
<i>ИТИКАФ:</i>	Муслимански верски обичај последните десет дена од месецот Рамазан да се затвори или да остане во џамија еден побожен муслиман поради ибадет; во џамијата спие и се храни. Џамијата не ја напушта се до Бајрам освен поради нужда.
<i>ИФРИТ:</i>	Зол цин, зол ѓавол.
<i>ЈАКУБ:</i>	Јаков
<i>ЈАХЈА:</i>	Јое, Јован
<i>ЈАСРИБ:</i>	Медина
<i>ЈАЦИЈА:</i>	Вечерен молитвен обред
<i>ЈЕЦУЦ:</i>	Јог
<i>ЈЕТИМ:</i>	Сираче

<i>ЛУНУС:</i>	Јонас, Јона
<i>ЛУСУФ:</i>	Јозеф
<i>КАБА:</i>	Правец за ритуалите, молитви, при нивното извршување кај муслиманите.
<i>КАДАР:</i>	Моќен, способен
<i>КЕВСЕР:</i>	Река во рајот.
<i>КУРБАН:</i>	Жртва; брав или говедо кое муслиманите го жртвуваат на празникот Курбан-Бајрам и во некои други прилики...
<i>КУРЕЈШ:</i>	Племя од кое потекнува Мухаммед (а.с.)
<i>ЛАТ:</i>	Идол
<i>ЛЕВХИ МАХФУЗ:</i>	Соувана плоча на која се испишани сите Божји одредби. И: Книга од која се објавени сите Божји книги.
<i>ЛУТ:</i>	Лот
<i>МЕЦУЦ:</i>	Магог
<i>МЕРЈЕМ:</i>	Марија
<i>МЕСИХ:</i>	Месија
<i>МЕНАТ:</i>	Идол кај Арапите.
<i>МИКАИЛ:</i>	Микел
<i>МИРАЗ:</i>	Наследство
<i>МИЗАН:</i>	Вага; посебна мерка според која ќе се мерат добрите и лошите дела на Судниот ден.
<i>МЕДЈЕН:</i>	Мидјем, Медија
<i>МЕСЦИД:</i>	Место за клањање; цамија
<i>МЕСЦИДУЛ ХАРАМ:</i>	

	Пространо двориште околу Кабе каде се наоѓа изворот Зем-зем и местото на Абрахам во Мека.
<i>МЕСИХ:</i>	Месија, Исус
<i>МИЦО:</i>	Стрико
<i>МИХРАБ:</i>	Длабнатина во ѕидот во џамија каде што имамот раководи со заедничката молоитва.
<i>МУСА:</i>	Мојсие
<i>НАФАКА:</i>	Божје давање
<i>НЕСР:</i>	Идол
<i>НУХ:</i>	Ное
<i>ПЕЈГАМБЕР:</i>	Пратеник
<i>РАМАЗАН:</i>	Месец на постот кај муслиманите
<i>РУКУ:</i>	Постапка при извршување молитва.
<i>’РСК:</i>	Нафака, во смисла кога секој се раѓа со она што му е дадено како нафака од Аллах.
<i>САБАХ:</i>	Утринска молитва.
<i>САБОТА:</i>	Сабат
<i>САЛИХ:</i>	Пејгамбер Божји испратен до народот Семуд.
<i>САФА-МЕРВА:</i>	Две свети ритчиња во Мека во непосредна близина на Каба. Тука аџиите извршуваат еден од аџиските ритуали.
<i>САХИФИ:</i>	Страници објавувани до некои поранешни пејгамбери.
<i>САДАКА:</i>	Милосрдие
<i>САМИРИЈА:</i>	Самири
<i>СЕБЕ:</i>	Кралството на Саба

<i>СЕЦДЕ:</i>	Да се поклони; дел од молитвата кога со челото и носот се допира местото каде се клања.
<i>СЕМУД:</i>	Древен народ
<i>СЕЛАМ:</i>	Спас; поздрав.
<i>СЕЛАМ АЛЕЈКУМ:</i>	“Нека е мир (спас) врз вас” -поздрав меѓу муслиманите
<i>СЕЛСЕБИЛ:</i>	Име на извор во рајот
<i>СИНА:</i>	Синај
<i>СУЛЕЈМАН:</i>	Соломон
<i>СУВА:</i>	Идол, кип
<i>СУРА:</i>	Поглавје, заглавие.
<i>ТАГУТ:</i>	Погрешен бог кој поттикнувал на грев. Се однесува на секој предмет кој се обожавал освен Бога.
<i>ТАЛУТ:</i>	Крал; го означува Сеула.
<i>ТЕВРАТ:</i>	Тора
<i>ТУВА:</i>	Света долина
<i>ТЕЈЕММУМ:</i>	Ритуално допирање лицето и рацете до лактата; оваа пракса го заменува абдестот (миењето) пред обредниот ритуал и бањањето по сексуалниот однос и ејакулација доколку нема вода.
<i>ЈАХЈА:</i>	Пратеник Божји
<i>ЈАЦИЈА:</i>	Вечерна молитва кај муслиманите.
<i>ЈЕЦУЦ:</i>	Гог
<i>ЈУНУС:</i>	Јонас, Јона

<i>УЗАТ:</i>	Идол во предисламско време
<i>УЗЕИР:</i>	Езра
<i>УМРА:</i>	Мал ацилак кој се извршува во кое било време.
<i>ХАРУН:</i>	Арон
<i>ХАЦИ:</i>	Ацилак
<i>ХАРФ:</i>	Буква
<i>ХАСРЕТ:</i>	Тага
<i>ХАЛАЛ:</i>	Дозволено
<i>ХАРАМ:</i>	Забрането
<i>ХИЦР:</i>	Држава (место) на Салих
<i>ХУРИЈА:</i>	Џеннетска, рајска убавица; жена со крупни убави очи како кај газелата.
<i>УММУЛ-КУРА:</i>	Мајка на градовите (се мисли на Мека)
<i>ЦАХИЛИЕТ:</i>	Предисламски период; непосреден период пред појавата на Исламот.
<i>ЦЕБРАИЛ:</i>	Габриел
<i>ЦЕННЕТ:</i>	Рај
<i>ЦЕХЕННЕМ:</i>	Пекол
<i>ЦИЗИЈА:</i>	Порез
<i>ЦИН:</i>	Невидливо духовно битие
<i>ЦУЗ:</i>	Дел од Кур'анот кој содржи дваесет страници.
<i>ЦУМА-НАМАЗ:</i>	Молитвен ритуален обред во петок

<i>ЦУНУБ:</i>	Така се нарекува муслиман или муслиманка од моментот на полниот однос, ејакулација или полуција се додека не се избања.
<i>ШЕЛТАН:</i>	Враг, ѓавол
<i>ШЕХИД:</i>	Оној кој ќе погине на Аллаховиот пат
<i>ШУАЈБ:</i>	Јетро, Јитро Рогуел

И Н Д Е К С

на Кур'ански теми според ајетите

(При изработката на индексот се користев со повеќе индекси направени при преводот на Кур'анот на повеќе светски јазици а најмногу со индексите на преводите на Кур'анот на бошњачки: Чаушевиќ-Панџа **Kur'an Ćasni**, печатен во повеќе различни изданија; најновиот превод на бошњачки **Енес Кариќ, Prijevod Kur'ana**, Сараево 1992; потоа со индексот на преводот на Мухаммед Хамидуллах **Le Saint Coran**, Парис 1989 и со индексот на преводот од Јусуф Али **The Holy Qur'an**, Бејрут 1413 (хиџретска година). Но, најмногу се послуживме со книгата “Тематска класификација на Кур'анските ајети” од Мухаммед Фуад Абдул-Баки печатена на бошњачки, во издание на “Ел-Калем”, Сараево и на албански јазик во издание на Исламската заедница во Македонија во Скопје 1995. Индексот е, секако, ограничен, но колку-толку дава основни упатства во содржините на Кур'анската проблематика).

Абдест IV 43; V 6,7

Ад VII 65; IX 70; XI 50; XIV 9; XXII 42; XXV 38; XXVI 123; XXIX 38; XXXVIII 12; XL 31; XLI 13, 15; XLVI 21; L 13; LI 41; LIII 50; LIV 18; LXIX 4, 6; LXXXIX 6.

Адем II 30, 34, 35, 39; III 33, 34, 59; V 27; 25; V 30, 34; VII 19-27,31,35; XVII 61,70; VIII 50; XIX 58; XX 115-122,

Ахмед LXI 6

Ајша XXIV 11

Аллах (За неговото постоење и создавање на се) VI 73-78; XIII 2-4; XXII 18; XIX 61,63 LXII 13-39; XXXVII 1-5

Аллах (За тоа дека Он е еден и единствен и дека е вистински Творител, дека нема ќерка ни син, дека не родил и не е роден 116, 117, 163, 165, 255; III 2,5,6,18; IV 48,49,116;V 17, 72-77; VI 21-

24,56,80,81,94,100-103,106,148; IX28; X18,28-36,66,68-70; XIII16,33,34 XVI25,36,57,62,72,73; XII22,39,40,42-4411; XIX35,88-91; XXI18-25,26-29; XII31,34,71; XXIII91,92; XXV 1,2; XXVII 59-65; XXVIII 62-75, 88; XXX 40; XXXIV 27; XXXVII 4,5,149-163; XXXIX4,14,15,27,29-32,36-3843-46,64-67; XL3,12- 15,20,66; XLI 6,7,37,38; XLIII 15, 81-83,87; XLIV 8,9; XLVI 5,6; LI 51; LIX 1,22-24; LXXII 3; CXII 1-4

Аллах(За Неговото битие, за Неговото дело во светот) III 1,15,77,98,107,135,143,160,163,164,182,190,199,204,205,207,211, 212, 218, 225, 226, 2, 51,253,255,263,267,276; III 4,8,9,30-32,54,87-89,108,129,134,140,146,155,157,173,174,178;

V23,25,28,34,43,64,70,79,88,95,96,98-

100,105,106,110,122,129,137,142,143,147,149,152,168,169; V 41, 48, 95; VI 12, 16,35,44,45,110,136,147,151,152; VII 4,99,143,179-183; VIII 30; IX 115, 117,118; X 11,21,60,102,103; XI 6,102,121,122; XIII 6,30,31,33,41,42; XIV 4,7,8,27,47,51; XV 78,79; XVI 37,45-47,61,81,93; XVII 20,21,25,44,77,110; XVIII 109; XIX 83,84,92; XX 14; XXI 36,42,110; XXII 40,60,65,70; XXIV 41; XXV 58,60-63; XXVII 50,73 XXIX 60,62; XXX 17, 47, 50; XXXI 24; XXXII 6,22; XXXIII 24,43,54,62; XXXIV 1,2,26; XXXV 2,8,11-13,15,34,38,43,45; XXXVI 33-35,37-40,43,44; XXXVII 171-182; XXXIX 21,23,37,53; XL 3,10,20; XLI 24,25,46; XLII 23, 26,28,30-34,44,46,51; XLIII 17, 18,32,40- 42,79,80; XLIV 16; XLV 23; XLVIII 23; L 38; LI56; LII 28; LIII 32; LIV 50; LVI 4-6; LVII 1,11; LVIII 2,7; LIX 21; LX 6,12; LXI 5,10-13; LXVII 3,5,18, 19-30; LXVIII 44,45 LXXIV 3-5,56; LXXIX 27-33; LXXX 12,14; LXXXVI 5-9,15-17; LXXXIX 1-14; XCI 7,8; XCVI 4,5; Аллаx (Бог, како семожен) I 1; II 22,74,115-117,164,255,259,260,284; III CX 3

Аллах 5,6,83,97,189; IV 126,131-134; V 48; VI 1,3,12-15,17,18,59-65,95- 99,103; VII 54; IX 116; X 3-6,18,61; XI 6,56; XIII 8-10,12-18; XIV 19,20,32-34; XV 16-25; XVI 1-8,10-22,40,48-52,60,61,74,77,79-81; XVII 25; XVIII 109; XIX 65; XX 6-8; XXII 61-66,74-76; XXIV 35, 41-45; XXV 45-50,53; XXVII 59-65; XXIX 21,22,52; XXX 19- 28,46,48; XXXI 10,1,16-30,34; XXXIV 24; XXXV 3, 15, 41; XXXVI 1,36,41,42; XXXIX 5,6,21,62,63; XL 61-65,68,69,19; XLI 39,47,48; XLII 4,5,9,11,12,19,29; XLIII 9-13,85; XLVI 33; XLVIII 14; L 6-12; LI 20-23, 47-50, 56-60; LIII 42-55; LV 1-30; LVII 1-6,17; LXVII 1- 4,13-17; LXXX 23-32; LXXXV 13-16; CV 1 Аллаx (Аллах и Денот суден) II 210; III 83,109; X 56; XI 123; XXII 48; XXIV 64; XXX 11; XXXI 22; XXXII 4,5; XXXIX 7; XLIII 14, 85; LIII 42; LXXXV 13; XCVI 8; Аллаx (Аллах и Неговите наредби) II 83; VI 151-153; VII 33; XXII 30; XXIII 96; XXXI 14; XLI 34; XLII 36-43; XLIX 8-12; LVIII 9; LXXIV 3-7 Аллаx (Аллаховата љубов) II 165,177,

186; III 31,32,91; XXI 90; XXIV 31; LVIII 7 Аллах (Аллах како потпора, врз Кого се потпираат верниците и се останато) XXVII 217-220; XXXIII 3; LXIV 13; LXV 3 Аллах (страхопочит кон Него) II 74, 150, 194, 212; III 102,200; V 93; VI 72; VII 35; VIII 2, 29; X 31; XV 45; XVI 30,51,52; XXII 34; XXXIII 1,2,70; XXXIX 61; LIX 18; LXIV 16; LXV 5; LXVII 12; LXXIV 56; Аллах (Неговите мелеки) II 30-34, 98, 102, 161,177,210,248; III 80, 123-125; IV 97; VI 8,9,61,93; VII 11,12,37; VIII 9,12,50; X 21; XIII 11, 23, 24; XV 28-43; XVI 2,28,32,33,57; XVII 40, 61-65; XVIII 50; XX 116,117; XXI 26-28; XXII 75; XXXII 11; XXXIII 43; XXXIV 40,41; XXXV 1; XXXVII 1-4, 149-157; XXXVIII 71-85; XL 7; XLI 30-32; XLII 5; XLIII 16-22,60,77; XLVII 27; L 17-19; LIII 26-28; LXIX 17; LXX 1-4; LXXIV 28-31; LXXIX 1,2; LXXXVI 4; LXXXIX 22,23; Аллахов непријател IX 1-9; Аллахов народ V 18; Аллахова помош VI 135 Аллахова правда II 286; IV 110-112; VI 132,160; VII 29,30,179; XVI 36; XVIII 65-85; XXI 35; XXIV 21; XXXIII 70-73; XXXV 18; XXXIX 9; XLVI 18, 19, 34; LIII 31,32,38-41; Аллахова вера II 137,138; Аллахови (бериќети) благодати II 5-7, 64,105,213,345,253,255,269,275; III 73,74,129; VI 25,83,88,111,112,125,126,149; VII 30,178,186; IX 28; X 25,49,96,100,101,107; XI 9,118,119; XII 110; XIII 26, 31,33; XIV 4; XVI 9, 198,109; XVII 18-20,30,45,46,86,87; XVIII 57; XIX 76; XXI 9; XXII 16,18; XXIV 21,38,46 XXVIII 56; XXIX 62; XXX 36,37; XXXIV 39; XXXV 8; XXXVI 43,44; XXXIX 23; XLII 13,27; XLV 23; XLVII 17; XLII 7,8; LVII 21,28,29; LIX 19,20; LXII 4; LXIV 11; LXXVI 27-31; Аллахова предестинација IV 78, 79; X 61; XVII 16; LIII 39; Аллахова камила VII 73; XI 64; XXVI 155,156; LIV 27, 28

Алкохолни пијалоци IV 43

Азер VI 74; LX 4

Арапи II 189; IV 7, 19, 22, 23, 119, 127; V 3, 102; VI 137, 140; IX 38; XXXVI 14; XCVIII 1,2.

Арапски јазик XII 2; XIII 37; XVI 103; XX 113; XXVI 195; XXXIX 28; XLI 3, 41; XLII 7; XLIII 3; XLVI 2.

Арафат II 198

Арш (Престол) XII 100; XXVII 23, 38, 42; VII 53; X 3; XIII 2; XVII 43; XX 5; XXI 22; XXIII 87, 116; XXV 29; XXII 26; XXXII 4; XXXIX 75; XL 7, 15; XLIV 82; LVII 4; LXIX 17; LXXXI 21; LXXXV

Асхабул-кехф XVIII 9-22, 25, 26

Аскетизам II 207; IV 66-68; XXII 34; LXI 10-13

Астрономија (За небото, небеските спратови) II 29, 189; X 5; XV 16, 17 XVII 12; XXI 33; XIII 17; XXXVI 37-40; XXXVII 6-8; LXVII 5; LXXIX 27,28; LXXXVI 1-3, 11

Бал XXXVII 125

Бедеми III 23,24; VII 46-49; XXXIX 19

Безработица (празен говор) LXXIV 45

Берикети II 5-7, 64, 105, 213, 345, 253, 255, 269, 275; III 73, 74, 129; IV 175, 85; VI 25, 83, 88, 111, 112, 125, 126, 149; VII 30, 178, 186; IX 28; X 25, 49, 96, 97, 100, 101, 107; XI 9, 118, 119; XII 110; XIII 26, 31, 33; XIV 4; XVI 9, 108, 109; XVII 18-20, 30, 45, 46, 86, 87; XVIII 57; XIX 76; XXI 9; XXII 16, 18; XXIV 21, 38, 46; XXVIII 56; XXIX 62; XXX 36, 37; XXXIV 39; XXXV 8; XXXI 43, 44; XXXIX 23; XLII 13, 27; XLV 23; XLVII 17; XLIX 7, 8; LVII 21, 28, 29; LIX 19, 20; LXII 4; LXIV 11; LXXVI 27-31;

Бедр III 13; VIII 5, 19, 42, 48.

Бедуини IX 90,97; XXXVII 20; XII 14.

Берзах XXIII 100; LV 72; XCV 1.

Бењамин(Bratot na Jusuf) XII 58.

Библија II 4,5, 41, 44; III 19.

Благост XXXI 18, 19.

Блуд IV 15, 16; XVII 32; XXIV 2, 10, 33; XXV 68; XXXIII 30; LXV 1

Богобојазливост II 177,189; III 17; V 87; VII 26; IX 17,18,107-109; XVII 106-109; XXV 72-76; XXVIII 55,83; XXX 30; XXXIII 35; XXXIX 33,34; LXX 15-35; XCVIII 5

Борба на Аллаховиот пат IV 94; VIII 58; IX 36,38-52; XLVIII 16,17

Брак (женидба и мажачка, маж и жена) II 102, 187,197,221,223,228; IV 3,4,19,22-35;V 5; VII 189,190; XXIV 3,26,32,33; XXX 21; XXXIII 37; LX 10- 12

Брак (развод на бракот) II 225-233,236,237,241,242; IV 19-21; XXXIII 49; LVIII 3,4; LXV 1,2,4-7

Брдо Тур II 93; IV 154; XX 80; XXVIII 44,46; LII 1-7

Буџет(Имот) II 200-202; III 10; VIII 28, 36; XVI 71; XVIII 46; XXVIII 76-82; XXXIV 34-37; LVII 20; LXIV 15; LXXIV 6; LXXXIX 20; XCII 14-21; CII 1-8; CIV 1-4

Вавилон II 102

Васиет II 132, 180, 182, 240; IV 5, 6, 11, 12, 131; V 106; VI, 144,151-153; XIX 21; XXIX 8; XXXI 14; XXXVI 50; XLII 13; XLVI 15; LI 53; XC 17; CIII 3

Вести IV 83; XXXIII 60-62; XLIX 60

Вагање и исправно мерење II 100; VI 152; XVII 35; XXXIII 23,24; LV 7-9; LXXXIII 1-5; CIII 1-3

Вера (дин) II 120, 130, 132, 135, 217, 156; III 19, 83, 95; IV 125, 146, 171; V 3, 54, 57, 77; vi 70, 137, 159, 161; vii 29, 51, 88, 89; VIII 39, 49, 72; IX 11, 12, 33, 36, 122; X 22, 104, 105; XII 37, 38, 40; XIV 13; XVI 52, 123; XVIII 20; XX 30-32, 43; XXII 78; XXIV 2, 25, 55; XXIX 65; XXXI 32; XXXIII 5; XXXVIII 7; XXXIX 2, 3, 11, 14; XL 14, 26, 65; XLII 8, 9, 13, 21; XLVIII 28; LX 8,9; LXI 9; XCVIII 4, 5 Вера (ширење) XXVI 214; XXIX 69; L 45; CX 1-3 ;Vera (повик во вера) XVI 12 ; вера (Аллахова) II 137, 138

Верници II 257, 285; III 110, 179; VI 122; IX 71, 119; XI 17, 112, 113; XVI 91, 95, 96; XXV 63-68, 70-76; XXVIII 61; XXIX 2-5; XXXII 15-19; XXXIII 21, 35, 58; XXXIX 11-14; XLVIII 29; XLIX 15; LVII 12, 16, 19; LXXXVII 14, 15

Верување (неисправно) II 177, 189; V 103

Ветар II 164; III 117; VII 57; X 22; XIV 18; XV 22; XVII 69; XVIII 45; XXI 81; XXII 31; XXV 48; XXVII 63; XXVIII 63; XXX 46, 48, 51; XXXIII 9; XXXIV 12; XXXV 9; XXXVIII 36; XLI 16; XLII 32-34; XLV 5; XLVI 24, 25; LI 41, 42; LIV 19, 20; LXIX 6, 7

Вештини V 90; XXXIV 10-13

Византијци XXX 2-4.

Вино II 219; V 90, 91; XLVII 15

Вистина XVIII 29; CIII 2, 3

Вода XI 7; XXI 30С

Воена добивка VIII 1, 41; XLVIII 19, 20; LIX 6-10; LX 11

Воени упатства IV 101-103

Воени заробеници VIII 67, 68, 70, 71

Воени чуда на пејгамберот VIII 5-12; IX 25-27

Војување IV 72, 73, 88-91; IX 38-57, 81-84, 86-89, 91-96, 111; XXXIII 9-21

Војска VII 60

Врлина XLI 8

Време C 103

Вредност на времето C III

Генеалогичка XXXIII 5

Гилгамеш XVIII 60

Горделивост IV 36, 172, 173; XVI 23-29; XVII 37-38; XXXII 15; XXXIX 60, 70; XL 76, 35

Грев II 209, 286 IV 31; VI 120; XXIII 118; XL 2, 3, 55; XLVIII 1-5; LVII

Групи II 253; III 7, 19, 20, 73, 78, 105; IV 150, 151; VI 112, 113, 159; XV 90-93; XXI 93; XXIII 53-61; XXX 31, 32; XLII 13, 14; XCVIII 4

Давуд II 251; VI 84; XXI 78-80; XXXIV 10, 11; XXXVIII 17-26

Дар на идолите (киповите) V 4; VI 136; XVI 55; XXXIX 3

Ден на пресметката (ден во кој ќе се полага сметка за добрите и лошите дела) II 48, 113, 165-167,254,259,281; III 9,10,25,30,106,107,162,163,185,194;IV87;VI12,36,38,51,60,128,130-134; VII 6-10, 57; X 45-54; XI 102-105; XIII 2,5; XIV 21,22,42-52; XVI 38,39,77,84,85,111; XVII 13,14,49- 52,71,72,97-99; XVIII 47-49,99-101; XIX 36-40,66- 68,93-95; XX 102-111; XXI 1,2,38-40,47,104; XXII 1,2,5-7,17,55-57; XXIII 15,16, 35-42,78-90,101-117; XXV 17-19,21-29; XXVII 65-72,82-85,87-90; XXVIII 62-67; XXX 12-16,50,55-60; XXXI 28,33,34; XXXII 10- 12,14,25-30; XXXIII 63; XXXIV 3-5,7-9,29,30; XXXV 9, 45; XXXVI 48-54,59-68,78-83; XXXVII 11-35; XXXIX 67-71,73; XL 10,11,16-18,59,60; XLI 19-23; XLII 17,18,22,47; XLIII 11,65-68; XLIV 10-16,34-37,40-42; XLV 24- 37XLVI 33-35; L 1-5,15,20-30,41-45; LI 1-14; LII 1-13; LIII 58-62; LIV 1-11,41-48; LV 31-40; LVI 1- 11, 57-74,88-96; LX 3; LXIV 7,9; LXVIII 35-44; LXIX 13-37; LXX 1-18; LXXIII 14,17-19; LXXIV 1-26,38-55; LXXV 1-15,22- 40; LXXVII 1-50; LXXVIII 1-5,17- 20,38-40; LXXIX 1-14, 34-46; LXXX 33-42; LXXXI 1-14; LXXXII 1-19; LXXXIII 1-21; LXXXIV 1-25; LXXXVIII 1-26; LXXXIX 21-30; XCIX 1-8; C 1- 11; CI 1-11; CII 1-8

Дволични II 8-20; IV 138-143; V 33; IX 64-70, 73, 74; XXXIII 12- 18, 48; LVII 13-15; LIX 11; LXIII 1-4

Дволичност II 8,9, 14, 15, 204-206; IV 60-63, 88, 138-143, 145, 146; VIII 49; IX 64-68, 73-78; XXIV 47-50; XXIX 10, 11; XXXIII 24, 48, 73; XLVIII 6; LVII 13, 14; LIX 11; LXIII 1-8; LXVI 9

Деџал XVIII 1-4; XL 57

Деца II 233; III 10,116; IV 11,12,75,97,98,127,176; VI 137,140,151; VIII 28; IX 55,69,85; XVII 31; XVIII 46; XXXI 33; XXXIV 34,35,37; XLII 49,50; LII 21; LVII 20; LVIII 2, 17; LX 12; LXIII 9; LXIV 14,15; LXV 6; LXXI 21; LXXIII 17

Дело IV 32; X 67; XXVII 86; XXVIII 72,73; XXXIV 10-13; XXXVI 33-35; LXII 10

Дерогација II 106; XVI 101

Динар III 75

Добро II 44, 148, 195; III 115; VII 58; X 26; XVI 30; XX 112; XXIII 96; XXVIII 54; XLI 34,35,46; XCVIII 7,8

Добри дела II 44, 148,158; III 188; IV 40,114,124,173; V 9, 48; VI 70; XIII 22,23,29; XVI 97; XVIII 30,36,103-106; XIX 76; XXII 41,56; XXVIII 84; XXIX 7,9,58; XXXII 17; XXXV 32; XXXIX 35; XLII 23; XLVIII 29; CIII 1-3;

Добročинство II 44, 177, 178, 195; III 172; IV 36, 128; XXV 70; XXVIII 77; LI 16; LV 60

Договор II 282

Договарање XIII 36,38

Доилка II 233

Долгови II 280, 282,283

Духот на борбата или ослободувањето

V 35; IX 29; XIII 41; XXI 44; XXII 39-41

Душа II 87, 253; III 145,185; IV 171; VI 70; VII 29; XVI 102; XVII 85; XXI 35,91; XXVI 193; XXIX 57; XXXI 34; XXXII 9; LXVI 12; LXIX 8,25,27; LXXVIII 38; LXXXII 1-5; XCI 1-10

Должност спрема родителите VI 151; XVIII 23-24; XXIX 8; XXXI 14-15; XLVI 15

Другарите на Иса (апостолите) III 52; V 111-112; LXI 14

Ебу Бекир IX 40

Ебу Лехеб CXI 1

Еден IX 72; XIII 23; XVI 31; XVIII 31; XXXV 33; XXXVIII 50; XL 8; XCVIII 8

Египет (Миср) II 61; X 87; XII 21,99

Ејуб IV 163; VI 86; XXI 83-84; XXXVIII 41-44

Ејка XV 78; XXVI 176; XXXVIII 13; L 14

Елјеса VI 86; XXXVIII 48

Евреји (Израелци) II 40, 47, 83, 122, 211, 246; III 93; V 12, 32, 78, 110; VII 137; X 90; XVII 2, 101-104; XX 80; ; XXVI 17, 197; XXVII 76; XXXII 23; XL 53; XLIV 30; XLV 16; XLVI 10; LXI 6, 14

Ембриологија XXII 5; XXIII 14; XL 67; LXXV 38; XCVI 2

Енсарији IX 100, 117

Жени III 195; IV 1; LXXV 39; III 195; IV 32, 98, 99, 124; IX 72; XIII 23; XVI 97; XXXVI 55,56; XL 40; XLIII 69,70; XLVII 19; XLVIII 6; LVII 18; IV 34; II 228; XXX 21; LXIV 14; LXVI 10-12; XXIV 31; XXXIII 55,59; II 223; IV 34, 128, 129; XXXIII 51; XXIV 60; II 83, 234, 235, 240; IV 1, 36; VI 151; XVII 23, 24; XXIX 8; XXXI 14; XXX 4; XLVI 15, 16; LVIII 1,2; XVI 57-59; XLIII 16, 17; LXXXI 1-3, 8, 9, 14; IV 127; XXIV 32,33; II 221; IV 25; XXIII 6; LXX 30; IV 2-4; XXIV 2,6, 26; LXV 1-6; LXVI 1-5; II 226, 228, 241; IV 34; II 222; XII 28; IV 15, 19; XXXIII 28-34

Желба IV 32

Железо LVII 25

Женидба II 102, 187, 197, 221, 223, 228; IV 3, 4, 19, 22-35; V 5; VII 189, 190; XXIV 3, 26, 32, 33; XXX 21; XXXIII 37; LX 10-12

Живот II 28, 86, 200-202, 212, 214; VI 32; IX 69, 70; X 24; XI 15, 16; XIII 26; XIV 3; XVI 22, 23; XVII 10, 18; XVIII 7, 8, 45; XX 131; XXII 66; XXVII 66; XXVIII 60; XXIX 20, 64; XXX 6-9; XXXI 33; XL 39; XLI 21; XLII 20, 36; XLIII 33-35; XLIV 56; XLV 26, 35; XLI 20; LIII 29, 30; LVII 20; LXXI 17; LXXXIV 19; LXXXVII 16-19

Животни IV 118, 119; VI 38, 142; XVI 5-8, 66, 69, 79, 80; XXII 28; XXIII 21, 22; XXXVI 71-73; XL 79, 80; XLIII 12, 13

Забранети месеци II 194, 217; V 2, 97; IX 1-5, 36, 37

Задолжување II 280, 282, 283; IX 60

Зафалност III 144

Заклетва II 224, 225; III 77; IX 12, 13; II 224-225; V 89; XVI 92, 94; XLVIII 10; LXVI 2; LXVIII 10

Замисленост IV 36; XXXI 18

Заробеници VIII 67,68, 70, 71

ЗатLXXI 23

Заземање (Шефаат) II 255; IV 85; X 3; XIX 85-87; XX 109; XXI 28; XXXIV 23; XL 18; XLIII 86; LXXXII 19

Завидност CXIII 1-5

Заштитници XXIV 32, 33; XLIII 32

Завера XXXV 10; LVIII 9, 10

Зебур XVII 55; XXI 105

Зеид XXXIII 37

Зекат II 43, 110, 177, 215, 254, 263-269, 270-274; III 92, 134; IV 38; VII 156; VIII 3; IX 60, 67, 79, 80, 98, 99; XIII 22, 23; XIV 31; XVII 28; XXII 34, 35, 41; XXIII 1- 4; XXV 67; XXX 39; XXXI 2-4; XXXII 16; XXXIV 39; XXXV 29; XXXVI 47; LI 19; LVII 7, 10, 18; LVIII 12, 13; LXIII 10, 11; LXIV 16-18; LXIX 30, 31, 33, 34; LXX 24, 25 XCIII 10, 11; CVII 7

Зејнеб XXXIII 37

Зекерија III 37-41; VI 85; XIX 2-11; XXI 89, 90

Зеккум XXXVII 62-66; XLIV 43-46; LVI 51-54

Здружување XXIV 61; XXXVIII 21-24

Златно теле II 51, 54, 92, 93; IV 153; VII 148; XX 88

ЗлоII 27; IV 30; VI 135; XLV 19; XLIX 11

Злосторство заради верување II 114; III 186, 195 IV 69, 97, 98; XVI 41, 42; XXII 38-40, 58, 59; XXIX 56; LXXXV 1-10; XCVI 9-19

Знаменија (муџизи) II 243; VI 35-37, 109, 124; X 20; XII 105; XIII 7, 27, 31, 38; XVII 1, 59, 60; XX 133; XXI 116, 117; XXIX 50-52; XXXII 15; XXXIII 9; XL 35; XLII 35; XLIV 39

Знаење III 19, 20; IV 162; V 101; VI 50; X 39; XIV 1; XVII 85; XXXIV 6; XXXV 19-21; XXXIX 9; XLII 14; XLV 17, 18 XCVI 3-7

Зулкуфл XXXVIII 48

Зулкарнејн XVIII 83-98

Зулум IV 148; XLII 40

Зун-Нун XXI 87, 88

Иблис, Шејтан, Ѓавол, Сотон II 14, 34-36, 102, 168, 208; III 175; IV 38, 60, 76, 83, 119-120; V 90-91; VI 43, 68, 71, 112, 121, 142; VII 20, 22, 27, 175, 200-201; VIII 11,48; XII 5, 42; XIV 22; XV 17-18; XVI 63, 98; XVII 27, 53; XIX 44, 83; XXI 82; XXII 42-53 XXIV 21; XXVI 210, 221; XXIX 38; XXXI 21; XXXV 6; XXXVI 60; XXXVII 7-11; XLI 36; XLIII 36; LVIII 19; LIX 16; LXVII 5

Ифрит XXVII 38,39

Ибрахим II 124-140, 258, 260; III 33, 65-68; 84, 95-97; IV 54, 125, 163; VI 74; IX 70, 114; XI 69; XII 6, 38; XIV 35; XV 51; XVI 120; XIX 41, 58; XXI 51; XXII 26, 43, 78; XXVI 69; XXIX 16; XXXIII 7; XXXVII 83; XXXVIII 45; XLII 13; XLIII 26; LI 24; LIII 37; LVII 26; LX 4; LXXXVII 19; XCV 1

Идолатрија, идолопоклонство II 217; IV 50-52; V 60; VI 71, 136-139; VII 37, 189-198; IX 1-5, 113, 114; X 17; XII 106-108; XIV 28-30; XVI 56, 75, 76, 86-88; XVII 56, 57; XVIII 102; XIX 81, 82; XXII 12, 13, 73; XXV 3; XXIX 25, 68; XXXIV 22; XXXV 13, 14, 40; XXXVI 74, 75; LIII 19-25

Идолопоклоници (обожаватели на кипови) II 113, 118, 191; III 10, 91, 116, 119, 120; V 73; VI 29, 109, 136-138; VIII 39; IX 5, 6, 28, 36, 113, 114; XIII 31; XIX 66; XXII 15; XXVIII 62-64, 74; XLVII 4; LIII 28

Идрис XIX 56-57; XXI 85

Избор II 176, 221, 253; III 7, 78; V 101; VI 112, 121; VII 86; XI 110, 111; XVI 4, 116, 117; XXII 3, 4, 8-10; XXXI 20- 22; XL 4, 56; XLII 10, 16; LIII 28

Извршување на аманетот II 283; III 75, 76; IV 58; XXIII 8; LXX 32, 35

Измама VI 32; XXIX 64; XXXV 5; XLVII 36; LVII 20

Илјас VI 85; XXXVII 123, 130

Иман (Верување) XXXIII 72; II 108; LXII 1-4; V 5; XIV 18; XLVII 1; II 136; IV 136; X 105, 106; II 2-20; XXXII 15, 16; XLIX 15-18; III 193; XXXIX 17,18; II 154; LXIV 8; IV 57, 173, 175; X 63-65; XIII 28, 29; XIV 23; XVI 97; XVIII 103-108; XIX 60,96; XXI 94; XXX 15, 43- 45; XXXII 19; XXXIV 37; XXXV 7; XXXIX 10; XLI 8; XLVII 1-3; VI 159; CVIII 7; II 82; XI 23, 24; VI 158; XX 112; XVIII 32-44; XCVIII 1-6; XL 84, 85

Имот IV 5; XVII 26-27; CII 1-2; IX 25;

Имран III 33,35

Инџил (Евангелие) III 3, 48, 65; V 46-47, 66, 68, 110; VII 157; IX 111; XLVIII 29; LVII 27

Ирем LXXXIX 6-8

Иса II 87, 136, 253; III 48-59; IV 157, 163, 171; V 46, 78, 110; VI 85; XIX 30-36; XXXIII 7; XLII 13; XLIII 58; LVII 27; LXI 6, 14; LXXII 9

Ислам (муслиман) II 12, 128-136, 208; III 19, 20, 52, 64, 67, 83-85, 102; IV 65, 125; V 3, 111; VI 14, 71, 125, 163; IX 74; XII 101; XV 2; XVI 81; 89; XXII 78; XXVII 31, 38, 42, 91; XXIX 46; XXXI 22; XXXIX 12, 22; XLIX 17; LI 36; LXVIII 35; LXXII 14

Исхак II 133, 136, 140; III 84; IV 163; VI 84; XI 71; XII 6, 38; XIV 39; XIX 49; XXI 72; XXIX 27; XXXVII 102, 112, 113; XXXVIII 45

Исмаил II 125, 127, 133, 136, 140; III 84; IV 163; VI 86; XIV 37, 39; XIX 54; XXI 85; XXXVII 102; XXXVIII 4

Исмевање XLIX 11; CIV 1,2

Исправност II 177; III 75, 76; VI 152; VII 85; VIII 27; XI 85, 86; XVII 34, 35; XXVI 181-183; XXX 38; LV 7-9; LXXXIII 1-3

Исправно мерење и вагање II 100; VI 152; XVII 35; XXXIII 23, 24; LV 7-9; LXXXIII 1-5; CIII 1-3

- Јахја III 39; VI 85; XIX 6, 15; XXI 90
- Јакуб II 132, 136, 140; III 84; IV 163; VI 84; XI 71; XII 6, 38
- Јасна Книга V 15; VI 59; X 61; XI 6; XVII 71; XVIII 49; XXVII 75; XXXVII 75; XXXIV 3; LXXXIII 7-9, 18-21; LXXXIV 7-12
- Јесриб XXXIII 13
- Језуд и Меџуд XVIII 94; XXI 96
- Јунус IV 163; VI 86; X 98; XXI 87; XXXVII 139; LXVIII 48
- Јусуф VI 84; XII 4; XL 34
- Јушуа XVIII 60-65
- Каба II 125; III 96-97; V 2; V 95; VIII 35; XIV 37; XXII 26, 29, 33; LII 4; CVI 3
- Кабил V 33-34
- Калем (перце) LX 1; XC 4
- Календар IX 36
- Калуѓери V 82; IX 31, 34; XXIV 36-38; LVII 27
- Камили XXII 36, 37
- Камата II 275-280; III 130; XXX 39
- Карун XXVIII 76; XXIX 39; XL 24
- Катаклизма XI 67, 94; XV 73, 83; XXIII 41; XXIX 40; XXXVI 49, 53; XLI 13, 17; L 42; LIV 31
- Казна за блуд XXIV 2-4
- Кипови V 90; XXXIV 12, 13
- Клевета IV 112; XXIV 4, 5, 18-20, 23, 25; XLIX 6; LXVIII 10-16; CIV 1

Курејш CVI 1

Коцка II 219; V 93-94

Кражба V 41

Кривогледност, завидност V 105; XVII 100

Кудус II 58, 259; XVII 4; XXI 105

Кур'ан II 44, 91, 97; III 3-4; IV 82; V 15-16, 101; VI 19; VII 204; IX 111; X 15, 37; XI 13-17; XVII 3; XIII 31; XV 91; XVI 98; XVII 9, 41, 45, 60, 82, 88-89; XVIII 54; XIX 97; XX 2; XXV 30,32; XXVII 1, 6, 76, 92; XXVIII 85; XXX 58; XXXIV 31; XXXVIII 1; XXXIX 27; XLII 31, 61; XLVII 24; L 1, 45; LIV 17; LV 2; LIX 21; LXXIII 4, 20; LXXX 23; LXXXIV 21

Курбан XXII 28, 34-37; CVIII 2

Космологија VII 54; XXXV 13; XXXVI 38; XLI 9-12; XLIV 10; LI 47; LXXI 14; LXXVII 8; LXXXI 1-3, 19

Лат L III 19

Лага XXII 30; LXI 2, 3

Лаѓа II 264; X 22; XIV 32; XVI 14; XVII 66; XXII 65; XXIII 22; XXIX 65; XXX 46; XXXI 31, 32; XXXV 12; XL 80; XLIII 12, 13; XLV 12

Левхи Махфуз LXXXV 22

Лица III 106, 107; X 26, 27; XIV 49-51; XVIII 29; XXIII 103, 104; XXXIX 60; LXXV 22-25; LXXX 38-42; LXXXVIII 2-4, 8-10

Лов V 1, 94-96

Локман XXXI 12

Лоши дела VI 151; VII 28; XVI 90

Лоши особини II 65, 66, 85; III 137; IV 123; V 100; VI 135; X 27; XX 124-126; XXX 10; XXXII 21; XXXIX 26

Лут VI 86; VII 80; XI 70, 74, 89; XV 59; XXI 71, 74; XXII 43; XXVI 160; XXVII 54; XXIX 26; XXXVII 133; XXXVIII 13; L 13; LI 24; LIV 33-34

Лутина III 133, 134

Љубов XXX 21

Љубомора II 90

Магија II 102, 103

Маѓионичари X 78-81; XX 58-73; XXVI 36-51

Мајка на градовите (Мека) VI 92; XXVIII 59; XLII 7; XLVI 27

Марут II 102

Материјални жртвувања и добротинство II 83, 177, 261-263; III 15, 17; IV 36, 114; V 32; XXXIII 58; XLIX 11, 12; LXX 24, 25; LXXIV 44; LXXXIX 16- 20; XC 12-17; XCII 17-21; CVII 1-3; CVIII 3; CXII 1, 2

Медина IX 101, 120; XXXIII 60; LXIII 8

Медјен VII 85; IX 70; XI 84; XX 40; XXII 44; XXVIII 22-23,45; XXX 36

Меѓусебна карачка IV 59

Мека III 96, 196, 197; VIII 34, 35; XV 6-15; XVI 41; XXII 25-27; XXVIII 57-59; XXXVIII 15-20; XLII 7; XLIII 8, 31; XLVII 13; XLVIII 24; LXVIII 17-34

Мелеки II 30-34, 98, 177, 248; III 18, 39, 87, 124-125; IV 97, 136, 166; VI 8, 93, 111, 158; VII 11, 37; VIII 12, 50; XI 69; XIII 13; XV 7-8, 28-30, 57; XVI 2, 28, 32-33, 49; XVII 40, 61, 95; XVIII 50; XXV 21-22; XXIX 31; XXXII 11; XXXIII 43, 56; XXXVIII 71; XXXIX 75; XLII 5, 51; XLIII 11, 80; XLV 29; XLVII 27; L 17; LIII 26-27; LXIX 17; LXX 4; LXXIV 31; LXXVIII 38; LXXXII 10; XCVII 4

Мерјем III 36; IV 156-157, 171; V 17, 116; XIX 16; XXI 91; XXIII 50; LXVI 12

Мерва II 158, 196

Мехр II 229, 236-237; IV 19-20,24

Менат LIII 19-20

Меѓуси XXII 17

Мерјем XXI 47; LVII 25

Месеци II 217; IX 5, 36

Микаил II 98

Милост XC 12-17

Мина II 196

Ми'раџ XVII 1, 60; LIII 13-14

Миср X 87; XII 21, 99; XX 85; XLIII 51

Море II 50, 164; V 96; VI 59, 63, 97; VII 138, 163; X 22, 90; XIV 32; XVI 14; XVII 66, 67, 70; XVIII 60, 61, 63, 79, 109; XX 77; XXII 65; XXIV 40; XXV 53; XXVI 63; XXVII 61, 63; XXX 41; XXXI 27, 31; XXXV 12; XLII 32-34; XLIV 24; XLV 12; LII 6; LV 19, 20, 24; LXXXI 6; LXXXII 3

Морепловство X 22; XVII 66; XXXI 31; XLIII 12, 13

Мрав XXVII 18, 19

Мудрост II 129, 151, 231, 251, 269; III 48, 81, 164; IV 54, 113; V 110; XVI 125; XVII 39; XXXI 12; XXXIII 34; XXXVIII 20; XLIII 63; LIV 4, 5; LXII 2

Муса II 51, 60, 87, 92, 108, 136, 246, 248; III 84; IV 153, 164; V 20; VI 84, 154; VII 103, 142, 159; X 75; XI 96, 110 XIV 5; XVII 2, 101; XVIII 60; XIX 51; XVII 2,161; XVIII 60; XIX 51; XX 9; XXI 48; XXII 44; XXIII 45, 49; XXV 35; XXVI 10; XX 9; XXI 48; XXII 44; XXIII 45, 49; XXV 35; XXVI 10; XXVII 7; XXVIII 3, 76; XXIX 39; XXXII 23; XXXIII 7, 69; XXXVII 114, 120; XL 23, 53; XLI 45; XLII 13; XLIII 46; XLVI 30; LI 38; LIII 36; LXI 5; LXXIX 15; LXXXVII 19

Мухаммед (карактерот на неговото пратеништво) II 119, 252; III 62, 79, 97, 144, 159; IV 105, 106; V 67, 99; VI 14, 19, 48; VII 158; XI 2; XIII 7;

XVI 64, 89; XVII 54; XVIII 110; XXI 107; XXII 49; XXV 56; XXVII 91-93; XXXIII 40, 45-47; XXXIV 28; XXXV 24; XXXVI 2-6, 69, 70; XXXVIII 65-70; XLII 6; XLVI 9; XLVIII 8, 9; XCIV 1-8; потврда на неговото пратеништво II 120; III 61, 63, 183, 184; IV 78, 79, 163, 166; V 19; VI 8-11, 20, 26, 35, 66, 67, 90; VII 184, 185, 187; IX 129; X 2, 15, 16, 41-43, 104; XI 12-14, 35; XIII 27, 36, 40, 43; XVI 82, 103; XVII 46, 47; XXI 3, 4, 5, 16, 17; XXII 49; XXIII 72; XXV 7-10, 57; XXIX 18; XXX 52, 53; XXXIII 48; XXXIV 47; XXXV 22, 23, 25, 26; XXXVIII 86; XLII 2, 7, 24, 48, 52, 53; XLIII 88, 89; LII 29-31; LIII 1-18; LXI 6; LXVIII 46, 47-50; општи напомени XIII 19; XXI 108, 109, 111; XXVIII 85; XXXIV 43-49, 50; XXXVI 7-11, 76; XLIII 43, 45; XLVIII 13; LXV 10, 11; неговата особа II 146; III 31, 32, 132, 152; IV 41, 59, 64, 65, 69-71, 80, 113; V 49, 50; VI 104, 105, 107; VII 157, 188; VIII 20, 46; IX 58, 59, 61, 62, 63, 128; X 94, 95; XV 6-8; XVII 47, 48, 73-77; XVIII 6, 28; XXI 36, 41-43, 45, 46; XXII 42, 43; XXIV 51-56, 63; XXV 41-44, 77; XXVI 215, 216; XXVIII 45-47; XXIX 48; XXXII 3; XXXIII 6, 33, 36, 57, 69, 71; XXXVII 35-39; XLI 6; XLII 15; XLVI 35; XLVII 33; XLVIII 10, 17; LII 31, 48; LVII 28; LVIII 5, 8, 9, 20, 21; LIX 7; LX 12; LXII 2; LXIV 12; LXVIII 1-7, 51; LXXII 18-24; LXXXVIII 21, 22; CXI 1-5; некои негови карактеристики и дела V 11; VIII 1, 5-8, 30, 41; IX 40, 61; XV 87-99; XVII 1, 90-96; XXII 15, 52, 53; XXIV 11-16, 63; XXV 52; XXVII 79-81; XXXIII 6, 28-34, 38, 39, 50-53, 59, 60-62; XL 77, 78; XLVIII 28, 29; XLIX 1-5; LIX 6, 7; LXVI 1-5; LXXIII 1-9, 20; мигрирањето на Мухаммед а.с. во Медина XLVII 13; неговото племе Курејш ЦВИ 1-4; Мухаммед а.с. во Медина IX 101; XXXIII 13, 60; LXIII 8; Мухаммед а.с. и мухацирите IX 43-57, 100, 117, 118; XXV 4; XLVI 10; XLVIII 24-27; LVIII 12; LIX 7-9; LXIX 40-47; LXXX 1-10; LXXXI 22, 24

Мухацири IX 43-57; IX 101-117; XXV 4; LVIII 12; LIX 7-9; LXXX 1-10; LXXXI 22,24; XLVI 10; LXIX 40-47

Муслимани XXVIII 52, 53; XLI 33; XLVIII 29

Надуеност VIII 47

Награда II 48, 85, 123, 191; III 87, 136, 144, 145; IV 93, 123; V 29, 33, 38, 85, 95; VI 84, 93, 120, 138, 139, 146, 157, 160, 164; VII 40, 41, 147, 152, 180; IX 26, 82, 95, 121; X 4, 13, 27, 52; XII 22; XIV 51; XVI 31, 96, 97; XVII 63, 98; XVIII 106; XX 15, 74-76, 127; XXI 29; XXII 50, 51; XXIV 38; XXV 15, 75; XXVII 90; XXVIII 14, 84; XXIX 7; XXX 45; XXXI 33; XXXII 17; XXXIII 24; XXXIV 4, 17, 33, 37; XXXV 36; XXXVI 54; XXXVII 39, 80, 105, 110, 121, 131; XXXIX 34, 35; XL 17, 40, 58; XLI 27, 28; XLII 40; XLV 14, 22, 28; XLVI 14, 20, 25; LII 16; LIII 31, 41; LIV 14, 35; LV 60; LVI 24;

LIX 17; LXVI 7; LXXVI 12, 22; LXXVII 44; LXXVIII 26, 36; XC 18, 19; XCI 1-10; XCII 19; XCVIII 8

Намаз II 3, 43, 45, 83, 153, 177, 238; IV 43, 100, 142, 162; V 6, 12, 58; VI 92, 162; VII 29, 31; VIII 3; IX 54, 84; XI 114; XIV 31, 37, 40; XVII 78, 110; XIX 55, 59; XX 14, 130; XXII 18; XXIV 41; XXIX 45; LXII 9-10; LXX 22-23; CVII 4-5

Накит VII 31, 32

НамераII 225

Наредба III 128, 154; IV 47; X 24 ; XI 40,58,66,76,82,94,101; XIII 2,31; XVI 1,2,33; XVIII 50

Народи II 213, 251; VII 34; X 19, 47-49

Народна власт II 247; III 26; IV 59, 83

Насилство LI 59

Наследство, наследник IV 7, 33, 176; V 5; VIII 75; XV 23; XIX 40, 80; XXI 89; XXVIII 58

Небеса LXVII 3; LXXXVIII 12

Неверници II 114, 161, 162, 170, 171, 210; III 11, 86-88, 106, 107, 116, 117-120, 149; IV 18, 39, 56, 167-170; V 10, 36, 37, 47, 60-63, 73, 104; VI 1, 4, 5, 29-31, 33, 37, 39-47, 49, 57, 58, 70, 109-111; VII 40, 44-50; VIII 30-36, 38, 39, 50-57; XI 106, 107, 109; XIII 31; XV 2, 3, 88; XVI 33, 34; XVIII 29, 52, 53, 100; XX 128, 129, 134, 135; XXI 44-46; XXII 19-22, 72; XXIII 63-77, 93-96; XXIV 57; XXV 40, 55; XXIX 41-43, 52-55; XXXI 6, 7; XXXVIII 1, 2; XXXIX 16, 20; XLIV 43-48; XLV 3-11; XLVII 4, 12, 18, 29, 30, 34; XLVIII 13; LI 35-47; LIII 28; LVI 41-57; LXVI 9; LXIX 26- 29; LXX 36-44; LXXIII 10-13; LXXVII 7-40; LXXXV 17-20; LXXXVIII 1-7; LXXXIX 21-26; XCVIII 6; CIV 4-9; CIX 1-6

Неверување VIII 55; X 12, 22, 23; XI 9, 10; XVI 53-55; XVII 67, 83; XXIX 65; XXX 33, 34, 51; XXXI 32; XXXIX 7, 8, 49-51; XLI 49-51

Незнаење VI 54; VII 199; XVI 119; XXV 63

Ноќта ел-Кадр XCVII 1-5

Неморал IV 15, 16; VI 151; LXXX 40-42; LXXXII 14

Непријател XLI 34

Непријателство II 188; XXVI 227; IV 59, 29

Неред II 27, 60; V 33, 64; VII 56, 74, 85; XXVI 151, 152; XLVII 22

Неср LXXI 23-24

Несрећа XLII 30

Нецран III 61

Нух III 33, IV 163; VI 84; VII 59; IX 70; X 71; XI 25, 89; XIV 9; XVII 3, 17; XIX 58; XXI 76; XXII 42; XXIII 23; XXV 37; XXVI 105; XXIX 14; XXXIII 7; XXXVII 75, 79; XXXVIII 12; XL 5, 31; XLII 13; L 12; LI 46; LIII 52; LIV 9; LVII 26; LXXI 1, 21, 27

Објава II 4, 23, 41, 91, 136; IV 47, 60, 162, 166, 175; V 47-49, 59, 64; II 2; VI 93; VII 196; X 94; XIII 19; XVI 24, 30, 101-102; XVII 106; XX 4; XXVI 192-193; XXXII 2; XXXVI 5; XXXIX 1-2; XL 2; XLI 2, 42; XLIV 3; XLV 2; XLVI 2; XLVII 20; LVI 80; LXXVI 23

Облаци II 164; VII 57; XIII 12; XXIV 40,43; XXVII 88; XXX 48; XXXV 9; LII 44

Оживување II 258-260; XXXII 10; L 11; LVI 47-50; LXIV 7

Озборување IV 148; XLIX 12; CIV 1

Оддаденост спрема Божјиот пејгамбер XL 10-18; LX 12

Одбојност VII 33; X 22, 23; XIII 25

Одмазда II 178, 179, 194; V 44, 45; XVI 126; XXII 60

Омраза V 8; CVIII 3

Освојување на Персија XLVIII 16

Ослободување робови II 177; IX 61; XXIV 33

Особина (морална) IV 25; V 5; XXIII 1, 5; XXIV 30; LXX 29, 35

Отпадништво од верата II 217; III 77, 86-91, 106, 177; IV 89, 90, 115, 137; V 3, 52-54; V 3; VIII 13, 14; XVI 106, 107, 112; XLVII 25-28, 31, 32; LX 11

Очајување XLI 49-51

Очигледност VI 135; XXXIX 39

Параклит LXI 6

Патници II 177, 215; IV 36; VIII 41; IX 60; XVII 26; XXX 38 ; LIX 7

Пајажина XXXIX 41

Педерастија IV 16; VII 80-82

Пејгамбер II 87, 98, 101, 108, 129, 143, 151, 214, 253, 285; III 81, 86, 101, 164, 179, 182; IV 42, 59, 64, 79-80, 83, 115, 136, 150-152, 164-165, 170; V 12, 19, 32-33, 55, 70, 83, 92, 99, 109; VI 10, 20, 34, 124, 130; VII 35, 157; VIII 13; IX 3, 13, 33, 61, 81, 128; X 47, 74; XIII 32, 38; XIV 4; XV 11; XVI 35-36; XVII 94; XXII 75; XXIV 54, 63; XXV 7, 20; XXXV 1; XL 78; XLIV 5; LI 52; LVII 25; LVIII 21-22; LXI 6; LXXII 27

Пештера и нејзините жители 9-22,25,26

Племиња IV 89, 90; XLIX 13

Плоден дожд XXXI 34; XLII 28; LVII 20

Победа III 13, 110, 111, 121-128; VIII 19, 42-45; XXXIII 26, 27

Побожност VI 63,64; VII 55, 205, 206; XI 23; XXI 89, 90; XII 34, 35,54; XXIII 1, 2; XXIV 30; XXVIII 83; XXXI 1, 19

Побратимување II 83; III 103; XLIX 10, 13

Повик во вера III 7, 41; IV 103; V 91; VI 68-70, 90, 126; VII 2, 63; VIII 2, 45, 57; XI 114; XII 104; XIII 19, 28; XV 6, 9; XVI 44 XVII 46; XVIII 101; XX 3, 99, 113,124; XXI 2, 7, 10, 48, 50; XXII 36, 40; XXIII 71; XXIX 45; XXXIII 41; XXXVI 11, 69; XXXVIII 1, 8, 49, 87; XXXIX 22, 23; XL 13; XLIII 5; L 37 ; LI 55; LII 29; LIV 17; LVII 16; LXIII 9; LXV 10; LXIX 12; LXXIV 49, 54; LXXVI 25; LXXX 11-12; LXXXVII 9-10

Поврзаност III 200

Поети XXVI 224-227

Поздрав (селама) VI 127; VIII 61; X 9, 10; XIII 24; XIX 62; XXI 102; XXV 63; XXXIII 44; XXXIX 73; LVI 26

Повик во борба и на оружје II 58,59,154,190-195,216-218;244,246,247,249-252,261;IV74-78,84;VIII 20-26,39,40,46-48,55-57,59,60,65,66; IX 7-16,19-22,29,121,123; XVI 110; XXII 39,40, 58; XXIX 67; XXXIII 21,22,25; LXVII 4- 7,20-24,35; XLVIII 4,7,18-27; LVII 10, 25; LIX 2-5,11- 14; LXI 4, 10-13

Повик во вера XVI 125

Покајание II 37, 54, 128, 160,222, 279; III 86-90, 128, 135, 136; IV 16-18, 26,27, 64,110,146; V 34, 39,40,71,74; VI 54; V 143,153,168,174;IX3,5,11,14,15,27,74,102,104,106,112,117,118,126; XI 3-5,52,61,75,88,90,112; XIII 27,30; XVI 119; XVII 25; XIX 60; XX 82, 122; XXIV 5, 10, 31; XXV 70, 71; XXVIII 67; XXX 31, 33, 41; XXXI 15; XXXII 21; XXXIII 24, 73; XXXIV 9; XXXVIII 1, 24, 30, 34, 44; XXXIX 8, 17, 54-59; XL 3,7,13; XLII 10,13,25; XLIII 48; XLVI 15, 27; XLIX 11,12; L 8, 32,33; LVIII 13; LX 4; LXVI 4,5,8; LXXXV 10; CX 3

Помагаќи (Енсари) VIII 72; IX 100, 117

Помагање V 2; VIII 73; IX 71

Поправање на односите меѓу луѓето XLIX 9, 10

Пораз III 139-161,165-175,195-197

Порези VI 141; VIII 41; IX 29; LVIII 13

Пост II 183-185, 187

Посинување XXXIV 4

Последици од постапките IV 123-124; VI 160; XVII 13; XCIX 8

Послушност XXVI 151,152

Посредување XLIX 9,10

Потоп VI 6; XI 37-48; LIV 9-14; LXIX 11,12

Постапка спрема непријателот V 3, 36-37; XLI 34-35; XLII 41-42; LX 7, 9

Полигамија IV 3; VII 85

Праведност VI 152; VII 29; XLIX 9; LX 8

Правоверни (вистински верници) II 135; III 67,95; IV 125; VI 79, 161; X 105; XVI 120-123; XXII 31; XXX 30; XCVIII 4

Предавство IV 98, 99; XIII 42; XVI 45-47

Предност (давање предност) V 101; XLIX 12

Преферирање (давање предност) II 228,237,253; III 162,163; IV 32,34,95,96; VI 83,123,129,132,165; VIII 2-4; IX 20; XII 76; XVI 71,75,76; XVII 21,55; XX 75; XXI 71,73; XXXIII 66-68; XXXIV 31-33; XLIII 32; XLVI 19; LVII 10; LVIII 11

Прекумерност VII 31

Препелица и мана II 57; VII 160; XX 80

Презир IV 173

Пријателство III 28, 118; IV 33, 144; V 51, 55-58; IX 71; XXXIII 6; LX 1, 7-9

Примери II 17-20;26,171,174,261,264-266; III 59,117; VI 122; VII 40,58,176; X 24; XI 24; XIII 17; XIV 18, 24-26; XVI 60, 74-76,92,112; XVII 48,89; XVIII 32-45, 54; XXII 73; XXIV 34,35,39,40; XXV 9, 33, 39; XXIX 41,43; XXX 27,28,58; XXXVI 13- 27, 78-81; XXXIX 27-29; XLI 39; XLIII 8, 17,56,57,79; XLV 23; XLVII 3, 10, 15, 38; XLVIII 29; LVII 20; LIX 15, 16, 21; LXII 5; LXIII 4; LXVI 10-12,22; LXVIII 17-33; LXXIV 31

Припишување здружник на Бога III 151; IV 36, 48; 116; V 72; VI 19, 22-24, 64, 78- 81, 88, 94, 100, 106-107, 163, 190; X 18; XII 38; XIII 33; XVI 27; XVII 111; XVIII 52; XXII 17; XXVIII 62; XXX 31; XXXI 13, 15; XXXV 40; XXXIX 65, 67; XL 12, 42; XLIII 15; LII 43

Пристрасност III 73; IX 114

Природа или карактер XVI 68,69

Првиот грев II 35-39; VII 19-27; XX 115-124

Прогонувања од родниот крај II 84, 85; LX 8, 9

Пропаст на светот VII 187; XV 85; XVI 77; XVIII 21; XIX 75; XXII 1, 2, 7, 55; XXV 11; XXX 12, 55; XXXI 34; XXXIII 63; XL 46; XLI 50; XLIII 61, 66; XLVII 18; LIV 1, 36; LXXIX 42-46

Проституција XXIV 26

Протерувања од родниот крај II 84,85; LX 8,9

Прошка на луѓето II 173, 182,185, 225,267; III 28; IV 16,22,23; V 3, 89, 93; VI 54,55,119,145; XVI 106, 119XXIV 4,5,33 LXXIII 20

Прошка на гревовите III 159; IV 27,28,98,99; VII 199; XI 11; XXXIX 53; LIII 32; LXIV 14

Птица XXVII 20-28; CV 1-5

Пчела XVI 68, 69

Рамазан II 183-185, 187

Расипаност II 188

Расипништво VI 141; XVII 26,27, 29

Расправа II 67, 139, 150,176, 197, 213, 253, 258,285; III 19,20,61,65,66,75,103,105,152; IV 59,107,109,115,150,151; VI 25,80,121,153,159,164; VII 71; VIII 6,43,46; X 19,93; XI 32, 74,110; XIII 13; XVI 64, 125; XVII 53; XVIII 54, 56; XXII 3,8,67-69; XXIV 76; XXVIII 4; XXIX 46; XXX 31, 32; XXXI 20; XL 4,5,35,37,56,69; XLI 45; XLII 10, 13-16, 35; XLIII 57-59, 63,65; XLV 17; LVIII 1; XCVIII 4;

Разум XVI 78

Реторика VI 112; LV 1-4

РечXIV 24-26; XLI 21

Роб II 221; IV 24,25,36; V 89; IX 60; XVI 71; XXIII 1,6; XXIV 33; XXXIII 50; XLVII 4; LVIII 3,4; LXX 30,35

Робови II 177

Роднина II 83, 177, 180, 215; IV 7,8,33,36,135; V 106; VI 152; VIII 41; IX 113; XVI 90; XVII 26; XXIV 22; XXVI 214; XXX 38; XXXIII 6; XXXV 18; XLII 23; LIX 7; XC 12-15

Родители XVII 23,24; XXIX 8; XXXI 14,15; XLVI 15-18

Себа XXVII 22; XXXIV 15; XLVI 27

Сабат II 65; IV 47, 154; VII 163; XVI 124; XVII 101

Сабејци II 62; V 69; XXII 17

Сафа II 158, 196

Салих VII 65,73; XI 61,89; XXVI 142; XXVII 45; LIV 24; LXXXXIX 9

Самири XX 85

Самоодговорност V 105; VI 104,164; XVII 15; XXVII 74,75; XXIX 6; XXXIV 25,42; XXXIX 7

Самоубиство IV 29

Свештеници V 63,82; IX 34; XXXII 24

Свети книги II 78, 113, 121, 159; III 73,113,114; XIII 38; XXIX 46

Сведоштво II 140,181, 204,282,283; IV 6, 15, 135; V 8, 106- 108; VI 19, 130,150; VII 37, 172; XI 17; XXIV 4, 6-9,23,24; XXV 72; XLI 20-22; LXV 2; LXX 33, 35

Селсебил LXXVI 18

Себичност V 105; XVII 100

Семејство II 215; IV 36; VI 151; VIII 41, 72, 75; XIII 23, 38; XVI 90; XVII 23, 24, 26; XXV 54; XXIX 8; XXXI 14; XXXIII 4, 6; XL 8; XLII 23; XLVI 15-18; LII 21; LVIII 2; LXIV 14, 15; CVIII 3

Семуд VII 65,73; IX 70; XI 61; XIV 9; XVII 59; XXII 42; XXV 38; XXVI 141; XXVII 45; XXIX 38; XXXVI 14; XXXVIII 13; XL 31; XLI 13, 17; L 12; L 43; LIII 51; LIV 23; LXIX 4-5; LXXXV 18; LXXXIX 9; XCI 11

Серафим LXXIV 8

Сирачиња II 83, 177,220; IV 2,3,5,6,8-10,36,127; VI 152; XVII 34; LXXXIX 16, 17; XC 12-15; XCIII 1-9; CVII 1,2

Скромност XXIV 30; XXV 63; XXXI 18

Сиромашни II 155,156,177,273; XVII 26,28; XXIV 32; LXXX 1-12

Следбеници на Книгата III 69-72

Слон CV 1-5

Смрт III 143; IV 78; XXI 34, 35; LXII 8; LXVII 2; LXIX 8 Sovest VI 152; VII 200-202; L 16

Совпаѓање на мисли и дела IV 114

Сојузништво III 200

Солидарност XLIX 9, 10

Сомилост II 83; III 134

Сопственост II 29; VIII 1, 41; IX 111; X 55, 56; XXIV 29

Сон XXXIX 42

Спас и среќа II 189; XXII 77; LXII 10; XCII 1-7; XCIV 1-6

Сплетка II 102, 191, 193, 217; III 7; IV 91, 101; V 41, 49, 71; VI 23, 53, 111, 112, 121; VII 27, 155; VIII 25, 28, 39, 73; IX 47-49, 126; X 83, 85; XVI 110; XVII 60, 73; XX 40, 85, 90, 131; XXI 35, 111; XXII 11, 53; XXIII 97, 98; XXIV 63; XXV 20; XXVII 47; XXIX 2, 3, 10; XXXIII 14; XXXVII 63; XXXVIII 24, 34; XXXIX 49; XLI 36; XLIV 17; LI 13, 14; LIV 27; LVII 14; LX 5; LXIV 31; LXXXV 10

Срамота IV 148

Срце XVI 78; VII 43; X 57; XIII 27,28; XXIII 78; XXXII 9; XXXIII 4

Срдечност IV 28; XVII 53; XXVI 130,131; XXXIII 48

Среќа и спас II 189; XXII 77; LXII 10; XCII 1-7; XCIV 1-6

Среќници III 106, 107; VII 42,43; X 25,26; XI 108; XV 45- 48; XVIII 107,108; XXI 101-103; XXII 23,24; XXV 24; XXXI 8,9; XXXII 15-17; XXXV 33; XXXVI 54-58; XXXIX 73-75; XLIV 51-57; XLVII 15; LII 17-20; LV 46-47; LXIX 19-24; LXXVI 11-22; LXXVII 41-44; LXXVIII 31-36; LXXXIII 22-28; LXXXVIII 8-16

Старост XVI 70

Став II 193; III 85; IV 89; V 33, 34, 51; VIII 55-57; IX 5, 23, 24, 29, 113, 114, 73, 123; XXVIII 86; XLVII 4; LVIII 22, 5; LX 1, 2, 4, 13; LXVI 9; LXVIII 8,9; LXXI 26

Страст III 14; IV 135; XXVIII 50; XXX 29; XXXVIII 26;

Сомневање II 147; VI 116; X 36, 94,95; XXII 11; XXXIV 51-54; XLIX 12

Создавање II 29; III 190; VII 29; XI 7; XIII 3-5; XVI 4- 14,65-67,79-81; XXI 30-32; XXII 5; XXIX 19, 20, 40; XXXI 10; XXXV 27, 28; XL 57; XLI 9- 12; XLVI 3; L 38; LIV 49, 50; LVII 4; LXV 12; LXXVI 27-29; LXXVIII 6, 7

Создавање од ништо VII 29

Стекнување заработка и доброволен избор на дела

II 90; IV 111; V 105; VI 70; VII 172, 173; X 44, 108, 109; XI 21, 101; XIII 11; XVII 15-17, 84; XVIII 7,8,29,58,59; XXIII 62; XXIX 3; XXXIII 72; XXXV 18; XL 9; XLI 46; XLII 20; XLV 15, 21, 22; XLVI 19; LIII 31, 38-41; LXV 7; LXVII 1, 2; LXXIV 38, 55, 56; LXXVI 29-31; LXXXI 29; XC 10; XCI 7-10; XCII 12, 13;

Судено и одредено (од Бога) III 145, 154; VI 2, 35; VII 34; VIII 17; X 49; XI 6; XIII 31; XIV 4; XV 4,5; XVI 37; XVII 58; XXIII 43; XXVII 74,75; XXXIII 38; XXXIV 3; XXXV 8, 11; XXXVI 7-10; XXXVII 96; XLII 8; LIV 51-53; LVII 22; LIX 3; LXV 3; LXXI 4; LXXII 25-28; VII 178,179; XVI 36; XXXII 13

Судење по правда II 286; IV 58-60; V 8, 41, 45-48; VI 152; VII 29; XXI 112; XXXV 18; XXXVI 19; XXXIX 9, 46; LIII 39, 40; LXV 7

Сулејман II 102; VI 84; XXI 78,79,81,82; XXVII 15- 44; XXXIV 12-14, 15-21; XXXVIII 30-40

Сурла VI 73; XVIII 99; XX 102; XXIII 101; XXVII 87; XXXVI 51; XXXIX 68; L 20; LXIX 13-15; LXXVIII 18; LXXIX 6-8; LXXX 33-37

Тагут II 256, 257; IV 51, 60, 76; V 60; XVI 36; XXXIX 17

Тајни здруженија LVIII 8, 10

Талут II 247-251

Толеранција II 62, 82, 109, 139, 256; III 20, 64, 73, 113, 114, 199; IV 162; V 44, 46-48, 69; VI 52, 53, 68, 69, 108; VII 87; X 99, 100; XX 130; XXII 40, 67- 69; XXV 63; XXIX 46; XXXI 15; XXXIII 48; XXXIX 3; XLII 15; XLV 14; XLVI 13, 14; LVI 13, 14; LXXIII 10; CIX 1-6

Трговина II 198; IV 29; LXII 10, 11; LXXXIII 1-3

Тројство IV 171; V 73; VI 151

Трпеливост II 45, 103, 155-157, 177; III 15-17, 200; XVI 126-128; XX 130; XXI 85; XXII 34, 35; XXVIII 54, 79, 80; XXIX 58, 59; XXXI 17; XL 55; L 39; LXXIII 10; LXXVI 24; XC 17; CIII 1-3

Чад XLI 11; XLIV 10, 11

Чест XXXV 10

Чесност XXXIII 1, 5, 7-7, 70; XXIV 33; LXX 29-31

Чистота XXII 29; XLVIII 27; LXXIV 1-4

Чистење XXIII 1-3

Чисто срце 70, 71

Човек II 28-33, 213; IV 1, 28; VI 98; VII 29, 189; X 19; XV 26-35; XVI 4-18, 65-67, 78, 80, 81; XVII 11, 67-70, 83; XVIII 54; XX 123; XXI 37; XXII 5, 11; XXIII 12-14, 17-22; XXVII 62; XXIX 65; XXX 36, 41, 54; XXXI 20,

29; XXXII 7-9; XXXIII 72; XXXV 11-13, 15, 27, 28; XXXVI 77; XXXVIII 71-74; XXXIX 6, 49; XL 64, 67; XLII 48; XLV 12, 13; XLIX 13; LXX 19-21; LXXVI 1-4; LXXVIII 8-16; LXXIX 27-33; LXXX 17-22; LXXXVI 5-10; LXXXIX 15, 16; XC 1-11; XCV 1-8; C 6, 7

Чување од лоши дела XXIII 1, 3-4; XXIV 60; XXV 72, 75

Убаво однесување II 104; IV 86; XVII 53; XXIV 27, 28, 58, 59, 61, 62; XXXI 18, 19; LVIII 11

Убиство V 27-31, 33; XVII 31; LX 12; II 178; IV 29, 92, 93; V 32; VI 151; XVII 33; XXV 68; XXXIII 58

Успех V 10,102; VI 135; XIV 24-27; XV 24; XVII 36; XX 114; XXXIX 39, 40; LX 7; XCVI 1-7

Узејр IX 70

Узат LIII 19

Ухуд LXXXV 4

Фараон II 49; III 11; VIII 52-54; X 75-92; XI 96-99; XIV 6; XVII 101; XX 24, 42-73, 77-79; XXVI 10-66; XXVII 12-14; XXVIII 3-9, 32-42; XXIX 39, 40; XXXIII 12; XL 23-29, 30-34, 36, 37, 45, 46; XLIII 46-55; XLIV 17, 30, 31; L 12, 13; LI 38-40; LIV 41, 42; LXVI 11; LXIX 9, 10; LXXIII 15, 16; LXXXIX 15-25; LXXXV 17, 18; LXXXIX 6, 10

Хабил и Кабил V 27-32

Хава IV 1

Хац XXII 67, 28, 34; II 158, 189, 196-200, 203; III 96, 97; V 1, 2, 94-96; XXII 25, 27, 29

Халифа II 30; VII 74; X 14, 73; XXIV 55; XXXVIII 26; LVII 7

Хаман XXVIII 6; XXIX 39; XL 24, 36

Харун II 248; IV 163; VI 84; VII 122, 142; X 75; XIX 28; XX 30, 70, 90; XXI 48; XXIII 45; XXV 35, 36; XXVI 13; XXVIII 34; XXXVII 114, 120

Харут и Марут II 102

Хиџр XV 80-84

Хигиена VII 31

Храна II 168, 172, 173; III 93, 94; IV 160; V 1, 3-5, 87, 88, 93, 96; VI 118, 119, 121, 140, 142-146, 150

Худ: VII 65-72; XI 50-60; XXVI 123-140; XLVI 21- 26

Хунејн IX 25-27

Цалут II 249-251

Цамија II 191-217; II 114, 187; V 2; VII 29, 31; VIII 34; IX 7, 17-19, 107-110; XXII 25, 39, 40; XLVIII 25 27; LXXII 18

Цехеннем II 23, 24; III 12, 106; IV 56; VII 36, 38-41; VIII 36, 37; IX 34, 35; XI 119; XIII 18; XIV 16, 17; XV 43, 44; XX 127; XXI 98-100; XXII 19-22; XXV 11-14; XXXII 20; XXXVII 36, 37; XXXVII 62-70; XXXVIII 55-64; XXXIX 16, 24, 25, 47, 48, 60, 72, 72; XL 49, 50, 70-76; XLII 44, 45; XLIV 43-50; XLV 10; XLVII 15; L 30; LII 11-16; LV 37, 39, 41, 43, 44; LVI 41-56; LXVI 6, 7; LXVII 6-11; LXXIV 26-37; LXXVI 4; LXXVIII 21-30; LXXXVIII 1-7; LXXXIX 23; CIV 1-9

Ценнет II 25; III 15; IV 57; V 85; VII 42-53; VIII 4; IX 72; X 9, 10; XIII 20-24, 35; XIV 23; XV 45- 50; XVI 30-32 XVIII 31; XIX 60-65; XX 76; XXI 101-103; XXII 14, 23; XXIII 8-11; XXV 15, 16, 24, 75, 76; XXIX 58; XXX 15; XXXI 8, 9; XXXIV 37; XXXV 33-35; XXXVI 55-58; XXXVII 40-61; XXXVIII 49-55; XXXIX 20, 73- 75; XL 8; XLI 30-32; XLIII 69-73; XLIV 51- 57; XLVII 5, 6, 12, 14-16; L 31-35; LII 17-28; LIV 54, 55; LV 46-78; LVI 1-40; LVII 21; LXI 12; LXXVI 5-22; LXXVIII 31-38; LXXXIII 23- 36; LXXXXXXV 11; LXXXVIII 1, 2, 8-16; XCVIII 8

Цибрил II 97-99; XVI 102; XX 96; XXVI 193-195; LIII 5-10; LXVI 4; LXXXI 19-21

Цихад IV 94; VIII 58; IX 36, 38,-52; XLVIII 16, 17

Цини VI 100, 128, 130; VII 38; XI 119; XV 27; XXIII 70; XXVII 39, 40; XXXIV 46; XXXVII 158-166; XXXVIII 36-38; XLI 25, 29; XLVI 18, 29, 30; LI 56; LV 15, 33, 35, 37, 39, 41; LXXII 1-17; CXIV 1-6

Шехиди II 23, 133, 134, 282; III 99, 140; IV 69, 135; V 8, 44; VI 144, 150; XXII 78; XXIV 4, 6, 13; XXXIX 69; LVII 19

Шејтани II 102; IV 118-120; VII 12-18, 201; XV 16-18; XVI 98-100; XVII 27, 53; XVIII 50, 51; XIX 68-72, 83; XX 120; XXIV 21; XXV 29; XXVI 210-212; XXXV 6; XXXVI 60, 62; XXXVII 6-10; XLI 25; XLIII 37-39; XLVII 25; LVIII 10, 19; LIX 15, 16; LXVII 5

Шеријат II 83, 102, 103, 154-157, 261-265; IV 58; XVII 37; XXIII 96; XXIV 27-31, 33, 58-61; XXV 72; XXXI 14, 15, 19; XLI 34; XLII 40; XLVI 15-17; XLIX 10-13; LVIII 9, 11; LXX 32

Шкртост III 180; IV 37, 128; IX 34, 35; XVII 29, 100; XXV 67; XLVII 36-38; LIII 32-37, 39-41; LVII 23, 24; LIX 9; LXIV 16; LXX 15-18; XCII 8-11; CIV 1-4

﴿ فِي هَذِهِ آسْمَاءُ السُّورِ وَبَيَانُ الْمَكِّيِّ وَالْمَدِينِيِّ مِنْهَا ﴾

السُّورَةُ	دَفْعَمُ	الْقِسْمَةُ	السُّورَةُ	دَفْعَمُ	الْقِسْمَةُ
الفَاحِشَةُ	١	مَكِّيَّةٌ	العنكبوت	٢٩	٥٦٩ مَكِّيَّةٌ
البَقَرَةُ	٢	مَدِينِيَّةٌ	الرُّومُ	٣٠	٥٨٠ مَكِّيَّةٌ
آلِ عِمْرَانَ	٣	مَدِينِيَّةٌ	لِقَمَانَ	٣١	٥٩٠ مَكِّيَّةٌ
النِّسَاءُ	٤	مَدِينِيَّةٌ	السَّجْدَةُ	٣٢	٥٩٦ مَكِّيَّةٌ
الْمَائِدَةُ	٥	مَدِينِيَّةٌ	الأحزاب	٣٣	٦٠١ مَدِينِيَّةٌ
الأنعام	٦	مَكِّيَّةٌ	سَبَأٌ	٣٤	٦١٥ مَكِّيَّةٌ
الأعراف	٧	مَكِّيَّةٌ	فَاطِرٌ	٣٥	٦٢٥ مَكِّيَّةٌ
الأنفال	٨	مَدِينِيَّةٌ	يَسٍ	٣٦	٦٣٣ مَكِّيَّةٌ
التوبة	٩	مَدِينِيَّةٌ	الصفوات	٣٧	٦٤٢ مَكِّيَّةٌ
يونس	١٠	مَكِّيَّةٌ	ص	٣٨	٦٥٨ مَكِّيَّةٌ
هود	١١	مَكِّيَّةٌ	الرُّومُ	٣٩	٦٦٨ مَكِّيَّةٌ
يوسف	١٢	مَكِّيَّةٌ	غافر	٤٠	٦٨١ مَكِّيَّةٌ
الزمر	١٣	مَدِينِيَّةٌ	فُصِّلَتْ	٤١	٦٩٥ مَكِّيَّةٌ
إبراهيم	١٤	مَكِّيَّةٌ	الشورى	٤٢	٧٠٤ مَكِّيَّةٌ
الحجر	١٥	مَكِّيَّةٌ	الزخرف	٤٣	٧١٣ مَكِّيَّةٌ
التحل	١٦	مَكِّيَّةٌ	الدخان	٤٤	٧٢٤ مَكِّيَّةٌ
الإسراء	١٧	مَكِّيَّةٌ	الجنانية	٤٥	٧٢٩ مَكِّيَّةٌ
الكهف	١٨	مَكِّيَّةٌ	الأحقاف	٤٦	٧٣٥ مَكِّيَّةٌ
مريم	١٩	مَكِّيَّةٌ	محمد	٤٧	٧٤١ مَدِينِيَّةٌ
طه	٢٠	مَكِّيَّةٌ	الفتح	٤٨	٧٤٨ مَدِينِيَّةٌ
الأنبياء	٢١	مَكِّيَّةٌ	المحجرات	٤٩	٧٥٤ مَدِينِيَّةٌ
الحج	٢٢	مَدِينِيَّةٌ	ق	٥٠	٧٥٨ مَكِّيَّةٌ
المؤمنون	٢٣	مَكِّيَّةٌ	الذاريات	٥١	٧٦٣ مَكِّيَّةٌ
النور	٢٤	مَدِينِيَّةٌ	الطور	٥٢	٧٦٨ مَكِّيَّةٌ
الفرقان	٢٥	مَكِّيَّةٌ	التجم	٥٣	٧٧٣ مَكِّيَّةٌ
الشعراء	٢٦	مَكِّيَّةٌ	القمر	٥٤	٧٧٨ مَكِّيَّةٌ
النمل	٢٧	مَكِّيَّةٌ	الرحمن	٥٥	٧٨٤ مَدِينِيَّةٌ
القصص	٢٨	مَكِّيَّةٌ	الواقعة	٥٦	٧٩٠ مَكِّيَّةٌ

﴿ فِيهَا آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ لِّبِشْرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وَبَيَانَ الْمَكِيِّ وَالْمَدِينِيِّ مِنْهَا ﴿﴾

السُّورَةُ	أَقْصَرُ	أَقْسَمُ	السُّورَةُ	أَقْسَمُ	أَقْصَرُ
الحديد	٥٧	٧٩٧	الطارق	٨٦	٨٩٤
المجادلة	٥٨	٨٠٣	الأعلى	٨٧	٨٩٦
الحشر	٥٩	٨٠٨	الغاشية	٨٨	٨٩٧
الممتحنة	٦٠	٨١٣	الفجر	٨٩	٨٩٩
الصف	٦١	٨١٧	البلد	٩٠	٩٠٢
الجمعة	٦٢	٨١٩	الشمس	٩١	٩٠٣
المنافقون	٦٣	٨٢١	الليل	٩٢	٩٠٥
التغابن	٦٤	٨٢٣	الضحى	٩٣	٩٠٦
الطلاق	٦٥	٨٢٦	الشرح	٩٤	٩٠٧
التحريم	٦٦	٨٢٩	التين	٩٥	٩٠٨
الملك	٦٧	٨٣٢	العلق	٩٦	٩٠٩
القلم	٦٨	٨٣٦	القدر	٩٧	٩١٠
الحاقة	٦٩	٨٤١	البيّنة	٩٨	٩١١
المعارج	٧٠	٨٤٦	الزلزلة	٩٩	٩١٢
نوح	٧١	٨٤٩	العاديات	١٠٠	٩١٣
الجن	٧٢	٨٥٢	القارعة	١٠١	٩١٤
المزمل	٧٣	٨٥٦	التكاثر	١٠٢	٩١٥
المدثر	٧٤	٨٥٩	العصر	١٠٣	٩١٦
القيامة	٧٥	٨٦٣	المهمزة	١٠٤	٩١٦
الإنسان	٧٦	٨٦٧	الفيل	١٠٥	٩١٧
المُرسلات	٧٧	٨٧٠	قُرَيْش	١٠٦	٩١٧
التبّاء	٧٨	٨٧٤	الماعون	١٠٧	٩١٨
التّازعات	٧٩	٨٧٧	الكوثر	١٠٨	٩١٨
عبَس	٨٠	٨٨١	الكافرون	١٠٩	٩١٩
التكوير	٨١	٨٨٤	التّصّد	١١٠	٩١٩
الانفطار	٨٢	٨٨٦	المسّد	١١١	٩٢٠
الطّفّيفين	٨٣	٨٨٨	الإخلاص	١١٢	٩٢٠
الانشقاق	٨٤	٨٩١	الفلق	١١٣	٩٢١
البُرُوج	٨٥	٨٩٣	التّكّاس	١١٤	٩٢١

СОДРЖИНА

СУРА I		СУРА XIX	
<i>Ел-Фатиха</i> (Отвор)	1	<i>Мерјем</i> (Мерјем)	425
СУРА II		СУРА XX	
<i>Ел-Бекара</i> (Крава)	2	<i>Та-ха</i> (Та-ха)	437
СУРА III		СУРА XXI	
<i>Али Имран</i> (Семејството		<i>Ел-Енбија</i> (Пејгамбери)	453
Имраново)	65	СУРА XXII	
СУРА IV		<i>Ел-Хаџи</i> (Хаџ)	467
<i>Ен-Ниса</i> (Жени)	102	СУРА XXIII	
СУРА V		<i>Ел-Му'минун</i> (Верници)	481
<i>Ел-Маида</i> (Софра)	140	СУРА XXIV	
СУРА VI		<i>Ен-Нуур</i> (Светлина)	494
<i>Ел-Ен'ам</i> (Добиток)	169	СУРА XXV	
СУРА VII		<i>Ел-Фуркан</i> (Разделувач)	508
<i>Ел-А'раф</i> (Бедеми)	202	СУРА XXVI	
СУРА VIII		<i>Еш-Шуара</i> (Поети)	519
<i>Ел-Енфал</i> (Плен)	239	СУРА XXVII	
СУРА IX		<i>Ен-Немл</i> (Мравки)	539
<i>Еш-Тевбе</i> (Покајание)	252	СУРА XXVIII	
СУРА X		<i>Ел-Касас</i> (Кажувања)	553
<i>Јунус</i> (Јунус)	279	СУРА XXIX	
СУРА XI		<i>Ел-Анкебуи</i> (Пајажина)	569
<i>Худ</i> (Худ)	299	СУРА XXX	
СУРА XII		<i>Ер-Руум</i> (Византијци)	580
<i>Јусуф</i> (Јусуф)	321	СУРА XXXI	
СУРА XIII		<i>Лукман</i> (Лукман)	590
<i>Ер-Р'ад</i> (Гром)	340	СУРА XXXII	
СУРА XIV		<i>Ес-Сеџде</i> (Сеџде)	596
<i>Ибрахим</i> (Ибрахим)	349	СУРА XXXIII	
СУРА XV		<i>Ел-Ахзаб</i> (Сојузници)	601
<i>Ел-Хиџр</i> (Ел-Хиџр)	358	СУРА XXXIV	
СУРА XVI		<i>Сабе</i> (Сабе)	615
<i>Ен-Нахл</i> (Пчела)	368	СУРА XXXV	
СУРА XVII		<i>Фатх</i> (Создател)	625
<i>Ел-Исра</i> (Патување ноќе)	388	СУРА XXXVI	
СУРА XVIII		<i>Ја-син</i> (Јасин)	633
<i>Ел-Кехф</i> (Пештера)	406	СУРА XXXVII	
		<i>Ес-Сафай</i> (Редици)	642

СУРА XXXVIII		СУРА LVIII	
<i>Сад</i> (Сад)	658	<i>Ел-Муџаделе</i> (Расправа)	803
СУРА XXXIX		СУРА LIX	
<i>Ез-Зумер</i> (Дружини)	668	<i>Ел-Хашир</i> (Протерување)	808
СУРА XL		СУРА LX	
<i>Гафир</i>	681	<i>Ел-Мумџехина</i>	
СУРА XLI		(Проверена)	813
<i>Фуссилеј</i> (Потенко)	695	СУРА LXI	
Објаснување)		<i>Ес-Сафф</i> (Редови)	817
СУРА XLII		СУРА LXII	
<i>Еш-Шуара</i> (Договарање)	704	<i>Ел-Џум'а</i> (Џума)	819
СУРА XLIII		СУРА LXIII	
<i>Ез-Зухруф</i> (Накит)	713	<i>Ел-Мунафикуун</i>	
СУРА XLIV		(Дволични)	821
<i>Ед-Духан</i> (Чад)	724	СУРА LXIV	
СУРА XLV		<i>Еј-Теџабун</i> (Меѓусебна	
<i>Ел-Џасие</i> (На колена)	729	измама)	823
СУРА XLVI		СУРА LXV	
<i>Ел-Ахкаф</i>	735	<i>Еј-Талак</i> (Развод на брак)	826
СУРА XLVII		СУРА LXVI	
<i>Мухаммед</i> (Мухаммед)	741	<i>Еј-Тахрим</i> (Забрана)	829
СУРА XLVIII		СУРА LXVII	
<i>Ел-Фејх</i> (Победа)	748	<i>Ел-Мулк</i> (Власт)	832
СУРА XLIX		СУРА LXVIII	
<i>Ел-Хуџураји</i> (Соби)	754	<i>Ел-Калем</i> (Калем)	836
СУРА L		СУРА LXIX	
<i>Каф</i> (Каф)	758	<i>Ел-Хакк</i> (Час неизбежен)	841
СУРА LI		СУРА LXX	
<i>Ез-Заријаји</i> (Дувачи)	763	<i>Ел-Ме'ариџ</i> (Степени)	846
СУРА LII		СУРА LXXI	
<i>Еј-Тур</i> (Тур)	768	<i>Нух</i> (Нух)	849
СУРА LIII		СУРА LXXII	
<i>Ен-Неџм</i>	773	<i>Ел-Џин</i> (Џинови)	852
СУРА LIV		СУРА LXXIII	
<i>Ел-Камер</i> (Месечина)	778	<i>Ел-Муземмил</i> (Завиткан)	856
СУРА LV		СУРА LXXIV	
<i>Ер-Рахман</i> (Милостивиот)	784	<i>Ел-Мудессир</i> (Покриен)	859
СУРА LVI		СУРА LXXV	
<i>Ел-Вакиа</i> (Случка)	790	<i>Ел-Кијаме</i> (Пропаст на	
СУРА LVII		светот)	863
<i>Ел-Хадид</i> (Железо)	797		

СУРА LXXVI		СУРА XCV	
<i>Ел-Инсан</i> (Човек)	867	<i>Ей-Тин</i> (Смоква)	908
СУРА LXXVII		СУРА XCVI	
<i>Ел-Мурселай</i> (Испратени)	870	<i>Ел-Алек</i> (Грушка)	909
СУРА LXXVIII		СУРА XCVII	
<i>Ен-Небе'</i> (Кажување)	874	<i>Ел-Кадр</i> (Кадр)	910
СУРА LXXIX		СУРА XCVIII	
<i>Ен-Назиј</i> (Оние кои кинат)	877	<i>Ел-Бејјине</i> (Јаснотија)	911
СУРА LXXX		СУРА XCIX	
<i>Асбесе</i> (Се намурти)	881	<i>Ез-Зилзал</i> (Земјотрес)	912
СУРА LXXXI		СУРА C	
<i>Ей-Теквир</i> (Помрачување)	884	<i>Ел-Адиј</i> (Тркачи)	913
СУРА LXXXII		СУРА CI	
<i>Ел-Инфијар</i> (Расцеп)	886	<i>Ел-Кари'ају</i> (Удар)	914
СУРА LXXXIII		СУРА CII	
<i>Ел-Муџафифун</i> (Скратувачи)	888	<i>Ей-Текасур</i> (Заработувачка)	915
СУРА LXXXIV		СУРА CIII	
<i>Ел-Инишак</i> (Цепење)	891	<i>Ел-'Аср</i> (Столетие)	916
СУРА LXXXV		СУРА CIV	
<i>Ел-Буруџ</i> (Свезди)	893	<i>Ел-Хумезе</i> (Потсмевање)	916
СУРА LXXXVI		СУРА CV	
<i>Ей-Тарик</i> (Деница)	894	<i>Ел-Фишл</i> (Слон)	917
СУРА LXXXVII		СУРА CVI	
<i>Ел-А'ла</i> (Севишен)	896	<i>Ел-Курејш</i> (Курејш)	917
СУРА LXXXVIII		СУРА CVII	
<i>Ел-Гашија</i> (Поклопи)	897	<i>Ел-Маун</i> (Милосрдие)	918
СУРА LXXXIX		СУРА CVIII	
<i>Ел-Фецр</i> (Зора)	899	<i>Ел-Кевсер</i> (Изобилие)	918
СУРА XC		СУРА CIX	
<i>Ел-Белед</i> (Град)	902	<i>Ел-Кафируун</i> (Неверници)	919
СУРА XCI		СУРА CX	
<i>Еш-Шемс</i> (Сонце)	903	<i>Ен-Наср</i> (Помош)	919
СУРА XCII		СУРА CXI	
<i>Ел-Лејл</i> (Ноќ)	905	<i>Ел-Месед</i> (Пламен)	920
СУРА XCIII		СУРА CXII	
<i>Ед-Духа</i> (Утро)	906	<i>Ел-Ихлас</i> (Чистота)	920
СУРА XCIV		СУРА CXIII	
<i>Еш-шерх</i> (Широкоградност)	907	<i>Ел-Фелек</i> (Мугра)	921
		СУРА CXIV	
		<i>Ен-Нас</i> (Луѓе)	921

إِنَّ وَرَاقَةَ السُّورَانَ الْإِسْلَامِيَّةَ وَالْأَوْقَافَ وَالذَّخْوَةَ وَالْإِنشَاءَ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

إطباعاً المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمته معانيه إلى اللغة المقدّسة

تسأل الله أن يفتح به الناس

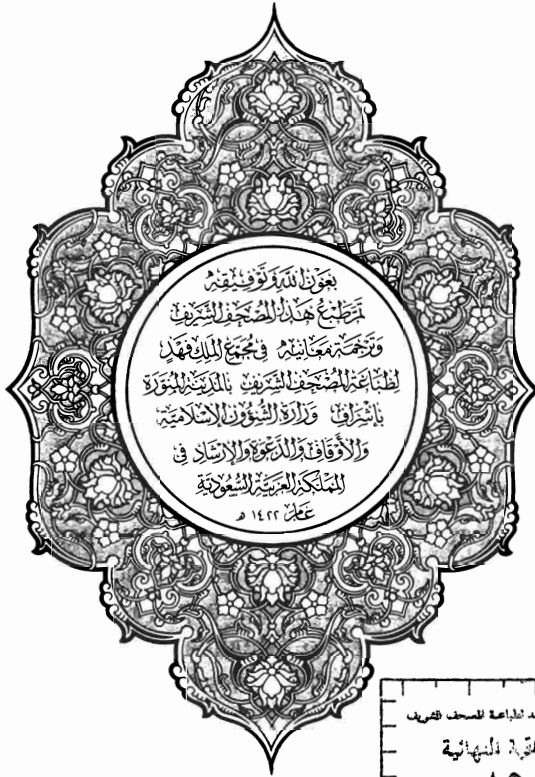
وأن يحجزني

خلافه الحرامين الشريفين الملك فهد بن عبدالعزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

Министерството за исламски прашања, вакаф, да'ва и иршад (повик и водство) на Кралството на Саудиска Арабија, под чие покровителство работи Комплексот за печатење на Куранот во Медина, ја изразува својата благодарност и задоволство заради печатењето на овој Кур'ан со превод, молејќи Го Аллах да им користи на луѓето и да го награти слугата на двата пресветли храма, Кралот Фахд Ибн Абдул Азиз Ес-Су'уди, со најубавата награда за неговиот голем труд за печатењето на Аллаховата Книга. Аллах е Оној Кој благословува и Кој успех дава!

صع لك بعد طباعة المصحف الشريف
 علم لقرية النهدينية
 ٨٥

حُفْوَةُ الظَّمْعِ مَحْفُوظَةٌ
 لِجَمْعِ الْمَالِكِ فِيهَا لِطَبِيعَةِ الْمُصْحَفِ الْمَشْرِفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينته المنورة

Со
Аллаховата помош
и благослов е завршено
печатењето на овој Кур'ан
со превод во Комплексот на
"Хадимул Харемејни Шерифејни
Ел-Мелик Фахд" за печатење на
Кур'анот во Медина Муневвера
под покровителство на Минис-
терството за исламски праш-
ња, вакаф, повик и водство
на Саудиска Арабија.
Година 1422 Х.

Сите права за печат ги задржува
Комплексот "Мелик Фахд" за пе-
чатење на Кур'анот
P.O. Box. 6262 Медина

ح) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤١٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

القرآن الكريم وترجمة معانيه باللغة المقدونية/ ترجمة مجمع الملك فهد لطباعة
المصحف الشريف- المدينة المنورة.

٩٧٦ ص؛ ١٤١ × ٢١ سم

ردمك ٧-٩٠-٧٧٠-٩٩٦٠

١-القرآن- ترجمة أ- مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف (مترجم)

١٨/٠٤٤١

ديوي ٢٢١،٤٩

رقم الإيداع : ١٨/٠٤٤١

ردمك : ٧-٩٠-٧٧٠-٩٩٦٠

ح
٣٦

КУР'АН
СО
ПРЕВОД